

மதுரையறுபத்துநான்கு

திருவிளையாடற்புராணம்.

பரஞ்சோதிமுனிவர்

அருளிச்செய்தது.

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

ஒருவாறு பரிசோதித்து வைத்திருந்த பிரதியையும்

வேறு சில பிரதிகளையங் கொண்டு

மேற்படியூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

பரிசோதித்து

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலன்யந்திரசாலையில்

உதர்த்திப்பிக்கப்பட்டது.

புலவங்களுடைய ஐப்பகிணர்.

விதன்விலை ரூபா - ௨.

காண்டவகராதி.

காண்டம்.	பக்கம்.
மதுரைக்காண்டம்	௨௭
கடற்காண்டம்	௧௩௯
திருவாலவாய்க்காண்டம்	௨௪௭

படலவகராதி.

படலம்.	பக்கம்.	படலம்.	பக்கம்.
அங்கம்வெட்டினபடலம்.	௧௬௮	சங்கப்பலகைதந்தபடலம்.	௨௬௬
அட்டாசித்தியுபதேசித்தபடலம்குள		சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.	௩௩௬
அருச்சுணப்படலம்.	௩௪௯	சந்தரப்பெயரம்பெய்தபடலம்.	௨௬௦
அன்னக்குழியும் வைகையுமழைத்த		சோழனைமடுவில்விட்டியபடலம்.	௨௦௦
படலம்.	௯௦	தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்	
இசைவாதுவென்றபடலம்.	௨௨௮	படலம்.	௬௭
இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்	௨௭௭	தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம்.	௧௯௩
இந்திரன்பழித்தீர்த்தபடலம்.	௩௮	தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.	௨௬௯
இந்திரன்முமேலவளையெறிந்தபடலம்	௧௧௧	தலவிசேடப்படலம்.	௨௭
இரசவாதஞ்செய்தபடலம்.	௧௯௭	திருநகரங்கண்டப்படலம்.	௬௨
உக்கிரபாண்டியன்றிருவவதாரப்		திருமணப்படலம்.	௪௬
படலம்.	௯௮	திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.	௨௨௩
உக்கிரபாண்டியனுக்கு வேல்வளை		திருவாலவாயானபடலம்.	௨௪௭
செண்கொடுத்தபடலம்.	௧௦௨	திருவிளையாடல்வரலாறு.	௨௨
உலவாக்கிழியருளியபடலம்.	௧௮௧	தீர்த்தவிசேடப்படலம்.	௨௯
உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.	௨௦௩	நகரச்சிறப்பு.	௧௧
எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்		நரிபரியாக்கியபடலம்.	௨௯௭
படலம்.	௧௪௨	நாகமெய்தபடலம்.	௧௭௧
எழுகடலழைத்தபடலம்.	௯௩	நாட்டுச்சிறப்பு.	௬
கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.	௧௦௯	நாரைக்குழுத்திகொடுத்தபடலம்.	௨௪௪
கரிக்குருவிக்குப்பதேசஞ்செய்தபடலம்.	௨௪௧	நான்மாடக்கூடலானபடலம்.	௧௩௯
கல்லாளைக்குச்சுநம்பருத்தியபடலம்.	௧௪௪	பதிகம்.	௩௭
கிரீணக்கரையேற்றியபடலம்.	௨௭௦	பரிநரியாக்கிவைகையழைத்தபடலம்.	௩௧௦
கிரீணக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடலம்.	௨௭௩	பலையிட்டபடலம்.	௨௨௪
குண்டோதரனுக்கு அன்னுமிட்ட		பழியஞ்சினபடலம்.	௧௬௮
படலம்.	௮௮	பன்றிக்குட்டிக்கொடுக்கபடலம்.	௨௩௩
சங்கத்தாரகலகந்தீர்த்தபடலம்.	௨௭௪	பன்றிக்குட்டிகளைமறநிதிகளாக்கிய	
		படலம்.	௨௩௯
		பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடலம்.	௩௨௮
		பாயிரம்.	௨

மண்குமர்த்தபடலம்.	கௌ	வலைவீசுனபடலம்.	உஅக
மலயத்துவசனைப்பழத்தபடலம்.	கூடு	வளையல்விற்றபடலம்.	கஅந
மாணிக்கம்விற்றபடலம்.	கஉசு	வன்னியுகிணறும் இலிங்கமுமழைத்த	
மாபாதகந்திரத்தபடலம்.	கசுந	படலம்.	கஉசு
மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.	உரு	வாதவூரடிகளுக்குடபதேசஞ்செய்த	
மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.	கௌ	படலம்.	உஅஅ
மாநியாழனபடலம்.	கூடு	விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.	ககூ
மூர்த்திவிசேடப்படலம்.	கூ	விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.	ககூஉ
மெயக்காட்டிட்டபடலம்.	கௌ	விறகுவிற்றபடலம்.	உகசு
மேருவைச்செண்டாலழத்தபடலம்.	ககஅ	வெள்ளையானச்சாபந்திர்த்தபடலம்.	சஅ
யானையெய்தபடலம்.	கசௌ	வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடிய	
வரகுணனுக்குச் சுவலோகங்காட்டிய		படலம்.	அரு
படலம்.	உருஅ	வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்த	
வருணனவிட்ட கடலைவற்றச் செய்த		படலம்.	கஉப
படலம்.	ககூ		

உ

கணபதி துணை

மதுரை யறுபத்துநான்கு திருவ்ளையாட்டிற் பேரற்றிக் கலிவெண்பா

காப்பு.

நாறறுக்கும் பொறறு நதிமதுரைச் சொக்கரையாம்
பேரற்றிக் கலிவெண்பாப் பேரற்றிசெயச்—சீற்றமதன்
றைக்குஞ் சரமுகத்தான் சாயவிழித் தோணுதவு
கைக்குஞ் சரமுகத்தான் காப்பு.

புமேவு கற்பகநா டாளும் புரந்தரனார்
நீமை விருத்திரனைச் செற்றபழி—போமாறு
பொற்கமலந் தோய்ந்து விமானமிசைப் பூசிக்க
நற்கருணை செய்த நலம்போற்றி—நற்றவத்தோர்
பாசனார் சாத்து மெழின்மலரைக் கால்சிறைத்த
வாசவனார் வெள்ளாளை மண்ணிழிந்து—பூசனைசெய்
தல்லற் படுசாபந் தீர வருள்கரந்த
மல்லற் கருணை வளம்போற்றி—நல்வணிகன்
கண்டிவந்து கூறக் கனவினருட் சித்துருவங்
கொண்டெவந்து காடெறிந்து கோநகரங்—கண்டிடைனக்
கொத்தரூ நிம்பக் குலசே கரணையெதிர்
சித்தரா யாட்கொண்ட சீர்போற்றி—பத்தி
மலையத் துவசன் மகநதன்னின் மூனறு
முலையுத் தமியாய் முளைததுக்—கலைமுழுதுங்
கற்றுமுடி சூழக் கயற்கண்ணி வெங்கலியைச்
செற்றுலகை யாண்டிருந்த சீர்போற்றி—கொற்றமணித்
தேரேறி யெட்டுத் திசைவென்று நந்திகணப்
போரேறி வென்றெதிராக்கும் போதிலொரு—வாரேறு
கொங்கை மறைந்தமதித் கொம்பைமணற் செய்துமுடி
மங்கலஞ் செய்த வளம்போற்றி—அங்கனக்
மன்றூடல் வேட்டவிரு மாதவர்க்கு வெள்ளிமன்றுள்
நின்றாழிக் காட்டு நிலைபோற்றி—குன்றமென
முன்சு லைசெத்தி மூன்று குற ழ்வீரற்
கன்னமலை யீந்த வருள்போற்றி—பின்னுமவன
வெய்யபசிக் கனனக் குழியுநீர் வேட்டகக்கு
வையையுந் தந்த வரம்போற்றி—ஐயைதனை
நன்றாள் கடலுட் வேண்டி வெழுகடலுஞ்
சான்றா வரநிறுத்துந் தாள்போற்றி—வான்றாழி
வாழுமலை யத்துவச மன்னனைக்கூஉய்த் தேவியொடும்

போற் றி க்க லி வெண் பா.

-ஆழிபழி வித்த வருள்பாற்றி—வேள் விவரு
 விலவளைக்கை நங்கை விறலுக் கிரகுமரச்
 செல்வனைப் பெற்ற திறம்போற்றி—செல்வனுக்கு
 மன்றன் முடித்து வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து
 வென்றிமுடி சூட்டம் லீறல்போற்றி—வன்றிறல்வே...
 வேலைசுயிற் விடுத்துக் கிரகுமரன்
 ஞாலம் புரந்த நலம்போற்றி—வேல்வலக்கை
 சேயனைய வுக்ரன் நிகிரியெறிந் திந்திரன்பே
 - - - - - யம்போற்றி—ஆயவரி
 வண்டலம்பு தார்க்குமரன் மேரு மணிமுடிமேற்
 செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்த சீர்போற்றி—ஈபன் டொருநாள்
 ஆறறிய வந்தணருக் காகி மறைப்பொருளைத்
 தேற விரித்த திறம்போற்றி—சுறடைந்த
 தென்னன் குமரன் நிருமுடிக்கு வாணிபராய்
 நன்மணிகள் விற்ற நலம்போற்றி—நன்னகர்மேல்
 வென்றி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
 துன்றுமுகி னான்கேவுஞ் சூள்போற்றி—கன்றியவன்
 வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்கும்போய்
 நான்மாட மான நலம்போற்றி—தேனிதழி
 வைத்த முடிமறைத்து மாடநக ரெங்கெங்குஞ்
 சித்தரா யாடியருள் சீர்போற்றி—சித்தராய்
 மன்னவன் கைக்கரும்பை வாங்கிக்கல் யானைக்குத்
 தின்ன வளித்த திறம்போற்றி—தென்னவன்மேல்
 வெங்க ணமணர் விடுத்த களிற்றைநர
 சிங்கசுரர் தொட் டெய்த சீர்போற்றி—தொங்குதிரை
 மூப்பினைய காளை முலையுண் சூழவியெனக்
 கோப்பருவங் கொண்ட குணம்போற்றி—மாப்பெரியோர்
 தேறுநடந் தன்னையொரு தென்னன் நனக்கிரங்கி
 மாறிநடஞ் செய்த மலர்போற்றி—ஆறடைந்தோர்
 வஞ்சி யுயிரிழப்ப நாடு மறப்பழியை
 அஞ்சி வெளிசெய்த வறம்போற்றி—வஞ்சமனத்
 தாயைப் புணர்நதமகன் நந்தை தனைவதைத்த
 தீயபழி தீர்த்தவருட் சீர்போற்றி—தாயனைய
 ஆசான் மனைவிதன்மே லாசைவைத்த மாணவனைக்
 கூசான் கொன்ற கொலைபோற்றி—மாசமணர்
 வல்வித்தை செய்துவிடு வன்னஞ்ச வாளரவைக்
 கொல்வித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணர்
 கூரியகோட் டாவை வரவிடுப்பக் கொல்லேற்றால்
 லீரியஞ் சாய்த்த விறல்போற்றி—தாரணியில்
 வெந்திறல்வேன்மீனவன்முன் மெய்க்காட்டிட் டன்புடைய
 மந்திரியைக் காத்த வளம்போற்றி—நொந்திரந்த
 கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறையிரப்பச் சித்தராய்
 பொற்குலை தந்த புகழ்போற்றி—நற்குவளை
 மையேற்ற ஞாட்கண் வணிகமட வார்த்துவளை
 கையேற்றி மாலேற்றுங் கைபோற்றி—ஞாட்கிரப்
 பட்டகங்கைப் பாதையரு நீத்தாறு பைந்தொடியார்க்

கட்டசித்தி யீந்த வருள்போற்றி—கட்டவீழார்த்
தாராற் கரையிரவிற் குழுகிறந்து காப்படைத்து
சீரார் விடைபொறித்த சீர்போற்றி—ஆராணை
முண்டுபொருந் தென்னன் முனைப்போர்க்குத் தண்ணீர்தந்
காண்ட கருணை யுறம்போற்றி—நண்டயன்மநல்
வன்மனத்துக் கெட்டான் வழுவெடுத்துப் பொன்னணியாள்
ஈன்மணியிற் சென்ற நடைபோற்றி—தென்னன்னெதிர்
ஆயிர வாம்பரிக்கோ ராடவனை யோடையினில்
யீய வலங்கிரித்த வேல்போற்றி—ஆயவளம்
நல்கு மடியாற் குலவாத் தனிக்கோட்டை
நல்குங் கருணை நலம்போற்றி—நல்வணிகன்
மாமனென வந்து பீழங்குரைத்து ஞாகியர்பார்
செமநிதி வாங்கியருள் சீர்போற்றி—கோமகனை
ஆட்டிய வன்பழிதீர்த் தாண்டச் சிவலோகங்
காட்டி யருள்கருணைக் கண்போற்றி—பாட்டிசைக்குப்
பாண னடிமையெனப் பாடி விற்கெடுத்த
பாண மிலாத நடைபோற்றி—பாணனுக்குச்
செந்தமிழார் நீட்டுந் திருமுகத்தைச் சேரனிடைத்
நந்தருளிச் செய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
அற்பொழியு மாரிவெள்ளத் தாழ்ந்திசைக்கும் பாணனுக்குப்
பொற்பலகை யிட்ட புகழ்போற்றி—கற்பதனை
காட்சிபெறு பாடினியை வாதுக்குத் தோற்றூடன்
ரோட்சுமையாத் தாங்குவித்த சூள்போற்றி—காட்சிபெற
மாயாமல் வெஞ்சுரத்து வல்லேனக் குட்டிகட்டுத்
தாயாய் முலைகொடுத்த தாய்போற்றி—வீயாத
ஏனயிரண் டாறனையு மீராறு மந்திரியா
மீனவனுக் கீந்த விறல்போற்றி—மானவலி
எய்த்தெளிய னான விரும்புட் ருபதேசம்
வைத்துவலி தந்த வரம்போற்றி—சித்தநெகிழ்
பத்தியினற் சூழ்ந்துவழி பாடுசெய்யு நாரைக்கு
முத்தி கொடுத்த முறைபோற்றி—சித்தரணி
கோளரவு நான்மாடக் கூடலை யாலவாய்
வாளகிரி போல்வளைந்த மாண்போற்றி—கோளமரிற்
சுந்தரப்பே ரம்பெய்து சோழன் கடற்சேனைக்
சுந்தரநா டந்த வருள்போற்றி—செந்தமிழ்தூல்
ஆய்ந்தவர் கல்வி யளந்தறியும் பொற்பலகை
சந்த கருணை யிசைபோற்றி—வேந்தனிடைச்
சொற்கையொற் பாட ரொடுத்துத் தருமிக்குப்
பொற்கிழி தந்த புகழ்போற்றி—நக்கீரன்
மெய்வெந் தழற்கண்ணூல் வெந்நீதாடை வீழ்ந்தேனைக்
கைநந்தே றிட்ட கரைபோற்றி—மைதவிர
ஏதமுறுங் கீரற் கியற்றமிழைத் தென்மூலய
மாதவனாற் நேற்றுவித்த மாண்போற்றி—போதணிக்
மங்கல மண்டபத்து வந்துமன் சங்கத்தார்
சங்கையறத் தேற்றிந் தமிழ்போற்றி—சங்கையாய்ப்
போனவிடைக் கூடன்பின் போய்ப்பாடல் கேட்டரசன்

போற்றிக்கலிவெண்பரி.

மானநிதி நல்குவிக்கு மாண்போற்றி—மீன்மகனாய்ச்
செங்கையொரு நான்குடைய திண்மீன் பிடித்துவலை
மங்கையை வெட்ட மணம்போற்றி—துங்கமறை
ஆன்றதிரு வாதவூ ரந்தணருக் கைந்தெழுத்தின்
மூன்றுபொரு டே,ற்று முறைபோற்றி—தேன்றதும்பிட
வேம்புநூற் தாண்முன் வெவ்வாய் நரித்திரனே
வாம்பரியாத் தநத வரம்போற்றி—வாம்பரிகள்
நின்ற பரிக ணிணம்பிடுங்கி யூனையிட்டுத்
தின்றுநரி யாகுஞ் செயல்போற்றி—அன்றொருத்திக்
காளாய் முதுகி லடிபட்டு மண்கமந்து
தாளாண்மை செய்த சயம்போற்றி—கோளமீணர்
வீறுகெடக் கூனிமிர்த்து வெப்பொழித்துப் பாண்டியனை
நீறுபுனை வித்த நிலைபோற்றி—சீரமணர்
அங்கனலும் வேகவதி யாறுந் தமிழறிய
வெங்கழுவி லேற்றும் விறல்போற்றி—அங்கொருத்தி
மன்றற்குச் சான்றாக வன்னி கிணறிலிங்கம்
அன்றழைத்துக் காட்டு மருள்போற்றி—அன்றிறைவன்
ஆற்றிய வாட லறுபத்து நான்கணையுஞ்
சாற்றிய தென்முனிவன் ருள்போற்றி—சாற்றிய
வண்ணங்கேட் டர்ச்சித்த மாமுனிவர் தாள்போற்றி
தண்ணங் கயற்கண்ணி தாள்போற்றி—அண்ணலருள்
போற்றி மதுரைநகர் விண்ணிழிந்த பொற்கோயில்
போற்றி கருணைமுகப் போது.

திருவிளையாடற்போற்றிக்கலிவெண்பா முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதுரையறுபத்துநான்கு

திருவிளையாடற்புரானம்.

காப்பு.

சத்தியாயச்சிவமாகித் தனிப்பற
முத்தியானமுதலைத் துதிசெயச்
சத்தியானிய சொற்பொருணைக்குவ
சித்தியானைதன் செய்யபொற்புதமே.

சிவம்.

வென்றுளே புலன்களைந்தா மெய்யுணருள்ளந் தோறுஞ்
சென்றுளே யமுதமுற்றுந் திருவருள் போற்றி யேற்றுக்
குன்றுளே யிருந்து காட்சி கொடுத்தருள் கோலம் போற்றி
மன்றுளே மாறியாடு மறைச்சிலம் பழகன் போற்றி.

சுத

சுரும்புமுரல் கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றி யுத்தரியத் தொடித்தோள் போற்றி
சுரும்புருவச் சிலைபோற்றி கவுணியர்க்கூப் பால்சுரந்த கலசம் போற்றி
இரும்புமனங் குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்ட வங்கயற்க ஸையப் பாட்டி
அரும்புமிள நகைபோற்றி யாரணநூ புரஞ்சிலம்பு மழகன் போற்றி.

வாழ்த்து.

மல்குக் வேத வேள்வி வழங்குக் சுரந்து வானம்
பல்குக் வளங்க ளெங்கும் பரவுக் வறங்க ளின்பம்
நல்குக் வுயிரகட் கெல்லா னானமறைச் சைவ மோங்குபு
புல்குக் வுலக மெல்லாம் புரவலன் செங்கோல் வாழ்க.

திருவிளையாடற்புராணம்.

நூற்பயன்.

திருவள்ளி திருவால வாயெம் மண்ண
 திருவிளையாட் டிலையென்பு செய்து கேட்டோரா
 சங்கரிதி பதுமரிதிச் செலவ மோங்கித்
 துக்கைமதரு மகப்பெறுவர் பகையை வெல்வர்
 மங்கலநன் மணம்பெறுவர் பிணிவந் தெய்தார்
 வாழ்நாளு நனிபெறுவர் வாளு டெய்திப்
 புங்கவரா யங்குள்ள போக மூழ்கிப்
 புண்ணியராய்ச் சிவனடிக்கீழ் நண்ணி வாழ்வார்.

பாயிரம்.

பரசிவம்.

பூவண்ணம் பூவின் மணம்போலமெய்ப் போத விற்ப
 மாவண்ண மெய்கொண் டவன்றன்வலி யாணை தாங்கி
 மூவண்ண நன்சந் திதிமுத்தொழில் செய்ய வாளை
 மேவண்ண லன்னாள் விளையாட்டின் வினையை வெல்வாம். (க)

சிவசத்தி.

அண்டங்க ளெல்லா மனுவாக வணுக்க ளெல்லாம்
 அண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச்சிறி தாயி னானும்
 அண்டங்க ளுள்ளும் புறம்புங்கரி யாயி னானும்
 அண்டங்க ளீன்றா னேனயென்ப ரறிந்த நல்லோர். (உ)

சொக்கலிங்கமூர்த்தி.

பூவி னாயகன் பூமக னாயகன்
 காலி னாயக னாதிக் கடவுளர்க்
 காலி நாயக னங்கயற் கண்ணிமா
 தேவி நாயகன சேவடி யேத்துவாம். (ங)

அங்கயற்கண்ணி.

பங்கயற்க ணரியபரம் பரனுருவே தனக்குரிய பழவ மாகி
 இங்கயற்க ணகனாலக மெண்ணிறந்த சராசரங்க ளீன்றுந் தாழாக
 கொங்கயற்கண் மாரக்கூந்தற் குமரிபாண் டியன்மகள்போற் கோலங் கொண்ட
 அங்கயற்க ணம்மையிரு பாதப்போ தெப்போது மகத்துள் வைப்பாம். (ச)

சபாபதி.

உண்மையறி வானந்த வருவாகி யெவ்வுயிர்க்கு முயிராய் நீரின்
 தண்மையனல் வெம்மையெனத் தீனையகலா திருந்துசரா சரங்க ளீன்று
 பெண்மையுரு வாகியதன் னானந்தக கொடிமகிழ்ச்சி பெருக யார்க்கும்
 அண்மையதா யம்பலத்து ளாடியருள் பேரொளியை யகத்துள் வைப்பாம். (ஐ)

* படிவமாகி என்றும் பாடம்.

சோமசுந்தரர்.

சடைமறைத்துக் கதிமஞ்ஞர் தரித்துநறுங் கொன்றையுந்தாருந்நன்று வேப்பந்
சொடைமுழுத்து விடநாகக் கலனகற்றி மாணிக்கச் சுடர்ப்பூ ணேந்தி
விடைநிறுத்திக் கமீலெடுத்து வழுதிமரு மகனாநி மீன நோக்கின்
மடவரலி மணந்தலக முழுதாண்ட சுந்தரனை வணக்கஞ் செய்வான். (௬)

தடாதனைப்பிராட்டியார்.

செழியப்பிரான் நிரூமகளாய்க் கலையின்று முடிபுனைந்து செங்கோ லோசன
முழுதுலகுஞ் சயங்கொண்டு இறைகொண்டு நந்திகளை முனைப்போர் சாய்த்து,
தொழுகணவற் கணிமணமா விகைகுடமுத் தனமகுடஞ் சூட்டிச் செல்வந்
தழைவுறுதன் னரசுனித்த பெண்ணரசி யழக்கமலந் தலைமேல வைப்பாம். (௭)

கான்மாறியாடியவர்.

பொருமாறிந் கிளர்தடந்தோ ளொருமாதன் மனங்நெடந்த புழுக்க மாற
வருமாறிந் கண்ணருவி மாறாது களிப்படைய மணலுற மிணைநு
உருமாறிப் பவக்கடலவீழ்ந் தாசலெனத் தடுமாறி யுழலு மாக்கள்
கருமாறிக் கதியடையக் கான்மாறி நடித்தவரைக் கருத்துள் வைப்பாம். (௮)

தகழிணைமுந்தி.

கல்லாவின் புடையமர்ந்து நான்மறையா நங்கமுதற் கற்ற கேள்வி
வல்லாக ணுவருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப் பாலாய்
நல்லாமா யல்லதுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்து காட்டிச்
சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம னினைந்துபவத்,தொடக்கை வெல்வாம். (௯)

சித்திவிநாயகர்.

உள்ளமெனுங் கூடத்தி லூக்கமெனுந் தறிகிறுவி யுறுதி யாகத்
தள்ளிய வன்பெண்கூர் தொடர்பூட்டி யிடைப்படுத்தித் தறுகட் பாசக்
கள்ளவினைப் பசுபேய் க்வளமிடக் களித்துண்டு கருணை யென்னும்
வெள்ளமதம் பொழி. தி வேழத்தை நினைந்துவரு வினைக டுப்பாம். (௧௦)

சுப்பிரமணியர்.

கறங்குதிரைக் கருங்கடலுங் காரவுணப் பெருங்கடலுங் கலங்கக் கார்வந்
துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சுருரப்பொருப்புமிளப்பமறையுணர்ந்தோரார்தும்
அறங்குலவு மகத்தமுலு மவுணமட வாவயிற்றி னமுலு மூள
மறங்குலவு வேலெடுத்த குமரவேள் சேவடிகள் வணக்கஞ் செய்வாம். (௧௧)

ச ர ஸ வ னி.

பருதகன்ற நால்வகைச்சொன் மலரெடுத்துப் பத்திபடப் பரப்பித் திக்கு
முழுதகன்று மணந்துகவை யொழுநியணி பெறமுக்கண் மூர்த்தி தாளிற்
றொழுதகன்ற வன்பெணுநார் தொடுத்தலங்கல குட்டவரிச் சிறும்புந் தேனுங்
கொழுதகன்ற வெண்குடோட்டி முண்டகத்தா ளடிமுடிமேற் கொண்டு வாழ்வாம்.

திருநந்திதேவர்.

வந்திறை யடியிற் றாடும் வானவா மருட கோடி
பந்தியின் மணிகள் சிந்த வேத்திரப் படையாற் றுக்கி
அந்தியும் பகலுந் தொண்ட ரலகிடுங் குப்பை யாக்கும்
நந்தியெம் பெருமான் பா த நகைமலர் முடிமேல் வைப்பாம். (௧௨)

திருவிளையாடற்புராணம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கடியவழி கடுக்கை வேணித தாதைபோற் கனற்கண் பீனக்
கொடியனை வேவ நோக்கிக் குறையிரற் தனைபரீண் கற்பிற்
பிடியன நடையாள் வேண்டப் பிண்ணுயி ரளித்துக்-காதத்
முடியுணி மாடிக் காழி முனியனை வணக்கஞ் செய்வாம். (கசு)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ் செலவி பாகத் தண்ணலஞ் செழுத்தா லஞ்சா
மறப்பெருஞ் செய்கை மாறா வஞ்சக ரிட்ட நீல
நிறப்பெருங் கடலும் யார்க்கு நீந்துதற் கரிய வேரடி
பிறப்பெனங் கடலு நீத்த பிராண்டி வணக்கஞ் செய்வாம். (கடு)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவக லஞ்சு லார்பா லாசைநீத் தவர்க்கே வீடு
தருவமென் றளவில வேதஞ் சாற்றிய தலைவன் றன்னைப்
பரவைதன் புலவி தீர்ப்பான கருதுகண் படுக்கும் பாளன்
இரவினிற் றாது கொண்டோ னினையடி முடிமேல் வைப்பாம். (கசு)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

எழுதரு மறைக டேறா விறைவனை யெல்லிற் கங்குற்
பொழுதறு காலத் தென்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமே லேறத் துளும்புகண் னீருண முழுகி
அழுதடி யடைந்த வன்ப னடியவர்க் கடிமை செய்வாம். (கசு)

சண்டேசுரரும் மற்றை நாயன்மாரும்.

தந்தைதா னொடுமபிறவித் தாளொறிந்து நிருத்தரிரு தானைச் சேர்ந்த
மைந்தாதாள் வேதநெறி சைவநெறி பத்திநெறி வழாது வாய்மெய்
கிந்தைதா னரனடிக்கே செலுத்தினராய்ச் சிவாநுபவச் செல்வ ராகிப்
பந்தமார் தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டா தாள்பரவிப் பணிதலசெய்வாம். (கசு)

நூல் இயற்றுதற்குக்காரணம்.

அண்ணல்பாற் றெரிந்த நந்தி யடிகள்பாற் சனற்கு மாரன்
உண்ணிறை யனபி னாய்ந்து வியாதனுக் குணாதத் வந்தப்
புண்ணிய முனிவன் சூதற கோதிய புராண மூவா
றெண்ணிய விவற்றுட் கார்த்த தீசசந் திதையின் மாதோ. (கசு)

அவறந்திகுப் பட்ட தாகு மாலவாய்ப் புகழ்மை யந்தத்
சிறந்திடும் வடநா றன்னைத் தென்கொலாற செய்தி யென்றிங்
குறைந்திடும் பெரியோர் கூறக் கடைப்பிடித் துறுதி யிந்தப்
பிறந்திடும் பிறப்பி லெய்தப் புபறுதுமென் னுள்ளந் தேறு. (உ௦)

திருநகா தீர்த்த மூர்த்திச் சிறப்புமூன் றந்த மூர்த்தி
அருள்விளையாட லெட்டெட் டருச்சனை வினையொன றாக
வரனமுறை யிறுபத் தெட்டா மற்றவை படலமாக
விரிமுறை விருத்தச் செய்யுள் வகையையால விளம்ப ஹற்றேன். (உ௧)

* அழகாலம் - காலே, உச்சி, எற்பாடு, மரீலை, யாமம், வைகறை.

அவையடக்கம்.

கடவுள் கவிக்குங் குற்ற நாட்டிய கழக மாநாடு
மேலுந் தவத்தி னோக்கென வென்றி வுரையிற குற்றம்
ஆய நாநிதன நேனுந் பிரித சன்ன முண்டறு
நாட்டி ம ப லபேற்ற கொளக சுந்தரன சரித தனவே. (௨௨)

கவைக்கொ டுந்தழ னுச்சவை கண்டபு னிமையோ
கவைக்க வினன மு தாயின துளக்கமில் சானேறு
அவைக்கீ ளம்புகு தினியவா யாலவா யுடையா
செவிக்க ளம்புகு தெறுவ சிறியனென பனுவவ (௨௩)

ரய வ ரியுண்டு டுடுகெது துவகெலாம பருகத
கூர் வர்க்கிய காரெனச் சொற்பொரு டெனிகதோ
ஆய கெளவிப துகளறுத தாலவா யுதைய
ராய னாகுனி தாககு நலமிலென புனசொல (௨௪)

அல்லை யீதலையீதென மறகளு மன நமச
சொல்லி னாறுதித தினேக்குமிச சுந்தர னாட
கெல்லையாகுமோ வெண்ணுரை யெனசெய்கோ விதனைச
சொல்லு வேனெனு மாசையென சொலவழி கேள (௨௫)

ஆக்கியோனபெயர்.

அறுகாறடி டததுயமா லாழிகடைந தழையறங் கேற்று மாபோல
அறுகாறடி மிசைபாடுங் கூடனமான மியததையருந் தமிழாற பாடி
அறுகாறடி மியாமுடியா சொக்கேசர் சுந்தரியி லமரர் குடும்
அறுகாறடி டத்திருந்து டரஞ்சோகி முனிவனரங் கேற்றினனே. (௨௬)

பாயிர முற்றிறறு.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௬

நாட்டுச்சிறப்பு.

கறைநி றுதகிய கந்தர சுந்தரக் கடவுள்
உறைநி றுதகிய வாளினுற பகையிரு ளொதுகந்
மறைநி றுதகிய வழியினுல வழுகியாயச செங்கோன
முறைநி றுதகிய பாண்டிநாட் டணியது மொழிவாம. (௧)

தெய்வ நாயக னீற்றணி மேனிபோற சென்று
பெளவ மேயநதுமை மேனிபோற பசந்துபல லுவிநுக்கும்
எவ ம றையவான சுந்தகி மின்னரு ளென்னக
கௌவை நீர்குந் தெழுந்தன கண்குரன மேகம். (௨)

இடித்து வாயதிற தொல்லென வெல்லொளி மழுங்கத்
தடித்து வாளபுலட் விதித்துந் நிறநிர சாபம்
பிடித்து நீளம்பு கோடைமேற பெயதுவெம பெருமபோ
முடித்து நாமென வருதலபோன மொய்ததன கொணம. (௩)

முனித னீள்வரை யுச்சிமேன் முழங்கிவா னிவந்து
தனித நீர்மழை பொழிவன தடஞ்சிலை யிராமன்
கனித னீர்மையா லல்லவாய்க் கண்ணுதன முடிமேற்
புனித நீர்த்திரு மஞ்சன மாட்டுவான் போலும். (ச)

சுந்த ரன்நிரு முடிமிசைத் தூயநீ ராட்டும்
இந்தி ரனறனை யொத்தகா ரெழிலிதென் மலைமல
வந்து பெய்வவத் தனிமுதன் மெளலிமேல் வலாரி
கிந்துகின்றகைப் போதெனப் பனமணி தெறிப்ப. (ரு)

உடுத்த தெண்கடன் மேகலை யுடையபார் மகடன்
இடத்து தித்தபல் லுயிர்க்கெலா மிரங்குத்தன் கொங்கைக்
தடத்து நின்றிழி பாலெனத் தடவரை முகடு,
தொடுத்து வீழ்வன விழுமெனத் தூங்குவெள் ளருவு. (சு)

வேறு.

கருநிற மேக மென்னுங் கச்சணி சிகரக் கொங்கை
அருவியாந் தீம்பால் சோர வகனசனை யென்னுங் கொப்பூழ்ப்
பொருவிலேவெ யென்னு மென்றோட் பொதியமாஞ் சைலப் பாவை
பெருகுதண் பொருநை யென்னும் பெண்மகப் பெற்றா ளன்றே. (எ)

கல்லெனக் கரைந்து வீழும் கடும்புனற் குழவி கானத்
தொல்லெனத் தவழ்ந்து தீம்பா லுண்டொரீஇத் திண்டோண் மள்ளர்
செல்லெனத் தெழிக்கும் பம்பைத் தீங்குரல் செவிவாய்த் தேக்கி
மெல்லெனக் காலிற் போகிப், பனைதொறும் விளையாட் டெய்தி. (அ)

அரம்பைமென் குறங்கா மாவி னவிந்தளிர் நிறமாத் தெங்கின்
குரும்பைமெம் முலையா வஞ்சிக் கொடியிறு துசுப்பாக் கூந்தல்
சுரும்பலிழ் குழலாக் கஞ்சஞ் சுடாமதி முகமாக் கொண்டு
நீரம்பிளீள் கைதை வேலி நெய்தல்குழி காவில் வைகி. (கூ)

பன்மலர் மாலை வேய்ந்து பானுரைப் போர்வை போர்த்துத்
தென்மலைத் தேய்ந்த சாந்த மான்மதச் சேறு பூசிப்
பொன்மணி யாரந் தாங்கிப் பொருநையாந் கணனி முந்நீர்த்
தன்மகிழ் கிழவ னாகந் தழிஇக்கொடு கலந்த தன்றே. (கௌ)

வல்லோதா யிருபால் வைகுஞ் சிவாலய மருங்கு ழீண்டி
முல்லையா னெந்துந் தேனுந் திரைக்கையான் முகந்து வீசி
நல்லமான் மதஞ்சாந் தப்பி நறுவிரை மலர்தூய் நீத்தஞ்
செல்லலாந் பூசைத் தொண்டின் செயல்வினை மாக்கள் போலும். (கக)

அரும்பலீ முனங்க வாளி யலைதர வாகம் பொன்போர்த்
திரங்கிவா லன்னுமேந்தி யிருகையுஞ் சங்கஞ் சிந்தி
மருங்குக்கு காஞ்சி தள்ளி வரம்பிற வெர்ழுகும் வாரி
பரம்பரந் கையம் பெய்யும் பார்ப்பன மகளிர் போலும். (கஉ)

வரைபடு மணியும் பொன்னும் வைரமுந் குழையும் பூட்டி
யாராபடு மகிழஞ் சாந்து மப்பியின் னமுத மூட்டிக்
கரைபடு மருத மென்னுங் கன்னியைப் பருவ நோக்கித்
திரைபடு பொருநை நீத்தஞ் செவிலிபோல் வளர்க்கு மாதோ. (ககஉ)

மறைமுதற் கலைக் கெல்லா மணியிடற் றவனே யெங்கு
நிறைபர மென்றும் பூதி சாதன நெயிவ் டென்றும்
அறைகுவ தறித்துந் தேரூ ரறிவெனக் கலங்கி யந்த
முறையின்வீ ணோந்தோர் போலத் தெளித்தது மூரி வெள்ளம்.

(கச)

மறைவழி கிளைத்த வ்வண்ணெண் கலைகள்போல் வருநீர் வெள்ளன்
துறைவழி யொழுகும் பலகால் சோலைதண் பழனஞ் செய்தேன்
உறைவழி யோடை யெங்கு மோடிமன் றுடையார்க் கன்பர்
நிறைவழி யாத வுள்ளத் தன்புபோ னிரம்பிற் றன்றே.

(கரு)

வேறு.

இழிந்த மாந்தர்கைப் பொருள்களு மிப்பரத் தாசை
கழிந்த யோகியர் கைபட்டிற் றாயவாய்க் களங்கம்
ஒழிந்த வாறு போ லுவாயுண் டிவ் கெடுத தெழிலி
பொழிந்த நீரமு தாயின புவிக்கும்வா னவாக்கும்.

(கங)

சுநிலாதவ னொருத்தியே யைந்தொழி லிற்ற
வேறு வேறுபேர் பெற்றென வேலை ரொன்றே
ஆறு காலுளங் கடவலுண் டகழ்ச்சுடங் கெனப்பேர்
மாறி யீறிலவான் பயிரெலாம் வளாப்பது மாதோ.

(கௌ)

வேறு.

களமர்கள் பொன்னேர் பூட்டித் தாயாவாய்க் கனிந்த பாட
ருளமகிழ் சிறுரி னேறு மொருத்தது முவகை தூங்க
வளமலி மருதம் பாடி மனவலி கடந்தோர் வென்ற
அளமரு + பொறிபோ லேவ லாற்றவாள் வினையின் மூண்டார்.

(கஅ)

பலவ மணிகோத் தென்னப் பன்னிற வேறு பூட்டி
அலமுக விரும்பு தேய வாள்வினைக் கருங்கான் மள்ளர்
நிலமக ளுடவ் டீண்ட சால்வழி நிமிர்ந்த சோரிச்
சலமென நிவந்த செங்கெழ்த் தழனமணி யிமைக்கு மன்றோ.

(கஆ)

ஊறுசெய் படைவாய் தேய வுருநரு நீர்கால் யாத்துச்
சேறுசெய் குருந் தெய்வந் தொழுதுநீஞ் செந்நெல் வீசி
நாறுசெய் குருந் பேர்த்து நடவுசெய் குருந் தெவ்வின்
மாறுசெய் களைகட் டோம்பி வளம்படுக் குருநு மாறார்.

(கஅ)

பழிபடு நறவந் தன்னைக் கடைசியர் பருகிச் செவ்வாய்
மொழிதடு மாற வேர்வை முகத்தெழ முறுவ றேன்ற
விழிசிவந் துழலக் கூந்தன் மென்றுகில சோர வுள்ளக
கழிபெருங் களிப்பு நல்கிக் கலந்தவ ரொத்த தன்றே. †

(கக)

பட்பகை யாகுந் தீஞ்சொற் கடைசியர் பவளச் செவ்வாய்ச்
குட்பகை யாம்ப லென்று மொண்ணறுங் குவளை நீலங்
கட்பகை யாகு மென்றுங் கமலமென் முகத்துக் கெனறுந்
திட்பகை யாகு மென்றுஞ் செறுதல்போற் களைதல் செய்வார்.

(கஉ)

கடைசியர் முகமுங் காணுந் கைகளுந் கமல மென்னார்
படைவிழி குவளை யென்னார் பவளவாய் குமுத மென்னார்
அடையவுங் களைந்தார் மள்ளர் பகைஞராயிடுத் தெவலை
உடையவ ளுனை யாற்றா லொறுப்பவாக் குறவுண் டாமோ.

(கக)

* ஒழிந்தவாறு - தெளிவுபற்றி இறந்தகாலமாயிற்று. † அளமரு-அலமரு
போலி. ‡ நறவம் நல்கி, கலந்தவரை ஒத்ததென்க. நல்கி - நலவினமையால்.

புரையற வுணர்ந்தோர் நூலின் பொருளினுள ளடங்கியத் தூஉ
வரையறை கருத்து மான வளர்ச்சுருப் புறம்பு தோன்றிக்
கரையமை கல்வி சாடாக் கவிஞாபோ லிறுமாந் தந்தூல்
உரையென விரிந்து கற்பின் மகளிர்போ லொசிந்த தன்றே. (௨௪)

அன்புறு பத்தி வித்தி யாற்பநீர் பாய்ச்சந தொண்டாக்
கன்புரு வான வீச னின்னருள் வினையு மாபோல்
வன்புறு ஈனங்கான் மள்ளர் வைகலுஞ் செப்பி நோக்கி
ரன்புல முயன்று காக்க வினைந்தன நறுந்தண் சாவி. (௨௫)

அகனில பெறு பாட்டி. னியல்கெவ்வி யறிந்து மள்ளா
தகவினை முயற்சி செய்யக் காமநூல் சாற்று நான்கு
வகைநலரா பண்பு செவ்வி யறிந்துசேர மைந்தர்க் கின்பம்
மிகவினை போகம் போன்று வினைந்தன பைங்கூ டெழல்லாம். (௨௬)

கொடுப்பிறை வழவிற் செய்த கூனிரும் பங்கை வாங்கி
முடங்குகால் வரிவண் டாப்ப முள்ளரைக் கமல நீலம்
அடங்கவெண் சாவி செந்நெல் வேறுவே றரிந்தி டாக்கி
கொடுங்குத் தம்பொற் குன்ற கிரையெனப் பெருமபோற் செய்து (௨௭)

கற்றைவை களைந்து ஈரத்தில் கூப்பியூர்க் காணித் தெய்வம்
அற்றவர்க் கற்ற வாரீந் தளவைகண் டாறி லொன்று
கொற்றவர் கடமை கொள்ளப் பண்டியிற் கொடுப்பாய்த் தென்னு
கற்றவர் சுற்றந் தெய்வம் விருந்தினாக் கூட்டி யுண்பார். (௨௮)

சாறடு கட்டி யெள்ளுச் சாணைகொள் ளிறுங்கு தோரை
ஆறிடு மதமால் யாளைப் பழுக்குலை யவரை யேனல
வேறுபல் பயறே டினன புன்னில வினைவு மற்றும்
ஏறெடு பண்டி யேற்றி யிருகிலங் கிழிய வுய்ப்பார். (௨௯)

ஹவின ரீச னேசத் தொண்டினர் பகிக்கு நல்லுண்
முறவினைப் பிணிக்குத் தோக்கு மருந்துடற் பணிப்புக் காடை
உறைவிடம் பிழிது நல்கி யவரவ ரொழுங்குச் செய்யும்
அறவினை யிடுக்க ணிக்கு யருங்கதி யுயக்க வல்லார். (௩௦)

நீச்சலு மீச னன்பர் நெறிப்பழற் சிறுர்மேல் வைத்த
பொச்சமி லன்பு மன்னி புதல்வரைக் கண்டா லன்ன
அச்சமுங் கொண்டு கூடு யழபணிந் தினிய கூறி
இச்சையா ரொழுங்கி யுள்ளக் குறிப்பறிந் தேவல செய்வார். (௩௧)

நறைபடு கனிதேன் டுபய்த பாலொடு நறுநெய் வெள்ள
நிறைபடு செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கலா னியிரந்த சோறு
குறைவறவுண்டு வேண்டும் பொருள்களுங் கொண்டி னெனை
மறைமுத லடியாந் தம்மை வழிமறித் தருத்து வாகுள். (௩௨)

பின்னெவ னுலரபப தந்தப் பெருந்தமிழ் நாடறி கன்னி
தன்னிடை யூர்க ளென்னு மவயவந் தாங்கச் செய்த
பொன்னியற் கலனை கோயின் மடமறப் புறநீர்ச் சாலை
இன்னமு தருத் துசாலை யெனவுருத் திரிந்த தம்மா (௩௩)

திணை மயக்கம்.

இன்ற டம்புனல் வேலிசு ழிந்நில வணப்பிற்
குன்ற முல்லைகண் ணைநெய்தல குலத்திணை நானகும்
மன்ற லுள்ள னாவநிதக் ழயங்கிய மரபின்
ஒன்றொ டொன்றுபோய் மயங்கிய திணைவகை அமைப்பாம்.

(கூச)

கொல்லை யானிரை மெயப்பவர் கோழிணர்க் குருத்தின்
ஒல்லை தாயதிற் படர்கதிக் கருந்துணை ருகுப்ப
முல்லை சோறெனத் தேன்விநாய முத்திழை சிற்றில
எல்லை யாயமோ டாடுப வெயின்சிறு மகளிரா.

(கூதி)

கன்றொ நெக்களி வண்டுவாய் மக்கவீர்ந் கரும்பு
மென்று போனசொரி வேங்கைவா யுறகருவ மேதி
குன்றி ளந்திணை மேய்த்துபூந் கொழுநிழன் மருதந்
சென்று நங்குவ சேவக மெனமுறச் செவிமா.

(கூந)

என்று தெண்டினை யெறிவளை யெயிற்றிய ரிழைத்த
சிற்றில் வாய்நுழைந் தழிப்பவச் சிறுமிபா வெகுண்டு
பற்றி லாரெனச் சிதறிய மனவணி பரதா
முற்றி லாமுலைச் சிறுமிபா முத்தொடுங் கோபப.

(கூ௭)

முல்லை வண்டுபோய் முல்லையாழ் முளரிவாய் மருதம்
வல்ல வண்டினைப் பயிற்றிப்பின் பயிலவன மருதந்
கொல்லை யான்மடி யெறிந்தினந் குழவியென் நிராநகி
ஒல்லை யுற்றுபால் வெள்ளத்து ளுகள்வன வானை.

(கூ௮)

கரும்பொற் கோட்டினம் புண்ணை வாய்க் கள்ளுண்டு காளைச்
சுருமபு கெவவழிப் பாண்டையக் கொன்றைப்பான் சொரிய
வருந்த டங்கடல வளையெடுத்த தாழியான் கையில்
இருந்த சங்கென விதைகொளப் பூவைமே லெறிய.

(கூக)

நிந்த தெங்கெனெண் பழம்பரீஇ முட்பலாக் கணிகீண்
டழிந்த தேனுவர்க் கேணிபாய்ந் தகற்றுவ வுவரை
வழிந்த தேனமடந் கேதகை மலர்நிழல குருகென்
றொழிந்த தாமரைப் போதுபுக் கொளிப்பன கெண்டை.

(கூ௦)

ஆறு சூழ்கழிப் புலாலபொறு தசைந்துகண் கைதை
சோறு கால்வன வரம்பல்வாய் திறப்பன துணிந்து
கூறு வாரெனக் குவளைகண் காட்டிடக் கூடித்
தூறு வாரெனச் சிரித்தலா தூற்றுவ முல்லை.

(கூ௧)

துள்ளு சேல்விழி துளைச்சியர் சுறவொடு மருந்தக்
கள்ளு மாறவுங் கூனலங் காய்திணை யவரை
கொள்ளு மாறவுங் கிழங்குதேன் கெழுநஞ்சுவைக் கீணில்
எள்ளு மாறவு மளப்பன விடைக்கிடை முத்தம்.

(கூ௨)

அவமி கும்புலப் பகைகடந் துயிர்க்கெலா டுன்பாம்
நவமி குங்குடை கிழற்றிமெய்ச் செய்யகோ ணடாத்திச்
சிவமி குமபர ஞானமெய்த் திருவொடும் பொலிந்து
தவமி ருந்தர சாள்வது தண்டமிழ்ப் பொதியம்.

(கூ௩)

* மயங்கியமரபின் - னனுலோமா பிரதிலோமா முதலிய மரபினாபோல.

வான யாறுதோய்ந் துயரிய மலயமே முக்கண்
ஞான நாயக னம்மலை போர்த்தகார் நால்வாய்.
ஆனை யீருரி யம்மழை யசும்பதன் புண்ணீர்
கூடல் வான்சிலை குருதிதோய் கோடுபோன் தன்றே.

(சச)

சுணைய கண்கரைச சூழல்வாய்ச் சுரும்புசூழ் கிடப்ப
நனைய விழந்தசேந் காந்தண்மே னாகள வேங்கைச்
சுணைய விழந்தவீ கிடப்பபொன் றேய்கலத் தெண்ணீர்
அசைய பொன்கடு நெருப்பொடு கரியிருந் தனைய.

(சரு)

குண்டு நீர்ப்படு குவளைவாய்க் கொழுஞ்சினை மரவம்
வண்டு கூப்பிடச் செம்மறாய்ப் புதுமது வார்ப்பு
அண்டர் வாய்ப்பட மறைவழி பொரிசொரிந் தானெய்
மொண்டு வாக்கிழுத் தீவினை முடிப்பவ ரனைய.

(சசு)

அந்நு மாறமுந் தழன்மடுத் தகழ்ந்தெறிந் தழல்கால்
துந்நு மாறமுந் தொட்டெறிந் தைவனந் தூவிப்
புகரின் மாலகரி மருப்பினால் வேலிகள் போக்கி
இகலில் வான்பயி ரோம்புவ வெயினர்தஞ் சீறார்.

(சசு)

அண்ட வாணருக் கின்னமு தருத்துவோர் வேள்வித்
குண்ட வாரழற் கொழும்புகை கோலுமக் குன்றிற
புண்ட வாதவே லிறவுளர் புனத்தெரி மடுப்ப
உண்ட காரகிற் றாமமு மொக்கவே மயங்கும்.

(சஅ)

கருவி வான்சொரி மணிகளுங் கழைசொரி மணியும்
அருவி கான்றபன் மணிகளு மகன்றலை நாகத்
திரவி கான்றசெம் மணிகளும் புனங்கவ ரினமான்
குருவி விழ்ந்திடக் கொடிச்சியர் கோத்தெறி கவண்கல.

(சசு)

மாய வன்வழி வாயது வைமமா லுந்திச்
சேய பங்கய மாயது தென்னா டலர்மேற்
போய மென்பொருட் டாயது பொதியமப் பொருட்டின்
மேய நான்முக னகத்தியன முத்தமிழ் வேதம்.

(ரு௦)

ஏக மாநிய மேருவும் பொதியமே யிரும்பொன்
ஆகு மேருவைச் சூழ்ந்தசாம் பூந்த யாறும்
நாக ராடிதன் பொருநரையே நாவலா றுடுத்த
போக பூமியும்பொருரைசூழ் பூமியே போலும்.

(ருக)

சிந்தத் தண்டமி ழாலவாய் சிவனுல காணற்
புறந்த யங்கிய நெரெலாம் புறந்தர ன பிரமன
மறந்த யங்கிய நேமியோ னாகிய வீரனோர்
அறந்த யங்கிய வுலகு வாணதே யாகும்.

(ருஉ)

வளைந்த துண்ணிட மடந்தையர் வனமுலை மெழுகித்
களைந்த குங்குமக் கலவையுந் காசறைச சாந்தம்
அனைந்த தெண்டிரைப் பொருநரையோ வந்தி ஞாங்கா
வினைந்த செந்நெலும் கன்னலும் வீசுமவ் வாசம்.

(ருங்)

பொதியி லேவினை கின்றன சந்தனம் பொதியின
நதியி லேவினை கின்றன முத்தமந் நதிசூழ்
பதியி லேவினை கின்றன தருமமப் பதியோர்
மதியி லேவினை கின்றன மறைமுதற் பத்தி.

(௫௪)

கடுக்க விற்பெறு கண்டனார் தென்றிசை நேகக்
அடுக்க வந்தவந் தாடுவா னாடலி னினைப்பு
விடுக்க வாரமென் காறிரு முகத்தினுட வீசு
மடுக்க வந்தமிழ் இருசெவி மாந்தவு மன்றோ.

(௫௫)

விடையு கைத்தவன் பாணினிக் கிலக்கண மெனா
வடமொ ழிக்குரைத் தாங்கிய மலயமா முனிக்குத்
திடமு துத்தியார் மொழிக்குநி ராக்கிய தென்சொன்
மடம கட்கடய க்கனபது வருநிரா டன்றோ.

(௫௬)

கண்ணு தற்பெருந் கடவுளுந் கழகமொ டமர்ந்து
பண்ணு நத்தெரிந் தாய்த்தவிப் பகந்தரி ழேனை
மண்ணி டைச்சில விலக்கண் வரம்பிலா மொழிபோல்
எண்ணி டைப்படக் கிடந்ததா வெண்ணவுந் படுமோ.

(௫௭)

தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்தது முதலை
உண்ட பாலனை யழைத்தது மெலும்புபெண் ணுருவாக்
கண்ட தும்மலறக் கதவினைத் திறந்ததுங் கன்னித்
தண்ட மிழ்ச்சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றீர்.

(௫௮)

வெம்மை யால்வினை வொகினும் வேந்தர்கோல கோடிச்
செய்மை மாறினும் வறுமைநோய் கிதைப்பினுந் சிவன்பாந்
பொய்மை மாறிய பத்தியும் பொலிவுகுன் றுவாய்த்
தம்மை மீறியும் புரிவது தருமமந் நடு.

(௫௯)

உலகம் யாவையு மீன்றவ னுந் பரு னுயர்ந்த
திலக நாயகி பரஞ்சுடா சேயென மூன்று
தலைவ ரான்முறை செய்தநா டித்தென்றிச் சலதி
சுலவு பாரினுண் டாகுமோ துறக்கத்து மல்கே.

(௬௦)

நாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௬௧.

நகரச்சிறப்பு

மங்க லம்புனை பாண்டிநா டாகிய மகட்குச்
சங்க லம்புகை தோளினை தடமுனை யாதி
அங்க மாம்புந் தழுவி யநகரெல - ராய
நங்கை மாமுக மாடிய நகர்வளம் பகர்வாம்.

(௧)

கொங்கை யேபரங் குன்றமுங் கொடுங்குன்றுங் கொப்பிழ்
அங்க மேதிருச் சுழியலங் வயிறுகுந் றுலம்
செங்கை யேடக மேனியே பூவணந் திரடோள்
பொங்கர் வேய்வனந் திருமுக மதுரையாய். புரமே.

(௨)

வடுவின மாரில மட நந்தமா பிடைக்கிடந் திமைக்கட
படுவி லாரமே பாணமுநா டுரமேற் பக்கத்
திடுவின மாமணி ய்தன்புற நகரெலா மிவற்றுள்
நடுவி னாயக மாமணி மதுரைம நகரம்.

(க)

திரும கங்கொரு தாமரைக் கூடமே திருமான
மரும் கட்டுவெண் டாமரை மாடமே ஞானந
தரும் கட்டுயோ கத்தனிப் பீடமே தரையாம
பெரும கட்கணி இலகமே யானதிப் பேருந்.

(சு)

திக்கும வானமும் புதையிந் டின்றுவெண் சோதி
கக்கு மானிகை நிவப்புறு காடெயந் நகருள்
மிக்க வாவிதழ்த் தாமரை வெணமக ளிருக்கை
ஒங்கு மல்லது புகழ்மக ளிருக்கையு மொக்கும்.

(சூ)

புடைநகர்.

பொறக ருமபெனக் கரும்பெலா நெடுங்கழு கென்ன
வாகக வானகழு கொலிகவித் * தெருகென வளாந்த
பொற்க வினகுலைத் தெருகராப் பந்தரைப் பொறுத்து
நிற்க நாட்டியு காலைன நிவந்ததண் பணையே.

(சூ)

சிவந்த வாய்க்கருங் கயற்களுள் வலாரியைச் சீறிக்க
கவாந்த வானறநுக் குலங்களை கடிமணம் வீசி
உவந்து வேறுபல பலங்களும வேணமுனாக் குதவி
நிவந்த காட்சியே போன்றது நிழன்மலர்ச் சோலை.

(எ)

ஒல்லொ லிக்கதிரச் சாலிகள் புறந்தழிஇ யோங்க
மெல்லி லைப்பகந கொடியினுல வீக்குறு புகம
அல்லெ னுங்குளத் தண்ணற ணணிவிழாத தருப்பைப்
புல்லொ மெபிணிப் புண்டபொற் கொடிமரம் போழும்.

(அ)

சீத வேரியுண டளிமுரல கமலமேற் செருத்தி
போத வேரியு மலாகளுஞ் சொரிவன புத்தேள
வேத வேதியா செங்காம விரிந்துவாய் மனுக்கள்
ஓத வேமமு முதகமு முதவுவா ரணைய்.

(சு)

விரைசெய் பங்கயசு சேக்கைமேற் பெடையொடும் விரவி
அரச வன்னந் மணஞ்செய வம்புப் பொயகை
திரைவ னைக்கையா னுண்ணெ செறிந்தபா சடையாம்
மரக தக்கலத் தரளநீ ராஞ்சனம் வளைப்ப.

(க0)

இருமபி னன்னதோள் வினைஞரார்த் தெறிந்துவாய் மடுக்குந்
கரும்பு தினனிடி யேற்றெவி காட்டியின சாறு
கரும்பு சூழ்கிடந் தரறிடச சொரிந்துவெரு சினத்தி
அரும்பு கட்களி ரெத்தன வாலையெந் திரங்குள்.

(கக)

பள்ள நீரகூடைந் தஞ்சிறைப் பாசிபோதத் தெழுந்த
வெள்ளை யன்னத்தைக் காரண மெனப்பெடை வீழ்ந்த
உள்ள மீட்டல மரச்சிற குதறியுள் ளன்பு
கொள்ள வாசையிற் றழிஇக்கொடு குடமண்பென் றணையும்.

(கஉ)

* ஒலிக்கலித்தெருகு - மிக்க தழைத்தலையுடைய தெருகு.

இரவி யாழியென் றுடைய தே ரீத்தெழு மிமையாப்
புரவி நாநிமித் தயில்வன பொங்கர்வாழ்த் தனி
கரவி லாமகத் தேடுபுகை கற்பக நாட்டிற்
பரவி வாட்டுகி பணியெனப் பங்கயப் பொய்கை

(௧௩)

இடைநகர்.

பிறங்கு மாலவா யகத்துளெம் பிராணரு ளால்வந்
தறங்கொ டர்த்தமா யெழுகட லமர்த்தவா னோக்கிக்
கறங்கு தெண்டிரைப் பெரும்புறக் கடலும்வந் திவ்வர்ப்
புறந்நி டந்ததே னொன்றது புரிசைசூழ் கிடங்கு.

(௧௪)

எறியும் ஷாணியு மழக்கெழு யெழுந்துடல் பரப்பிப்
பறியு மாமையு... வாளைடு கேடகம் பற்றிச்
செறிது நான்மல ரகழியுந் சேண்டொடு புரிசைப்
பொறியு மேயொன்றி யுடனறுபோர் புரிவன போலும்.

(௧௫)

கண்ணி லாதவெங் கூற்றெனக் கராங்கிடந் தலைப்ப
மண்ணி னொரவ ரேனுயிம் மடுவிடை வீழ்த்தோர்
தெண்ணி லாமதி மிலைந்தவர்க் கொப்பெனச் சிலரை
எண்ணி னொரு ணரகந்த தேறினு மேரார்.

(௧௬)

குமிழ லர்த்தசெந் தாமரைக் கொடிமுகிழ் கோங்கின்
உமிழ்த ரும்பர ஞானமுண் டெமிழ்த்தவாய் வேதத்
தமிழ் றிந்துவை திகமுடன் சைவமு நிறுத்தும்
அமிழ்த வெண்டிரை வைகையு மொருபுறத் தகழாம்.

(௧௭)

பின்னை யும்பெடை யன்னமுஞ் சேவலும் பிரியாக்
கள்ள முண்டகச செவவியாற் கண்டவா கண்ணும்
உள்ள முந்திரும் பாவகை சிறைப்படுத் தோங்கும்
புள்ள மமபுதன் கிடங்குது புரிசையைப் புகல்வாம்.

(௧௮)

மாக முந்திய கடிமதின் மதுரைநா யகர்கைந்
நாக மென்பதே தேற்றமந் நகாமதில் விழுங்கி
மேக நினறசை கின்றதவ வெஞ்சினப் பணிதன்
ஆக மொன்றுதோ லுரிபட நெளிவதே யாகும்.

(௧௯)

புரங்க டந்தபொற் குன்றுகே புரமெனச் சுருதிச்
புரங்க டந்தவர் தென்னரா யிருந்தனா திருந்தார்
உரங்க டந்திட வேண்டினு முதவிசெய் தவரால்
வரங்க டந்திடப் பெறவெதிா நிற்பது மாணும்.

(௨௦)

சண்ட பணுவந் திங்களுந் தடைபடக் திசையும்
அண்ட கோளமும் பரந்துநீண் டடையுறகோ புரவன
விண்ட வாயிலால வழங்குவ லிடவரர் வங்கார்
துண்ட போல்பவு முமிழ்வன போல்பவு முழலா.

(௨௧)

மகர வேலையென் றியானைபோன் மழையருந் தகழிக்
சிகர மாலைகு மும்மதி றிரைக்கரந் துழாவி
அகழ வோங்குரீர் வைகையா லல்லது வேற்றுப்
பகைவர் சேனையாற் றாரப்படும் பாலதோ வன்றே.

(௨௨)

எல்லை தேர்வழித் தடைசெயு மிம்மதிற் புறஞ்சூந்
தொல்லை மேவுலா வளைந்துழி யுடனறுபோ ராற்றி
வெல்ல பள்ளாரும் வேண்டுமோ பொறிகளை வெல்ல
வல்ல வம்மதிற் பொறிசெயு மறஞ்சிறி துரைப்பாம்.

(க)

வேறு.

மழுக்கள் வீசுவன நஞ்சு பூசமுனை வாங்கள் வீசுவன முததலைக்
கழுக்கள் வீசுவன குந்த நேமியெரி கால வீசுவன காலனைர்
எழுக்கள் வீசுவன கப்ப ணங்கள்விட மென்ன வீசுவன வன்னெடுங்
கொழுக்கள் வீசுவன கற்க வணகயிறு கோத்து வீசுவன லாத்தேரே. (உச)

நஞ்சு பிள்குதுளை வாளெ யிற்றரவு நாகிழித் தெழியு மலையரா
வெஞ்சி னன்கொணமுழை வாய்தி றந்துபொரு வாடா விக்நிட், வீழ்ந்குமாற்
குஞ்சு ரன்கொடிய முரலம் வீரயெதிா குறுகு வாத்தலைகள் கீதறுமால்
அஞ்சு வெம்பொறி விசைப்பி னுங்கடுங் யடுபு விப்பெறி யமுக்குமால். (உரு)

எள்ளி யேறுநரை யிவுளி மார்பிற வெறிந்து குண்டகழி யிடைவிழத்
தள்ளி மீளுமுருள் கலலி ருப்புமுனை தந்து வீசியுடல சிந்துமாற்
கொள்ளி வாயலகை வாய்தி றந்துகனல் கொப்பு ளிப்பவுடல் குப்புறத்
துள்ளி யாடுவன கைகள் கொட்டுவன தோள்பு டைப்பசில கூளியே. (உச)

துவக்கு சங்கிலி டெ ள்நி ழுக்குமரி தொடர்பி டித்தகை யறுக்கவிட்
டுவக்கு மொன்னலர்க டலைக னைத்திருநி யுடனெ ருக்குமர ளிலைகளாற்
கவைக்கொ ழுந்தழல் கொளுத்தி வீசுமெதிா கல்லு ருட்டியடு மொல்லெனக்
குவைக்க டுங்கண்மழை பெய்யு மட்டமணல கொட்டு மேவலர்கள் கிட்டவே. (உ)

உருக்கி ஸீயமழை பெய்யு மாலய வருக்கு வட்டுருகு செம்பினீர்
பெருக்கி வீசும்விடு படையெ லாமெதிா பிடித்து விட்டவர் தமைத்தெறச்
செருக்கி வீசுநடை கற்ற மாடமொடு சென்று சென்றுதுடி முரசொடும்
பெருக்கி மீளுநடை வைய மேனடவி யெய்யும் வாளிமழை பெய்யுமால். (உஅ)

வெறிகொ னைப்பொறியை வெல்லி னும்பொருது வெவ்வு தற்கரிய காலனை
முறிய வெல்லினும் வெவற்க ருன்கொடிய முரண வாயமர ரரணைலாம்
அறிவி னான்றுவு கம்மி யனசெயவு மரிய வாயவனா புரியுமிப்
பொறிகள் செய்யும்வினை யின்ன பொன்னணி புரத்து வீதிக ளுரைத்துமால். (உ)

அகநகர்.

கழையுந் தாமமுஞ் சுண்ணமு மணிநீழத் கலனுங்
குழையுந் தூபமுந் தீபமுந் கும்பமுந் தாங்கித்
தழையுங் காதலர் வரவுபார்த் தன்பகந் ததும்பி
விழையுந் கற்பினு ரொத்தன விழாவறா வீதி. (கஉ)

ஆல நின்றமா மணியிடற் றண்ணலா னந்தக்
கோல நீன்றசே வீழநிழல் குறுகிநீற் குணம்போல்
வேலை நின்றெழு மதியெதிர் வெண்ணிலாத் தெண்ணீ
கால நின்றன சந்திர காந்தமா ளிகையே. (கக)

குன்ற நேர்ப்ளிக் குபரிகை நிரைதொறுங் குழமி
நின்ற பல்சீர் சரமுந் நீழல்வாய் வெள்ளி
மன்ற கம்பொலிற் தாடிய மலரடி நிழல்புக்
கொன்றி யொன்றறக் கலந்தபல் லுயிர்நிலை யனைய. (கஉ)

கறித்த ருந்துபுற் குவைகழிஇக் காற்றொடா பரியத்
தெறித்த கன்றயன் மரகதச் சித்திரத் தெற்றி
எறித்த பைங்கிழைக் கொழுந்தையு மெட்டிநா வளைத்துப்
பறித்து மென்றுவா யசைப்பன பசலையான் கன்று.

(கரு)

சிறுகு கண்ணவாய்க் கற்றெறி செவியவாய்ப் பாசம
இறுகு காலவாய்க் கோட்டுமா னினம்வழங் காறுநா
குறுகு துண்மருங் கிறுத்தெழு கோட்டுமா னினம்போம்
மறுகும் வண்டுஞ்சூர் திணைகொள மாண்மத நாமம்.

(கரு)

மாட மாலையு மேடையு மாணிகை கிரையும்
ஆட ரங்கமு மன்றிவே ளன்னவா முடியும்
எட விழந்தை ரகலு பிணைத்தடந் தோளுஞ்
குடு மாகரா சிறடிப் பஞ்சதோய் சுவடு.

(கரு)

புமச் செம்புண லாறிட மாறிட கோட்டுப்
பருமச் செங்கண்மால் யானையின் பனைக்கையு மறைதால்
அருமச் செம்பொரு ளாய்ந்தவாக் கரும்பொரு ளீவோர
தருமச் செங்கையு மொருகுவ தானகீ ராறு.

(கரு)

பரிய மாமணி பத்தியிற் பதித்திருட் படலம்
பொரிய விவ்விடக் குயிற்றிய பொன்னர மியமுந்
தெரிய மாமுர சொலிகெழு செம்பொரு டரங்கும்
அரிய மின்பயோ தரஞ்சுமந் தாடுவ கொடிகள்.

(கரு)

வலம்ப டம்புயத் தாடவர் மார்பேழ் புலவிக்
கலம்ப டாத்தபுண முலையினர் காலெடுத் தோச்சச்
சிலம்ப லம்பிசை மழைகமுன னெழுமவர் தேந்தார்ப்
புலம்பு வண்டுநொந் தரற்றிய பொங்குடே ரொலியே.

(கரு)

தைய லார்மதி முகங்களுந் தடங்களுந் குழைய
மைய ளாவிய விழிகளு மாடமுங் கொடிய
கையு நாண்மலாப் பொதும்பருங் கறங்கிசை வண்ட
நெய்ய வோதியும் வீதியு நீளற னெறிய.

(கரு)

மலருந் திங்கடோய் மாடமுந் செய்வன மணங்கள்
அலருந் தண்ணிறை யுங்குடைந் தாடுவ தும்பி
சலவுந் சோலையு மாதுருந் தூற்றுவ வலாகள்
குலவும் பொய்கையு மனைகளுந் குறைபடா வன்னம்.

(சு0)

ஊடி னோரறி கலன்களு மம்மனை யுடன்பந்
தாடி னாற்பரி யாரமு மடியினுந் சிற்றில
சாடி னொரெடுவெருண்டுகண் டதுப்புமுத் திறைப்ப
வாடி னாற்பரி கித்தில மாலையுந் குப்படை.

(சுக)

ஐய வென்னுரை வரம்பின வாருமோ வடியர்
உய்ய மாமணி வரிவளை விறகுவிற் றுழன்றோன்
பொய்யில் வேதமுந் சுமந்திடப் பொருதகன் றரற்றுஞ்
செய்ய தாண்மலர் சுமந்திடத் தவஞ்செய்த தெருக்கள்.

(சுஉ)

வறு.

தோரண நிரைமென் காஞ்சி சூழ்நிலை நெடுந்தே ரல்கும்
பூரண சூம்பக் கொங்கைப் பொருவினம்ங் கலமா மங்கை
தாரணிந் தாரந் தூக்கிச் சந்தகி நிமிர்ந்து பாலிச்
சீரணி முளைவெண்மூரல் செய்துவீந் திருக்கு மன்னே. (சஉ)

திங்களைச் சுண்ணாஞ் செயது சேறுசெய் தூட்டி யன்ன
பொங்குவெண் மாடப் பந்தி புண்ணியம் பூசந் தொண்டா
தங்கண்மெய் வேடந் தன்னைத் தரித்தன சாலக் கண்கொண்
டங்கணன் விழவு காண்பா னடைந்தென மிடைந்த வன்றே. (சஅ)

தேரொலி கவினப் பாய்மான் சிரிப்பொலி புரவி பூண்ட
தாரொலி கருவி யைந்துந் தழங்கொலி முழங்கு கைம்மாண்
பேரொலி யெல்லா மொன்றிப் பெருகொல் யன்றி யெவ் றுந்
காரொலி செவிம டாது கடிமணி மாடக் கூடல். (சரு)

ப ர த் தை ய ர் வீ தி.

இழிபவ ருயர்ந்தோர் மூத்தோ ரினையவர் கழியா நோயாந்
கழிபவர் யாவ ரேனுங் கண்வலைப் பட்டு நெஞ்சம்
அழிபவர் பொருள்கொண் டெள்ளக் கெண்ணெய்போ லளந்து காட்டிப்
பழிபடு போகம் விற்பா ராவணப் பண்பு சொல்வாம். (சக)

மெய்படு மன்பி னாப்போல் விரும்பினார்க் கருத்துந் தங்கள்
பொய்படு மின்பம் யார்க்கும் புலப்படத் தேற்று வார்போல்
மைபடு கண்ணாற் காமன் மறைப்பொருள் விளங்கத் தீட்டிக்
கைபடச் சுவராய்த் தோன்றச் சித்திரங் காணச் செய்வார். (சஅ)

திருவிற்கான் மணிப்பூ ணாகம் பலகையாத் தெண்முத் தார
அருவிக்கால் வரைமென் கொங்கைச் சூதொட்டி யாடி வென்று
மருவிக்கா முகரைத் தங்கள் வடிக்கண்வேன் மாப்பந் தைப்பக்
கருவிக்கு தாடி வென்றுங் கைப்பொருள் கவர்தல் செய்வார். (சஅ)

தண்பனி நீரிந் றேய்த்த மல்லிகைத் தாம நரந்நி
வின்படு மதியந் தீண்டும் வெண்ணிலா முற்றத் திட்ட
கண்படையணமேற் கொண்டு காமனுங் காமுந் நெய்தப்
பண்பல பாடி மைந்த ராவியைப் பரிசில் கொள்வார். (சக)

குரும்பைவெம் முலையிற் சிந்து சாந்தமுங் குழலிற் சிந்தும்
அரும்பவிழ் மாலைத் தாது மனிதுகந் தெச்சி லாகிப்
பொரும்பரிக் காலிந் தூளாய்ப் போயர மாதீர் மெய்யும்
இருங்குழந் காடுஞ் சூழ்போ யியன்மணம் விழுங்கு மன்னே. (ரு0)

ஆலவா யுடையா ளென்று மங்கயந் கண்ணி யென்றுஞ்
சோலைவாழ் குயிலி னல்லார் சொல்லியாந் கொருங்கு சொல்லும்
பாலவாங் கிளிகள் பூவை பன்முறை குரவ னேதும்
நூலவாய்ச் சந்தை கூட்டி நுவன்மறைச் சிறுரை யொத்த. (ருக)

ஒளவிய மதர்வேந் கண்ணா ரந்தளிர் விரன டாத்துந்
திவ்விய நரம்புஞ் செவ்வாய்த் தித்திக்கு மெழாஅந் தம்மிந்
கௌவிய நீர வாங்கி கானையர் செவிக்கா லோடி
வெவ்விய காமப் ஷாங்கூழ் வினைதர வளர்க்கு மன்றே. (ருஉ)

* கருவியைந்து - தோல், துளை, நரம்பு, கஞ்சம், மிடறு.

† எழால் - மிடற்றேசை.

கட்புல னாதி¹யைந்து முவப்புற. கணிந்த காமம்
விட்புலத் தவரே ய்ன்றி வீடுபெற் றவரும் வீழ்ந்து
பெட்பமும் றமுதுங் கைப்பப் பெருங்குலக் கற்பி னர்போல்
நட்பிடைப் படுத்தி²விற்கு நல்லவ ரிருக்கை யீதால.

(ருக)

வீவாளாளர்வீதி.

வழுக்கறு வாய்மை மாண்புங் கங்கைதன் மரபின் வ.
விழுக்குடிப் பிறப்பு மூவ ரேவிய வினேகேட் டாற்றும்
ஒழுக்கமு மமைச்சாய் வேந்தர்க் குறுகிழும் வினையுங் குன்றா
இழுக்கறு மேழிச் செல்வர் வளமறு கியம்ப லுற்றும்.

(ருச)

வருவிருந் தெதிர்கொண் டேற்று நயனுரை வழங்கு மோசை
அருகிருந் தமிழ் லூட்டி முகமனை கறையு மோசை
உரைபெறு தமிழ்பா ராட்டு மோசைகேட் டுவகை துள்ள
இருநிதி யளிக்கு மோசை யெழுகட லடைக்கு மோசை.

(ருரு)

அருந்தின ரருந்திச் செல்ல வருந்துகின் றுரு மாங்கே
இருந்தினி தருந்தா நிற்க வின்னமு தட்டுப் பின்னும்
விருந்தினர் வரவு நோக்கி வித்தெலாம் வயலில் வீசி
வருந்திவிண் ணோக்கு மோரே ருழவர்போல் வாடி நிற்பார்

(ருசு)

வானமுந் திசையும் பொங்கும் புகழ்மையும் வானம் பேணும்
ஞானமும் பொறையுங் குன்றா நன்றியு மூக்கப் பாடுந்
தானமுங் கொடையு மன்பும் வரிசையுந் தகைசா னண்பும்
மானமுந் தவஞ்செய் தின்ற மகவுபோல் வளர்க்க வல்லார்.

(ரு௪)

வ ணி க ர் வீ தி.

புல்லியோர் பண்டங் கொள்வார் வினவின பொருடம் பக்கல்
இல்லெனி னினமா யுள்ள பொருளுரைத் தெதிரம் றுத்தும்
அல்லதப் பொருளுண் டென்னின் விலைசட்டி யறுத்து நேர்த்துஞ்
சொல்லினு மிலாபங் கொள்வார் தொன்மர பிருக்கை சொல்வாம்.

(ரு௮)

வேறு.

நீல வேதிமேற் பளிக்களு னிழந்சுவர் நிதிஇயின்
கால வாவிய வைரவாட் காணிரைத் தும்பர்க்
கோல வானிலாச் சொரிமணி சூயிற்றிவெண் மாடம்
மாலை போல்வகுத் தியற்றின பீடிகை மறுகு. †

(ருக)

திரைய எளிப்பவுந் திரைபடு தீம்புனல் வேலிக்
கரைய எளிப்பவுங் கரையிலா னிரைபடு கானத்
தரைய எளிப்பவுந் தரைகிழித் தூன்றிவிண் டாங்கும்
வரைய எளிப்பவும் வாங்குவாய் மடுப்புன மாடம்.

(ரு௦)

கரிய கம்பலக் கிடுகின் ‡ மேற் தெதிர்விடு பவளத்
தெரியல் பொன்னரி மாலிகை தெண்ணிலாச் சொரியும்
பரிய கித்தில மணிவட மரகதப் பசுந்தார்
விரிய வீட்டன விந்திர விண்ணிரை யணைய.

(ரு௧)

* உவர்ப்பற என்றும் பாடம். † கம்பலக் கிடுகு - கம்பலம்³வயந்த சட்டம்.
‡ பீடிகைமறுகு - கடைத்தெரு.

நாள் க ள் நுங்குளிர் திங்களு ளாயிறு மேனைக்
கோள் க ள் நுங்குளிர் வீசும்பொரீஇக் குடிபுகுந் தாங்கு
வாள் கி ட்ந் திராப் பகலொளி மழுக்கலால் வணிகர்
ஆள்க ளம்பகர் பீழைக ளுறக்கநா டீனைய. (௭௨)

பன்னி றந்தபல் பெருவிலைப் பட்டெலா ம்வண
அன்ன படடிண்மேம் படுவிலைப் பருத்தியு ம்வண்
எந்நி லத்தரும் பொருள்பதி னெழுபுல வணிகர்
மன்னி ருக்கையு மரும்பெறல் வளனெலா ம்வண (௭௩)

மரக தத்தினு லம்மிகள் வைரவா ளுலக்கை
உரல்கள் வெள்ளியா லடுப்பகில் வீறகுலை பணிநீர்
அரிசி முத்தழல் செம்மணி யடுகலன் பிறவும்
எரிபொ ளுலிழைத் தாடுப விவர்சிறு மகளிர். (௭௪)

செயிரிற் தீர்ந்தசெம் பொன்னினுற் நிண்ணிலைக் கதவம்
வயிரத் தாழுடைத் தவர்கடை வாயிலு மென்றால்
அயிரிற் தீர்ந்தபே ரறிஞரு மனையர்தஞ் செல்வத்
தியலிற் ருமென வரையறுத் திசைப்பதை யெவனோ. (௭௫)

எரிக்கு றும்பொறி யனையசெம் மணிகட ரெறிபொன்
வரிச்சு ரும்புநேர் மரகத முத்துவாள் வைரந்
தெரிப்ப ருந்துகிர் சிந்தின செல்லுநா ளொன்றுக்
கரிப்பர் கையகப் படுவன வாயிரத் திரட்டி. (௭௬)

பாய தொன்மரப் பறவைபோற் பயன்கொள்வான் பதினெண்
டேய மாந்தருங் கிளந்தசொற் நிரட்டிதான் றாய
மாயை காரிய வொலியன்றி வான்முதற் கருவின்
ஆய காரிய வோசையே * யாய்க்கிடந் தன்றே. (௭௭)

ஒழிவில் வேறுபல் பொருளுமே மூலோகமும் பிறவும்
வழுவில் வேறுபல் கலைகளு மரபுளி வருத்துத்
தழுவி வேண்டினர் தாங்கொளத் தக்கவா பகரா
அழிவி லாமறை போன்றன வாவண வீதி. (௭௮)

திக்கெ லாம்புகழ் மதுரையைச் சிவபுர மாக்கி
முக்க ணாயக னரசசெய் முறையினுக் கேற்பத்
தக்க தோழனோ டளகைமா நகருறை தயக்கம்
ஒக்கு மந்நகர் வாணிக ருறையுள்கூழ் நிகமம். (௭௯)

ம ன் ன வ ர் வீ தி.

ஒற்றை யாழியா னுலகிடு ளொதுக்குமா போலச்
செற்ற நேயியார் கலியிரு டின்றுகோ லோச்சி
ஹ்ற டம்புய வலியினுன் மாறடு சீற்றக்
கொற்ற மன்னவா விழுக்குடிக்குமோறு சூரைப்பாம். (௮௦)

தரங்க டேவலைக டம்மையே தாளுநப் பிணித்துத்
துரங்க மாவெனத் தொகுத்திமந் துரைபல வருவி
இரங்கு மோ-றி வுயிர்வகீர யாவையும் பெயர்த்து
மரங்கொல் யானைபோற் பிணித்தகூ டம்பல மன்னோ. (௮௧)

* வான்முதற் கருவின் ஆய காரிய ஓசை - ஆகாசமாகிய முதற்காரணத்தா ளாகிய காரியமாகிய ஓசை: என்றது பொருள்பயவாத ஓசை.

மழுக்கள் வச்சிரங் கார்முகம் வானிமுகு குமிழிக்
கழுக்கள் சக்கர முடம்பிடி கப்பண நாஞ்சில்
எழுக்க ணந்தகம் பலகைதண் டிவைமுதற் படைபின்
குழுக்க ளோமகல் லிங்க வரம் கூடமும் பலவால்.

(எஉ)

துணைய கல்லைமா ளெனக்கொண்டு கழற்றியுஞ் செந்தூள்
அணையும் யானைபோற் பாய்ந்துமல் லாற்றியு மாற்றல்
வினைய வானொடு கேடகம் வீசியும் வென்றி
இனைய ராடும் பயில்வன வெண்ணிலாக் கூடம்.

(எக)

வேறு.

தேசவிர் நீல மாடஞ் செம்மணிச் சென்னி மாடங்
காசறு கனக மாடஞ் சந்திர கார்த மாடம்
மாசற் விளங்குமின்ன மாடநீன் மாலே கூடற்
பாசிழை மடந்தை பூண்ட பன்மணித் கோவையன்ன.

(எச)

வீரையகல் கதுப்பி னல்லார் வீடுளங் கொங்கை போழ்த்த
வரையகன் மார்ப மன்றி வடுப்படார் தமக்கன் பில்லார
உரையகன் மான வாற்றா லொழுதுவார் பலகை யொள்வாட்
கரையகல் வீஞ்சை வீரர் கணம்பயில் காட்சித் தெங்கும்.

(எடு)

மின்னைவா ளென்ன வீசி வீங்குகார் தம்மிற் போர்மூண்
டென்னவான் மருப்பு நீட்டி யெதிரெதிர் புதையக் குத்தி
அன்னவா ளென்ன வாய்விட் டதுவெனச் செந்நீர் சோரப்
பொன்னவா மகன்ற மார்பர் பொருகனி றாட்டு வார்கள்.

(எசு)

துணையா முளமுந் தங்கள் பின்னிடத் துவஞ்ஞன் டீர்த்துத்
தாண்டுமா னெற்றை யாழித் தேரினுந் தள்ளித் துள்ளப்
பாண்டில்வாய்ப் பசும்பொன நேயப் பார்மகன் முதுகு கீண்டு
சேண்டிசை போய்ம டங்கச் செல்வத்தேர் நடாத்து வார்கள்.

(எஃ)

னீம்தீதந் நெருக்கிற் சிந்து கலவையு மகளிர் கொங்கைச்
சந்தமுந் கூந்தல் சோந்த தாமமுஞ் சிவிறி வீசு
சிந்துரப் பொடியு நாறத் தேனெடு மெழுந்து செந்துள்
அந்தர வயிறு தூர்ப்ப வடுபரி நடாத்து வார்கள்.

(எஅ)

தம்முயிர்க் கிரங்கா ராகித் தருக்கொடு மான மீர்ப்பத்
தெம்முனை யெதிர்தா ராற்றுஞ் செருவெனக் குருதிச் செங்கேழ்க்
கொய்ம்மலர்க் குமிழிச் சேவல் கோழிளந் தகர்போர் மூட்டி
வெம்முனை நோக்கி நிற்பார் வேறவந் தூறு நோக்கார்.

(எக)

பெண்முத்த னைய பேதைச் சிறுமியர் பெருநீர் வவை
வெண்முத்த மிகமுத்த சிற்றில் சிதைபட வெகுண்டு நோக்கிக்
கண்முத்தஞ் சிறைச் சிந்து கதிர்முத்த மூலை தட்பத்
தெண்முத்தி னகைத்துச் செல்வச் சிறுர்கடே நுருட்டு வார்கள்

(அ0)

கொடிமுது றுழாவு'ரிஞ்சிக் கோ டங்கு ளாடகர்
முடிமிசை வேம்பு நாற முருகவி ழாரும் போந்தும்
அடிமிசை நாறத் தென்னன் வழிவழி யரசு செய்யும்
இடிமுர சுறங்கா வாயி லெழுநிலை மாடக் கோயில்.

(அக)

மறையவர்வீதி.

ஆத்திக நுண்டென்றேது மறமுதற் பொருள்க ணுண்கும்
நாத்திகம் பேசும் வஞ்சர் நாவரி கருவி யாக

ஆத்தன ஸுரைத்த வேத வளவுகண் டிள்ளத் தேறித்
தீர்த்தராய் முத்தீ வேட்டுஞ் செல்வர்தம் மிருக்கை சொல்லாம். (அ௨)

முஞ்சிறான் மருங்கின் மின்னப் பொன்செய்த முளரி வேய்ந்த்
குஞ்சிறான் றசையத் தாளைச் சொருக்குமுன் கொய்து தூங்கப்
பஞ்சினுண் கலைத்தோன் மார்பும் பலாசக்கோல் கையுந் தாங்கி
எஞ்சினுண் மறைநூல் கற்போர் கிடைகளே யில்ல மெல்லாம். (அ௩)

கேவினை யந்த ணளர் சிறுர்பயி ரெய்வ வேதம்
நாவுரு வேற்றக் கேட்டுக் கிளிகளோ நவிலும் வேற்றுப்
பூவையும் பயின்று புத்தே ளுலகுறை புதுமந் தர்ரக்
காவுறை கிளிகட் கெல்லாங் கசடறப் பயிற்று மன்னோ. (அ௪)

வேதமு மங்க மாறு மிருதியும் புராண நூலின்
பேதமுந் தெரிந்தோ ராலும் பிறமதங் கனைய வல்ல
வாதமு மதமேற் கொண்டு மறுத்தலு நிறுத்த வல்ல
போதமு முடையோ ராலும் பொலிந்தன கழக மெல்லாம். (அ௫)

உறிபொதி கரகக் ஐகய ரொளிவிடு செங்கற் றேய்த்த
அறுவைய ருயிர்க்கு நஞ்சு நடையின் ரவிச்சை மாள
எறிசுடர் மழுவா ளென்னக் கோவணம் யாத்த கோலர்
மறைமுடி வன்றித் தேரு மாதவர் மடங்க ளெங்கும். (அ௬)

அட்டில்வாய்ப் புகையு மாடத் தகில்படு புகையும் வேள்வி
விட்டெழு புகையு மொன்றி விரிசுடர் விழுங்கக் கங்குல்
பட்டது பலருந் தத்தம் பயிலினை யிழக்க நங்கை
மட்டவிழ் கடுக்கை யான்கண் புதைத்தநாண் மாணு மன்னோ. (அ௭)

ஐசவர்வீதி.

தெய்வ நீறுமைத் தெழுத்துமே ிதைக்கல னாக
எவ்வ மாசிரு வினையுடம் பெடுத்துழல் பிறவிப்
பௌவ மேழையுந் கடந்தரண பதமல்க் கரைசேர்
சைவ மாதவ ருறைமடத் தனிமறு குரைப்பாம். (அ௮)

எங்கு மீசனைப் பூசைசெய் திகபர மடைவார்
எங்கு மண்பரைப் பூசைசெய் தெழுபிறப் பறுப்பார்
எங்கு மாகமஞ் செவிமடுத் தெதிர்வினை தடுப்பார்
எங்கு நாயகன் வடிவுணர்ந் திருண்மலங் கனாவார். (அ௯)

அழிவி லாஸுரை யாகம மிலகமாயா தவற்றுள்
விழுமி தாகிய விதியினும் விலக்கினு மடியைத்
தழுவு தொண்டர்கண் மைந்தர்கள் சாததர் பாசங்
கழுவி வீட்டுள் போதகக் கா டியர் பலரால். (௧௦)

மறைக ளாகமம் பொதுச்சிறப் பெனச்சிவன் வகுத்து
முறையி ட் டிஹதிய விதியிலக் குரைகளு முடிவில்
அறையும் விடுமொன் றிரண்டெனும் பிணக்கற வமைந்த
குறைவி ஷச்சிவ யோகியர் குழாங்களும் பலவால். (௧௧)

திருக்கோயில்.

குழலுங் தும்புந் நாரதர் பாடலுங் குனித்துச்
சுழலுங் கொம்பனா ராடலு மூவர்வாய்த் துதியு
விழுவின் னெல்லவாந் சுருதியுந் திசையெலாம் விழுங்கும்
முழவுங் கண்ணியி லாத்த முன்னவன் கோயில். (கஉ)

மடங்க லின்றிவிண் பிளந்துமேல் வளர்த்துவெள் ளேறறு
விடங்கர் வெள்ளிமன் றிமைத்தெழு வெண்கடர் நீட்டம்
முடங்கல் வேண்பிறைக் கண்ணியான் கயிலேழு வுலகும்
ஒடுங்கு கின்றநா ளோங்கிய வோக்கமே யொக்கும். (கங)

சுரந்து தென்றுளித் தலர்களுந் சொரிந்துவண் டரற்ற
நிரந்து சுந்தரம் கொருகிறை நின்றபூங் கடம்பு
பரந்து கட்புன லுகப்பல மலர்கயேப் பழிச்சி
இரந்து நின்றருச் சனைசெயு மிற்கிர னிகரும். (கச)

உழல்செய் தீவினை யுருப்பற வுயிர்க்கெலா மடியின்
நிழல்செய் வார்க்குநீ ணிழல்செயா நின்றபூங் கடம்பின்
குழல்செய் வண்டுகற் பகமதுக் கொணர்ந்துவர் தூட்டித்
தழல்செய் காமமென் பேடையி னூடனோய் தணிக்கும். (கரு)

ஆரு நீர்க்கட லன்றது வெனகிறை யகழ்கார்
ஊரு மாழியன் றதுவென வோங்கெயி லெட்டாய்ச்
சாரு நேமியன் றதுவெனச் சமைந்தகோ புரம்பொன்
மேரு வன்றது வெண்கடர் விசும்பிழி விமானம். (கௌ)

வேத வந்தமுந் துளக்கற மெய்ப்பொருள் வளவாகும்
நாத வந்தமுங் கடந்ததோர் நடுகிலைப் பொருளின்
பாத வந்தனைப் பத்தியின் பாலராய்ப் பயிலவோர்
மாத வந்தரு பயனெனத் தழைத்தபல் வளனும். (கௌ)

பொறிக ணைந்துணக் கூட்டுபல் போகமு மிதப்பச்
செறிகொ ணீரவா லுவர்ப்பவத் திருநகர் மாக்கள்
நெறிகொள் செஞ்சடைப் பிறைமுடி நிருமலக் கொழுந்தின்
வெறிகொ ணுண்மல ரழகுதி இவ்வுபெற் றாபோல. (கௌ)

முன்ன வன்னர சிருக்கையா லந்நகர் முளரிப்
பொண்ணை யின்றதா லதுபல பொருணிறை செல்வர்
தன்னை யின்றதா லதுபல தருமமென் றுரைக்கும்
மின்னை யின்றதா லின்றதால் விழுத்தரு புகழே (கௌ)

எழுக்க டந்ததோ ளுருத்திர வுலகமென் றியாரும்
வழுத்த நின்றவிந் நகர்வயி னும்பரின் மாண்ட
விழுத்த சும்பல செல்வமும் லிந்துபார்த் துள்ளைத்
தழுக்க ளுமையா லின்னமு மமரர்கண் ணுறங்கார். (கௌ)

விரைய விழந்ததார் மீனவர் வாகைகேல் விடுத்துத்
திரையை வென்றது முடிதகர்த் திந்திரன் செருக்குக்
கரைய வென்றதுங் கார்தனை யிட்டதுங் கனக
வரையை வென்றது பிந்தகர் வலியினு லன்றோ. (கௌ)

எங்கு நாவுமா யெங்கணுவ கணனுமா யெங்குந்
தங்கு பேரொளி யல்லதித் தனிநகர்ச் செல்வஞ்
செங்க ணையர நவீனன் செப்பவு மெதிர்கண்
டங்க ணையர முடையவ னளக்கவும் படுகே

(க0உ)

புண்ணியம்புரி பூமிபுர ரதில்வரு போகம்
நண்ணி யின்புறு பூமிவா னாடென்ப நாளும்
புண்ணி யம்புரி பூமியு மதில்வரு போகம்
நண்ணி யின்புறு பூமியு மதுரைமா நகரம்.

(க0ஈ)

வேறு.

பண்கனிந் தனைய சொல்லார் நரப்பிசைப் பாணி தேவ,
உண்கனி யமுதுங் கைப்பச் செவிதுளைத் தூட்ட வுண்டும்
பெண்கனி னமுத மன்னுப் பெருமித நடன முண்ணக்
கண்களை விடுத்துங் காலங் கழிப்பவ ரளவி லாதார்.

(க0ச)

கலவிவித் தாக லுழிக் கட்டினல் குளிக்கு நல்லார்
புலவிதீர் செவ்வி நோக்கிப் புணர்முலைப் போகந் துப்த்தும்
நிலைநிலை யாமை நோக்கி நெறிப்படு தரும தானங்
கலைஞர்கைப் பெய்துங் காலங் கழிப்பவ ரெண்ணி லாதார்.

(க0ரு)

சந்தித்து மீன நோக்கு தலைவனை மூன்று போதும்
வந்தித்து மீசன் பூசை மரபுளி முடித்தும் வேதம்
அந்தித்து மறியான் செய்த திருவிளை யாடல் கேட்டுஞ்
சிந்தித்து மன்பர் பூசை செய்துநான் கழிப்பார் பல்லோர்.

(க0ஊ)

கற்பவை கற்றுங் கேட்டுங் கேட்டவை கருத்து னூறச்
சொற்பொரு ணினேந்துங் கேட்டோர்க் குணர்த்தியுட் டொக்கந் தீர்த்தும்
எற்பக விரவு நீங்கு மிடத்துமெய் யறிவா னந்த
அற்புத வெள்ளத் தாமா தாழ்ந்துநான் கழிப்பார் சில்லோர்.

(க0எ)

சன்னிக ருயர்ச்சி யில்லான் காப்பியத் தலைவ னாக
முன்னவர் மொழிந்த தேனோர் தமக்கெலா முகம னன்றோ
அன்னது தனதே யாகு மண்ணலே பாண்டி. வேந்தாய்
இந்நகர்க் கரச னாவா னிக்கவிக்கிறைவ னாவான்.

(க0அ)

என்னென வுரைப்பே னிந்த விழைமகன் பண்பை யேனை
மன்னவர் வாணோர் போல மதித்துரை விரிக்கந் பாற்றோ
அன்னவ னானை யாற்றா னடப்பதிவ் வகில மென்றான்
முன்னவன செய்த வாடல் வரவினை முறையிற் சொல்வேன்.

(க0க)

க க ர ச் சி ர ப் ப மு ி த் தி ர் து.

ஜ. திருவிருத்தம் - ௨௦௦.

திருவிளையாடல் வரலாறு.

வரங்க டந்தரு னெனமுது வானவர் முனிவோர்
கரங்க டந்தலை முகிழ்த்திடக் கருணைசெய் தவிச்சை
உரங்க டந்துபுர யுணர்வெலாங் கடந்தரு மறையின்
சிரங்க டந்தவ னிருப்பது திருக்கயி லாயம்.

(க)

புரந்த் ராதிவா னவர்பதம் போதுறை புத்தேள்
பரந்த வான் பதஞ் சக்கரப் படையுடைப் பகவன்
வரந்த வாதுவாழ் உதமெலா நிலைகெட வருநாள்
உரந்த வாதுதின் றாழிதோ னோங்குமல் வோங்கட்.

(உ)

அரம்பை மாதரா ராடலி னரவமும் பாடல்
நரம்பி னோசையு முழுவதிர் சும்மையு நால்வாட்
வரம்பி லோதையு மருவிலீ ழொலியுமா ருது
நிரம்பி வானமும் திசைகளு நிமிர்வன மாதோ.

(ங)

வெந்த நீற்றொளி வெண்மையும் விமலனை யகங்கொண்
டந்த மின்றியே யசைவற விருக்கையு மருவி
வந்த கண்களுந் கொண்டவ ணிருக்குமா தவர்க்குத்
தந்த தாலரனீ கயிலையுந் தன்னுசா ருபம்.

(ச)

ஆங்கு வெண்ணிகில் விரித்தெனக் கல்லென வார்த்து
வீங்கு காலநு வித்திரள் வெள்ளமே யன்றி
ஓங்கு நான்மறைக் குடுமியி னுள்ளொளி நோக்கித்
தூங்கு மாதவர் கண்களுந் சொரிவன வெள்ளம்.

(ரு)

கோட்டு மாமலர் நிலமலர் குண்டுநீ ரெடுத்துக்
காட்டு மாமலர் கொடிமலர் கொண்டொழட் கரைந்த
பாட்டு மாமலர் கொண்டெனம் பரஞ்சுட ரடியிற்
குட்டு மாதவர் தொகுதியுந் சூழ்வன வொருபால்.

(சு)

கையு நாகமுந் காய்சின வுழுவையுந் கடுவாய்ப்
பையு நாகமுந் தங்ஙனை பரவிய முக்கண்
ஐய நாகமெய் யுருந்தவர் தமையடைந் தன்பு
செய்ய நாகமும் வையமும் புகழ்வதச் சிலம்பு.

(எ)

வேறு.

அளந்தி டற்கரி தாயவக் குன்றின்மேற்
களங்க றுத்துவிண் காத்தவன் கோயின்முன்
விளம்ப ருஞ்சிவ தீர்த்தத்தின் மிக்கதாய்
வளம்பெ றுஞ்சிவ தீர்த்தத்தின் மாடது.

(அ)

தண்ட ருங்கநாச சந்திர காந்
பண்ட யங்க நவமணி பத்திசெய்
தண்டர் தர்ச னனைக தவஞ்செய்து
தாயிரக் காண்மண் டபமரோ.

(ஆ)

ஆன ன்மையி னுலந்த மண்டபம்
நான னாயக னுண்மலர்த் தாடொழ
வான டனெடு வந்து பதந் * குறித்
தூணு மின்மதி வைகுவ தொத்தே.

(இ)

அன்ன மண்டபந் தன்னு ளருந்தவம்
என்ன வேங்கை யதன்மே லிருந்தனன்
பன்னு கேள்விப் பதினெண் புராணமுஞ்
சொன்ன மாதவச் சூத முனிவனே.

(ஈ)

* பதம் - காலம்.

அந்த வேலையி லச்சிவ தீர்த்தத்தில்
வந்து மூழ்கியம் மண்டபத் தேறியே
சந்தியாதி தவ்முடித் தீறிலா
இந்து சேகரன் னுணினைந் தேத்தியே. (க௨)

சம்புபுத்தன் சதானந்த னுத்தமன்
அம்புயத்த னனைய மகோதரன்
உம்ப ரஞ்சிய வுக்கிர வீரியன்
நம்பு கேள்விப் பிரசண்ட நற்றவன். (க௩)

ஆதி மாதவர் யாவரு மன்புமை
பாதி யாய்முற்று மாகும் பராபரச்
சோதி பால்வைத்த சூதனைத் தோத்திரம்
ஓதி யஞ்சலித் தொன்று வினாவினார். (க௪)

வேறு.

வேத வாகம புராணமே மிருகியே முதலா
ஓது நூல்களின் னுணிபொரு ளுலகெலாம் பயந்த
பேதை பாகனே பரமெனத் தேர்ந்துணர் பெரிய
போத மாதவ வுனக்கியாம் புகல்வதொன் னுளதால். (க௫)

மேரு மந்தரங் கைலைபர்ப் பதமுதல் விடைமேல்
ஊரு மந்தர நாடவ னுறைபதி யனந்தம்
ஆரு மந்தமில் போகமவீ டடைவதென் றவற்றின்
காரணங்களோ நெரத்தனை கருத்தினுக் கிசைய. (க௬)

ஐய மாதிரும் குற்றமு மகலநீ யருளிச்
செய்ய வுந்தெளிந் திலைங்கள்யாஞ் சிற்றறி வுடையேம்
மைய நெஞ்சினே மாகையான் மயக்கற வின்னும்
உய்யு மாதருள் செய்தியென் னுரைத்தனர் மன்றோ. (க௭)

தலங்க டம்மின்மிக் குள்ளதாய்த் தகுதிகா நீர்த்தக்
குலங்க டம்மின்மிக் குள்ளதாய்க் குறையிரந் தோர்க்கு
நலங்க டந்தருண் மூர்த்தியாய் நாதவே தார்த்தப்
புலங்க டந்தபே ரொளியுறை தலனென்று புகலாய். (க௮)

என்ற போதெதிர் முகமலர்ந் திருண்மல வலியை
வென்ற சூதனுந் தலங்களின் விசேடமாய்ந் தம்பொற்
குன்ற வார்சிலை யானிடங் கொண்டெறை பதியுள்
ஒன்று கேட்கவீ டளிப்பதா யுளதுமற் றதுதான். (க௯)

முற்ற வோகிய புராணமூ வற்றினுட் காந்தம்
பெற்ற தாறுசங் கிதையவை யாறுந்தம் பெயராற்
சொற்ற பேர்சனற் குமரமா முனிவரன் சூதன்
கற்றை ஓர்சங்கடச் சங்கரன் மரீயன் கதிரோன். (௨௦)

இன்ன வாறனுட் சங்கர சங்கிதை யென்று
சொன்ன நூலினை யுணர்த்தினான் சங்கரன் னுணைவிக்
கன்ன போதவஞ் மடியினி லிருந்துகேட் டதனை
மின்னு வேல்பணி கொண்டவேள் வெளிப்பட வுணர்ந்தான். (௨௧)

ஐயமாதிரும் குற்றம் - ஐயம், திரிபு, அறியாமை.

ஞன்றே நிந்தவேன் வழிபடு குறுமுனாக குரைத்தான்
அன்று தொட்டஃ தகத்திய சங்கிதை யாநி
நின்ற தன்னது கேட்பவாக் கரனடி நீழல்
வன்று மிணைவீ டளிப்பதா வொருதல னுரைக்கா.

(உஉ)

அதிக வப்புதி யாதெளி னுலவாய் கேட்க
கதிய விப்பதென் றோதிய சூதனைக் கதியின
மதியை வைத்தவ ரன்னதைப் பகரென வந்த
விதியி னிற்புகல கின்றனன் வியாதன்மா னுக்கன.

(உ௩)

புதிய தாமரை மேவிய பழமறைப் புத்தேள்
விதியி னூர்க்கு நடைப்பரி மகஞ்செய்வான் வேண்டிக்
கதியை மாய்ந்தவர்க் குதவிதன் னெறகெழு காடுப்
புதியின் மைந்தரோ டெய்தினுள் பண்டொரு வைகல்.

வேறு.

அகத்தியன் வியாத னுரதன் சனக னுதிநான் முனிவர்கோ தமனூற்
சிகைத்தெளி வுணர்ந்த பராசரன் வாம தேவன்வான் மீதியே வசிட்டன்
சகத்தியல் கடந்த சுகன்முதன் முனிவர் தம்மொடும் பத்துவெம் பரிமா
மகத்தொழின் முடித்து மற்றவர்க் குள்ள மகிழ்வுற வழங்குந் ஷுங்கா.

(உ௪)

சத்திய வுலகிற் சரோருகக் கிழவன் சார்ந்தபின் புலப்பகை சாய்த்த
அத்திரு முனிவ ரனைவருங் காடு யடிகளை யடைந்தனர் பணிந்து
முத்தி மண்டபத்தி னறமுத னுன்கு மொழிந்தருள் ஸூர்த்திசந் ரிதியிற்
பத்தியா யிருந்து நாரத முனியைப் பார்த்தொரு வினவுரை பகர்வார்.

(உ௫)

தலமுதன் மூன்றுஞ் சிறந்ததோர் சைவத் தலமுரை யென்னநா ரதன்முன்
கலைமுழு துணர்ந்த சனற்குமா ரன்பாற் கற்றவன் வியாதனு மவன்பால்
நலமுறக் கேண்மி னெனவவன் கதிவே னம்பிபான் மறைமுத லனைத்தும்
அவைவற வுணர்ந்தோன் குறுமுனி யாகு மவனினைக் கேண்மென விடுத்தான்.()

மலயமா தவனை யடைந்துகை தொழுது வாழ்த்திவா தாவிலில் வலனைக்
கொலைபுரி தரும மூர்த்தியே விந்தக் குன்றடக் கிபதவக் குன்றே
யலைகடல் குடித்த வருட்பெருங் கடலே யருந்தமிழ்க் கொண்டலே தென்பார்
துலைபெற கிறுத்த களைகளை யென்று சுருதியா யிரமெனத் துதித்தார்.

(உ௬)

மூவகைச்சூழிப்பு முள்ளதோர் தான மொழிகென முகமலர்ந்த தருள்கூர்ந்
தியாவையு முணர்ந்தோன் முத்திமண் டபத்தி னீரிரு தொகையின்வந் திறக்குஞ்
சேவலக் டமையு னுங்கரன் றையுஞ் சேவலம் கொடியுடை வடிவேற்
காவலன் றையார் வடகிழ் மலர்ந்த கண்ணுதற் பரனையும் பணியா.

(உ௭)

அங்கயற் கண்ணி தன்னை யு மெந்தை யானை யானையு மீதலு
பங்கயத் திருத்திச் சமாதியி லிருந்து பரவச் மடைந்துபார்ப் பகிகுசு
சங்கர னருளிச் செய்தசங் கிதையைத் தாரக் னுடலிரண் டாகச்
சென்கைவேல் விடுத்த சேவக னெனக்குத் தெருட்டினு னனைபுசங் கிதையில.()

* சேவல்கள் என்றது - மாகனந்தனென்னுமையனும்த், அவனமனைவி
யும், மக்களிருவரும், மூன்றாமயுகத்தில் பாவத்தாற் கோழிகளாய்ப்பிறந்து முத
தியடைந்தனரென்று காசிகாண்டத்திற் கூறிய அக்கோழிகளை.

பெறற்கருந் தவஞ்செய் தகந்தெளிந் தரிதிற் பெறுங்கதி கேட்பவர்க் கெளிதா
யுறப்படுந் தலநீர் வினாயமுச் சிறப்பு முள்ளதெத் தலத்தினுங் கழிந்த
சிறப்பினுங் கெண்ணெண் டிருவிளை யாடல செய்தருள் வழிவெடுத்தென்றும்
மறைப்பொருள் விளங்கு மாலவா யதனை மண்ணின்மேற் செனூல கென்னும். (1)

அத்தலத் தனைப் பூவகைச் சிறப்பு மளவிலா வுயிர்க்கெலாங் கருணை
வைத்தவன் செய்த திருவிளை யாட்டும் வரையுரங் கிழியவே லெடுத்த
வித்தஃ னெனக்கு விளம்பிய வாறே விளம்புவ னுமக்கென வந்த
வுத்தம முனிவர் யாவருங் கேட்க வுணர்த்துவான் கடலெலா முண்டான். (௩௨)

திருவிளையாடல்வரலாறு முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௩௨

ம து ரை க் கா ண் ட ம்

த ல வி சே ட ப் ப ட ல ம்.

நாட்டமொரு மூன்றுடைய நாய்கனுக் கன்புடையீர் நயந்து நீவிர்
கேட்டதல மீண்டுரைத்த திருவால வாயதனுட் கிளைத்துப் பொன்னர்
தோட்டலர்தா மரைமுளைத்த தொருதடமுஞ் சுந்தரச்செஞ் சோதி ஞான
நாட்டமென முளைத்தசிவ லிங்கமொன்று முளவின்னு மிசைப்பக் கேண்மின். (1)

திருவால வாய்க்கிணையா மொருதலமுந் தெய்வமணஞ் செய்யப் பூத்த
மருவார்பொற் கமலநிகர் தீர்த்தமும் தீர்த்தத்தின் மருங்கின் ஞான
உருவாகி யுறைசோம சுந்தரன்போ லிகபரந்தந் துலவா வீடு
தருவானு முப்புலனத் தினுமில்லை யுண்மையிது சாற்றின் மனீளே. (2)

அவ்வகைய மூன்றின்முதற் தலப்பெருமை தனைச்சுருக்கி யறையக் கேண்மின்
எவ்வகைய வுலகத்துந் தருமதல மதிகமவற் றீறிலாத
சைவதல மதிகமவற் றறுபத்தெட் டதிகமவை தமிழீரெட்டுத்
தெய்வதல மதிகமவற் றதிகதல நான்கவற்றைச் செப்பக் கேண்மின். (3)

ஆன்னமலி வயற்புலியூர் காசுநகர் காளத்தி யால வாயாம்
இன்னவளம் பதிநான்கிற் திருவால வாயதிக மெவ்வா நென்னின்
மின்னவிரம் பவங்காணக் காசுநகர் வதிந்திறக்க வியன்கா ளத்திப்
பொன்னகரம் பத்தியினால் வழிபாடு செயவளிக்கும் போகம் வீடு. (4)

அறந்தழையுந் திருவால வாய்கேட்ட வுடன்போக மனிக்கு மீண்டு
பிறந்திறவாப் பேரின்பக் கதியளிக்கு மிதுவன்றிப் பிறழா தெங்கும்
நிறைந்தபர னெத்தலமும் படைப்பானித் தலத்தைமுத னிருமித் திங்நன்
உறைந்தருளி னுன்னறி யின்னமுள ததன்பெருமை யுரைப்பக் கேண்மின். (5)

திருவால வாயென்று கேட்டவரே யறம்பெறுவர் செல்வ மோங்குந்
திருவால வாயென்று நினைத்தவரே பொருளடைவர் தேவ தேவன்
திருவால வாயதனைக் * கண்டவரே யின்பநலஞ் சேர்வ ரென்றுந்
திருவால வாயிடத்து வதிந்தவரே வீட்டுநெறி சேர்வ ரன்றே. (6)

சுரநகிருழ் காதிடபதிமறுமைக் கதியளிக்குந் தூநீர் வைகை
வரநகிருழ் திருவால வாய்சேவன் முத்திரும் வதிவோர்க் கீது
கிரனதிகம் பரநகிரும் பின்கொடுக்கு மாதலினிச் சேவன் முத்தி
புரனதிக மென்பதேவ னதற்கதுவே யொப்பாமெப் புலனத் துள்ளும். (7)

ஆதலினிப் பதிவிட்டுப் பிறபதியிற் போய்நோற்போ ரங்கை கொண்ட
சீதளவா னமுதேய்ப்பத் தித்திக்கத் தேம்பெய்து செய்த சீம்பால்
ஓனைத்தைக் கைவிட்டுப் புறங்கையை நக்குவா ரொப்பா ரிந்
மாதலத்தின் பெருமைதனை யாவரோ யளவிட்டு வழுத்தற் பாடலா. (8)

தேவதேவைத் - திருவாலவாயிடத்து என்றும் பாடம்.

வறு.

மற்றைய தலங்க டம்மிற் பரிமகம் வாச பேயம்
அற்றமில் சோட சாக மக்கினிட் டோமம் யார்க்கும்
முற்றரு மிராச ரூப முதன்மக முடித்த பேறும்
செற்றமி நெரிச டூர்ண முதலிட்டி செய்த பேறும் (க)

என்னிழு தன்னங் கன்னி யிவுளிதே ரியானை யில்லம
வேன்னியான் பொன்பூ ணடை வினவொடு பழை முன்னை
தள்ளரு மடிமை யாதி தானங்கள் செய்த பேறும்
வள்ளநன் காசி யாதிப் பதிகளில் வதித்த பேறும். (க௦)

கங்கைகா லிந்தி வாணி காவிரி கண்ண வேணி
தூங்கபத் திரைதீம் பாலி தூயதண் பொருநை முன்னாள்
சங்கையி னதிநண் முற்று மாடிய தவத்தின் பேறும்
மங்கல மதுரை தன்னில் வைகலும் வதிவோர்க் கெய்தும். (க௧)

அன்னிய தலங்க டம்மி லாற்றிய பிரம கத்தி
பொன்னினைக் களவு செய்தல் கள்ளுண்டல் புனித வாசான்
பன்னியைப் புணர்த லின்ன பாதக மனைத்து மென்றுந்
தன்னிக ராஸ வாயில் வதிபவர் தமைவிட் டேகும். (க௨)

மற்றைய தலத்திற் சாந்தி ராயண மதியந் தோறும்
உற்றபே நிற்குக் கங்கு லுண்டியா லடைபே ராகும்
மற்றைய தலத்தின் மாதப் பட்டினிப் பலத்தின் பேறிங்
குற்றொரு வைக லுண்டி யொழிந்தவர் பெறும்பே ராகும். (க௩)

ஆயனக ரடைந்து நான்கு திங்களேண் பாற்றும் பேறிவ்
வினக ரடைந்து நோற்கு மட்டமி விரத நல்கும்
ஆயனக ரெய்தி யாறு திங்களேண் பாற்றும் பேறிவ்
வினகர்ச் சோம வார விரதமே யளிக்கு மன்றே. (க௪)

எனைய தலத்தி லோராண் ணெவொழிந் தியற்று நோன்பால்
ஆனபே நிற்கு நோற்குந் சிவனிரா வளிக்கு மிககே
ணனைமை பொறியும் வென்றேன் முப்பொழு துண்டு வைகித்
தானமாந் தாலுங் காலுண் டியற்றுமா தவத்தோ ளாகும். (க௫)

இத்தான் மாட மோங்கு மாலவா யிடத்தியா ரேனும்
அந்தணர் தாக்கோர முட்டி யருந்தவர் தமக்கோர் பிச்சை
தந்தவா புறம்பு செய்த சோடச தானத் தம்மால்
வந்தபே நைவார் பல்வே றுரைப்பதென் மதியான் மிக்கீர். (க௬)

பலவகைத் தலங்க ளெல்லாம் வைகிய பயனு மென்றும்
பலவகைத் தீர்த்த மெல்லா மாகுய பயனு மென்றும்
பலவகைத் தான மெல்லா நல்கிய பயனு மென்றும்
பலவகைத் தான பூசை பண்ணிய தவத்தின் பேறும். (க௭)

பலவகைத் தலங்க ளெல்லா முற்றிய பயனுந் தூய
பலவகை மூத்தி ரத்தி லெய்திய பயனு தூவின
பலவகைக் கேள்வி யெல்லா மாய்ந்துணர் பயனும் யோகம்
பலவகை ஞான மெல்லாம் பயின்றுணர்ந் தடங்கும் பேறும். (க௮)

அணையதொல் பதியி லென்றும் வைகுலீசா ரடைவ ரென்றால்
இணையதொல் பதிகு நேர்வே நிலையிப் பதியி ன் மேன்மை
தணையறி பவரா ிசை ருனன்றி யாத லாலே
வினையெவல் பவான் கொஞ் வகிவதே வேண்டு மாதோ.

(சுசு)

வேறு.

கைத்தலநான் கீரண்டெடய மலர்க்கடவுண் மேலொருநாட் கயிலீ யாதி
எத்தலமு மொருதுலையிட் டித்தலமு மொருதுலையிட் டிரண்டுந் தூக்க
உத்தமமாந் திருவால வாய்பிகவுந் கனத்ததுகண் டெகின் மேலா
வைத்ததல மிதுவென்ற லிதன்பெருமை யாவரே வழுத்தம் பாலார்.

(உ௦)

அத்திருமா நகரின்பேர் சிவநகரங் கடம்பவன மமர்ந்த சீவன் *
முத்திபுரங் கண்ணிபுரந் திருவூல வாய்மதுரை முடியா ஞானம்
புத்திதரும் பூவுலகிற் சிவலோகஞ் சமட்டிவிச்சா புரந்தென் கூடல்
மத்திசுந் துவாதசார் தத்தலமென் றேதுவினாற் பகர்வர் நல்லோர்.

(உ)

என்றுதலச் சிறப்புரைத்த குறுமுனிவ னெதிரறவோ ரிறும்பு தெய்தி
நன்றுதலப் பெருமையருள் செய்தனைகோட்டுடலெடுத்த நயப்பா டெல்லாம்
இன்றடைந்தே மினிச்சுவண புண்டரிகச் சிறப்பதனை யிசைத்தி யென்னக்
குன்றமடக் கியகருணைக் குன்றனையான் வரன்முறைபாற் கூறு கின்றான்.

(உஉ)

வேறு.

விரதமா தவத்தீர் காணின் வெவ்வினை யெல்லாம் வ
சரதமாப் போக நல்குந் தபனிய முளரி வந்த
வரவு மக்கனக கஞ்சப் பெருமையும் வளனு நன்கா
உரைசெய்துங் கேண்மி னென்ற முனிவர னுரைக்கு மன்றோ.

(உ௩)

தலவிசேடப்படல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨௫௫.

தீர்த்தவிசேடப்படலம்.

கண்ணகன் குடுமி மாடக் கடிபொழி லால வாயின்
அண்ணலம் பெருமை யாரே யளப்பவ ரவிர்தன் முத்த
வெண்ணகை யுமையா ளன்பு வினைமுசச் செவ்வி போலத்
தண்ணுந் கமலம் பூத்த தடப்பெருந் தகைமை சொல்லாம்.

(க)

ஆற்றினுக் கரசாங் கங்கை கரவிரி யாதி யாறும்
வேற்றரு வாய முந்நீர் வேலையும் பிறவுங் காரந்
தோற்றமுன் றன்னை யாட்டச் சுந்தர மூர்த்தி செங்கண்
எற்றினன் கண்ட தீர்த்த மாகுயி தெவ்வா நென்னின்

(உ)

அகளமா யுலக மெல்லா மொடுக்கிந் நெறியே யாககும்
நிகளமாப் த் விருத்தி தோன்ற நீனைவற நினைந்து நிற்கு
துகளிலா வறிவா னந்த சுந்தரச் சோதி மேனாட்
சுகளமா முருவங் கொண்டு தானொரு வினையாட் டாலே

(௩)

* அமர்த்தோர் சீவன் என்றும் பாடம்.

† நிகளமாய் என்றும் பாடம்.

முக்கண னரவப் பூண நூலினன் முகிழ்வெண் மிங்கட்
செக்கரஞ் சடையன் சூல கபாலத்தன் செங்க ணேற்றன்
மைக்கருங் கயலுண் கண்ணி வாமத்தன் முன்னும் பின்னும்
பக்கமு நந்தி யாதி கண்திபர் பரவிச் சூழ்; (ச)

சென்றுதன் மேணித் தேசாற் றிசையெலாம் விவ ங்கச் செங்கண்
வென்றிகொ ளுரக வேந்த னகரமும் வீபுதர் வேந்தன்
பொன்றிகழ் நகரும் வேதன் புரமுமால் புரமு மேலைத்
தன்றிரு நகருஞ் சென்று சஞ்சரித் தாடி மீள்வான். (இ)

அன்னபோ தயனுந் தேவர்க் கரசனு மாழி வேந்தும்
முன்னர்வந் திறைஞ்சி யேத்த முனிவரும் பேறு நலிந்
தன்னக ரடைந்து நீங்காத் தனிப்பெருங் கணத்தி னோசுர
இன்னருள் சுரந்து நோக்கி யிலிங்கத்திற் புகுது மெல்லை. (ஈ)

வேத்திரப் படையோ னாதி கண்திபர் வீழ்த்து பால
நேத்திர வன்பர்க் கன்ப நிரஞ்சன நிருத்தா னந்த
சாத்திர முடிவுந் தேருத் தணிமுத லொருவ வென்றாத்
தோத்திர வகையா லேத்தித் தொழுதொன்று வினாவல் செய்வார். (ஏ)

ஐயவீவ் விலிங்க மூர்த்திக் காட்டவு மடியே மூழ்கி
உய்யவுங் கங்கை யாதி நதிகளு முலகத் துள்ளோர்
மையறு தடாக நீரு மற்நிலை யிருமைப் பேறுஞ்
செய்யவோர் தீர்த்த மிங்குண் டாக்கெனச் செப்ப லோடும். (அ)

அத்தகை யிலிங்க மூர்த்திக் கடுத்ததென் கீழ்சா ராக
முத்தலை வேலை வாங்கி நாட்டினான் முதுபார் கீண்டு
பைத்தலைப் பாந்தள் வேத்தன் பாதலங் கீண்டு போயென்
கைத்தலப் பிரம னண்ட கடாகமுங் கீண்ட தவ்வைல். (ஊ)

அவ்வழிப் புறம்பு சூழ்த்து கிடந்தபே ராழி யூழிப்
பௌவீ ரென்ன வோங்கப் பாணிமா லமைத்து வேணித்
தெய்வன் னீரைத் தூவிக் கலத்துமா தீர்த்த மாக்கிக்
கைவரை கபாலி நந்தி கணத்தினே நோக்கிக் கூறும். (க0)

இன்னமா தீர்த்தந் தன்னை பெனைப்பல தீர்த்தங் கட்டு
முன்னமயா மிங்குக் கண்ட முதன்மையா லாதி தீர்த்தம்
என்னலா மினியுண் டாக்குந் தீர்த்தங்க ளெவைக்கு மேலாய்
மன்னலாந் பழுந் தீர்த்த மெனப்பெயர் வழங்க லாகும். (கக)

மருட்கெட மூழுகி னோநன் மங்கலம் பெறலா னாம்
அருட்சிவ தீர்த்தமாரும் புன்னெறி யகற்றி யுள்ளத்
திருட்கெட் ஞானந் தன்னை யீதலான் ஞான தீர்த்தந்
தெருட்கதி தரலான் முத்தி தீர்த்தமென் றிதற்கு நாமம். (கஉ)

குடைந்துதர்ப் பனாமுஞ் செய்து தானமுங் கொடுத்தம் மாடே
அடைந்தெழுத் தைந்து மெண்ணி யுச்சரித் தன்பா லெம்மைத்
தொடர்ந்துவந் திறைஞ்சிச் சூழ்த்து துதித்தெமை யுவப்பச் செய்தோர்
உடம்பெடுத் ததனு லெந்த வுறுதியுண் டதனைச் சேர்வார். (கஊ)

இந்தந ரெம்மை யாட்டி னேழிரண் ணெகின் மிக்க
அந்தமி றீர்த்த மெல்லா மாட்டிய பயன்வர் தெய்தும்
வந்திதின் மூழ்கி மீங்கு வைருந் குறியை யுங்கள்
சிரந்தையி லாள்வம் பொங்கப் பூசனை செய்மி னென்னு.

(கச)

வீண்ணவர் தமமன் மேலாம் வேதிய னாகி நின்ற
பண்ணவன் றுனந் நீரிற் படிந்துதன் னனுச்சை யாலே
அண்ணலங் கணத்தி னேரை மூழ்குவித் தனாதி யாய
புண்ணிய விலிங்கந் தன்னுட் புகுந்தினி திருந்தான் மன்னு.

(கரு)

அந்தமா நீரா னந்தி யாதியோர் விதியாற் சோம
சுந்தரன் முடிமே லாட்டித் துகளந் பூசை யாற்றிச்
சிரந்தையிலி விழைந்த வெல்லா மடைந்தனர் செம்பொற் கஞ்சம்
வந்தவா றிதுவத் தீர்த்த மகிமைபு முரைப்பக் கேண்மின்.

(கசு)

வீனையெறி தரங்க ஞான வாவினைய நோக்கிற் பாவத்
தனையறு மூழ்கின் வேண்டுங் காமிய மெல்லாஞ் சாரும்
உளமுற மூழ்கு மெல்லை முழக்கொன்றற் குலகத் துள்ள
அளவறு தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயன்வர் தெய்தும்.

(கௌ)

மெய்யைமண் ணாதி கொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்த
மையறு வருண சூத்த மந்திர நவின்று மூழ்கிற்
றுய்யமா தீர்த்த மெல்லாந் தோய்ந்துநான் மறையு மாய்ந்தோர்
கையிலெப் பொருளு மீந்த காசறு பேறு நல்கும்.

(கஅ)

தெய்வவித் தீர்த்தந் தன்னை நினைவின்றித் தீண்டி னாறும்
அவ்விய வினையி னீந்தி யரும்பெறல் வீடு சேர்வர்
இவ்வுரை மெய்யே யாகு மென்னெனின் மனத்தா றன்றி
வெவ்வழி நீண்டி னாறஞ் சுமென்றி விடுமோ வம்மா.

(கக)

ஆருமந் நீரி லென்று மாடினார் சீவன் முத்தி
சேருவ ரந் ராடுஞ் சிறப்புறு பயனுக் கொவ்வா
வாருண மாக்கி னேய மந்திர மிவைமுன் னான
பேருணர் வளிக்கு நானஞ் செய்தவர் பெறும்பே றெல்லாம்.

(உ௦)

அன்னநீர் தனையு மாடி யாலவா யுடைய நாதன்
றன்னையும் பணிவோன் மேலைப் பரகதி தன்னைச் சாரும்
என்ன நன் னூலிற் சொன்ன பவித்திர மெவைக்கு மேலாய்ப்
பன்னரும புனித மான பவித்திர மாகி நிற்கும்.

(உ௧)

ஆதர விலைய ந்நீ ராடினான் சுவர்க்கஞ் சேரும்
ஆதர வினையு மூழ்கி வானவ ராதி யானோர்க்
காதர வரிசி யெள்ளுத் தருப்பண மமையச் செய்தோன்
ஆதர வேள்வி முற்று மாற்றிய பவனைச் சேரும்.

(உ௨)

ஏனைமா தலங்க டம்மி லிருந்துசெய் விருதம் பூசை
தானமா தரும மோமந் தவஞ்செபந் தியானந் தம்மாஹ்
ஆனமா பயனிற் கொடி யதிகமா மடைந்து மூழ்கி
ஞானமா தீர்த்த ஞாங்க ரிரந்தவை நயந்து செய்யின்.

(உ௩)

பிறந்தநா ளந்நீர் மூழ்கின் மேலைவெம் பிறவிப் பௌவம்
மறிந்திடு மறிதேள் சும்ப மதிகளின் மூழ்கித் தென்பால்
உறைந்தவர் பொருட்டுப் பிண்ட முதவினா லவர்தா மீழ்ந்து
நிறைந்திடு பிறவிப் பௌவ கின்றுமே லெழுவ ரன்றே (௨௪)

அத்தட மஞங்கின் யாவர் தென்புல மடைந்தோர் தங்கள்
சித்தமாசகற்ற வேண்டிச் செய்கடன் முடிக்கி னன்னோர்
எத்தனை யெண்ணோர் தாலு மெள்ளுக்கா யிரமாண் டாக
அத்தனை யாண்டு மட்டு மவரைவிண் னாள் வைப்பார். (௨௫)

மூவகை யுலகி லுள்ள தீர்த்தமு முறையா லென்றுஞ்
சேவகஞ் செய்யு மித்தத் தீர்த்தமெந் நாளு மூழ்கி
ஏவரந் நீரா லென்று மிசனைப் பூசை செய்வோர்
ஆவரிப் பிறவி தன்னி லவர்க்கிக் கரையைச் சார்வார் (௨௬)

விடுத்திட லரிய கித்த வேள்விமா விரதம் வேதந்
தடுத்திட லரிய தானந் தவமிவை தரும்பே நெல்லாம்
அடுத்ததன் கரையில் வைகி யிசனை யருச்சிப் போர்க்குக்
கொடுத்திடு புண்ணி யத்திற் கோடியி லொன்றுக் கொவ்வா. (௨௭)

உம்மையிற் பிறவி தோறு கியமநல் லொழுக்கம் பூண்டு
பொய்ம்மையி ல் விரதந் தானந் தவஞ்செய்து புனித ராகிச்
செம்மைநன னெறியி னின்ற சித்தருக் கலகித் தீர்த்தம்
இம்மையி லடைந்து கித்த மாடுதற் கெய்தா தன்றே. (௨௮)

வேறு.

மதிகதிரோ னிடத்தொடுங்கு தினந்திங்கட் பிறப்பரவம் வாயங் காந்து
கதிர்கடமை விழுங்குகினம் விதிபாத மிந்நாளிற் கருகி மூழ்கித்
துகிகடருப் பணந்தானம் புரிதன்மனு வோதுதலத் தொகையொன் றற்கொள்
றதிகபல னம்முறைதூ றுயிரதூ றுயிரமோ ரநந்த மாறும். (௨௯)

பொருவரிய தகர்த்திங்க லொத்திங்க ளிவையுதிக்கும் போது மூழ்கின்
ஒருபதினா யிரமடங்காஞ் சுறவுகவைத் தாளவ னுதிப்பின் மூழ்கின்
இருபதினா யிரமடங்கா மிந்திரவி யிடத்தொடுங்கு மிந்து வாரம்
வருவதறிந் தாழமனு வோதன்முதற் செயினனந்த மடங்குண் டாகும். (௩௦)

பிரயாகை தனின்மகர மதிநாண்முப் பதுங்குடைந்து பெறும்பே நிர்த்தத்
திரையார்வைத் தடத்தொருநாண் மூழ்குவோன் பெறும்விரத சீலம் பூண்டு
வரையாம லொருவருடம் படிந்துமையை யமரர்க்கா மணியாம் வேத
உரையானை வழிபடுமேன் மலடிக்கு நன்மகப்பே றுண்டா மன்னோ. (௩௧)

என்மிகைய நதிவாவி வடிவான மாதீர்த்த யெல்லா மிப்பொற்
புண்டரிக தடத்திலொரு கோடியிலோர் கூறுகிக் போதா வீத
கண்டதனா லறந்தீண்டப் பெற்றதனா னற்பொருளங் கையா லள்ளிக்
கொண்டதனா லின்பநலந் குடைந்ததனா ன்பேரின்பங் கொடுக்கு மன்றே. (௩௨)

வேறு.

முன்னவ னருளிச் செய்த காரண் முறையா லன்றி
இன்னமிப் புனித வாவித் கேதுவா லெய்து நாமம்
மின்னவிர் சடையான் சென்னி மேவிய கங்கை நீரிற்
பின்னது கலந்த நீராற் பெறுஞ்சிவ கங்கை யென்றும். (௩௩)

* கதிக்கரசராவார் என்றும் பாடம்.

அலகிலாத் தீர்த்தம் தம்மு ளதிகவுத் தமமாயத் தோன்றி
இலகலா லித்னைத் தீர்த்த வுத்தம மென்ப ராய்ந்தோர்
பலவிதழ் விரித்துச் செம்பொற் பாகய மலாந்த நீரால்
உலகவர் யாரும் பொற்றா டையென வுரைப்ப ரன்றே.

(௩௪)

தருமமுன் னாகு நான்குத் தருதலாற் தரும தீர்த்தம்
அருமைசா லருத்த தீர்த்த மரும்பெற்ற காம தீர்த்தம்
இருமைசேர் முததி தீர்த்த மென்பதா மினைய தீர்த்தம்
வெருவரு பாவ மென்னும் விறகினுக் கெரியா மன்றே.

(௩௫)

இவ்வருந் தலத்தி னன்ற பெருமையு மெரிகால் செம்பொற்
றெய்வத பதம் தீர்த்தப் பெருமையுஞ் செப்பக் கேட்டோர்
எவ்வமில் லோகம் வீடுபெறுவரென் றிசைத்தான் முந்நீர்ப்
பெளவமுன் டமரா வேந்தன் பரிபவ விழமந் தீர்த்தோன்.

(௩௬)

தீர்த்தவிசேடப்படலமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௨௯௧.

மூர்த்திவிசேடப்படலம்.

ஆலவா யலர்ந்த செம்பொ னம்புயப் பெருந்தீர்த் தத்தின்
மேலவாம் பெருமை தன்னை விளம்புவா ரெவரே யங்கண்
நீலமா மிடற்று முக்க ணிராமய னறிவா னந்த
மூலமர விலிங்க மேன்மை முறையினு லறைய ளுற்றும்.

(௧)

பொன்னெடு மேரு வெள்ளிப் பொருப்பும் தரங்கே தாரம்
வன்னெடும் புரிசை சூழ்ந்த வாரண வாகியாதிப்
பன்னருந் தலங்க டம்மிற் பராபர விலிங்கந் தோன்று
முன்னரிக் கடம்பின் மாடே முனைத்ததிச் சைவ விலங்கம்.

(௨)

அப்பதி யிலிங்க மெல்லா மருட்குறி யிதனிற் பின்பு
கப்புவிட் டெழுந்த விர்தக் காரண மிரண்டி னொறு
ஒப்பரி தான ஞான வொளிதிரண் டன்ன விர்தத்
திப்பிய விலிங்க மூல விலிங்கமாய்ச் சிறக்கு மன்றே.

(௩)

இத்தமா விலிங்கத் தெண்ணுன் கிலக்கண விச்சை மேனி
அந்தமி லழகன பாகத் துமையொடு மழகு செய்து
சந்ததம் விளக்கஞ் செய்யுந் தகைமையை நோக்கிச் சோப
சந்தர னென் ன நாமஞ் சாத்தினார் துறக்க வாணர்.

(௪)

திறப்படு மூலக மெங்கும் வியாபியாய்ச் சிறந்து நிற்கு
அறப்பெருங் கடவுள் சோம சுந்தர னதனு லன்றோ
கறைக்ககிடி வடிவேற் றென்னன் னைப்பொற் பிரம்பு பட்ட
புறத்தடித் தழும்பு மூன்று புவனமு பட்ட தன்றே.

(௫)

சொற்றவிச் சமட்டி யான சோமசுந் தரனைக் காணட்
பெற்றவா வியட்டி யான பிறபதி யிலிங்கங் காணல்
உற்றவ ராவ ரென்னென் றுரைக்கிவெ ரூட்டுகீர் போய்
ஹ்றைய கினை கெல்லாந் தழைவிக்கு மரத்தின் ம.

சோமசுந்தரன் - உமையோடுகூடியவழகன்.

எத்தலத் தியாவ னெண்ணெண் டிருவினை யாடல் செய்தான்
அத்தலத் தவனுக் கொப்பு மதிகமாஞ் சிறப்பும் பெற்ற
உத்தம னென்று மெந்த வுலகிலு மில்லையந்த
வித்தக னதிகத் தன்மை யெனைத்தெனின் விளம்பக் கேண்மின். (௭)

பொருப்பினுட் டலைம யெய்தும் பொன்னெடுங் குடுமி மேரு
தருக்களிற் றலைமை சாரூர் தண்ணைந் தெய்வ தாரு
விரூப்பறு வேள்வி தம்முண் மேம்படும் புரவி மேதம்
அருட்படு தானந் தம்முள் விழுமிதா மன்ன தானம். (௮)

மனிதரி லுயர்ந்தோ ராதி மறையவர் தேவர் தம்மிற்
பனிதரு திங்கள் வேணிப் பகவனே யுயர்ந்தோன் வேட்டோர்க்
கினிதருள் விரதந் தம்மு ளதிகமா மிந்து வாரம்
புனிதமந் திரங்க டம்முட் போதவைந் தெழுத்து மேலாம். (௯)

மின்மைசான் மணியிற் சிந்தா மணிவரம் விழுப்ப நல்குந்
தன்மைசா லறங்க டம்மின் மிகுஞ்சிவ தரும மென்ப
இன்மைசா னெறிநின் றோருக் கேற்குநந் கலங்க டம்மின்
நன்மைசான் நவரே முக்க னுதனுக் கன்பு பூண்டோர். (௧௦)

தியவான் கைவப்பா லாவிந் நேவரா வதிகம் பல்வே
ரூயமா தீர்த்தந் தம்மு ளதிகமாஞ் சுவண கஞ்சம்
மாயமா சறுக்க வெல்லாத் தலத்திலும் வதிந்து மன்னுந்
தூயவா னவரிந் சோம சுந்தரன் சிறந்தோ னாகும். (௧௧)

அந்தமு முதலு மில்லா வகண்டபூ ரணமா யார்க்கும்
பந்தமும் வீடு நல்கும் பராபரச் சோதி தானே
வந்தனை புரிவோர்க் கிம்மை மறுமைவீ டளிப்பா னிந்தச்
சுந்தர விலிங்கத் தென்றும் விளங்குவான் சுருதி யேத்த. (௧௨)

இத்தரு சயம்பு தன்னை யேனைய சயம்பு வெல்லாம்
நித்தமுந் தரிசித் தேகு நிருமல வொளியா மிந்த
உத்தம விலிங்கந் கண்டோ ருரையுணர் வொடுங்க வுள்ளே
சித்தமா சொழியத் தோன்றுஞ் சிவபரஞ் சுடரைக் கண்டோர். (௧௩)

இத்தனிச் சுடரை நேர்கண் டிறைஞ்சினோர் பாவ மெல்லாங்
கொத்தழந் பொறிவாய்ப் பட்ட பஞ்சபோந் கோப மூள
மெய்த்தவஞ் சிதையு மாபோன் மருந்தினுல் வீயு நோய்போல்
உத்தம குணங்க ளெல்லா முலோபத்தா லழியு மாபோல். (௧௪)

கலிகட லிரவி தோன்றக் கருகிரு னுடையு மாபோல்
தீலிகெழு பெருங்கா றள்ள வுடைபடு மேகம் போல
வலிகெழு மடங்கல் சீற மாயுமால் யானே போலக்
குவிசவல் லேறு தாக்கப் பொடிபடுங் குன்றம் போல. (௧௫)

மருட்சிசெய் சூாம கோயாண் மதிகெடு மாறு போல
அருட்சிவ ஞான நோக்கால் வலிகெடு மவிச்சை போலத்
தருக்குறு முவணஞ் சிறத் தழலரா விளியு மாபோந்
செருக்குற வழியுந் கற்ற கல்விபோந் சிதையு மன்றே. (௧௬)

புலரியிற் சீவன் முத்தி புரேசனைக் காணப் பெற்றால்
அலைகட னுன்குட் பட்ட வவனிமா தானஞ் செய்ந்
பலனுறுங் கதிர்கா ள்ச்சி வைகலிற் பணியப் பெற்றும்
கலைஞர்பா னுரிந்துப் பத்துக் கபிலைமா தானப் பேறும். (௧௭)

விண்ணிடைப் பரிதிப்புத்தேண் மேலைச் சூனிக் கு மெல்லை
அண்ணலை வணங்கிற் கோடி யானினத் தானப் பேறும்
பண்ணவர் பரவும் பாதி யிருள்வயிற் பணியப் பெற்றால்
வண்ணவெம் புரவி மேத மகம்புரி பெரும்பே நெய்தும். (௧௮)

இன்னன வதிக மாம்பே றறிந்துபோ யெத்தே வர்க்கும்
முன்னவன் சமீட்டி விஞ்சா புரமுறை முதல்வன் நனைச்
சொன்னவீக் காலந் தோறு மிறைஞ்சியுந் தொழுதுஞ் சூழ்த்தும்
பொன்னடி களைப் ராகி வழிபடும் புனித சீலா. (௧௯)

டமமையில் வினைக் கொன்னும் பணியவிழ்ந் தொருவித் தூய
செம்மைய ராகி யானுத் திருவொடு செல்வ மோங்க
வெம்மையில் போக மூழ்கி மலவிருள் வீக்க நீந்தி
மைம்மலி கண்டத் தெங்கோன மலரடி நீழல் வாழ்வாரா (௨௦)

உவறு

அறவுருவ னுலவா யானுஞ் செவிமடுத்தா லடைந்த பத்துப்
பிறவிவினை யறுநனைந்தா னூறுபெரும் பவப்பாவப் பிணிபோங் கூடல்
இறைவனியின் நிறைஞ்சுதுமென் நெழுந்துமனைப் புறம்போந்தா லீரைஞ் னூறு
மநுறுவெம் பவத்திழைத்த பாதகவல வினையனைத்து மாபு மன்னே. (௨௧)

புழைக்கைவரை தொலைத்தானைத் தரிசித்தோ ராயிரவாம் புரவி வேள்வி
தழைத்தபெரும் பயன்பெறுவ ருருத்திர சூத்தம் மதனாற் நவவானோர்க்
டொழங்கரியான் நனைத்துதித்தோர் கணததுக்கா யிரராச சூய யாகம்
இழைத்தபெரும் பயன்பெறுவாச் சமட்டிவடி வாகியவவ் விவினகற் தன்னே. (௨௨)

அங்கையள வாகியநன் னீராட்டிப் பூசித்தோ ரளவி லேனைத்
துங்கதலத் துறையிலிங்க மூர்த்திகளைச் சிவாகமநூல் சொன்ன வாற்றான்
மங்கலமா கியமுகம னீரெட்டிம வழுவாது வாசந் தோய்த்த
செங்கனக மணிக்கலசப் புனலாட்டி மாபூசை செய்தோ ராவார். (௨௩)

அவ்வண்ணஞ் சுந்தரனை யைந்தமுத் மாணுதவு மைந்து தீந்தேன்
செவ்வண்ணக் கணிகார்தச் சேறுமுதனை மட்டித்துத் தேவர் தேரு
மெய்வண்ணங் குளிரவிரைப் புனலாட்டி மாபூசை விதியாற் செய்தோர்
மைவ்வண்ண வினைநீந்தி யறமுதனாற் பொருளடைந்து மன்னி வாழ்வாரா. (௨௪)

நல்லவகை முகனை ஈரட்டுள்ளும் வடித்தவிரை நன்னீ ராட்ட
வல்லவாதா றாயிரமா மேதமகப் பயன்பெறுவா வாச நானடி
எல்லவீர்குறு குமஞ்சாந்த மிவைபலவு மட்டித்தோ ரெழிலார் தெய்வ
முல்லைநகை யாரோடும் விரைக்கலவை குளித்தினப மூழ்கி வாழ்வாரா. (௨௫)

நன்மலரொன் றுலவா யான்முடிமேற் சாத்தினு னயநது தூறு
பெண்மலாகொண் டயற்புதியிற் பூசித்த பயனெய்தும் புனித போகத்
தன்மைதரு சுந்தரற்குத் தூபமொரு காற்கொடுப்போர் தமக்குத் தாங்கள்
சொன்மனமெய் யுறச்செய்த சூற்றீமா யிரமபொறுப்பன் சுருதி நாதன. (௨௬)

* சூத்தம் - சூத்தம் என்றும் வடமொழித்திரிபு.

திருவமுது நிவேதிப்போ ரவிழொன்றற் குகமொன்றச் சிவலோ கத்தின்
மருவிகிறை போகமுடன வைகுவந்தாம் பூலமுக வாச மீந்தோர்
பொருவரிய கடவுளராண் டொருநூறு கோடிசிவ புரத்து வாழ்வாரா
ஒருபளித விளக்கிடுவோர் வெண்ணிறமுங் கண்ணுதலு முண்டிய ராவார். (௨௭)

றுந்திருமஞ் சண்மெக்கக் குடமாட்ட மணிக்கலச பல்ல வர்சம்
பெறுந்தகைய தூபக்கா நீபக்கான் மணியின்ன பிறவுங் கங்குற்
மெறுங்கதிர்கான் மணிமாட மதுரைநா யகர்க்கீந்தோர் செய்த பாவம் [வார்.
வெறுந்துள்ளசெய் தைம்பொறிக்கும் விருந்துட்டும் பெருங்காம வெள்ளத் தாழ

கயலிசையங் கண்ணுமைகோன் நிருமுன்னர்ப் பல்லியமுந கல்லென் றர்ப்ப
இயலிசைய பாடலினோ டாடலிவை செய்விப்போ ரிறுமாப் பெய்திப்
புயலிசைய வியங்கலிப் பூவுலகுற் தொழுவரசாய்ப் பொலங்கொம் பாடுஞ்
செயலிசைய வணங்கையா ராடரங்கு கண்டின்பச செல்வத் தாழ்வார். (௨௯)

ஒருகாலிட் டாங்கமுடன் பஞ்சாங்க முடனாக வொன்செங் கால்வெண்
குருகாலு மலர்த்தடஞ்சூழ் கூடனா யகற்பணிவோர் கோலொன றேச்சிப்
பொருகாலின் வருபரித்தேர் மன்னவரா யாவருந்தம் புடைவந் தெய்தி
இருகாலுந் தலைவருட வெக்காலுந் தமைவணங்க விருப்ப ரன்றே. (௩௦)

இத்தகைய திருவால வாயுடையான் நிருமுன்ன ரியற்று மோமம்
மெய்த்தவமந் திரந்தான மின்னவனு வளவெனினு மேருவாகும்
உத்தமமா மிவ்விவிங்கப் பெருமையெலாம் யாவரளந் துரைப்பர் வேத
வித்தகரே சிறிதறிந்த வாறுரைத்தே மினிப்பலகால் விளம்பு மாறென் (௩௧)

இத்தலத்துக் கொப்பாக வொருதலமும் பொற்கமல மென்னு மிந்த
உத்தமமா தீர்த்தத்துக் கொப்பதொரு தீர்த்தமுமெய் யுணர்வா னந்த
வித்தனைய விவிங்கமிதந் கொப்பாவோ ரிலிங்கமும்பார் விண்மே லென்னும்
முத்தலத்து மிலையந்த மூர்த்திதிரு நாமங்கண் மொழியக் கேண்மின். (௩௨)

கருப்பூர சுந்தரன்பூங் கடம்பவன சுந்தரனுட் கரவாத் தொண்டர்
விருப்பூருங் கலியாண சுந்தரனல லறவடிவாய் விளங்கு மேற்றுப்
பொருப்பூரு மபிராம சுந்தரன்றேன் புடைகவிழப் பொன்னிற் பூத்த
மருப்பூசு சண்பகசுந் தரன்மகுட சுந்தரனருன் வாழி மன்றோ. (௩௩)

மான்மதசுந் தரன்கொடிய பழியஞ்சு சுந்தரனோர் மருங்கின் ஞானத்
தேன்மருவி யுறைசோம சுந்தரனறேன் செவ்வழியாழ் செய்யப் பூத்த
கானமருவு தடம்பொழிலு முலவாய்ச் சுந்தரனமீன் கணங்கள் சூழப்
பான்மதிசூழ் நான்மாடக் கூடனா யகன்மதுரா பதிக்கு வேந்தன். (௩௪)

சுரநாலோன் பரவரிய சமட்டிவிச்சா புரநாதன் சீவன் முத்தி
புரநாதன் பூசுலக சிவலோகா திபன்குனனி புரேசன் யார்க்கும்
வரநாளும் தருமூல விலிங்கமென விவைமுதலா மாடக் கூடல
அரமும் மின்னமளப் பிலவாகுமூலகும்ப வவ்வி லிங்கம். (௩௫)

பாதாள மேழுருவ முனைத்தெழுந்த தவ்விவிங்கப் படிவந் தன்னுள்
ஐதார மாகவமீந் தறுபத்து நாலுவினை யாடல செய்த
போதானந தன்பெருமை நங்குரவன் மொழிப்படியே புகன்றோ மென்றான்
வேதாதி கலைதெரிந்த மலயமுனி கேட்டறவோர் வினாதல் செய்வார். (௩௬)

ஆருட்கடலே யிறைவினையாட் டறுபத்து நான்கென்ற யவையா னந்தப் பொருட்கடவு னெக்காலத் தியாவர்பொருட் டாழனனெம் போதந் தேறித் தெருட்படர வரன்முடியாற் செப்குகெனக் கரங்குவித்தார் தென்பால் வெற்பில் இருப்பவனும் விஞ்ரீபடித் கிறைநீரம்பத் தொகுத்துவிரித் தியம்பு கின்றன். (1)

மூர்த்தினிசேடபபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩௨௮.

ப தி க ம்.

வானவர்கோன பழிதொலைத்த வினையாட்டுங் கரிசாப மாய்த்த வாறும் மீனவர்கோன் காடெறிந்து புரககண்ட பெருஞ்சிறப்பு மீன நோகங் யானதீடா தகையழல்வா யவதரித்துப் பாராண்ட வருளு மீசன் றுனவனை மணஞ்செய்து முடிதரிதது மண்காத்த தகைமைப் பாடும். (க)

புலிமுனியும் பணிமுனியும் தொழுவெள்ளி மன்றுண்டம் புரிந்த வாறும் வலிகெழுதோட் குண்டகட்டுக் குறட்குணனக் குன்றனித்த வகையும் பின்னும் நலிபுகிரோய் கெடவன்னக் குழியழைத்துக் கொடுத்துநீர் நலிசக்கு வைகை அலைபுனல்கூ யருத்தியதும் பொன்மாலைக் கெழுமகடவு மழைத்த வாறும். (௨)

அந்தரர்கோ னுதனத்தி லுறைமலயத் துவசனைமீண் டழைத்த வாறுஞ் சுந்தரவுக் கிரகுமர னவதரித்த வாறும்வனை சுடாவேல் செண்டு தந்தையிடத் தவன்பெற்ற வாறும்வ னவ்வழிவேல் சீலதி வீறு சிந்தவிடுத் ததுமகவான் முடியைவனை யெறிந்திறைவன் சிதைத்த வாறும். (௩)

பொன்னசலந் தனைச்செண்டாற் புடைத்துநிதி யெடுத்ததுவும் புனிதர்க் கீசன் பன்னிய மறைப்பொருளைப் பகர்ந்ததுவு மாணிக்கம் பகர்ந்த வாறுந் தொன்னகர்மே னீர்க்கிழவன வரவிடுத்த கடலகவறத் தொலைத்தவாறும் அன்னதனித் தொன்மதுரை நாண்மாடக் கூடனக் ரான வாறும். (௪)

வட்டங்கொள் சடையுடைய சித்தாவினை யாடியதோர் வனப்புங் கையிற் கட்டங்கந் தரித்தபிரான கலலானை கரும்பருந்தக் காட்டு மாறும் உட்டங்கு வஞ்சனையா லமணாவிடு வாரணத்தை யொழித்த வாறும் இட்டங்கொள் கௌரிமுனம் விருத்தனின் யோன்குழவியான வாறும். (௫)

செய்யதான் மாநிலம் மாடியதும் ப்பியஞ்சு திறனுந் தாயை மையலாற் புணர்த்தமகன பாதகத்தை மாற்றியது மதியா தாசான றையலா டனைவிரும்பு மாணவனை வாள்மரிற் தழிந்த வாறும் பையரா வெழுத்துவும் படிற்றமணர் விடுத்தபசுப் படுத்த வாறும். (௬)

அறவேற்றுப் பரியுகைத்து மெய்க்காட்டுக் கொடுத்தவினை யாட்டு நாட்டுஞ் சுறவேற்றுக் கொடியரசன் நனக்குலவாக் கிழிகொடுத்த தொடர்பு நாய்கர் நறவேறற மலர்க்குழலா மனங்கவாந்து வளைபகர்ந்த நலனு மாறு மறவேற்கண் மாதராக் கட்டமா சித்திபெற விருத்த வாறும். (௭)

சென்னிபொருட் டெயில்வாயி றிறந்தடைத்து விடைபொறித்தசெயலுஞ்சென் மன்னிகலிட் டமர்வினைப்ப மீனவற்கு நீர்ப்பந்தர் வைத்த வாறும் [எரி பொன்னையான் பொருட்டிரை வாத வினை முடித்ததுவும் புகார்க்கு வேந்தன் நன்னையகன் குழிவீட்டித் தென்னவற்கு மறவாகை தந்த வாறும். (௮)]

மனக்கவலை கெடவுலவாக் கோட்டையடி யாற்களித்த வகையு மாமன்
எனக்கருணை வடிவாகி ஷழக்குரைத்துப் பொருள்வணிகற் கீர்த வாறுஞ்
சினக்கதிர்வேல் வரகுணற்குச் சிவலோகந காட்டியதுந் திவவுக் கோலான்
றனக்கடிமை யெனவிறகு திருமுடிமேற் சுமந்துபகை தணித்தீத் வாறும் (க௯)

அப்பாணற் கிருந்தியஞ் சேர் னிடைத் திருமுகமீந் தளித்த வாறும்
அப்பாணன் பாடமழை யரையிரவிற் பொற்பலகை யளித்த வாறும்
அப்பாணன் மனைவியிசைப் பகைவெல்ல வண்ணலவை யடைந்த வாறும்
அப்பாண னொன்றோன முலையருத்திப் பன்றியுயி ரளித்த வாறும். (௧௦)

வயவேனை குருளைகளை மந்திரிக ளாக்கியதும் வலியுண் டாகக்
கயவாய்க்குக் குருமொழிவைத் தருளியது நாரைக்குக் கருணை நாட்ட
தயவாலவைத் தருண்முத்தி நல்கியதுந் கூடனகா தவினைச் சித்தர்
புயநாகம் போய்வளைந்து திருவால வாயாக்கிப் போந்த வாறும். (௧௧)

சுந்தரனென் நெழுதியகூ ரம்பெய்து செம்பியன்போர் தொலைத்த வாறுஞ்
செந்தமிழோர்க் கியற்பலகை யருளியதுந் தருமிக்குச் செம்பொன் பாடித்
தந்ததுவு மாறுபடு கீரற்குக் கரையேற்றந் தந்த வாறும்
விந்தமடக் கியமுனியாற் கீரனியந் நமிழ்தெளிய விடுத்த வாறும். (௧௨)

ஊமனாற் புலவரிக லகற்றியது மிடைக்காட னுடன்போய்க் கொன்றைத்
தாமனாற் வடவால வாயமர்ந்த பரிசுமவலை சலதி வீசிப்
பூமனாற் குழலியைவேட் டருளியதும் வாதுவூர்ப் புனிதர்க் கேறத்
தேமனாண் மலரடிகண் முழுகுட்டி யுபதேசஞ் செய்த வாறும். (௧௩)

நரிகள்பரி யாக்கியதும் பரிகணரி யாக்கியது நாகம் பூண்டோன்
அரியதிரு மேனியின்மே லடிசுமந்து மண்சுமந்த வருஞந் தென்னன்
ளரியடுவெஞ் சுரந்தணித்த வாறும்ம ணரைக்கழுவி விட்ட வாறும்
கரியதென வன்னிகிணை நிலிங்கங்கூய் வணிகமகட் காத்த வாறும். (௧௪)

எனத்தொகையா லறுபத்து நான்குவற்றை கிறுத்தமுறை யீறிலாத
வினைத்தொகையா நகன்றிரெக் காலமெவர் பொருட்டெனநீர் வினா வாரற்றன்
மனத்தளவி லன்புமடை யுடைந்தொழுதத் திருவால வாயான் ருளை
நினைத்தளவி லானந்தம் பெருகவிரித் துரைப்பலென நெறியாற் கூறும். (௧௫)

ப தி க மு ற் றி ற் று.

ஆட திருவிருத்தம்-௩௪௩.

மு த லா வ து

இந் திரன்பழி தீர்த்தபடலம்.

மின்பயில் குவிசப் புத்தேள் விருத்திரா சுரனைக் கிகான்ற
வன்பழி விடாது பற்றக் கடம்பமா வனத்தி லெய்தி
என்பர வாரம் பூண்ட விறைவனை யருச்சித் தேத்திப்
பின்பது கழிந்து பெற்ற பேற்றினை யெடுத்துச் சொல்வாம் (௧)

முன்னதா முகத்தில் வண்டு மூசுமந் தார கீழற்
பொன்னவிர் சுணங்குண் கொங்கைப் புலோமசை மணுளன் பொற்பூண்
மின்னவிர் திமைப்பச் சிங்கஞ் சுமந்தமெல் லனைமேன மேவி
அன்னமென் னடையா ராடு மாடன்மே லாவம் வைத்தான. (௨)

மூவகை மலீரும் பூத்து வண்ணினே முழங்கத் தெய்வப்
பூவலர் கொடிபோற் தன்ன பொன்னனார் கூத்து மன்னார்
நாவல ரமுத மன்ன பரிடலு நாக நாட்டிக்
காவலன் கண்டு தேடிடுக் களிமகக் கடலி லாழ்ந்தான்.

(௩)

பையரா வணிந்த வேணிப் பகவணை யணைய தங்கன்
ஐயனும் வியாழப் புத்தே ளாயிடை யடைந்தா னாகச்
செய்யதான் வழிபா டினறித் தேவாகோ னிருந்தா னந்தே
தையலார் மயலிற் பட்டோர் தமக்கொரு மதியுண் டாமோ.

(௪)

ஒல்லெனக் குரவ னேக வும்பர்கோன் நிருவி னாக்கம்
புல்லெனச் சிறிது குன்றப் புரந்தர னறிந்திக் கேடு
நல்லதொல் குரவன் தீபணை நவையினுல் வினைந்த தென்னு
அல்லலுற் றறிவா ரன்னைத் தேடுவா னாயி னானே.

(௫)

அங்கவ னிருக்கை புக்கான் கண்டில னவித்த பாசப்
புங்கவ ருலகு மேனோர் பதலியும் புவன மூன்றில்
எங்கணுந் தருவித் காணு னென்குற்றான் குரவ னென்னுந்
சங்கைகொண் மனத்த னாகிச் சதுர்முக னிருக்கை சார்ந்தான்.

(௬)

துருவின னங்குங் காணுந் நிசைமுகற் றொழுது தாழ்ந்து
பரவிமுன் பட்ட வெல்லாம் பகர்ந்தனன் பகரக் கேட்டுக்
குரவனை யிகழ்ந்த பாவங் கொழுந்துபட் டருந்துந் செவ்வி
வருவது நோக்கிச் சூழ்ந்து மலர்மக னிதனைச் சொன்னான்.

(௭)

ஆனையதொல குரவற காணு மளவுந் துவட்டா
தனையன்முச் சென்னி யுள்ளான் றுனவர் குலத்தில் வந்தும்
வினையின லறிவான் மேலான் விச்சவ வருவ னென்னும்
இனையனைக் குருவாக் கொடி யென்றலு மதற்கு நேர்ந்தான்.

(௮)

அழலவார் தனைய செங்கே ழுடுக்கிதழ் முளரி வாழ்க்கைத்
தொழுதகு செம்ம நன்னைத் தொழுதுமீண் டகன்று நீங்கா
விழைதகு காதல் கூர விச்சவ வருவன் நன்னை
வழிபடு குருவாக் கொண்டான் மலர்மகன் சூழ்ச்சி தேருன்.

(௯)

கைதவக் குரவன் மாயங் கருதிலன் வேள்வி யொன்று
செய்திட லழக ளென்னத் தேவர்கட் காக்கங் கூறி
வெய்தழல் வளர்ப்பா னுள்ளம் வேறுபட் டவுணர்க் கெல்லாம்
உய்திற நினைந்து வேட்டான் நனக்குமே லுறுவ தோரான்.

(௧௦)

வாக்கினுன் மனத்தால் வேறாய் மகஞ்செய்வான் செயலை யாக்கை
நோக்கினு னேதி தன்னு னேக்கினுன் குவிச வேலாற்
றாக்கினுன் நல்கண் மூன்றுந் தனித்தனி பறவை யாகப்
போக்கினு னலகை வாயிற் புட்டினுன் புலவுச் சோழி.

(௧௧)

தெற்றெனப் பிரம பாவஞ் சீறிவந் தமரர் வேந்தைப்
பற்றலு மதனைத் தீர்ப்பான் பண்ணீவர் மரமேன் மண்மேற்
பொற்றொடி யார்மே னீர்மேல் வேண்டினர் புகுத்த லோடுமி
மற்றவ ரிஃதியார் தீர்க்கும் வண்ணம்யா தென்ன விண்ணோர்.

(௧௨)

சோமபா னஞ்செய்யும் முகமுடையதலையைக் காதையாக்கவும், சுராபா ன
ஞ்செய்யும் முகமுடையதலையை* ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபா னஞ்செய்யும்
முகமுடையதலையைச் சிச்சிலியாகவும் போக்கினுனென்க

அபிபிடை துரையாய் மண்ணி லருவருப் புவரா யம்பொற
செப்பிளங் கொங்கை யாபாற நீணடுதற் கரிய பூப்பாயக
கப்பிணா மரத்திற காஹம் பயினதாயக கழிக வெனஞா
இப்பழி சுமந்த வெங்கு கென்னல மெனன லும.

(கங)

வேறு

கருவின் மாதா கருவியாகரு மளவு முறையாற கணவாதோண
மருவி வாழக மண்ணகழந்த குழியு மதனல வடுவொழிக
பொருவி னீரு மிறைதோறு மூறிப் பொலிக மரங்குறைபு
டொருவி னாஹ தழைகவென வொழியா நலனு முதவினா

(கச)

மாசிற் கழிந்த மணியேபோல வந்த பழிதீந் திருநிறனு
தேசிற் நிகழ்த துவட்டாத்தன செலவன நனனாத தேவாபிராள்
வீசிக குவிசத் துயிருண்ட விழுமங் கேட்டு வெகுணியிாததுக
கூசிப் பழிகோள கருதியொரு கொடிய வேளவி கடிதமைத்தான.

(கடு)

அந்தக் குண்டத தெரிசிகைபோ லழலங் குஞ்சி யண்டமுக்
டுந்தக் கொடிய தூமமபோ லுயிரத்துச செங்கண் சிசைசெந்தீச
சிறதப் பிறைவா ளெயிறுக்கித் திசைவான செவிடு படநனகத்து
வந்தக் கொடிய வீடமபோல வெழுந்தா னொருவாண மறவீரன.

(கசு)

வேறு.

ஈங்குவன விருத்திர னெனப் வாரழற்
றாங்குவன கணைவிடு தூர நீணடுநீண
டோங்குவ னொருதற் கொப்ப வைகலும
வீங்குவ னறனிஸா வீனையி னெனப்பவே.

(கௌ)

வீங்குடல விருத்திரன் நனனே விண்ணவா
ஏங்குற வருதுவட டாவெ னும்பெயாத
தீங்குறு மனத்தினோன நேவா கோணுயிர்
வாங்குதி பொருதென வரவிட டானரோ.

(கஉ)

மதிததுணி யெயிறிறினோன வடவை போறசினேடுக
கொதித்தெதிா குறுகினோன கொண்ட லூரதியும
எதித்தனன களிறறினமே லிமையத துச்சிமேல
உதித்ததோரா கருங்கதி ரொக்கு மெனனவே

(கஃ)

அறத்தொடு பாவநோந தென்ன வாரத்திரு
திறத்தரு மூண்டமா செய்யக கற்சிறை
குறைத்தவன நகுவனமேற குவிச வேலெடுத
துறைத்திட வீசினா னுடனறு களவனும.

(கஃ)

இடித்தனன் கையிலோ ரிருப்பு லககையைப்
பிடித்தனன் வரையெனப் பெயாநது தீயெனத்
துடித்தனன் சசிமுலைச சுவடு தோயபுயத்
தடித்தன ஸிறதிர னை மாயினா.

(கஃ)

அண்ட னயவ னவச மாறிப்பின
கண்டகன கைதவ நினைநதிக களவனோ
மண்டம ராற்றுவான வலியி லோடொனப்
புண்டர் கத்தவ னுலகற் போயினா.

(கஃ)

தாழ்ந்துதான் படுதுயர் விளம்பத் தாமரை
வாழ்ந்தவன் வலாரியோ டணைந்து மாமகள்
வீழ்ந்தமார் பினனடி வீழ்ந்து செப்பமால்
குழ்ந்துவா டைணை நோக்கிச் சொல்லுவான். (உ௩)

ஆற்றவும் பழையதுவ னாய் வச்சிரம்
மாற்றவ ருயிருண வலியின் ருதலால்
வேற்றொரு புதியது வேண்டு மாலினிச்
சாற்றுது மதுபெறுந் தகைமை கேட்டியால். (உ௪)

தொடையகன் மாற்பநாந் தூய பாற்கடல்
கடையுநா ளகரூருஞ் சரருந் கையில்வெம்
படையொடு மடையனின் பழுதென் றப்படை
யடையவுந் ததீசிபா லடைவித் தாமரோ. (உ௫)

சேட்படு நாணனி செல்லத் தேவரா
வாட்படை யவுணரா வந்து கேட்டிலர்
ஞாட்படை படையெலா ஞான நோக்கினு
வேட்படை வென்றவன் விழுங்கி னுனரே! (உ௬)

விழுங்கிய படையெலாம் வேற றத்திரண்
டொழுங்கிய தான்முது கந்தண் டொன்றி
எழுங்கதிர்க் குலிசமா மதனை யெய்துமுன்
வழங்குவன் கருணையோர் வழுவ மாயினான். (உ௭)

கே வ று.

என்று மாதவ னியம்ப வும்பர்கோன்
ஒன்றும் வானவர் தம்மொ டொல்லெனச்
சென்று மாயையின் செயலை நோன்பினால்
வென்ற மாதவ னிருக்கை மேவினான். (உ௮)

கே வ று.

அகமலர்ந் தருந்தவ னமரர்க் கன்புகூர்
முகமலர்ந் தின்னுரை முகமன் கூறிநீர்
மிகமெலிந் தெய்தினீர் வினைந்த தியாதது
தகமொழிந் திடலென வலாரி சாற்றுவான். (உ௯)

அழகணீர் மருததொன் றதனை வேண்டியிம்
முழுகொள்வா னவரொடு முந்தி னேனது
செழுகொள்கா ரிருளுட லவுணர்த் தேய்த்தெமர்
குழியெலாம் புரப்பதோர் கொள்கைத் தாயது. (௩௦)

யாதேனீ னினையதுன் யாக்கை யுள்ளதென்
றோதலும் யாவையு முணர்ந்த மாதவன்
ஆதவற் கண்டதா மரையி னானைப்
போதலர்ந் தின்னன புகலீவ தாயினான். (௩௧)

நாய்நம தெனநரி நமதெ னப்பிதாத்
தாய்நம தெனநமன் றனதெ னப்பிணி
பேய்நம தெனமன மதிக்கும் பெற்றிபோ
லாய்நம தெனப்படும் யாக்கை யாரதே. (௩௨)

வீடம்பயி லெயிற்றர வுரியும் வீதுழை
குடம்பையுந் தானெனுங் கொள்கைத் தேகொலாம்
நடம்பயில் கூத்தரி னடிக்கு மைவர்வாழ்
உடம்பையும் யானென வுரைக்கற் பாலதோ.

(௩௩)

நடுத்தயா விலார்தமை நலியத் துன்பநோய்
அடுத்தயா வருந்திரு வடைய யாக்கையைக்
கொடுத்தயா வறம்புகழ் கொள்வ னேயெனின்,
எடுத்தயாக் கையின்பய னிதனின் யாவதே.

(௩௪)

வேறு.

எனநனை கரண மொன்றி யெழுகருத் தறிவை மீர்ப்ப
நின்நனை பிரமநாடி நெறிகொடு கபாலங் கீண்டு
சென்றனை விமான மேறிச் சேர்ந்தன னுலகைநோனபால்
வென்றனை றுறக்கம் புக்கு வீற்றினி திருந்தா னம்மா.

(௩௫)

அம்முனி வள்ள லீந்த வடுபடை முதுகந் தண்டைத்
தெம்முனை யடுபோர் சாய்க்குந் திறல்கெழு குவிசஞ் செய்து
கம்மியப் புலவ னாக்கங் கரைந்துகைக் கொடுப்ப வாங்கி
மைம்முகி லூாதி யேந்தி மின்விடு மழைபோ னின்றான்.

(௩௬)

மறுத்தவா வஞ்சப் போரால் வஞ்சித்து வென்று போன
கறுத்தவா ளவுணற் கொல்வான் கடும்பரி நெடுந்தேர் நீழல்
வெறுத்தமால் யானை மள்ளர் வேலைபுக் கெழுந்து குன்றம்
அறுத்தவா னவர்கோ னந்த வவுணர்கோ மகனைச் சூழ்ந்தான்.

(௩௭)

வானவர் சேனை மூண்டு வளைத்தலும் வடவைச் செந்தி
யானது வரையி னோங்கி யழன்றுருத் தெழுந்தா லென்னத்
தானவர் கோனு மானந் தலைக்கொள வெழுந்து பொங்கிச்
சேனையுந் தானு மூண்டு சீறிநின் தடுபோர் செய்வான்.

(௩௮)

அடுத்தன ரிடியே நென்ன வார்த்தன ராக்கங் கூறி
எடுத்தனர் கையிற் சாப மெறிந்தனர் சிறுநா னோசை
கொடுத்தனர் மீளி வானி தூர்த்தனர் சூந்த நேமி
வீடுத்தனர் வாணோர் சேனை வீரர்மே லவுண வீரர்.

(௩௯)

கிட்டினர் கடகக் கையாற் கிளர்வரை யினைய திண்டோள்
கொட்டினர் சாரி மாறிக் குறித்தனர் பலகை நீட்டி
முட்டின ரண்டம் விள்ள முழங்கினர் வடிவா ளோச்சி
வெட்டின ரவுணச் சேனை வீரரை வான வீரர்.

(௪௦)

வீழ்த்தனர் தோளுந் தாளும் விண்டனர் சோரி வெள்ளத்
தாழ்த்தனர் போருந் தாரு மகன்றன ரகன்ற மார்பம்
போழ்த்தனர் சீரங்க னெங்கும் புரண்டனர் கூற்றார் புக்கு
வாழ்த்தன ரடுபோ ராற்றி வட்கன் சேனை, மள்ளர்.

(௪௧)

தாளொடு கழலு மற்றார் தலையொடு முடியு மற்றார்
தோளொடு வீர மற்றார் தும்பையொ டமரு மற்றார்
வாளொடு கரமு மற்றார் மாற்பொடு கவச மற்றார்
கோளொடு மாண்மை யற்றார் குறைபடக் குறையா மெய்யா.

(௪௨)

தொக்கன கழுஞ் சேனஞ் சொரிசூடர் பிடுங்கி யீர்ப்ப
உக்கன குருதி மாந்தி யொட்டல்வாய் நெட்டைப் பேழுகள்.
நக்கன பாடல் செய்ய ஞாட்பினுட் கவந்த மாடப்
புக்கன பிணத்தினிக்குன்றம் புதைத்தபா சிதைச் சண்டம்.

(சக)

இவ்வகை மயங்கிப் போர்செய் திறந்தவ ரொழியப் பன்னுங்
கைவ்வகை யடுபோ ராற்றிக் கரையிறந் தார்கண் மாண்டார்
ஆவ்வகை யறிந்து வானத் தரசனு மவுணர் வேந்துந்
தெய்வதப் படைகள் வீசிச் சீறியின் றடுபோர் செய்வார்.

(சச)

ஆனற்படை விடுத்தான் விண்ணோ ராண்டகை யதனைக் கள்வன்
புனற்படை விடுத்திச் சீற்றந் தணித்தனன் புனிதன் காற்றின்
முனைப்படை விடுத்தான் வெய்யோன் முழங்குநால் விழங்கு நாகச்
சினைப்படை தொடுத்து வீசி விலக்கினுன் றேவ ரஞ்ச.

(சரு)

நாகமாப் படைவிட் டார்த்தா னாகர்கோ னுவனச் செல்வன்
வேகமாப் படையை வீசி விலக்கினுன் றகுவர் வேந்தன்
மோகமாப் படையைத் தொட்டு முடுக்கினுன் முனைவ னன்ன
தேகமாப் பழறன் ஞானப் படைவிடுத் திருள்போ னின்றான்

(சக)

மட்டிடி தாரான் விட்ட வானவப் படைக்கு மாறு
விட்டிடன் விலக்கி வேறும் விடுத்திடக் களன்று வஞ்சன்
முட்டிட மான வெங்கான் மூட்டிடக் கோபச் செந்தீச்
கூட்டிடப் பொறுது பொங்கிச் சுராதிப னிதனைச் செய்தான்.

(சஎ)

வீங்கிரு ளொதுங்க மேக மின்விதிர்த் தென்னக் கையில்
ஓங்கிருங் குவிச வேலை யொல்லென விதிர்த்த லோடுந்
திங்குளம் போன் றிருண்ட திணியுடந் கள்வ னஞ்சி
வாங்கிருங் கடலில் வீழ்ந்தான் மறைந்தமை நாக மொத்தான்.

(சஅ)

ஒக்கவிந் திரனும் வீழ்ந்தா னுடல்சின வருமே றன்னுன்
புக்கிடந் தேழிக் காணுன் புண்ணிய முளரி யண்ணல்
பக்கம்வந் தீனைய செய்தி பகர்ந்தனன் பதகன் மாளத்
தக்கதோர் சூழ்ச்சி முனைசிச் சுராசர மீன்ற தாதை.

(சக)

விந்தவெற் படக்கி னறந்தி துரையென விடுப்ப மீண்டு
சந்தவெற் படைந்தான் வாடோற் தலைவனை முகமன் கூறிப்
பந்தவெற் பறுத்தான் வந்த தெவனெனப் பறைக ளெல்லாந்
சிந்தவெற் பறுத்தான் வந்த செயலெலா முறையாற் செப்பி.

(ரு0)

யாவையு முணர்ந்த வெந்தைக் கியானெடுத் துணர்த்து கின்ற
தாவதென் னமுருக் காற்றா தாழிபுக் கொளித்தா னாவி
வீவது மவனா ல்வந்த விழுமநோ யெல்லா மின்று
போவதுங் கருதி நம்பாற் புகுந்தன் மடிகுள்ளென்றான்.

(ருக)

என்றவ னிடுக்கன் டர்ப்பா னிகல்புரி புலன்க னீர்தும்
வேன்றவ னெடியோன் றன்னை விடையவன் வடிவ மாக்கி
நின்றவ னறிவா னந்த மெய்ம்மையாய் நிறைந்த வெள்ளி
மன்றவ னாழிச் செந்தி வடிவீன மனத்துட் கொண்டான்

(ருஉ)

கைதவன் கரந்து வைகுங் கடலைவெற் படக்குங் கையிற்
பெய்துமுந் தெல்லைத் தாக்கிப் பருகினுன் பிறைசேர் சென்னி
ஐயன தருளைப் பெற்றார்க் கதிரய மிதென்கொன் மூன்று
வையமுத் தொழினுஞ் செய்ய வல்லவ ரவரே யன்றோ.

(௫௩)

அறந்துறத் தீட்டு வார்த மருப்பெறத் செல்வம் போல
வறத்தன படுநீர்ப் பெளவம் வடவைகட் புலப்பட் டாங்கு
நிறைந்தசெம் மணியு மத்தி நீண்டெரி சிகைபோ னீண்டு
சிறந்தெழு பவளக் காடுந் திணியிருள் விழுங்கிற் தம்மா.

(௫௪)

பணிகளின் மகுட கோழிப் பரப்பென விளங்கிப் பல்கா
சணிகலப் பேழை பேழ்வாய் திறந்தனைத் தாகி யொண்டான்
மணிநிடந் திமைக்கு ரீரான் மகபதி வேள்விக் கரவாய்த்
திணியுட லவுணன்பட்ட செங்கள மனைய தன்றே.

(௫௫)

வறத்தநீர் தன்னின் மின்னு வாள்விதிற் தென்னப் பன்மீன
எறிந்தன நெளிந்த நாக மிமைத்தன வனையு முத்துஞ்
செறிந்தன கரந்த யாமை சேர்த்தபல் பண்டஞ் சிந்தி
முறிந்தன வங்கங் கங்க முக்கின சிறுமீ னெல்லாம்.

(௫௬)

செருவினி லுடைந்து போன செங்கண்வா ளவுண னங்கோர்
அருவரை முதுகிற் கார்போ லடைந்துவா னாடர் செய்த
உருகெழு பாவந் தானோ ருருவெடுத்திருந்து நோற்கும்
பரிசென நோற்றா னின்னும் பரிபவ வினைவு பாரான்.

(௫௭)

கைதவ நோன்பு நோற்குங் ஈள்வனைக் கண்டு வாறோர்
செய்தவ மனையான் யாணர் வச்சிரஞ் * சீரிப் பான்போற்
பொய்தவன் றலையைக் கொய்தான் புணரிவாய் நிறையச் சோரி
பெய்தது வலாரி தன்னைப் பிடித்தது பிரமச் சாயை.

(௫௮)

உம்மெனு மாற்பைத் தட்டு முறத்தெழு மதிர்க்கும் போர்க்கு
வம்மெனும் வாய்ம டிக்கும் வாளையி றதுக்கும் வீழுவ்
கொம்மென வோடு மீளுவ் கொதித்தழுஞ் சிரிக்குஞ் சீறும்
இம்மெனு மளவு நீங்கா தென்செய்வா னஞ்சி னானே.

(௫)

விரைத்தரன் நிசையோர் வாவி வீழ்த்தொரு கமல தூலுட்
கரத்தனன் மகவா னிப்பாற் கற்பக நாடு புல்லென்
நிருந்ததா லிருக்கு மெலலை யிம்பரி னகுட னென்போன்
அரும்பரி மேத வேள்வி யாற்றினு னாற்று மெல்லை.

(௬௦)

அரசிலா வறுமை றோர்க்கி யவனைவா னாடர் யாரும்
விரைசெய்தார் மகுடஞ் சூட்டி வேந்தனாக் கொண்டார் வேந்த
வருபவனை சசியை யிண்டுத் தருகென மருங்கு ளார்போய்த்
திரைசெய்தீ ரடூத னாட்குச் செப்பவக் கிற்பின் மிக்காள்.

(௬௧)

பொன்னுயிர்த் தனைய காட்சிப் புண்ணிய ருரவன் முன்போய்
மின்னுயிர்த் தனையா ணின்று விளம்புவா ளிதென்கொல் கெட்டேன்
என்னுயிர்த் துணைவ னாகே யிருக்கமற் றொருவ னென்னைத்
கன்னுயிர்த் துணைபாக் கொள்கை தருமமோ வடிக ளென்றான்.

(௬௨)

மாதவ ஸ்யஸூவா தாங்க மாமணிச் சிவிகை மீது
போதரி னவனே வானோர் புரந்தர னவனே யுன்றன்
காதல னாகு மென்றான் கைகொழு ததற்கு நேர்ந்தம்
மேதகு சிறப்பா விங்கு வருகென விடுத்தா தோ.

(சு௩)

மனிதரின் மகவா னாகி வருபவன் சிவிகை தாங்கும்
புனிதமா தவரை யெண்ணுன் புன்களைய வினைவும் பாரான்
கனிதரு காமந் துய்க்குங் காதலால் விரையச் செல்வான்
இனிதயி ராணி பாற்கொண் டேகுமின் * சர்ப்ப வென்றான்.

(சு௪)

சர்ப்பமா கெனமுற் கொம்பு தாங்கிமுன் னடக்குந் தென்றல்
வெற்புற முனிவன் சாபம் வினைத்தனன் வினைத்த லோடும்
பொற்பமா கண்டே யாகிப் போயினு னறிவி லாத
அற்பரா னவர்க்குச் செல்வ மல்லது பகைவே றுண்டோ.

(சு௫)

பின்னர்த்தங் குரவ னான பிரானடி பணிந்து வானோர்
பொன்னகர் வேந்த னின்றிப் புலம்படை கின்ற தைய
என்ன லுங் குரவன் போயல் விலஞ்சியு னொளித்தார் கூவித்
தன்னுரை யறிந்து போந்த சதமகந் கொண்டு மீண்டான்.

(சு௬)

கொடும்பழி கோட்பட் டான்றன் குரவனை வணங்கி யென்னைச்
சுடும்பழி கழிவ தெந்நன் சொல்லெனத் தொலைவ தோர்ந்தான்
அடும்பழி மண்மே லன்றி யழுதுநீ வேட்டைக் கென்னப்
படும்பழி யிதனைத் தீர்ப்பான் பார்மிசை வருதி யென்றான்.

(சு௭)

ஈசனாக் கிழைத்த குற்றந் தேசிக னெண்ணித் தீர்க்குந்
தேசிகந் கிழைத்த குற்றங் குரவனே தீர்ப்ப தன்றிப்
பேசுவ தெவனே தன்பாற் பிழைத்தகா ரணத்தால் வந்த
வாசவன் பழியைத் தீர்ப்பான் குரவனே வழியுங் கூற.

(சு௮)

வாம்பரி யுகைத்துத் தன்னால் வழிபடு குரவன் வானோர்
தாழ்பரி வோடுஞ் சூழத் தராதலத் திழிந்து செம்பொற்
காம்பரி தோளி பங்கன் கயிலைமால் வரையைத் தாழ்ந்து
தேம்பரி யலங்கன் மார்பன் நென்றிசை நோக்கிச் செல்வான்.

(சு௯)

வேறு.

கங்கைமுத லளவிறந்த தீர்த்தமெலாம் போய்ப்படிந்து காசி காஞ்சி
அங்கனக கேதார முதற்பதிகள் பலபணிந்து மவுனன் கொன்ற
பொங்குபழி விடாதழுங்கி யராவுண்ண மாகண்டு பொலிவு மாழ்க்குந்
திங்களனை யான்கடம்ப வனத்தெல்ல யணித்தாகச் செல்லு மேல்வை.

(௭௦)

தொடுத்தபழி வேளுகி விடுத்தகன்ற திந்திரன்றான் சுமந்த பாரீம்
விடுத்தவனோத் தளவிறந்த மகிழ்வெய்தித் தேசிகன்பால் விளம்பப் பாசங்
கெடுத்தவன்மா தலம்புனித தீர்த்தமுள விவணமக்குக் கிடைத்தல் வேண்டும்
அடுத்ததிக வென்ச்சிலரை விடுத்தவ்வே ஞ்நிலைநின் ரப்பாற் செல்வான்.

(௭௧)

அருவிபடிந் தருவியெறி மணியெடுத்துப் பரீறையிலிட்ட டருவி நீர்துய்க்
கருவிரல்கொய் தலர்கூட்டிக் கணியூட்டி வழிபடுவ கல்லா மீந்நி
ஒருதுறையில யாளிகரி புழைக்கைமுகந் தொன்றற்கொன் றாட்டி யூட்டிப்
பருகுவன புவிமுலைப்பால் புலவாய்க்கன் றருத்தியிடம் பசிகொய்தீர.

(௭௨)

* சர்ப்ப என்பது - விரைந்து நடக்கவென ஏவுதல்.

நெளியராக் குருளைவெயில் வெள்ளிடையிற் கிடந்துயங்கி நெளியப் புள்ளே
 ரொளியரூச் சிறைவிரிந்து நிழல்பரப்பப் பறவைநோ யுற்ற தேகொல்
 அளியவா யச்சோவென் றோதியயன் மடமந்தி யருவி யூற்றுந்
 துளியநீர் வளைத்தசும்பின் முகந்தெடுத்துக் கருங்கையினும் சோரிவ மாதேன்.

படவரவ மணியீன்று நெரிச்சிப்பா சிலையன்ன பைந்தாண் மஞ்ஞை
 பெடைதழுவீ மணஞ்செய்ய மணவறையில் விளக்கிடுவ பெருந்தண், கானத்
 தடர்சிறைமென் குயிலோமென் றார்ப்பமடக் கிள்ளையெழுத் தைத்து மோசைத்
 தொடர்புபெற வுச்சரிப்பக் குருமொழிகேட் டாங்குவப்ப தொடிக்கட் பூவை.

இன்னவிலங் கொடுபுள்ளின் செயற்கரிய செயளுக்கி யிறும்பு தெய்திப்
 பொன்னகரான் புளகமுடல் புதைப்பகிறை மதிழ்ச்சியுளம் புதைப்பப் போவான்
 அன்னபொழு தொற்றுவர்மீன் டடிவணங்கி யின்சைவப்பா லுந்ந்து வான்முள்
 பின்னரிய தேனசொரிந்தாங் குவகைமேற் பேருவகை பெருகச் சொல்வார்.

எப்புவனத் திலுமென்றுங் கண்டறியா வதிசயமு மெண்ணுக் கெய்தாத்
 திப்பியமு மிக்கடம்ப வனத்தின்று கண்டுவகை திளைத்தே மங்கண்
 வைப்பினைய வொருபுனித வாவிரநங் கொருகடம்ப வனத்தினிழல்
 ஒப்பிலொளி யாய்முனைத்த சிவலிங்க மொன்றுளதென் றுரைப்பக் கேட்டான்.

செவித்துளையி லழுதொழுக்கு முழையரோடும் வழிக்கொண்டு சென்னிமேற்கை
 குவித்துளமெய் மொழிகரணங் குணமூன்று மொன்றித்தன் கொடியபாவம் †
 அவித்துளயர் வொழிக்கமுனைத் தருள்குறிமே லன்பீர்ப்ப வடைவான் கானங்
 கவித்துளபூந் தடம்படிந்து கடம்பவனத் துழைதுழைந்தான் கவலை தீர்வான்.

அருவாகி யுருவாகி யருவுருவங் கடந்துண்மை யறிவா னந்த
 உருவாகி யளவிறந்த வயிராகி யவ்வுயிர்க்கோ ருணர்வாய்ப் பூவின்
 மருவாகிச் சராசரங் களிலமுந்தன் னிடையுதித்து மடங்க நின்ற
 கருவாகி முனைத்தசிவக் கொழுந்தையா யிரங்கண்ணங் களிப்பக் கண்டான்.

கண்விழூந் தெழுந்துவிழி துளிப்பவெழு களிப்பென்னங் கடலி லாழ்ந்து
 விண்மொழி தழுதழுப்ப வுடல்பணிப்ப வன்புருவாய் விண்ணோர் வேந்தன்
 அண்டர்பிரா னருச்சனைக்கு வேண்டுமுப கரணமெலா மகல்வா னெய்திக்
 கொண்டுவரச் சிலரைவிடுத் தவரேகப் பின்னுமொரு குறைவு தீர்ப்பான். (எக)

தங்குடிமைத் தச்சனையோர் விமானமமைத் திடவிடுத்தத் தடத்தின் பாற்போய்
 அங்கண்ணைக் கடிதருச்சித் திடநறிய மலர்கிடையா தயர்வா னந்தச்
 சங்கெறிதன் டிரைத்தடத்தி லரனருளாற் பலபரிதி சலதி யொன்றிற்
 பொங்குகதிர் பரப்பிமுனைத் தாலென்னப் பொற்கமலம் பூப்பக் கண்டான். (அ௦)

அன்புதலை சிறப்பமகிழ்ந் தாடினான் காரணத்தா லதற்கு நாமம்
 என்பதுபொற் றுமீரையென் றேழலகும் பொலிகவென விஞ்சத்துப் பின்னும்
 இன்புதமைத் தடங்குடைந்து பொற்கமலங் கொய்தெடுத்து மீண்டு நீங்காத்
 தன்பிணிநோய் தணியமுனைத் தெழுந்தமுழு முதன்மருந்தின் னுணர்வ வந்து.

மொய்த்தபுனக் காடெறிந்து நிலந்திருத்தி வருமளவின் முனைத்த ஞான
 வித்தனைய சிவக்கொழுந்தின் றிருமுடிமேற் பரிதிகர மெல்லத் தீண்டச்
 சித்தநெகிழ்ந் திந்திரின்றன் வெண்கலிகைத் திங்கணிழல் செய்வா னுள்ளம்
 னனப் போகிரீவ மண்டலம்போ லிழிந்ததொரு மணிவி மானம். (அ௨)

தொடிக்கண் - வட்டமாகிய கண்.

கொடியபாசம் என்றும் பாடம்.

கிரியெட்டு மெனமழையைக் கிழித்தெட்டும் புழைக்கைமதிக் கீற்றுக் கோட்டுக் கரியெட்டுஞ் சினமடங்க னாலெட்டு மெட்டெட்டுக் கணமுந் தாங்க விரியெட்டுத் திசைபரப்பு மயனிருமித் துதவியவவ் விமர்னஞ் சாத்தி அரியெட்டுத் திருவுருவப் பரஞ்சுடரை யருச்சிப்பா னுயி னானே. (அ௩)

முந்தவம ருலகடைந்து பூசனைக்கு வேண்டுவன முழுதுந் தேர்வார், வந்துதரு வைந்தீவ்ற பொன்னாடை மின்னுமிழு மணிப்பூண் வாசச் சந்தனம் தாகினிமஞ் சனந்துபந் திருப்பள்ளித் தாமந் தீபம் அந்தமிலா னெந்துநுநுந் கனித்தீதேன் நிருவமுத மனைத்துந் தந்தார். (அ௪)

தெய்வத்தா மரைமுனைத்த தடம்படிந்து பவந்தொலைக்குந் திருநீ ருமுச் சைவத்தாழ் வடந்தாங்கி யுன்புருவா யருளுருவந் தானாய்த் தோன்றும் பைவத்தா டரலார்த்த பசுபதியு யவனுரைத்த பனுவ லாற்றின் மெய்வைத்தா தரம்பெருக வருச்சனைசெய் தானந்த வெள்ளத் தாழ்த்தான்

பாரார வட்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறையாந் பணிந்துள் வாய்மெய் நேராகச் சூழ்த்துடலங் கம்பித்துக் கும்பிட்டு நிருத்தஞ் செய்து தாராருந் தொடைமிதப்ப வாணந்தக் கண்ணருவி ததும்ப நின்றன் பாராமை மீக்கொள்ள வஞ்சலித்துத் துதிக்கின்ற னாமரர் கோமான். (அ௫)

வேறு.

அங்கனா போற்றி வாய்மை யாரனா போற்றி நாக கங்கனா போற்றி மூல காரனா போற்றி நெற்றிச் செங்கனா போற்றி யாதி சிவபரஞ் சுடரே போற்றி எஞ்சனா யகனே போற்றி யீரிலா முதலே போற்றி. (அ௬)

யாவையும் படைப்பாய் போற்றி யாவையுந் துடைப்பாய் போற்றி யாவையு மாளாய் போற்றி யாவையு மல்லாய் போற்றி யாவையு மறிந்தாய் போற்றி யாவையு மறந்தாய் போற்றி யாவையும் புணர்ந்தாய் போற்றி யாவையும் பிரிந்தாய் போற்றி. (அ௭)

இருநுந் பணித்த விந்தப் பழியினின் நென்னை யீர்த்துன் அடியிணைக் கன்ப னாக்கு மருட்கடல் போற்றி சேற்கண் மடவரன் மணை போற்றி கடம்பமா வனத்தாய் போற்றி சுடர்விடு விமான மேய சுந்தர விடங்க போற்றி. (அ௮)

பூசையும் பூசைக் கேற்ற பொருள்களும் பூசை செய்யும் சேசனும் பூசை கொண்டு நியதியின் பேறு நல்கும் ஈசனு மாகிப் பூசை யான்செய்தே நெனுமென் போத வாசனை யதுவு மான மறைமுத லழகன் போற்றி. (௯௦)

என்னநின் நேத்தி னானை யின்னகை கிழிது தோன்ற முன்னவ னடியா ரெண்ண முடிப்பவ னருட்க னோக்கரூல் உன்னது வேட்கை யாதிந் குரையென விரையத் தாழ்ந்து ிசன்னிமேற் செங்கை கூப்பித் தேவர்கோ னிதனை வேண்மெ. (௯௧)

ஐயநின் னிருக்கை யெல்லைக் கணியனா மளவி னீங்கா வெய்யவென் பழியி னோடி மேலானா ளடியேன் செய்த மையல்வல் வினையு மாய்ந்துன் மலரடி வழத்திப் பூசை செய்யவு முரிய னானேன் சிறந்தபே ந்தன்மேல் யாதோ. (௯௨)

இன்னநின் பாதப் போதே யிவ்வாறே யென்றும் பூசித்
தன்னடி யாருள் யானு மோரடித் தொண்ட னாவேன
அன்னதே யடியேன் வேண்டத் தக்கதென் றடியில் வீழ்ந்த
மன்னவன் நனக்கு முக்கண் வரதனுங் கருணை பூத்து.

(கூஉ)

வேறு.

இருதுவிற் சிறந்த வேனாறு மனியா நிரண்டினிற் சிறந்தவான் நகரும்
பொருவினா ரகையிற் சிறந்தசித் திரையுந் திதியினிற் சிறந்தபூ ரணையும்
மருவுசித் திரையிற் சித்திரை தோறும் வந்துவந் தருச்சியோர் வருடந்
தெரியுநான் முந்தாற் றறுபது மைந்துஞ் செய்தவர்த் சீனப்பய னெய்தும்.

( )

துறக்கநா டுணைந்து சுத்தபல் போகந் துய்த்துமேன் மலபரி பாகம்
பிறக்கநான் முகன்மான் முதற்பெருந் தேவர் பெரும்பதத் தரிசையும் பிறவும்
மறக்கநாம் வீடு வழங்குது மென்ன வாய்மலர்ந் தருளிவான் கருணை
சிறக்கநால் வேதச் சிகையெழு மநாதி சிவபரஞ் சுடர்விடை கொடுத்தான்.

(கூரு)

மூடினான் புளகப் போர்வையால் யாக்கை முடிமிசை யஞ்சலிக் கமலஞ்
சூடினான் வீழ்ந்தா னெழுந்துகண் ணருவி துளம்பினான் பன்முறை துதிசெய்
நாடினா னைய நடிபிரி வாற்றா தஞ்சினு னவனரு ளாணை
நாடினான் பிரியா விடைகொடு துறக்க நண்ணினான் விண்ணவர் நாதன்.

(கூசு)

வேறு.

வந்தரமங் கையர்கவரி மருங்கு வீச மந்தார கற்பகப்பூ மாரி தூற்ற, அந்தர
நாட் டவர்முழக ளடிகளுக்குட வயிராணி முலைத்த டந்தோய்ந் தகலந் திண்டோள்,
விந்தமெனச் செம்மாந்து விம்மு காம வெள்ளத்து ஞாலமுந்த வுள்ளஞ்
சென்று, சுந்தரநா யகன்கருணை வெள்ளத் தாழ்ந்து தொன்முறையின் முடைசெ
ய்தான் றறக்க நாடன்.

(கூஎ)

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௪௪௦.

இரண்டாவது

வெள்வியாவணச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

மட்டவிழுங் கொன்றைச் சடையான் மகவானைத்
தொட்ட பழியின் ரொடக்கறுத்த வாநீது
பட்டமத வேழம் பரணைப் பராய்முனிவன்
இட்டகொடுஞ் சாபநீத் தேகியவா றேதுவாம்.

(க)

கருவா சனைகழிக்குங் காசினகர் தன்னிற்
றுருவாச வேதமுனி தொல்லா கமத்திள்
பெருநாய்மையாற்றன் பெயர்விளங்க வீசன்
ஒருவா விலிங்க வொளியருவங் கண்டான்.

(உ)

இன்புற் றருச்சனைசெய்தேத்துவா னவ்வேலை
அன்புக் கெளிய னருளாற் றிருமுடிமேன்
மின்பொற் கடிக்கமலப் போதொன்று வீழ்த்திடலுந்
தன்பொற் கரகமலப் போதலர்த்தித் தாங்கினான்.

(ஈ)

தாங்குககண சென்னி தடமார் பனைத்துடலம்
லீங்கித் தலைசிறந்த மெய்யுவகை மேற்கொள்ள
நீங்கிக் கழிந்த கருணை நிதியனையான்
பூங்கற் பகராட்டம் போகின்ற னவ்வேலை.

(சு)

சங்கலறச் செங்களத்துத் தானவரைத் தேய்த்துவிறற்
கொங்கலர்தார் வேயந்தமரர் கோமான்றன் கோநகரிற்
செங்க ணமரர்பெருஞ் சேனைக் கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல் லாண்டு மறைமுழங்க வந்தனைவான்.

(சூ)

எத்திக்குங் கல்லென் றியங்கலிப்ப வேந்திழையார்
தித்தித் தருதொழுக்குங் தேஞ் செவிமடுப்ப
பத்திக் கவிரிசை தானை படுகடலிற்
த்திப் புரளுந் திரைபோற் றலைபணிப்ப.

(சு)

அங்கட் கடலி னெடுங்குடம் பகநிமிர்ந்த
வங்கத் தலையுக்கு மீகான் றனைமானத்
திங்கட் குடைநிழற்றத் தீந்தே மதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட் களிற்றின் மிசைப்பவனி போந்தனைந்தான்.

(சு)

அத்தலைவின் ணுட ரருகனைந்து வெவ்வேறு
தத்த மனக்கிசைந்த கையுறைக டாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள் கூப்பினார் கண்டார் கடவுளரில்
உத்தமனை யர்ச்சித்துப் போந்தமுனி யுத்தமனும்.

(அ)

நீங்கரிய வாசிமொழி செப்பித்தன் செங்கரத்தின்
நீங்கரிய தாமரையை நீட்டினான் மற்றதனைத்
தாங்கரிய செல்வத் தருக்காலோர் கையோச்சி
வாங்குமத யானையின் மேல் வைத்தான் மதியில்லான்.

(சு)

தீறிக் கிடந்த மதியனைய கிம்புரிக் கோட்
தீறிக் கடங்கவிழ்க்கு மாலயானை யுச்சியின்மேல்
நாறிக் கிடந்த நறுமலரை வீழ்த்தியுரற்
சீறிக் கிடந்தநெடுந் தாளாற் சிதைத்தன்றே.

(க௦)

கண்டான் முனிகாமற் காய்ந்தா ணுதற்கண்போல்
விண்டா ரழல்சிற நோக்கினுன் வெங்கோபங்
கொண்டா னமர ரொதுங்கக் கொதித்தாலம்
உண்டா னெனநின் றுருத்தரீ னுரைக்கின்றான்.

(கக)

புள்ளியதோ லாடை புனைந்தரவப் பூணணிந்த
வெள்ளிய செங்கண் விடையா னடிக்கமலம்
உள்ளிய மெய்யன் புடையா ரருவருத்துத்
தள்ளிய செல்வத் தருக்கினு யென்செய்தாய்.

(கஉ)

கதிர்த்தார் முடியமரர் கையுறையே நன்கு
மதித்தா யெம்மீசன் மதிமுடிமேற் சாத்தும்
பொதித்தா தவிழ்மலரைப் போற்றாது வாங்கி
மிதித் தானை சிந்தவதன் மேல்வைத்தாய் பேதாய்.

(கக)

வண்ணெருந் தண்டுழாய் மாயோ னிறுமாப்பும்
புண்டரிகப் போதுறையும் புத்தே னிறுமாப்பும்
அண்டர்தொழ வாழுந் னிறுமாப்பு மாலாலம்
உண்டவனைப் பூசித்த பேறென் றுணர்ந்திலையால்

(கச)

சேட்டினை வானவின் சென்னி செழுயாலோர்
ஊட்டான வீரன் வனையாற் சிதறுகநின்
கோட்டான நான்கோட்டு வெண்ணிறத்த குஞ்சரமுங்
கோட்டான யாகவென விட்டான் கடுஞ்சாபம்.

(கரு)

சுவித்தமுனி பாதந் தலைக்கொண்டு செங்கை
சுவித்தமரர் தங்கோன் குறையிரப்பா ரையு
அவித்தபொறி யாயெம் மரசுங்கா நள்ளூர்
செவித்தறுகண் வேழமுந் தீங்குடைய ரன்றோ.

(கசு)

அத்தகைய நீரந் சபித்தி ரழகேண்மற்
றித்தகைய சாப மினிவிடுமி னென்றிரந்து
கைத்தலங்கள் கூப்பிக் கரைந்தார்க் கிரங்கியருள்
வைத்த மணிபிறிது சாபம் வருக்கின்றான்.

(கௌ)

வேறு.

சிந்தனை வாகுற ஷகட்டாச் சிவனரு ளளித்த சேட
நிந்தனை பரிகா ரத்தா னீங்காது தலைமட் டாக
வந்தது முடிமட் டாக மத்தமா வனமா வாசி
ஐந்திரு பத்தாண் டெல்லையகன்றபின் பண்டைத் தாக.

(கஈ)

என்றனன் பிறிது சாப மீந்திரன் மருட பங்கம்
ஒன்றிய செய்கை பின்ன ருரைத்துமற் றேது கிற்க
நின்றவென் ளானை வான நீத்தறி விழந்து நீலக்
குன்றென வனத்து வேழக் குழாத்தொடு குழீஇய தன்றே.

(கஊ)

மாவொடு மயங்கிச் செங்கண் மறம்பயில் காடு முல்லைப்
பூவொடு வழங்கு நீத்தப் புறவமுங் குறவர் தங்கள்
தேவொடு பயிலுங் கல்லூர் திரிந்துநா ருண்டுஞ் செல்லக்
காவொடு பயிலுந் தெய்வக் கடம்பமா வனம்புக் கன்றே.

(௨௦)

புக்குரல் வட்டத் திண்காற் பொருவிநே வியலிற் றீர்த்
மைக்கருங் களிற் முக்கண் மாதவ னருள்வர் தெய்தத்
தக்கதோ ரமையஞ் சார மரசுதந் தழைத்து மின்னு
நக்கபொன் முளரி பூத்த நளிரகயந் தலைக்கண் டன்றே.

(௨௧)

கண்டபோ தறிவு தோன்றக் கயந்தலை குடைந்த போது
பண்டைய வழிநீதோன்றப் பரஞ்சுட ரருட்கண் டோன்றக்
கொண்டதோர் பரமா னந்தக் குறியெகிர் தோன்றக் கும்பிட்
டண்டர்நா யகனைப் பூசை செய்வதற் கன்பு தோன்ற.

(௨௨)

தூம்புடைத் தூண்டி மஞ்சனத் தூநீ ராட்டித்
தேம்புடை யொழுகப் பள்ளித் தாமமுந் தெரிந்து சாத்திப்
பாம்புடைத் தாயவேணிப் பரணையர்ச் சிக்கவுள்ளத்
தாம்புடை யறிந்த வெந்தை யானையை நோக்கிக் கூறும்.

— 11 —

வந்ததை யெவனீ வேண்டும் வரமெவ னுரைதன் மயன்னச்
சுந்தையி லன்பு கூர்ந்த தெய்வத் வேழந் தாழ்ந்து
முந்தையில் விளைவீம் வந்த முறைமையு முறையா
எந்தையை யகூடயப் பெற்றேற் கினியொரு குறையுண் டாமோ. (௨௪)

என்பதா மரம் பூண்ட வெந்தையிற் கரிக ளுட்டோ
டொன்பதா யடிய னேனு முன்னடி பிரியா துன்றன்
முன்பதா யிவ்வி மான முதுகுறச் சமப்ப லென்றோர்
அன்பதா யொன்றென் னுள்ளத் தடுத்ததா லெதே வேண்டும். (௨௫)

இடையரு வன்பின் வேழ மிங்ஙனங் கூற விண்ணு
டுடையவ னம்பான் மெய்யன் புடையவ னவனைத் தாங்கி
அடைவதே நமக்கு வேண்டி மகமகிழ் வென்றப் பின்னும்
விடையவன் வரங்க ணல்கி விடைகொடுத் தருளி னானே. (௨௬)

வேறு.

விடைகொடு வணங்கி யேகும்வெள் ளாணை மேற்றிசை யடைந்துதன் பெயராற்
றடமுறத் ததன்பா லரணையுங் கணைசன் நன்னையுங் கண்டருச் சனைசெய்
திடையரு வன்புந் தானுமங் கிருக்கு மெல்லையிச் செய்திகேட் டருள்கூர்
கடவுளர் பெருமானுழையரைவளித் தெங்களிற்றினைக் கொணர்கொனவிடுத் தான்

வல்லைவர் தழைத்தார் தம்மைமுன் போக்கி வருவலென் றெழுந்துகீழ்த் திசையோ
ரெல்லைவர் தோளூர் தன்பெய ராற்கண் டிந்திரேச் சுரனென விறைவன்
செல்லைவன் பெயரா லொன்றுகண் டரணைத் தூயபூ சனைசெய்தங் கிருப்பக்
கல்லைவன் சிறகு தடிந்தவ னின்னுங் களிறுவந் திலதெனப் பின்னும். (௨௭)

மனத்தினுங் கடிய தூதரை விடுப்ப வானடைந் திறைவனை வணங்கிப்
புனத்தினுங் கடிய கல்லினும் பன்னாட் புன்கணை யுறவரு சாபங்
கனத்தினுங் கரிய கண்டனைக் கண்டு களைந்துங் கிளந்துதிச் சுயத்தின்
இனத்தினுங் கழிந்த தெய்வத் வேழ மினிதுவீற் றிருந்தது மாதோ. (௨௮)

குடவயி னயிரா வதப்பெருந் தீர்த்தங் குடைந்தயி ராவத கணைசக்
கடவுளைத் தொழுதை ராவதேச் சுரத்துக் கடவுளைப் பணிந்தவர் சாபத்
தொடர்பினும் பாவத் தொடர்பினுங் கழிவர் சுராதிபன் களிறுசென்னெறிபோய்
இடர்கெட வைகை படிந்துதென் கரையி லிந்திரேச் சுரனடி பணிவோர். (௨௯)

வேறு.

இம்மையி லறமுன் மூன்ற லெய்திய பயனை யெய்தி
அம்மையின் மகவா னீரே முரும்பத மளவும் வானில்
வெம்மையில் போக மூழ்கி வெறுப்புவர் தடைய வுள்ளச்
செம்மையில் விளைபே ரின்பச் சிவகதிச் செல்வ ராவார். (௩௦)

வெள்ளையாணைச்சாபந்தீர்த்தபடலமுற்றிற்று.

மூன்றாவது

திருநகரங்கண்டப்படலம்.

ரான வாழிழி புகர்முகத் தடுகரி சாபம்
பேர்ன வாறுரை செய்துமேற் புதுமதி முடிமேல்
வான வாறினன் கடம்பமா வனமுது நகரம்
ஆன வாறது தனைச்சிறி தறிந்தவா றறைவாம். (க)

இன்ன ரம்புள ரேழிசை யெழான்மிடற் றனிகள்
கின்ன ரம்பயில் கடம்பமா வனத்தினின் கீழ்சார்த்
தென்னர் சேகர னெண்குல சேகர னுலக
மன்னர் சேகர னரசுசெய் திருப்பது மணவூர். (உ)

குலவு மப்பெரும் பதியிளங் கோக்களி லொருவன்
கிலவு மாநிதி போலருச் சீணமுத னியதி
பலவு மாஞ்சிவ தருமமுந் தேடுவான் பரன்பாற்
றலைமை சான்றமெய் யன்பினுன் றனஞ்சய னென்பான். (ங)

செல்வ மா ரிருந்துமேற் றிசைப்புலஞ் சென்று
மல்லல் வாணிகஞ் செய்துதன் வளம்பதி மீள்வான்
தொல்லை யேழ்பவக் கடற்கரை தோன்றுவித் தடியார்
அல்ல நீர்ப்பவன் கடம்பமா வனம்புகு மளவில். (ச)

இரவி கண்மறைத் தேழ்பரி யிரதமுந் தானும்
உரவு நீர்க்கருங் கடலில்வீழ்ந் தொளித்தன னாக
இரவு கீண்மயங் கிருள்வயிற் றமியனாய் மெலியும்
அரவு நீர்ச்சடை யண்ணலுக் கன்பினே னங்கண். (ரு)

வாங்கு நான்மருப் பேந்திய மதமலை யெருத்தந்
தாங்கி யாயிரங் கரங்களாற் றடவியெண் டிசையந்
தூங்கு காரிரு ரெத்துசெஞ் சுடரெனச் சூழ்போய்
வீங்கு காரிரு ளொதுக்கிய வீமானநெர் கண்டான். (சு)

அடுத்த லைந்தன னவிசுடர் விமானமீ தமர்ந்த
கடுத்த தும்பிய கண்டிணக் கண்டொழிந் துவகை
மடுத்த நெஞ்சினு னநுநனம் வைகிருள் கழிப்பான்
எடுத்த சிந்தையி னிருந்தன னிருக்குமல் விருள்வாய். (ஏ)

சோம வாரமன் றுதலாற் சுரர்களங் கெய்தி
வாம மேகலை மலமக டலைமகன மலாந்த
காமர் சேவடி பணிந்தவன் கங்குல்போற் கருதி
யாம நான்கினு மருச்சனை யின்புறப் புரிவார். (அ)

அண்டர் வந்தது மருச்சனை புரிவது மனைத்துந்
தொண்ட ரன்பினுக் கெளியவன் சுரர்தொழுக் கறுத்த
கண்ட லீன்னருட் கண்ணினுற் கண்டன னுதலிற்
புண்ட ரம்பயி லன்புடைப் புண்ணிய வணிகள். (ஐ)

நான் மென்பனி நறும்புன னுயகன் பூசைக
காண நல்விரை வருக்கமு மமரர்கைக் கொடுத்து
ஞான வெண்மதிச் சடையவன் கோயிலின் ஞாங்கர்
தான மர்ந்தருச் சனைசெய்வான் நங்கணு யகனை (௧௦)

வள்ள நண்ணெய் யன்பினு லருச்சிசெய் வாணோர்
உள்ள வல்வினை யீட்டமுங் கங்குலு மொதுங்கக்
கள்ள மில்லவன் யாரையுங் கண்டிலன் கண்டான்
தள்ள ருஞ்சுடர் விமானமேற் தனித்துறை தனியை. (௧௧)

ஆழ்ந்த சிந்தைய னதிசய மடைந்துசே வடிக்கீழ்த்
தாழ்ந்தெழுந்திரு கைகளுந் தலைமிசைக் கூப்பிச்
சூழ்ந்து தன்பதிக் கேருவா நெருதலை துணிந்து
பாழ்ந்த வன்பினுன் விடைகொடு வழிக்கொடு வந்தான். (௧௨)

முக்க டம்படு களிற்றினுன் முகிறவழ் கோயில்
புக்க டங்கலர் சிங்கமன் னானெதிர் புகல்வான்
திக்க டங்குலங் கடந்தவெந் திகிரியாய் நெருநல்
அக்க டம்பமா வனத்திலோ ரதிசயங் கண்டேன். (௧௩)

வல்லை வாணிகன் செய்துநான் வருவழி மேலைக்
கல்ல டைந்தது வெங்கதிர் கங்குலும் பிறப்பும்
எல்லை காணிய கண்டன னிரவிமண் டலம்போல்
அல்ல டுஞ்சுடர் விமானமு மதிற்சிவக் குறியும். (௧௪)

மாவ லம்புதார் மணிமுடிக் கடவுளர் வந்தத்
தேவ தேவனை யிரவெலா மருச்சனை செய்து
போவ தாயினார் யானுமப் பொன்னெடுங் கோயின்
மேவு மீசனை விடைகொடு மீண்டன னென்றான். (௧௫)

மூரு மன்பினுன் மொழிந்திட முக்கனெம் பெருமான்
முரு மஞ்சலி கரங்களுந் தலையிலவைத் துள்ளம்
நீரு மனபுமற் புதமுமே நிரம்பநீர் ஞாலம்
ஆரு மன்னவ னிருந்தனன் போயினு னருக்கன். (௧௬)

பாட்டு வார்வினை யொத்தபோ திருண்மலங் கருக
வாட்டு வாரவர் சென்னமேன் மலரடிக் கமலஞ்
சூட்டு வார்மறை கடந்ததற் தொல்லுரு விளங்கக்
காட்டு வாரொரு சித்தராய்த் தோன்றினார் கனவில். (௧௭)

வடிகொள் வேலினுங் கடம்பமா வனத்தினைத் திருந்தக்
கடிகொள் காடகழ்ந் தணிககர் காண்கென வுணர்ந்தி
அடிக ளெடுஞர் கவுரிய ராண்ட ன்குல்
விடியும் வேலைகண் விழித்தனன் பரிதியும் விழித்தான். (௧௮)

கனவிற் நீர்ந்தவ னியதியின் கடன்முடித் தமைச்சர்
சினவிற் நீர்ந்தமா தவாக்குந்தன் கனத்திறஞ் செப்ட
நனவிற் கேட்டதுங் கனவினிற் கண்டது நயப்ப
வினவித் தேர்ந்துகொண் டெழுந்தனன் மேற்றிசைச் செல்வான். (௧௯)

அமைச்ச ரோடுமந் கீபமா வனம்புகுந் தம்பொன
சமைச்ச விழந்தபொற் றுமரைத் தடம்படிந் தொளிவிட்
முமைச்ச லர்ந்தபொன் விமானமீ இனிதுவீந் திருந்தோர்
தமைச்ச ரண்பணிந் தஞ்சலி தலையின்மேன் முகிழ்த்தான். (௨௦)

அன்பு பின்றள்ள முன்புவந் தருட்க ணீர்த் தேக
என்பு நெக்கிட வேகிவீழ்ந் திணையடிச் சமலம்
பொன்பு ணைந்ததார் மௌலியிற் புணந்தெழுந் திறைவன்
முன்பு நீன்றுசொற் பதங்களாற் றேத்திர மொழிவான். (௨௧)

சரண மங்கையோர் பங்குறை சங்கர சரணஞ்
சரண மங்கல மாகிப தனிமுதல் சரணஞ்
சரண மந்திர வழவமாஞ் சதாசிவ சரணஞ்
சரண மும்பர்க ணுயக பசுபதி சரணம். (௨௨)

ஆழி ஞாலமே லாசையு மமரர்வான் பதமேல்
வீழு மாகையும் வெறுத்தவர்க் கன்றிமண் ணாண்டு
பீழை மூழ்கிவா னரகொடு பிணிபடச் சுழலும்
ஏழை யேங்களுக் காவதோ வெந்தைநின் கருணை. (௨௩)

ஞள தாமரைச் சென்னியுந் தொடத்தொட நீண்ட
நீள னீயுனக் கன்பில மாயினு நீயே
மூள வன்புதந் தெங்குடி முழுவதும் பணிகொண்
டாள வேகொலிக் கானகத் தமர்ந்தனை யென்னா. (௨௪)

சுரந்த வன்பிரு கண்வழிச் சொரிவபோற் சொரிந்து
பரந்த வாறொடு சிவானந்தப் பரவையுட் படிந்து
வரந்த வாதமெய் யன்பினால் வலங்கொடு புறம்போந்
தரந்தை தீர்ந்தவ னெருகிறை யமைச்சரோ டிருந்தான். (௨௫)

ஆய வேலையின் மன்னவ னாணையா லமைச்சர்
மேய வேவலர் துறைதுறை மேவினர் விடுப்பப்
பாய வேலையி னார்த்தனர் வழிக்கொடு படர்ந்தார்
சேய காடெறிந் தணிநகர் செய்தொழின் மாக்கள். (௨௬)

வட்ட வாய்மதிப் பிளவின்வென் வாய்க்குய நலியம்
இட்ட தோளினர் யாப்புடைக் கச்சின ரிரும்பின்
விட்ட காரொளி மெய்யினர் விசிகொள்வார் வன்றோல்
தொட்ட காலினர் வனமெறி தொழிலின ராளுர். (௨௭)

மறியு மோதைவண் டரற்றிட மரந்தலை பணிப்ப
எறியு மோதையு மெறிபவ ரோதையு மிரங்கி
முறியு மோஷதய முறித்துவீ ழோதையு முகில்வாய்ச்
செறியு மோதையுந் கீழ்ப்பட மேற்படச் செறியும். (௨௮)

ஒன்று தாதுதொடு போதுசெந் தேணுக வொலித்து
வெளியில் வன்முரஞ் சிணையிற் வீழ்வசெந் களத்துப்
பின்று வாயவாய் நிணத்தொடு குருதிநீர் பெருகக்
கன்று கோடிற் மாய்ந்துவீழ் காட்சிய வணிய. (௨௯)

பூவ டைந்தவண் டினமயம் புறவொடும் பழைக்
காவ டைந்தன பறவைவான் கற்பக மடைந்த
கோவ டைந்திட வொதுங்குறுங் குறம்புபோற் செந்ந்து
மாவ டைந்தன மாடுள வரைகளுங் காடும்.

(௧௦)

இருணி ரம்பிய வனமெலா மெறிந்துமெய் யுணர்ந்தோர்
தெருணி றைந்தசின் தையின்வெளி செய்துபல் லுயிர்க்கும
அருணி றைந்துபற் றறுத்தர னடிநிழ லடைந்த
கருணை யன்பர்தம் பிறப்பென வேரொடுங் கணைந்தார்.

(௧௧)

கணைந்து நீணிலந் திருத்திச்செந் நெறிபடக் கண்டு
வணைந்து நண்ணக ரெடுப்பதெவ் வாறெனத் தேறல்
வினைந்து தர்துரு தார்முடி வேந்தன்மந் திரரோ
டனைந்த ளாவிய சிந்தையோ டிருந்தன னங்கண்.

(௧௨)

மெய்ய ரன்புதோய் செவடி வியனிலந் திண்டப்
பொய்ய கன்றவெண் ணிறணி மேனியர் பூதிப்
பையர் நள்ளிருட் கனவில்வந் தருளிய படியே
ஐயர் வல்லைவந் தருளினா ரரசளங் களிப்ப.

(௧௩)

கனவி லும்பெருங் கடவுளர் காண்பதற் கரியார்
நனவி லும்வெளி வந்தவர் தமையெதிர் நண்ணி
நினைவி னின்றதா ளிறைஞ்சினேர் நின்றநல் வரவு
வினவி யாதனங் கொடுத்தனன் மெய்யுணர் வேந்தன்.

(௧௪)

தென்ன ரன்பினி லகப்படு சித்தர்தா முன்னர்ச்
சொன்ன வாதிநூல் வழிவரு சார்புதாற் றொடர்பால்
நன்ன ராலய மண்டபங் கோபுர நகரம்
இன்ன வாறுசெய் யெனவகுத் திம்மென மறைந்தார்.

(௧௫)

மறைந்தெ வற்றிலு நிறைந்தவர் மலரழிக் கன்பு
நிறைந்த நெஞ்சடைப் பஞ்சவ னிலத்துமேம் பட்டிச்
சிறந்த சிறபநூற் புலவரார் சிவபரஞ் சுடர்வந்
தறைந்து வைத்தவா றுலய மணிநகர் காண்பான்.

(௧௬)

வேறு.

மறைபயில்பதும மண்டப மருத்த மண்டப மழைதுழை வளைவாய்ப்
பிறைபயில் சிகைமா மண்டப மறுகாற் பீடிகை திசையெலாம் பிளக்கும்
பறைபயி லிருத்த மண்டபம் விழாக்கொள் பன்மணி மண்டபம் வேள்வித்
துறைபயில் சாலை திருமடைப் பள்ளி சூழறை தேவர்தங் கோயில்.

(௧௭)

வலவயி னிமய வல்லிபொற் கோயின் மாளிகை யடுக்கிய மதில்வான்
நிலவிய கொடிய நெடிய சூளிகைவா னிலாவிரி தவளமந் தளிகைமீன்
குலவிய குடுமிக் குன்றிவர் செம்பொற் கோபுரங் கொண்டல்கண் படுக்குஞ்
சுலவெயில்லகழிக் கிடங்குகம் மியநூற் றொல்வரம் பெல்லைகண் டமைத்தான்.

(1)

சித்திர நிரைத்த பீடிகை மறுகு தெற்றிகள் வாணிலாத் தோள்க்கும்
நித்தில நிரைத்த விழாவரு வீதி நீழன்மணிச் சாளர வொழுக்கப்
பித்திகை மாடப் பெருந்தெருக் கவலை பீடுசால் சதுக்கநற் பொதியில்
பத்தியிற் குயின்ற மன்றுசெய் குன்று பருமணி மேடையா டரங்கு.

(௧௮)

அருந்தவ ரிருக்கை யந்தனை ருறையு ளரசர வணங்குல வணிகப்
பெருந்தெரு நல்வே ளாளர்பே ரறஞ்சால் பெருங்குடி யேனைய கரிதேர்
திருந்திய பரிமா நிலக்கள் கழகந் திஞ்சுவையா றுநாண்குண்டி
இரந்தவர் கருத்து நல்லறச் சாலை யினையன பிறவுநன் கடைத்தான். (௪௦)

துணிகயத் தீழ்நீர்க் கூவல்பூவோடை தொடுகளும் பொய்கைநத் தவனத்
திணிமலர்ச் சோலை துடைவையுய் யானந் திருநகர்க் கணிபெறச் செய்து
மணிமலர் தாரோன் மாளிகை தனக்கம் மாநகர் வடகுண பாத்கண்
டணிநகர் சாந்தி செய்வது குறித்தா னண்ணலா ரறிந்திது செய்வார். (௪௧)

பொன்மய மான சடைமதிக் கலையின் புத்தமு துஞத்தன ரதுபோய்ச்
சின்மய மான தம்மடி யடைந்தார்ச் சிவமய மாக்கிய செயல்பேற்
றன்மய மாக்கி யநகர் முழுதுஞ் சாந்திசெய் ததுவது மதுர
நன்மய மான தன்மையான் மதுரா நகரென வுரைத்தனர் நாமம். (௪௨)

கீட்டிசைக் கரிய சாத்தனும் தென்சார் கீற்றுவெண் பிறைதுதற் களிற்றுச்
கோட்டிளங் களபக் கொங்கையன் னையருந் குடவயின் மதுமடை யுடைக்குந்
தோட்டிளங் தண்ணந் துழாயணி மௌலித் தோன்றலும் வடவயிற் றேறடு
நீட்டிரும் போந்தி னிமிர்குழ லெண்டோ னீலியுங் காவலா நிறுவி. (௪௩)

கைவரை யெருத்திற் கனவரை கிடந்த காட்சியிற் பொலிந்தொளிர் கோயின்
மைவரை மிடற்று மதுரைநா யகரை மரபுனி யருச்சினை புரிவான்
பொய்வரை மறையா கமநெறி யொழுதும் புண்ணிய முனிவரை யாதி
சைவரைக் காசிப் பதியினிற் கொணாந்து தலத்தினிற் ருபனஞ் செய்தான். (௪௪)

உத்தம குலத்து நாற்பெருந் குடியு முயர்ந்தவு மிழிந்தவு மயங்க
வைத்தவு மான புறக்குடி மூன்று * மறைவழிக் காமநு வகுத்த
தத்தம நெறிநின் றொழுகவை திகமுஞ் சைவமுந் தருமமுந் தழைப்பப்
பைத்தெழு திரைநீர் ஞாலமேற் றிலகம் பதித்தென நகர்வளம் படுத்தான். (௪௫)

அன்றுதொட் டரச னந்நக ரெய்தி யணிகெழு மங்கல மியம்ப, என்று
தொட் டிமைக்கு மனையின்மந் கலநா ளெய்தினு னிருந்துமுப் புரமுந, குன்று
தொட் டெய்தான் கோயின்மூன் றுறுப்புந் குறைவில்பூ சனைவழா தோங்கக்,
கன்றுதொட் டெறிந்து கனியுருத் தானபோற் கலிதூர் தரசசெய் நாளில். (௪௬)

பவநெறி கடக்கும் பார்த்திவன் கிரணம் பரப்பினம் பரிதிபோன் மலயத்
துவசனைப் பயந்து மைத்தன்மேன் ஞாலஞ் சுமத்தினாள் பலகழித் தொருநாள்
நவவடி † விறந்தோ ஞலயத் தெய்தி நாதனைப் பணித்தும வலஞ்செய்
துவமையி லின்ப வருணிழ லெய்தி யொன்றியொன் றுகலை நீன்றான். (௪௭)

திருநகரங்கண்டபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௫௧௮.

* புறக்குடிமூன்று-அதுலோமர், பிரதிலோமர், சங்கரசாதியார்.

† மூன்றுறுப்பு - நித்தியம், நைமித்திகம், காமியம்.

• ‡ நவவடிவம் - பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவன்
விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம்.

வந்ததை யெவனீ வேண்டும் வரமெவ னுரை தன் மயன்னச்
சுந்தையி லன்பு கூர்ந்த தெய்வத வேழந் தாழ்ந்து
முந்தையில் விளைவீம் வந்த முறைமையு முறையா
எந்தையை யடையப் பெற்றேற் கினியொரு குறையுண் டாமோ. (௨௪)

என்பதா மரமம் பூண்ட வெந்தையிற் கரிக ளுட்டே
டொன்பதா யடிய னேனு முன்னடி பிரியா துன்றன்
முன்பதா யிவ்வி மான முதுகுறச் சமப்ப லென்றோர்
அன்பதா யொன்றென் னுள்ளத் தடுத்ததா லெதே வேண்டும். (௨௫)

இடையரு வன்பின் வேழ மிங்ஙனங் கூற விண்ணு
இடையவ னம்பான் மெய்யன் புடையவ னவனைத் தாங்கி
அடைவதே நமக்கு வேண்டி மகமகிழ் வென்றப் பின்னும்
விடையவன் வரங்க ணல்கி விடைகொடுத் தருளி னானே. (௨௬)

வேறு.

விடைகொடு வணங்கி யேகும்வெள் ளாணை மேற்றிசை யடைந்துதன் பெயராற்
றடமுற்ற ததன்பா லரணையுங் கணைசன் நன்னையுங் கண்டருச் சனைசெய்
திடையரு வன்புந் தானுமங் கிருக்கு மெல்லையிச் செய்திகேட் டருள்கூர்
கடவுளர் பெருமானுழையரைவளித் தெங்களிற்றினைக் கொணர்கொனவிடுத் தான்

வல்லைவர் தழைத்தார் தம்மைமுன் போக்கி வருவலென் றெழுந்துகீழ்த் திசையோ
ரெல்லைவர் தோளூர் தன்பெய ராற்கண் டிந்திரேச் சுரனென விறைவன்
செல்லைவன் பெயரா லொன்றுகண் டரணைத் தூயபூ சனைசெய்தங் கிருப்பக்
கல்லைவன் சிறகு தடிந்தவ னின்னுங் களிறுவந் திலதெனப் பின்னும். (௨௭)

மனத்தினுங் கடிய தூதரை விடுப்ப வானடைந் திறைவனை வணங்கிப்
புனத்தினுங் கடிய கல்லினும் பன்னாட் புன்கணை யுறவரு சாபங்
கனத்தினுங் கரிய கண்டனைக் கண்டு களைந்துங் கிளந்துதித் கயத்தின்
இனத்தினுங் கழிந்த தெய்வத வேழ மினிதுவீற் றிருந்தது மாதோ. (௨௮)

குடவயி னயிரா வதப்பெருந் தீர்த்தங் குடைந்தயி ராவத கணைசக்
கடவுளைத் தொழுதை ராவதேச் சுரத்துக் கடவுளைப் பணிந்தவர் சாபத்
தொடர்பினும் பாவத் தொடர்பினுங் கழிவர் சுராதிபன் களிறுசென்னெறிபோய்
இடர்கெட வைகை படிந்துதென் கரையி லிந்திரேச் சுரனடி பணிவோர். (௨௯)

வேறு.

இம்மையி லறமுன் மூன்ற லெய்திய பயனை யெய்தி
அம்மையின் மகவா னீரே முரும்பத மளவும் வானில்
வெம்மையில் போக மூழ்கி வெறுப்புவர் தடைய வுள்ளச்
செம்மையில் விளைபே ரின்பச் சிவகதிச் செல்வ ராவார். (௩௦)

வெள்ளையாணைச்சாபந்தீர்த்தபடலமுற்றிற்று.

ஐம்முக னநாதிபர மாத்தனுரை யாற்றல்
நெய்ம்முக நிறைத்தழ னியிர்த்துவரு ஸ்லை
பைம்முக வராவணி பரஞ்சுடர் தனித்
மைம்முக நெடுங்கணிம வான்மனைவி நாண.

(௧௦)

வள்ளன்மல யத்துவச பீனவன் வலத்தோள்
துள்ளமனை காஞ்சனை சுருங்கிய மருங்குல்
தள்ளவெழு கொங்கைக டதும்பநிமிர் தீம்பால்
வெள்ளமொழு கக்கரிய வேற்கணி டனாட.

(௧௧)

இவ்வுலக மன்றியுல கேழுமகிழ் வெய்தச்
சைவமுத லாயின தவத்துறை நிவப்ப
ஒளவிய மறங்கெட வறங்குது கலிப்பத்
தெய்வமறை துந்துதி திசைப்புல னிசைப்ப.

(௧௨)

மைம்மலர் நெடுங்கணர மங்கையர் நடப்ப
மெய்ம்மன மொழிச்செயலின் வேறுபட வின்றி
அம்மதுரை மாநகரு ளாரக மகிழ்ச்சி
தம்மை:ரி யாதன தலைத்தலை சிறப்ப.

(௧௩)

மாந்தர்பயின் மூவறுசொன் மாநில வரைப்பிற்
நீந்தமிழ் வழங்குகிரு நாடது சிறப்ப
ஆய்ந்ததமிழ் நாடர சனித்துமுறை செய்யும்
வேந்தர்களின் மீனவர் விழுத்தகைமை யெய்த.

(௧௪)

நொய்தழ லெரிக்கடவு னோற்றபய னெய்தத்
கொய்தனி ரெனத்தழல் கொழுந்துபடு குண்டத்
தைதவ ழிதழ்க்கமல மப்பொழு தலர்ந்தோர்
மொய்தனிர் விரைக்கொடி முனைத்தெழு வ தென்ன.

(௧௫)

விட்டிலகு சூழியம் விழுங்குகிறு கொண்டை
வட்டமதி வாய்க்குறு முயற்கறையை மானக்
கட்டியதி னோற்றிய கதிர்த்தரள மாலை
சுட்டியதில் விட்டொழுகு சூழ்கிரண மொப்ப.

(௧௬)

திங்குதலை யின்னமுத மார்பின்வழி சிந்தி
யாங்கின நிலாவொழுகு மாரவட பின்ன
வீங்குட லிளம்பரிதி வெஞ்சுடர் விழுங்கி
வாங்குகடல் வித்துரும மாலையொளி கால.

(௧௭)

சிற்நிடை வளைந்தசிறு மென்றுகில் புறஞ்சும்
பொற்றிரு மணிச்சிறிய மேகலை புலம்ப
வீற்றிரு கணிக்ஞழை விழுங்கிய குதம்பை
சுற்றிருள் கடிந்துகிறு தோள்வருடி யாட.

(௧௮)

தெள்ளமுத மென்மலை சிந்தவிள மூரல்
முள்ளெயிறும்பமுலை மூன்றுடைய தோர்பெண்
பிள்ளையென மூவொரு பிராயமொடு நீன்றுள்
எள்ளரிய பல்லுயிரு மெவ்வுலகு மீன்றுள்.

(௧௯)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் ஐசு

வேறு.

குறுத்தளிர்மெல் லடிக்கிடந்த சிறுமணிநூ புரஞ்சதங்கைசூழறி யேங்க
நறுத்தளிர்போ லசைந்துதளர் நடையொதுங்கி மழலையி னகையுந் தோன்றப்
பிறந்தபெரும் பயன்பெறுபொன் னாலேமடி யிருந்தொருபுண் பிள்ளை யானான்
அறத்தழுவு நெறிகின்றோர் க்கமப்போகம் வீடளிக்குமமை யம்மா. (உ௦)

செய்யவாய் வெளிமுது துணைமுலைக்கண் கருகாது சேல்போ னீண்ட
மையவாய் மதர்த்தகருங் கண்பசவா தையிரண்டு மதியந் தாங்கா
தையவா விலைவருந்தப் பெறுதுபெறு மகவையெடுத் தனைத்தான் மோந்தான்
துய்யவாய் முத்தங்கொண் டின்புற்றான் முன்பெற்ற தோகையன்னான். (உ௧)

பரையாதி விருப்பறிவு தெழிலாகி யுலகமெலாம் படைத்துக் காத்து
வரையாது துடைத்துமறைத் தருளியவை நின்றத்தன் வடிவு வேராய்
உரையாதி மறைகடந்த வொருமுதல்வி திருமகளா யுதித்தந் கிந்தத்
தரையாரு மன்னவன்செய் தவமிதுவோ வதற்குரிய தவந்தான் மன்னோ. (உ௨)

கள்ளமா நெறியொழுகும் பொறிகடந்து கரணமெலாந் கடந்தா னந்த
வெள்ளமாம் பரஞான வடிவுடையா டன்னன்பின் வெளிவந் தின்றோர்
பிள்ளையா யவதரித்த கருணையுந்தன் மனாட்டிதவப் பேறுந் தேறான்
பள்ளமா கடற்றூனைப் பஞ்சவர்கோ னெஞ்சகத்துப் பரிவு கூடந்தான். (உ௩)

மகவின்றிப் பலபகல்யான் வருத்தியருந் தவம்புரிந்தேன் மைந்தந் பேறு
தகவிந்த மகஞ்செய்தே னதுவுமொரு பெண்மகவைத் தந்த தந்தோ
முதலிந்து நிலவொழுந் வருபெண்ணு முலைமுன்றாய் முகிழ்த்து மாற்றார்
நகவந்த தென்னையோ வென்றுவகை யிலனாகி நலியு மெல்லோ. (உ௪)

மன்னவரின் நிருமகட்டு மைந்தர்போற் சடங்கனைத்தும் வழாது வேதந்
சொன்னமுறை செய்துபெயர் தடாதகையென் றிட்டமுடி சூட்டு வாயிப்
பொன்னையா டனக்கிறைவன் வரும்பொழுதோர் முலைமறையும் புந்திமாழ்க்கேல்
என்னவர னருளாலோர் திருவாக்கு விசம்பிடைகின் மெழுந்த தனறே. (உ௫)

அவ்வாக்குச் செவிநிரம்ப வன்புவகை யகநிரம்ப வகல மெல்லாம்
மெய்வாக்கு மனமொன்ற விழிவாக்கும் புனனிசம்ப விமலந் போற்றி
நெய்வாக்கு மகநிரப்பி யெழுந்துமனை யொடுஞ்சாலை நீத்தி ரண்டு
கைவாக்கு மியங்கலிப்பக் கடிமாட மனைபுகுந்தான் கழற்கால வேந்தன். (உ௬)

முரசதிப்ப மங்கலங்கொண் டெதிர்வருவார் முகத்துவகை முறுவல் பூப்ப
அரசிருக்கு மண்டபம்புக் கினிதமர்ந்து கனகமழையா ன்ற கேள்வி
விரசிருக்கு மறையவர்கைப் பெய்தெவர்க்கு மம்முறையால் வெறுப்ப நல்கிப்
பரசிருக்குங் கரதலத்தெம் பரன்கோயி னனிசிறப்புப் பலக நல்கா. (உ௭)

சிறைவிடுமின் சிறைக்களமுஞ் சீத்திடுமி னேழாண்டு தேயத் தீட்டும்
இறைவிடுமி னபல்வேந்தா திறைவிடுமி னிறைநிதிய மீட்டு மாயத்
திறைவிடுமி னுலையு முறப்புறமும் பெருக்குமெனத் தொழாரைக் காயந்த
திறைவிடுமின் னயில்வேலான வள்ளுவனைக் கூய்முரசந் கறங்கச சாற்றி. (உ௮)

செய்யாண மணிமௌலி வேந்தரையும் கால்யாப்புக் கழல நீத்துக்
கால்யாணை பரிநெடுந்தே ரரசுரிமை தொன்முறையாற் கொடுத்துப் போக்கிப்
பல்லாருங் கொள்கவெனப் பண்டாரந் தனைத்திறந்து பசும்பொன் னாடை
வல்லாரு மணிக்கொடும்பூண் வெறுக்கைமுத லெனைப்பலவும் வெறுப்ப வீசி. (௮)

துமரபின் வருபெருமங் கலகவிகட் கிருநிதியந் துகில்பூண் பாய்மா
காமர்கரி பரித்தடந்தேர் முதலாய பலபொருளுங் களிப்ப நல்கிக்
கோமறுகு களிதுங்கச் சுண்ணமொடு மெண்ணெய்வியூக் குளிப்ப நல்கி
மாமதுரா நகரன் நி மற்றுமுள நகரெங்கு மகிழ்ச்சி தூங்க. (௬௦)

இவ்வண்ண ந்தர்களிப்ப லீறைமகனுங் களிப்பெய்தி யிறையு, பொலன
அவ்வண்ணஞ் சாதமுதல் வினைநீரப்பித் தடாதகையென் றழைத்துத் தேவி
மெய்வண்ண மறையுணரா விறைவிதனை மேனைபோன் மேன னேற்ற
கைவண்ணத் தளிர்நீண்டி வளர்ப்பவம் வான்போலக் கனிகு நாளில். (௬௧)

திருந்தாத விளங்குதலை யாயமொடு புறம்போந்து சிறுர்க்குச் சிற்றில்
விருந்தாக மணற்சிறுசோ றட்டிமவரை யுரங்குழித்த வேளும் வாய்வைத்
தருந்தாத விளமுலையாய் வைத்தருந்தப் பாபைதனக் களித்துப் போகில்
வருந்தாதை யண்டமெலாஞ் சிற்றிலிழைப் பாளாய்க்கு மகிழ்ச்சி செய்தான். (௬௨)

திடீவொ ளிரண்டனைய கண்களிப்பத் தோழியர்க்குத் தெரிய வாழக்
காட்டுவா ளெனக்கழங்கு பந்துபயின் றம்மனையுந் கற்றுப் பாசம்
விட்டுவான் மேலொடுகீழ் தள்ளவெமை வினைக்கயிறு வீக்கி யூசல்
ஆட்டுவாள் காட்டுதல்போ லாடின ணித்திலத்தாம் பசைத்த யூசல். (௬௩)

இம்முறையாற் றுயர்க்குந் தோழியர்க்கு மகத்துவகை யீந்தா ளாகி
ஆம்முறையாற் றுதைக்கு மகத்துவகை யீலாளா யாத்த வாய்மைச்
செம்மறையா ரணமுதன லீரெட்டுக் கலைமுழுதுந் தெளிந்தா ளந்த
மெய்ம்மறையாற் கலையனைத்து மேகலையா மருங்கசைத்த விமலை யம்மா. (௬௪)

சொல்வாய்மைக் கலைத்தெளிவு முழுமதியைப் பிளந்திருபாற் சொருங் யன்ன
பல்வாய்மைக் கடகரிதோ பரியுகைக்குந் திறனுமழற் பகழி தூர்க்கும்
விலவாள்வச சிரமுதற்பல் படைத்தொழிலுங் கண்டினமை விழங்கு மூப்பிற்
செல்வாய்மைத் திறலரசன றிருமகட்டு முடிசூட்டுஞ் செய்கை பூண்டான். (௬௫)

முடிகவிக்கு மங்கலநாள் வரையறுத்துத் திசைதோறு முடங்கல் போக்குக்
கழகெழுதார் மணிமௌலிக் காவலரை வருவித்துக் காவல் சூழ்ந்த
கொடியணிமா நகரெங்கும் விழாவெடுப்ப வழகமைத்துக் குன்ற மன்ன
தொழுகெழுதோட் சுமதிதிரு மணத்தினுக்கு வேண்டுவன சூழ்ந்து செய்தான். (௬௬)

மங்கலநூ ரியமுழங்க மால்யானை யுச்சிமிசை வந்த பூத
சங்கைமுத லொன்பததீர்த் தமுநிரப்பிக் ககிர்விடுபொற் கடம்பூ சித்துப்
புங்கவரை மந்திரத்தீ வளர்த்தமுத மருத்தியெரி பொன்னாற் செய்த
சிங்கமணி யாதனத்தை நேசித்துப் பூசித்துத் தெய்வ மேற்றி. (௬௭)

திருமுடியை மதயானை மிசைவைத்து நகரைவலஞ் செய்து பூத
தருமனியாற் சுழுகையிழைத் தாடகத்தாற் சூயின்றியதோ ரைவாய் நாகம்
பெருமணிகீள் படம்புரப்பி மிசைகவிப்ப வச்சிங்க பீடத் தேற்றிக்
குருமணிவா ணகைமயிலைக் கும்பத்துப் புண்ணியரீ குளிர வாட்டி. (௬௮)

புங்கவர்மற் தாரமழை பொழியவருந் தவராக்கம் புகலத் தெய்வப்
பங்கயமென் கொம்பனையா ராடமுனி பன்னியர்பல் லாண்டு பாட
மங்கலநூ ரியமுழங்க மறைதழங்க மாணிக்க மகுடஞ் சூட்டி
எங்கருணைப் பெருமாட்டிக் கரசமைச்சர் பணியுந்தன் னிறைமை நல்கா. (௬௯)

*தெய்வ மேத்தி என்றும் பாடம்.

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம். சாக

பாலனை ய மதிக்கவிகை மிசைநிழற்ற மதிசிரணம் பரப்பி யன்ன
கோலமணிக்கு கவரிபுடை யிரட்டமலர் மழைதேவர் குழாங்கு நீற்றக்
காலையிளங் கதிர்கயிலை யுதித்தெனவெண் கடாயாணைக் கழுத்தில் வேப்ப
மாலேமுடிப் பெண்ணைரசை மங்கலது நியமுழங்க வலஞ்செய் வித்தான். (சு0)

விண்ணடு மொழிகேட்ட மகிழ்ச்சியினுந் திருமகடன் விளக்க றோக்கி
உண்ணடு பெரு ந்களிப்புத் தலைசிறப்பச் சிலபகல்சென் றெழிய மேனாட்
புண்ணடு வேண்மங்கை குதுகலித்து நடிப்பத்தன் புயமேல் வைத்த
மண்ணடு மகட்களித்து வாளுடு பெற்றானம் மகவு பெற்றான். (சுக)

விரதநெறி யடைந்தீற்றுக் கடன்பிறவுந் தாதைக்கு விதியா லாற்றி
அரதனமெல் லணைமேற்கொண் டிலகமெலா மொருகுடைக்கீ ழாள்வா ளானாள்
சரதமறை யாய்மறையின் பொருளாயப் பொருண்முடிவு தானாய்த் தேனின்
இரதமெனப் பூவின்மண மெனப்பரம னிடம்பிரியா வெம்பி ராட்டி. (சுஉ)

வேறு.

ர சிறைஞ்ச ஞால மதுவழி புரந்து மாறன்
விண்ணர சிருக்கை யெய்தப் பெற்றபின் விடையோ னுள்ளத்
தெண்ணர சன்ன மென்னத் தென்னவ னீன்ற கன்னிப்
பெண்ணர சிருந்து கேமி யுருட்டிய பெருமை சொல்வாடி. (சுங)

இன்னிய மியம்பு மாக்க ளெழுப்பவா னிரவி தோன்றக்
கன்னலைந் தென்னப் பள்ளித் துயிலெழீஇக் கழகீ ராடித்
தன்னிறை மரபுக் கேற்ற நியதிமா தான மன்பு
துன்னிய கடவுட் பூசைத் தொழின்முத லனைத்து முற்றா. (சுச)

திடம்படு மறிஞர் குழச் சிவபரன் கோயின் முன்னிக்
கடம்படி முளைத்த முக்கட் கரும்பினை மறைவண் டார்க்கும்
விடம்பொதி கண்டத் தேனை விதிமுறை வணங்கி மீண்டு
குடம்பயில குடுமிச் செம்பொற் குருமணிக் கோயி னண்ணி. (சுடு)

அரசிறை கொள்ளுஞ் செம்பொ னத்தாணி யிருக்கை யெய்தி
நிரைசெறி மடங்க லாறு முடங்கின நிமிர்ந்து தாங்க
விரைசெறி மலர்மீப் பெய்த வியன்மணித் தவிசின் மேவித்
திரைசெறி யமுதிற் செய்த பாவைபோற் சிறந்து மாதோ. (சுசு)

அனீந்திதை யமுதின சாயற் கமவினி யணங்குங் காதல்
கனிந்தபார் மகளி ராய்வந் தடைப்பைபொற் களாஞ்சி யேந்த
இனந்திரி பதுமக் கோயி லிருவரு மனைய ராகிப்
புனைந்தவெண் கவரிக் கற்றை யிருபுடை புரட்டி வீச. (சுஎ)

செடியுட லெயினச் செல்வன் சென்னிமேற் சுமந்து சாத்துங்
கடியவழி ஊலரிற் பொன்னிக் காவலன் குடக்கோ னேனை
முடிசெழு வேந்த ருளளார் முடியிசை மிலைந் தாமம்
அடியிசைச் சாத்தி நங்கை யாணையா நேவவுசெய்ய. (சுஅ)

வையுடை வாள் ராகி மார்புறப் பின்னி யாத்த
கையின ராகி யன்னை யென்றுதன் கருணை நோக்கஞ்
செய்யுமென நிமையார் நோக்கி நோக்குமேற் செங்கை கூப்பி
உய்குந் மெனவாய் பொத்தி யுழையுர்தம் பணிகேட் டிய்ய. (சுஅ)

ஆங்கவன் மராடர் வேந்த னவன்கரு நாடர் வேந்தன்
ஈங்கிவன் விராடர் வேந்த னிவன்குரு நாடர் வேந்தன்
ஊங்குவன் சேரன் சென்னி யுலனெனக் கோலாம் சுட்டிப்
பாங்கிரு மருங்குங் காட்டக் கஞ்சகப் புழுவ மாக்கள். (௫௦)

செந்தமீழ் வடநூ லெல்லை தெரிந்தவர் மறைநூ லாதி
அந்தமி லெண்ணெண் கேள்வி யளந்தவர் சமய மாறுட
வந்தவர் துறந்தோர் சைவ மாதவர் போத மாண்ட
சிந்தனை யுணர்வான் மாயை வலிகெடச் செற்ற வீரர். (௫௧)

முன்னிருந் தினிய தேற்று மூத்தவ ரெண்ணி யெண்ணிப்
பன்னுமைந் துறுப்பிற் கால மளந்தறி பணுவன் மாந்தர்
பின்னுமுன் னேக்குஞ் சூழ்ச்சிப் பெருந்தகைச் சுமதி யோடும்
இன்னமு தனைய கேள்வி மந்திரர் யாருஞ் சூழ. (௫௨)

கற்றறி யந்தணுள் விருத்திகள் கடவுட் டானத்
தற்றமில் பூசைச் செலவ மற்புற நடக்கை யேனைச்
செற்றமில் குடிகண் மற்று மமைச்சராற் றெளிந்தும் வெவ்வே
ரெற்றுவிட் டெணர்ந்தும் வேறு குறையுண்டே லொறுத்துத் தீர்த்தும். (௫)

ஆதியுத் தேசத் தானு மிலக்கண வமைதி யானுஞ்
சோதனை வகைமை யானுஞ் சொன்னநூ லணுவா தித்து
நீதியி னவற்றாற் கண்டித் தவ்வழி நிறுத்தித் தம்மில்
வாதிகள் வாதுஞ் செய்யுங் கோட்டிமேன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும். (௫௪)

பையுள பருவாய் நாகப் பள்ளியோ னாதி வாணோர்
கையுள வலியா லட்ட கடலமு தனைத்தும் வாரிப்
பொய்யுள மகலக் கற்ற புனிதநூற் புலவர் நாவிற்
செய்யுளின் வீளைவித் தூட்டத் திருச்செவி தெவிட்ட வுண்மும். (௫௫)

தொல்லையான் மறையோர் சைவா துறந்தவர் யார்க்கு மின்பம்
புல்லவா னமுதுங் கைப்பப் பாகநூற் புலவ ரட்ட
முல்லையான் முகையி னன்ன வறுசுவை முரியா மூரல
நல்லெ ணருத்தி யன்றா நாவிருந் தழுது செய்தும். (௫௬)

எல்லவ னுச்சி நீந்து மெல்லையி னான்கு மாறும்
வல்லவர் ருத னேதி வருத்தமு வாறு கேள்வி
சொல்லவுண் மலர்ந்து மேனை மதுமுதற் றுறைமாண் கேள்வி
நல்லன நயந்து கேட்டு நனபகற் போது நீத்தும். (௫௭)

கலைக்குரை விரிப்பா ரென்ன வறுமையிற் கல்வி போலப்
புலப்படா மருங்கு னல்லா ரெந்திரப் புலவன் பூட்டி
அலைத்திடு பாவை போனின் ருடல்செய் யாடற் கண்ணும்
நலத்தகு பாடற் கண்ணு நல்லரு ணுட்டஞ் செய்தும். (௫௮)

இன்னிலை யொழுருந் தொல்லோ ரியற்றிய தருமம் வேறும்
அந்நிலை நிறுத்தும் வேள்வி யறம்பல வாக்கஞ் செய்ய
நன்னிதி யளித்தும் வேள்வி நடாத்தியுஞ் செல்வம் கல்வி
தன்னிரு கண்க ளாகத் தமைந்திட வளர்க்கு நாளும். (௫௯)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம். சுந

ஒப்புரு முதலீ நில்லா வொருத்திதன் சத்தி பெற்ற
முப்பெருந் தேவ ராலே முத்தொழி னடாத்து மென்று
செப்பலும் புகழ்நீறென்னிற் நென்னவன் கன்னி யாகி
இப்புவி மதுவிற்ப் காக்கு மென்பதென் பேதை மைக்கே. (சு0)

உவறு.

வரைசெய் பூண்முலைத் தடாதகை மடவரற் பிராட்டி
விரைசெய் தார்முடி வேய்ந்துதன் குடைமது வேந்தன்
கரைசெய் தூல்வழி கோல்செலக் கன்னியாம் பருவத்
தரசு செய்தலாம் கன்னிநா டாயதந் நாடு. (சு1)

இன்ன வாறுமை யவதரித் திருந்தன னென்னைப்
பொன்ன வர்வின்ர் மெறவெறி பொருகைகால் பொருப்பன்
சொன்ன வாய்மைகேட் டகங்களி னூங்கினர் தொழுது
மின்னு வார்சடை முனிவரோர் வினாவுரை செய்வார். (சு2)

திருந்து நான்மறைச் சென்னியுந் தீண்டுதற் கரிதாய்
இருந்த நாயகி யாவையு மீன்றவெம் பிராட்டி
விரிந்த வன்புகூர் தக்கனும் வெற்பனும் பன்னாள்
வருந்தி நோற்றலா வவர்க்கொரு மதையாய் வந்தாள். (சு3)

மனித்தனாகிய பூழியன் மகனென வீங்குத்
தனித்த காரணம் யாதெனத் தபனியப் பொதுவீற்
குனித்த சேவடிக்க கன்புடைக் குடமுனி யருள்கூர்
கிளித்த தோர்கதை கேண்மினென் நெடுத்துரை செய்வான். (சு4)

விச்சு லாவசு வெனுமொரு விச்சையன் பயந்த
நச்சு வாள்விழி மடந்தைவிச் சாவதி நாமம்
அச்சு வாகுத மொழியினு ளம்பிகைக் கன்பு
வைச்சு வாழ்வுறு மனத்தினு டாதையை வணங்கா. (சு5)

ஐய வம்பிகை தன்னையா னன்பினால் வழிபட்
டிய்ய வேண்டுமென் றுளவ னுலகெலாம் பயந்த
தையன் மந்திரந் தனைமக டனக்குப் தேசஞ்
செய்ய வந்நெறி யொழுதுவான் செப்புவான் பின்னும். (சு6)

இறைவி தன்னையா தரிப்பதற் கிம்பரிற் சிறந்த
குறைவி னன்னகர் யாதெனக் கூறுவான் கேள்வித்
துறைவி ளங்கினோர் பயில்வது துவாதச முடிவென்
றறைவ ளம்பதி யவனிமேற் சிவபுர மாமால். (சு7)

சேடு தாங்குமு வுலகினுட் சிறந்தன சத்தி
பீட மூவிரு பததுநான் கவற்றின்றுந் பீடம்
மாட மோங்கிய மதுரையா முற்றது போகம்
வீடும் வேண்டிய சித்தியும் வினைப்பஞன் நெண்ணு. (சு8)

அல்லு மெல்லும்வா னகர்க்கு வடைப்பின்றிச் சுவர்க்கச்
செல்வ ரங்கடைந் துமையருள் சித்தியால் லீனையை
வெல்லு வாரதான் நெந்தையோ டைவர்கள் வேண்டி
நல்வ ரம்பல வடைந்தனர் நமர்களந் நகரில். (சு9)

* ஐவர் - பஞ்சசுரா, வசுபூரணா, சொசசுவததியா, யக்ஷா, வததியாதர்
இவருள் பஞ்சசுரா என்பவர் விச்சுவாவசுவின் பிதா.

எம்மை யாரையும் யாவையு பழையவ் கயற்கண்
அம்மை யாவிரே யாயினு மன்பினு தரிப்போர்
இம்மை யாகிய போகமவீ டெண்ணியாங் கெய்தச்
செம்மை யாகிய வின்னருள் செய்துவீற் றிருக்கும். (௭௦)

என்ற தழீதையை யிற்றஞ்சினு ளனுச்சைகொண் டெழுந்தான்
மன்றன் மாமலர் வல்லிபோல் வழிக்கொடு கானன்
'குன்ற மாறுபின் கிடப்பமுன் குறுகினு ளன்பின்
நின்று வாதியெம் பரையரு ணிறைந்தவந் நகரில். (௭௧)

அடைந்தி ளம்பிடி யாடல்போ லாடக கமலன்
குடைந்து நான்மறைக் கொழுந்திடங் கொண்டெற குறிப்பாற்
படர்ந்த பொன்மலை வல்லியைப் பணிந்துவெந் கதிரோன்
ரோடர்ந்த வாணசுர மதியமே யாதியாத் தொடங்கா. (௭௨)

வேறு.

பெரும்பக னல்லான் கங்குலா னுதவப் பெற்றஞ ணிலைமுதற் பல்லான்
அரும்பொடி யெள்ளுண் சாந்திரா யணமா ணைந்துபா னறியநீர் தருப்பை
இரும்புத னுனிரீர் காலிவை துகர்ந்து மியற்றரும் பட்டினி யுற்றும்
வரம்புற விராறு திங்களு நோற்று வாடிமேல் வருஞ்சுர மதியில். (௭௩)

சந்திதி யடைந்து ஸாழ்ந்துநின் றிளமாந் தளிரடிக் காஞ்சிக்குழ் கிடந்த
மின்னிகர் மருங்கு லிழையிட னுழையா வெம்முலைச் செம்மலர்க் காந்தட்
பொன்னிரை வளைக்கை மங்கலக் கழுத்திற் பூரண மதிக்கலை முகத்தின்
இன்னிசை யளிகு முருட்டுமுற் கற்றை யிறைவியை யிம்முறை நினையா. (௭௪)

கோலயாழ்த் தெய்வம் பராய்க்கரந் குவித்துக் கொழுஞ்சுடர்ப் பகங்கீதிர்
விளக்கம், போலதூற் பொல்லம் பொத்துபொன் னிறத்த போர்வைநீத் தவிழ்
கடி முல்லை, மாலைமேல் வீக்கப் பத்தர்பின் கிடப்ப மலர்க்குழ ரேய்சுவற்
கிடத்திச், சேலைநேர் விழியாண் மாடகந் திரித்துத் தெறித்தனள் பண்ணநிற்
கிசைப்பாள். (௭௫)

வேறு.

ஒளியா லுலகின் றுயிரனைத்து மீன்போற் செவ்வி யுறநோக்கி
அளியால் வளர்க்கு மங்கயற்க ணன்னே கன்னி யன்னமே
அளியா லிமவான் றிருமகளா யாவி யன்ன மயிலபூவை
தெளியா மழலைக் கிளிவளர்த்து வினையாட் டயருஞ் செயலென்னே. (௭௬)

அண்டக் குவைவெண் மணற்சிறுசோ ருக்கித் தனியே வினையாடுங்
கொண்டற் கோதாய் படியெழுத லாகா வருவக் கோகிலமே
கொண்டற் குடுமி யிமயவரை யருவி கொழிக்கும் குளிர்முத்தால்
வண்டற் குதலை டகனிரோடும் வினையாட் டயரும் வனப்பென்னே. (௭௭)

வேதமுடிமே லானந்த வருவாய் நிறைந்து வினையாடும்
மாத ரரசே முத்தநகைமாளே யிமய மடமயிலே
மாத ரிமவான் றேவிமணி வடந்தோய் டார்புந் தடந் தோளும்
பாத மலர்சேப் புறமிதித்து வினையாட் டயரும் பரிசென்னே. (௭௮)

வேறு.

யாழியன் மொழியா லீவ்வழி பாடி யேத்தினு ளாகமெய் யுள்ளத்
தாழிய வன்பின் வலைப்படு கருணை யங்கயற் கண்மட மாணோர்
சூழிய துழைமேல் லிளங்குழற் குதலைத் தொண்டைவா யகவைமூன் றெய்தி
வாழிளந் குழிவி யாகியா லயத்து வந்துநின் றுள்வரந் கொடுப்பாள். (௭௯)

இறைஞ்சியஞ் சலித்தா டன்னையெம் மன்னையா துவவண ழினையென வென்றும்
கிறைத்தபே ரன்பு நின்னடிப் போதி னீங்கலா நிலைமதந் தருளென்
றறைத்தன ளின்னும் யேண்டுவ தேதென் றருளவிம் மகவுரு வாநிச்
சிறந்துவந் தென்பா ஸநுள்சுந் திருக்கத் திருவுளஞ் செய்யெனப் பணிந்தார். (1)

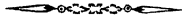
சிவபரம் பரையு மதற்குநேர்ந் தருளவா டென்னவர்முன்னனாய் ழலயத்
துவசனென் றொருவன் வருமவன் கற்பின் றுணைவியாய் வருகியப் போதுன்
தவமக வாக வருவலென் றன்பு தந்தனள் வந்தவா நிறுவென்
றுவமையில் பொதியத் தமிழமுனி முனிவர்க் கோதின னுள்ளவா றுணர்ந்தார்.

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படல முற்றிற்று

ஆ திருவிருத்தம் - ௫௯௯.

ஐந்தாவது

திருமணப்படலம்.

தரைபுகழ் தென்னன் செல்வத் தடாதகைப் பிராட்டி தானே
திரைசெய்கீர் ஞாலங் காத்த செயல்கிறி துரைத்தேன் நெய்வ
விரைசெய்பூங் கோதை மாதை விடையவன் மணந்து பாராட்
டரச்செய் திருந்த தோற்ற மறிந்தவா நியம்ப லுற்றேன். (௧)

காயிரும் பரிதிப் புத்தேன் கலியிரு மிப்பச்சோதி
பாயிருந் குடைவெண் டிங்கட் படரொளி நீழல் செய்ய
மாயிரும் புவன மெல்லா மதுமுனற யுலக மீன்ற
தாயினங் குமரி யாகித் தனியர சனிக்கு நாளில். (௨)

மருங்குறையந் தொளிப்பச் செம்பொன் வனமுலை யறுமாப பெயதக்
கருங்குழந் கற்றை பானுட் கங்குலை வென்று செய்ய
இரங்குநல் யாழ்மென் நீஞ்சொ லின்னகை யெம்மி ராட்டிக்
கருங்குடி மன்றல் செய்யுஞ் செவ்வீவந் தடுத்த தாக. (௩)

பனிதரு மதிக்கொம் பன்ன பாவையைப் பயந்தா ணைக்கிக்
குனிதர நிறையப் பூத்த கொம்பனுய்க் கின்னுங் கன்னி
கனிதரு செவ்வித் தாயுங் கடிமணப் பேறின் நென்னுத்
துனிதரு நீர ளாகிச் சொல்லினுள் சொல்லக் கேட்டாள். (௪)

ஆன்னை நீ நினைந்த வெண்ண மாம்பொழு தாகுந் வேறு
பின்னை நீ யிரங்கல் யான்போய்த் திசைகளும் பெருகீர் லைப்பும்
என்னது கொற்ற நாட்டி மீள்வலிந் திருத்தி யென்னுப்
பொன்னவிர் மலர்க்கொம் பன்னுள் பொருக்கென வெழுந்துப் போந்தாள். (௫)

தேம்பரி கோதை மாதின் நிருவுளச் செய்தி நோக்கி
ஆம்பரி சுணர்ந்த வேந்த ரமைச்சரும் பிறரும் போந்தாரா
வாம்பரி கடாவித் திண்டேர் வலவனுங் கொணர்ந்தான் லைய
தாம்பரி வகல வந்தா ளேறினுள் சங்க மாந்தப்

ஆர்த்தன தடாரி பேரி யார்த்தன முருடு மொந்தை
ஆர்த்தன வுடுக்கை தக்கை யார்த்தன படகம் பம்பை
ஆர்த்தன முழுவந் தட்டை யார்த்தன சின்னந் தாரை
ஆர்த்தன காளந் தாள மார்த்தன திசைக ளெங்கும்.

வீங்கிய கொங்கை யார்த்த கச்சினர் விழிபோற் றைப்ப
வாங்கிய சிவையே நிப்ட நணியினர் வட்டத் தோல்வாள்
தாங்கிய கையர் வைவேற் றளிர்க்கையர் பிணத்தெய் வம்போல்
ஓங்கிய வாயத் தாரு மேறினா ருடனத் திண்டேர்.

(அ)

கிடைப்பன வருளாற் பாரைக் கீண்டுபா தலத்தி னெல்லை
அடைப்பன பரந்த தட்டா லடையவான் நிசைக ளெட்டும்
உடைப்புன வண்ட முட்டி யொற்றிவான் கங்கை நீரைத்
துடைப்பன கொடியாற் சாரி சுற்று வ பொற்றிண் டேர்கள்.

(ஆ)

செருவின்மா தண்டந் தாங்கிச் செல்லும்வெங் கூற்ற மென்ன
அருவிமா மதகீர் கால வரத்தவெங் குருதித் கோட்டாற்
சருவிவான் வயிறு சீண்டு கவிழுகீர் வாயங் காந்து
பருகிமால் வரைபோற் செல்வ பருஉப்பெருந் தடக்கை யானே.

(அ)

ஒலியவார் திரையி னன்ன வொழுங்கின யோக மாக்கள்
வலியதா லடக்கிச் செல்லு மனமெனக் கதியிற் செல்வ
கலியகீர் ஞாலங் காப்பான் கடையு க முடிவீற் றேற்றம்
பொலியும்வாம் புரவி யொன்றே போல்வன புரவி வெள்ளம்.

(க)

காலினுங் கழுது செல்லுஞ் செலவினர் கடுங்கட் கூற்ற
மேலினு மிகையுண் டாயின் வெகுண்டுவெங் கண்டு மீளும்
பாலினர் பருவாய் நாகப் பல்லினும் பிங்கு மால
வேலினர் வீயா வென்றி வீக்கிய கழற்கால் வீரர்.

(த)

எண்புதைத் தெழுந்த வீர நிவுளிதேர் யானே வெள்ளம்
மண்புதைத் தனப தாகை மாலைவெண் கலிகை பீலி
விண்புதைத் தனநுண் ணேரி வெயில்விடு பரிதிப் புத்தேள்
கண்புதைத் தனபே ரோதை கடலொலி புதைத்த தன்றே.

(க)

தேரொலி கலினப் பாய்மான் செலவொலி கொலைவெண் கோட்டிக்
காரொலி வீர ரார்க்குங் கனையொலி புனைதார்க் குஞ்சி
வாரொலி கழற்காற் செங்கண் மள்ளர்வன் றிண்டோன் கொட்டும்
பேரொலி யண்ட மெல்லாம் பிளந்திடப் பெருத்த வன்றே.

(க)

பரந்தெழு பூழி போர்ப்பப் பகலவன் மறைந்து முந்நீர்
கரந்தவன் போன்ற னாகக் கங்குல்வந் திறுத்த தேய்ப்பச்
சுரந்திரு ணிறைய முத்தின் சோதிவெண் குடையும் வேந்தர்
நிரந்தபூண் வயிர ஸூளு நிறைநிலா வெறிக்கு மன்றே.

(க)

தேர்நிகர கலனாய்ச் செல்லப் பரிநிறை திரையாய்த் துள்ள
வார்முர சொலியாய்க் சுல்ல வாட்கலன் மீனாய்க் கொட்பத்
தாரநிறை கவரிக் காடு நுரைகளாய்த் தூதும்ப வேழங்
காரநிறை யாகத் தானைக் கடல்வாய்க் கொண்ட தன்றே.

(க)

கள்ளவிழ் கோதை மருத ரெடுத்தெறி கவரிக் காடு
துள்ளவந் தணர்வா யாடு யொருபுறந் துவன்றி யார்ப்பத்
தெள்வினி யமுத தே மொருபுறந் திரண்டு லீம்ம
வள்ளைவார் குழையெம் மண்ணை மணித்திண்டேர் நடந்த தன்றே.

(க)

மீனவன் கொடியுங் காண வெம்புலிக் கொடியுஞ் செம்பொன்
மானவிற் கொடியும் வண்ண மயிற்றழைக் காடுந் தோட்டுப்
பானலங் கருங்கட் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பசந்தோ ணிம்பத்
தேனலம் பலங்கல் லேயுய்ந்த செல்லிதேர் மருங்கிற் செல்ல.

(௧௮)

மறைபல முகங்கொண் டேத்தி வாயதடு மாறி யெய்வப்
நிறைபரம் புரைநீ யெங்க ணிருபர்கோன் மகளாய் வையம்
முறைசெய்து மாசு தீர்ப்பா யடியனேன் முகத்து மாசுங்
குறையென நிழற்றுந் திங்கட் கொள்கைபோற் கவிகை காப்ப.

(௧௯)

அங்கய னோக்கி மான்றேர்க் கணித்தொரு தடந்தே ருந்தது
வெங்கதிர் வியாழச் சூழ்க்கி மேம்படு சமதி யென்போன்
நங்கைதன் குறிப்பு நோக்கி நாந்ஒருங் படையுஞ் செல்லச்
செங்கையிற் பிரம்பு நீட்டிச் சேவகஞ் செலுத்திச் செல்ல.

(௨௦)

அல்லினூற் கருவிச் சேனை யாழ்கட லனைத்துந் தன்போல்
மலர்தலை யுலக மன்றி மகபதி யுலக மாதி
உலகமும் பிறவுஞ் செல்லல் வுலப்பிலா வலிய தாக்கித்
திலகவா னுதலாண் மன்னர் திருவெலாங் கவரச் செல்வாள்.

(௨௧)

கயபதி யாதி யாய வடபுலக் காவல் வேந்தர்
புவலி யடங்க வென்று புழைக்கைமான் புரவி மான்றேர்
பயன் மதி நுதல்வே லுண்கட் பாவைய ராய மோடு
நயமல திறையுங் கொண்டு திசையின்மே னுட்டம் வைத்தாள்.

(௨௨)

வாரீகழல் வலவன் றேரை வலியகா லுதைப்ப முக்கீர்
ஊர்கல னெப்பத் தூண்ட வும்பர்கோ னனிகத் தெய்திப்
போர்வினை யாடு முன்னர்ப் புரந்தரன் மிலைந்த தும்பைத்
தார்விழ வாரற்றல் சிந்தத் தருக்கழிந் தகன்று போனான்.

(௨௩)

இழையிடை துழையா வண்ண மிடையிற லீங்கு கொங்கைக்
கூழையிடை நடந்து மீளங் கொலைக்கணர் குழுவுந் தான
மழைகவிழ் கடாத்து வெள்ளை வாரண மாவுந் கோவுந்
தழைக்கிற் மணியுந் தெய்வ தருக்களுந் கவர்ந்து மீண்டாள்.

(௨௪)

தேவ று.

இவ்வா றுமற்றைத் திசைகாவலர் யாரை யும்போய்த்
தெவ்வாண் மைசிந்தச் செருச்செய்துதி றையுந் கைக்கொண்
டவ்வா றுவெவ்வா ளெனமூன்றர ணட்ட மேருந்
கைவார் சிலையான் கயிலைக்கிரி நோக்கிச் செல்வாள்.

(௨௫)

சலிக்கும் புரவித் தடந்தேருடைத் தம்பி ராட்டி
கலிக்கும் பலதூ ரியங்கைவரை தெய்வத் திண்டேர்
வலிக்கும் பரிமள் ளர்வழங்கொலி வாங்கி நேரே
ஒலிக்கும் பழகிட் டினனாழிதொ ளுறங்கு மோங்கல.

(௨௬)

வானார் கயிலை மலையான்மக டன்னை நீத்துப்
போனாள் வந்தாளென் றருவிக்கட் புனலுக்கீ கந்தீ
ஆன வொலியா லனைவாவென நழைஇத்தன் றே
தான நகையாற் றழிஇயெதி ரேற்பச் சென்றாள்.

(௨௭)

கிட்டிப் பொருப்பைக் கிரியோடு கிரிக டாக்கி
முட்டிப் பொருதா லெனவேழ முழங்கிப் பாயட்
புட்டிற் புறத்தார் மறத்தார்களை பூட்டு விலலார்
வட்டித் துருமே மெனவார்த்து வளைந்து கொண்டார்; (௨௮)

ஓடித் திரீமா மலைகாலை ருமப ரார்க்குய
நாழிப் பணிதற் கரிதாடிய நந்தி பாதங்
பூழிப் பணிந்தித் திறங்குறலும் கொற்ற வேனந்
தேடித் கிடையா ணுளந்தேர்ந்தன னந்தி யெந்தை. (௨௯)

வென்றிக் கணத்தை விடுத்தான்கனன் மீது பெய்த
குன்றிக் கணம்போற் சுழல்கண்ணழல் கொப்பு ள்ப்பச்
சென்றிக் கணைய மொழியாள்பெருஞ் சேனை யோடும்
ஒன்றிக் கடலும் கடலும்பொரு தொத்த தன்றே. (௩௦)

குலந் கண்மழுப் படைதோமர நேமி பிண்டி
பாலந் கள்கழுக் கடைவாட்படை தண்ட நாஞ்சில்
ஆலந் கவிழ்க்கின் நவயிற்படை வீசி யூழிக்
காலந் கவிக்குந் கடல்போன்ற களம ரார்ப்பு. (௩௧)

எறிஞன் நனவோச் சுவவெய்வன வாதி யாகச்
செறிஞன் நனபல் படைசெந்திறப் புண்ணீர் மூழ்கிப்
பறிஞன் நனவும் பிழைக்கின்றவும் பட்டுத் தாக்கி
முறிஞன் நனவு முயன்றார்வினைப் போக மொத்த. (௩௨)

தெரிசிக் கவந்த சிலதேவர் சிறைப்பு ணூர்நி
வெருவிப் பறந்த வொழிந்தோர்விலந் கூர்க்கி மானந்
கருவிப் படையாற் சிதைபட்டன கால ணூர்நி
குருதிப் புனலுக் கதுகொற்றவை யுண்ட தென்ன. (௩௩)

பொருகின் நதுகண் டெவிச்சாதரர் போகம் வீடு
தருகின் நவனைத் தொழுவானெறி சார்ந்து நேரே
வருகின் நவரவே றுவழிக்கொடு போவ ரன்புக்
குருகின் நளிர்மெல லடியாரொடு மூற்ற மஞ்சா. (௩௪)

திங்கட் படைசெந் கதிரோன்படை சீற்ற மேற்ற
அங்கிப் படைதீம் புணலான்படை நார சிங்க
துங்கப் படைசிம் புணெடும்படை குறைச் செல்வன்
வெங்கட் படைபன் னகவெம்படை மாரி விட்டார். (௩௫)

கொட்புற் நமராடு மிக்கொள்கையர் தம்மி னந்தி
நட்புற் நவர்கைப் படைதூட்டட ஞான மூர்த்தி
பெட்புந் நருள வருமெங்கள்பி ருட்டி வெய்ய
கட்புற் நர^{லி}க் கணைமாரிக தேற்றி நின் றுள். (௩௬)

கையிற் படையந் நனர்கற்படை தொட்டு வீரர்
மெய்யிற் படுகென் றுவடுக்குமுன் வீரக் கன்னி
பொய்யிற் படுகெஞ் சுடையார்தவம் போல மாய
நெய்யிற் படுவச் சிரவேலைநி மிர்த்து வீசி. (௩௭)

துண்டம் படவே துணித்தக்கண வீரர் தம்மைத்
தண்டம் கொடுத்தக் கிணர்சாயந்தவர் சாம்பிப் போளு
அண்டம் கள்சரா நரம்பாவையுத் தானே யாக்கிக்
கொண்டெங் குழின்ருள் வலிகூறவ ரம்பிற் றுமோ. (௩௮)

படையற் றுவீமா னமும் பற்றற வற்றுச் சுற்றிற்
தொண்டயற் றிகன்டாண் டெழுதோள்வலி யற்றுச் செற்றம்
இடையற் றுவீர நகையற்றட லேறு போலும்
நடையற் றடைவார் நிலைகண்டன னந்தி யண்ணல். (௩௯)

உடையா னடிதாழ்ந் திவையோதலு மோத நீத்தச்
சுடையா னிளவா னாகைசெய்து தருமச் செவகண்
விடையான் னிலையா னைக்ஞென்றி வினைக்குந் தெய்வப்
படையா னெழுந்தா னமராமிய பாரிற் சென்றான். (௪௦)

வேறு.

மேவ யாகவப் பாரிடைப் பாரிட வீரரை யமராமு
ஒலி லாவலி கவர்ந்தது மன்றினி யுருத்தெவ ரெதிர்த்தாலுந்
தாலி லாவலி கவரவு மடங்கலின் றனிப்பினு வெனநிற்குந்
தேவி யாதிரு வருவருஞ் சேவகச் செய்கையு மெதிர்கண்டான் (௪௧)

ஒற்றை வார்கழற் சரணமும் பாம்பசைத் துடுத்தவெம் புலித்தோலுங்
கொற்ற வாண்மழுக் கரமும்வெண் ணீறணி கோலமுந் தூன்மார்புங்
கற்றை லேணியுந் தன்னையே நோக்கிய கருணைசெய் திருநோக்கும்
பெற்ற தன்வலப் பாதியைத் தடாதகைப் பிராட்டியு மெதிர்கண்டான். (௪௨)
கண்ட வெல்லையி லொருமுலை மறைந்தது கருத்தினுண் மடனச்சந்
கொண்ட மைத்திடக் குனிதர மலர்ந்தபூவ் கொம்பர்போ லொசிந்தொல்கிப்
பண்டை யன்புவந் திறைகொளக் கருங்குழற் பாரமும் பிடர்தாழக்
கெண்டை யுண்கணும் புறவழ. நோக்கமண கிளைத்தமின னெனநின்றான். (௪௩)

நின்று மென்கொழக் ககல்விசும் பிடையர னிகழ்த்திய திருமாற்றம்
அன்ற நிந்தழ மறிகுஞ் சுமதிசீ ரடிபணிந் தன்னாயித்
கொன்றை யஞ்சடைக் குழகனே நின்மணக் குழகனென் றலுமன்பு
துன்ற நின்றவட் பார்த்தருட் சிவபரஞ் சோகிமற் றிதுகூறும். (௪௪)

என்று தொட்டுநீ திகையின்மேற் சயங்குறித் தெழுந்துபோந் தனையாமும்
அன்று தொட்டுநம் மதுரைவிட் டினெவிடா தடுத்தவந் தனமுன்னேத்
தொன்று தொட்டநான் மறையுரை வழிவரு சோமவா ரத்தோரை
நன்று தொட்டநான் மணஞ்செய வருதுநின் னகர்க்குநீ யெகெனறான். (௪௫)

என்ற நாதன்மே லன்பையு முயினை யுருத்தியா யஞ்சுழக்
குன்ற மன்னதேர் மேற்கொடு தூரியங் குரைகட லென வார்ப்பு
நின்ற தெய்வமால் வரைகளும் புண்ணிய நீத்தமு நீத்தேடி
மன்றன் மாமது ராபுரி யடைந்தனன் மதிக்குல விளக்கன்னான். (௪௬)

மங்கை நாயகி மங்கல மெதிர்கொள வந்துவா னிழிசெல்வம்
பொங்கு மாளிகை புகுந்தன ளாகமேற் புதுமணத் திறந்தீட்டி
எங்கு யோலையுய்த் தமைச்சர்மந் கலவினைக் கியைவன வமைக்கின்றார்
அங்கண் மாநக ரெங்கணும் கழமுர சாணமே லதைவித்தார். (௪௭)

* படையற்றபிமானமும் என்கும் பாடம்.

வேறு.

கன்னிதன் மணமுந சூறதலுங் கடிநக ருறைபவர் கரைகெடத்
துன்னிய வுலகையர் கடவுளைத் தொழுகைய ருடல முகீழ்ப்பெழப்
பன்னிய துதியின ரியலெழின் மகளிரை யழகுசெய் பரிசென்
இன்னிய லெழில்வள நகரெலாஞ் செயல்வினை யணிபெற வெழில்செய்வார். (௧)

கோதையொ மும்பரி சந்தனக் குப்பை களைந்தனர் வீசுவார்
சீதன் மென்பனி நீர்கயேச் சிந்தின பூழி யடக்குவார்
மாதரு மைந்தரு மிறைமகண் மன்றன் மகிழ்ச்சி மயக்கினுற்
காதணி குழைதொடி கண்டுகை கழல்வன தெரிகிலர் தொழில்செய்வார். (௨௯)

மங்கல மென்றென வினவுவார் வருமதி நாளென லுரைசெய்வார்
தங்களை யொல்லை தழீஇக்கொள்வார் தாங்கு மோகை தலைக்கொள்வார்
திங்கனி னெல்லையு மாறுநா ளாறுக மென்று செலுத்துவார்
நங்கைய ருங்கடி காணவோ துடித்தன தோள்க ணமக்கென்பார். (௩௦)

பித்திகை வெள்ளை புதுக்குவார் பெப்புறு வார்களும் பெப்புறச்
சித்திர பந்தி நிறுத்துவார் தெற்றிகள் குங்கும வீவுவார்
வித்திய பாலிகை மென்றழை விரிதலை நீர்நிறை பொற்குடம்
பத்தியின் வேதி நிரப்புவார் தோரணம் வாயில் பரப்புவார். (௩௧)

நீளிடை மணிமறு கெங்கணு நெடுநடைக் காவண நாட்டுவார்
பானைகொள் கழுகு சுவைக்கழை பழுக்குலை வாழை யொழுக்குவார்
கோளிறை கொண்டென வாழ்கள் கோத்தணி வார்மிசை கொழுகிறை
வாளரி யெழுபரி யடிபட மத்திகை நிரையென வைப்பரால். (௩௨)

பூவொடு தண்யனி சிந்துவார் பொரியொடு பொற்கணம் வீசுவார்
பாவை விளக்கு நிறுத்துவார் பைந்தொடை பந்தரி ஞாற்றுவார்
ஆவண மென்ன வயிற்ப்புற வணிமறு கெங்கணு மரதனக்
கோவையு மரகத மாலையுங் கோப்பமை யாரமுற் தூக்குவார். (௩௩)

அடுகரி சிந்தர மப்புலா ரழன்மணி யோடை மிலைச்சுவார்
கடுநடை யிவுளி கழுத்தணி காலணி கலனை திருத்துவார்
சுடர்விடு தேர்பரி பூட்டுவார் தொடையொடு கவரிக கேக்குவார்
வடுவறு பொற்கல நவமணி மங்கல தீப மியற்றுவார். (௩௪)

பழையன கலனை வெறுப்பரற் புதியன பணிகள் பரிப்பரற்
குழைபனி நீரனை குங்குமங் குவிமுலை புதைபட மெழுகுவார்
மெழுகிய வீரம் புலர்ந்துவார் விரைபடு கலவைக ளப்புலார்
அழகிய கண்ணடி நோக்குவார் மைந்தரை யாருல மாக்குவார். (௩௫)

அஞ்சுணம் வேல்விழி தீட்டுவா ராடவர் மார்பிடை நாட்டுவார்
பஞ்சுகள் பாத மிருத்துவார் பரிபுர மீது திருத்துவார்
வஞ்சியர் தேற லருந்துவார் மருங்கு நீளாட வருந்துவார்
கொஞ்சிய கனிபொழி கழறுவார் குழுவொடு குரவைகள் குழறுவார். (௩௬)

கின்னர மிதுன மெலச்செல்வார் கிளைகெழு பாறொடு விறலியர்
கன்னிய ரரசை வணங்குவார் கடிமண மெய்து களிப்பினல்
இன்னிசை யாமொடு பாடுவா ரீத்தன துகில்விரித் தேத்துவார்
சென்னியின் மீதுகொண் டாடுவார் தேறலை யுண்டு செருக்குவார். (௩௭)

மன்னவர் மகனிநு மறையவர் மகனிரும் வந்துபொன் மாலையைத்
துன்னினர் சோபனம் வினவுவார் தோகைதன் மணவணி நேடிக்குவார்
கன்னிதே நேவலர் வீதியூகாசறை கர்ப்புர வாசமென்
பொன்னுறுங் கலையுயின் மெய்யெலாம் புதைபட வளனோடும் போவரால்.

அங்கன கஞ்செய் தசும்பின வாடை பொதிந்தன தோடவிழ்
தொங்கல் வளைந்தன மங்கையர் துள்ளிய கவரிய னுள்ளன
கங்கையும் வாணியும் யமுனையுந் காவிரி யும்பல துறைதொறும்
மங்கல தூரிய மார்ப்பன மதமலை மேலன வருவன. (௫௯)

அங்கவர் மனைதொறு மணவினை யனுநிய துழனிய ரெனமறைப்
புங்கவ ரினிதுண வறுசுனைப் போனக மவினை புரிசுவார்
இங்கடு வனபலி ஈழகளுக் கெனயதி களையெதிர் பணிகுவார்
சங்கர னடியரை யெதிர்கொள்வார் சபரியை விதிமுறை புரிசுவார். (௬௦)

இன்னவ நகர்செய லணிசெய விணையிலி மணமகன் மணவினைக்
கன்னியு மனையவ னென்னினிக் கடிநகர் செய்மெழில் வளனையாம்
என்னவ ரியநகர் செயலெழி வினையென வுரைசெய்வ தெவனின்தன்
முன்னிறை மகடமர் மணவணி மண்டப வினைசெயு முறைசொல்வாம். (௬௧)

வேறு.

கருவி வான்முகி லூர்தியைப் பொருதநாட் கலைமதி மருமாட்டி
செருவில் வாங்கிய விமானமா லைகளெனத் தெய்வத வரையெல்லாம்
மருவி யநகர் வைகிய தம்மிறை மடமக டனைக் காண்பான்
துளுவி கின்றென நட்நன ரெட்டிவான் றெடுகிலை நெடுந்தேர்கள். (௬௨)

பனிக்கி னேழையர் களிறுசெய் தமைத்தபொற் படியது பசுஞ்சோதி
தெளிக்கு நீலத்தி னுளிக ணிரைமணித் தெற்றிய துற்றோர்சாய்
வெளிக்கு ளாடிய வேலியப் பாவைபோன் மினிர்பளிங் காந்சோதி
தளிர்க்கும் பித்திய திடையிடை மரகதச் சாளரத் ததுமாதோ. (௬௩)

பல்லு ருச்செய்த பவளக்கா லாயிரம் படைத்ததிந் திரநீலக்
கல்லு ருத்தலைப் போதிய தாடகக் கவின்கொ ளுத்தரமேல
தல்லு ருக்கிய செம்மணித் துலாத்ததா லமுதுடற் பசுத்திங்கள்
வில்லு ருக்குகன் மாடம தாகிய வேள்விமண் டபஞ்செய்தார். (௬௪)

முத்திற் பாணசெய் தவிர்மர கதத்தினுன் மொய்த்தபா கிலைதுப்பின்
கொத்திற் றீம்பழம் வெண்பொனற் கோழரை குயின்றபூ கமுத்துப்பின்
ரொத்திற் றாங்குபூச் செம்பொனற் பழுக்குலை தூக்கிப்பொன் னற்றண்டு
வைத்துப் பாசொளி மரகத நெட்டிழை ாழையு நிரைவித்தார். (௬௫)

பித்தி மாதவி சண்பகம் பாதிரி பிறவுமண டபஞ்சுமுப்
பத்தி யாவளர்த் தளிகளவாய் திறந்துபண் பாடலின் மதுக்காலத்
தத்தி யாய்மணங் கவர்ந்துசா ளுந்தொறுந் தவழ்ந்தொழு கிளந்தென்றல்
தித்தி யாநிற்கு மதுத்துளி தெளித்திடச் செய்தன ரய்யானம். (௬௬)

வேள்விச் சாலையுங் வேதியுங் குண்டமு மேலை யொடுதொன்னூற்
கேள்விச் சார்பினம் கண்டுகண் ணடிவிடை கிளர்சுடர் சீவற்சம்
நீள்விற் சாமரம் வலம்புரி சுவத்திக நிறைகுட மெனவெட்டு
வாள்விட் டோங்குமங் கலந்தொழில் செய்பொறி வகையினு னிருமித்தார்.

மணங்கொள்ளாத்தொடு குங்குமப் போதளாய் மான்மதம் பணிநீர்தோய்த்
திணங்கு சேறுசெய்து திருநிலைத் தடவிவா னிரவிமண் டலநாணப்
பணங்கொணுகமா மணிவிளக் கிருகையும் பாவைக ளெடுத்தேந்தக்
கணங்கொ டாரகை யெனநவ மணிகுயில் கம்பலம் விதாநித்தார். (௬௮)

செம்பொற் றோயின்முன் சேண்டொடு காவணர் இசையெலாம் விழுங்கச்செய்
தம்பொற் பாலிகைப் பாண்டில்வாய் முனைதெளித் தம்புயத் தவனாதி,
ஊம்பர்க் கேற்றபொற் கம்பல மேல்விநித் துள்ளுறத் தவிசிட்டுத்
தும்பைத் தாழ்சடை யான்மறக் காதனஞ் சூழவிட் டதனாப்பண். (௬௯)

கந்த கந்தரு வயிரவா ளரிப்பிடர் ஁துவப்பொற் குறடேற்றி
எற்பு டிந்துதி ராற்குடஞ் சதுரமா வியற்றிய வெருத்தத் தூண்
விற்பு டிம்புரித் குத்தரத் துப்பினல் விடங்கமே னிலமூன்றூப்
பொற்ப நூல்வழி விமானம்பன் மணிகளாற் பொலியச் செய்துள்ளாக. (௭௦)

அங்க மாறுமே கால்களாய் முதலெழுத் தம்பொற்பீ டிகையாகித்
துங்க நான்மறை நூல்களே கீத்திலந் தொடுத்தசை தாம்பாகி
எங்க ணுகை மெம்பெரு மாட்டியோ டிருப்பதற் குருக்கொண்டு
தங்கி னாலென நவமணி குயின்றபொற் றவிசது சமைத்திட்டார். (௭௧)

புரந்த ரன்றரு கற்பகம் பொலந்துகில் பூண்முத லியநல்கச்
சுரந்த ரும்பெற லமுதமை வகையறு சுவையுணு முதலாகப்
பரந்த தெய்வவான் பயப்பச்சிற் தாமணி பற்பல வுஞ்சிந்தித்
திரந்து வேண்டுவ தரத்தர வீட்டினு ரிந்திர நகர்நாண. (௭௨)

தென்னர் சேகரன் நிருமக டிருமணத் திருமுகம் வரவேற்று
மன்னர் வந்தெகிர் தொழுதுகைக் கொண்டெம் மணிமுடி மிசையேற்றி
அன்ன வாசகங் கேட்டனர் கொண்டந்தவர்க் கருங்கலந் துகிலல்லி
முன்ன ரீர்த்தெழு களிப்புற மனத்திது முந்தினர் வழிக்கொள்வார். (௭௩)

கொங்கர் சிங்களர் பல்லவர் வில்லவர் கோலர் பாஞ்சாலர்
வங்கர் சோனகர் சீனர்கள் சாளுவர் மாளவர் காமப்போசர்
அங்கர் மாகத ராரியர் நேரிப ரவந்தியர் வைதர்ப்பர்
கங்கர் கொங்கனர் வீராடர்கண் மராடர்கள் கருடர் குருநாடர்.

கலிங்கர் சாவகர் கூவின ரொட்டிபுட் கடாரர்கள் காந்தாரர்
குலிங்கர் கேகயர் விதேகாகள பெளரவா கொல்லர்கள் கல்யா ணர்
தெலுங்கர் கூர்ச்சரர் மர்ச்சாகண் மிஸேச்சர்கள் செஞ்சையர் முதலெனைப்
புலமகொண் மன்னருந் துறைதொறு மிடைந்துபார் புதைபட வடிகெட்டு (௭௪)

இத்தகைப்பல தேயமன் னவர்களு மெண்ணிடம் பெறுதெண்டிப்
பைத்த வாழிபோ னிலமகண் முததிறப் பரத்ததா னையராகித்
தத்த நாட்டுவர் பலவகை வளனெடுந் தழீஇப்பல நெறிதோயும்
மொய்த்து வந்தனர் செழியர்கோன் நிருமகண் முரசுகிற் மணமுதூர். (௭௫)

வந்த காவல ருழையர்சென் றுணாத்தினர் வருகென வருதப்பி
சந்த வாளரிப்பிடரணை மீதறத் தழைத்தருள் பழுத்தோறுகும்
தந்த நாண்மலர்க் கொம்பினக் கண்டுகண் களிப்புற முடித்தாமஞ்
சிந்த வீழ்த்தருள் சுரந்திடத் தொழுதுபோய்த்திநுந்துதம் மிடம்பக்கார். (௭௬)

வரைவ ளங்களுந் புறவினில் வளங்களு மருதத்தன் பணவேலித் -
தரைவ ளங்களுஞ் சலகிவாய் நடைக்கலந் தருவளங் களுமிண்டி
உரைவ ரம்பற மங்கலம் பொலிந்ததிவ் ளுரினி நால்வேதக்
கரைக டந்தவன் திருமுணஞ் செயவந் காட்சியைப் பகர்கின்றேன்.

(௪௮)

ஏக நாயகி மீண்டபிஃ ஸாட்பிகந் திரசத கிரியெய்தி
நாக நாயக மணியணி சுந்தர நாயக னுயிர்க் கெல்லாம்
போக நாயக னாகிப்போ கம்புரி புணர்ப்பறிந் தருணந்தி
மாக நாயகன் மாலய னுருத்திரர் வரவின்மேன மனம்வைத்தான்.

(௪௯)

சங்கு கன்னனை யாதி யகனாகிபர் தமைவிதித் தன்னன்றர்
செங்க ணேற்றவர் காலயன் முதற்பெருந் தேவ்வான் பதமெய்தி
எங்க ணாகன் திருமுணச் சோபன மியம்பின ரதுகேட்டுப்
பொங்கு கின்றபே ரன்புயின் தள்ளுறப் பொள்ளென வருகின்றார்.

(௫௦)

அஞ்சு கோடியோ சண்புகைந் திருமடங் கமுன்றவர் தமைப்போலீ
ரஞ்சு தீயுருத் திரர்புடை யுடுத்தவ ரழங்கனாற் பூதங்கள்
அஞ்சு தூறுருத் திரரண்டத் துச்சிய ரரியயன் முதற்றேவர்
அஞ்சு மாணியு மாற்றலும் படைத்தவ ரடுகுறட் படைவீரர்.

(௫௧)

புத்தி யட்டகர் நாலிரு கோடிமேற் புகப்பெய்த நரகங்கள்
புத்தி ரட்டியுங் காப்பவர் பாரிடப் படையுடைக் கூர்மாண்டா
சத்தி யச்சிவ பரஞ்சுட ருதவிய சதவுருத் திரரன்றர்
உய்த்த ளித்தவீ ரைம்பது கோடிய ருருத்திரர் கணநாதர்.

(௫௨)

பட்ட காரிவா யரவணி பவர்பசு பதியுருத் திரராதி
அட்ட மூர்த்திகண் மேருவி னவிசுட ராடகர் தோடேந்தும்
மட்ட ராமலர் மகன்செருக் கடங்கிட மயங்கிய விதிதேற்ற
நிட்டை யாலவ னெற்றிவீற் றேன்றிய கீலலோ கிதநாதர்.

(௫௩)

பாலீ மேற்றசெந் தழல்விழி யுருத்திரர் பதினொரு பெயர்வாகைச்
சூல மேற்றகங் ஁ளக பாலியர் துரகத ஁டுங்காரி
நீல மேற்றபைங் கஞ்சுகப் போர்வையி னெடியவர் நிருவாணக்
ோல மேற்றவ ரெண்மர்ஞா ளிப்புறங் கொண்டகேத் திரபாலர்.

(௫௪)

செய்ய தாமரைக் கண்ணுடைக் கரியவன் செம்மலர் மணிப்பீடத்
தையன் வாசவ னாகியெண் டிசைப்புலத் தமரரெண வசுதேவர்
மையில் கேள்விசா லேழெழு மருத்துகண் மருத்துவ ரிருவோர்வான்
வெய்ட வாளட தங் காறிரண் டருக்கோர் வெண்கடர் மதிச்செல்வன்.

(௫௫)

கையுங் கால்களுந் கண்பெற்றுக் கதிபெற்ற கடுப்புவி முனிச்செல்வன்
பைய ராமுடி ப் புத்தஞ்சலி பாற்கடல் பருகிமா தவன்சென்னி
செய்ய தாளவைத் திறுமுனி குறுமுனி வேமுணர் சனகாதி
மெய்யு ணர்ச்சியோர் வாமதே வன்சுண வியரதன ரதன்மன்னோ.

(௫௬)

எழுவ ரவ்ணைய் இததர்விச் சாதர ரியக்கர்கின் னரர்வேத
முழுவ ரம்புணர் முனிவர்யோ கியர்மணி முடித்தலைப் பலநாக
வழுவல் வான்றவ வலியுடை நிருதர்வாள் வலியுடை யசுரேச
டருவொ மெய்யில் பூதவே தாளர்வேங் கூனிது ளுரமுதுரர்

ஆண்டி னோடய னம்பரு வந்திங்க ளாறிரண் டிருபக்கம்
 ஈண்டு மைம்பொழு தியோகங்கள் கரணங்க ளிராப்பக விவற்றோடும்
 பூண்ட நாழிகை கணமுதற் காலங்கள் பொருகட னாதிதிக்கு
 நீண்ட மால்வரை திக்கய மேகமின் ளிமிர்ந்தவைம் பெருங்கடம். (அஅ)

மந்தி ரம்புவ னங்கடத் துவங்கலை வருணங்கள் பதம்பேதற்
 தந்தி ரம்பல சமயநூல் புறத்தழிஇச் சார்ந்தநூ றருமாதி
 முந்தி ரங்கிய சதுர்விதஞ் சரியையே முதலிய சதுட்பாதம்
 இந்தி ரங்குரீர் முடியவ ரடியவ ரிச்சியா வெண்கித்தி. (அஃ)

ஆயி ரங்கட லீனையவாய்ப் பரந்தெழு மாயிர மணிகத்துள்
 ஆயி ரங்கதி ரீனையரா யுருத்திர ரந்தரத் தவரண்டம்
 ஆயி ரந்தநூர் பட்டெனத் துந்துபி யாயிரம் கலந்தார்ப்ப
 ஆயி ரஞ்சத கோடியோ சீனைவழி யரைக்கணத் திடைச்செல்வார். (அஃ)

சித்தந் தேர்முனி வேந்தருந் தேவருஞ் சிவனுருத் தரித்தோருந்
 தத்தந் தேர்முத லூர்தியர் வார்திகழ் சந்தன மணிக்கொண்கக்
 கொத்தந் தேமலர்க் குழன்மனை யாரொடுங் குளிர்விசும் பாராச்சென்
 ரத்தந் தேரிடை யாள்பங்க னணிவரைக் கணியராய் வருகின்றார். (அஃ)

இழிந்த லூர்தியர் பணிந்தெழும் யாக்கைய ரிதைபுகழ் திருநாமம்
 மொழிந்த நாவின்ர் பொடிப்பெழு மெய்யினர் முகிழ்த்தகை முடியேறக்
 கழிந்த வன்பினர் கண்முதற் புலங்கட்குந் கருணைவான் சுவையூறப்
 பொழிந்த வானந்தத் தேனுறை திருமலைப் புறத்துவண் டெனமொய்த்தார். (அஉ)

விரவு வாணவர் நெருக்கற வொதுக்குவான் வேத்திரப் படையோச்சி
 அரவு வாரசடை நந்தியெம் பிரானவ ரணிமணி முடிதாக்கப்
 பரவு தூளியிற் புதைபடு கயிலையம் பருப்பதம் பகல்காலும்
 இரவி மண்டலத் தொடுங்குநா ளொடுங்கிய வீர்துமண் டலமானும். (அஉ)

வந்த வாணவர் புறநிற்ப நந்தியெம் வள்ளலங் குள்ளெய்தி
 எந்தை தாள்பணிந் தையவின் னவரெலா மீண்டமுற ரெனவீண்டுத்
 தந்தி டென்னவர் தழைத்துவேத் திரத்தினுற் றராதரந் செந்நிறுய்ப்ப
 முந்தி முந்திவர் திறைஞ்சினார் சேவடி முண்டக முடிசூட. (அச)

தீர்த்தன் முன்பணிந் தேத்துகின் றார்களிற் சிலர்க்குத்தன் நிருவாயின்
 வார்த்தை நல்கியுஞ் சிலர்க்கருண் முகிழ்நகை வழங்கியுஞ் சிலர்க்குக்கண்
 பார்த்து நீண்முடி துளக்கியுஞ் சிலர்க்கருட் பரிசிறந் தெழுந்தண்டன்
 காத்த கண்டனோர் மண்டபத் திடைபுக்குச் சடிமணக் கவினகொள்வான்.

ஆண்ட நாயகன் நிருவுளக் குறிப்புணர்ந் தளகைநா யகனுள்ளம்
 பூண்ட காதன்மேற் கொண்டெழு மன்புத்தன் புனிதமெய்த் தவப்பேறும்
 ஈண்ட வாங்கிணைந் தொண்ணிலா மறைகளு மிருவரு முனிவோருந்
 தீண்ட ருந்திரு மேனியைத் தன்கையீற் நீண்டமங் கலஞ்செய்வான். (அச)

பூந்து கிற்படாந் கொய்சகத் துணைபின் போக்குகோ வணஞ்சாத்தி
 எந்தி ரட்டைநூண் பட்டிகை யிறுக்கிவண் டிரைக்குரான் மலர்க்குஞ்சி
 வேய்ந்து கற்பகப் புதுமலர்ச் சிகழிகை மிலைந்துநீ ரணிமெய்யிற்
 சாந்த மாண்மநீ தண்பனி நீரளாய்த் தடக்கையான் மட்டித்தான். (அச)

இரண்டு செஞ்சுடர் துழைந்திருந் தாலென விணைமணிக்குழைக்காதிற்
சுருண்ட தோடுபொற் குண்டலந் தினியிரு ரெந்துதோட்புறந்துள்ள
மருண்ட தேவரைப் பரமேன மதிப்பவர் மையல்வல் விருண்மாள
இருண்ட கண்டயேன் மருமகி கோத்தென விணைத்தகண் மகைசாத்தி. (௯௮)

வலங்கி டந்தமுந் தூவ்வரை யருவியின் வயங்குமார் பிடைச்சென்ஷித்
தலங்கி டந்தவெண் மிங்குளூற் றமுதெனத் தரளமா லிகைசாத்தி
இலங்கி டந்தமா லிகைப்பரப் பிடையியைத் திருண் முகம் பிளந்தார
கலங்கி டந்தபாற் கடன்முனைத் தெழுமிளங் கதிரெனக் கவின்செய்து. (௯௯)

திசைக டந்தநாற் புயங்களிற் பட்டிகை சேர்த்துவா ளெறிக்குந்தோள்
நசைக டந்தநல் லார்மனங் கவர்ந்துயிர் நக்கவங் கதஞ்சாத்தி
அசைக டங்கலுழ் ஷாரண ளுரிவைகீத் தணிசொளுத் தரியம்பெய்
திசைக டந்தமந் திரபவித் திரமெடுத் தெழில்விந னுழைவித்து. (௧௦௦)

உடுத்த கொவண மிசைப்பொலந் துதிலசைத் துரகமைந் தலைநால
விடுத்த போல்வெயின் மணித்தலைக் கொடுக்குமின் விடவிரு புறந்துக்கித்
தொடுத்த தார்புயந் தூக்கிது புரங்கழல் சொற்பதங் கடந்தன்பக்
கடுத்த தாளிலிட் டிருநிதித் கோமக னுந்தவப் பயன்பெற்றான். (௧௦௧)

செங்கண் மாலய னிந்திரன் முதற்பெருந் தேவர்க்கும் யாவர்க்கும்
மங்க லந்தரு கடைக்கனா யகனொரு மங்கலம் புனைந்தான்போற்
சங்கை கொண்டுமும் போதரன் முதுகின்மேற் சரணம்வைத் தெதிர்போந்த
துங்க மால்விடை மேற்கொடு நடந்தனன் சுரர்கள்பூ மழைதூர்த்தார். (௧௦௨)

அஃத ரத்தவ ரந்தர தூந்துபி யைந்துமார்த் தனர்குமு
வந்த ரக்கரு மியக்கரும பூதரு மங்கல வியங்கல்லக்
கொந்த லர்க்கருந் குழலர மடந்தையர் கொளை ட வல்விஞ் சையர்தாளந்
தந்த சைத்திட மலர்ந்தபூங் கொம்பர்போற் சாயந்தசைத் தனராட. (௧௦௩)

துங்க மாயிரந் கருவியா யிரமலைத் தூங்கிருண் முழைதோறுஞ்
சிங்க மாயிரந் வாய்திறந் தார்த்தெனச் சிரங்களா யிரந்திண்டோள்
அங்க மாயிர மாயிர முடையவ னாயிர முகத்தோறுஞ்
சங்க மாயிர மாயிர மாயிரந் தடக்கையும் பிடித்துத். (௧௦௪)

போகரு மாயைவன் புணர்ப்பையு மிருண்மலப் புணர்ப்பையுங் கடந்தெம்மைக்
காக்கு நாயக னுஞ்ச்சனை விடாதருட் கதியடைந் துளவாணன்
தூக்கு நேர்பட வாயிரந் கரங்களாற் றெம்மென முகத்தோறுந்
தாக்க வேறுவே நெழுருட முழாவொலி தடங்கட லொலிசாய்ப்ப. (௧௦௫)

முனிவ ரஞ்சலி முகிழ்த்தசெங் கையினர் மொழியுமா சியருள்ளந்
கனிவ ரும்பிய வன்பினர் பரவவுட் கருத்தொரு ட வழிக்கொண்டோர்
துனிவ ருங்கண நாதர்கொட் டநிகரத் துணையினர் மழைபோலப்
பனிவ ருங்கண ராமிய தானினர் பாடுநா வினரேத்த. (௧௦௬)

இந்தி ரன்மணிக் களாஞ்சிகொண் டொருமருந் கெய்தமெல் விலைவாசந்
*தந்தி லங்குபொன் னடைப்பைகொண் டசனோர் சூர்வர மருத்துக்கோ
வந்தி ரன்கொலி யாலவட் டம்பணி மாநவா ரமுறாபந்
தந்து நேரநீர்த் கடவுள்பொற் கோழிகந் தாமரைக் கரந்துக்க. (௧௦௭)

* யிமைத்திருண் என்றும் பாடம்.

† கொளை - இசை.

‡ கருத்தொடு என்றும் பாடம்.

கிருதி யாழிகொண் டெதிர்வர வடிக்கடி கிழமுகந் தளகைக்கோன்
கருதி யாயிரஞ் சிதறிடத் தண்டினன் காஞ்சுகர் வினைசெய்யப்
பரிதி யாயிரம் பண்டவி யுரகரும் பன்மணி விளக்கேற்பச்
சுருதி நாயகன் நிருவடி முடியின்மேற் சுமந்துபின் புறஞ்செல்ல. (க0அ)

கங்கை காவியி யாழிய நவந்திக் கண்ணியர் குளிர் தூங்கப்
பொங்கு வார்திரைக் கொழுந்தெனக் கவரிகள் புரட்டவெண் பிறைக்கீற்றுத்
துங்க வாளெயிற் நிருநடற் குழிவிழிச் சுடரழற் செம்பங்கிச்
சங்க வார்குழைக் குறியகுண் டோதரன் நண்மடிக் குடைதாங்க. (க0க)

இடிக்கும் வானுரு மேறுயர் நெடுங்கொடி யெகினைவெண் கொமரூலம்
முடிக்கு மூழிநா னுளர்கடுங் காலென மூச்செறி விடநாகந்
துடிக்க வாய்விடு முவணவண் கொடிமுதற் சூழ்த்துசே வகஞ்செய்யுங்
கொடிக்கு ழாத்தினுட் கொடியர சாய்விடைக் கொடிபுடை பெயர்ந்தாட. (க00)

கண்ணு தம்பிரான் மருங்கிரு கடவுளர் கப்புவிட் டெனத்தோன்றும்
வண்ண முத்தலைப் படையெடுத் தொருகுட வயிறுடைப் பெரும்பூதம்
பண்ண வப்பதி னெண்படைக் கலமுந்தன் பக்கமாச் சேவிப்ப
அண்ணன் முச்சுடர் முனைத்தொரு வரைநடந் தனையதோர் மருங்கெய்த. (க0க)

பந்த நான்மறைப் பொருட்டிரட் டெனவட பாடல்செய் தெதிர்புட்ப
தந்த னேத்தவா னுயிருண வருத்தெழு தழல்விடத் தெதிர்நோக்கும்
அந்த மாதியி லானிழல் வடிவமா யாடியி னிழல்போல
வந்த சுந்தரன் சாத்துநீ றெடுதிரு மாலைபு மெடுத்தேந்த. (க0௦)

அன்னத் தேரின னயன்வலப் பாங்கரு மராவலி கவர்சேன
வன்னத் தேரினன் மாலிடப் பாங்கரு மலர்க்கரங் குவித்தேத்தப் [ந்தால்
பொன்னத் தேமலர்க் கொன்றையான் வெள்ளியம் பொருப்பொடு மெழிஇப்போ
என்னத் தேரணி மதுரைமா நகர்ப்புறத் தெய்துவா னவ்வேலை. (க0க)

வேறு.

தவேர்க டேவன் வந்தான் செங்கண்மால் விடையான் வந்தான்
மூவர்கண் முதல்வன் வந்தான் முக்கணைம் பெருமான் வந்தான்
பூவல ரயன்மால் காண்பு பூரண புராணன் வந்தான்
யாவையும் படைப்பான் வந்தா னென்றுபொற் சின்ன மார்ப்ப. (க0௪)

பெண்ணினுக் கரசி வாயிற் பெருந்தகை யமைச்ச ரேனை
மண்ணினுக் கரசர் சேனை மன்னவர் பிறரு மீண்டிக்
கண்ணினுக் கினியான் நன்னைக் கண்டெதிர் கொண்டு தாழ
விண்ணினுக் கரச னூரின் வியத்தகு நகரிற் புக்கான். (க0௫)

முகிழவழ் புரிசை மூதூர் முதற்பெரு வாயி னீந்தி
அகிழவழ் மாட வீதி ளுலம்பட வணைவா னாக
நகிறழை பொலங்கொம் பன்ன நன்னீகர் மகளி ரம்பொற்
றுகிறழை மருங்கு லாயத் தொகைபுறந் தழுவச சூழ்ந்தார். (க0௬)

தமிழ்முதற் பதினெண் டேதது மகளிருந் தாரு நாட்டின்
அமிழ்தமன் னவரு முல்லை யம்புயங் குமுத நீலவ
குமிழ்நறுங் கோங்கு காந்தள் கோழிண ரசோகம் வாசம்
உமிழ்தர மலர்ந்த நந்த வனமென வொருங்கு மொய்த்தார். (க0௭)

எம்மைநீர் விடுத்திரேயோ வென்பபோற் கலையுஞ் சங்கும்
விம்மநான் மடனுமுங்க னெஞ்சடை வெளியா ருக
உம்மைநீத் தோடு மந்தேயுரைத்தன முரைத்தோ மென்று
தம்மைநூ புரங்காள் ற்றிக் தடுப்போ லார்ப்பச் சென்றார். (ககஅ)

கடியவிழ் கமலக் கூடு பூத்ததோர் கருணை வாரி
அடிமுதன் மூடியீ ருக வலர்விழிக் குவளை சாத்திக்
கொடியசெம் பதுமப் போது குழன்மிசைச் சூடு வார்போற்
ஞெடியணி கரங்கள் கூப்பித் துதியென வினைய சொல்லார். (ககக)

நங்கையென் னோற்றாள் கொல்லோ நம்பியைத் தினைத்தற் கென்பார்
மங்கையை மணப்பா னென்னோ வள்ளலு நோற்றா னென்பார்
அங்கடி மதுரை யென்றோ வாற்றிய் தவந்தா னென்பார்
இங்ஙிவர் வதுவை காண்பா னென்னநா நோற்றோ மென்பார். (ககஉ)

தென்னவன் வருந்தி மேனாட் செய்தவப் பேரூப் பெற்ற
தன்மகள் வதுவை காணத் தவஞ்செய்தா னிலனே யென்பார்
கன்னித் தனழகுக் கேற்ற வழுகனிக் காணே யென்பார்
மன்னவ னிவனே யன்றி வேறிலை மதுரைக் கென்பார். (ககக)

நங்கைதன் னலனுக் கேற்ப நம்பியைத் தந்த திர்த்தத்
துங்கமா மதினால் வல்ல சுமதிதன் சூழ்ச்சி யென்பார்
அங்கவ டவப்பே நென்பா ரன்னைதன் கன்னிக் கன்னி
இங்ஙிவன் மருக னாக வெத்தவ முடையா ளென்பார். (ககஉ)

பூத்துகி னெகிழ்ப்பர் சூழ்வர் புணர்முலை யலைப்பர் பூசு
சாந்தினை யுருப்பர் நாணத் தலைக்கொண்டார் போலச் சாய்வர்
கூந்தலை யவிழ்ப்பர் வாரிக் கூட்டுவர் முடிப்பர் மேனி
மாந்தளி ரெங்கு மாரன் வாளிகள் புதையச் சோர்வார். (ககஉ)

தண்ணளி யொழுக்கஞ் சார்ந்த குணத்தினைச் சார்ந்து மிந்த
வண்ணமென் மலர்க் கென்னே வாளியாய்த் தைத்த வென்பார்
கண்ண றுங் கூந்தல் வேய்ந்த கடியவிழ் நீலத் தாரும்
வெண்ணகை யரும்பு முல்லைத் தாமமும் வெறுத்து வீழ்ப்பார். (ககச)

விம்மிச்செம் மாந்த கொங்கை மின்னனாற் சிலர்விற் காமன்
கைம்மிக்க கணையே றுண்டு கலங்கிய மயக்காற் றங்கள்
மைம்மிக்க நெடுங்கண் மூரல் வதனமு மவனம் பென்றே
தம்மிற்றம் முகத்தை நோக்கார் தலையிறக் கிட்டுச் செலவார். (ககஉ)

பற்றிய பைம்பொன் மேனிப் பசப்பது தேரூ ரண்ணல்
ஒற்றைமால் விஷையின் மேற்கொண் டுருந்துநம் முளத்துமேவப்
பெற்றன மிதென்கொன் மாயம் பேதைமீர் பெருமா னிண்ட
கற்றைவார் சடைப்பூங் கொன்றை யீதுவன்றோ காண்மி னென்பார். (ககச)

கிங்களென் றெழுந்து நம்மைச் சுவைதென் செந்தீ யென்பார்
புங்கவன் செனனி மீதுங் கிடப்பதே போலு மென்பார்
அங்கவற் கிந்த வெப்ப மிலைகொடுலென் றயிர்ப்பா ராற்றக்
கங்கைநீர் சுமந்தா னென்பா ரதனையுங் காண்மி னென்பார். (கக௭)

கலையொடு நாணம் போக்கிக் கருத்தொடு வண்ணம் வேறாய்
உலையொடு மெழுகித், டென்ன வருகுசண் ணீர ராகிக்
கொலையொடு பயில்வேற் கண்ணூர் சூரிசிறன் பவனி நோக்கி
அலையொடு மதியஞ் சூடு மையன்மெய் யன்ப ரொத்தார். (கஉஅ)

நட்டவர்க் கிடுக்க ணெய்த் நன்றிகொன் றவர்போற் கையில்
வட்டவாய்த் தொழியுஞ் சங்கு மருங்குசூழ் கலையு நீங்க
இட்டபொற் சிலம்பிட் டாங்கே நன்றியி னிகவார் போற்கால்
ஒட்டியே கிடப்ப நீன்ற ருஞ்சுத்தபூங் கொம்ப ரன்னார். (கஉக)

மின்னகு வேற்க ணாளோர் விளங்கிழை விடைமே லையன்
புன்னகைப் போது நோக்கப் போதுமூப் புரமும் லேவனின்
மன்னவன் புரமுஞ் சுட்ட வல்லவோ கெட்டேன் வாளா
இன்னவை சுடாது போமோ வேழையேன புரமு மென்றோ (கஉ௦)

உழைவீழி யொருத்தி தன்க ணுருவெளி யாகித் தோன்றுங்
குழகலையி ரெண்டு செம்பொற் கொங்கையு மொன்றாய் வீங்கத்
தழுவுவா ணுற்றங் காணு டடமுலை யிரண்டே யாகி
யிழையிடை கிடக்க நீங்கி யிருக்கைகண் டுடைபோ லெய்த்தான். (கஉ௧)

வாரிருங் கொங்கை யாளோர் மாதரான் வாறோ ருய்யக்
காரிருள் விடமுண் டன்று கறுத்ததே யன்று கொன்றைத்
தாரிருஞ் சடையார் கண்டந் தையன்மீர் தமது நெஞ்சங்
காரிரும் பென்றே காட்டக் குறியிட்ட கறுப்பே யென்றான். (கஉ௨)

பொன்னவிர் சடையான் முன்னே போனதென் னெஞ்சு தூதாய்
அன்னது தாழ்த்த தென்னென் றழுங்குவா ளொருத்தி கெட்டேன்
என்னது நெஞ்சம் போன தென்றன ளொருத்தி கேட்ட
மின்னனாள் வேற்கண் சேந்தான் விளைத்தன ளவளும் பூசல். (கஉ௩)

செப்பினங் கொங்கை யாளோர் தெரிவைநீர் திருநோக் கெம்பால்
வைப்பதென் மதன்போ லெம்மைச் சடுவதே மதனுக் காவி
அப்பொழு தளித்தாற் போலெம் மாவியு மளித்தா லின்று
மெய்ப்புக மூமக்குன் டின்றேற் பெண்பழி விளையு மென்றான். (கஉ௪)

கவனமால் விடையான் றன்னைக் கடைக்கணித் திலனென் றங்கோர்
கவணவான் கொடியோ ரோவத் தொழில்வல்லான குறுக நோக்கி
இவனை யெழுதித் தந்தால் வேண்டும விலென்றான்
அவனையா ரெழுதவல்லா ரென்றன னாவிச் சோர்ந்தான். (கஉ௫)

வலத்தயன் வரவு காணண் மாலிடங் காணாள் விண்ணோர்
குலத்தையுங் காணண் மண்ணோர் குழாத்தையுங் காணண் ஞானப்
புலத்தவர் போலக் கண்ட பொருளெல்லா மழுமான் செங்கைத்
தலத்தவன் வடிவாக் கண்டா ளொருதனித் தையன் மாது. (கஉ௬)

முன்பெற்றங் காலிந் செல்ல வண்ணலை முன்போய்க் காண்பான்
பின்பற்றி யாசைப் பாசம் பிணித்தெழ வேடு வாளோர்
பொன்பெற்ற முலையான் கொம்ப ருகுமலர் போலத் தானின்
மின்பெற்ற காஞ்சி தட்ப விலங்கொடு நடப்பா ளொத்தான். (கஉ௭)

விதுக்கலை மிலந்து செங்கண் விடையின்மேல் வருமா னந்த
மதுக்கட நனைக்கண் வாயான் முகந்துண்டு மகளி ரெல்லாம்
புதுக்கலை சரிவ தோரார் புரிவனை கழல்வ தோரார்
முதுக்குறை யகல்வ தோரார் மூழ்கினர் காம வெள்ளம்.

(க௭௮)

பைத்தழ கெறிக்குமாடப் பந்திமே னின்று காண்பார்
கைத்தலங் கூப்பி யாங்கே கண்களு நோக்கி யாங்கே
சித்தமுங் குடிபோய்ச் சொல்லுஞ் செயலுமாண் டங்கண் மா
வைத்தமண் பாவை யோடு வடிவுவே றற்று நின்றார்.

(க௭௯)

அன்பட்ட புரமுங் காம னாகமுஞ் சுட்ட தீயிம்
மின்பட்ட சமலத் தண்ணன் மெய்யென்ப தறியார் நோக்கிப்
பொன்பட்ட கலனு மெய்யும் பொருகின் ரு ரவனைப் புல்லின்
என்பட்டு விடுமோ வைய வேழைய ராவி யம்மா.

(க௮௦)

கொடிகளபூத் துதிர்ந்த போதிற் கொம்பனார் கலையுஞ் சங்குந்
தொடிகளுஞ் சுண்ணத் தூளுஞ் சுரர்பொழி மலரு நந்தி
யடிகள்கைப் பிரம்பு தாக்கச் சிந்திய வண்ட வாணர்
முடிகளின் மணியுந் தாருங் குப்பையாய் மொய்த்த வீதி.

(க௮௧)

துன்னிய தருப்பை கூட வரசிலை துழாவித் தோய்த்துப்
பொன்னியல் கலச நன்னீர் பூசுநர் வீச வன்னார்
பன்னியர் வட்ட மாக வானவிற் பதித்தா லென்ன
மின்னிய மணிசெய் நீரா சனக்கலம் விதியாற் சுற்ற.

(க௮௨)

கொடிமுர சாடி செம்பொற் குடமணி நெய்யிற் பூத்த
கழமல ரனைய தீப மங்குசங் கவரி யென்னும்
படிவமங் கலங்க ளெட்டும் பரித்துநேர் பதுமக் கொம்பர்
வடிவினார் வந்து காட்ட மாளிகை மருங்கிற் செல்வான்.

(க௮௩)

செப்புரங் கவர்ந்த கொங்கை யரம்பையர் தீபங் காட்டுந்
துப்புர வன்பி னார்க்குத் தூயமெய்ஞ் ஞான நல்கும்
முப்புரங் கடந்தான் நன்னை மும்முறை யியங்க ளோங்கக்
கப்புர விளக்கந் தாங்கி வலஞ்செயக் கருணை பூத்தான்.

(க௮௪)

கோயின்முள் குறுகலோடு மைம்புலக் குறும்பு தேய்த்த
தூயநால் வேதச் செல்வர் சுவத்திக் ளோத நந்தி
சேயிருந் தடக்கை பற்றிச் செங்கணை நிழிந்து நேர்ந்து
மாயனு மயனு நீட்டு மலர்க்கர மிருபாற் பற்றி.

(க௮௫)

எதிர்ந்தரு மறைகள் காணா தினைத்தடி சுமந்து காணும்
முதிர்ந்தவன் புருவ மான பாதுகை முடிமேற் சத்தி
பதிந்தவர் தலைமேற் கொண்டு பாசவல வினை தீர்த் துள்ளம்
பொதிந்துபே ரின்ப நல்கும் பொன்னடிப் போக சாக்கி.

(க௮௬)

பையர விரியி னன்ன நடைப்படாம் பரப்பிப் பெய்த
கொய்யவிழ் போதி னீத்தங் குரைகழ லடிந னைப்பத்
தெய்வமந் தாரமாரி திருமுடி நனைப்புத் தென்னர்
உய்யவந் தருளுமைய னுள்ளெழும் தருளு மெல்லை.

(க௮௭)

மங்கல மகளி ரோடுங் காஞ்சன மாலை வந்து
கங்கையின் முகந்த செம்பொற் கரகநீ ரணையார் வாக்கத்
திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த சிவபரஞ் சோதி பாத
பங்கயம் விளக்கி ஸ்ரீரீர் தலைப்பெய்து பருகி நின்றாள்.

(கசஅ)

பாதநாண் மலர்மே லீரம் புலர வெண்பட்டா னீவிச்
சீதமென் பணிநீ ராட்டி மான்மதச் சேறு பூசித்
தாத்விழ் புதுமந் தாரப் பொன்மலர் சாத்திச் சென்னி
மீதிரு கரங்கள் கூப்பி வேறுகின் நிதனைச் சொன்னாள்.

(கசக)

அருமையா லடியேன் பெற்ற வணங்கினை வதுவை செய்தித்
திருநகர்த் திருவுங் கன்னித் தேயமுங் கைக்கொண் டாள்பென்
றுரைசெய்தா ளதற்கு நேர்வா ருண்ணகை யுடைய ராகி
மருகளு ரி ன்க ளார்ப்ப வதுவைமண் டபத்தைச் சேர்ந்தார்.

(கசௌ)

அருத்தநான் மறைக ளார்ப்ப வரிமணித் தவிசி லேறி
நிருத்தனங் கிருந்து சூழ நின்றமா லயனை யேனை
உருத்திரா தியரைப் பின்னு மொழிந்தவா னவரைத் தத்தந்
திருத்தகு தவிசின் மேவத் திருக்கடை நாட்டம் வைத்தான்.

(கசக)

விண்டல வாளுே ரேனோர் மிடைதலான் ஞாலச் செல்வி
பண்டைய ளன்றி யின்று பரித்தனன் பௌவ மேழம்
உண்டவன் தன்னைத் தானின் றுத்தரத் திருத்தி னானே
அண்டர்நா யகன் னானே வலியினே வறியே மம்மா.

(கசௌ)

மாமணித் தவிசில் வைகி மணவினைக் கடுத்த வோரை
தாம்வரு மளவும் வானத் தபணிய மலர்க்கொம் பன்னாற்
காமரு நடன நோக்கிக் கருணைசெய் திருந்தா னிப்பாற்
கோமகள் வதுவைக் கோலம் புனைதிறங் கூற லுற்றேன்.

(கசக)

மாசறுத் தெமையா னந்த வாரிநீ ராட்டிப் பண்டைத்
தேசரு விளக்க வலல சிவபரம் பரையைச் செம்பொன்
ஆசனத் திருத்தி நாண மணிந்துருங் குமச்சே ரப்பி
வாசநீ ராட்டி னார்கண் மதிமுகக் கொம்ப ரன்னாள்.

(கசச)

முரசொடு சங்க மேங்க முழுகிடுண் சே சாத்தி
அரசிய லறத்திற் கேற்ப வந்தனர்க் குரிய தானம்
விரைசெறி தளிர்க்கை யார வேண்டுவு வெறுப்பத் தந்து
திரைசெய்நீ ரமுத மன்னா டிருமணக் கோலங் கொள்வாள்.

(கசௌ)

செம்மலர்த் திருவும் வெள்ளைச் செழுமலர்த் திருவுந் தங்கள்
கைம்மலர்த் தவப்பேறின் று காட்டுவார் போல நங்கை
அம்மல ரணிச்ச மஞ்ச மடியிற்செம் பஞ்ச தீட்டி
மைம்மலர்த் குழன்மேல் வாசக் காசுறை வழியப் பெய்து.

(கசக)

கொங்கையின் முகட்டிற் சாந்தங் குளிர்பனி நீர்தோய்த் தட்டிப்
பங்கய மலர்மே லன்னம் பவளச்செவ் வாய்விட் டார்ப்பத்
தங்கிய வென்ன வார தூபுரத் ததும்பச் செங்கேழ்
அங்குதிர்ப் பாத சாலங் கிண்கிணி யலம்பப் பெய்து.

(கசௌ)

எண்ணிரண் டிரட்டி கோத்த விரிகை யிருபத் தொன்றிற்
பண்ணிய கலாப மீரேழ் பருமநா விரண்டிற் செய்த
வண்ணமே கலையி ரண்டிற் காஞ்சியிவ் வகையோ ரைந்,
புண்ணியக் கொடிவண் டார்ப்பப் பூத்தபோற் புலம்பப் பட்டி.

(கருஅ)

பொன்மணி வண்டு வீழ்ந்த காந்தளம் போது போல
மின்மணி யாழி கோத்து மெல்விற் செங்கைக் கோ
வன்மணி வைர யாப்புக் கடகமுந் தொடியும் வானத்
தென்மணிக் கரங்கள் கூடப் விருதடந் தோளி லேற்றி.

(கருக)

மரகத மாலை யம்பொன் மாலைவித் துரும மாலை
நிரைபடு வான வில்லி னிழல்பட வாரத் தாமம்
விரைபடு களபச் சேறு மெழுகிய புளகக் கொங்கை
வரைபடு மருவி யன்றி வணப்புநீர் துரையு மான.

(கரு௦)

உருவமுத துவா யம்முத் துடுத்தபல் காசு கோளாய்
மருவவக் காசு சூழ்ந்த மாமணி உதிராய்க் கங்குல்
வெருவவிட் டிமைக்கு மார மேருவிந் புறஞ்சூழ்ந் தாடுந்
துருவசக் கரம்போற் கொங்கை துயல்வர விளங்கச் சூட்டி.

(கருக)

கொடிக்கய லினமாய் நின்ற கோட்குற வேறும் வீறு
தொடிக்கலை மதியுந் தங்கோன் றெல்குல விளக்காய்த் தோன்றும்
பிடிக்கரு காதி னூடு மந்தனம் பேசு மாபோல்
வடிக்குழை மகரத் தோடு பரிதிவாண் மழுங்கச் சேர்த்து.

(கருஉ)

மழைக்குமா மதிக்கு நாப்பண் வானவிந் கிடந்தா லொப்ப
இழைக்குமா மணிசூழ் பட்ட மிலம்பக மிலங்கப் பெய்து
தழைக்குமா முகிலை மைந்தன் றனையிடல் காட்டு மாபோற்
குழைக்குநீர்த் தகர ஞாழந் கோதைமேற் கோதை யார்த்து.

(கருங)

கற்பகந் கொடுத்த விர்தக் காமரு கலன்க ளெல்லாம்
பொற்பமெய்ப் படுத்து முக்கட் புனிதனுக் கீறி லாத
அற்புத மகிழ்ச்சி தோன்ற வழகுசெய் தமயந் தோன்றச்
சொற்கலை யாளும் பூவின் கிழத்தியுந் தொழுது நோக்கி.

(கருசு)

சுந்தர வல்லி தன்னைச் சோபன மென்று வாழ்த்தி
வந்திரு கையுந் தங்கண் மாந்தளிர்க் கைக ணிட்டக்
கொந்தவிழ் கோதை மாது மறமெலாங் குழுகொண் டேறும்
அந்தளிர்ச் செங்கை பற்றா வெழுந்தனாண் மறைக ளார்ப்ப.

(கருரு)

வேறு.

அறைந்தன ஞானிய மார்த்தன சங்கம்
நிறைந்தன வானவர் நீண்மலர் மாரி
எறிந்தன சாமரை யேந்திழை யார்வாய்ச்
சிறந்தன மங்கல வாழ்த்தெழு செல்வம்.

(கருசு)

அடுத்தனள் சுந்தரி யம்பொன டைப்பை
எடுத்தன ளாடி திலோத்தமை யேந்திப்
பிடித்தனள் விந்தை பிடித்தனள் பொற்கோ
உடுத்த நெருக்கை யொதுக்கி நடந்தாள்.

(கருஎ)

கட்டவீழ் கோதை யரம்பை களாஞ்சி
தொட்டின னூர்ப்பசி தூமணி யால
வட்ட மசைத்தனள் வன்ன மணிக்கா
சிட்டிழை கோழிக் மேனகை கொண்டாள்.

(௧௯௮)

கெர்டிக ளெனக்குளிர் போதொன் சாநதும்
வழிபனி நீரினர் வீசுபொன் வண்ணப்
பொடியின ரேந்திய பூம்புகை தீபத்
தொடியணி கையினர் தோகையர் சூழ்ந்தார்.

(௧௯௯)

தோடவி தோதியர் சோபன கீதம்
பாட விரைப்பனி நிரோடு சாந்தம்
எடவீழ் மென்மல ரிட்டப டத்திற்
பாடக மெல்லடி பைப்பய வையா.

(௧௯௦)

செம்மல ராளோடு நாமக டேவி
கைம்மலர் பற்றின கல்லியொ டாக்கம்
இம்மையி லேபெறு வர்க்கிது போதென்
றம்மணி தூபுர மார்ப்பந டந்தாள்.

(௧௯௧)

ஒல்கின்ண் மெல்ல வொதுங்கின ளன்பு
பில்கி யிருந்த பிரானரு கெய்தி
மெல்கி யெருத்த மிசைத்தலை தூக்கிப்
புல்கிய காஞ்சி புலம்ப விருந்தாள்.

(௧௯௨)

வேறு.

அற்பக விமைக்குஞ் செம்பொ னரதன பீடத் தும்பர்ப்
பொற்பக லாத காட்சிப் புனிதனோ டிருந்த நங்கை
எற்பகல் வலங்கொண் டேரு மெரித்திர் வரையி னுச்சிக்
கற்பக மருங்கிற் பூத்த காமரு வல்லி யொத்தாள்.

(௧௯௩)

பண்ணுமின் னிசையு நீருந் தண்மையும் பாலும் பாலின்
நண்ணுமின் சுவையும் பூவு நாற்றமு மணியு மங்கேழ்
வண்ணமும் வேறு வேறு வடிவுகொண் டிருந்தா லொத்த
தண்ணலு முலக மீன்ற வம்மையு மிருந்த தம்மா.

(௧௯௪)

விண்ணுளார் திசையி னுள்ளார் வேறுளார் பிலத்தி னுள்ளார்
மண்ணுளார் பிறரும் வேள்வி மண்டபத் தடங்கி யென்றும்
பண்ணுளா ரோசை போலப் பரந்தெங்கு நிறைந்த மூன்று
கண்ணுளா ரடியி னீழில் கலந்துளார் தம்மை யொத்தார்.

(௧௯௫)

ஆயபோ தாழி யங்கை யண்ணல்பொற் கரக நீராற்
சேயவான் சோகியாடற் சேவடி விளக்கிச் சாந்தந்
தூயபோ தவிழ்ச் சாதீதித் தூபமுஞ் சுடருங் கோட்டி
நேயமோ டருச்சித் தைய னிறையருள் பெற்று நின்றான்

(௧௯௬)

விண்டலத் தவரு ளாகி வேதியன் பாத தீர்த்தம்
முண்டகத் தவனு மாறு முனிவரும் புரந்த ராகி
அண்டரு நந்தி தேவு மடுகணத் தவரு மேனைத்
தொண்டரும் புறம்பு முள்ளு நனைத்தனர் சுத்தி செய்தார்.

(௧௯௭)

அத்தலை நின்ற மாயோ னுகிசெங் கரத்து நங்கை
கைத்தலங் கமலப் போது பூத்ததோர் காந்த னொப்ப
வைத்தரு மனுவா யோதத் தகரகீர் மாரி பெய்தான்
தொத்தலர் கண்ணி விண்ணோர் தொழுதுபூ மாரி பெய்தார்.

(கௌஅ)

ஆடின ரரம்பை மூதர் விஞ்சைய ரமுத சேதம்
பாடின ரநவென் றூர்த்துப் பரவினார் முனிவர் வானோர்
மூடினார் புளகப் போர்வை கணத்தவர் முடிமேற் செங்கை
சூடினார் பலரு மன்றம் றெடுகட வின்பத் தாழ்ந்தார்.

(கௌக)

புத்தன ரெறிந்த கல்லும் போதென மிலைந்த வேத
வித்தன ரடிக்கீழ் வீழ விண்ணவர் முனிவ ரேனோர்
சுத்தநா வாசிகடநக் குங்குமத் தேசியந் தோய்ந்த
முத்தவா லரிசி வீசி முழுகினார் போக வெள்ளம்.

(கௌ௦)

அம்மையோ டப்ப னென்ன வலர்மணம் போல கீங்கார்
தம்மருள் வினையாட் டாலே யாற்றநாட் டமியர் போல
நம்மனோர் காணத் தோன்றி நன்மணம் புணர ஞாலம்
மும்மையு முய்ந்த வென்னாத் தத்தமின் மொழிய லுற்றார்.

(கௌக)

காமரு சுரபித் தீம்பால் கற்பகக் கனிநெய் கன்னல்
நாமரு சுவைய வின்ன நறுமது பருக்கஞ் செம்பொன்
ஆமணி வட்டத் திண்காற் பாசனத் தமையப் பெய்து
தேமரு கொன்றை யானைத் திருக்கைதொட் டருள்க வென்றார்.

(கௌஉ)

அங்கைவைத் தழுது செய்தாங் ககமகிழ்ந் தட்டமூர்த்தி
கொங்கலிழ் குமுதச் செவ்வாய் கோட்டிவாண் முறுவல் பூத்தான்
புங்கவர் முனிவர் கற்பின் மகளிரும் போதின் மேய
மங்கைய ரிருவ ரோடு மங்கலம் பாட லுற்றார்.

(கௌக)

மாக்கடி முளரி வாணன் மைந்தரோ டொருங்கு வைகி
நாக்களி னடுநா வாரத் துடுவையா னறுநெ யார்த்தி
வாக்கிட வார மாந்தி வலஞ்சுழித் தகடு வீங்கித்
தேக்கிடு மொலி யினூர்த்து நீயிர்த்தது தெய்வச் செந்தி.

(கௌச)

சுற்றுநான் மறைக ளார்ப்பத் தூரியஞ் சங்க மேங்கக்
கற்றநான் முகத்தோன் வேள்விச் சடங்குநூல் கரைந்த வார்துல்
முற்றமங் கலநாண் சாததி முழுதுல னேனாள் செங்கை
பற்றினன் பற்றி லார்க்கே வீடருள் புரமயோகி.

(கௌடி)

இணரெரித் தேவுந் தானே யெரிவளர்ப் பவனுந் தானே
உணவுகொள் பவனுந் தானே யாகிய வொருவன் வையர்
புணர்வுறு போக மூழ்கப் புருட்ஹம் பெண்ணு மாகி
மணவினை முடித்தா னன்னாண் புணர்ப்பையார் மதிக்க வல்லார்.

அசு)

பின்புதன் பன்னி யோடு பிறைமுடிப் பெருமானை கையில்
நன்பொரி வாங்கிச் செந்தி நாமடுத் தெனைத்து மான
தன்படி வுணர்ந்த வேத முனிவர்க்குத் தக்க தானம்
இன்பகந் ததும்ப நல்கி யெரிவல முறையால் வந்து.

(கௌஎ)

மங்கலம் புனைந்த செம்பொன் மிமேன் மண்டி பாத
பங்கய மலரைக் கையாற் பரிபுரஞ் சிலம்பப் பற்றிப்
புங்கவன் மனுவா லேற்றிப் புண்ணிய வசிட்டன் நேவி
எங்கெனச் செங்கை கூப்பி யெதிர்வர வருட்கண் சாத்தி.

(கஅஅ)

விதிவழி வழாது வேள்வி லீனையெலா நிரம்ப லிங்ஙன்
அதிர்கட லுலகந் தேற வாற்றினான் மறைக ளார்ப்பக்
கதிர்முணி நகையார் வாழ்த்தக் காமானைக் காய்ந்த நம்பி
மதிதுதளர் மங்கை யோடு மணவறை தன்னிற் புக்கான்.

(கஅக)

மணிநரு மிமையா தையன் மங்கல வனப்பு நோக்கிப்
புனிதவா னவரை யொத்தா ரவர்க்கது புகழோ வெந்தை
கணிநரு கருணை நாட்டம் பெற்றவர் கடவு ளோரார்
பணிநரு மலரிட் டேத்தி வழிபடற் பால ரன்றோ.

(கக௧)

மானிட ரிமையோ ரென்னும் வரம்பில ராகி வேள்வி
தானிட ரகல நோக்கித் தலைத்தலை மயங்கி நின்றார்
கானிட நடனஞ் செய்யுங் கண்ணுத லருட்க ணைக்கால்
ஊனிட ரகல நாளி லுயர்த்தவ ரிழிந்தோ ருண்டோ.

(கக௨)

மணவறைத் தவிசி லீங்கி மன்றன்மண் டபத்திற் போந்து
கணமணிச் சேக்கை மேவிச் கருநெடுங் கண்ணன் வாணி
துணைவனே முதல்வா னோர்க்குஞ் சூழ்கணத் தொகைக்கு மென்றுந்
தணவறு செல்வந் தந்தோன் சாறுசால் சிறப்பு நல்கி.

(கக௩)

எட்டுவாய் முளரி யான்மா லேனைவா னவருந் தத்தம்
நாட்டுவாழ பதியிற் செல்ல நல்விடை கொடுத்து வேந்தர்க்
காட்டுவா னாழிக் காட்டுந் தன்மைபோ லரசு செய்து
காட்டுவா னாகி யையன் நிருவுளக் கருணை பூத்தான்.

(கக௪)

வேறு.

அதிர்விடைக் கொடியங் கயற்கொடி யாக வராகலன் பொற்கல னாகப்
பொதியவிழ் கடுக்கை வேம்பல ராகப் புலியதன் பொலந்துகி லாக
மதிமுடி வைர மணிமுடி யாக மறைகிடந் தலம்புமா மதுரைப்
பதியுறை சோம சுந்தரக் கடவுள் பாண்டிய னாகிவீற் நிருந்தான்.

(கக௫)

வேறு.

லிண்டவழ் மதியஞ் சூடுஞ் சுந்தர விடங்கப் புத்தேள்
கொண்டதோர் வடிவுக் கேற்பக் குருதிகொப் பளிக்குஞ் சூலத்
திண்முறற் சங்கு கண்ணன் முதற்கணத் தேவர் தாமும்
பண்டைய வடிவ மாநிப் பார்த்திபன் பணியி னின்றார்.

(கக௬)

தென்னவன் வடிவங் கொண்ட சிவபர னுலகந் காக்கும்
மன்னவர் சிவனைப் பூசை செய்வது மறையா றென்று
சொன்னது மன்ன ரேல்லார் துணிவது பொருட்டுத் தானும்
அந்நகர் நடுவு ரென்றோ ரணிநகர் சிறப்பக் கண்டான்.

(கக௭)

மெய்மைதூல் வழியே கோயில் விதித்தருட் குறியி நீஇப்போர்
இம்மையே நன்மை நல்கு மிறையென நிறுவிப் பூசை
செம்மையாற் செய்து நீப வனத்துறை சிவனைக் கால
மும்மையுற் தொழுது வைய முழுவதுங் கோன டாத்தும்.

(கக௮)

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம். அரு

பூவரு மயன்மீர லாகிப் புனிதரு முனிவ ரேனேர்
யாவருந் தனையே பூசித் திகபர மடைய நின்ற
மூவருண் மேலா முக்கண் மூர்த்தியே பூசை செய்த
தாவர விலிங்க மேன்மைத் தகுதியா ரளக்க வல்லார். (கக௮)

வேறு.

மனித்த ருக்கர சரீர்த்தெவ் வேந்தர்க்கு மடங்கலாய் மடநல்லார் -
கிளித்த வைங்கலைக் காளையாய் நிலமகட் கிணர்த்துழா யணி மாலாய்
அனித்த கித்தமோர்ந் திகபரத் தாசைநீத் தகந்தெளிந் தவர்க் கொன்றாய்த்
தலித்த மெய்யறி வானந்த மாம்பர தத்துவ மாய்நின்றன். (கக௯)

திருமணப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எக௮.

ஆறுவது

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

உலகிய லிறுத்து வான்வந் தொருபரஞ் சுடர்வான் நிற்கட்
குலமணி விளக்கை வேட்டுக் கோமுடி கவித்துப் பாராண்
டிலகுறு தோற்ற மீதான் முனிவர ரிருவர் தேற
அலகிலா னந்தக் கூத்துச் செய்தவா நறைய லுற்றும். (க)

புண்ணிய மலர்மென் கொம்பை வேட்டபின் புவனந் தாங்குங்
கண்ணுதன் மூர்த்தி யாய கவுரியன் மணத்தில் வந்த
மண்ணியல் வேந்தர் வானேர் மாதவர் பிறரு முண்ண
நண்ணுதி ரென்ன லோடு நண்ணுவார் விரைவி னெய்த. (உ)

பொன்னவிர் கமலம் பூத்த புனிதரீ ராடித் தத்தம்
நன்னேறி நியம முற்றி நண்ணினார் புலிக்கா லோனும்
பன்னக முனியுந் தாழ்த்து பரவியம் பலத்து ளாடும்
நின்னரு ணடங்கண் ணெப தடியேங்க ணியம மென்றார். (ஊ)

என்னலு மந்தக் கூத்தை யிங்குநாஞ் செய்துந் தில்லைப்
பொன்னக ரூலக மெல்லா முருவமாம் புருடந் குள்ளம்
இன்னது துவாத சாந்த மென்றிறை யருளிச் செய்ய
மன்னவ வேளை யங்கம் யாவென மன்னன் சொல்வான். (ச)

அரைக்குமே லுலகே மென்று மரைக்குக்கீ ழுலகே மென்றும்
உரைக்கலா லுலக மெல்லா முருவமாம் புருடந் கிந்தத்
தரைக்குமே லனந்தந் தெய்வத் தானமுண் டனைத்துங் கூறின்
வரைக்குரு சிலதா னங்கள் வகுத்துரை செய்யக் கேண்மினி. (ரு)

திருவள ராநர் மூலந் திருவானைக் காவே நாபி
மருவளர் பொழில்சு முண்ணு மலைமணி பூரீவீர்
இருவருந் கண்ட மன்ற மிதயமாந் திருக்கா ளத்தி
பொருவருந் கண்ட மாகும் புருவமத் தியமாந் காசி. (சு)

* திருவானைக் காவே குய்யம் என்றும் பாடும்

பிறைதவழ் கயிலைக் குன்றம் பிரமரந் திரமாம் வேதம்
அறைதரு துவாத், சாந்த மதுரையீ ததிக் மெந்த
முறையினு லென்னின் முன்னர்த் தோன்றிய முறையா லென்றக்
கறையறு தவத்த ரோடு கவுரியன் கோயில் புக்கான். (௭)

தன்னரு எழுநீத்த தன்னையே தேடிப் போந்த
மின்னவிர் கயிலை தானோ விடையுரு மாறி மன்றாய்
மன்னிய தேயோ திங்கண் மண்டல மேயோ வென்னப்
பொன்னவிர் விமானக் கீழ்பால் வெள்ளியம் பொதுவுண் டாக. (௮)

மின்பயில் பரிதிப் புத்தேன் பாற்கடல் விளங்கி யாங்குப்
பின்பதன் மிசைமா ணிக்கப் பீழகை தோன்றிற் றன்ன
தன்பர்த முளமே யாகு மல்லது வேதச் சென்னி
என்பதா மஃதே யன்றி யாதென விசைக்கற் பாற்றே. (௯)

அன்னதோர் தவிசி னும்ப ராயிரங் கரத்தா லன்னித்
துன்னிருள் விழங்குங் கோடி சூரிய ரொருகா லத்து
மன்னின ருதித்தா லொப்ப மனமொழி பக்கங் கீழ்மேல்
பின்புதல் கடந்த ஞானப் பேரொளி வழுவாய்த் தோன்றி. (௧௦)

முத்துறு கணங்கண மொந்தை தண்ணுமை முழக்கஞ் செய்ய
நந்திமா முழுவந் தாக்க நாரண னிடக்கை யார்ப்ப
வந்துகந் தருவ நூலின் மாபுளி யிருவர் பாட
வைந்துதந் துபியுங் கல்லென் ழர்க்கவி முழக்கங் காட்ட. (௧௧)

மதுமுகத் தலர்ந்த வெண்டா மரைமகள் சுருதி கூட்டச்
சதுமுகத் தொருவன் சாம தேயாழ் தடவிப் பாட
விதுமுகத் தருகு மொய்க்கு மீனென ஞான வெள்ளிப்
பொதுமுகத் தமரர் தூற்றும் பூமழை பெய்கும் போர்ப்ப. (௧௨)

பொருங்கட னிறத்த செந்தீப் பொங்குளைக் குறளன் மீது
பெருங்கடல் வடவைச் செங்கண் பிதுங்கமேற் றிரிந்து நோக்கி
முருங்கட லெரியிற் சேற முதுகிற வலத்தா னுன்றிக்
கருங்கடன் முளைத்த வெய்யோன் காட்சியிற் பொலிந்து நின்று. (௧௩)

கொய்யுஞ்செங் கமலப் போது ருவந்தென வெடுத்துக் கூத்துச்
செய்யும்புண் டரிகத் தானந் திசைகடந் துளவீ ரைந்து
கையுந்தின் படையுந் தெய்வ மகளிர்மங் கலநாண் காத்த
மையுண்ட மிடறுஞ் சங்க வார்குழை துழைந்த காதும். (௧௪)

செக்கரஞ் சடையுந் தேசார் வெண்முரு நீறுந் தெய்வ
முக்கணு முரகக் கச்சுமுள்ளெயி றிமைக்கு மார்பும்
மைக்கருந் டயற்க ணங்கை வல்லியி னெதுங்கி நிற்கும்
பக்கமு மவண்மேல் வைத்த பார்வைபு நகையுந் தோன்ற. (௧௫)

கங்கையா நலம்பு மோசை கங்கைவண் டிரங்கு மோசை
மங்கல முழவி னோசை மந்திர வேத வோசை
செங்கையா டெரியி னோசை திருவடிச் சிலம்பி னோசை
எங்கணு நீரம்பி யன்ப ரிருசெவிச் சுழை மூற்ற. (௧௬)

ஆமுன னமலுமூர்த்தி யஞ்சலி முகிழ்த்துச் சென்னி
சூமுன ரடியில் வீழ்ந்தார் சுருதியா யிரநா வாரப்
பாடினார் பரமா னந்தப் பூரவையிற் படிந்தா ரன்பு
நீடினார் நிருத்தா னந்தன் காண்பது நியமம் பூண்டார்.

(கௌ)

முனிவர்கந் தருவர் வாணோர் தானவர் மோன யோகர்
புனிதகிம் புருட ரார்திப் புலவரு மிறைஞ்சி யன்பிற்
கனிதரு மின்பத் தாழ்ந்தார் திருமணங் காண வந்த
மனிதருங் காணப் பெற்றார் மாதவர் பொருட்டான் மன்னோ.

(கௌ)

அனந்தனா முனிவர் வேந்த னளவிலா னந்த மூறி
மனந்தனி னிரம்பிஹேலும் வழிவது போல மார்பம்
புனைந்தபுண் ணியடிவண் ணீறு கரைந்திடப் பொழிகண் ணீருள்
நனைந்திரு கரமுங் கூப்பி நாதனைப் பாடு கின்றான்.

(கௌ)

பராபர மூதலே போற்றி பத்தியில் வீணாவாய் போற்றி
சராசர மாகி வேறாய் நின்றதற் பரனே போற்றி
கராசல வுரியாய் போற்றி கனகவம் பலத்துளாடும்
நிராமய பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி.

(உ0)

ஒன்றாகி யைந்தா யையைந் துருவாகி வருவாய் போற்றி
இன்றாகிச் சென்ற நாளா யெதிர்நாளா யெழுவாய் போற்றி
நன்றாகித் தீய தாகி நடுவாகி முடிவாய் மன்றுள்
நின்றாகும் பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி.

(உ௧)

அடியரேம் பொருட்டு வெள்ளி யம்பலத் தாடல் போற்றி
பொடியணி தடந்தோள் போற்றி புரிசடை மகுடம் போற்றி
கடியவிழ் மலர்மென் கூந்தற் கயல்விழி பாகம் போற்றி
நெடியநற் பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி.

(உ௨)

என்றுநின் நேத்தி னான்பி னிருவரை நோக்கி வெள்ளி
மன்றுனின் ரூடா நின்ற மறைமுதல் கருணை கூர்ந்து
நன்றுநீர் வேட்ட தென்னென் றருள்செய நாதன் பாதந்
துன்றுமெய் யன்பிற் ருழ்த்து தொழுதுநின் நிதனைச் சொல்வார்.

(உ௩)

எந்தையித் திருக்கூத் தென்று மிநிலை நின்றி யார்க்கும்
பந்தவெம் பாச நீங்கப் பரிந்தருள் செய்தி யென்னச்
செந்தமிழ்க் கன்னி நாடு செய்தமா தவப்பே ரெய்தத்
தந்தன மென்றான் வேதத் தலைதடு மாற நின்றான்.

(உ௪)

அராமுனி யீது வேண்டு மாதிடெம் பெரும வந்த
நிராமய பரமானந்த நிருத்தநேர் கண்டோ ரெல்லாந்
தராதல மிசைவந் தெய்தாத் தனிக்கதி பெறுதல் வேண்டும்
பராபர வென்று தாழ்ந்தான் பகவனு மதற்கு நேர்த்தான்.

(உ௫)

ஆர்த்தனர் கணத்தோர் கைகோத தாடின ரலர்பூ மாரி
தூர்த்தனர் விண்ணோர் கண்ணீர் துளப்பினர் முனிவ ராகம்
போர்த்தனர் புளக மன்பிற் புதைத்தனர் விழுங்கு வார்போற்
பார்த்தனர் புல்லிக் கொண்டார் பசுலியல் விருவர் தம்மை.

(உ௬)

வேறு.

அனித்த மாகிய பூதமையும் பொறிபுல னுதியா றுருகி
இனித்த மாயையோ டிருவினைத் தொடக்கினு மிருளிலும் வேறுகித்
தனித்த யோகிக ளகநிறைந் தாடிய தனிப்பெருந் திருக்கூட்டத்தைக்
குனித்த வண்ணமாக் கண்டுவர்க் கிகபரந் கொடுத்தவ ணுறைகின்றான். (உஎ)

குனிவி லாதிரைத் தினந்தொடுத் தெதிர்வரு கொடுவி லாதிரை யெல்லை
புனித வாடக முளரிதோய்ந் தத்தனிப் பொதுநடந் தரிசித்தந்
கிளித் தார்ந்துந் நெண்மடந் கைந்தெழுத் தெண்ணியிந் நிலைநிற்குந்
களியு மன்பினு ரெண்ணியாந் கெய்துவர் கருதிய வரமெல்லாம். (உஅ)

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௮௨௬.

ஏழாவது

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

பன்ன கேசனு மடுபுலிப் பாதனும் பணிய
மின்னு வார்கடை மன்னவன் வெள்ளிமன் றுடல்
சொன்ன வாறிது பசித்தழல் கடவொரு பூதம்
அன்ன மாமலை தொலைத்தவா நெடுத்தினி யறைவாம். (க)

கன்னி யர்க்கர சாயினாள் கடிமனை புகுந்த
மின்னி யற்சடை மாதவர் வேதிய ரேறோர்
எந்நி லத்துள மன்னவர் யாவர்க்கு முறையே
பொன்னி யற்கலத் தறுகவைப் போனக மருத்தா. (உ)

பூசு கின்றவு முடுப்பவும் பூண்பவும் பழுக்காய்
வாச மெல்லிலை யேனவு மம்முறை வழங்காத்
தேச மன்னவ ரேனையோர் செல்லுநர்ச் செலுத்தி
ஈச னன்புறு கற்பினு ளிருக்குமவ் வேலை. (ங)

மடைவ ளத்தொழிற் புலவர்வந் தடியினை வணங்கி
அடிய ரேமட்ட போனக மாயிரத் தொன்றின்
இடைய தாயினுந் தொலைந்தில தியாங்கண்மேற் செய்யக்
கடவ தேதெனப் பிராட்டிதன் கணவர்முன் குறுகா. (ச)

பணிந்தொ துங்குகின் மழகண்முப் பத்துமுக் கோடி
கணங்க டம்மொடு மிங்கெழுந் தருள்வது கருதி
இணங்கு மின்கவைப் போனக மெல்லையின் முக்கி
உணங்கு கின்றதுண் டெஞ்சிய தெனைத்தென வரைக்கின். (ரு)

இமையக் குன்றமு மடைகலா யிதன்புறந் கிடந்த
சிமையக் குன்றுக ளீட்டமுஞ் சேர்ந்தென நிமிரச்
சமையக் கொட்டிய வாலரிப் புழுக்கலுஞ் சாதக்
கமையக் கொட்டிய கறிகளின் வருக்கமு மனைத்தே. (ரு)

என்ற போதிதை யெம்பிரான் நேவியா யாடதலை
ஒன்று மன்பினு லொருவினை யாடலை நினைந்தோ
தன்ற ணிக்குடைப் பாரிடத் தலைவன தாற்றல்
அன்றி யாவருமறிந்திடக் கூட்டவோ வறியேம்.

(எ)

சிறிது வாணகை செய்துமூ வேந்தரிற் சிறந்த
மறுவின் மீனவ னரும்பெறன் மகளுனக் கரிதிற்
பெறுவ தேதுவான் நருவுகின் பணிசெயப் பெற்றிற்
குறைவ தேற்பிறர் திருவெலா முன்னதே யன்றோ.

(அ)

அளவி லாதகின் செல்வத்தின் பெருக்கைநா மறிய
வினைவு செழுதனை போலுநின் விருந்துணப் பசியாற்
கனைய டைந்தவ ராகிந்ந் கணத்தினுட் காணேந்
தளவ மூரலா யாஞ்செயத் தக்கதே தென்றான்.

(ஆ)

அடுக்க நின்றகுண் டோதர னகட்டிடை வடவை
மடுக்க வுன்னினு னதுவந்து வயிற்றெரி பசியாய்த்
தொடுக்க வாலமுண் டாங்குடல் சோர்ந்துவேர்த் தாவி
ஒடுக்க முற்றைய பசியினு லுயங்கினே னென்றான்.

(ஈ)

குடையெ டுக்குமிக் குறியதாட் குறட்கொரு பிடிசோ
றிடுமி னப்புறஞ் சோறுமா லெனத்தொழு தெல்லாம்
உடைய நாயகி போயினுள் குறியனு முடனே
நடைத ளர்ந்துகண் புகைந்துவாய் புலர்ந்திட நடந்தான்.

(ஊ)

படைக்க ணேவல ரிறைமகள் பணியினுற் பசினோய்
தொடுத்த வன்றனைக் கொண்டுபோய்ச் சொன்றிமுன் வீடுத்தார்
அடுத்தி ருந்ததே கண்டன ரன்னமா மலையை
எடுத்த யின்றது மடிசிலந் கிருந்ததுங் காணார்.

(உ)

சிலம்பு தூபுரச் சேழிச் சேடியர் சில்லோர்
அலம்பு வால்வனைக் கைநெரித் ததிகய மடைந்தார்
புலம்பு மேகலை யார்சிலர் பொருக்கென வெருண்டார்
கலம்பெய் பூண்மூலை யார்சிலர் கண்புதைத் திரிந்தார்.

(ஊ)

முரவைபோகிய முரிவில்வான் மூரல் † பால் வறையற்
கருனை ‡ தீம்பய நடுதுவை பல்வகைக் கறிகள்
விரவு தேம்படு பாரயி ரிழுதுதேன் வெள்ளம்
வரைவி லாதன மிடாவொடு வாரிவாய் மடுத்தான்.

(ஊ)

பல்ப முக்குவை வேற்றுருப் பண்ணியங் கன்னல்
மெல்க வைத்தனடு தெங்குவை யன்றியும் வேவா
வல்சு காய்களின் வருக்கமு றுகர்ந்துமா றுமல்
எல்லை தீர்நவ பண்டமு மெடுத்துவாய் மடுத்தான்

(ஊ)

பாரித் துள்ளவிப் பண்டமும் பருஉக்குறுங் கையால்
வாரித் தன்பெரு வயிற்றிடை வைப்பவுற் தடுவை
பூரித் தாகுதி பண்ணிய தழலெனப் பொங்கிக்
கோரித் தொன்பது வாயிலும் பசித்தழல் கொளுத்த.

(ஊ)

* சோறும் - சொல்லுதும். † முரவைபோகிய முரிவில் வால் மூரல் -
வரியற்ற இடைமுரியாத வெள்ளிய சோறு.

‡ பால்வறையற் கருனை - பாலைப்பொரித்ததனோடேகூடிய பொரிக்கறி.

அலங்க லோதிகண் டதசய மடைந்துதன் னன்பின்
நலங்கெ ணுபுகன் முன்புபோய் நாணமுட் கிடப்ப
இலங்கு பூங்குழல் சுவன்மிசை யிறக்கியிட் டொல்கி,
நிலங்கி னைத்துநின் றுணிலை கண்டனூ னிருபன்.

(க௭)

அஞ்சி லோதியை-வினவுவா னறிகலான் போலக்
குஞ்சி யாரழ லன்னவக் குடவயிற் றவனுண்
டெஞ்சி யுள்ளவேற் பூதங்க ளின்னமும் விடுத்தன்
நெஞ்ச வப்பவே யருத்துது மென்னலு நிமிலை.

(க௮)

ஐய வின்னுமிக் குறட்பசி யடங்கிடா வேறு
வெய்ய பாரிட வீரரை விடுத்தியே லெடுத்த
வையம் யாவையும் வயிற்றிடை வைப்புரே யதனாற்
செய்ய காலருத் திரப்பெயர் தேற்றமா முனக்கே.

(க௯)

சங்க வார்சுழைக் குறன்மகன் நன்செய றுனே
இங்கு வந்துரை செய்திட வறிதியென் றிறைமுன்
மங்கை நாயகி குமுதவாய் மலர்பொழு தெயிற்றுத்
திங்கள் வாய்முழை யான்பகித் திச்சுட வந்தான்.

(௨0)

நட்ட மாடிய சுந்தர நங்கையெம் பிராட்டி.
அட்ட போனகம் பணிவரை யணையவாய்க் கிடந்த
தொட்டு வாய்மடுத் திடவுமென் சுடுபசி தணியா
திட்டு னாதவர் வயிறுபோற் காந்துவ தென்றான்.

(௨௧)

கையர் முப்புரத் திட்டதிக் கடும்பசி யுருவாய்ப்
பொய்ய னேன்வயிற் றிடைக்குழி புருந்ததோ வென்னுங்
கையெ றிந்திடு மண்டங்கள் வெடிபடக் கதறும்
ஐய கோவெனு முயிர்த்திடு மாலிசோர்ந் தயரும்.

(௨௨)

குண்டோதர னுக்கன்னமிட்டபடலமுற்றிற்று.

ஆஃ திருவிருத்தம் - அசஅ.

எ ட் ட ர வ து

அன்னக்குழியும் வைகையுமழைத்தபடலம்.

வேத நாயகன் பாரிட வேந்தனுக் கமையா
ஓத னாதிக ளருத்திய தன்மையீ துவையும்
போத ராமையா லமைவுறப் போன்கக் குழிதந்
தோத மாநதி யருத்திய செய்தியு முரைப்பாம்.

(௧)

கவன மால்விடை யாளிபின் கழகமழ் தென்றற்
பவீன மாமலை யாட்டியைப் பரீர்த்துளே நகைத்துத்
தவன மாப்பசி யுடையவன் நன்பொருட் டன்ன
புவன மாதின் றினைநீதன னினைக்குமுன் போந்தான்.

(௨)

நாற்ற டந்திசைத் தயிர்க்கட னனந்தலை நிலங்கீண்
தேற்றெழுந்துநாற் கிடங்கரா யுதித்தெழுந் தாங்கு
மாற்ற ருஞ்சுவைத் தீந்தயிர் வாலரிப் பதத்தோ
டேற்றெ முந்தது நாற்குழி யிடச்சிலும் பெரங்கி.

(௩)

குரும' திக்குல மன்னவன் மருகனக் குண்டப்
பெருவ யிற்றிரு பிறையெயிற் றெரிசிகைப் பேழ்வழு
ஒருகு றட்குடை ஓரனை யுன்பசி தணியப்
பருகெ னப்பணித் தருளவும் பாரிடத் தலைவன். (ச)

அத்த யிர்ப்பதக் கிடங்கரி லலைகடல் கலக்கும்
மத்தெ னக்கரம் புதைத்தெடுத் தெடுத்தவாய் மடுத்துத்
துய்த்தி டப்பசி விடுத்தது சுருகிநா யகன்றாட்
பத்தி வைத்துவி ணைந்தவர் பழவினைத் தொடர்போல். (இ)

வாங்கி வாங்குவாய் மடுத்தலு முடம்பெலாம் வயிராய்
லிங்கி னான்றரை கிழிபடப் பொருப்பென வீழ்ந்தான்
நீங்கு நீளுழிப் பிலனுடல் புரண்டன னீர்வேட்
டாங்கு நீர்கிலை தேடுவா னாயினா னெழுந்தான். (ஈ)

ஆவி யன்னவர்ப் பிரிந்துறை யணங்களுர் போலக்
காவி நான்மலர் தாமரைக் கடிமலர் வாட
வாவி யோடையுந் குளங்களும் வறப்பவாய் வைத்துக்
கூவ நீணிலை நீர்களும் பசையறக் குடித்தான். (எ)

அனைய னாகியு நீர்நசை யாற்றலன் வருந்தும்
வினைய னாகிவா னதிச்சடை வேதியன் பாதத்
தினைய நாதனுந் தன்றிரு முடியின்பீ திருக்கும்
நனைய நான்மல ரோதியைப் பார்த்தொன்று நவில்வான். (அ)

தேங்கு நீர்த்திறை மாலிகைச் செல்விகீ யிந்த
வாங்கு நீர்த்தடம் புரிசைசூழ் மதுரையின் மாடோர்
ஒங்கு நீத்தமா யொல்லென வருதியென் றுரைத்தான்
நீங்கு நீர்த்திரு மாதவ னொருமொழி நிகழ்த்தும். (ஆ)

அன்று மெம்பிரா னாணையாற் பகீரதன் பொருட்டுச்
சென்று நீயொரு தீர்த்தமாய்த் தினைப்பவர் களங்கம்
ஒன்று தீவினைத் தொடக்கறுத் தொழுகெனப் பணித்தாய்
இன்று மோர்நதி யாகெனப் பணித்தியே லென்னை. (க)

தெரிசித் தோர்படிந் தாடினோர் செங்கை யாலேனும்
பரிசித் தோர்பவத் தொடர்ச்சியின் பற்றுவிட் டெள்ளத்
துருசித் தோர்வுறு பத்தியும் விச்சையு முணர்வாய்
விரிசித் தோர்வுறு மெய்யுணர் வால்வரும் வீடும். (கக)

தந்தி டப்பணித் தருளெனத் தடம்புனற் செல்வி
சுந்த ரப்பெருங் கடவுளை வரங்கொண்டு தொழுது
வந்த ளப்பிலா வேகமோ டெழுந்துமா நதியாய்
அந்த ரத்துநின் நிழிபவ ளாமென வருமால். (கஉ)

டு' வ று.

திரைவனையணி கரமுடையவள் செழுமணிநகை யுடையுள்
றுரைவளைதுகி லுடையவள்கொடி நுணுகிடையவ ளறனீள்
விரைவளைகுழ லுடையவள்கயல் விழியுடையவள் வருவாள்
வரைவளைசிலை யவன்முடிமட வரனதிவடி வினுமே. (கக)

விரைபடுமகி லரைபொரிதிமில் வெயில்விடுமணி வரையோ
டரைபடமுது சிணையலநிட வடியொடுகழி தகழாக்
சூரைபடுகழி லிறவுளர்சிறு குடியடியொடு பறியாந்
கரைபடவெறி வதுவருவது கடுவிசைவளி யெனவே.

(கசு)

பிணையொடுகலை பிடியொடுகரி பிரிவிலவொடு பழுவப்
பணையொடுகரு முசுவயிறணை பறழொடுகழு வியதன்
துணையொடுகவி பயின்மரநிரை தொகையொடுமிற வுளர்
கணையொடுகிலை யிதனொடுமெறி கவனொடுகொடு வருமால்.

(கசு)

அடியிறநெடு வரையுதைவன வகழ்வனவகழ் மடுவைத்
திடரிடுவன மழைசொருகிய சிணைமரநிரை தலைகீழ்
படலிடுகரை தொறுநடுவன படுகடலுடை முதுபா
நெடுமுதுகிரு பிளவுறவரு நெடுநதியின வலையே.

(கசு)

பிரிஞ்ஞவியின முதுமரமகழ் பெருவலியின வசையா
வெளிநடுவன வெறிமணியின விரைசெலவின மதமோ
டொளிநளியின துரைமுகபட முடையனவென வரலாந்
களிறினையது மதுவிதழிகள் கவிழ்சடையணி குழினை.

(கசு)

நீடியபில முறுநிலையின நிருமலன்மதி முழமி
தாடியசெய வினவெயிலுமி நிருமணிதலை யினகீள்
கோடியகதி யினநிரைநிரை குறுகியபல காலின்
ஓடியவவி யினவளைபுட லுரகமுமென வருமால்.

(கசு)

மண்ணகழ்தவின் வளையணிகரு மாவனையது மிசைபோய்
விண்ணளவவி னவுணர்களிறை விடுபுனலொடு நெடுமும்
அண்ணலையனை யதுசுவையிழு தனையனைவுறு செயலாந்
கண்ணனையனை யதுநெடுகிய கடுகியகதி நதியே.

(கசு)

திகழ்தருகரி பரிகவரிகள் செழுமணியொடு வருமா
றிகழ்தருகுட புலவரசர்க ணெறிசெய்துகவர் திருவோ
டகழ்தருபதி புகுமதிசூல வரசனையதை யலதேற்
புகழ்தருதினை யிடவருகுட புலவரசனு நிகரும்.

(உ௦)

ஆரொடுமட லவிழ்பணையொடு மரநிகரிலை நிம்பத்
ஈரொடுபுலி யொடுகிலையொடு தருகயலொடு தழுவாப்
ஈரொடுதிசை பரவியதமிழ் பயிலரசர்கள் குழிமிச்
ரொடுபல திருவொடுவரு செயலனையத நதியே.

(உ௧)

வேறு.

கல்லார் கவிபோற் கலங்கிக்கலை மாண்ட கேள்வி
வல்லார் கவிபோற் பலவான்றுறை தோன்ற வாய்த்துச்
செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெளிந்து தேயத்
தெல்லாரும் வீழ்ந்து பயன்கொள்ள விறுத்த தன்றே.

(உ௨)

வண்டோகை மாற மலர்வேணியின் வந்த நீத்தங்
கண்டோத நஞ்சண் டருள்கண்ணுதன் மூர்த்தி பேழ்வாய்
விண்டோ தணியா தென்விடாயென வெம்பி வீழ்ந்த
குண்டோ தரனை விடுத்தானக் குடினை ஞாங்கர்.

(உ)

அடுத்தா னதின் னிடைபுகிருந் தாற்ற லோடும்
எடுத்தான் குறுங்கை யிரண்டுக்கரை யேற நீட்டித்,
தடுத்தான் மலையோ னிமிர்தண்புனல் வாயங் காந்து
மடுத்தான் வீட்டியுங் கடலுண்ணு மழையு நாண.

(உச)

தீர்த்தன் சடைநின் நிழிதீர்த்த மருந்தி வாக்குத்
கூர்த்தின்பு'கொண்டு குழகன்றிரு முன்ன ரெய்திப்
பார்த்தன் பணிந்த பதமுன்பணிந் தாடிப் பாடி.
ஆர்த்தன் புருவாய்த் துதித்தானள வாத கீதம்.

(உரு)

பாட்டின் பொருளா னவன்பாரிட வீரன் பாடல்
கேட்டின்ப மெய்திக் கணங்கட்குக் கிழமை நல்கி
மோட்டின் பூனம்மண் முறைசெய் திருந்தா னளக்க
காட்டின் பூறம்போய் மடங்குங்கயற் கண்ணி யோடும்.

(உசு)

வேறு.

தீர்த்த னிதழிச் சடைநின்று மிழிந்து வரலாற் சிவகங்கை
தீர்த்த னுருவந் தெளிவோர்க்கு ஞானந் தரலாற் சிவஞான
தீர்த்தங் காலிந் கடுகிவருஞ் செய்தி யாலே வேகவதி
தீர்த்தங் கிருத மாலையென வகை நாமஞ் செப்புவரால்.

(உஎ)

அன்னக்குழியும் வைகையுமழைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - அளவு.

ஒன்பதாவது

எழுகடலழைத்தபடலம்.

முடங்கன்மதி முடிமறைத்த முடித்தென்னன் குடக்கன்னக்
டெங்கரொடு நதியழைத்த கிளர்கருணைத் திறனிது மேல்
மடங்கல்வலி கவர்த்தான்பொன் மாலையிற் தாடவெழு
தடங்கடலு மொருங்கழைத்த தன்மைதனைச் சாற்றுவாம்.

(க)

ஒதவரும் பொருள்வழுதி யுருவாகி யுலகமெலாஞ்
சீதளவெண் குடைநிழற்றி யறச்செங்கோல் செலுத்துநாள்
போதவரும் பொருளுணர்ந்த விருடிகளும் புனிதமுனி
மாதவரும் வரன்முறையாற் சந்தித்து வருகின்றார்.

(உ)

வேதமுனி கோதமனுந் தலைப்பட்டு மீள்வானோர்
போதளவில் கற்புடைய பொன்மலை மனைபுகுந்தான்
மாதவரும் வரவேற்று முகமனுரை வழங்கிப்பொன்
ஆதனமிட் டஞ்சலிசெய் தரியதவத் திறங்கேட்பான்.

(உரு)

கள்ளவினைப் பொறிகடந்து கரைகடந்த மறைச்சென்னி
உள்ளபொருள் பரசிவமென் றுணர்ந்தபெருந் தகையழிகேள்
தள்ளரிய பவமகற்றுந் தவமருள்செய் கெனக்கருணை
வெள்ளமென முகமலர்ந்து முனிவேந்தன் விளம்புமால்.

(ச)

தவவலியா னுலகின்ற தடாதகைக்குத் தாயானாய்
சிவபெருமான் மருகனெனுஞ் சீர்பெற்றாய் திறன்மலயத்
துவசனருவ கற்புடையாய் நீயுறியாத் தொல்லிரதம்
அவனியிடத் தெவரறிவா ரானு மியம்பக்கேள்.

(ரு)

மானதமே வாசிகமே காயிகமே யெனவகுத்த
 ஈனமில்சீர்த், தவுழமுன்று மிலற்றின்மா னத்தந்ரும
 தானமிசை மதிவைத்த நயவுபொறை மெய்சிவவே
 மோனமுறத் தியானித்த லைத்தடக்கண் முதலனந்தம்; (சு)

வாசிகனமந் தெழுத்திதாதன் மனுப்பஞ்ச சாந்திமுறை
 பேசுசத் வருத்திரந்தோத் திரமுரைத்தல் பெருந்தருமந்
 காசகல வெடுத்தோதன் முதலனந்தந் காயிகங்கள்
 ஈசனருச் சீனேகோயில் வலஞ்செய்கை யெதிர்வணங்கல். (எ)

நிருத்தனுறை பதிபலபோய்ப் பணிதல்பணி நிறைவேற்றல்
 நிருத்தன்முடி நதியாதி தீர்த்தயாத் திரைபோய்மெய்
 வருத்தமுற வாடலிவை முதற்பலவவ் வணகமூன்றிற்
 பொருத்தமுறு காயிகங்கள் சிறந்தனவீப் புண்ணியத்துள். (அ)

நிருத்தயாத் திரையதிக மவற்றதிகஞ் சிவனுருவாந்
 நிருத்தமாங் கங்கைமுதற் நிருநதிக டனித்தனிபோய்த்
 நிருத்தமா வெதரித்த் நிருநதிக ளவைவந்து
 நிருத்தமாய் நிறைதலினு லவற்றதிகந் திரைமுந்நீர். (ஈ)

என்றுமுனி விளம்பக்கேட் டிருந்தகாஞ் சனமாவை
 துன்றுதினாக் கடலாடத் துணிவுடைய விருப்பினளாய்த்
 தன்றிருமா மகட்டுரைத்தாள் சிறிதுள்ளந் தளர்வெய்திச்
 சென்றிறைவற் குரைப்பலெனச் செழியர்தவக் கொழுந்தனையாள். (க)

தன்றன்னை யுடையபெருந் தகைவேந்தர் பெருமான்முன்
 சென்றன்ன மெனகின்று செப்புவாள் குறள்வீரந்
 கன்றன்னக் குழியினொடு மாறழைத்த வருட்கடலே
 இன்றன்னை கடலாட வேண்டினு னென்றிரந்தாள்.

தேவிநிரு மொழிகேட்டுத் தென்னவராய் நிலம்புரக்குங்
 காவ்திகழ மணிகண்டர் கடலொன்றோ வெழுகடலுங்
 கடலிவர வழைத்துமென வுன்னினார் குணபாலோர்
 வாவியிடை யெழுவேறு வண்ணமொடும் வருவனவால். (கஉ)

துண்டமதித் திரளனைய சுரிவளைவாய் விடவுதைத்து
 வெண்டவள நுரைததும்பச் சுரவேறு மிசைக்கொட்பத்
 தண்டரள மணித்தொகுதி யெடுத்தெறியுந் தரங்கநிரை
 அண்டநெடு முகடுரிஞ்ச வார்த்தெழுந்த கடலேழும். (கங)

காணுமா நகர்பணிப்பக் கலிமுடிவி னயன்படைப்புக்
 கோணுமா நெழுந்ததெனக் கொதித்தெழுந்த கடலரவம்
 பூணுநா யகனகில புவனமெலாங் கடந்தநிரு
 ஆணையா லவனடிசென் றடைந்தார்போ லடங்கியதால். (கச)

தன்வண்ண ஓடுமுகடலின் றனிவண்ண மொடுகலந்து
 பொன்வண்ண நறும்பொகுட்பீ பூம்பொய்கை பொலிவெய்தி
 மின்வண்ணச் சடைதாழ வெள்ளிமணி மன்றும்
 மனவண்ண மெனவெட்டு வண்ணமொடும் வயங்கியதால். (கட)

எழுகடலழைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆட நிருவிருத்தம் - அக௦.

மல்யத் துவசவனியழைத்தபடலம்.

எழுகட லஹத்தவா நியும்பி னுமினிச்
செழுமதி மரபினோன் சேணி ழிந்துதன்
பழுதில்கற் பில்லொடும் பரவை தோய்ந்தரன்
அழகிய திருவுரு வடைந்த தோதுவாம்.

(க)

புரவலன் றடாதகைப் பூவை யோடும்வந்
துரவுகீர்க் கடன்மருந் குடுத்த சந்தனம்
மரவமந் பூரமா வகுளம் பாடலம்
விரவுந் தனத்தரி யணையின் மேவினான்.

(உ)

தாதவிழ் மல்லிகை முல்லை சண்பகப்
போதுகொய் தினையருஞ் சேழப் பொற்றொடி
மாதருந் கொடுத்திட வாங்கி மோந்துயிர்த்
தாதர மிரண்டற வமரு மெல்லையில்.

(ஈ)

தன்னமர் காதலி தன்னை நோக்கியே
மன்னவ னுன்பொருட் டேழு வாரியும்
இந்நக ரழைத்தன மீண்டுப் போந்துநின்
அன்னையை யாடுவா னழைத்தி யாலென.

(ச)

மடந்தையு மன்னையைக் கொணர்ந்து வாவீமா
டடைந்தன ளாகமற் றவள்பு ராணதூற்
படர்ந்தகேள் வியர்தமை நோக்கிப் பௌவரீர்
குடைந்திடும் விதியெவன் கூறு மென்னவே.

(ரு)

கோதறு கற்பினாய் கொழுகன் கைத்தலங்
காதலன் கைத்தல மன்றிக் கன்றின்வால்
ஆதலிம் மூன்றிலொன் றங்கை பற்றியே
ஓதகீ ராடுதன் மரபென் றோதினார்.

(சு)

மறையவர் வாய்மைபொன் மாலை கேட்டுமேற்
குறைவறத் தவஞ்செயாக் கொடிய பாவினேற்
கிறைவனுஞ் சிறுவனு மில்லை யேயினிப்
பெறுவது கன்றலாற் பிறிதுண் டாகுமோ.

(ஏ)

ஆதலாற் கன்றின்வால் பற்றி யாடுகோ
மாதரா யென்றுதன் மகட்குக் கூறலும்
வேதன்மால் பதவியும் வேண்டி. னார்க்கருள்
நாதனா ருயிர்த்துணை யாய நாயகி.

(அ)

தன்னுயிர்க் கிழவனை யடைந்து தாழ்ந்துதன்
அன்னைதன் குறையுரை யாட வாண்டகை
மன்னவன் வலாரியோ டொருங்கு வைகிய
தென்னவன் மேன்முனஞ் செலுத்தி னுனரோ

(ஊ)

வேறு.

சிலையத் திரியார் திருவுள் ளமுணர்ந்
தலையத் திரியட் டவனா தனநீத்
துலையத் திரியொத் தவிமா னமொடு
மலையத் துவசல் செழியன் வருமால். (க0)

மண்பே றடைவான் வருமேழ் கடல்வா
எண்பே றடையா வருளின் னமுதைப்
பெண்பே றதனாற் பெறுபே றிதெனாக்
கண்பே றடைவா னெதிர்கண் டனனே (க1)

வந்தான் மருகன் சரணம் பணிவான்
முந்தா முனமா மனெனும் முறையால்
அந்தா மரையங் கையமைத் துமகட்
டந்தா னையெதிர்ந் துதழீஇ யினனாள். (க2)

ஆத்தன் றிருவுள் ளமகிழ்ந் தருளாற்
பார்த்தன் புகிரம் பியபன் னியொடுந்
திர்த்தம் புகுந் தாடியசெல் கவெனப்
பூத்தன் பொருளைப் புணனா டவனும். (க3)

முன்னைத் தவமெய் திமுயன் றுபெறும்
அன்னப் பெடையன் னவள்வந் தெதினே
தன்னைத் தழுவத் தழுவிக் கிரிவேந்
தென்னக் குறையா மகிழ்வெய் தினனே. (க4)

தண்டே மொழிவேள் விதவக் குறையாற்
கண்டே னிலனென் றுகருத் தவலம்
உண்டே யஃகிவ் வுவகைக் களிதேன்
வண்டே யெனவுண் மெறந் தனனாள். (க5)

சேணுற் றவனைச் சிலநாள் கழியக்
காணுற் றவள்போ னிறைகற் புடையாள்
பூணுற் றமலர்ந் ததொர்பொற் கொடிபோல்
நாணுற் றெதிர்நண் னியிறைஞ் சினளால். (க6)

மஞ்சோ தியகாஞ் சனமா லைகையிற்
பைஞ்சோ திவிளங் குபலித் திரையாய்ச்
செஞ்சோ திமுடிச் சிவநா மவெழுத்
தஞ்சோ திநெடுங் கடலா மெரோ. (க7)

துங்கக் கழிவே தியர்தொன் மறைநூற்
சங்கற் ப்விதிப் படிதன் றுணைகை
அங்கைத் தளிர்ந் தியகத் துவகை
பொங்கப் புணரிப்புணலா டினனே. (க8)

குடைந்தார் கரையே றினர்கொன் றைமுடி
மிடைந்தார் கருணைக் கண்விழிக் கமலம்
உடைந்தா ரனைமா ருதரங் குறுகா
தடைந்தா ருமைபா கருட் படிவம் (க9)

ஒண்கொண் டன்மிடற் றொளியும் மொருநால்
எண்கொண் டபுயத் தெழிலும் மழல்சேர்
கண்கொண் டநுதற் கவினும் பொலியா
மண்கண் டெய்யப் பவயங் கினரால்.

(௨௦)

விண்ணின் றுவழுக் கிவிழும் கதிர்போற்
கண்ணின் றநுதற் கருணா கரன்வாழ்
எண்ணின் றபுரத் தினிழிந் திமையா
மண்ணின் றதொர்தெய் வவிமா னமரோ.

(௨௧)

அத்தெய் வவிமா னமடுத் திடலும்
முத்தெய் வதமுக் கணவன் பணியால்
நத் * தெய் வதருக் கரணங் கையொடு
எத்தெய் வதமுந் தொழுவே றினனாள்.

(௨௨)

தேமா ரியெனும் படிசுந் தநறும்
பூமா ரிபொழிந் ததுபொன் னுலகந்
தூமா மறையந் தரதுந் துபிகார்
பூமா மெனவெங் குமதிந் தனவால்.

(௨௩)

வேறு.

ரழுந்தது விமானம் வான மெழுந்ததுந் துபியு நாணி
விழுந்தது போலு மென்ன வரவொலி யெங்கும் வீம்மத்
தொழுந்தகை முனிவ ரேத்தச் சுராதிகள் பரவத் திங்கட்
கொழுந்தணி வேணிக் கூத்தர் கோநகர் குறித்துச் செல்வார்.

(௨௪)

முன்புதம் முருவாய் வைய முறைபுரி கோல்கைக் கொண்டு
பின்புதம் முருவந் தந்த மருகனும் பெருகு கேண்மை
அன்புதந் தருகு நின்ற தடாதகை யணங்கு மீண்டு
பொன்புனை குடுமிக் கோயில் புருந்துநன் கிருப்பக் கண்டார்.

(௨௫)

முன்னையல் வினையால் யாக்கை முறைதடு மாறித் தோற்றம்
மன்னிய மனிதர் போலப் பண்டைய வடிவ மாறி
அன்னையே மகளா வீன்ற வப்பனை மருக னாக
ரன்னயா நோற்றேம் யார்க்கு மியற்றருந் தவந்தா னென்னு.

(௨௬)

என்றக லான்போ லையன் கனைகழல் விடாது பற்றி
ஒன்றிய வன்பு பின்னின் றீர்த்தெழ வுள்ளத் தோடுஞ்
சென்றிரு கண னு முட்டி யடிக்கடி திரும்பி நோக்கக்
குன்றுறழ் விமானந் தன்னை யஞ்சலி கூப்பிச் செல்வார்.

(௨௭)

வேறு.

புவலோகங் கடந்துபோய்ப் புண்ணியருக் கெண்ணிறந்த போக மூட்டுஞ்
சுவலோகங் கடந்துபோய் மகலோகஞ் சனலோகந் துறந்து மேலேத்
தவலோகங் கடந்துபோய்ச் சத்தியலோ கங்கடந்து தண்டு பூரயோன்
நவலோகங் கடந்துகை நாயகமாஞ் சிவலோக நண்ணி னாரே.

(௨௮)

அறக்கொடிபின் னிறைமகனை யடிபணிந்து தனையீன்றார்க் காதி வேத
மறைப்பொருடன் வடிவளித்த வருளின்மன நிறைமகிழ்ச்சி யாய்கொள் ளாமற்
புறப்படுவ தெனவிரண்டு திருச்செவிக்குஞ் செங்குழமம் பொதிந்த தீந்தேன்
நிறைப்பதெனப் பன்முறையாற் றுதிசெய்துதொழுதொன் றுநிகழ்த்தாநின்றான்.

ந - சிறப்பு.

எண்ணிந்த தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் பயன்சுரக்கு மிடே ரள்
புண்ணியவான் றஷ்டுஷிற்றுக் கன்றுக்குக் குறாவேதென் பொருட்டென் னீன்
எண்ணியது கடலொன்றே யெழுகடலு மீண்டழைத்தா யீன்ற ளாட
விண்ணிருந்த கணவனையம் விளித்துனருள் வடிவளித்துள் மேனா டந்தாய். ( )

தென்னர்மர பிறந்ததெனப் படுபழியி லாழவருளு செவ்வி நோக்கிப்
பொன்னவீர்தார் முடிபுனைந்து கோலோச்சி வருகின்றாய் பேர்நா மேலும்
இந்நிலைமைக் கிடையூறு மினியின்றே யெனத்தலைவி யியம்ப லோடுக்
தன்னிறைவி யுட்கோனை யகங்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தான் நமிழர் கோமான். ( )

மலயத்துவசனையழைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கூஉக.

ப தி ன் ற ரா வ து

உக்திரபாண்டியன்றிருவவதாரப்படலம்.

மன்ன வன்குல சேகரன் நிருமகன் மனைவி
தன்னொ டெங்கட லாடிய தருதியீ தந்தத்
தென்ன டின்றனித் திருமக டிருவுளங் களிப்ப
உன்ன ருந்திற லுக்கிர னுதித்தவா றுரைப்பாம். (க)
வேறு.

தண்ணிலா மௌலி வேய்ந்த சுந்தர சாமி ஞாலத்
தெண்ணிலா வைக றன்ன திணையடி நீழல்போல் யார்க்குந்
தெண்ணிலாக் கவிகை நீழல் செய்தருட் செங்கோ லோச்சி
உண்ணிலா வுயிர்தா னாகி முறைபுரிந் தொழுகு நாளில். (உ)

கரியவன் கமலச் செம்மன் மறைமுதற் கலைகள் காண்டற்
கரியவ னன்பர்க் கென்று மௌரியவ னாகு மேன்மை
தெரியவன் பகன்ற சிந்தைத் தென்னவன் றனக்குங் கற்பிற்
குரியவ டனக்குந் காத்தன் மகளென வுமையைத் தந்தான். (ங)

மற்றதற் கிசையத் தானு மருமக னாகி வைய
முற்றும்வெண் குடைக்கீழ் வைக முறைசெய்தா னாக மூன்று
கொற்றவர் தம்மிற் றிற்கட் கோக்குடி விழப்ப மெய்தப்
பெற்றது போலு மின்னும் பெறுவதோர் குறைவு தீர்ப்பான். (ச)

ஒன்றினைச் செய்கை செய்யா தொழிகைவே றென்று செய்கை
என்றிவை யுடையோ னாகி யீறிலாப் பரம யோகி
நன்றுத் திகழ்ச்சி வேட்கை நட்பிகல் வீளைக்கு மாயை
வென்றவன் செய்யு மாயை விருத்தியா ரளக்க வல்லார். (ஞ)

இந்திர சால வீச்சை காட்டுவா னென்னத் தன்பாற்
செந்தீழ னாட்ட மீன்ற செல்வனைக் கருப்ப மெய்தா
தந்தமி லுயிரு ஞால மனைத்தையு மீன்ற தாயாஞ்
சுந்தர வல்லி தன்பாற் றேன்றுமா றுள்ளஞ் செய்தான். (க)

அங்கவன் வரவீக் கேற்ப வாயமும் பிறருந் தாழ்த்து
மங்கைநீன் வடிவுக் கேற்பக் கருவுரு வனப்புஞ் சேருந்
திங்கடோ றாற்று மன்றற் செவ்வியுந் காண வாசை
பொங்கிய தெங்கட் கென்றார் புனிதையப் படிபோ லானான். (எ)

கருமணிச் சிகரச் செம்பொற் கனவரை யனைய காட்சித்
திருமுலை யமுதம் பெய்த செப்பிரண் டனைய வாக
வருமுலை சுமந்து மயிந்த மருங்குலும் வந்து தோன்ற
அருள்கனிந் தனையா னாவிற் கின்சுவை யார்வம் பொங்க.

(அ)

என்னவு மெளிய வேணு மரியன வென்ன வேட்ட
அன்னவும் போக பூமி யரும்பெற னுணவு நல்கிப்
பன்னக ரமுதுந் திங்கட் படுசுவை யமுதுந் தெய்வப்
பொன்னக ரமுது மாசை புதைபடக் கணங்க ணல்க.

(ஆ)

புண்ணிய முனிவர் வேத பண்டிதர் போந்து வேந்தர்க்
கண்ணிய சடங்கு மூது ரருங்கடி வெள்ளத் தாழ
எண்ணிய தீங்க டோறு மியற்றவிக் கன்னித் தேயம்
பண்ணிய தருமச் சார்பாற் படுபயன் றலைப்பா டெய்த.

(க)

மாசறத் துறந்தோ ருள்ள மானவான் களங்க நீங்க
ஈசர்தங் கிழமை யென்னு மிந்துவா திரைநாட் செய்த
பூசையின் பயன்ற னெய்த வெரிபுகம் பொற்கோள் வந்து
தேசொடு கேந்தி ரத்திற் சிறந்தநல் லோரை வாய்ப்ப.

(க௧)

முந்தைநான் மறைக டாமே முழங்கமந் தார மாரி
சிந்தநான் மலர்நூத் தாடு மின்னெனத் திசைக டோறும்
அந்தர மகளி ராடத் தூந்துபி யைந்து மார்ப்ப
விர்தையுந் திருவும் வெள்ளைக் கிழத்தியும் வீறு வாய்ப்ப.

(க௨)

அந்தனர் மகிழ்ச்சி தூங்க வடுத்தவர் வளர்க்கு முன்னர்
மந்திர வேள்விச் செந்தீ வலஞ்சுழித் தெழுந்தார்த் தாடச்
சிந்துர துதன்மா வெட்டுஞ் சேடனும் பொறையெய்ப் பார
இந்திரன் மேருப் புத்தேள் புனலிறைக் கிடத்தோ ளாட.

(க௩)

ஆலத்தை யமுத மாக்கு மண்ண லு மணங்குங் கொண்ட
கோலத்துக் கேற்பக் காலைக் குழந்தைவெங் கதிர்போ லற்றைக்
காலத்தி லுதித்த சேய்போற் கண்மழை பிலிற்று நிம்ப
மாலைத்தோட் செழியன் செல்வ மகள்வயிற் றோன்றி னானே.

(க௪)

எடுத்தனன் மோந்து புல்லி யேந்தினள் காந்தன் கையிற்
கொடுத்தனன் வாங்கி வீங்கு கொங்கைநின் நிழிபால் வள்ளம்
விடுத்தனள் குமுதப் போதில் வெண்ணிலா வெள்ளம் போல்வாய்
மடுத்தன ளருத்தி னாடன் மைந்தனை யெம்பி ராட்டி.

(க௫)

சலத்தலைக் கிடக்கைப் புத்தே டருநிழல் வாழ்க்கைப் புத்தேள்
அலர்த்தலை யிருக்கைப் புத்தே ளாதிப்புத் தேளிர் னேதப்
புலத்தலைக் கேள்வி சான்ற புண்ணிய முனிவ ரேனோர்
குலத்தலை மகளி ரோடுங் கோமகன் கோயில் பக்கார்.

(க௬)

குடபுலத் தரகம் பொன்னிக் குளிப்புனற் கோழி வீக்தும்
வடபுலத் தரசர் யாருங் குறுநில வாழ்க்கைச் செல்வத்
தடல்கெழு தொண்டைத் தண்டா ரரசொடு மனிகஞ் குழக்
கடல்கனூற் திசையும் பொங்கி வருவபோற் கலிப்ப வந்தார்.

(க௭)

மன்னனைத் தேவி தன்னை முறையினால் வழுத்தி வாழ்த்தி
நன்னர்கோளாகியோகை நவின்னுவெண் மழுமா னீத்த
தென்னவர் பெருமான நேவி திருமுகக் கருணை பெற்றுப்
பொன்னடி பணிந்து கம்மூர் போகுவா ரிணைய சொல்வார். (௧௮)

வழுதியடி, பெருமான் டன்பார் கந்தனே வந்தா னென்பார்
பழுதறு கற்பி னுடன் பாக்கிய மிதுவே யென்பார்
அழகினுள் மதனும் பெண்மையவாவறு மிவன்கோ லாணை
எழுதக லுலகோ வைய மேழையுந காக்கு மென்பார். (௧௯)

மனிதர்வான் றவமோ தென்பார் வைகுலோர் தவமோ வானப்
புனிதர்வான் றவமோ வேள்விப் பூசுநர் தவமோ கேள்வி
முனிவர்வான் றவமோ வீறு முதலிலா முதல்வ னுள்ளக்
கனிதரு கருணை போலிக் காதலன் றேற்ற மென்பார். (௨௦)

தருமமா தவத்தின் பேரே வருத்தமா தவத்தின் பேரே
பெருமைசால் காம நோற்ற பெருந்தவப் பேரே வெய்தற்
ருமையாம் வீடு நோற்ற வருந்தவப் பேரே விந்தத்
திருமக னென்று தம்மில் வினும்மிழ் சிறப்பச் சென்றார். (௨௧)

அவ்வவர் மனக் கடாறு மங்கல வணிக ளாகக்
கௌவைமங் கலங்க ளார்ப்புக் கழநக ரெங்கும் பொங்க
நெய்விழா வெடுப்பக் கேள்வி நிரம்பிய மறையோர்க் கீந்த
தெய்வமா தான நீத்தந் திரைக்கடன மடுத்த தம்மா. (௨௨)

சுண்ணமும் பொரியுந் தூவெள் ளரிசியுந் தூர்வைக் காடுந்
தண்ணறுஞ் சிவிறி வீசு தண்பணி நீருஞ் சாந்தும்
எண்ணெயு நானச் சேறும் பசையற வெடுத்து வாரிக்
கண்ணக னகர மெங்கும் கழுவின தான வெள்ளம். (௨௩)

செம்பொன்செய் துருத்தி தூம்பு செய்குழல வட்ட மாக
அம்பொன்செய் சிவிறி வெண்பொ னன்னடைகொண் டாரந் தூங்கு
வம்பஞ்ச முலையி னொரு மைந்தரு மாறி யாட
அம்பஞ்ச மாறி மாறி யநங்கனு மாடல செய்தான். (௨௪)

இன்னணங் களிப்ப மூது நிந்துவா திரைநன் னுளிற்
பொன்னவன் கேந்தி ரித்த புனிதலக் கினததிற் போநத
தென்னவர் பெருமான சேய்க்குச் சாதகச் செய்தி யாதி
மன்னவர்க் கியன்ற வேத மரபினால் வயங்க வாற்றி. (௨௫)

கரியவெண் டிரைநீர்ச் செல்வன் கல்லிற கரிந்த வென்றித்
தெரியல னுலகத் தாங்கு தெய்வத வரைக்கோ னுதித்
தரியலர் வீராஞ் சிந்தத் தருக்கழித் தச்சந் தோற்றந்
குரியகா ரணத்தா னும முக்கிர வரும னென்றான். (௨௬)

நாலாகு மதியற்சுந்தி மிதிப்பது நடாத்தி யாரும்
பாலாகு மதியி லன்ன மங்கலம் பயிற்றி யாண்டின்
மேலாகு மதியிற் கேச வினமுடித் தைந்தா மாண்டின்
நாலாறு தெரிந்து பூண தூங்கடி முடித்துப் பின்னர். (௨௭)

பதநிரை பாழி சாகை யாரணம் பிணத்த வேத
முதநிரைக் கலையும் வென்றி மூரிவீற் கலையும் வாளு
மதநிரை யொழுரு வமயன் மாநிரை வையம் பாய்மா
விதநிரை யேற்ற மற்று முணர்ந்தினுன் வியாழப் புத்தேன். (உஅ)

குருமுகத் ததிய வேண்டு மென்பதோர் கொள்கை யாலே
ஒருமுறை கேட்டாங் கெண்ணெண் கலைகளு மொருங்கு தேறி
அரனல தொருவ ராலுந் தேற்றுவ தருமையால்
பரனிடைத் தெளிந்தான் பாசு பதாத்திரப் படைபு மன்றே. (உக)

எல்லையில் கலைத் னெல்லா மகவைநா விரண்டின் முற்றத்
தொல்லறி வுடைய னாகித் குரவரைத் தொழுது போற்ற
வல்லவ னாகி யன்றோ மகிழ்ச்சிகொள் கலனாய் வென்றிச்
செல்லவேற் றினைய ரோடுந் திருவினை யாடல் செய்வான். (உ௦)

புகர்மத வேழ முட்டிப் போர்வினை யாடி வென்றற்
தகரொடு தகரைத் தாக்கித் தருக்கம ராடி வென்றும்
வகிப்படு குருதிச் சூட்டு வாரண மாடி வென்றும்
நகைமணிப் பலகை செம்பொ னுன்குறுப் பாடி வென்றும். (உ௧)

காற்றினுங் கடிய மாவீற் காவதம் பலபோய் மீண்டுங்
கூற்றினுங் கொடிய சேற்றக் குஞ்சர முகைத்தும் வைகை
யாற்றினுய் யானத் தாவி யகத்தினு ளின்பந் துய்த்தும்
வேற்றிறன் மைந்த ரோடு மல்லமர் வீளைத்து வென்றும். (உ௨)

சந்தவெற் படைந்து வேட்டஞ் செய்துமச் சைல வாழ்க்கை
அந்தண ராகி கூற வவர்தொழில் வினாபு மனனார்
கந்தமென் கனிவி ருத்தூண் கைதழிஇக் களித்து மீண்டும்
இந்தவா றைமழ வானடு கழியமே லெய்து மாண்டில். (உ௩)

குர்முத மடிந்த தங்க டோன்றலே யிவனென் நெண்ணிக்
கார்முக மயிலும் வேலுந் கைவிடாக் காக்கு மாபோல்
வார்முக முலையி னாரும் வடிக்கணு மருங்கு மொய்ப்பக்
கூர்முக வேலா னின்ன கொள்கைய னாகத் தாதை. (உ௪)

பங்கயச் செவ்வித் தாகிக் கண்மனம் பருகு காந்தி
அங்குழற் காலுஞ் சொன்ன வடைவினிற் நிரண்டு நீண்ட
சங்கமும் வட்டந் தோன்றச் செழுமுழந் தாளு நால்வாய்த்
துங்கவீடு கவுண்மால் யானைத் துதிக்கைபோற் நிரள்க வானு (உ௫)

சிறுகிய வயிறுந் தாழ்ந்த நாபியுஞ் செவ்வி நோக்கும்
மறுவில்லகண் ணடியி னன்ன கடியகங் வரைகொண் மார்பும்
எறியிசை வீணைத் தண்டி னிணைந்துநீண் டிழிந்த கையும்
வெறியதார் கிடந்த மேரு வெற்பிரண் டணை தோளும். (உ௬)

வலம்புரி யென்ன வாய்ந்த கண்டமு மலராண் மன்னு
பொலம்புரி கமல மன்ன வதனமும் பொதுவா னோக்கி
நிலம்புரி தவப்பே நன்னுன் வடிவெலா நின்று நின்று
நலம்புரி தூலா னோக்கிச் சோதிப்பா னடிக்க வல்லான். (உ௭)

உன்னத மாறு நீண்ட வுறுப்பைந்து சூக்கர் தானும்
அன்னது சூறுக்க நாண்கா மகலுறுப் பிரண்டேழாகச்
சொன்னது சிவப்பு மூன்று கம்பீரத் தொகுத்த வாறே
இன்னவை விரிக்கி னெண்ணுண் கிலக்கண வுறுப்பா மென்ப.

வயிறுதோ னெற்றி நாசி மார்புகை யடியில் வாறும்
உயரில்வான் செல்வ னொரு மொளிகவர் கண்க போலம்
புயல்புரை வள்ளற் செங்கை புதுமணங் கவருந் துண்டம்
வியன்முலை நடுமார் பைந்து நீண்டவேல் வினைக்கு நன்மை.

நறியபூங் குஞ்சி தொக்கு விரற்கணு நகம்பல் லைந்துஞ்
சிறியவே லாயுள் கோசஞ் சங்கநா முதுகிந் நான்கும்
சூறியவேற் பாக்கி யப்பே ருஞ்சிரங் ஞானமென் ருயந்தோர்
அறியுமில் வுறுப்பி ரண்டு மகன்றவே லிதுவு நன்றும்.

அகவழி யங்கை நாட்டக் கடையித முண்ண நாக்கு
நகமிவை யேழுஞ் சேந்த நன்மையாற் பெறுமா வின்பம்
இகல்வலி யோசை நாபி யென்றிவை மூன்று மாழ்ந்த
தகைமையா லெவர்க்கு மேலா நன்மைசா றக்கோ னென்னு.

எல்லையின் மூர்த்தி மைந்த னிலக்கண நிறைவி னோடு
நல்லவாறு குணனு நோக்கிப் பொதுவற ஞாலங் காக்க
வல்லவ னாகி வாழ்நா ணனிபெற வல்ல னென்னு
அல்லணி மிடற்றான் பின்னு மனத்தினு ளளந்து சூழும்.

இத்தகு பண்பு சான்ற நீர்மையா லிசைமை மீதி
வித்தக நல்ல வுள்ள முடைமைமெய் வீறு தெய்வ
பத்திமை யுலகுக் கெல்லா மகிழ்ச்சிசெய் பண்பு சாந்த
சித்தமெவ் வுயிர்க்கு மன்பு செய்கைநல் லீகை கல்வி.

வெல்லுதற் கரியார் தம்மை வெல்லுத றேவ ராலுஞ்
செல்லுதற் கரிய தேத்துஞ் சென்றிடு திறையுங் கோடல்
புல்லுதற் கரிய ஞால மாலைபோற் புயத்தி லேந்திச்
சொல்லுதற் கரிய கீர்த்தி யுலகெலாஞ் சுமப்ப வைத்தல்.

என்றிவை யாதி யாய வியற்குண முடைய னாகி
நன்றிசெய் துலகுக் கெல்லா நாயக னொருவ னாகி
நின்றிடு மிவற்குப் பின்னர் நீண்முடி கவித்து முன்னர்
மன்றல்செய் கென்று சூழ்ந்து மதிஞரோ சொவி னானே.

உக்கிரபாண்டியன் நிருவவதாரப்படல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - கூகூசு.

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரபாண்டியனுக்கு

வேல்வவாசெண்டுகொடுத்தபடலம்.

உருக்குந் திறலுக் கிரகுமர னுதய மிதுவான் மதியுநதிப்
பெருக்கும் கரந்த சடைக்கற்றைப் பெருந்தேர்ச் செழியர் பிரானவற்குச்
செருக்குஞ் செல்வ மணமுடித்துச் செவ்வேல் வளைசெண் டனித்துள்ளர்
தருக்கு முடிதல் தரகரிமை தந்த செயலுஞ் சாற்றுவாம்.

வையைக் கிழவன் மன்னருமைக் குமரன் மனக்கு மணம்புணர்ச்சி
செய்யக் கருதந் திறனோக்கி யறிஞ் சோடுந் திரண்டமைச்சர்
மையற் றழியா நிலத்திருவ மரபுங் குடியும் புகழ்மையுநம்
ஐயற் கிசையத் தக்ககுலத் தாசர் யாரென் மளக்கின்றார்.

(௨)

தீர்தண் புனல்குழ் வடபுலத்து மணலு ரென்னுந் திருநகர்க்கு
வேந்தன் பரிதி திருமரபின் விளங்குஞ் சோம சேகரனென்
றாய்ந்த கேள்வி யவனிடத்துத் திருமா தென்ன வவதரித்த
காந்தி மதியை மணம்பேச விருந்தா ரற்றைக் கணையிருள்வாய்.

(௩)

வெள்ளைக் களிற்றின் பிடர்சுமந்த குடுமிக் கோயின் மேயவிளம்
பிள்ளைக் கதிர்வெண் மதிமௌலிப் பெருமா னிரவி மருமானும்
வள்ளற் கரத்தான் தூனவிலெழும் தருளி வாறோர் நனவிற்குங்
கள்ளத் தருவாந் திருமேனி காட்டி யிதனை விளம்புவார்.

(௪)

அன்ன மிறைகொள் வயன்மதுரைச் சிவன்யா மரச நீயீன்ற
பொன்னை யணையா டனைமதுரா புரியிற் கொடுபோய் மறுபுலத்து
மன்னர் மகுட மணியிடற் மழுங்குந் கழற்காற் சுந்தரனாந்
தென்னர் பெருமான் குமரனுக்குக் கொடுத்தி யென்று செப்புதலும்.

(௫)

உள்ளக் கமல முககமல முடனே மலர விருதடங்கண்
அள்ளற் கமல மலர்ந்துதன தங்கைக் கமல முகிழ்த் தெழுந்து
வள்ளற் பரமன் கருணையெளி வந்த செயலை நினைந்தன்பின்
வெள்ளத் தழுந்தி யெழுந்திரவி வேலை முனைக்கும் வேலையினில்.

(௬)

நித்த நியமக் கடனிரப்பி நிருப னமைச்ச ரொடுநான்கு
பைத்த கருவிப் படையினொடு பல்வே றியமும் கலிப்பத்தன்
பொய்த்த மருங்குந் திருமகளைப் பொன்ன னாரோ டுரதமிசை
வைத்து மணஞ்சேர் திருவினொடு மதுரை நோக்கி வழிக்கொண்டான்.

(௭)

நென்ன லெல்லை மணம்பேச நினைந்த வாறே யமைச்சர்மதி
மன்னர் பெருமான் தமரோடு மணலூர் நோக்கி வழிவருவார்
அன்ன வேந்தன் றனைக்கண்டா ரடல்வேற் குமர னணையானெந்
தென்னர் பெருமான் குமரனுக்குந் திருவைத் தருதி யெனவணையான்.

(௮)

குலனுங் குடியும் கனலின்கட் கொன்றை முடியார் வந்துரைத்த
நலனுங் கூறி மணநேர்ந்து நயப்ப வதனை நன்முதியோர்
புலனென் றுழையர் தமைவிடுத்துப் பொருநைத் துறைவற் குணர்த்திவரு
வலனுந் தயில்வேன் மன்னனொடு மதுரை மூதூர் வந்திணந்தார்.

(௯)

இரவி மருமான் மதிமருமா னெதிரே பணியத் தழீஇமுகமன்
பரவி யிருக்கை செலவுய்த்துப் பாண்டி வேந்த னிருந்தான்மேல்
விரவி யமைச்சர் திருமுகங்கள் வேந்தர் யார்க்கும் விடுத்தாகர்
வரைவு நாள்செய் தணிசெய்ய மன்றன் முரசு மறைவித்தார்.

(௧௦)

மாடம் புதுக்கிப் பூசதமும் கதலிக்காடு மறுகெங்கும்
நீட நிரைத்துப் பாலிகையு நிறைபொற் குடமு முறைநிறுத்தி
ஆடு கொடியுந் தோரணமும் புனைவித் தழகுக் கழகாகக்
கூட நெருங்கு நகரைமணக் கோலம் பெருகக் கொளுத்தினார்.

(௧௧)

தென்ற னுடன் நிருமகனைத் தேவா பெருமான் மணம்புரிய
மன்ற லழகா லொருநகரொப் பதிக மின்றி மதுரைநகர்
அன்று தானே தனக்கொப்ப தாகும் வண்ண மணியடிமத்தார்
இன்று தானே தனக்கதிக மென்னும் வண்ண மெழிலடைத்தார். (௧௨)

வேறு

முன்னர் மால முடியணி சுந்தரத்
தென்ன ரேற்றின் நிருமுகங் கண்டுதாழ்ந்
தன்ன வாசக முட்கொண் டயற்புல
மன்னர் மாதவர் யாரும் வருவரால். (௧௩)

புரவி வெள்ளமும் போர்க்கரி வெள்ளமும்
வரவிற் * கால்வலி மள்ளரின் வெள்ளமும்
விரவி யாழிய வெள்ளமு முள்ளுட
இரவி தன்வழித் தொன்றல்வந் தெய்தினான் (௧௪)

கோடு வில்லொடு மேகக் குழாங்கண்மின்
நீடு வானொடு நேர்ந்தென மாற்புதாழ்ந்
தாடு குண்டலக் காதுடை யாடவர்
சேட னீகத்துச் சேரன்வந் தீண்டினான். (௧௫)

கடனுமுள்ளமும் காற்றும்பல் வண்ணமும்
உடலுங் கொண்டன வுந்துறு வாம்பரிப்
படுக டற்குட் பரிதியிற் றேன்றினான்
அடுப ரிப்பதி யாகிய வேந்தனே. (௧௬)

அலகி லாவுத யந்தொறு மாதவர்
அலகி லாருதித் தென்னப்பொன் னேடைசேர்
அலகி லானை யனீகமொ டெய்தினான்
அலகி லாற்றற் கயபதி யண்ணலே. (௧௭)

தொக்க மள்ள ரடிப்படு தூளிபோய்த்
திக்க டங்க விழுங்கித் திரைக்கடல்
ளக்கர் செய்ய வெழுந்தியங் கல்லென
நக்க வேற்கை நரபதி நண்ணினான். (௧௮)

மீன வேலையிற் கந்துக மேற்கொடு
கூடல் வாரிலை வஞ்சக் கொடுஞ்சமர்க்
கான வாழ்க்கை யரட்டக் கரும்படை
மான வேற்குறு மன்னவர் நண்ணினார். (௧௯)

சீனர் சோனகர் சிங்களர் கொங்கணர்
மான வேல்வல மாவவர் சாளுவர்
தான மாநிலைச் சாவக ராகியாம்
வீண நாட்டுள மன்னரு மீண்டினார். (௨௦)

நாலொ டுந்துவக் குண்டு றுடங்குமான்
ரோலர் தூறுகு சுருக்குடைத் தானையர்
கோல முஞ்சியர் கிஞ்சகக் கோலினர்
நாறு நூல்பயி னுவினர் நண்ணினார். (௨௧)

* வரைவில என்றும் பாடம்.

வட்ட நீர்க்கலக் கையினர் வார்த்துதோள்
விட்ட ருண்டலக் காதினர் வேட்டதீத்
தொட்ட கோலினர் வேள்வியிற் சுட்டநீ
றிட்ட நெற்றிய ரில்லொடு நண்ணினார். (உஉ)

முண்ட நெற்றியர் வெண்ணிற மூரலர்
ருண்ட கைக்கையர் கோவணம் வீக்கிய
தண்டு கையர்கற் றுனையர் மெய்யினக்
கண்டு பொய்யினக் காய்த்தவர் நண்ணினார். (உஉ)

தீந்தன் பாற்கடல் செந்துகிற் காட்டொடும்
போந்த போன்மெயிற் புண்ணியப் பூச்சினர்
சேந்த வேணியர் வேத சிரப்பொருள்
ஆய்ந்த கேள்வி யருந்தவ ரெய்தினார். (உச)

*ஆதி சைவர் முதற்சைவ ரைவருங்
கோதி லாவகச் சைவக் குழாங்கனும்
பூதி மேனியர் புண்ணிய வைந்தெழுத்
தோது நூலின ரொல்லவந் தெய்தினார். (உரு)

வெண்க ளிற்றவன் வேரியந் தாமரைப்
பெண்க ளிப்புறு மார்பன் பிரமனோ
டொண்க ளிப்புறு வும்பர் முதற்பதி
னெண்க ணத்தவர் யாவரு மீண்டினார். (உசு)

அலைந்து கோயி லடைந்தரிச் சேக்கைமேற்
குணங்க டந்தவன் கோமள வல்லியோ
டிணங்கி வைகு மிருக்கைகண் டேத்தினார்
வணங்கி னார்வணந் கும்முறை வாழ்த்தினார். (உ௪)

விரைசெய் தார்முடிச் சுந்தர மீனவன்
சுரர்கண் மாதவர் வேந்தர்க்குத் தொன்முறை
வரிசை நல்கி யிருந்தனன் மன்னவன
றிரும கன்மணஞ் செய்திறஞ் செப்புவாம். (உ௫)

சோம சேகரன் றோகை வனப்பெலாங்
கோம கன்கண் டுவப்பவக் கொள்கைகண்
டேம மேனிய னூல்வழி யார்க்குமத்
தேமன் கோதை யுறுப்பிய ழேற்றுவான். (உ௬)

வேறு.

பெருகனின் டறவுங் குறுகிடா வாகிப் பிளந்திடாக் கடையவாய்த் தழைந்து
கருவிவான் வன்முன் கண்மெனக் கறுத்துக் கடைகுமுன் நிபுண்மணங் கான்று
புரையறச் செறிந்து நெறித்துமெல் லென்று புந்திகண் கவரநெய்த் திருண்ட
மருமலர்க் குழலா டன்பதிக் கினிய மல்லலவான் ிவ்வமுண் டாகும். (உ௦)

திண்மத வேழ மத்தகம் போலத் திரண்டியர் சென்னியா ளவுடன்
உண்மதி கணவ னாயுணின் டகில வுலகர சுரியன மெட்டார்
தண்மதி போன்று மயிர்நரம் பகன்று தசைந்துழை விரலிடை யகன்ற
ஒண்மதி துதறன் பதிக்குநற் றிருவோ டெலப்பிலா ரோக்கிய முண்டாம். (உ௧)

கண்கடை சிவந்தான் பாலென வெளுத்து நடுவிழி கழியவுங் கரிதாய்
எண்கவி னடைத்து கோமள மாகி யிமைகரு மயிர்த்தெனி னினிய
ஒண்கரும் புருவீங் சூனிசிலை யொத்த தத்தமி லொத்திரு துளையும்
பண்கொள வருண்டு துண்டமெட் போது பதுமமேற் பூத்தது போலும். (௧௨)

வள்ளிபோல் வார்க்கு தாழ்த்திரு செவியு மடற்கழி நல்லவாய் முன்னர்
தள்ளிய காது மனோகர மாகுத் தன்மையா னன்மையே தழைக்கும்
ஒள்ளிய கபோலம் வட்டமாய்த் தசைந்திட் டியர்ந்துகண் ணாழிமண்¹ டலம்போற்
றெள்ளிய ஓற்ற மினியது நன்றென் றோதினான் றிரைக்கடற் செல்வன். (௧௩)

கொவ்வவவா யதரந் திரண்டிரு புடையுங் குவிந்துசேர் திரேகைநேர் கிடந்தால்
அவ்வணி யிழைதன் னன்பஹுக் கென்று நண்புரு வாகுமெண் ணான்கு
வல்லவா ளெயிறு மிடைவெளி யின்றி வார்க்குமேல் கீழிரண் டொழுங்குஞ்
செவ்வனோர் தாவின் பாலென வெள்கித் தீகழினன் றென்பீர்தூ றெளிந்தோர்.

மெல்லிதாய்ச் சிவந்து கோமள மான நாவிலுள் வேட்டவேட் டாங்கே
வல்லீவந் தெய்த துகர்த்திடுந் தசைந்து வட்டமா யங்குல மிரண்டின்
எல்லைய தாகி மஞ்சள மாகி யிருப்பது சுபுக நன்றென்பர்
அல்லியங் கமலம் போன்மணன் * திருடர் தவிர்ந்தி போல்வது முகமே. (௧௪)

திரைவளைக் கழுத்துத் தசைந்துநால் விரலி னளவதாய்த் திரண்டுமூன் றிரேகை
வரைபடிற் கொழந் என்கிலமன் னவனா மார்பகர் தசைந்து மூவாறு
விரலள வகன்று மயிர்நரம் பகன்று மிதந்ததேல் விழுமிதாம் வேய்த்தோள்
புரையறத் தசைந்து மயிரகன் றென்பு புலப்படா மொழியகோ மளமாம். (௧௫)

செங்கைகீண் டிருண்டு கணுக்கள்பெற் றடைவே சிறுத்திழற் செல்வமோ டின்பந்
தங்கும்வன் னுகிர்சேர் துருண்டிகண் ணுள்ளந கவர்வதாய்ச் சரசரப் பகன்றல்
அங்கவை நல்ல வகங்கைமெல் லெனச்சேர் திடைவெளி யகன்றிடை யுயர்ந்து
மங்கல மாய்ச்சில் வகைகளி னல்ல விலக்கண வரையுள மாதோ. (௧௬)

முத்தணி தனங்கள் கழனமாய்த் தசைந்து வட்டமாய் முகிழ்த்திரு கடனேர்
ஒத்திறு மாந்தீர்க் கிடையற நெருங்கி யுள்ளன மெலிந்தமர் துரோம
பத்திபெற் றயலே மயிர்நரம் பகன்ற பண்டியா ளுண்டிவேட் டாங்கே
துய்த்திடு நாபி வலஞ்சுழித் தாழ்த்தாற் றெலிலைத் திருவளம் பெருகும். (௧௭)

இடைமயிர் நரம்பற் றிருபதோ டொருநான் கெழில்விர ளளவொடு வட்ட
வடிவதாய்ச் சிறுகி மெலிவது நிதம்ப மத்தகம் யாமையின் புறம்போற்
படிவநே ரொத்த னன்றிரு குறங்கும் படுமயி ரெனபகன் றியாணைத்
தடவுடைக் கையுங் கரபமுங் † கதலித் தண்டுமொத் திருக்கினன் றென்ப

அங்கமுண் மறைந்து வட்டமாய்த் தசைவ தணிமுழந் தாண்மயிர் நரம்பு
தங்கிடா தடைவே யுருட்சியாய்ச் சிறுத்துச் சமவடி வாயுழ கடைந்த
சங்கமாஞ் சிரையென் பறத்தசைந் தியாமை முதுகெனத் திரண்டியர் தழுகு
மந்தலம் பொலிந்த புறவடி மடந்தை மன்னவன் பன்னியா மன்றோ. (௧௮)

அல்லியங் கமலக் கழல்விர லுயர்ந்து தூயவா யழகவாய்க் கழநீர்
மெல்லிதழ் நிரைத்தாங் கொழுங்குறத் திரண்டு வாலுகிர் ‡ வெண்மதிப் பிளவு
புல்லிய போன்று மெல்லிய வாகிப் புகறத் தசைந்தன வகத்தாள்
சொல்லிய தசைவு மென்மையிஞ் சமமுந் துகளறப் படைத்தன நன்றால். (௧௯)

* போன்மலர் தெனறும்பாடம்.

† கரபம் ¹ மணிக்கட்டிலிருந்து சிறுவிரல்வரையும் உள்ள கையின் வெளிப் பாகம். ‡ விரலுகிர் என்றும் பாடம்.

வண்ணமாந் தளிர்போழ வவந்தெரி பொன்போல் வைதலும் வெயர்வையற் றுகம்
உண்ணமா யிருக்கிற் செல்வமுண் டாகு மொண்மணம் பீரடல்ந் குவளை
தண்ணொ முளரி மல்லிகை நறுந்தண் சண்பகம் போல்வன வாகும்
பண்ணவாந் கிளவி குயில்கிளி யாழிற் படினவரும் பாக்கிய மென்னு. (௪௨)

வேறு.

கருங்குழற் கற்றை தொட்டுச் செம்மலர்க் காவி னெலல
மருங்குனல் கூர்ந்த கன்னி வடிவெலாம் வாக்கின் செல்வன்
ஒருங்குநா லுணர்வாற் றெள்ளி யிம்பரிந் றும்பர் தேத்தும்
இரங்குமிக் குயிலன் னாண்மெய் யிலக்கண மரிய தென்றான். (௪௩)

அங்குது கேட்டோர் யாரு மகங்கனி துளும்ப விப்பாற்
சொங்கலர் நறுந்தார்க் குஞ்சி யுக்கிற் குமரன் போந்து
மங்கல வரிசை மாண மத்தமான் சுமந்த வைகைச்
சங்கெரி துறைநீ ராடித் தருங்கடி வனப்புக் கொள்வான். (௪௪)

கட்டவிழ் கண்ணி வேய்ந்து மான்மதக் கலவைச் சாந்தம்
மட்டனஞ் செய்து முத்தான் மாண்கலன் முழுதுந் தாங்கி
விட்டவிர் கலைவான நிற்கல் வெண்கதிர்த் செல்வன் போல்வந்
திட்டபூந் தவிசின் மேற்கொண் டிருந்தனன் சங்க மேங்க. (௪௫)

அந்நிலை மணநீ ராடி யருங்கலப் போர்வை போர்த்த
கன்னியைக் கொணர்ந்து நம்பி வலவயிற் கவின வைத்தார்
பன்னியொ டெழுந்து சோம சேகரன் பரனும் பங்கின்
மன்னிய வுமையு மாக மதித்துநீர்ச் சிரகந் தாங்கி. (௪௬)

மங்கல நீரா னம்பி மலரடி விளக்கி வாசக்
கொங்கலர் மாலை சூட்டிக் குளிர்மது பருக்க மூட்டி
நங்கைதன் கையைப் பற்றி நம்பிதன் கையி லேற்றிப்
புங்கவ ரறிய நன்னீர் மந்திரம் புகன்று பெய்வான். (௪௭)

இரவீதன் மருமான் சோம சேகர னென்பேர் திங்கண்
மரபினை விளக்க வந்த சுந்தர மாறன் மைந்தன்
உரவுநீர் ஞாலந் தாங்கு முக்கிர வருமற் கின்றென்
குரவலர்க் கோதை மாதைக் கொடுத்தன னெனநீர் வார்த்தான். (௪௮)

மைந்துறு மடங்கற் றின்கான் மணிவட வயிரவூசல்
ஐந்துடன் பதஞ்செய் பஞ்சி யணையினோ டன்னத் தூவிப்
பைத்துகி லணையி் ரைந்து பவளவாய்ப் பசும்பொன் மேனி
இந்திர மணிக்கட் பாவை விளக்குநான் கிரட்டி யென்ப. (௪௯)

அட்டில்வா யடுக்குஞ் செம்பொற் கலங்கணு றம்பொன் வாக்கி
இட்டிழை மணிக்க ளாஞ்சி யேழுபொற் கவரி யெட்டு
விட்டொளிர் பசும்பொற் கிண்ணப் பந்திசூழ் விளங்க நாப்பனை
நட்டபொற் காவி னோடு நகைமணிக் குலதா றென்ப. (௫௦)

பெருவிலை யாரப் பேழை யாயிரம் பெற்ற துண்டு
சருவிலைப் பட்டு வெவ்வே றமைத்தன பேழைமுந்தா
றுருவமு தெழுதிச் செய்த வோவியப் பாவை யன்னார்
திருமணிக் கலனோ டேவற் சேடிய ரெழுநூற் றைவர். (௫௧)

வினாவொடு மூன்று மூதுர் மின்னுவிட் டெறியுஞ் செய்பொன்
அளவிறு கோடி யின்ன வரும்பெறன் மகட்டுச் செல்வ
வளமுற வரிசை யாக வழங்கினான் முழங்கி வண்டு
தினாமதுக் கண்ணிச் சோம சேகர மன்னன் மாடே .

(௫௨)

ஆர்த்தன வீயங்க ளெல்லா மமரம்ந் தார மாரி
தூர்த்தனர் வேள்விச் செந்திச் சுழித்தது வலமாய்த் துள்ளி
வார்த்தன மடவார் நாவின் முளைத்தன வாழ்த்து மன்றல்
பார்த்தனர் கண்க ளெல்லாம் பெற்றன படைத்த பேறு.

(௫௩)

பொதியவிழ் கடப்பந் தண்டார்ப் புயத்தினங் காளை யன்னான்
முதியவர் செந்தி யோம்ப வின்னிய முழங்கக் காந்தி
மதியமங் கலநான் பூட்டி வரிவளைச் செந்கை பற்றி
விதிவழி யேனை மன்றல் வினையெலா கிரம்பச் செய்தான்.

(௫௪)

வேறு.

எண்ணி லாத வளத்தினொடு மிரவி மருமான் மடப்பிடியைப்
பண்ணி லாவு மறையொழுக்கம் பயப்ப வேள்வி வினாமுடித்துத்
தண்ணி லாவெண் கலையிழந் தாரா கணமுந் தவழ்ந்துழல்
விண்ணி லாவு மணிமாட வீதி வலமாய் வருமெல்லை.

(௫௫)

மின்னேர் பொன்னந் தொடியினரு மென்செம் பஞ்சி யடியினரும்
பொன்னேர் மணிப்பூண் முனையினரும் புலம்பு மணிமே கலையினரும்
அன்னே ரோதித் தாரினரு மாகிக் கண்ணு மனமுமவன்
முன்னே தூது நடப்பதென நடப்ப நடந்தார் முகிழ்முனையார்.

(௫௬)

சருங்கு மிடையார் தன்பவனி தொழுது வருவார் தமக்கிரங்கி
மருங்குப் பாரங் கழிப்பான்போற் கலையைக் கவர்ந்தும் வளைத்தோண்மேல்
ஒருங்கு பாரங் கழிப்பான்போல் வளையைக் கவர்ந்து முள்ளத்துள்
நெருங்கு பாரங் கழிப்பான்போ னிறையைக் கவர்ந்து நெறிச்செல்வான்.

(௫௭)

வான மதிசேர் முடிமறைத்த வழுதி மகனே யிவனென்றால்
ஆனை யெருத்திற் சிங்கவிள வடலே நென்ன வயல்வேந்தர்
சேனை தழுவ வரும்பவனிக் கொப்பே தொப்புச் செப்புங்கால்
பாளை மகளை மணந்துவரு மினையோன் பவனிச் செல்வமே.

(௫௮)

இம்மை தனிலு நன்மைதரு மீசன் நனையும் வாச வற்கு
வெம்மை தருவன் பழிதவிர்த்த விமலன் நனையு மங்கயற்கண்
அம்மை தனையும் பணிந்துமீன் டரசன் கோயி லடைந்தீன்றோர்
தம்மை முறையா லடிக்கமலந் தலையிற் பணிந்தான் நறிக்குமரன்.

(௫௯)

ஆளு வாறு சுவையழிசி லயில்வோர் தம்மை யயில்வித்து
நாலு வரிசை வரள்முறையா னல்லி விடையு நல்கப்பின்
வாலு டவர்க்கும் விடைகொடுத்து மதிக்கோ ளொழுதி வைருநாட்
டேனார் கண்ணித் திருமகனுக் கிதனைச் செப்பி யிதுசெய்வான்.

(௬௦)

கமந்த கேட்டி யிந்திரனுங் கடலு முனக்கு வான்பகையாற்
ஈந்த மேருத், தருக்கடையுஞ் சதவேள் விக்கோன் முடிசுதற
இந்த வளைகொண் டெறிகடவி வில்வேல் விடுதி யிச்செண்டால்
அந்த மேரு தனைப்புடையென் றெடுத்திக் கொடுத்தா னவைமூன்றும்.

(௬௧)

அன்ன மூன்று படைக்கலமுந் தொழுது வாங்கி யடலேறு
தன்னை நேரா யெதிர்தீர்நூற் தனயன் றனை யுக் கிரவமுதி
என்ன வாதி மறைமுழங்க வியங்க ளேங்க முடிசுவித்துத்
தன்ன தானை யரசரிமை தனிச்செங் கோலுந் தானல்கா.

(௬௨)

குட்சி வினையிற் றொன்னைய சமதி தன்னைத் தொன்னாலின்
மாட்சி யறிஞர் தமைநோக்கி வம்மி னிவனைக் கண்ணிமைபோற்
காட்சி பயக்குந் கல்லியும்போற் காப்பீ ரிதுநுந் கடனிம்மண்
ஆட்சி யிவன தென்றினாய வரியே றனையான் றனைநல்கா.

(௬௩)

வேறு.

வெய்யவேற் காளை பின்னான் றன்னையும் வேறு நோக்கி
ஐயவிவ் வையந் தூங்கி யளித்தன னெடுநா ளிந்த
மையறு மனத்தார் சொல்லும் வாய்மையா ரெழுதி கீயுஞ்
செய்யுகோன் முறைசெய் தாண்டு திருவொடும் பொலிக் வென்றான்.

(௬௪)

பன்னருந் கணங்க ளெல்லாம் பண்டைய வடிவ மாகத்
தன்னருட் டிணையாய் வந்த தடாதகைப் பிராட்டி யோடும்
பொன்னெடுங் கோயில் புக்குப் பொலிந்தன னிச்சை தன்னால்
இன்னருட் படிவங் கொள்ளு மீரிலா வின்ப மூர்த்தி.

(௬௫)

வேறு.

பின்ன ருக்கிரப் பெயர்த ரித்தவத்
தென்னர் கோமகன் நெய்வ நான்மறை
மன்னு நல்லறம் வளர வையகந்
தன்ன தானையாற் றுங்கி வைகினான்.

(௬௬)

உக்கிரபாண்டியனுக்குவேல்வளை செண்டுகொடுத்தபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧,௦௩௨.

பதின்மூன்றாவது

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

வளையொடு செண்டுவேன் மைந்தந் கஞ்சரும்
பளையவேம் பணிந்தகோ னளித்த வாரிதத்
தளையவிழ் தாரினான் றனயன் வேலைமேல்
இளையவ னென்னவே லெறிந்த தோதுவாம்.

(௧)

திங்கனி னுக்கிரச் செழியன் வெண்குடை
எங்கணு நிழற்றவீற் றிருக்கு ஞாவயிற்
சங்கையில் லாதமா தரும வேள்விகள்
புங்கவர் புடைதழீஇப் போற்ற வாற்றுகாள்.

(௨)

அரும்பரி மகந்தொணூற் றுறு செய்துழிச்
சுரும்பரி னிசைத்தருத் தோன்ற றண்ணு
விரும்பரி முரன்றுருழ் வேம்பி னங்குழைப்
பொரும்பரி வீரன்மேற் பொழுது பொங்கினான்.

(௩)

மன்னிய நாடெலாம் வளஞ்சு ரந்துவான்
பொன்னியு னுடுபோற் பொலித லாலிந்த
மின்னிய வேலினான் வேள்வி செய்வதென்
றுன்னிய மனத்தனோர் சூழ்ச்சி யுன்னினான். (ச)

பொருங்கடல் லேவந்தனைக் கூவிப் பொள்ளை
இருங்கட லுடுத்தபா ரேழு மூழினான்
ஒருங்கடு வெள்ளமொத் துருத்துப் போய்வனைந்
தருங்கடி மதுரையை யழித்தி யாலென்றான். (ந)

வினாவது தெரிகிலன் வேலை வேந்தனும்
வளவயன் மதுரையை வளைத்திட் டும்மெனக்
கனாவது கருதினான் பேயும் கண்பிடை
கொளவரு நனந்தலைக் குருட்டுக் கங்குல்வாய். (சு)

வேறு.

கொதித்தலைக் கரங்களண்ட கூடமெனரு மூடுபோய்
அதித்தலைக்க லுழினானி லார்த்தலைக்கு நீத்தமாய்
"மதித்தலத்தை யெட்டிமுட்டி வருமொரஞ் சனப்பொருப்
புதித்தலொத்து மண்ணும்விண்ணு முட்கவந்த துததியே. (ஏ)

வங்கவேலை வெள்ளைமாட மதுரைமீது வருசெயல்
கங்குல்வாய திங்கண்மீது காரிவாய காருடல்
வெங்கண்வாள ராவிழுங்க வீழ்வதொக்கு மலதுகார்
அங்கண்மூட வருவதொக்கு மல்லதேது சொல்வதே. (அ)

வட்டயாமை பலகைவீச வாளைவாள்கண் மகரமே
பட்டயாளை பாய்திரைப் பரப்புவாம் பரித்திரன்
விட்டதோணி யிரதமின்ன விரவுதாளை யொடுகடல்
அட்டமாக வழுதிமே லமர்க்கெழுந்த தொக்குமே. (ஈ)

இன்னவா நெழுந்தவேலை மஞ்சறங்கு மிஞ்சிசூழ்
நன்னகர்க் குணக்கின்வந்து நன்னுருமெல்லை யரையிரா
மன்னவன்க னாவின்வெள்ளி மன்றவாணர் சித்தராய்
முன்னர்வந் திருந்தரும்பு முறுவறோன்ற மொழிகுவார். (க௦)

வழுதியுன்ற னகரழிக்க வருவதாழி வல்லைநீ
எழுதிபோதி வென்றிவே லெறிந்துவாகை பெறுகெனத்
தொழுதசெந் கரத்தினான் றுதிக்குநாவி னொனெழிஇக்
கழுதுறங்கு கங்குலிற் கனவுணர்ந்து தாவலான். (க௧)

கண்ணிறைந்த வமளியிற் கழிந்துவாயில் பலகடற்
துண்ணிறைந்த மதியமைச்ச ருடன்விரைந்து குறுகியே
மண்ணிறந்த தென்முழங்கி வருதரங்க வாரிகண்
டெண்ணிறந்த வகிசயத்த னுகிநிற்கு மெல்லவாய். (க௨)

கனவில்வந்த சித்தவேடந் நனவில்வந்து காவலோன்
நினைவுகண்டு பொழுதுதாழ் நிற்பதென்கொ லப்பனே
சினவிலேலை போலவந்த தெவ்வைமான வலிகெட
முனையவே லெறிந்துஞ்ஞால முடிவுதீர்த்தி யாலென. (க௩)

* வெள்ளைமாட என்றும் பாடம்.

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். ௧௧௯

எடுத்தவேல வலத்திநித் தெறித்தவேலை வேன்முனை
மடுத்தவேலை சுஃறென வறந்துமான வலிகெட
அடுத்தவேரி வாகையின்றி யடிவணங்கு தெவ்வரைக்
கடுத்தவேல் வலாந்கணைக் காலின்மட்ட தானதே. (௧௪)

சந்தவேத வேள்வியைத் தடுப்பதன்றி யுலகெலாந்
சிந்தவேறு சூழ்ச்சிசெய்த தேவர்கோவி னேவலால்
வந்தவேலை வலியழிந்த வஞ்சகர்க்கு நன்றிசெய்
திந்தவேலை வலியிழப்ப தென்றுமுள்ள தேகொலாம். (௧௫)
வேறு.

புண்ணிடை நுழைந்த வேலாற் புணரியைப் புறங்கண் டோன்பால்
மண்ணிடை நின்ற சித்தர் வானிடை மறைந்து ஞானக்
கண்ணிடை நிறைந்து தோன்றுங் கஞ்ஞையால் வழுவங்கொண்டு
விண்ணிடை யணங்கி னோடு விடையிடை விளங்கி கின்றார். (௧௬)

முக்கனும் புயங்க ணன்கு முனைமதிக் கண்ணி வேய்ந்த
செக்கரஞ் சடையுங் காள கண்டமுந் தெரிந்து தென்னன்
பக்கமே பணிந்தெ முந்து பரந்தபே ரன்புந் தானுந்
தக்கவஞ் சலிசெய் தேத்தித் தரைமிசை நடந்து செல்வான். (௧௭)

துந்துபி யைந்து மார்ப்பப் பாரிடந் தொழுது போர்ப்பத்
தந்திர வேத கீதந் ததும்பியெண் டிசையுந் தாக்க
அந்தர நாட ரேத்த வகல்விசும் பாற தாக
வந்துதன் கோயில் புக்கான் வரவுபோக் கிறந்த வள்ளல். (௧௮)

அஞ்சலி முகிழ்த்துச் சேவித் தருகுற வந்த வேந்தன்
இஞ்சிசூழ் கோயி லெய்தி யிறைஞ்சினன் விடைகொண் டேகிப்
பஞ்சின்மெல் லடிவா ரட்ட மங்கலம் பரிப்ப நோக்கி
மஞ்சிவர் குடுமி மாட மாளிகை புகுந்தான் மன்னோ. (௧௯)

வளையெயின் மதுரை மூதூர் மறிகட விவற்றி னுப்பண்
விளையய னகர மெல்லாம் வெள்ளியம் பலத்து ளாடுந்
தளையவிழ் கொன்றை வேணித் தம்பிரான் றனக்கே சேர்த்துக்
களைகணு யுலகுக் கெல்லா மிருந்தனன் காவல் வேந்தன். (௨௦)

கடல்சுவறவேல்விட்டபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧,௦௫௨.

பதினான்காவது

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம்.

மின்னவிர் மணிப்பூண் மார்பன் வேலையை வேலால் வென்று
பொன்னவிர் வாகை வேய்ந்த புகழுரை செழ்தேனாக
நன்னக ராளி செம்பொ னகைமுடி சிந்தவந்த
மன்னவன் வளைகொண் டோச்சி வென்றதும் வருத்துச் சொல்வாம். (௧)

கோமக னிகழு நாளிற் கோணிலை பிழைத்துக் கொண்மூ
மாமழை மறுப்பப் பைங்கூழ் வறந்துபுற் றிலைக டிந்து
காமரு நாடு மூன்றுங் கையற வெய்த மன்னர்
தாமது தீர்வு நோக்கித் தமிழ்முனி யிருக்கை சார்ந்தார். (௨)

முனிவனை யடைந்து வேந்தர் மூவருந் தங்க ணாட்டிற்
பனிவரு மாரி யிழ்ந் தி வறந்தமை பகர மேருக்
குனிவரு சிலையார்க் கன்பன் கோணிலை ருறித்து நோத்தி
இனிவரு மாரி யில்லை யாகினு லென்னிற் கேண்மின். (க)

காய்சின வெழ்யோன் சேடியோன் முன்செலக் கதூகால் வெள்ளித்
தேசிகன் பின்பு சென்று நடக்குமிச் செயலான் முந்ரீத்
தூசின வுலகிற் பன்னீ ராண்டுவன் சுருங்கு மென்று
பேசின தூலகண் மாரி பெய்விப்போற் சென்று கேண்மின் (ச)

என்றவ னெதிர்யா மெவ்வா நேருது மென்ற ரைந்தும்
வென்றவன் சோம வார விரதரீர் நோற்று வெள்ளி
மன்றவ னருளைப் பெற்று வான்வழிச் சென்மி னென்றக்
குன்றவன் சிலையா னோன்பின் விதியினைக் கூறு கின்றான். (ஞ)

உத்தம வானோர் தம்மு ளுத்தம னாகு மீசன்
உத்தம சத்தி மாரு ளுத்தமி யுருத்தி ராணி
உத்தம விரதந் தம்மு ளுத்தமந் தின்க னோன்பென்
றுத்தம மறைநூ லாகி யுரைக்குமிச் சோம வாரம். (சு)

மந்தரந் காசி யாகிப் பதிகளில் வதிந்து நோற்கத்
தந்திடும் பயனிற் கோடி தழைத்திடு மதுரை தன்னில்
இந்தநல் விரத நோற்போர்க் கதிகம்யா தெனனிற் சோம
சந்தர னுரிய வார மாதலாற் சோம வாரம். (எ)

அங்கதி னதிகப் பேறுண் டருக்கனின் மதிதோய்ந் தொன்றித்
தங்கிய தின்க னோன்பு † தருதியி னோற்க வல்லார்க்
கின்கதி னதிக நீதி யீட்டிய பொருள்கொண் டாற்றும்
மங்கல விரதப் பேரென் னனந்தமாய் வளரு மன்றே. (அ)

நலமலி விரத நோற்பத் தொடங்குநா ணவில்வாந் தேளிற்
சிலையினி லாத லன்றி யிரட்டிய தெரிசஞ் † சேர்ந்த
மலமதி யொழித்து மன்றை மதியிலு முந்தைப் பக்கத்
தலர்கதிர் வாரத் தல்லு ணயின்றிடை வயலிற் றஞ்சா. (ஆ)

வைகறை யெழுந்து சேற்கண் மணுளனை யுள்கி யற்றைச்
செய்கட னிறீஇக் காமாதி சிந்தைரீத் தலர்பொற் கஞ்சப்
பொய்கையை யடைந்து கையிற் பவித்திரம் புனைந்து வாக்கு
மெய்கருத் தொருப்பாடெய்தச் சங்கற்பம் விதந்து கூறி. (க0)

கடம்படி முனைத்த முக்கட் கரும்பினை நினைந்து ஞாலத்
திடம்படு தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயனை யீண்டுத்
திடம்படத் தருதி யென்னாத் திரைத்தடம் படிந்து வெண்ணீ
றுடம்பணித் தக்க மாலை யொளிபெற விதியாற் றுங்கி. (கக)

* சோமவாரம் சோமசுந்தரர்க் குரியவாரமென்பதை “உமையுடனே யொ
ன்றி யுறுஞ்சிவன் சோமன்—உமைசிவன்வா ரம்மதுவென் றோர்.” என்னும்
சோமவாரகற்பத்தானுணர்க.

† அமாவாசையோடு கூடிய சோமவாரவிசேஷத்தை “சந்திரவா ரத்துத
யந் தங்கியமா வாசின்—அந்தியயா மத்தினுமுற் றால். ஒருமுன்று கோடிசிவ
ராத்திரியொ டொக்கும்—பரமசிவ னைப்பூசை பண். அருச்சித்தா ரிவ்வாறரித்
தாமல மெல்லாம்—பரித்திருப் ரீசன் பதம்.” என்னும் சோமவார சிவராத்திரி
கற்பத்தானுமுணர்க. ‡ தெரிசம் - அமாவாசை.

வெள்ளைமந் தீர முல்லை மல்விகை வெடிவாய்ச் சாதி
கள்ளவீழ் மயிலை யாதி வெண்மலர் கவர்ந்து வேழப்
பிள்ளையை முந்தப் பூசித் திரந்துசங் கற்பம் பேசி
உள்ளினைந் துச்சி மேற்பன் னிருவீர லுயர்ச்சிக் கும்பர்.

(கஉ)

சத்திய ஞான னந்தத்துவந் தன்னை யுள்ளி
வைத்ததன் வடிவங் கொண்டு மண்முதற் சிவமீ ருள
அத்துவ விலிங்கந் தன்னை யாசன மூர்த்தி மூல
வித்தைமற் ருலு நூலின் விதியினற் பூசை செய்க.

(கங)

ஐந்தமு தாவி னைந்து நறுங்கனி யைந்து * செந்தேன்
சந்தன தோயம் புட்பீத் தண்புணன் மணிநீ ராட்டிச்
சந்தர வெண்பட் டாடை கருப்புரச் சுண்ணஞ் சாந்தங்
கந்தமல் விகைமுன் னுள வெண்மலர்க் கண்ணி சாத்தி.

(கச)

காசணி பொலம்பூண் சாத்திக் கனைகழ லாதி யங்க
பூசனை செய்து சேற்கட் பூரண பரையை யவ்வா
நீசனைந் தெழுத்தைப் பெண்பாற் கிசையவுச் சரித்துப் பூசித்
தாசறு சுரபித் தீம்பா லட்டவின் னமுதி னோடும்.

(கரு)

பண்ணிய வகைபா னீய நிவேதனம் பண்ணி வாசம்
நண்ணிய வடைக்காய் நல்கி நறுவிரைத் தூபந் தீபம்
எண்ணிய வகையாற் கோட்டிக் கண்ணடி யேனைமற்றும்
புண்ணியன் நிருமுன் காட்டி வில்வத்தாற் பூசை செய்தல்.

(கசு)

புரகர னிச்சா ஞானக் கிரியையாய்ப் போந்த வில்வ
மரமுத லடைந்து மூன்று வைகலா ணுறக்க மின்றி
அரகர முழக்கஞ் செய்வோ ரைம்பெரும் பாத கங்கன்
விரகில்செய் கொலைக டுரு மாதலால விசேடம் வில்வம்.

(கஏ)

மடங்கிதழ் சுருங்கல் வாடி யுலர்ந்தது மயிர்சிக் குண்டல்
முடங்குகார் சிலம்பிக் கூடு புழுக்கடி முதலாங் குற்றம்
அடங்கினுங் குற்ற மிலலை யுத்தம மாகும் வில்வந்
தடங்கைகொண் டச னும மாயிரஞ் சாற்றிச் சாத்தல். †

(கஅ)

அடியனைன் செய்யுங் குற்ற மன்றைக்கன் றந்த மாகுங்
கொடியநஞ் சமுதாக் கொண்டாய் குற்றமுங் குணமாக் கொண்டு
படியெழு தரிய மங்கை பங்கனே காத்தி யென்று
மடியற வடியில் வீழ்ந்து மும்முறை வலஞ்செய் தேத்தி.

(கக)

† நறுங்கனியைந்து - எலுமிச்சம்பழம், நாரத்தம்பழம், தமரத்தம்பழம், ஞாஞ்சிப்பழம், மாதுளம்பழம்.

† சிவார்ச்சனைக்கு வில்வம் இன்றியடியாதென அதல் விசேடமுணர்த்து
வார் மடங்கிதழ் முதலிய குற்றம் அடங்கினும் குற்றமில்லை என்றோரேனும், அடங்
கினும் என்னும் எதிர்மறையும்மையினாலும், உத்தமமாகும் வில்வந் தடங்கைகொ
ண்டு சாத்துக என்றமையினாலும், மேற்கூறிய குற்றமுடையவில்வம் ஆகாவெனக்
கொள்க. ஆசிரியர் துதிவாதமாகக் கூறிய இப்பொருளை உற்று நோக்காது, “புழு
க்கடி முதலவான - அடங்கலுங்குற்ற மேயாம்.” எனப் பாடங் கொள்வாரு
முளர். பறித்துலுத்தியதும் பழையதுமான வில்வம் அர்ச்சனைக்காகும் என்று
ஆகமங் கூறும்.

வன்மணம் கரைய நின்று வேண்டிய வரங்கள் வேண்ட
நன்மணப் பேறு முக்கட் பேறுநல் வாக்குக் கல்வி
பொன்மணக் கினிய போகந் தெவ்வரைப் புறகு காண்டல்
இம்மையி லரசு மற்று மெண்ணியாந் செய்து மன்னே.

(உ௦)

ஆதியில் விலிங்கந் தீண்டந் கருகரல் லாத சுவத
வேதியர் முதலோ ரிட்ட விலிங்கத்தில் விதியா லர்ச்சித்
தேர்திய விரத நோற்க வர்ச்சனைக் குரிய ரல்லாச்
சாதியர் பொருணேர்ந் தாதி சைவராற் பூசை செய்தல்.

(உ௧)

வேறு.

பொருவிலில் விரத மைவகைத் துச்சிப் போதினா னிரவினா னிரண்டும்
ஒருவுத ஹங்கா திருத்தலர்ச் சனைநால் யாமமு முன்றறுத லென்னக்
கருதினில் வைந்து மொன்றனுக் கொன்று கீழியவு மதிகமா லோற்கும்
வருடமொன் றிரண்டு மூன்றுபன் னிரண்டு வருடம்வாழ் நாளள விவற்றுள். ()

உடலன வெண்ணி நோற்பவர் முந்த வுத்தியா பனஞ்செய்து நோற்கக்
கடவரவ் வருடக் கட்டளைக் கிறுகி கழிப்பதுத் தாபன விதிதான்
மடல்வீழ் மாலை மண்டபங் குண்ட மண்டலம் வகுத்துமா பதியைப்
படரொளி வெள்ளி முப்பது கழுஞ்சிற் படிமையா னிருமிதஞ் செய்து.

(உ௨)

காலையி லாசான் சொல்வழி நித்தக் கடன்முடித் துச்சிதொட் டந்நி
மாலையி னளவும் புராணநூல் கேட்டு மாலையொட் டியாமமோர் நான்குஞ்
சேலன கண்ணுள் பங்களைப் பூசை செய்கவப் பூசனை முடிவின்
மூலமந் திரதூற் றெட்டுதூற் றெட்டு முறையினு லாகுதி முடித்தல்.

(உ௩)

வில்லமா யிரங்கொன் டாயிர நாமம் விளம்பினால் யாமமுஞ் சாத்தல்
நல்லவைந் தெழுத்தர லைந்தெழுத் தருவி னுதனுக் கருக்கியங் கொடுத்தல்
எல்லையின் மூல மந்திரத் தாலு மேனைமந் திரங்களி னுலும்
வில்லழ லோம்பிப் பூரண குதிசெய் தீரிலான் வேள்வியை முடித்தல்.

(உ௪)

புலந்தபின் னித்த வினைமுடித் தரம்பைப் பொதுளும்பா சிலைபின் மூன்றின்
நலந்தரு துவெள் ளரிசிபெய் தினிய நறியகாய் கறியொடு பரப்பி
அலந்தர வான்பா னிறைகுடம் பதின்மூன் றரிசிமேல் வைத்தர னடியிற்
கலந்தவன் பினராய்ச் சிவார்ச்சனைக் குரிய கடவுள்வே தியர்களை வரித்து.

(உ௫)

காதணி கலனுங் கையணி கலனுங் கவின்பெற வளித்தர னாக
ஆதரம் பெருக கினைந்தருச் சனைசெய் தறியதக் கிணையொடும் பாதப்
போதணி காப்பு விகிதிதண் கவிகை பூந்துகின் முதற்பல வுடனே
மேதரு தானஞ் செய்துபின் குருவைக் கற்புடை மின்னிடையோடும்.

(உ௬)

ஆசனத் திருத்திப் பொலந்துகில் காதுக் கணிகள்கைக் கணிகளு மணிந்து
வாசநன் மலரிட் டருஞ்சனை செய்து மலைமக டலைவனை வரைந்து
பூசனை செப்த படிமையோ டம்பொன் பூதலம் பதாதிகள் பிறவுந்
துசலர் மாலை கோட்டணி பனைந்த சுரபிமா தானமுஞ் செய்து.

(உ௭)

இனையவா றுத்தா பனமுடித் தாசா னேவலரந் சிவனடிக் கண்பர்
தனையரோ டொக்கீ லுடனமு தருந்த றகுதியில் விரதமுன் கண்ணன்
அனையதா மரையோ னிந்திரன் முதல்வா னுடவர் மூவறு கணத்தோர்
அனைவரு நோற்றார் மனிதரு மனுட்டித் தரும்பெறற் போகம்வீ டடைந்தார். ()

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். ககடு

ஈதுநோற் பவர்பெவம் பகைமனத் துயர்தீர்ந் தாயிரம் பிறவியி லியற்றுந்
திதுசேர் வினையீர்ந் தெடுத்தயாக் கையினிற் சிவகதி யடைவாரிழ் வீரதம்
ஓதினோர் கேட்டோர் மலையியர் மக்க ளொக்கலோ டுனிதுவாழ்ந் தும்பர்
மேதகு பதினா லிந்திரன் பதத்தில் வீற்றினி திருப்பரென் றறவோன். (க௦)

வேறு.

சொல்லிய நெறியாற் சோம சுந்தரன் வீரத நோற்பான்
வில்விடு மணிப்பூண் வேந்தர் முனிவனை விடைகொண் டேகி
அல்லியங் கனக் கஞ்சத் தாடியங் கயற்கண் வல்லி
புல்லிய பாகன் நன்னை வழிபடஇப் போற்றி நோற்றார். (க௧)

சுந்தரன் நன்னைப் பூசைத் தொழில்செய்து வரம்பெற் றேகி
அந்தரத் தாறு செல்வா ரஃதறிந் துமரர் வேந்தன்
வந்தவ ரிருக்க வேறு மடங்கண்மான் றவிக மூன்று
தந்திடப் பணித்தா னிட்டார் தனதரி யணையிற் றுழ. (க௨)

வான்வழி வந்த மூன்று மன்னரும் பொன்னா டெய்தி
ஊன்வழி குலிச வைவே லும்பர்கோன் மருங்கிற் புக்கார்
தேன்வழி போந்தின் கண்ணிச் சேரனு மார்த்தார் வேந்துங்
கான்வழி தாரு நாடன் காட்டிய தவிகின் வைக. (க௩)

மைக்கடல் வறப்ப வென்ற வாகைவேற் செழியன் மௌலிச்
செக்கர்மா மணிவிற் காலத் தேவர்கோன் றவிசி லேறி
ஒக்கலீற் றிருந்தா னாக வும்பர்கோ னழக்கா நெய்திப்
பக்கமே யிருந்த வேனைப் பார்த்திவர் முகத்தைப் பாரா. (க௪)

முகமனன் கியம்பி நீவிர் வந்ததென் மொழியி னென்ன
மகபதி யெங்க னாட்டின் மழைமறுத் தடைந்தே மென்றார்
அகமலர்ந் தனையார் நாட்டி னளவும்வான் சுரக்க நல்கி
நகைமணிக் கலன்பொன் னாடை நல்கிநீர் போயி னென்றான். (க௫)

அன்னவ ரகன்ற பின்னை யமரர்கோன் கன்னி நாடன்
தன்னரி யணைமே லொக்கத் தருக்கினே டிருக்கு மாறும்
பின்னரு மாரி வேண்டாப் பெருமித வீறு நோக்கி
இன்னது புலப்ப டாமையினையதோர் வினய முன்னா. (க௬)

பொற்புற வரிசை செய்வான் போலள விறந்தோர் தாங்கி
வெற்புறழ் திணிதோ ளாற்றன் மெவிவதோ ராரந் தன்னை
அற்புற வனித்தான் வாங்கி யலர்மதுத் தார்போ லீசன்
கற்புடை யுமையாண் மைந்தன் கடுமெனக் கழுத்தி விட்டான். (க௭)

கண்டனன் கடவு னாதன் கழியவு மிறும்பு தள்ளங்
கொண்டன னின்று தொட்டுக் குரையளி துழாவு நிம்புந்
தண்டழை மார்ப வாரந் தாங்குபான் டியனென் றுன்னை
மண்டல மதிக்க வென்றான் வானநா டுடைய மன்னன். (க௮)

அன்னது சிறிது மெண்ண தங்குநின் நிழிந்து தென்னன்
தன்னக ரடைந்தா னிப்பாற் சதமக னுணையாலம்
மன்னவ ரிருவர் நாடு மழைவளம் பெருகப் பெய்த
தென்னவ னாடு பண்டைச் செயலதா யிருந்த தன்மே. (க௯)

ஆயதோர் வைகல் வேட்டை யாடுவா னண்ணல் விண்ணந்
தாயதோர் பொதியக் குன்றிற் சந்தனச் சார னண்ணி
மேயதோ லரிமா னேன்ம வேங்கையெண் ஈரலை யின்ன
தியதோர் விலங்கு வேட்டாஞ் செய்துயிர் செஞ்சுக்கு மெல்லை.

(ச௦)

பொன்றத்து ழருவிக் குன்றிற் புட்கலா வருத்த மாகி
மின்றத்து மேக நான்கும் வீழ்ந்தன மேயக் கண்டு
குன்றத்தி னெழிய திண்டோட் கொற்றவ னவற்றைப் பற்றிக்
கன்றத்தின் களிற் போலக் கடுந்தனை சிக்க யாத்தான்.

(ச௧)

வேட்டத்திற் பட்ட செங்கண் வேழம்போற் கொண்டு போகிக்
கோட்டத்தி விட்டா னாகக் குன்றிற் கரிந்த வென்றி
நாட்டத்துப் பழுவத் தண்ட நாடன்மற் றதனைக் கேட்டு
காட்டத்துக் கனல்போற் சீறிக் கடுஞ்சமர் குறித்துச் செல்வான்.

(ச௨)

வாங்குநீர் வறப்ப வேலை விடுத்ததும் வலிய வாரர்
தாங்கிய செருக்குங் காரைத் தளையிடு தருக்கு நோக்கி
நந்தொரு மனித யாக்கைக் கித்துணை வலியா தென்ன
வீங்கிய மான மூக்க மீனவன் மதுரை சூழ்ந்தான்.

(ச௩)

வேறு.

ஓடின ஓர்நற்றிப்போய்ச் செழிய னெண்கழல்
சூடினர் நகர்ப்புறஞ் சுரர்கள் சேனைகள்
மூடின வென்னது முனிவு மானமும்
நீடின னரியினை யிருந்து நீங்குவான்.

(ச௪)

பண்ணுக தேர்பரி பகடு வீரர்முன்
நண்ணுக கடிதென நடத்தி யாவரென்
நெண்ணலன் மதமலை யெருத்த மேற்கொடு
கண்ணகன் கடிநகர்க் காப்பு நீங்குமுன்.

(ச௫)

அடுத்தனர் வானவ ரார்த்துப் பல்படை
எடுத்தனர் வீசினர் சிலையி லெய்களை
தொடுத்தன ரிறுதிநாட் சொரியு மாரிபோல்
விடுத்தனர் மதிக்குல வீரன் சேனமேல்.

(ச௬)

ஆர்த்தனர் மலயவெற் பரையன் சேனையோர்
பார்த்தனர் வேறுபல் படைக்க லக்குவை
தூர்த்தனர் குனிசிலை தொடுத்து வாளியார்
போர்த்தன ரமரர்மெய் புதைத்த டெவன்பவே.

(ச௭)

தறிந்தன தாள்சிரந் தகர்ந்த தோள்கரம்
பறிந்தன குருகிரீர் கடலிற் பாய்ந்தன
செறிந்தன பாரிடஞ் சேனங் கூடிகள்
முறிந்தன வானவர் முதல்வன் சேனையே.

(ச௮)

ஆடின குறைத்தலை யவ்ந்த போர்க்களம்
பாடின பாரிடம் விந்தைப் பாவதான்
சூடின டடிகள் சோரி சோரப்பார்
மூடின பிணக்குவை யண்ட முட்டவே.

(ச௯)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம்.   க்கள

வெஞ்சின வலாரிதன் வீரச் சேனைகள்
துஞ்சின கண்டெரி சொரியுங் கண்ணனாய்ப்
பஞ்சின்முன் னெரியெனப் பதைத்துத் தெய்வ;
வஞ்சினப் படைகளான் மூலவ துன்னினான்.   (100)

வேறு.

வெங்கதிர்ப் படைவிட் டார்த்தான் விண்ணவ னதனைத் திங்கட்
பைங்கதிர்ப் படைதொட் டோச்சி யவீத்தனன் பாராள் வேந்தன்
சிங்கவெம் படைவிட் டார்த்தான் நேவர்கோ னதனைச் சிம்புட்
புங்கவன் படைதொட் டோச்சி யடக்கினான் புணரி வென்றோன்.   (101)

தானவர் பகைவன் மோக சரந்தொடுத் தெறிந்தா னாக
மீனவ னதனை ஞான வானியால் விளித்து மாய்ந்து
போனபின் மற்போ ராற்றிப் புக்கணர் புக்கார் தம்மில்
வானவன் மண்ணி னான்மேல் வச்சிரம் வீசியார்த்தான்.   (102)

காய்சின, மடங்க ளன்னான் கைவளை சுழற்றி வல்லே
வீசினன் குவிசந் தன்னை வீழ்த்தது விடுத்தான் சென்னித்
தேசினன் மகுடந் தள்ளிச் சிதைத்தது சிதைத்த லோடுங்
கூசின னஞ்சிப் போனான் குன்றிற கரிந்த வீரன்.   (103)

இந்திரன் டனைய கூடம்பல் விருள்வரை நெஞ்சு போழ்ந்த
மைந்தனில் வலிய காளை வரைந்தெறி நேமி சென்னி
சிந்திடா தாகி யம்பொன் மணிமுடி சிதறச் சோம
சுந்தர நாதன் பூசைத் தொழிற்பய னளித்த தென்னா.   (104)

போரினுக் காற்றா தோடிப் பொன்னகர் புருந்த வென்றித்
தாரினுக் கிசைந்த கூர்வேற் சதமகன் பின்பு தன்னுட்
போரினுக் கெல்லா மாரி யுதவுவே னிகள் நீக்கிக்
காரினைத் தருக வென்னுக் கவுரியற் கோலை விட்டான்.   (105)

முடங்கல்கொண் டணைந்த தூதன் முடிக்கெழு வேந்தன் பாதத்
தொடுங்கினின் றோலை நீட்ட வுழையுளா னொருவன் வாங்கி
மடங்கலே றனையான் முன்னர் வாசித்துக் காட்டக் கேட்டு
விடங்கலுழ் வேலான் விண்ணோர் வேந்துரை தேறா னாகி.   (106)

இட்டவன் சிறையை நீக்கி யெழிலியை விடாது மாறு
பட்டசுந் தையனே யாகப் பாகசா தனனுக் கென்று
நட்டவ னொருவே ளாள் னுன்பினை யென்று தாழ்ந்தான்
மட்டவீழ்ந் தொழுகு நம்ப மாலிகை மார்பி னுணம்.   (107)

இடுக்கணவந் துயிர்க்கு மூற்ற மெய்தினும் வாய்மை காத்து
வடுக்களைத் தொழுகு நாலா மரபின னுரையை யாத்தன்
எடுத்துரை மறைபோற் சூழ்ந்து சிறைக்களத் திட்ட யாப்பு
வீடுத்தனன் பகடு போல மீண்டன மேக மெல்லாம்.   (108)

தேவர்கோ னேவ லாலே திங்கண்மும் மாரி பெய்து
வாவியுங் குளனும் யாறு மடுக்களு மடுத்துக் கள்வாய்க்
காவிரும் வயலுஞ் செய்யுஞ் செந்நெலுங் கன்னந் காடும்
பூவிரி பொழிலுங் காவும் பொலிந்தது கன்னிநாடு.   (109)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௧௧.

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடல்ம்.

அண்டரஞ்ச வமருமுந்த வமரர்கோனை யரசர்கோன்
வண்டலம்பு மவுவிசிந்த வனையெறிந்து வென்புறங்
கண்டவண்ண மின்னதன்ன கன்னிகாடன் மேருவிற்
செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்த செயலுநற்கு செப்புவாம்.

(க)

மன்னவன் நனக்குமுன்னர் மலயவெற்பின் முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள் விரதமன்று தொட்டுநோற்று வரலும்க்
நன்னலஞ்செய் பேறுபோல நன்கைகாந்தி மதிவயிற்
றுன்னருஞ் சயங்கொண்மைந்த னொருவன் கீந்து தோன்றினான்.

(உ)

வயந்தனைப் பயந்ததென்ன மைந்தனைப் பயந்தபோ
தியந்துவைத்து நகர்களிப்ப வினிதிருந்த புரவலன்
சயந்தழைக்க விந்திரன் சயந்தனைப் பயந்தநாள்
வியந்தகத் தடைந்தவின்பம் வினாமெழ்ச்சி மெய்தினான்.

(உ)

தென்னரேறு சாதகாதி செய்துவீர பாண்டியன்
என்னநாம வினெறிப்பி யெழுதொனாத கலைமுதற்
பன்னுகேள்வி கரிகடேர்கள் பரிபடைக் கலம்பயின்
நன்னகாத லான்விளங்க வகமெழ்ச்சி யடையுநான்.

(ச)

மல்குமாறு * கோழிந்து மழைசுருங்கி நதியுயீர்
ஒல்குமாறு பருவமாறி யுணவுமாறி யுயிரெலாம்
மெல்குமாறு பசியுமுந்து வேந்தனுக்கு வினாபொருள்
நல்குமாறி லாமையின்ன னலியவந்த நாடெலாம்.

(ரு)

மழைவறந்த தென்கொலென்று வழுதிசூற முழுதுணர்ந்
தழிலிலாத பிரமகற்ப மளவுமெல்லை கண்டநூல்
உழவர்கோள்க ளிரவிதன்னை யுற்றுகோக்கி நிறறலாத்
தழையுமாரி வருடியாதொர் வருடமென்று சாற்றினார்.

(சு)

வேறு.

மகவுறு நோயை நோக்கி வருந்துறு தாய்போன் மன்னன்
பகவுறு மதியஞ் சூடும் பரஞ்சுடர் முன்போய்த் தாழ்ந்து
மிகவுறு பசியால் வைய மெலிவதை யைய வென்னாத்
தகவுறு விரங்கிக் கண்ணீர் ததும்பின் நிரந்து வேண்ட.

(எ)

திரைக்கடல் விடஞ்சேர் கண்டர் காலத்தின் செவ்வி நோக்கி
இரக்கமில் லவர்போல் வாளா விருத்தது மருத்தார் மாப்பன்
கரைக்கரி தாய துன்பக் கடலில்லீழ்ந் திருக்கை புக்கான்
அரக்கர்பேரக் கடலி னீந்தி யருக்களீர்க் கடலில் வீழ்ந்தான்.

(அ)

வள்ளன் குடைக்கீழ்த் தஞ்சு முயிர்ப்பசி வருத்த மெல்லாம்
கொள்ளுகொண் டிருந்த நெஞ்சிற் குளீர்முகச் செவ்வி குன்றத்
தள்ளருந் துயரின் மூழ்கித் தரையிடைத் துயின்ற னாக
வெள்ளிமண் றுடையார் சித்த வேடராய்க் கனவில் வந்தார்.

(ஆ)

* மல்குமாறில் என்றும் பாடம்.

அடற்கதிர் வேலோய் மாரி யரிதிப்போ ததனை வேண்டி.
இடர்ப்படல் வரைக்கு வேந்தா யிருக்கின்ற வெரிபொன் மேருத்
தட்ப்பெரு வரையின் மாடோர் தனிப்பெரு முழையி வீட்டுக்
கிடப்பதோ ரெல்லை யில்லாக் கேடிலாக் சேம வைப்பு.

(40)

கிடைத்துமற் றனையு மேரு கிரிசெருக் கடங்கச் செண்டாம்
புடைத்துநிங் னானைத் தாக்கிப் பொன்னறை பொதிந்த பாரை
துடைத்துதீ வேண்டுங் காறுந் தொட்டெடுத் ததனை மீள
அடைத்துநின் குறியிட் டைய வருகியென் றடிகள் கூற.

(41)

விழித்தன னெழுமான் நேரோன் விழிக்குமுன் கடன்க ளெல்லாம்
கழித்தனன் மீன நோக்கி கணவனை வலமாப் போந்து
சுழித்தெறி கடலனிகத் தொகைபுறஞ் சூழக் கொண்டல்
கிழித்தெழு வாயி னீங்கிக் கீழ்த்திசை நோக்கிச் செல்வான்.

(42)

அதிர்ந்தன முரசஞ் சங்க மதிர்ந்தன வியங்க ளண்டம்
பிதிர்ந்தன வென்ன வார்ப்பப் பெயர்ந்துவெண் கவரி துள்ள
முதிர்ந்தநான் மறையோ ராசி மொழியநா வல்லோ ரேத்தப்
பதிந்துபார் கிழியத் திண்டேர் பாகுமுன் செலுத்த லுந்தான்.

(43)

பவளக்காற் பிச்சம் பொற்காற் பனமணிக் கவிகை முத்தத்
தவளக்காற் பதாகைக் காடுந் தானவா னருவி தூங்குங்
கவளக்காற் பெருநுப்பும் பாய்மாக் கடலுமண் மடந்தை யாக
துவளக்கால் வயவர் மான்மேர்த் தொகுதியுஞ் சூழல் போக.

(44)

கோழிணர் ஞாழ லன்ன கோட்டுகிற் புலவுப் பேழ்வாய்த்
தாழ்சினை வுழவை யொற்றைத் தனிப்பெருங் கொடியுங் கூனற்
காழ்சிலைக் கொடியுஞ் சூழக் கயற்கொடி நிலந்து ழாங்கை
ஏழயர் வரைமேற் றேன்றி யிருவிகம் பகடு சேற.

(45)

தென்கடல் வடபா னோக்கிச் செல்வது போலத் தென்னன்
றன்கட லனிகங் கன்னித் தண்டமிழ் நாடு நீந்தி
வன்கட றெறிக்கொண் டேகி வளவர்கோ னெதிர்கொண் டாற்றும்
நன்கடன் முகம னேற்று நளிர் புன னாடு நீந்தி.

(46)

தண்டக நாடு தள்ளித் தெலுங்கநா டகன்று சாய்தாட்
கண்டகக் கைதை வேலிக் கருநடங் கடந்து காடுந்
தொண்டகந் துவைக்குங் குன்று நகிகளுந் துறந்து கள்வாய்
வண்டக மலர்க்கா வேலி மாளவ தேச நண்ணி.

(47)

அங்குநின் றெழுந்து தீவா யருஞ்சுர நெறிப்பட்டேகி
மங்குலின் மதிருஞ் செம்பொன் மாடநீன் விராட நண்ணிக்
கொங்குநின் மவிழும் கானங் குன்றொரீடு வாளை பாயத்
தெங்குநின் றிளநீர் சிந்து மத்திய தேயத் தெய்தி.

(48)

அந்நெடு நாடு நீங்கி யாடலே றுயர்த்த தோன்றல்
பொன்னெடுஞ் சடையிற் றுழந்து புனிதமாந் தீர்த்தக் காசி
நன்னெடு நகரமெய்தி நளிர் புனற் கங்கை நீந்திக்
கன்னெடு நெறிய நேக காவதங் கடந்த பின்னர்.

(49)

மடங்கன்மா நாகம் யாளி வழங்கலான் மனிதர் செல்லா
இடங்கடந் தாக ஷவஞ்ஞாற் நிரட்டியோ சனைத்தா மெல்லைக்
கடங்கெழு குமரி கண்டங் கடந்துமற் றதுபோ லெட்டுச்
தடங்கெழு கண்டங் கொண்ட பாரத வருடந் தள்ளி.

(௨௦)

யாவையு மீன்ற டன்னை யீன்றபொன் னிமயந் தன்னைத்
தாவியப் புறம்போய்ப் போகந் ததும்புகிம் புருட கண்டம்
மேலியந் கதுநீத் தேம வெற்படைந் ததுபின் னாக
ஓவியப்பிறத்துத் தோன்று மரிவரு டத்தை யுற்று.

(௨௧)

உற்றது கழிந்தப் பாற்போய் நிடதவெற் பொழிந்து சம்புப்
பொற்றருக் கனிகால் யாறு போகிளா விருத கண்டத்
துற்றனன் கண்டான் மூன்றா ரொருங்கு ஞான்று கூனி
வெற்றிவெஞ் சிலையாய் கின்ற வெற்பினை மலய வெற்பன்.

(௨௨)

வெம்படை மறவர் சேனை வெள்ளநீத் தேகித் தென்பாற்
சம்புலின் கனியின் சாறு வலம்படத் தழுவி யோடும்
அம்பொனீ ராறு மாற்றி னருகுபொன் மயமாய் கிற்கும்
பைம்புனங் கான நோக்கி வளைந்துதென் பால்வந் தெய்தா.

(௨௩)

அவ்வரை யரசை னோக்கி வரைகளுக் கரசே யெந்தை
கைவரி சிலையே பாரின் களைகணை யளவில் வானந்
தைவரு சுடருங் கோளு நாள்களுந் தழுவிச் சூழந்
தெய்வத வரையே மேலைத் தேவரா லயமே யென்னு.

(௨௪)

மாணிக்க மிமைக்கும் பூணன் விளித்தலும் வரைக்கு வேந்தன்
பாணித்து வரவு தாழ்ப்பப் பாகசா தனனை வென்றோன்
நாணித்தன் சினமு மேரு நகைவரைச் செருக்கு மாறச்
சேனுற்ற சிகரந் தன்னிற் செண்டினு லடித்து கின்றான்.

(௨௫)

அடித்தலு மசையா மேரு வசைந்துபொற் பந்து போலத்
துடித்தது சிகர பந்தி சுரர்பயில் மாடப் பந்தி
வெடித்தன தருண பானு மண்டலம் விண்டு தூளாய்ப்
படித்தலை தெறித்தா லென்னப் பன்மணி யுதிர்ந்த வன்றே.

(௨௬)

புடைவரைக் குலங்க ளெட்டும் புறந்தழிஇக் கிடக்குஞ் செம்பொன்
அடைகலோர் நான்கு நான்கு கிடங்கரு மலர்ந்த நான்கு
தடமலர்ப் பொழிலு நான்கு தருக்களுஞ் சலித்த வம்மா
உடையவ னிடையு றற்ற லடித்தவர் குவகை யுண்டோ.

(௨௭)

புடைத்தபின் மேருத் தெய்வம் புடைக்குல வரையெட் டென்னப்
படைத்தவெண் டோளு நான்கு முடியுமேற் படுவெண் சோதி
யுடைத்தனிக்குடையு் கொண்ட வருவினா டெழுந்து நாணிக்
கிடைத்தது கருணை வேந்தன் கிளர்சினந் தணிந்து நோக்கா.

(௨௮)

இத்தனை வரவு தாழ்த்த தென்னென மேருத் தெய்வம்
வீத்தக நம்பி கேட்டி யீனெடுங் கண்ணி யோடும்
பைத்தலை யரவம் பூண்ட பரணியிப் படிவங் கொண்டு
நீத்தலும் போகிப் போகி வழிபடு நியமம் பூண்டேன்.

(௨௯)

இன்றுகேட் டிலையோ வையா வேந்திழை யொருத்தி காமம்
துன்றுமா கடலின் மோகச் சுழித்தலைப் பட்டு வெள்ளி
மன்றுளா டியபொற் பாதங் வழிபடன் மறந்து தாழ்த்து
கின்றாளே னினைய திங்கி னிமித்தினு லடியும் பட்டேன்.

(௧௦)

திருவடி பிழைத்த திங்கு தீர்த்தன யிதனி லையன்
தருவதோ ரூறுதி தானுந் தக்கதோர் கைம்மா நென்னல்
வருவது முண்டாங் கொல்லோ மற்றது நிற்க மன்றம்
பருவரை மார்ப வந்த பரிசென்கொல் பகர்கி யென்ன.

(௧௧)

மன்னவன் வெறுக்கை வேண்டி வந்தன னென்ற னைய
உன்னது புலத்தோர்க் கேற்ப வுரைபுடு மாற்ற தாய்
பொன்னவிர் தேமர் நீழற் புதைபடக் கிடக்குஞ் செம்பொன்
என்னவா கையாற் சுட்டிக் காட்டிய தெரிபொற் குன்றம்.

(௧௨)

மின்னகு வேலான் முந்நீர் வேலையை வணக்கங் கண்டோன்
பொன்னரை மருங்கிற் போகிப் பொத்திய பாறை நீக்கித்
தன்னவா வளவிற் ருய தபனிய முகந்து மூடிப்
பின்னதுந் தன்ன தாகப் பெயரிலச் சினையுந் திட்டா.

(௧௩)

மின்றிகழ் மணிப்பூண் மார்பன் மீண்டுதன் ருனை யோடுந்
தென்றிசை நோக்கிப் பாகன் செலுத்தமான் றடந்தே ரூர்ந்து
பொன்றிகழ் வரையும் போக பூமியும் பிறவு நீத்து
நன்றிகொண் மனிதர் வைப்பி னன்னுவா னன்னு மெல்லே.

(௧௪)

மாத்திமர் விராட மன்னர் மாளவர் தெலுங்க தேயப்
பார்த்திபர் பிறருந் தத்தம் பதிகொறும் வரவு நோக்கித்
தேர்த்திக முனிகத் தோடுஞ் சென்றெதிர் முகமன் செய்யத்
தார்த்திரு மார்பன் கன்னித் தண்டமிழ் நாடு சார்ந்தான்.

(௧௫)

கன்னிப்பொன் னெயில்கூழ் செம்பொற் கடிநகர்க் கணிய னாகிப்
பொன்னிற்செய் திழைத்த கீள்கோ புரத்தினைக் கண்டு தாழ்
உன்னித்தே ரிழிந்தெட் டோடைந் துறுப்பினாற் பணிந்தெ ழுந்து
வண்ணிச்செஞ் சுடர்க்க ணெற்றி மன்னவன் மதுரை சார்ந்தான்.

(௧௬)

அறத்துறை யந்த னாளர் துறந்தவ ரரன்றான் பற்றிப்
புறத்துறை யகன்ற சைவ பூதியர் புனிதன் கோயிற்
றிறத்துறை யகத்துத் தொண்டர் திரண்டெதிர் கொள்ள முத்தின்
கிறத்துறை வைகை நீத்து நெடுமகில் ஶாயில் புக்கான்.

(௧௭)

கொங்கலர் கோதை மாதர் குங்குமம் பணிப்பச் சிந்தும்
மங்கல மறுகி னேகி மறைகள்கூழ் கோயி லெய்தித்
தங்கண யகனைச் சூழ்ந்து தாழ்ந்தெழுந் தேத்திப் போந்து
திங்களுர் குடுமிச் செல்வத் திருமணிக் கோயில் புக்கான்.

(௧௮)

பொன்மலைக் கடவு ளீந்த புண்ணிய நிகியை யந்த
நன்மலை மானக் கூப்பி நல்கிப்பல் குழியு மோம்பித்
தன்மலைக் கிழவன் நெய்வந் தென்புல வாண ரொக்கல்
தன்மனை விருந்து காத்துத் தருக்கினு னிருக்கு நாளில்.

(௧௯)

ஐவ்வினை நடாத்த மீச னுணையா னடக்குங் கோளுஞ்
செய்வீனைத் திரிடி மருத் தென்னா டெங்கு மாரி
பெய்வீனை யுடைய தாகிப் பெருவளம் பகிர்ந்து நல்க
உய்வீனை யுடைய வாகி யுயிரெலாந் தழைத்த வன்றே.

(சுற)

வேறு.

புலனியிம் முறையாற் புரந்தளித் தாரம் பூண்டபா ண்டியன்றிரு மகனுக்
கவனியே முறிய வீரபாண் டியனென் றணிமுடி கவித்தர சளித்து
நவநிரதிசய பூரண விற்ப ஞானனோக் கருனிய மதுரைச்
சிவனடி கிழவிற் பிளப்பறப் பழைய தேசொடு நிறைந்துவீற் றிருந்தான். (சுக)

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்- ககருஉ.

ப தி னு ரு வ து

வே த த் து க் கு ப்

பொருளருளிச்செய்தபடலம்.

உலம்பொரு தடந்தோ ளுக்கிரச் செழிய னுயரிய மேருமால் வரையைப்,
பொலம்புரி செண்டாற் புடைத்துவைப் பெடுத்துப் போந்தரு ளடைந்தவா புகள்
றும், வலம்படு திணிதோள் வீரபாண் டியன்கோல் வழங்குநான் மதுரையெம்
பெருமான், புலம்பொரு முனிவர் தேறநால் வேதப் பொருளுணர்த் தியதிறம்
புகல்வாம். (சு)

ஐம்பெரும் பூத நிலைதிரிந் தீரே முடுக்கிய வுலகொடு மயன்மால்
உம்பர்வான் பதமு முதித்தவா றெடுங்க வுருத்ததோ ருழிவந் தெய்தச்
செம்பொருண் மறையு மொடுங்கிய வழிநாட் செஞ்சுடர்க் கடவுண்முன் மலரும்
வம்பவிழ் கமல மெனவரன் றிருமுன் மலர்ந்ததா லகிலமு மாதோ. (உ)

பண்டுபோற் பின்னு முத்தொழி னடாத்தப் பராபரஞ் சுடர்திரு வுள்ளம்
கொண்டுபோர்த் திகிரி வலவனைத் தரவிக் குரிசிறன் னாபுமுன் டகத்தில்
வண்டுபோற் பிரம னுதித்துழை வுலகும் வரன்முறை படைக்குநா ணஞ்சம்
உண்டுபோற் றியவா னவர்க்குயி ரளித்த வும்பர்நா யகன்றிரு வாக்கில். (க)

பிரணவ முதித்த ததனிடையேதம் பிறந்தன னைமிசா ரணியத்
தருணிறை முனிவர் கண்ணுவர் கருக்க ராகியோ ரதிகிரித் தவற்றின்
பொருணிலை தெரியா துள்ளமு முகமும் புலாந்தன ரிருப்பவப் போதத்
திருண்மல வலிவென் றவனர பதத னென்றொரு வேதியன் வந்தான். (சு)

வந்தவே தியனை யிருந்தவே தியர்கள் வரவெதிர்த் திறைஞ்சிவே றிருக்கை
தந்தவே லையிலம் மறையவன் முனிவர் தமைமுக நோக்கியீ துரைப்பான்
பந்தவே தனைசா லவாவெறுப் பிகந்தப் பண்பின ராயினீர் நீவிர்
சிந்தைவே றுக முகம்புலர்ந் திருக்குஞ் செய்கியா தெனவவர் சொல்வார். (ரு)

மருட்படு மாயை கழிந்தவன் மொழிந்த மறைபயின் றுரைசெய்தே சிகனற்
றிருட்படு மனத்தே மிருத்துமா லைய யாதுகு ழிதற்கெனக் கேட்ட
தெருட்படு மனத்தோன் செப்புவான் வேதஞ் செப்பிய சிவபரஞ் சுடரே
அருட்படி வெடுத்துப் பொருளையு முணர்த்து மல்லது ருழ்ச்சியா தறைவீர். (சு)

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௧௨௩

பண்ணிய தவத்தா லன்றியா தானும் படுபொருள் பிறிதிலை தவமும்
புண்ணிய தலத்தி னல்லது பலியா புண்ணிய தலத்தினும் விழுப்பம்
நண்ணிய சைவ தலத்தினு லியற்றி னல்குமச் சிவதலங் களினும்
எண்ணிய வதிக தலத்தினி லியற்றி னிருந்தவ மெளிதுடன் பயக்கும். (௭)

அத்தரு தலம் நியூதெனி லுலக மகிலமும் தன்னுடம் பாள
வித்தகன் சென்னிப் பன்னிரு விரன்மேல் விளங்கிய தலமது சேவன்
முத்தரா யெண்ணில் வானவர் முனிவோர் முயன்றுமா தவப்பய னடைந்த
சித்தமா சகன்று வதிவதென் றறநூல் செப்பிய மதுரையர் நகரில். (௮)

தெளிதரு விசம்பி னிழிந்ததோர் விமான சிகாமணி யருகுதென் மருங்கி
முனிதரு பராரை வடகிழல் பிரியா முழுமுதல் வழிபடு மறவோர்க்
களிதரு கருணை முகமலர்ந்தவா வுருங்கலை யனைத்தையும் தெளிவித்
தொளிதரு மனைய மூர்த்தியே துங்கட் கோதிய மறைப்பொரு ளுணர்த்தும். (௯)

அங்கவன் நிருமு னருந்தவ விரத மாற்றுவான் செல்லுமி னெனவப்
புங்கவ னருள்போல் வந்தமா தவன்பின் புனிதமா முனிவரு மங்கை
பங்கவன் மதுரைப் பதிபுகுந் தம்பொற் பன்மணிக் கோயில்புக் காழிச்
சங்கவன் ஐகபோல் வளைசெறி செழும்பொற் றுமரைத் தடாகநீ ராடி. (௧௦)

கரைகடல் துள்ளங் கடந்தவன் புத்தக் கடிதுபோய் நான்கிரு வேள்ளி
வரைகடம் பிடரிந் திடந்தோர் மேரு வரைபுரை விமானமேற் காணு
உரைகடம் பொருளைக் கண்களாற் கண்டாங் கும்பர்தம் பிராணநேர் கண்டு
திரைகடல் திடம்பே ரின்பவா ரியிலுஞ் சேணிலத் திலும்விழுந் தெழுந்தார். (௧௧)

கைதலை முகிழ்த்துக் கரசர ணங்கள் கம்பிதஞ் செய்துகண் ணருவி
பெய்தலை வெள்ளத் தாழ்ந்துவாய் குழறிப் பிரமன்மா லின்னமுந் தேரு
மைதழை கண்ட வெள்ளிமன் றுடும் வானவர் நாயக வாணோர்
உய்தர விடமுண் டமுதருள் புரிந்த வுத்தம போற்றியென் றேத்தா. (௧௨)

மறைபொருள் காணு துள்ளமா லுழந்து வாடிய வெமக்குரீ யேயர்
நிறைபொரு ளாகி நின்றனை யதற்கு நீயலாற் பொருள்பிறி தியாதென்
நிறைவனை யிறைவன் பங்கிலங் கயற்க ணிறைவியை யம்முறை யேத்தி
முறைவலஞ் செய்து வடநிழ லமர்ந்த மூர்த்திமுன் னெய்தினார் முனிவோர். (௧௩)

சீதளப் பளிக்கு மேனியும் பளிக்குச் செழுமலை பதித்ததுப் பன்ன
பாதமுஞ் செவ்வாய் மலருமுக் கண்ணும் பங்கயச் செங்கர நான்கும்
வேதபுத் தகமு மமுதரும் பழந்தன் விழிமணி வடமுமெய்த் ஞான
போதமுத் திரையுந் தரித்ததோர் தனிமைப் போதன்முன் றுழந்தெழுந் தேத்தா.

வடநிழ லமர்ந்த மறைமுதன் மேதா மனுவெழுத் திருபது மிரண்டுந்
திடமுற வரபத் தன்றனாற் றெளிந்து தேணிறை மதிமுத லுடைவீற்
படுமதி யளவுந் தருப்பண மோமம் பார்ப்பன வுண்டிழும் போதும்
அடைவுற துவன்று நோற்குமா தவர்மு னருமறைப் பொருள்வெளி வருமால். (1)

வேறு.

மானமுனி வோரதி சயிப்பவட நீழல்
மோனவடி வாகிய முதற்குரவ னெண்ணுண்
கூனமி லிலக்கண வுறுப்பகவை நாணுன்
கானவொரு காளைமறை யோன்வடிவ மாகி.

(௧௪)

நீண்டதிரி முண்டமழ் னெற்றிவிழி பொத்தக்
காண்டுகை கண்டுகை வளைந்தொழுகு காதிற்
பூண்டருகை கௌவிய பொலன்செய்பல சூசு
சேண்டவ ழிளங்கதிர் சிரித்திருந் கதைப்ப. (௧௭)

உத்தரிய வெண்படம் வலம்பட வொதுங்க
முத்தவள நூலினொடு முத்தமிடை யிட்டு
வைத்தணியு மக்கவட மாலையெறி வாளாற்
பத்தரை மறைத்தமல பந்தவிருள் சிந்த. (௧௮)

கண்டுகை தொடுத்திரு கரத்தினொடு வாகு
தண்டினிடு மாலையிட வாளரவு தள்ள
வெண்டுகை னொனவிநி கோவண மருங்கிற்
றண்டரிய பட்டிகை வளைந்தொளி தழைப்ப. (௧௯)

வண்டுவரி பாடுவன போலமலர் பாத
புண்டரிக மேலுழல் சிலம்புகள் புலம்பத்
தொண்டரக மாசிரு டுணித்துமுடி சூட்டும்
முண்டக மலர்ப்புறம் விற்றகழன் முழங்க. (௨௦)

ஏதமின் பவித்திரம் வலக்கர னிமைப்பப்
போதம்வரை புத்தக மிடக்கையது பொற்ப
ஒதியுண ராதலறி யோலமிடும் வேதம்
பாதுகைக ளாகியிரு பாதமலர் சூட. (௨௧)

கள்ளமுள ரிக்குண்முரல் காளையறு கால
புள்ளொலியி னொவுமித மும்புடை பெயர்ந்து
துள்ளவெழு வேதவொலி தொண்டர்செவி யாற்றல்
உள்ளவயல் புக்குவகை யொண்பயிர் வளர்ப்ப. (௨௨)

சீதமணி மூரறிரு வாய்சிறி தரும்ப
மாதவர்கள் காணவெளி வந்துவெளி நின்றான்
நாதமுடி வாயளவி னொன்மறையி னந்த
போதவடி வாகுகிறை பூரண புராணன். (௨௩)

வேறு.

வட்டவான் மதிகண் டார்க்கு முவாக்கடன் மான மாண்ட
சிட்டரா முனிவர் காணத் தேசிக வடிவ நோக்கி
ஒட்டரு வுவகை வெள்ள மேற்கொள வருத்த கூற்றை
அட்டதா மரைதஞ் சென்னிக் கணிமல ராதத் தாழ்ந்தார். (௨௪)

அளவறு கலைகட் கெல்லா முறைவிட மாகி வேத
விளைபொரு ளாகி நின்ற வேதிய சரண மென்ற
வளைவுறு மறத்தி னொரைத் தேசிக வள்ள லோக்கிப்
பளகறு தவத்தீர் வேட்கை யாதெனப் பணிந்து சொல்வார். (௨௫)

அடியரே முய்யு மாறு முலகெலா மனிக்கு மாறும்
படியிலா வரத்த வேதப் பயனருள் செய்தி யென்னக்
கொடியமா பாசந் தீர்ப்பான் ருரவனம் முனிவ ரோடு
முடிவிலா விவினக் முன்போய் மறைப்பொருண் மொழிவ தானான். (௨௬)

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௧௨௫

அந்தணிர் சேண்மின் சால வருமறைப் பொருள்க னெல்லாம்
மந்தண மாகு மிந்த மறைப்பொரு ளறித றுனே
நந்தலில் லாத போகப் பயனுக்கு நலியும் பாச
பந்தனை கழிக்கும் வீட்டின் பயனுக்குங் கருவி யாகும். (௨௭)

உத்தம சயம்புக் குள்ளு முத்தம தரமாய் மேலாந்
தத்துவ மாகு மிந்தச் சுந்தர சயம்பு விங்கம்
நீத்தமாய் மறைகட் கெல்லா நிதானமாம் † பொருளா யுண்மைச்
சுத்தவத் துவித மான சயம்பிர காச மாகும். (௨௮)

நிறைபராம் பரம்விஞ் ஞான நிராமய மென்று நூல்கள்
அறைபரம் பிரம மாகு மிதனுரு வாகு மேக
மறையிதன் பொருளே யிந்தச் சுந்தர வடிவா யிங்கன்
உறைசிவ விங்க மொன்றே யென்பர்நூ லுணர்ந்த நல்லோர். (௨௯)

ஆகையான் மறையு மொன்றே யருமறைப் பொருளு மொன்றே
சாகையா லனந்த மாகித் தழைத்ததச் சாகை யெலலாம்
ஓகையா லிவனை யேத்து முலகுத யாகிக் ‡ கீந்த
வகளு ணையினான் மூன்று மூர்த்தியா யிருந்த தன்றே. (௩௦)

மலர்மக னாகி மூன்று வையமும் படைத்து மாலாய்
அலைவற நிறுத்தி முக்க னாகியா யழித்தம் மூவர்
தலைவனாய் பரமா காச சரீரியாய் முதலீ நின்றித்
தொலைவருஞ் சோதி யாமிச் சுந்தர விலிங்கந் தன்னில். (௩௧)

வேறு.

ஆதியி லான்ம தத்துவ மான வலர்மகன் பாகமு நடுவில்
நீதியில் விச்சா தத்துவ மான நெடியவன் பாகமு முடிவில்
ஓதிய சிவதத் துவமென லான வருத்திர பாகமு முதிக்கும்
பேதியிம மூன்றி லெண்ணிறத் துவங்கள் பிறக்குமிம் மூன்றினு முறையால். ( )

ஓதரு மகார முகாரமே மகார முதித்திடும் பிரணவம் விந்து
நாதமோ டிதிக்கும் வியத்ததா ரகததி னல்லகா யத்திரி மூன்று
பேதமாம் பதத்தாற் பிறக்குமிக் காயத் திரியிரு பேதமாம் பேதம்
யாதெனிறி சமட்டி வியட்டியென் றிரண்டு மேதுவாம் வேட்டவைக் கெல்லாம்.

இன்னவை யிரண்டு மிவனருள் வவியா லீன்றநான் மறையையந் நான்கும்
பின்னிவ னருளா ளளவில் வான பிரணவ மாதிமந் திரமும்
அன்னவா றுள தாரகத் தகார மாதியக் கரங்களு முதித்த
சொன்னவக் கரத்திற் சிவாகம நூலிச் சுரவர னடுமுகத் துதித்த. (௩௨)

கீட்டிசை முகத்தொன் மடுத்தநா லைத்திற் கிளைத்ததா விருக்கது தென்பால்
சுட்டிய விரண்டாம் வேதநா றுருவோ டெழுந்தது வடதிசை முகத்தில்
நீட்டிய சாம மாயிர முகத்தா னிமிர்ந்தது குடதிசை முகத்தில்
நாட்டிய வெண்ப துருவொடு கிளைத்து நடந்தது நான்கநா மறையே. (௩௩)

அருமறை நால்வே ருகையால் வருண மர்ச்சிர மங்களு நான்காந்
தருமம்யா காதி கருமமு மறையின் றகைமையிற் றேன்றின மறையு
கருமநான் ஞான நூலென விரண்டாந் கருமநா விவனருச் சனைக்கு
வரும்வினை யுணர்த்து ஞானநூ லிவன்றன வடிவிலா வடிவினை யுணர்த்தும். ( )

* சவயம்பு - சயம்பு என மருவிற்று. † நிதானம் - ஆதிகாரணம்.
உலகுதயாதி - பிரமா.

முதலாக நீராற் றினை குழைத் தாங்கிம் முழுமுதற் கருத்துநல் லவியின் பதமியன் வழுவப் பண்ணவர் பிறர்க்குற் திருத்தியாம் பரணிவன் முகத்தின் விதமுறு தீத்த மாகிமூ வினைக்கும் வேண்டியாங் குலதவர் போகங் கதிபெற வியற்றுஞ் சிவார்ச்சனை வினைக்குங் காரண மிச்சிவ கோசம். (௩௭)

மறைபல முகங்கொண் டலறிவா யினைத்து மயங்கவே நகண்டபூ ரணமாய் நிறைபரம் பிரம மாகுமிக் குறியைக் கருமநன் னெழிவழாப் பூசை முறையினு ஞான நெறியினிப் பொருளை யருளிணன் முயக்கற முயங்கும் அறிவினூற் தெளிவ துமக்குநா முறைத்த வருமறைப் பொருள்பிறர்க் கரிதால். ()

வேறு.

கருமத்தான் ஞான முண்டாவ் கருமத்தைச்சித்த சுத்தி தருமத்தா லிகத்த சித்த சுத்தியைத் தரும் நல்கும் அருமைத்தான் தருமத் தாலே சாந்தியுண் டாகு மாண்ட பெருமைத்தாஞ் சாந்தி யாலே பிறப்பதட் டாங்க யோகம். (௩௯)

கிரியையான் ஞானத் தன்னாற் கிளர்சிவ பத்தி பூசை தரிசலஞ் சைவ லிங்க தாபனஞ் செய்த லீசற் குரியமெய் யன்பர் பூசை யுருத்திர சின்னந் தாங்கல் அரியதே சிகன்பாற் பத்தி யனைத்தையுந் தெரிய லாகும். (௪௦)

மறைவழி மதங்கட் கெல்லா மறைபிர மாணம் பின்சென் றறைதரு மிருதி யெல்லா மவைக்கனு ருணமா மின்ன முறையினுன் மார்த்த மென்று மொழிவதம் மார்த்தஞ் சேர்ந்த துறைகள்வை திகமா மேலாச் சொல்வதிச் சுத்த மாரக்கம். (௪௧)

வேறு.

தெருட்பெறு போகம் வீடுகா ரணமாய்ச் சிவமய மாமறைப் பொருளை இருட்கெட வுரைத்தே மிப்பொருட் கதிக மில்லையிப் பொருளொலா மூமக்கு மருட்கெடத் தெளிவ தாகென வினைய வழிவழா மாதவர் புறத்தை அருட்கையாற் நடவி யிலங்கத்துட் புருந்தா னருள்பழுத் தன்னதே சிகளே. ()

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௯௪.

ப தி னே ழா வ து

மா ணி க் க ம் வி ற் ற ப ட ல ம்.

ஈகந்த வார்பொழின் மதுரையெம் பிரான்றன துணைத்தான் உகந்த வாவறு கண்ணுவ முனிமுத லோதும் அகந்தவாதபே ரன்பருக் கருமறைப் பொருளைப் பகர்ந்த வாறிது மாணிக்கம் பகர்ந்தவா பகர்வாம். (௧)

அன்ன நாள்வயின் வீரபாண் டியற்கணங் கனைய மின்ன னுருளும் போகமும் வினைநில மனைய பொன்ன னூர்பெறு காணைய ரைந்கனைப் புத்தேள் என்ன வீதினூர் வான்பயிர்க் கெழுக்களை யென்ன. (௨)

பின்ன றும்பெற்ற குமரனைப் பெறுவது கருதி
மன்ன னுங்குலத் தேவியுங் கயற்கணி மணுளன்
றன்னை நோக்கியட் டுமிசைதூர்த் தசிமதி வாரம்
இன்ன நோன்புகோற் றெழுஞுவா ரிறைவனின் னருளால்.

(௩)

சிறிது நாள் கழிந் தகன்றபின் கங்கையிற் சிறந்த
மறுவிலாவட மீன்புரை கற்பினுள் வயிற்றிற்
குறிய வாலவித் தங்குரம் போன்றொரு குமரன்
நிறையு நீருல கருட்குடை நீழற்றவர் துதித்தான்.

(௪)

அத்த னிச்சிறு குமரனுக் ககங்களி சிறப்ப
மெய்த்த நூன்முறை சாதக வினைமுதல் வினையும்
வைத்த னுன்பொலி வெய்தநான் மன்னவ னூழ்வந்
தொத்த நாவர வேட்டைபுக் குழுவைகோட் பட்டான்.

(௫)

வேங்கை வாய்ப்படு மீனவன் விண்விருந் தாக
வாங்கு நூன்மருந் கிறக்கர மாற்பெறிந் தாரந்
தாங்கு கொங்கைசார் தழிந்திடத் தடங்கண்முத் திறைப்ப
ஏங்க மாதர்பொன் னகருளார் யாவரு மிரங்க.

(௬)

மற்ற வேலைகா மக்கிழத் தியர்பெறு மைந்தர்
அற்ற நோக்கியீ தமையமென் னுனைமா வாதி
உற்ற பல்பிற பொருணிதி யொண்கல னுடைய
கொற்ற மோலியுங் கவர்ந்தனர் கொண்டிபோய் மறைந்தார்.

(௭)

மன்ன னுனையா றெழுமிய மந்திரக் கிழவர்
மின்னு வேலிளங் குமரனைக் கொண்டு விண்ணடைந்த
தென்னர் கோமகற் கிறுதியிற் செய்வினை நிரப்பி
அன்ன காதலற் கணிமுடி சூட்டுவா னமைந்தார்.

(௮)

சாடிப் பொன்னறை திறந்தனர் நவமணி மகுடந்
தேடிக் கண்டிலர் நிதிசில கண்டிலர் திகைத்து
வாடிச் சிந்தைநோ யுழந்திது மாற்றவர் கூட்டுண்
டோடிப் போயின தாகுமென் னுணர்ந்திது நினைவார்.

(௯)

வேறு மாமுடி செய்துமா லென்னினோ விலைமிக்
கேறு மாமணி யிலையர சிருக்கையின் நின்றேற்
றேறு நீருல கலையுமென் செய்வதிங் கென்னு
ஆறு சேர்சடை யாரருள் காண்மிமென் றமைச்சர்.

(௧௦)

கரைசெ யாப்பெருங் கவலைஞழ் மனத்தராய்க் கறங்கும்
முரசு கண்படாக் கடிமனை முற்றநீத் தருமை
அரசி ளந்தனிக் கொழுந்தினைக் கொண்டிபோ யம்பொன்
வரைசெய் கோபுர வாயின்முன் வருகுவார் வருமுன்.

(௧௧)

எற்ற தும்புகோ வணவுடை யிடம்படப் பிறங்கத்
துற்ற பல்கதிர் மணிப்பொதி சுவன்மிசைத் தூங்க
மற்ற டம்புய வரையிசை வரம்பிலா விலைகள்
பெற்ற வங்கதம் பரிதியிற் பேர்ந்துபேர்ந் திமைப்ப.

(௧௨)

மந்தி ரப்புரி நூலது வலம்படப் பிறழ்
இந்தி ரத்திரு வில்லென வாரமார் பிலங்கச்
சுந்த ரக்குழை குண்டலந் தோள்புரண் டாடத்
தந்தி ரத்தரு மறைகழி தாணிலந் தோய், (கஉ)

வேறு.

பென்னவீந் திலங்குகோ புரமுன் போதுவார்
முன்னவர் துனிவுகூர் முன்ன நீக்கிய
தென்னவர் குலப்பெருந் தெய்வ மாகிய
மன்னவர் வணிகராய் வந்து தோன்றினார். (கசு)

வந்தவ ரெதிர்வரு வாரை மம்மர்கொள்
சிந்தைய ராய்வரு செய்தி யாதென,
முந்தையில் வீணவெலா முறையிற் கூறினாக்
கெந்தையாம் வணிகரீ தியம்பு வாரரோ. (கரு)

என்பட ரெய்துகின் நீர்க ளென்வயின்
ஒன்பது மணிகளு முள்ள வாலவை
பொன்பதி னாயிர கோடி போனவென்
றன்புற மணியெலா மடைவீற் காட்டுவார். (கசு)

இருந்தனர் கீழ்த்திசை நோக்கி யிட்டதோர்
கருந்துகி னடுவுமிந் திராதி காவலர்
அருந்திசை யெட்டினு மடைவீற் செம்மணி
பெருந்தன்முத் தாகியெண் மணியும் பெய்தரோ. (கௌ)

இம்மணி வலனுடற் சின்ன மென்னவக்
கைம்மறி கரந்தவர் கூறக் கற்றதூற்
செம்மதி யமைச்சரச் செம்மல் யாரவன்
மெய்ம்மணி யாயதென் விளம்பு கென்னவே. (கஅ)

மேவரும் வலனெனு மவுணன் மேலைநாள்
மூவரின் விளங்கிய முக்கண் மூர்த்திசெஞ்
சேவடி யருச்சுனைத் தவத்தின் செய்தியால்
யாவது வேண்டுமென் நிறைவன் கூறலும். (கக்)

தாழ்ந்துநின் நியம்புமயான் சமரில் யாரினும்
போழ்ந்திற் வாவரம் புரிதி யூழ்வினை
சூழ்ந்திற் தாலென்மெய் துறந்த மாந்தரும்
வீழ்ந்திட நவமணி யாதல் வேண்டுமால். (உ௦)

என்றுவேண் டலும்வர மீச னல்கினுள்
அன்றுபோ யமார்குறித் தமரர் கோனெடு
சென்றுபோ ராற்றலுந் தேவர் கோனெதிர்
கின்றுபோ ராற்றல் னீங்கிப் போயினான். (உசு)

தோற்றவா னுடவன் மீண்டு சூழ்ந்தமர்
ஆற்றினும் வெல்லரி தழிவி லாவரம்
ஏற்றவ னாதலா லிவனைச் சூழ்ச்சியாற்
கூற்றினா ரேற்றுதல் குறிப்பென் றுன்னியே. (உஉ)

விடங்கலுழ் படைக்கல னின்றி விண்ணவர்
அடங்கலுந் தழீஇக்கொள வடுத்துத் தானவ
மடங்கலை வருடிகன நோக்கி வானவக்
கடங்கலுழ் டாணைபோற் கரைந்து கூறுவான். (உ௬)

விசையநின் றேள்வலி வென்றி வீக்கமெத்
திசையினும் பரந்ததச் சீர்த்தி நோக்கியுண்
ணையறு மகிழ்ச்சியா னல்கு வேணுனக்
கிசையவேண் டியவரம் யாது கேளென. (உ௭)

கடிபடு கற்பக நாடு காவலோன்
நொடியுரை செவித்துனை நுழையத் தானவன்
நெடியைக் புடைத்துட னீயிர்த்து கார்படும்
இடியென நகைத்திகழ்ந் தினைய கூறுவான். (உ௮)

வேறு.

நன்றிது மொழிந்தா யாரு நகைக்கநீ யெனைவெந் னண்ட
வென்றியு மதனாற் பெற்ற புகழுநின் வீறு பாடும்
இன்றுநின் போரிற் காணப் பட்டவே யிசைபோ யெங்கும்
நின்றதே யிதுபோ னின்கை வண்மையு நிற்ப தன்றே. (உ௯)

ஈறிலா னளித்த நல்ல வரமெனக் கிருக்க நிற்பால்
வேறுநான் பெறுவ துண்டோ வேண்டுவ துனக்கியா தென்பாற்
கூறுநீ யதனை யின்னே கொடுக்கலே னாகி னின்போற்
புறுவீழ் களத்திற் றேற்ற பழிப்புக் பெறுவ னென்றான். (உ௧)

மாதண்ட வவுணன் மாற்ற மகபதி கேட்டு வந்து
கோதண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடும்புரம் பொழுத்தான் வெள்ளி
வேதண்ட மெய்தி யாங்கோர் வேள்வியான் புரிவ னுனப்
போதண்டர்க் கூட்ட வாவாய்ப் போதுவாய் வல்லையென்றான். (உ௨)

அன்றொரு தவத்தோ னென்பு வச்சிர மொன்றே யாக
ஒன்றிய கொடையாற் பெற்ற புகழுடம் பொன்றே யென்போல்
வென்றியி ன்றும் வீயா மெய்யெலா மணிக ளாகப்
பொன்றிய கொடையி ன்றும் புகழுடம் பிரண்டுண் டாமே. (உ௩)

மேவல னல்லே நீயே நட்டவன் மேலை வானோர்
யாவரு மருந்து மாற்ற லறம்புக மெனக்கே யாக
ஆவரு வாதி யென்ற னன்னதே செய்வே னென்றான்
ஈவதே பெருமை யன்றி யிரக்கின்ற திழிபே யன்றே. (உ௪)

அதற்கிசைந் தவுணர் வேந்த னமரர்வேந் தனைமுன் போக்கி
மதர்க்கடுங் குருதிச் செங்கண் மைந்தனுக் கிறைமை யீந்து
முதற்பெருங் கலையாம் வேத மொழிமர பமைந்த வானுய்ப்
புதர்க்கடு வேள்விச் சாலைப் புறத்துவந் திறுத்து நின்றான். (உ௫)

வாய்மையான் மாண்ட நிற்போல் வள்ளல்யா ரென்று தேவர்
கோமகன் வியந்து கூறத் தருக்குமேற் கொண்டு மேரு
நேமியோ டுகலும் வீந்த வரையென நிமிர்ந்து வேள்விக்
காமெனை யூபத் தோடும் யாமினென் றடுத்து நின்றான். (உ௬)

யாத்தனர் தருப்பைத் தாம்பா லூர்ணை யால் * யாத்த சிங்கப்
போத்தனை நின்றான் வாயைப் புதைத்துயிர்ப் படங்க லீட்டி.
மாய்த்தனர் மாய்ந்த வள்ளல் வலனுமந் தார மாரி
தூர்த்திட விமான மேறித் தொல்விதி யுலகஞ் சேர்ந்தான். (௩௩)

மணித்தலை மலையின் பக்கமாய்த்தவன் வயிர வேலாற்
பிணித்துயிர் செருத்த வள்ளற் பெருந்தகை யாவை வேதம்
பணித்திடும் வபையை வாங்கிப் படரெரி சுவைமுன் பார்க்கக்
குணித்தவா னுடர்க் கூட்டிக் கோதிலா வேள்வி செய்தான். (௩௪)

அத்தகை யாவின் சோரி மாணிக்க மாம்பண் முத்தம்
பித்தை † வையே மென்பு வச்சிரம் பித்தம் பச்சை
நெய்த்தவெண் ணிணங்கோ மேதந் தசைதுகிர் நெடுங்க ணீலம்
எய்த்தவை புருட ராக மிவைநவ மணியின் றேற்றம். (௩௫)

இவ்வடி வெடுத்துத் தோன்றி யிருண்முகம் பிளப்பக் காந்தி
தைவரு மணியொன் பானுஞ் சார்விட நிறங்கள் சாதி
தெய்வத மொளிமா செள்ளிச் சோதனை செய்து தேச
மெய்வர வணிவோ ரெய்தும் பயனிலை விதியாற் கேண்மின். (௩௬)

வேறு.

வாளவிரு மாணிக்கங் கிரேதமுத லுகநான்கும் வழியே மக்கங்
காளபுரந் தும்புரஞ்சிவ களமிந்நான் கிடைப்படுமக் கமல ராகம்
ஆளுநிற் மொன்பதர வந்தமா துளம்பூவித் தழல்கல் லாரந்
கோளரிய கச்சோத நரந்தநறும் பலந்தீபங் கோப மென்ன. (௩௭)

இந்நிறத்த பொதுவாய மாணிக்க மறையவர்ப்புண் னியனாற் சாதி
தன்னியல்பாற் சாதரங்கங் குருவிந்தஞ் செளகந்தி கங்க வாங்கம்
என்னுமிவற் றுற்சிறந்து நானகாகு மிவ்வடைவே யிந்நான் கிற்குஞ்
சொன்னவொளி பத்திருநான் கிருமூன்று நான்கவையுஞ் சொல்லக் கேண்மின்.

சாதரங்க நிறங்கமலங் கருநெய்த விரவியொளி தழல்கச் சோதம்
மாதுளம்போ ததன்வித்துக் கார்விளக்குக் கோபமென வகுத்த பத்தும்
மேதகைய குருவிந்த நிறங்குன்றி முயற்குருதி வெள்ள லோத்தம்
போதுபலா சலர்திலகஞ் செவ்வரத்தம் விதார ‡ மெரி பொன்போ லெட்டு.

கனிதருசௌ கந்திகத்தி னிறமிலவம் போதுகுயிற் கண்ண சோகந்
தளிரவிர்பொன் செம்பஞ்சி யைவண்ண மெனவாறு தருக வாங்க
வொளிரகுவு குசும்பைமலர் செங்கல்கொவ்வைக்கனியென் றெருநான் கந்த
மிளிர்பதும் ராகத்தைப் பொதுமையினாற் சோதிக்க வேண்டு மெல்லை. (௪௦)

திண்ணியதாய் மேல்வீழ்கும் பக்கமுற வொளிவிடுதல் செய்தாற் செவ்வே
அண்ணியவுத் தமமுதனமூன் றுமென்பர் சாதரங்க மணிவோர் விச்சை
புண்ணியவான் கன்னியறு சுவையன்ன முதலான புனித தானம்
பண்ணியதும் பரிமேத யாகமுதன் மகம்புரிந்த பயனுஞ் சேர்வர். (௪௧)

குருவிந்தந் தரிப்பவர்பார் முழுதுமொரு குடைநிழலிற் குளிப்ப வான்டு
திருவிந்தை யுடனிருப்பர் செளகந்தி கந்தரிப்போர் செவ்வங் கீர்த்தி
மருவிந்தப் பயனடைவர் காவாங்கந் § தரிப்போர்தம் மனையிற் பாலும்
பெருவிந்த மெனச்சாவி முதற்பண்ட முடன்செவ்வப் பெருக்கு முண்டாம். (1)

* ஊர்ணை - சிலம்பிதூல.

† பித்தை - மயிர்.

‡ விதாரம் - முள்ளிலவு.

§ கவாங்கம் காவாங்கம் என நீண்டது.

எள்ளியிடு குற்றமெலா மிகந்துண னேற்றெளிவிட் டிருள்கால் சீத்துத்
தள்ளியவிச் செம்பதம ராகமது புனைதக்கோர் தம்பா லேனைத்
தெள்ளியமுத் துள்ளிட்ட, பன்மணியும் வந்தோங்குஞ் செய்யா னோடும்
ஒள்ளியநற் செல்வமதற் கொப்படுமும் பாற்கடவி னோங்கு மாலோ. (சூக)

வேறு.

பிறநீற் சார்பு புள்ளி புள்ளடி பிறங்கு கீற்று
மறுவறு தராச மென்ன வகுத்தவைங் குற்றந் தள்ளி
அறைதரு பண்பு சான்ற வரதன மணியும் வேந்தன்
செறுநர்வா னூற்ற மின்றிச் செருமகட் கன்ப னாவான். (சூச)

குறுநிலக் கிழவ னேனு மவன்பெருங் குடைக்கீழ்த் தங்கி
மறுகுநீர் ஞால மெல்லாம் வாழும், மறுனைப் பாம்பு
தெறுவிலங் கலகை பூதஞ் சிறுதெய்வம் வறுமை நோய்தீக்
கறுவுகொள் கூற்றச் சீற்றங் கலங்கிட வாதி யாவாம். (சூடு)

முன்னவ் ரென்ப கற்றோர் வச்சிர முந்நீர் முத்தம்
மன்னவ ரென்ப துப்பு மாணிக்கம் வணிக ரென்ப
மின்னவீர் புருட ராகம் வயியேம் வெயிற்கோ மேதம்
பின்னவ ரென்ப நீல மரகதம் பெற்ற சாதி. (சூசு)

பார்த்திபர் மதிக்கு முத்தம் பளிற்கன்றிப் பச்சை தானுஞ்
சாத்திக் துகர்மா ணிக்கங் கோமேதந் தாமே யன்றி
மாத்திகழ் புருட ராகம் வயியேம் வயிரந் தாமும்
ஏத்திரா சதமா நீலந் தாமத மென்ப ராய்ந்தோர். (சூஎ)

இனையவை யளந்து கண்டு மதிக்குநா ளெழுமான் பொற்றேர்
முனைவனாண் முதலா வேழின் முறையினாற் பதம ராகங்
கனைகதிர் முத்தந் துப்புக் காருடம் புருட ராகம்
புணையொளி வயிர நீல மென்மனார் புலமை சான்றோர். (சூஅ)

வெய்யவன் கிழமை தானே மேதக மணிக்கு மாறும்
மையறு திங்க டானே வயியே மணிக்கு மாறும்
ஐயற வியையொன் பானு மாய்பவ ரகம்பு நம்பு
துய்யரா யறவோ ராய்முன் சொன்னநா ளடைவே யாய்வர். (சூக)

அல்லியம் பதுமஞ் சாதி யரத்தவா யாம்பல் கோடல்
வல்லிசேர் மெளவற் போது நூற்றிதழ் மரைகா லேயம்†
மெல்லிதழ்க் கழுநீர் பேழ்வாய் வெள்ளைம் தாரமின்ன
சொல்லிய முறையால் வண்டு குழத்தன் முடிமேற் குடி. (சூஇ)

தலத்தினைச் சுத்தி செய்து தவிசின யிட்டுத் தூய
நலத்துகில் விரித்துத் தெய்வ மாணிக்க நடுவே வைத்துக்
குலத்தமுத் தாதி யெட்டுங் குணதிசை முதலெண் டிக்குடி
வலப்பட முறையே பானு மண்டல மாக வைத்து. (சூக)

அன்புறு பதம ராக மாதுயா மரத னங்கள்
ஒன்பதுங் கதிரோ னாதி யொன்பது கோரு மேற்றி
முன்புரை கமலப் போது முதலென்பான் மலருஞ் சாத்தி
இன்புற நீனைந்து பூசை யியன்முறை வழாது செய்தல். (சூஉ)

* ஐயம் ஐ எனக் கடைக்குறைந்தது. † காலேயம் - மரமஞ்சண்மலர்.

தக்கமுத் திரண்டு வேறு தலசமே சலச மென்ன
இக்ககிர் முத்தந்தோன்று மிடன்பதின் மூன்று சங்கம்
மைக்கரு முகிலவேய் பாம்பின் மத்தகம் பன்றிக் கோடி
மிக்கவெண் சாலி யிப்பி மீன்றலை வேழக் கன்னல். (௫௩)

கரிமருப் பைவாய் மான்கை கற்புடை மடவார் கண்டம்
இருகிறைக் கொக்கின் கண்ட மெனக்கடை கிடந்த மூன்றும்
அரியன வாதிப் பத்து நிறங்களு மணங்கூர் தங்கட்
குரியன் நிறுத்த வாறே யேனவு முரைப்பக் கேண்மின். (௫௪)

மாடவெண் புறவின் முட்டை வடிவெனத் திரண்ட பேழ்வாய்க்
கோடுகான் முத்தம் வெள்ளை நிறத்தன கொண்மூ முத்தம்
நீடுசெம் பரிதி யன்ன நிறத்தது கிளைமுத் தாலிப்
பீடுசா னிறத்த ராவின் பெருமுத்த நீலத் தாமால். (௫௫)

ஏனமா வாரஞ் சோரி யீர்ஞ்சுவைச் சாலி முத்தம்
ஆனது பசுமைத் தாகும் பாதிரி யனைய தாகும்
மீனது தரளம் வேழ மிரண்டினும் விளையு முத்தந்
தானது பொன்னின் சோதி தெய்வதஞ் சாற்றக் கேண்மின். (௫௬)

பான்முத்தம் வருணன் முத்தம் பகன்முத்தம் பகலோன் முத்தம்
மான்முத்த நீல மூத்த மாசறு குருதி முத்தந்
கான்முத்தம் பசிய முத்தந் காலன்றன் முத்தந் தேவர்
கோன்முத்தம் பொன்போன் முத்தந் குணங்களும் பயனுஞ் சொல்வாம். (௫௭)

உடுத்திர ளனைய காட்சி யுருட்சிமா சின்மை கையால்
எடுத்திழந் நிண்மை பார்வைக் கின்புறல் புடித மென்ன
அடுத்திடு குணமா நின்ன வணியின்மூ தணங்கோ முன்மை
விடுத்திடுந் திருவர் தெய்தும் விளைந்திடுஞ் செல்வம் வாழ்நாள். (௫௮)

மாசறு தவத்தோ னென்பும் வலாசுர னென்பும் வீழ்ந்த
கோசல மாதி நாட்டிற் பட்டது குணத்தான் மாண்ட
தேசதா யிலேச தாகித் தெள்ளிதா யளக்கி னெல்லை
வீடிய விலைய தாகி மேம்படு வயிரந் தன்னை. (௫௯)

குறுநிலத் தரசுந் தாங்கிற் குறைவுதீர் செல்வ மெய்தி
உறுபகை யெறிந்து தங்கோன் முழுதுல கோச்சிக் காக்கும்
வறுமைநோய் விலங்கு சாரா வரைந்தநா ளன்றிச் செல்லும்
கறுவுகொள் கூற்றம் பூதந் கணங்களு மணங்கு செய்யா. (௬௦)

மாமணி மரபுக் கெல்லாம் வயிரமே முதன்மைச் சாதி
ஆமென வுரைப்பர் நூலோ ரகிகமயா தென்னி னேனைக்
காமரு மணிகட் கெல்லார் தமரிடு கருவி யாமத்
துமணி தனக்குந் தானே துணையிடுங் கருவி யாகும். (௬௧)

மரகதத் தோற்றங் கேண்மின் வலாசுரன் பித்தந் தன்னை
இரைதமக் காகக் கெளவிப் பறந்தபுள் ளீர்த்தண் டில்லித்
தரைதணிற் சிதற வீழ்ந்து தங்கிய தோற்ற மாகும்
உரைதரு தோற்ற மின்னும் வேறுவே றுள்ள கேண்மின். (௬௨)

* புடிதம் = காங்கி வீசதல்.

விதித்தவே ல்லைய வாட்கண் வினைதமா தருணச் செல்வன்
உதித்தவான் முட்டை யோட்டை யுவணவேற் றரையில் யாப்டங்
கதிர்த்தவோ டரையிற் றிப்பி வீழ்ந்தொரு கடல்கூழ் வைப்பில்
உதித்தவா றுரு மின்னு முண்டொரு வகையாற் றேற்றம்.

(௬௩)

முள்ளரை முளரிக்குண்ணன் மோகினி யணங்கா யேட்ட
வள்ளரை மதியஞ் சூழ மந்தர வரைமட் டாகத்
துள்ளரி யேறு போலத் தொடர்ந்தொரு வினையாட் டாலே
எள்ளரி தாய செந்தி யிந்தியக் கலனஞ் செய்தான்.

(௬௪)

அப்பொழு தமல வித்தி லரிகர குமரன் கான
வைப்புற தெய்வத் தொடும் வந்தன னந்தவிந்து
துப்புற கருடன் கௌலிக் கடலிலுந் துருக்க நாட்டும்
பப்புற விடுத்த வாறே பட்டது கலுழப் பச்சை.

(௬௫)

வேறு.

காடமே சுப்பிரமே காளமெனக் குணமூன்றும் கருடப் பச்சைக்
கீடறுகி னிதழ்நிறத்த காடமது சாகியினு லிருவே றுருஞ்
சாடரிய சகுணமெனச் சதோட மென வவையிரண்டிற் சகுண மாறும்
பீடுபெறு காடமொடு முல்லதும் பேசலம்பித் தகமே முத்தம்.

(௬௬)

புல்லரிய பிதுகமென விவையாறிற் காடமது புல்லின் வண்ணம்
உல்லதிக் மெவிதாகும் பேசலமே குளச்செநெல்லாண் டரளம் போலும்
அல்லடரும் பித்தகமே பசுங்கினியின் சிறைநிறத்த தாகு முத்தங்
குல்லதிரும் பிதுகமரை யிலையினிற் சதோடத்தின் குணனைத் தாகும்.

(௬௭)

தோடலே சாஞ்சிதமே துட்டமே தோடமூர்ச் சிதமே வெய்ய
தோடலே சத்தினொடு சூழ்மந்த தோடமெனத் தொகுத்த வைந்தில்
தோடலே சாஞ்சிதஞ்சம் பிரவிலையா மலரியிலை துட்ட நீலத்
தோடதாம் புல்லநிறத் தோடமூர்ச் சிதமுளரி தோட லேசம்.

(௬௮)

மந்ததோ டங்கலப மயிலிறகி னிறமாயில் வகுத்த தோடஞ்
சிந்தவா னாஞ்சுண மணியணிவோர் நாற்கருவிச் சேனை வாழ்நான்
உந்தவாழ் வாள்வலன் கனீலமிரண் டரண்கண்டத் தொளிவிட் டோங்கும்
இந்திரநீ லந்தான்மா நீலமென வேறிரண்டுண் டின்னு நீலம்.

(௬௯)

முந்தியவிந் திரநீலம் விச்சவரு பனைமகவான் முடித்த நாளின்
நந்தியடு பழிதவிர்ப்பான புரியுகப் பரிமகத்தி னறிய தூமம்
முந்தியரும் பரியமையா நாட்டதுழைந் தளிசேற்றி னொழுதும் பீனை
சிந்தியவாற் றிடைப்படுமொன் றிந்திரவின் னீலமெனத் திகழு நீலம்.

(௭௦)

சஞ்சையாம் பகற்கடவுண் மனைவியவீன் கனலுடலத் தழுவ லாற்ற
தஞ்சவா டன்னிழலைத் தன்னுருவா நிறுவீவன மடைந்து நோற்க
விஞ்சையா லறிந்திரவி பின்றொடர மாப்பரியா மின்னைத் தாணுஞ்
செஞ்செவே வயப்பரியாய் மையல்பொறு திந்தியத்தைச் சிந்தி னானே

(௭௧)

அவைகதிறும் புலந்தோன்று நீலமா நீலமிவை யணிவோர் வானோர்
நவையறுசீர் மானவநிற் நகைநீலஞ் சாகியினு னால்வ ரந்தக்
கவலரிய வெள்ளைசிவப் பெரிபொன்மை கலந்திருக்கிற் கரிதாய் முற்றுந்
தவலரிதா யிருக்கிலிரு பிறப்பாளர் முதன்முதனாற் சாதிக் காகுப்.

(௭௨)

* மாநீல மெனுமிரண்டி லிரண்டிந்த நீலம் என்றும் பாடம்.

† இச்சரிதத்தைக் காசிகாண்டம் சனிபுலகங்கண்ட அதியாயத்திற்காண்க.

இலங்கொளிய விர்நீல மெய்ப்படுப்போ மங்கலஞ்சேர்ந் திருப்பர் ரேனை
அலங்குகதிர் நீலத்திற் பெருவியை யிரப்பத்தி னளவைத் தாகித்
தலங்குவதான் பாத்கடத்தி னூறுருணச் சிறப்படைந்து தோற்றுஞ் சோதி
கலங்குகட லுடைவைப்பி லரிநிந்த விந்திர ண்பேர்க் கரிபீ நீலம். (௭௬)

மைத்துறுசெய் மணிமுத்து வான்வயிரம் பச்சையொளி வழங்கு நீலம்
ஐந்திவைமேற் கோமேத முதற்பவள மீறாக வறைந்த நான்கும்
நந்தொளிய வேனுமவை சிறுவேட்கை பயப்பவழ னகுசெந் குஞ்சி
வெந்தறுகண் வலனிணைந் திதறுமிடைப் படுவனகோ மேத மென்ப. (௭௭)

உருக்குறறு நெய்த்துளிதேன் றுனிநல்லான் புண்ணியநீ ரொத்துச் சேந்து
செருக்குபசும் பொன்னிறமும் பெற்றுமெலி தாய்த்தாய்தாய்த் திண்ணி தாகி
இருக்குமது தரிக்கினிருட் பாவம்போம் பரிசுதடி யெய்தும் வென்றித்
தருக்குவலன் கபம்விழுந்த விடைப்புரு டரங்கமொளி தழையத் தோன்றும். (௭௮)

தாழ்ந்தபிலத் திழிந்தொளிபொற் கண்ணவுண னுயிர்குடிக்குந் தறுகட் புன்றி
போழ்த்தமுழை வாய்திறந்து திசைசெவிடு படநகைத்துப் பொன்போற் கக்கி
வீழ்ந்தகபம் படுதீவிற் படுமுச்சி வட்டமாய் மெலிதாய்ப் பொன்போற்
குழ்ந்தொளிவிட்டவீர்தழல்போற்றெனவெய்திமனைநகவாந்துதோற்றஞ்செய்யும்.

இந்தமணி பாரியாத் திரகிரியிற் கொடுமுடியா யிலங்குந் தெய்வ
மந்தரமால் வரைப்புறஞ்குழி மேகலையா மயனிந்த மணியி னாலே
அந்தரநா டவனகரு மரசிருப்பு மண்டபமு மமைத்தா னிந்தச்
சந்தமணி தரிப்பவரே தரியார்வெந் திடவாகை தரிக்க வல்லார். (௭௯)

வலன்மயிராம் வயியே மிளாவிருத கண்டத்தில் வந்து தோன்றிப்
பலர்புகழுந் கோரக்க மகதஞ்சிந் களமலயம் பார சீகம்
இலகுதிநி கூடாதி தேயங்கள் பிறதிப மெங்குந் தோற்றும்
அலைகடலும் படுமிறுதித் காரிடிக்கும் போதுநிற மதற்கியா தென்னில். (௮௦)

கழையிலைகார் மயிலெருத்தம் வெருகின்கண் ணிறத்ததாய்க் கனத்ததாகி
விழைவுதரு தெளிதாகித் திண்ணிதாய் மெலிதாகி விளங்கு மீதில்
அழகுபெற வலமிடமேல் சீழொளியிட் டனமுறையே யறவோ ராதித்
தழைவுறுநாற் சாதிகளாந் தினமிதனைப் பூசித்துத் தரிக்க சான்றோர். (௮௧)

வலத்தவுணன் றசைவீழ்ந்த வழிபடுதுப் பயன்சாநி வடிவ மாத்தென்
புலத்தவரை விதிக்குமிடத் தவனுடன்மா சிழிபுலத்தும் புயல்போல் வண்ணன்
வலத்தமது கைடவரைக் குறைகுருதி வழிநிலத்தும் மகவான் வெற்பின்
குலத்தையிற் கரிசோரி சிதறிடத்தும் வந்துகுடி கொண்டு தோன்றும். (௮௨)

அவ்வழியிற் படுபவள முருக்கம்பூப் பசுந்தளிமுக கலர்ந்த செவ்விச்
செவ்வரத்த மலர்கொவ்வைக் கனிபோலுந் குணங்குற்றந் திருகிக் கோடல்
எவ்வமுறப் புழுவரித்தன் முகமொழிதல் பெரும்பாலு மிப்பூ ணேந்தல்
பெய்வனையார் தமக்கேயார் தரிக்கின்மகப் பேறுமுதற் பேறுண் டாகும். (௮௩)

இரவியெதி ரெரியிறைக்குந் கல்லுமதி யெதிர்செழுநீ ரிறைக்குந் கல்லும்
உரையிடமொன் பதிலொன்றி லுட்கிடையாய்க் கிடக்குமென வென்பான் வேறு
மரபுரைத்து வணிகரே றுகியவான வரேறு வடபா னோக்கிப்
பரவியிருந் தருச்சித்து மணிகைக்கொண் டெதிர்மதுரைப் பரனை நோக்கா. (௮௪)

* சந்திவடிவமாத்தெனபுலத்தவரை விதித்தமை கூடமுராணம் பலவகைத்
தோற்ற முரைத்த அத்தியாயத்தும், மதுகைடவரை அழித்தமை விராயகபுரா
ணம் விணசெட்டக்கரமனுட்டித்தபடலத்தும் காண்க.

அஞ்சலிசெய்தகநோக்கா விக்குமரந் களவிறந்த வாயுள் செல்வம்
விஞ்சுகவென் றளித்தருள விதைமகனும் விண்ணிழிந்த விமான நோக்கிச்
செஞ்சரணம் பணிந்திருநைத் தாமரையும் விரித்தேற்றான் செல்வ நாய்கர்
மஞ்சளையும் புடைசின்ற் றமைச்சையு நோக்கிமுக டுலர்ச் ச சொல்வார். (அக)

இம்மணியா விழைத்துநவ முடிசூட்டி யிச்சிங்க விளவே நன்ன
செம்மறனை ய்பிடேக பாண்டியனென் றியம்புமெனச் செம்பொன் றூக்கிக்
கைம்மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வருவார்முன் கருணை நாட்டற்
அம்மகன்மே னிரப்பியிள நகையரும்பி நின்றொரையங்குக் காணர். (அச)

ஒருருவாய் நேர்கின்ற வணிகேசர் விடையின்மே லுமையா ளோடும்
ஈருருவாய் முக்கண்ணு நாற்கரமு மஞ்சமர ரிறவா வாறு
காருருவா யெழுமிடீறுங் காட்டித்தங் கோயில்புகக் கண்டா ரின்ற
பாருருவாய் நின்றவணி கேசரிவ ரெனவேபின் பற்றிப் போவார். (அரு)

தேன்செய்த கொன்றைநெடுஞ் சடையார்முன் றுழந்தெழுந்து சென்கை கூப்பி
யான்செய்யுங் கைம்மாற யெம்பிரந் கொன்றுண்டோ யானு மென்ன
தூன்செயுட லும்பொருளு முயிருமெனி னவையாவு முனவே யையா
வான்செய்யு நன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யுங்கைம் மாறுண் டேயோ (அசு)

என்றமுன் வழத்தலுறும் விநன்மாறன் கோக்கொழுந்தை யிகல்வேல் வந்தை
மன்னாரு மிவற்குமன வாக்கிறந்த பூரணமா மதுரை நாதன்
பொன்னாரு மணிமகுடஞ் சூடமணி நல்குதலாற் புவிய நேகம்
பன்னாரு முறைபுரியத் தக்கதென வாழ்த்தினா் பல்சான் றோரும் (அஎ)

வத்திவலங் கொண்டிருநான் கிபந்தழுவப் பெற்றோங்கி யிருக்கு மட்ட
மூர்த்திவிடை யருள்பெற்று மூவாநன் மறையாசி முனிவர் கூறப்
பார்த்திவன்றன் பொலன்மாட மனைபுகுந்தா னிறைமணிப்பண் பாயுந் கேள்விச்
சாத்திரரு மந்திரரு மணினோக்கி வியப்படைந்தார் சங்கை கூர்ந்தார். (அஅ)

வேறு.

வேளென வந்த நாய்கர் சுந்தர விடங்க ரானால்
நாள்களுந் கோளும் பற்றி நவமணி யாக்கி னாரோ
தாள்களுந் தோளு மார்புந் தரித்தநீ னாக மீனற
வாள்விடு மணியோ வீந்தார் யாதென மதிக்கற் பாலேம். (அக)

இத்திரக் கடவு ணாட்டு மிம்மணி யரிய வென்னு
மந்திரக் கிழவர் நல்கி மயனிணு மாண்ட கேள்வித்
தந்திரக் கனகக் கொல்லர்க் குலப்பன ததும்ப வீசிச்
செந்திரு மார்பி னாற்குத் திருமணி மகுடஞ் செய்தார். (க0)

மங்கல மரபான் மாலை மணிமுடி சூட்டி நாமஞ்
செங்கணை றுயர்த்த நாய்கர் செப்பிய முறையால் வேத
புங்கவ ரிசைப்ப வீதி வலஞ்செய்து புனிதன் பாத
பங்கய மிறைஞ்சி செவ்வன் பன்மணிக் கோயி லெய்தா. (கக)

போர்மகட் குறையு ளான புயத்தி டேகத் தென்னன்
தேர்முதற் கருவித் தானைத் தெவ்வர்நீண் முடியெ லாந்தன்
வார்கழற் கமலஞ் சூட மனுமுறை பைங்கூழ் காக்குங்
காரெனக் கருணை பெய்து வையகங் காக்கு நாளில்.

வேறு.

தந்தைதன் காமக் கிழத்திய ரீன்ற தனயராய்த் தனக்குமுன் னவராய்
முந்தைநா ளரசன் பொன்னறை முரித்து முடிமுதற் பொருள்கவர்ந் துட்குஞ்
சிந்தைய ராசி மறுபுலத் தொளித்த தெவ்வகிரச் சிலர்கொடு விடுப்ப
வந்தவர் கவந்த தனமெல்லா மீள வாங்கினு னீர்க்கதிர் மருமான். (கக)

மாணிக்கம்விற்படல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧,௨௮௭.

பதினெட்டாவது

வருணன்விட்டகடலை

வறறச் செய் தபடலம்.

கார்கெழு கண்டத் தண்ணல் கெளரியன் மருடஞ் சூட
வீழ்க்கிர் மணிக ளீந்த வியப்பிது விடையோன் சென்னி
வாழ்கரு முகிலைப் போக்கி மதுரைமேல் வருணன் விட்ட
ஆழ்கடல் வறப்பக் கண்ட வாடலைப் பாடல் செய்வாம். (க)

சித்திரை மதியிற் சேர்ந்த சித்திரை நாளிற் றென்னன்
மைத்திரண் மிடற்று வெள்ளி மன்றுளாற் களவு மாண்ட
பத்திமை விதியிற் பண்டம் பற்பல சிறப்ப நல்கிப்
புத்தியும் வீடு நல்கும் பூசனை நடத்த லுற்றான். (உ)

நறியநெய் யாது யார நறுங்குழம் பீரூ வாட்டி.
வெறியகர்ப் புரநீ ராட்டி யற்புத வெள்ளம் பொங்க
இறைவனை வியந்து நோக்கி யேத்துவா னெறிநீர் வைகைத்
துறைவநீ யென்கர்ப் பூர சுந்தர னேயோ வென்றான். (ங)

பூசனை புரியு மெல்லைப் பொன்னகர்க் கிறைமை பூண்ட
வாசவன் வருடந் தோறும் பூசித்து வருவா னன்ன
காசறு மனத்தான் பூசை கழிவுறு மளவுந் தாழ்த்துத்
தேசமை சிறப்பார் பூசை செய்துதன் னாடு புக்கான். (ச)

அன்றுநீர்க் கடவுள் வேள்வி நாயக னவையத் தெய்தி
நின்றவன் நன்னோய் திருஞ் செவ்விய னிகழ்ச்சி தோன்றக்
குன்றவன் சிறக ரீர்ந்த கொற்றவன் முகத்தை நோக்கி
இன்றுநீ சிறிது தேம்பி யிருத்தியா விதென்கொ லென்றான். (ரு)

சிலைப்படு முகிலூ ரண்ணல் செப்புவா னிருந் ரன்பின்
வலைப்படு பெருமா னெம்மான் மதுரையெம் பிராணை யன்பு
தலைப்படு பூசை செய்யத் தாழ்த்ததின் மதனா லிப்போ
தலைப்படச் சிறிதெ னுள்ள மாகுல மடைந்த துண்டால். (கூ)

என்னவல் விலிங்கீந் தான்மா விலிங்கமோ வென்று முந்நீர்
மன்னவன் வினைவ லோடு மகபதி மொழிவான் முன்பென்
மன்னரும் பழியும் வேழச் சாபமுந் தொலைத்த தன்னோ
அன்னதை யறிங்கி லாய்கொ லென்னநீ ரண்ணல் கூறும். (எ)

வருணன்விட்டகட்லைவற்றச்செய்தபடலம். ஸ்ரீநள

அற்றது வாகிற் றெய்வ மருத்துவ ராஹ் தீரச்
செற்றிட வரிதா யென்னைத் தெறும்பெரு வயிற்று நோயை
வற்றிடு மாறு தீர்க்குங் கொல்லென வலாரி யையம்
உற்றுநீ வினா தென்னென் றுண்ணுகை யரும்பிச் சொல்வான். (அ)

அரியய ராஹ் தீராட் பிறவிநோ யறுக்க வல்ல
பெரியவ னிந்த யாக்கைப் பெரும்பிணி பிறவுந் தீர்த்தற
கரியனோ வையன் செய்யுந் திருவினை யாட்டை யின்னே
தெரியநீ சோதி யென்னத் தெண்கடற் சேர்ப்பன் சொல்வான் (க)

கல்லிற கரிந்தோ யிங்கு நான்வருந் காலை வேட்டார்ச்
கெல்லையில் காம நல்குஞ் சுரபியு மின்பால் சோரப்
புல்லிய கன்று மாற்றுப் பட்டவப் போது கண்ட
நல்லசோ பனத்தா லிந்த நன்மொழி கேட்டே னென்னா. (கௌ)

வருணனு'மேகி வெள்ளி மன்றுடை யடிகள் செய்யுந்
திருவினை யாடல் கண்டு வயிற்றுநோய் தீர்ப்பா னெண்ணி
முரசதிர் மதுரை மூதூர் முற்றுநீ யழித்தி யென்னாக்
குரைகட றன்னைவல்லே கூவினா னேவி னானே. (கக)

வேறு.

கொதித்தெழுந்து தருக்களிறக் கொத்தியெடுத்தெத்திசையும
அதிர்த்தெறிந்து வரைகளெல்லா மகழ்ந்துதிசைப் புறஞ்செல்லப்
பிதிர்த்தெறிந்து மாடநிறை பெயர்த்தெறிந்து பிரளயத்தில்
உதித்தெழுந்து வருவதென வோங்குதிரைக் கடல்வருமால். (கௌ)

கந்தமலர்த் தனிக்கடவுள் கற்பத்து மழியாத
இந்தவளம் பதிக்கிடையு நெய்தியதெம் பதிக்குமினி
வந்ததெனச் சுந்தரனை வந்திறைஞ்சி வானவருஞ்
சின்தைகலந் கினர்வருணன் செய்தசெய நெளியாதார். (கௌ)

சூலமோ டழலெந்துஞ் சொக்கர்திரு வினையாட்டின்
சீலமோ நாமிழைத்த தீவினையின் நிறமிதுவோ
ஆலமோ வுலகமெலா மழியவரும் பேரூழிக்
காலமோ வெணக்கலங்கிக் கடிநகரம் பணிப்பெய்த. (கௌ)

மண்புதைக்கத் திசைபுதைக்க மயங்கிருள்போல் வருநீத்தம்
விண்புதைக்க வெழுமாட் வியனகரின் புறத்திரவி
கண்புதைக்க வருமளவிற் கண்டரச னெடுங்கிப்
பெண்புதைக்கு மொருபாகப் பிராண்டியே சரணென்னா. (கௌ)

ஆலமெழுந் திமையவர்மே லடர்க்கவரும் பொழுதஞ்சும்
மாலெனவுந் தன்னுயிர்மேன் மறவிவரும் பொழுதஞ்சும்
பாலென வுங்கலங்கிப் பசுபதிசே வடியில்விழந்
தோலமென முறையிட்டா னுலகுபுக முறையிட்டான். (கௌ)

முறையிட்ட செயியனெதிர் முறுவலித்தஞ் சலையென்னாக்
கறையிட்டி விண்புரந்த கந்தரசுந் தரக்கடவுள்
துறையிட்டி வருகடலைச் சுவறப்போய்ப் பருகுமெனப்
பிறையிட்ட திருசசடையிற் பெயனான்கும் வரவிடுத்தான். (கௌ)

வேறு.

நிவப்புற வெழுந்த நான்கு மேகமு நிமிர்ந்து வாய்விட்
 வெர்ப்புறு கடலை வாரி யுறிஞ்சின வுறிஞ்ச லோடுஞ்
 சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்குந் தேவெனத்தெளிந்தோர் ரேழு
 பவப்பெரும் பெளவம் போலப் பசையற வறந்த தன்றே.

(கஅ)

அந்நிலை நகரு ளாரும் வானவ ராதி யோருந்
 தென்னவர் பிராணு மெந்தை திருவிளை யாட னோக்கிப்
 பன்னரு மகிழ்ச்சி பொங்கப் பன்முறை புகழ்ந்து பாடி
 இன்னநீர் மனத்த ராகி யீறிலா விற்பத் தாழ்ந்தார்.

(கஆ)

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - க,௩௦௬.

மதுரைக்காண்டமுற்றிற்று.

இரண்டாவது ,

கூடற்காண்டம்.

பத்தொன்பதாவது

நாஷ்மாடக்சூடலானபடலம்.

பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு புலனல்ல வுள்ளமதியின்
பேதங்க ளல்ல விவையன்றி நின்ற பிறிதல்ல வென்று பெருதூல்
வேதங்கி டந்து தமோறும் வஞ்ச வெனியெனப் கூடன் மறுகிற்
பாதங்க ளோவ வளையிந்த னாதி பகர்வாரை யாயு மவரே.

(க)

வேறு.

திருமகள் வலக்கண் வாக்கின் சேயிழை யிடக்கண் ஞானப்
பெருமக ணுதற்க ணாகப் பெற்றுவான் செல்வங் கல்வி
அருமைவீ டளிப்பாள் யாவ ளவனாயிற் துணைவன் காண
ஒருமூலை மறைந்து நாணி யொசிந்தபூங் கொம்பி னின்றான்.

(உ)

கதிர்மதி மிலைந்த வேணிக் கண்ணுதல் வருண னேய
அதிகடல் வறப்பச் செய்த வாடலீ தனையா னேய
முதிர்மழை யேழின் மேலு முன்னேநான் முகிலும் போக்கி
மதுரைநான் மாடக் கூட லாக்கிய வண்ணஞ் சொல்வாம்.

(ஈ)

எற்று தெண் டிரைநீர்ச் சேர்ப்பன் நன்செய விழுக்கி நாணம்
உற்றிரு கண்ணுஞ் சேப்ப வுடன்றெழு கோபச் செந்திப்
பற்றிட வாகம் வெம்பிப் பரவையும் யாறும் வெந்து
வற்றிட வெருண்டு நின்றான் மானமும் வலியுங் குன்றான்.

(ச)

நளிப்புனன் மதுரை மூதூர் நாயக னாட நன்னைத்
தென்கில னாகிப் பின்னுஞ் செழுமுகி லேழுங் கூவிக்
குளிர்கடல் வறந்த தென்னக் குடித்தெழுந் திடித்துப் பெய்யா
ஒளிவளர் மதுரை முற்று மொலலெனக் களைமி னென்றான்.

(ஊ)

பொள்ளென மேக மேழும் புருந்து பார் தெரிய முங்கீர்ப்
பள்ளமும் வறப்ப முற்றப் பருகிமெய் கருகி மின்னித்
தெள்ளருந் திசையும் வாணுஞ் செவிநெய் பிலமும் பாரும்
விள்ளமால் வரைக ளெட்டும் வெடிபட மேருச் சாழ.

(ஊ)

ஊழிநாள் வெடிக்கு மண்ட கடாகத்தி னொலிபோ லார்த்துப்
பாழிவா னுருமு வீழப் பண்டவி மணிகள் சிந்தி
ஆழிநீர் ஞாலந் தாங்கு மராவுட னெனியத் திக்கிற்
குழிமால் யானை நின்ற நிலைகெடத் துணுக்கங் கொள்ள.

(எ)

வெள்ளிய நீறு பூத்து முழுவென வீங்கு காய் * போற்
றெள்ளிய வாலிசிந்தத் திரண்டகிண் பளிக்குத் தூன்போல்
ஒள்ளிய தாரை சோர வும்பர்மீன் கணங்க ளோடுந்
துள்ளிய திரையி லாடு மீன்கணந் துழத்து லீழ.

(அ)

ஐர்த்தெழு கொண்மூ வேழுஞ் சராசர மனைத்துஞ் சூழ்ந்து
போர்த்தன ஞாலமுண்ணப் புக்கதோர் வடிவங் கொண்ட
தீர்த்தனில விசும்பும் பாருந் திசைகளுந் தெரியா வாகப்
பார்த்தகண் ணுழையா வாகப் பரந்திருள் கான்ற வன்றே.

(ஆ)

பைஞ்சுட ரெறிக்கும் பச்சை காரொளி பரப்பு நீலம்
புஞ்சவா ளுடுக்க ளன்ன நித்திலம் பொன்னங் குப்பை
செஞ்சுடர் மணிக் டிப்புச் சிதறுவ கணவ ரோடும்
விஞ்சையர் மகளி ளாடி வெறுத்தெறி கலன்கள் போல.

(க)

கடியகா லுதைப்பப் பெய்யுங் கடுஞ்செல வெழிலி மாடக்
கொடியநீ ண்கரைச் சூழ்ந்து புதைத்தலுங் கோலொன் றோச்சிப்
படியெலாம் புரக்குங் கோணு நகருளார் பலரு ஞாலம்
மடியுநா ளிதுவே யென்னு மயங்கினு ருயங்கி னுரே.

(கக)

கண்ணுதன் மூர்த்தி தானே யின்னமுங் காக்கு மென்றாப்
புண்ணிய நகரா ரோடும் பொருக்கெனக் கோயி லெய்தி
விண்ணிழி விமான வாழ்க்கை விடையவ னடிக்கீழ் வீழ்ந்தான்
அண்ணலா ராடன் முன்னு மறித்துகை கண்ட வேந்தன்.

(கங)

வீடையினை யால முண்ட மிடற்றினை கங்கை தாங்குஞ்
சடையினை கூற்றை வென்ற தாளினை மேரு சாப்ப்
படையினை யடியேந் துண்பப் பாட்டினை நீக்கி யாளும்
நடையினை யாகி யெங்க ணல்லுயிர் காத்தல் வேண்டும்.

(கக)

என்னலுந் தென்னர்க் கென்று மெய்திய விடுக்கண் டார்க்கும்
முன்னவன் முன்போ னுன்கு முகிலையு நோக்கி யின்ன
தொன்னக ரெல்லை நானகுந் சூழ்ந்துநான் மாட மாகி
வினனெடு மாரி யேழும் விலக்குமி னெனவி டித்தான்.

(கச)

வந்துநான் மாட மாகி வளைந்துநாற் றிசையுஞ் சூழ்ந்து
சந்துவாய் தெரியா தொன்றித் தாமொரு குழலாய் மாடப்
பந்திகோ புரஞ்செய் குன்றங் கால்கள்போற் பரிப்பப் போர்த்த
இந்துவார் சடையோ னேய வெழிலிமா நகர மெங்கும்.

(கடி)

அன்னநான் மாடத்துள்ளு நகருளா ரமைச்சர் வேந்தன்
றனைநாற் கருவித் தானே சராசரம் பிறவுந் தாழ்ந்து
முன்னநா டனினு மின்ப மூழ்கினன் கிருந்தா ளாழிந்
பொன்னனாள் பாகன் றுளிந் புக்கமர்ந் திருந்தா ரொத்தார்.

(கசு)

கழைகெழு வரையி னுச்சி கவிழ்கின்ற புயல்போற் கார்குழந்
திழைமணி மாடத்துமப் ரெறிதுளி யுடைந்து துள்ளத்
தழைகடல் வடிப்பவாங்கித் தம்முடல் வறப்பப் பெய்து
மழைகளும் வெள்கி நின்ற வருணனும் வெள்கி நின்றான்.

(கஃ)

நடுங்கினன் கீழிந்த வச்ச நாணமீ தூர மானம்
ஒடுங்கின னுள்ளத் துள்ளோ ருவகைவந் தெய்தப் பொற்பூத்
தடங்கரை குறுகா முன்டினய் தணிந்துபின் றேய்ந்து பாசம்
மடங்கினன் மடங்கா வன்பின் வள்ளலைப் பூசை செய்வான்.

(௧௮)

புனிதரீ றாழக் கண்டி பூண்டுவான் கங்கை யாதி
வனிதையர் பசும்பொற் கும்ப வாசநீர் வடித்து நீட்டப்
பணிமலர் சந்தந் கந்த மணிக்கலன் பசும்பொ னாடை
இனையன பிறவு மீன்று கற்பக மெடுத்துக் காட்ட.

(௧௯)

ஐங்கனி யமுத மைந்து கௌவிய மமுது தூபஞ்
செங்கதிர் விளக்க மின்ன தேவராண் கொடுப்பச் சேற்கண்
நங்கைதன் பதினைப் பூசித் தாயிர நாமங்கூறிப்
பைங்கதிர் முத்தஞ் சாத்தித் தொழுதடி பணிந்து நின்றான்.

(௨௦)

அருச்சுனை யுவந்த வாதி யமலனீ யாது வேண்டிற்
றுரைத்தியென் றேத நீர்க்கோ ளெலலைதாழ்ந் தொன்றி னாலுங்
கரைத்திட வரிய விந்தக் கடியவென் வயிற்று நோய்கின்
திரைத்தட மாடு முன்னே தீர்த்திடப் பெற்றே னெந்தாய்.

(௨௧)

வேறு.

வேதமுதற் கலைகாட்சி முதலளவை விரிஞ்சன்முதல் விண்ணோர் செய்யுஞ்
சோதனையு ளகப்படாச் சோதியுனைச் சோதிக்கத் துணிந்தே னந்தோ
பேதைமையே னிடத்தென்ன குணங்கண்டென் பிணிதீர்த்தென் பெற்றா யாசை
கோதமிலாய் குற்றமே குணமாகக் கொள்வதுநின் குணமோ வையா.

(௨௨)

பொன்னகரான் காலந்தாழ்த் துனையருச்சித் தயர்ச்சியொடும் போன வாறும்
என்னெனயான் வினவியதும் வலாரியிறை கொடுத்ததுமல் விறைக்கு நோயான்
பின்னைவிலு யதுமவன்சொல் வழியுன்னைச் சோதித்த பெற்றிதானும்
முன்னவனே யுன்னருளா லென்பிணிக்கு மருந்தாகி முடிந்த வாறே.

(௨௩)

ஆறுமதி முடியணிந்த வருட்கடலே வயிற்றோ யன்றி மேனாள்
மாறுபடு மிருவினையு மலவலியுங் கெடவீட்டின் வழியும் பெற்றேன்
வேறினிமற் திரமென்னை மணியென்னை மருந்தென்னை மெய்ம்மை யாகத்
தேறுமவர்க் கிப்புனித தீர்த்தமே பிணியனை ததுர் தீர்ப்ப தன்றோ.

(௨௪)

வேறு.

அடியனென் முன்னஞ் செய்த வபராத மிரண்டுந் தீரும்
படிபொறுத் தருள்வா யென்று பன்முறை பரவித் தாழ்ந்து
மடிவிலா மகிழ்ச்சி பொங்க வரங்களுஞ் சிந்தி வேண்டிக்
கடியதன் னகரம் புக்கான் குடதிசைக் காவல் வேந்தன்.

(௨௫)

வன்றிறல் வருணன் விட்ட மாரியை விலக்க வீசன்
மின்றிகழ் சடையி னின்று நீங்கிய மேக நான்குங்
குன்றுபோ னிவந்து நான்கு கூடமாக் கூடலாலே
அன்றுநான் மாடக் கூட லானதான் மதுரை மூதூர்.

நான்மாடக்கூடலானபடலமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧௩௩௨.

இருபதாவது

எல்லாம்வல்லசித்தர்,

திருவிஷ்ணுயாடற்படலம்.

சுத்த நான்மறைப் பொருள்வரை தள்ளுநீண் முடிமேல
வைத்த கார்களுன் மாடமாய் மதுரைமேல் வருணன்
உய்த்த மாரியைத் தடுத்தவா றுரைத்துமே றுயர்த்தோர்
சித்த ராய்வினை யாடிய செயல்கிறி துரைப்பாம். (க)

தேட ருங்கதிர் மணிமுடிச் செழிணும் பாண்டி
நாட ருந்திரு வெய்திமே னல்லவீ டெய்தக்
கூட லம்பதி மேவிய குணங்குறி கடந்த
வேட ரங்கொரு சித்தமெய் வேடராய் வருவார். (உ)

வட்ட வாசடைக் குஞ்சியும் பூணதூன் மார்பும்
இட்ட நீர்ணி திலகமு மிணைக்குழை தூங்க
விட்ட வெள்ளை * முத் திரையுத்தோல் விரித்தபட் டிகையுஞ்
சுட்ட வெண்பொடிப் பொக்கணந் தூக்கிய தோளும். (ஈ)

தூய் வண்பொடி யழிந்துமெய் சிவந்திடச் சுவடு
செய்யும் வெண்டிரட் பழகநீண் மாலையுஞ் சிவந்த
கையி லங்குகட் டங்குநம் கண்டவர் மனஞ்சென்
றுய் வன்புற லீக்கிய வுதரபத் தனமும். (ச)

ஆட்ட வேங்கையீ ருரிவைநீண் டசைத்தகோ வணமும்
ஒட்ட லீக்கிய புலியத னுடுக்கையு மிடத்தோள்
இட்ட யோகபட் டிகையும்பொன் னிடையிடை கட்டப்
பட்ட சுரெலி வேத்திரப் படைக்கையும் படைத்து. (ரு)

வேத கிங்கிணி சிலம்புகுழற் தடிகளின் மிழற்ற
ஓத ரும்பத முளரியு றருண்மது வொழுகப்
போத வானந்த மதுகுகர்ந் தலர்முகம் பொலியப்
பாத பங்கய முபரிடப் பாதுகை சூட. (க)

சிறிது மூரலும் வெயர்வையுந் திருமுகத் தரும்பக்
குறுகி யாவணஞ் சித்திர கூடநாற் சந்தி
மறுகு குளிகை யுபரிகை மானிகை வாயில்
அறுகு சூழ்நிறைத் தெற்றியில் வீடூத்தொறு மடைந்து. (எ)

தெற்கி ருப்பவர் போல்வட திசைவயிற் சென்று
புக்கி ருப்பதுங் கிழக்குளார் போலமேற் றிசையில்
நக்டு ருப்பதும் யாவரு நாடின ரறியத்
தக்க தன்றியே யிர்திர சாலமாத் தணர்தும். (அ)

சேய வெற்பினை யணிவதாச் செய்துமற் றணித்தாய்
மேய வெற்பினைச் சேயதா விடுத்துமெய் முதுமூப்
பாய மக்ளை யினையவ ராக்கியுந் குதலை
வாய மக்களைக் கழிமுது மக்களா வகுத்தும். (ஊ)

எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவிளையாடற்பட்டலம். ஐசுந்

ஆணைப் பெண்ணுரு வாக்கியும் பெண்ணையா னுருவா
மாணக் காட்டியு மலடியை மகப்பெறச் செய்துங்
கோணற் கூன்செவி னேமைகண் குருபெங் கெவருங்
காணத் தோத்திரா லுலோசமுங் கனகமாச் செய்தும். (க0)

செல்வர் தம்மனைப் பொருளெலாம் வறுமையிற சிறந்தோர்
இல்ல மெய்தவு நட்டவ ரிகலின்றித் தம்மின்
மல்லு வெஞ்சும ரிழைப்பவுங் காஞ்சிர மரத்தின்
நல்ல தீங்கனி பழுப்பவும் விஞ்சைக ணயந்தும். (க1)

பருவ மாறியு பருவத்தில் வைகைநீர் பரந்து
வருவ தாக்கியு மீளவும் வறந்திடச் செய்தும்
பொருவி நீஞ்சுவை யோடையும் பொய்கையு முவர்ப்புத்
தருவ வாக்கியு முவரியின் சுலையவாத் தந்தும். (க2)

வீசி மாத்திரைக் கோலினை விண்ணினட் டதன்மேல்
ஊசி நாட்டியிட் டேசுமேற் பெருவிர ஊன்றி
ஆசி லாடியு முசிமேற் றலையுக் காசு
மாசில் சேவடிப் போதுவான் மலர்ந்திடச் சுழன்றும். (க3)

சண்ட வெம்பணிப் பகையெனப் பறந்துவிண் டாலிக
கொண்ட லைப்பிடித் திடியொடுங் குடித்தநீர் பிழிந்து
கண்ட வர்க்கதி சயம்பெறக் காட்டியுங் காண
விண்ட லத்தினிற் பண்டுபோ லிறைகொள விடுத்தும். (க4)

எல்லி டைப்படும் பொருள்களை யிராவெழப் பார்த்தும்
அல்லி டைப்படும் பொருள்களைப் பகல்வர வமைத்தும்
வல்ல முற்புன லுளர்வளி வலிகெடப் பார்த்தும்
நல்ல போதுகாய் கனியிலா நாள்படக் கண்டும். (க5)

பீனை கால்வழிக் கிழவரைப் பிரம்பினால் வருடிக்
காளை யாடவ ராக்கியக் கணவருக் கிசைய
ஈனை வாய்முது கற்பினார் கருவடைந் திளமை
ஆள வேத்திரம் வருடிக் ரளித்தருள் செய்தும். (க6)

அகர மாதிரின் ருகிய வாகரு டணமே
புகரி லாவதி ரிச்சிய மஞ்சனம் பொருவில்
வகர மாதிரின் ருகிய வசியமே வாதம்
இகலி லாவயத் தம்பமென் றின்னவை செய்தும். (க7)

வேத நூறெளி யார்களைக் கலைகளும் விளங்கப்
பூதி நாவினிற் சிதறியும் பூழியன் காதன்
மாத ராரொடும் பயில்புது மணமலர்க் காவிற்
காத நீண்டகோட் டெங்கினைக் கரும்பினை செய்தும். (க8)

* ஆகருஷணம் - தூரத்திலுள்ளதைச் சமீபத்தே வருவித்தல். அதிரிச்சி
யம் - கண்களுக்குப் புலப்படுவதைப் புலப்படாமற்செய்தல். அஞ்சனம் - மறை
ந்து கிடக்கும் பொருள்களை வெளிப்படக்காட்டுதல். வசியம் - பகைவரைத் தன்
வயப்படுத்தல். வாதம் - இரும்புமுதலியவற்றைப் பொன்னாக்கல். வயஸ்தம்பம்
வயதைத் தம்பித்தல்.

ஏனை வான்றருக் குலங்களைப் புட்களை யிருகோட்
டானை யாதிபல் விலங்கினை யொன்றை யொன்றாக
ஞான நோக்கினு ளோக்கியு நாடிய வினையோர்,
மானி ளோக்கிய ராகிலோ மெனவெழில் வாய்த்தும். (கக)

நாக நாமபொன் னூட்டுள பொருளுமந் நகருள்
ஆக வாக்கியு மின்னணம் விச்சைக ளானந்தம்
மாக நாயகன் மலைமக ளுயகன் மதுரை
ஏக நாயகன் நிருவினை யாடல்செய் திருந்தான். (உ௦)

சித்த யோகிகள் செய்கின்ற வாடன்மேற் செலுத்தி
வைத்த கண்களுஞ் சிந்தையும் வாங்கலர் திகைத்துத்
தத்த மாள்வினைத் தொழின்மறந் திருந்தனர் தகைசால்
முத்த வேதிய ராகிய முதுநகர் மாக்கள். (க)

இனைய செய்தியை யுழையரா லிறைமக னறிந்தான்
அனைய சித்தரை யிங்ஙனந் தருகென வடுத்தார்
தனைய கற்றினன் சித்தரைச் சார்ந்தவர் தாமும்
வினையை வென்றவ ராடலை வியந்துகண் டிருந்தார். (உ)

அமைச்சர் தங்களை விடுத்தன னமைச்சருஞ்
தமைச்ச ரண்பணிந் தரசன்முன் வருகெனத் தவத்தோர்
எமக்கு மன்னனா லென்பய னெனமறுத் திடமண்
சுமக்கு மன்னவன் றம்மவர் தொழுதனர் போனார்.
வேறு. (உக)

மன்னன்மு னமைச்சர் சித்தர் மறுத்துரை மாற்றங் கூற
முன்னவ னருள்பெற் நிம்மை மறுமையு முனிந்த யோகர்
இந்நில வேந்தர் மட்டோ விற்கிர னயன்மா லேனோர்
தன்னையு மகிப்ப ரோவென் றிருந்தனன் றரும வேந்தன். (உச)

எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவினையாடற்படல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - க,உருசு.

இருபத்தொராவது

கல்லாவணக்குக்கரும்பருத்தியபடலம்.

செல்லார் பொழில்குழ் மதுராபுரிச் சித்த ரெல்லாம்
வல்லா ரவரா டலையா ருரைசெய்ய வுல்லார்
எல்லாரும் வியப்புற வித்தனிச் சித்தசாமி
கல்லானை தின்னக் கரும்பீந்த கதையுஞ் சொல்வாம். (க)

பின்னைய மச்சம் பெருகப்பெரி யோரை யெண்ணு
தென்னே யெளியா ரெனயானிகழ்ந் திங்ங னீண்டச்
சொன்னே னவர்க்கென் குறையென்னிற் றுருவி நானே
தன்னே நிலா ளார் தமைக்காணத் தருவ தென்னா. (உ)

ஆனந்த சித்தர் தமைக்காண்பலென் றன்பு கூர்ந்த
பீனந் தரித்த கொடிவேந்தன் குறிப்பு நோக்கி
மோனந் தரித்த சிவயோகரு முந்தித் தம்பொன்
மானந் தனக்கு வடமேற்றிசை வந்தி ருந்தார். (க)

அருகாத் செல்வத் தவனன்றுதைத் திங்க டோற்றம்
வருகால் மாக மதுரேசனை வந்து வந்தித்
துருகா தரத்தாற் கழிந்துள்வல மாக மீள
வருவா னவன்முன் வருகாஞ்சுடி வன்கண் மாக்கள்.

(சு)

சிறிட்ட வேங்கை யதட்சேக்கையர் சிறி யைந்தும
பாறிட்ட வேடர் யோகப்பட்டத்தர் கட்டங் கத்தில்
ஏறிட்ட கைய ரிறுமாந்திருப் பாரை நோக்கி
மாறிட்டு நீக்கி யெழப்போகென வந்து சொன்னார்.

(ரு)

பின்னா வருதென் னர்பிரான்பெரி யோரை நோக்கி
எந்நாடு றும்மூ ருமக்கென்வரும் யாது வேண்டும்
ஹ்நாம மேது றுவன்மின்னென் னை வைய ரெந்த
நன்னாடு மெந்த நகருள்ளந் திரிவ மப்பா.

(சு)

ஆளு மிப்போ தணிகாண்மிர நாட்டிற் காசி
தானா மிருக்குந் தலமாகு மநாத ராகி
ஆளுத பிச்சைப் பெருவாழ்வு டையார் நமரா
நாணனும் விஞ்சை நடாஅய்த்திரி சித்த ரேம்யாம்.

(எ)

ஆனந்த கானந் தொடுத்திங்குள வான சைவத்
தானம் பலவுந் தொழந்தற்பர மாசி வந்தேம்
ஞானந் தருமிந் நகரிம்மையிற் சீவன் முத்தி
மானந்த மான பரமுத்தி மறுமை நல்கும்.

(அ)

ஈண்டுள்ள வர்க்கெம் வினையாடலைக் காட்டி யிச்சை
வேண்டும் பலசித் தியுநல்குவம் வேத மாகி
மாண்டங்கு மெண்ணென் கலைஞானமும் வல்ல மல்லாந்
சேண்டங்கு மெல்லாப் பொருளும்வல சித்த ரேம்யாம்.

(ஈ)

உன்னா னமக்குப் பெறல்வேண்டிவ தொன்று மில்லை
தென்னா வெனவுண் ணகைசெய்தனர் சித்த யோகர்
மன்னா மிவர்தம் மிறுமாப்புஞ் செருக்கும் வீறும்
என்னா லளவிட் டறிவேனென வெண்ணித் தேர்வான்.

(க)

தேரும் பொழுதோ ருழவன்னொரு செல்வக் கன்னல்
ஆருங் கழுகென்ன வயிர்ப்புறக் கொண்டு தாழப்
பாருந் திசையும் புகழ்பங்கயச் செங்கை தாங்கி
நீரும் பிறையுங் கரந்தார்தமை நேர்ந்து சொல்வான்.

(க)

வல்லாரில் வல்லே மெனவும்மை மிதித்த நீரிச்
கல்லாளைக் கிந்தக் கரும்பை யருத்தி னெல்லாம்
வல்லாரு நீரே மதுரைப்பெரு மாணு நீரே
அல்லா லெவர்தும் மனம்பேட்ட தளிப்ப னென்றான்.

(க)

என்னா முகிலைத் தளையிட்டவன் கூறக் கேட்டுத்
தென்னா வருதி யெனப்புன்னகை செய்து சித்தர்
நின்னா ல் வருவ தேமக்கேது நினக்கு நாமே
உன்னாசை தீரத் தருகின்ற தலாம றுண்டோ.

(க)

* தலமாகு மநாதனாகி என்றும், வாழ்வுடையான்மரரா என்றும் பாட்டம்.

† ஆனந்தகானம் - காசி.

‡ தற்பரம் - ஆசை, கடவுள்.

செல்லா வுலகத் தினுஞ்சென்றொரு வீஞ்சை கற்றோர்
பல்லாரு நன்கு மதிக்கப்பய னெய்து வார்கள்
எல்லா மறிந்த வெமக்கொன்றிஹு மாகை யில்லை,
கல்லாணை கன்னல் கறிக்கின்றது காண்டி. யென்றார்.

(கச)

கடைக்கண் சிறிதே குழத்தார்புண் கடாக்கல் யானை
மடைக்கண் டிறந்து மதமூன்றும் வழிய விண்வாய்
அடைக்கும் படிவாய் திறந்தார்த்துப் புழைக்கை நீட்டித்
தொடைக்குள் றனுன்கைச் சுவைத்தண்டைப் பறித்த தன்றே.

(கடு)

பறித்துக் கடைவாய் வழிசாறளி பாய்ந்து நக்கக்
சுறித்துக் குதட்டிப் பருகிக்குர மூச லாட
நெறித்துத் தருக்கி நிழல்சீறி கிமிர்ந்து நிற்ப
மறித்துக் கடைக்கண் குறித்தார்பினு மாயம் வல்லா.

(கசு)

மட்டுற்ற தாரான் கழுத்திற்கண்ட மாலை தன்னை
எட்டிப் பறித்த திகல்காஞ்சுகி மாக்கள் சீறிக்
கிட்டிக் களிற்றைப் புடைப்பான்கிளர் கோல்கொண் டோச்சச்
சிட்டத் தவர்கள் சிவந்தானையைச் சீறி நோக்க.

(கஎ)

கண்டா வளியைக் * களிறுண்டது கண்கள் சேப்புக்
கொண்டா னரசன் சிவயோகரிற் கோப மூளத்
தண்டா வரசன் மமருட்டறு கண்ணர் சீறி
வண்டா ரிதழி மறைத்தாரை யடிக்க வந்தார்.

(கஅ)

அப்போ திளமூர லரும்பியச் சித்த சாமி
கைப்போ தமைத்துக் கழந்தோர்தமை நின்மி னென்ன
மைப்போ தகமன் னவரவைத்தடி பேர்க்க லாற்று
தொப்போ தரிய நிலையோவியம் போல நின்றார்.

(கக)

மத்தக் களிற்றான் வெருளித்தழன் மாறி யன்பு
பொத்தப் புதைந்த மனத்தற்புதம் பொங்கிச் சோரச்
சித்தப் பெருமா னடிமாமுடி தீண்டப் பாச
பெத்தத் தமியேன் பிழையைப்பொறு மென்று வீழ்ந்தான்.

(உ௦)

அன்புக் கிரங்குங் கருணைக்கட லான வையர்
இன்புற்று வேண்டும் வரங்கேளெனத் தாழ்ந்து வேந்தன்
நன்புத் திரப்பே றருள்வாயென நல்கிச் செங்கை
வன்புற்ற வேழ மிசைவைத்தரு ணுட்டம் வைத்தார்.

(உ௧)

வேறு.

தழைக்கு நீள்கதிர்த் தண்முத்த மாலையைப்
புழைக்கை நீட்டிக் கொடுத்தது போதகம்
மழைக்கை நீட்டினன் வாங்கின னீதியிற்
பிழைக்க லாத பெருந்தகை வேந்தனே.

(உஉ)

முத்த மாலிகை ஖ாங்குமுன் முன்னின்ற
சித்த சாமி திருவுருக் கண்டிலன்
மத்த யானை வழுவழு மேனைய
ஒத்த தாக வரவோன் வெருவினான்.

(உ௩)

நீந்த வாட லெமக்குயி ராயலிவ்
வந்த மில்லி யருள்வினை யாட்டென
முந்தை வேதா முதல்வனை மீளவும்
வந்து வந்தனை செய்தனை மன்னனே.

(௨௬)

முழுதி ணர்ந்த முதல்வனின் னாடலை
இழதை யேனறி யாதளந் தேனென
அழுதி றைஞ்சி யபராத மீந்துகை
தொழுது நின்று துதிக்கத் தொடங்கினன்.

(௨௭)

வேறு.

வேதியாய் வேத வினைபொருளாய் வேதத்தின்
நீதியாய் நீதி நெறிகடந்த நீடுளானியாய்
ஆதியாய் யீராய் நவொ யவைகழிந்த
சோதியாய் நின்றையென் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே.

(௨௮)

நின்னான் மொழிந்தமறை நின்னடிகள் வந்தித்தும்
பன்னா ளருச்சித்தும் பாதத் தலைசுமந்தும்
உன்னாமம் வாசித்து முன்னையறி யேனென்று
சொன்னா லடியனேன் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே.,

(௨௯)

வேறு.

பெரியதினும் பெரியதுமாய்ச் சிறியதினுஞ் சிறியதுமாய்
அரியதினு மரியதுமா யெளியதினு மெளியதுமாய்க்
கரியதுமாய்க் காண்பானுங் காட்சியுமா யவைகடந்த
தரியமுமாய் நின்றையென் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே.

(௩௦)

வேறு.

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி விக்ரமனை யீன்று பன்னாட்
டொன்றுமுறை கோலோச்சி விக்ரமன் கவன்மிசைப்பார் சுமத்திப் பாசம்
வென்றுகளைத் தருட்சித்த சாமிதிநு வருணைக்கால் வினைபே ரின்ப
மன்றனமது வீழ்வண்டிற் கலந்திருந்தா னபிடேக மாறன் மனனே.

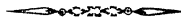
(௩௧)

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧,௩௮௮.

இருபத்திரண்டாவது

யா ணெ ய்யு த் த ப ட ல ம்.

கட்டவீழ் கடுக்கையர் கலானைகழை தின்ன
இட்டதிது பஞ்சவ னிடத்தமண ரேவி
விட்டமத யானைவீழ் மேவலர் புரத்தைச்
சுட்டகனை விட்டுயிர் தொலைத்தமுறை சொல்வாம்.

(௧)

விக்ரம பாண்டியன் வெலற்கரிய செங்கோல்
திக்குலில னுந்திறைகொள் செல்வழினை வெய்
அக்ரம வெங்கலி யரும்பகை யொதுங்கச்
சக்கர முருட்டியிடர் சாய்த்துமுறை செய்வான்.

(௨)

புத்தரம ணுகிய புறக்களை யகழ்ந்து
 நித்தமறை யாகம நெறிப்பயிர் வளர்த்து
 மெய்த்தவிதி பத்தியின் விளைந்தபயன் யாருந்
 துய்த்திட மதுத்தொழி னடத்திவரு" தூயோள் (க)

மருவீதழி யாணுறையும் வானிழி விமானத்
 தருகுவட பக்கமுற வாலய மெழுப்பி
 உருவரு விரண்டினையு மொருவிவரு சித்தர்
 திருவுருவு கண்டுபணி செய்தொழுநு நாளில். (ச)

செய்யுகதி ரோன்வழிய செம்பிய நெருத்தன்
 கையனவன வென்றிப்பயில் காஞ்சநக நள்ளான்
 பொய்யமணர் கட்டுரை புறத்துறையி னின்றான்
 மையின்மதி மாறனொடு மாறுபட நின்றான். (நி)

முடங்கன்மதி செஞ்சடை முடித்துவிடை யேறு.
 விடங்கரது சேவடி விழுங்கிய மனத்து
 மடங்கனிகர் தென்னனெதிர் வந்துபொர லாற்றா
 தடங்கலனொர் வஞ்சனையி னுலட மதித்தான். (சு)

வேறு.

அஞ்சனங் கவுஞ்சங் கோவர்த் தனந்திரி கூடங் காஞ்சி
 குஞ்சர சைய மேம கூடமே விந்த மென்னும்
 மஞ்சிவர் வரைக னெட்டும் வைகுறு மமணர் தம்மில்
 எஞ்சலில் குரவர்க் கோலை வேறுவே நெழுதி விட்டான். (ஏ)

வடிவுபோ லுள்ள மெல்லா மாசிருள் புதைய நின்ற
 அழகன்மா ராவா ரெண்ணு யிரவரு மார்த்தார் வேய்ந்த
 முடிகெழு வேந்தன் விட்ட முடங்கலை நீமிர்த்து வாசித்
 திடுகெழு காற்போற் குன்றி னிழிந்துவே றிடத்திற் செல்வார். (அ)

யாவரு மொருங்கு கூடி யிருள்வழி கொள்வ தேய்ப்பக்
 காவல்வல் லரணஞ் சூழ்ந்த காஞ்சிமா நகரத் தெய்திப்
 பூவலர் தாரான் கோயிற் புறங்கடை புகுந்து வேந்தன்
 ஏவலர் விடுப்ப வுள்போ யிறைமக னிருக்கை புக்கார். (க)

மன்னவன் முடிமேற் லீலி வைத்தன ராக்கங் கூற
 அன்னவ னவரை நோக்கி வசியமுன் னறும் வல்லீர்
 தென்னனை யாபி சாரஞ் செய்துயிர் செகுத்தா லுங்கட்
 கென்னது நாடு பாதி தருவல்போ யியற்று மென்றான். (க0)

தவம்புரிந் தவமே செய்வார் தாமதற் குடன்பட் டேகி
 நீவந்ததென் டிரைநீர்ப் பாவி நெடுங்கரைக் காத மூன்றிற்
 கவர்ந்தகன் சாலை கோலி யோசனை யகலங் கல்லி
 அவம்படு வேள்விக் குண்டங் கோணமெட் டாகக் கண்டார். (கக)

விடம்போதி காட்டம் பெய்து நிம்பநெய் விராய நஞ்சின்
 உடம்புடைய யுயிரின் கோமூன் கறிப்பொடி யூறு மெண்ணெய்
 இடம்பட வாயங் காந்த வெறிக்குழி புதையப் பெய்து
 கொடுப்புழி வேள்வி செய்தார் கொல்லாத விரதம் பூண்டார். (கஉ)

மாளு பொதும்பர் நந்தா வனமுள சோலை யுள்ள
காடுள கருகிச் சாயக் கயலுள வோடை யுள்ள
கோடுள வாலி யுள்ள குளமுள வறப்பத் தாவிச்
சேடுள முகிலுந் தீயச் சிகைநீயமு குண்டத் தீவாய்.

(௧௩)

கூற்றெழு தோற்றம் போல வஞ்சனக் குன்றம பொலக்
காற்றெழு செவியு நால்வாய் கௌவிய மருப்பு மாற
ஊற்றெழு மதமு மூச லாடிய வொற்றைக் கையும்
ஏற்றெழு விடம்போற் சிறி யெழுந்ததோர் தறுகண் யானை.

(௧௪)

அந்தமா வேள்வித் தீயு மவியமும் மதமுஞ் சோர
வந்தமா களிற்றை கீபோய் ஷூகியை மதுரை யோடுஞ்
சுந்தவே தொலைத்தி யென்னாத் தென்றிசைச் செல்ல வேவி
முந்தவே விடுத்த மாச மூழ்குட லமணப் பேய்கள்.

(௧௫)

வேறு.

அருளற்றிரு னூடலிற்புதை யமணக்கய வர்களுட
டெருளற்றரு மறையிற்படர் செயலற்றிக பரமெய்ப்
பொருளற்றவ னனிகத்தொடு புறமொய்த்திட மதமா
வெருளற்றிடி குரலிற்படி வெடிபட்டிட வருமால்.

(௧௬)

அடியின்னள வகல்பாதல முடியின்னள வண்டம்
இடியின்னள வெடுகாசெவி யெறிகாலள வகிலம்
மடியும்மள வுளர்கான்மத மழையின்னள வுலக
முடிவின்னெழு கடலகண்ணழ லளவாமுது வடவை.

(௧௭)

கூற்றஞ்சிட வருமிக்கரி குரலஞ்செவி முழைவாய்
ஏற்றஞ்செய மடங்குஞ்செவி யெறிகால்வழி விழித்தீ
ஊற்றஞ்செய மடைவாயுடைந் தொழு குருகட மதநீர்
கூற்றஞ்செயத் திசைவேழமு நடுக்கஞ்செய்து நலியும்.

(௧௮)

இடிக்கும்புயல் வயிற்றைக்கிழித் திடீயேற்றினை யுதிர்க்கும்
வெடிக்கும்பினி றொலியாற்றிசை விழுங்கிச்செவி டாகுந்
துடிக்கும்புழைக் கையோச்சிவண் டொடுகுன்றினைச் சுற்றிப்
பிடிக்குருகடல கலக்குந்தனிப் பெருமத்தெனத் திரிக்கும்.

(௧௯)

உருமுக்குர லொலியிற்றுள ரொலிவிட்டெறி செவியிற்
நிருமுட்பிறை யெயிறிற்றழ லெரிகட்டிரு னூடலிற்
றருமுக்கட வருவித்தர லடியிற்றென ள்லமேல்
வருமுக்கிர வடவைக்கனல் வரினொப்பத மதமா.

(௨௦)

தெழிபட்டதிக் கயத்தின்செவி தீயப்பகை யோடும்
வழிபட்டொரு கடுங்கூற்றென வருகுஞ்சர வரவை
வழிபட்டவர் மொழியாலுணர் விரைபட்டலர் வேம்பன்
சுழிபட்டலை புனல்போன்மனஞ் சுழன்றானீனைத் தழன்றான்.

(௨௧)

மைப்போதகம் பொறையாற்றிய மணிக்கோயின்முன் குறுகாக்
கைப்போதக முரித்தான்கழற் காற்போதக முறத்தாழ்ந்
திப்போதகந் தணையுந்தொலைத் தெணக்காத் தியென் நிரந்தான்
அப்போதகல் வானின்றொரு திருவாக்கெழுந் தன்றே.

(௨௨)

விட்டார்வலி கெடநாமொரு விற்சேவக னாகி
 ஒட்டார்விட வருவென்கரி யுயிர்வெளவுது முதனின்
 மட்டார்பொழிற் கழமாநக ரயற்கீட்டிசை மருந்கோர்
 அட்டாலமண் டபஞ்செய்யென வதுநீகட்டெழுந் தரசன். (௨௬)

அகங்கவ்விய களிப்பெய்திவந் தட்டாலமண் டபம்பொன்
 நகநகவ்விய தெனத்தூனொரு நாளுன்கினி லெடுத்தே
 சகங்கவ்விய புகழானசெயத் தறுகட்கிணை மதமா
 முகங்கவ்விய விற்சேவகன் வருவானது மொழிவாம். (௨௭)

வேறு.

நீனிற நீத்த நீந்து நிழன்மதி யிரண்டுண் டென்ன
 வானிற வலயச் சங்க வார்குழை நுழைவித் தம்பும்
 பானிற வெகினங் காணப் படர்ச்சடை மறைத்துத் தோற்றுங்
 கானிறை குஞ்சிச் சூட்டிற் களிமயிற் கலாபஞ் சூடி. (௨௮)

கருங்கடன் முளைத்த செக்கர் கதிரெனக் குருதிச் ச்சை
 மருங்குற வீக்கிச் சோரி வாயுடை வாளுந் கட்டி
 இரங்குநான் மறைக ளெங்க விருநிலந் தீண்டு தாளிற்
 பொருங்கமல் வளைத்து வாளிப் புட்டிலும் புறத்து வீக்கி. (௨௯)

வீங்கிய தடந்தோ ளிட்ட வார்சிலை வில்லி னேடும்
 பாங்குறை யிமயப் பாவை பாதியே யன்றி முற்றும்
 வாங்கிய வண்ணம் போன்று மல்லது மாறு மோர்பால்
 ஓங்கிய வண்ணம் போன்று மொளிகிறம் பசந்து தோன்ற. (௩௦)

காமனுங் காழற் றஞ்சுங் காணையாம் பருவந் தோன்றத்
 தாமுல களந்த வென்றித் தனிவிற்சே வகனாய் தோன்றி
 மாமறை மகுட மன்ன மண்டபத் தேறித் தென்னர்
 கோமக னிடுக்கண் டர்ப்பான் குஞ்சர வரவு நோக்கா. (௩௧)

அஞ்சுட விளிசேய்த் தென்ன வதுவர வறணி லாதான்
 வெஞ்சினக் கோலி னேன்றாண் மிதித்துமெய் குழைய வாங்கிச்
 செஞ்சிலை நெடுநாண் பூட்டித் திருவிர நெறித்துத் தாக்கித்
 குஞ்சர மெட்டு மஞ்சம் கோளரி முழக்கங் காட்டி. (௩௨)

இங்கித நெடுங்கோ தண்ட மிடங்கையி லெடுத்து நார
 சங்கவெங் கணைதொட் டாகக் திருகமுன் னிட்டத்தாள் செல்ல
 அங்குலி யிரண்டா லையன் செவியுற வலித்து விட்டான்
 மங்குலின் முழங்கும் வேழ மத்தகங் கீழிந்த தன்றே. (௩௩)

கொண்டலி னலரிச் சீறி வீழ்ந்தது கொடிய வேழம்
 பிண்டது பாருஞ் சேடன் சென்னியும் பிளந்த தண்டம்
 வீண்டது போலு மென்னத் துண்ணென வருவிப் போன
 பண்டைய தருக்கும் வீழும் படைத்தன திசைமால் யானை. (௩௪)

புதைபடக் கரித்தோல் போர்த்த புண்ணிய மூர்த்தி தாளால்
 உதைபடக் கிடந்த கூற்ற மொத்தது மத்த யானை
 சதைபடு மதிக்கோ வேந்தன் ரொழுகுலச் சிறுவ னெத்தான்
 பதைபடு மமணர் கால படரெனப் படரிற் பட்டார். (௩௫)

இருள்கிடந் தனைய தானை யிட்டசிந் துரங்கார் மாலே
இருண்முகத் தொதுகிச் செல்லு மிரவிசெங் கிரணம் போன்ற
திருண்முழு துண்ணக் கூலையெழுகதிர் வட்ட மன்ன
திருளினை மறைத்த கண்ட னெய்தவாய் பெய்யுஞ் செந்நீர். (௧௧)

பொய்யுறு மனத்தார் தேற்றும் புன்னெறி யொழுக்கம் பூண்ட
வெய்ய்கோன் கொடுங்கோ றன்னை வெண்மருப் பாகத் தாங்கி
மையன்மா வடிவங் கொண்டு வந்தவெங் கலியைத் தென்னன்
செய்யகோ லையன் சிங்க வாளியாய்ச் சிதைத்த தனறே. (௧௨)

உருமுவீழ்ப் புண்ட குன்றி னும்பன்மா வம்பு தொட்ட
பெருமுழை வாயும் வாயும் பெருகின வருவிச் சோரி
கருமுகின் மானச் சேனங் கழுதுகள் பூத மொய்த்த
திருமணித் தடந்தோள் வீங்கத் தென்னவ னுவகை பூத்தான். (௧௩)

ஆனையின் புண்ணீ ருண்ண வடுத்தகா ருடம்பே யென்னச்
சேனையின் செல்லப் போந்த தினியிரு ளமணர் தம்மை
மீனவன கண்டு சிற வேந்தவன் குறிப்பி னிற்கும்
மானவெஞ் சினவேன் மள்ளர் வல்லோபாய் முடுக்க ஹற்றார். (௧௪)

எடுத்தனர் கையிற் றண்ட மெறிந்தனர் மறிந்து குழ்போய்த்
தடுத்தனர் கரகந்தாளாத் தகர்த்தனர் லீலி யோடுந்
தொடுத்தன ருடுத்த பாயைத் துணிபடக் கிழித்துக் கால்வாய்
விடுத்தனர் மானம் போக்கி விட்டனர் சில்லோர் தம்மை. (௧௫)

எறியுண்டு செய்த மாய மிழப்புண்டு சேனை யோடு
முறியுண்டு நடுக்கம் பாவ மூழ்குண்டு மாழ்சிச் சாம்பிப்
பறியுண்ட தலையர் யாரும் பழிப்புண்டு பாயுந் தாமும்
உறியுண்ட கரகத் தோடு மொதுகருண்டு பதுகிப் போனார். (௧௬)

மாதங்கந் தடிந்தட் டாலே மண்டபத் திருந்த வீரன்
பாதங்கள் கையாற் பற்றிப் பாண்டிய னிரந்து வேண்டிப்
போதங்கள் கடந்தா யென்றும் பொலியவிந் திருத்தி யென்ன
வேதங்கட் கருத்தஞ் சொன்ன வேதிய னதற்கு நோந்தான். (௧௭)

பின்னுஞ்சில வரங்க ணலகப் பெற்றுநான் மாடக் கூடல்
மன்னுஞ்சின் மயனை வந்து வந்தித்து வருநாட் காமன்
என்னுஞ்சின் மலர்ப்பூந் தண்டா ரிராசசே கரனைப் பெற்று
மின்னுஞ்சில் லியந்தேர் வேந்தன் மேதினி புரக்கு மன்னோ. (௧௮)

வம்புளாய் மலர்ந்த வாரான் வரவிடு மத்தக் குன்றிற்
சிம்புளாய் வடிவங் கொண்ட சேவக னேவல் செய்த
அம்புளாய்த் தூணம் விள்ள வன்மவ தரித்த வாபோற்
செம்புளாய்க் கொடிய * நார சிங்கமா யிருந்த தன்றே. (௧௯)

வேறு.

உலகெலா மழித்து மீளவுண்டாக்கு முருத்திரன் வீரசத் தியினிற்
சிலதரித் திறவா வவுணனமார் பிடந்த சிங்கநா யகனையங் கெய்தி
அலகின்மா தவஞ்செய் துரோமசன் றன்பே ரறியவோர் தீர்த்தமுண்டாக்கி
இலகுபே றடைந்தான் பிரகலா தனுநோற் றீரிலாப் பெருவர மடைந்தான்
யானையெய்தபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧௪௨௭.

இருபத்துமூன்றாவது

விருத்தகுமாரபாலராணபடலம்.

தழையுலாங்கைய ரேவிய தந்திமேல் விடைமேல்
அழகர் சேவகஞ் செய்தவா றறைந்தன மவரே
கிழவ னாகிப்பின் காணையாய்க் கிஞ்சகச் செவ்வாய்க்
சூழவி யாய்வின யாழிய கொள்கையைப் பகர்வாம்.

(க)

தென்னன் விக்ர மன்புயத் திருநிலச் செல்வி
மன்னி வாழுநான் மதுரையின் மறையுல னொரு வன்
அன்ன வன்விர பாக்களு மவன்குடி வாழ்க்கை
மின்ன னாள்வட மீனாள் பெயர்சப விரதை.

(உ)

அனையர் தங்களுக் கரும்பெறன் மகவின்றி யநந்தம்
புனித நல்லறஞ் செய்தொழி லொழுக்கமும் பூண்டு
நனைய வார்குழ லன்னைய ரெழுவர்பா னண்ணி
இனிய மாதவஞ் செய்தொரு பெண்மக வீன்றார்.

(ஈ)

பேருங் கௌரியென் றழைத்தனர் பிராயமோ ரைந்திற்
சாருங் கௌரியும் பிறவிநோய் தணிப்பதற் குறுதி
தேருளு சிந்தையா டந்தையை வணங்கியிச் செனனம்
ஈருந் தெய்வத மந்திர மியாதென வினவ.

(அ)

அந்த னாளு மதெயித் தரும்பெறன் மகட்குச்
சிந்தை யார்வமோ டிறைவிதன் மனுவின்ச் செப்பத்
தந்தை பாலது தெளிந்துநாத் தழும்புறப் பயின்றான்
முந்தை நாளருந் தவக்குறை முழுத்திட வந்தான்.

(இ)

தாதை தன்றவக் கொழுந்தினுக் கிசையமா சைவ
மாத வத்தன யாதிபாச் சிரமத்தில் வழங்கும்
வேத வித்துமாய் மரபினான் மேம்படு வாணெப்
போது போதுமென் றுளத்தொடு புகன்றுகொண் டிருந்தான்.

(ஈ)

பருவ நாவிரண் டாகமேற் கடிமணப் பருவம்
வருவ தாகவங் கொருபகல் வைணவப் பழுவப்
பிரம சாரியாய்க் கடைதொறும் பிச்சைபுக் குண்பான்
ஒருவன் வந்தனன் பலிக்கவ ணயற்புலத் துள்ளான்.

(ஏ)

பிச்சை வேண்டினு னவற்குத்தன் பெண்ணினைக் கொடுப்பான்
இச்சை கூர்ந்தருந் தவத்தினல் வருந்தியின் மெடுத்த
விச்சை வேதியன் மனையொடு சுற்றமும் வினவா
தச்ச மின்றிநீ ரெடுத்தவு னங்கையிற் பெய்தான்.

(அ)

கலிக்கு நாபுரங் சேறழக் கன்னிதன் விதியும்
பலிக்கு வந்தவ னல்வினைப் பருதியுந் தூர்ப்ப
ஒலிக்கு மந்திரச் சிரகநீ ரொழுக்கினுண்முந்திச்
சலிக்கு மன்னையுந் தமர்களுந் கேட்டுளந் தளர்வார்.

(க)

சூலனு மோர்கிலன் கோத்திர மோர்கிலன் குடிமை
நலனு மோர்கில னெழுக்கமுங் கல்வியு நண்ணுந்
தலனு மோர்கிலன் கன்னியைத் தத்தஞ்செய் தானெப்
புலனு மோர்ந்தவன் விதிவழி நீதியெனப் புலந்தார். (க0)

மற்று வன்குடி கோத்திரஞ் சூத்திர மற்றும்
உற்ற நிந்துநம் மரபினுக் கொக்குமான் மாயோன்
சொற்ற தந்திர வைணவத் தொடக்குண்டு திரியுங்
கூற்ற மொன்றினி மறுப்பதென் கொடுப்பதென் நிசைந்தார். (க1)

தாயு மொக்கலு மொத்தபின் றுதையும் வேதத்
தாயு மெண்மணத் தாதியா மறநிலை யாற்றும்
நேயு னுண்ணிடைக் கன்னியைச் செம்பொஹ் புதைத்துக்
காயு மாரமுன் முன்னரக் காளைகைக் கொடுத்தான். (க2)

தெய்வ மங்கல வரிசைகள் செய்துதான் பயந்த
மௌவ லங்குழம் கன்னியை மணமக னேடுங்
கௌவை யம்புனல் வேலிசூழ் கடிநகர் விடுத்தான்
சைவ மங்கல வேதியத் தாபத னிப்பால். (க3)

வேறு.

இல்லார்க்குக் கிழியீடு நேர்பட்டா லெனப்பல்லா ரில்லந் தோறுஞ்
செல்லாகின் திரந்துண்டு திரிந்தமகன் மணமகனுய்ச் செல்ல நல்க
வல்லாளை மணந்துவரு வான்போற்றம் மனைபுகுத வன்கட் சீலப்
பொல்லாராய் வைணவத்துப் புகுகொழுகு தாய்தந்தை பொருர்களாகி. (க4)

வந்தமண வாட்டிசுவ சிந்தனையுஞ் சைவதவ வடிவு நோக்கி
வெந்தவுடல் போண்மனமும் வெந்தவனை வேறொதுக்கி வேண்டா ராகி
நிந்தனைசெய் தொழுகுவா ரவனையொரு நாணீத்து நீங்கு வேற்றூர்த்
தந்தம்மம் கலங்காண்பார் தனியேவைத் தகம்பூட்டித் தாங்கள் போனார். (க5)

உண்மாசு கழுவுவது நீறென்றே யுபநிடத முரைப்பக் கேட்டும்
மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையா ரகன்றதற்பின் மனையில் வைரும்
பெண்மாசு கழியவொரு சிவனடியார் தமைக்காணப் பெறும் வின்றென்
கண்மாசு படுவதெனக் கனிந்தொழுகு தலையன்பாற் கவலை கூர்வான். (க6)

சிவனடியார்க் கன்பிலாச் சிந்தையே யிரும்பேவல் செய்து நாளும்
அவனடியார் திறத்தொழுகா வாக்கையே மரஞ்செவிகண் ணுதி யைந்தும்
பவனடியா ரிடைச்செலுத்தாப் படிவமே பாவமறை பரவுஞ் சைவ
தவநெறியல் லாநெறியே பவநெறியென் றளியளாய்த் தளர்வான் பின்னும். (க7)

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிக பரமென்ப வவைகொடுப்பா னெல்லாந் தானுய்
அனைத்துயிர்க்கு முயிராகு மரனென்ப வவனறிவார்க் கங்கம் வாக்கு
மனத்துறுமெய்ப் பத்திவழி வருமென்ப வப்பத்தி வழிநிற் பார்க்கு
வினைத்துயர்தீர்த் திடவெடுத்த வடிவென்ப தவனடியார் வேட மன்றோ. (க8)

என்னவிருந் தலமருவா ளிருக்குமிடத் தவளுள்ளத் தெண்ணி யாங்கே
தென்னவரு யிருந்தரசு செய்தபிரா னவட்கருளுஞ் செவ்வி நேரீக்கிக்
கன்னமுரந் கரஞ்சிரந்தோள் கண்டமுங்கண் டிகைபூண்டு கையிற் றம்போற்
பன்னெடுநாட் பழகியதோர் தனிப்பெரிய புத்தகமும் பக்கஞ் சேர்த்தி. (க9)

சுரிந்தநீர் கயன்முள்ளி னரையுமுது திரைகவுளுந் கனைக்கு நெஞ்சுந்
சுரிந்தகோ வணவுடையுந் தலைப்பணிப்பு முத்தரியந் தாங்கு தோளும்
புரிந்ததூல் கிடந்தலையும் புண்ணியநீ நணிமார்பும் பொலிய நீழல்
விரிந்ததோர் தனிக்குடையந் தன்னேற்றிக் கவிழ்ந்தசையு மெய்யும் தாங்கி. (உ௦)

ஒருத்தராய்வுண்டிபல பகல்கழிந்த பசியினர்போ லுயங்கி வாடி.
வீருத்தவே தியராய்வந் தகம்புருதக் கண்டெழுந்து மீது ரன்பின்
கருத்தளாய்த் தவிசிருத்திக் கைதொழுது சிவனையிங்குக் காண வென்ன
வருத்தமா தவமுடையே னெனமுனிவர் பசித்துன்பால் வந்தே மென்றார். (உ௧)

இழ்பூட்டிப் போயினு ரெமரங்க னெனக்கெளி யியம்ப மேரு
வீழ்பூட்டிப் புரம்பொடித்த வேதியினை கைதொட்டு விடுமுன் யாத்த
கொழ்பூட்டு விடுத்திற்று கழத்தமிழ் சமைத்தியெனக் குமரி தாளில்
அழ்பூட்டு மடவரலு மவ்வாறே யட்டில் புருந் தடிசி லாக்கி. (உ௨)

தையன்மா தவக்கொழுந்து புறம்போந்து சிரகநீர் தளிர்க்கை தாங்கி
ஐயனே யமுதுசெய வெழுந்தருளு மெனவெழுந்த வடிகள் பாதுசு
செய்யுதா மரைவிளக்கி யநீர்தன் சென்னியின்மேற் றெளித்துப் பாச
மையன்மா சிருள்கழுவி யகம்புருவித் தாசனமேல் வைத்துப் பின்னர். (உ௩)

நகைமலரிட் டருச்சித்து கல்லபரி கலந்திருத்தி நறுவீ முல்லை
முகையினைய பரவழிசில் வெள்ளிமலை யெனப்பருப்பு முதுகிற் செம்பொற்
சிகரமெனப் பல்வேறு கருணைபுறந் தழீஇக்கிடந்த சிறுகுன் றீட்ட
வகையெனநெய்ருவியெனப் படைத்தனைய சிற்றுண்டி வகையும் பெய்து. (உ௪)

செய்யவா யிடையிடையே முகமணுரை யின்னமுது செவியி லூட்டத்
தையலார் வளைக்கையறு சுவையமுது வாயூட்டத் தளர்ந்த யாக்கை
ஐயர்தார் திருவமுது செய்தமுதுண் டவரெனமூப் பகன்று பூவிற
கையதே மலர்வாளிக் காளை வடி வாயிருந்தார் கன்னி காண. (உ௫)

பூசியவெண் ணிறுபோய்க் கலையையாய்க் கண்டுகைபோய்ப் பொன்செய் பூணுந்
காசணிபொற் குண்டலமுந் கடகமுமாய் மூப்புப்போய்க் காளை யான
தேசருவந் கண்டுநடு நடுங்கிவளைக் கரநெரித்துத் திகைத்து வேர்த்துக்
கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்றாங்க் கற்புமலர்க் கொம்ப ரன்னார். (உ௬)

ஆனபொழு தருங்கழநன் மணங்குறித்து மனையிற்றீர்ந் தயலூர் புக்க
தேனெழுது துழாயலங்கற் றீர்த்தணுக்கன் புடையார்போற் றிரியும் வஞ்ச
மானமுடை யார்பீண்டு மனைபுகலும் பதினாறு வயதின் மேய
பானன்மணி கண்டனாத்த காப்பணித்தோர் பகங்குழவிப் படிவங் கொண்டான்.

எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்துபுறத் தலம்பவன்ப ரிதய மென்னுஞ்
செழுமலரோ டையின்மலர்ந்து சிவானந்தத் தேன்றதும்பு தெய்வக் கஞ்சத்
தோழுதகுசிறிற் றடிப்பெரிய விரல்கவைத்து மைக்கணீர் துளும்ப வாய்விட்
டழுதனையுா டையிடுகிடந்தா னனைத்துயிரு மீன்றுகாத் தழிக்கு மப்பன். (உ௭)

தாய்விட்டுப் போனதொரு தனிக்குழவி யெனக்கலங்கித் தாங்கித் தேடி.
ஆய்விட்டுப் பிரமனழ மறைக்கீழ வன்புடையா ளன்பிற் பட்டு
வாய்விட்டுக் கிடந்தழித மகவினைக்கண் டணங்கனையாண் மாமி யென்னுந்
காய்விட்டு மதக்கொடியா ளிம்மகவே தெனக்கேட்டான் கௌரி தன்னை. (உ௮)

* மன்மதனுக்குப் பூவில்லும் உண்டென்பதைக் கந்தபுராணத்தில் காமதக்
னப்படலம் கூட-வது செய்யுளாணுமுணர்க்.

நத்தனயன் நனைக்கரிய நாயகனுக் கன்புடையா ணவில்வா டேவ
தத்தனயன் தருமனைவி யொடுபோந்து சிறுபோது தைய லாயின்
டித்தனயன் நனைப்பார்த் துக் கோடியென வைத்தகன்ற னென்ன னு முன்ன னு
சித்தநய னங்கிலங்கச் சீறிமண வாட்டிதன்மேற் செற்றங் கொண்டாள். (௧௦)

என்புபூண் டிகொட்டிற் பொடியாடு முருத்திரனுக் கிஷ்டய ருத
அன்புபூண் டான்மகவுக் கன்புடையாய் நியுமெமக் காகா யென்னுத்
துன்புபூண் டயர்வாளை மகவையுங்கொண் டகத்தைவிடத் துரத்தி னுர்கள்
வன்புபூண் டொழுருவைவண வம்பூண்டு பொறையிரக்க மாண நீத்தார். (௧௧)

தாயிலாப் பிள்ளைமுகற் தனைநோக்கித் தெருவினிலைத் தளர்வா னுள்ளம்
கோயிலாக் கொண்டிறையுங் கூடனா யகனைமனக் குறிப்பிற் கண்டு
வேயிலாக் கியதடந்தோட் கெளரிதிரு மந்திரத்தை விளம்ப லோடுஞ்
சேயிலாய்க் கிடந்தழுத குழலிவிசம் பிடைவிடைமேற் றெறியக் கண்டாள். (௧௨)

மழவுருதீத் தடலேற்றின் வருவார்தம் மிடத்தணங்கின் ழுனாவை யோதிப்
பழகியபார்ப் பனமகளைப் பார்ப்பதியின் வழவாக்கிப் பலருங் கண்டு
தொழலிடைமே லேற்றிவிசம் பாறாக மலர்மாரி சுரர்க தேற்
அழகரெழுந் தருளிநா கனிதுங்கி யதிசயித்தா ரவனி மாக்கள். (௧௩)

விருத்தகுமாரபாலரானபடலமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௬,௪௩௦.

இருபத்துநான்காவது

மாறியாடினபடலம்.

திருத்த ராய்மது ராபுரி மேவிய சித்தரா கியசெல்வர்
விருத்த ராயினை யவருமாய் மழவுமாய் வேடங்கொண் டடலேற்றின்
ஒருத்த ராய்வினை யாடிய வாடலை யுரைத்தன டினிமன்றுள்
நிருத்த ராயவர் மாறிநின் ருடிய நிலைசிறி துரைசெய்வாம். (௧)

வேந்தன் மீனவண் கொடியவ னாகிய விக்கிர மன்றன்றோள்
ஈந்து மண்பொறை யிராசசே கரன்புயத் திறக்கியவர் தருநாடன்
பூந்தண் மாமலர் வேதியன் மாதவன் புரத்தின்மேற் பொலிந்தோங்குஞ்
சாந்த நீறெனச் சண்ணித்த புண்ணியத் தனிமுதன கர்ச்சார்தான். (௨)

கண்ண கன்புவி யிராசசே கரன்பொதுக் கடிந்துசெங் கோலோச்சி
வண்ண வெண்குடை நிழற்றுவா னானந்த வடிவமாய்த் தனிமன்றுள்
அண்ண லாடிய திருநடத் தன்பினா லாடனா லொழித் தேனை
எண்ணு மூவிரு பத்துமுக் கலையுங்கற் றிறைமுறை செயுநாளில். (௩)

சிலம்பி வாயினா லிழைத்திடு பந்தறிற் செங்கண்மா ரெழுவையும்
ஆலம்பு தென்முகரைப் பொன்னியர் தன்னிறை யானைக்கா விறைக்கண்ட
கலந்த சிந்தையான் மூவிரு பத்துநாந் கலைகளும் பயின்றுள்ளம்
மலர்ந்த வன்கரி காற்பெரு வளத்தவன் வையகம் புரக்கின்றான். (௪)

பொன்னி நாடவன் வாயிலுள் ளானொரு புலவன்வந் தலர்வேம்பின்
கன்னி நாடனைக் கண்டுமுன் பரவுவான் கனைகழற் கரிகாலெமீ
மன்ன வற்கறு பத்துநாந் கலைகளும் வரும்வரா துணக்கொன்று
தென்ன ரேறனை யாயது பரதநா நெறிந்திலை யெனச்சொன்னான். (௫)

கேட்ட மீனவன் மறுபுல விஞ்சையன் கிளத்துசொல் விகன்மான்ம்
மூட்ட வாசுல மூழ்கிய மனத்தனய் முதுமறைச் சிரமன்றுள்
நாட்ட மூன்றுடை நாயக னுடலை நானுமா தெற்குள்ளும்
வேட்ட தேகொலா மிதுவுமெம் பிரானருள்விதியென வதுகற்பான். (சு)

வேறு.

ஆடனூல் வரம்பு கண்டவ ராகியவ்வழி யாடலும் பயின்ற
நாடக நடைதேர் புலவரைத் துருவி நண்ணிய வவர்க்கெலா மகிழ்ச்சி
வீடருஞ் சிறப்பா லறுவையும் பூணும் வெறுக்கையும் வெறுத்திடக் கொடுத்துப்
பாடல்வண் டரற்றுந் தாரினான் பரதப் பணுவலுங் கசடறப் பயில்வான். (எ)

பாவமோ டராகந் தாளமில் மூன்றும் பகர்ந்திடு முறையினுந் பரதம்
ஆவயி னங்க முபாங்கமே பிரத்தி யாங்கமே யலர்முக ராகம்
ஓவறு சீர்சால் கரப்பிர சார முவமையில் கிரக்கர கருமந்
தாவறு கரகேத் திரங்கர கரணந் தானக மேசுத்த சாரி. (அ)

விண்டிடாத் தேசி சாரியே நியாயம் விருத்தியே பிரவிசா ரம்பூ
மண்டல முடனா காசமண் டலமே மாசுல்கத் தக்கர ணஞ்சீர்
கண்டவுந் புவித கரணமே யங்க காரமே யிரேசித் மென்னக்
கொண்டநா லைந்து பேதமுந் கற்றுக் கோதறப் பயின்றபி னவற்றுள். (க)

வருத்தமின் மனோபா வாதியா மெட்டு வகைநிருத் தங்களிற் சாரி
நிருத்தமா கியதாண் டவமக மார்க்க நிகழ்த்திடுந் தேசியே வடுகே
அருத்தமா கியசின் களமென மூன்றா மதுநிலை யாறுமூ விரண்டு
நிருத்தமாம் புதமுந் திகழிரே காதி செப்பிய வங்கமீ ரெட்டும். (கர)

நால்வகைத் தாகும் கரணமு மேலோர் நாட்டிய விருவகைக் கரமுந்
கால்வகை புரிகை முதற்பதி னூறுந் கவான்மனை யாதியா மிரண்டு
பாலது மடிப்பு வகையெழு நான்கும் பழிப்பறு சுததசா ரியெனும்
ஏலுறு பூசா ரிகள்பதி னூறு மித்துணைக் ககனசா ரிகளும். (கக)

ஏற்றதிக் கிராந்த மாதியா முப்பத் திருவகைத் தேசிகா ரிகளந்
காற்றினும் கடுந்தேர்ச் சக்கர முதலாம் ககனசா ரிகைகளே ழைந்துஞ்
சாற்றுவித் துவற்பி ராந்தமா தியவாஞ் சாரிபத் தொன்பது மாகப்
போற்றிவை யனைத்து முட்படப் புட்ப புடத்திலக் கணமுதற் பொருள்கள். (க)

ஆசவாத் தியமுன் பொருண்முதற் களாச மாதியாம் பாடபே தங்கள்
பேசிய பதினா றென்பதும் படக பேதமொன் றொழிந்த நாலைந்தும்
மாசறு மளக மாதியாம் பாட வகைகளு லேழமற் றவற்றிற்
பூசல்வார்த் திகந்தொட் டைவகைச் சச்ச புடாதியார் தாளமாத் திரையும். (கக)

கிளந்தமாத் திரையின் கதிகளுஞ் சொல்லுந் தீதமும் பாடமு மெழுத்தும்
வளந்தரு மணிபந் தாதிக் தத்தின் வகுத்தகட் டனையெழு நான்கும்
அளந்திடு சரனை யாதிகட் டனையே ழைந்துநன் கமைந்துபா வாதி
விளம்பிய மூன்று கலப்புமீ ருக் வினைத்திடுந் கூத்தக மார்க்கம். (கச)

வேறு.

உரைத்தவிக் கூத்துந் கற்கும் போதுதன் னுடம்பிற் சால
வருத்தனோ யெழுதி யிந்த வருத்தநான் மறையுந் தேரு
அருத்தமா யறிவாய் வெள்ளி யம்பலத் தாடி நின்ற
அருத்தனா தமக்கு முண்டே யென்பது நினைவிற் கொண்டான். (கசு)

கரியதா மரைக்கண் ணாணும் கமலநான் முகணும் காண்டற்
கரியதா னொன்றே நோவ வாற்றநா ணிற்ப தந்தோ
உரியதா மிதனைக் கற்று வளுத்தமுற் றோர்ந்து மீது
தெரியநா னிரூப்ப தேயோ வறவெனைச் சிந்தை நோவான்.

(கங்)

வடுப்படு பிறவிப் பௌவ வரம்புகாண் கின்ற நாள்வந்
தடுப்பவர் யாவ ரேனு மவர்க்கெலாம் போகம் வீடு
கொடுப்பவர் செய்யு மிந்தக் கூத்தையெப் படிநாஞ் சென்று
தடுப்பது தகாதன் றேனும் வருந்துமே சரண மென்னு.

(கௌ)

இதற்குது துணிவென் றுன்னி யெழுந்துபோய்ச் சிவனி ராவிற்
கதக்களிற் றொருத்த லேந்துங் கதாழ்ணிக் குடுமிக் கோயில்
மதக்கரி யுரியி னாற்ற வரம்பறச் சிறந்த பூசை
விதப்பட யாம நான்கும் விதிவழி யியற்றல் செய்யா.

(கஅ)

விண்டக மலர்த்தா னேத்தி வெள்ளியம் பலத்து ளன்பர்
தொண்டக மலர நின்ற சோதிமெய்த் ஞானக் கூத்தைக்
கண்டக மகிழ்ந்து தாழ்ந்து கட்புனல் சோரச் செங்கை
முண்டக முடிமே லேற்றி முகிழ்த்துநின் நிதனை வேண்டும்.

(கங்)

நின்றதா னெடுத்து வீசி யெடுத்ததா ணிலமீ தூன்றி
இன்றுநான் காண மாறி யாடியென் வருத்த மெல்லாம்
பொன்றுமா செய்தி யன்றேற் பொன்றுவ லென்ன வன்பின்
சூன்றான் சரிகை வாண்மேற் சூப்புற வீழ்வே னென்னு.

(உ௦)

நாட்டினான் சூறித்துப் பாய நண்ணுமுன் னிடத்தா னூன்றி
நீட்டினான் வலத்தாள் வீசி நிருமலன் மாறி யாடிக்
காட்டினான் கன்னி நாடன் கவலையும் பாச மூன்றும்
வீட்டினான் பரமா னந்த வேலையுள் வீட்டி னானே.

(உ௧)

வினாகள்வாய் வீழ்ந்த வண்டின் மெய்யறி வின்ப மென்னும்
அளவிலா முந்நீர் வெள்ளத் தாழ்ந்தவ னெழுந்து பின்னும்
உளமும்வா சகமு மெய்யு முடையவ னதுவே யாகப்
பளிகிலா வன்பு தானே படிவமாய்ப் பழிச்ச ஹற்றான்.

(உ௨)

வேறு.

பெரியாய் சரணஞ் சிறியாய் சரணங்
கரியா கியவங் கணனே சரணம்
அரியா யெளியா யடிமா நிரடம்
புரிவாய் சரணம் புனிதா சரணம்.

(உ௩)

நதியா டியசெஞ் சடையாய் நகைவெண்
மதியாய் மதியா தவாதம மதியற
பதியாய் பதினெண் கணமும் பரவுந்
துதியாய் சரணஞ் சுடரே சரணம்.

(உ௪)

பழையாய் புதியாய் சரணம் பணிலக்
சூழையாய் சரணங் கொடுவெண் மழுவாள்
உழையாய் சரணம் முருகா தவர்பால்
விழையாய் சரணம் விகிர்ந்தா சரணம்.

(உ௫)

இருளாய் வெளியாய் சரணம் மெனையும்
பொருளாக நினைந்து புரந்தரன் மால்
தெருளாத நடந் தெரிவித் தெனையாள்
அருளாய் சரணம் மழகா சரணம்.

(உச)

அபனத் தனெனப் படுமா டரவச்
சயனத் தவனைத் தருதத் துவநால்
வயனத் தவவா னவர்வா னவசேல்
நயனத் தவனா யகனே சரணம்.

(உஎ)

கதவெங் கரியின் னுரியாய் சரணம்
முதலந் தமிழா முதலே சரணென்
றதிர்பைங் கழனா புரவண் டலயும்
பதபங் கயமுன் புபணிந் தரசன்.

(உஅ)

வேறு.

என்றுமிப் படியே யிந்தத் திருநடம் யாருங் கான
நின்றருள் செய்ய வேண்டு நிருமல மான வெள்ளி
மன்றவ வடியேன் வேண்டும் வரமிது வென்று தாழ்ந்தான்
அன்றுதொட் டின்று மெங்கோ னந்நட நிலையாய் நின்றான்.

(உக)

மாறியாடின படல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - க,ச,அ,க.

இருபத்தைந்தாவது

பழியஞ்சினபடலம்.

ஈறிலான் செழிய னன்புக் கெளியவ னாகி மன்றுள்
மாறியா டியகூட் தென்சொல் வரம்பின தாமே கங்கை
ஆறுசேர் சடையான் றானே ரும்பழி யஞ்சித் தென்னன்
தேறலா மனத்தைத் தேற்றுந் திருவினை பாடல் சொல்வாம்.

(க)

இனையநாட் சிறிது செல்ல விராசசே கரன்றன் காதற்
றனையனாங் குலோத்துங் கற்குத் தன்னர இருக்கை நல்கி
வீனையெலாம் வென்று ஞான வெள்ளியம் பலத்து ளாடுங்
கனைகழ னிழலிற் பின்னிர்க் கலந்துபே ரின்ப முற்றன்.

(உ)

குரவன்செங் கோல்கைக் கொண்ட ருலோத்துங்க வழுதி செங்கண்
அரவங்கம் பூண்ட கூட லாகிநாயகனை நித்தம்
பரவன்பின் வழிபா டானாப் பத்திமை நியமம் பூண்டான்
இவ்வஞ்சங் கதுப்பி னல்லா ரீரையா யீரவ ருள்ளான்.

(உ)

வேறு.

அப்பதினா யிரவர்க்கு மொவ்வொருத்திக் கவ்வாறாய்
ஒப்பரிய வறுபதினா யிரங்குமர ருளரவருட்
செப்பரிய வல்லான்மைச் சிங்கவிள வேறனையான்
வைப்பனையான் முதற்பிறந்த மைந்தன்பே ரனந்தருணன்.

(ச)

கலைபயின்று பரிநெடுந்தேர் கரிபயின்று பலகைவான்
சிலைபயின்று வருகுமரர் திறநோக்கி மகிழ்வோந்தன்
அலைபயின்ற கடலாடை நிலமகளை யடலணிதோள்
மலைபயின்று குகிர்தூங்க மகிழ்வித்து வாழுகான்.

(இ)

செய்யேந்து திருப்புத்தூர் நின்றுமொரு செழுமறையோன்
பையேந்து மரவல்குன் மனைவியொடும் பானல்வாய்க்
கையேந்து குழுவியொடுங் கூடம்புகுந்து மாதலன்பால்
மையேந்து பெரிழின்மதுரை நகர்நீர்க்கி வருகின்றான்.

(க)

வருவானுண் ணீர்வேட்டு வருவானை வழிநிற்கும்
பெருவான்ந் தடவுமொரு பேராலி னிழலின்கீழ்
ஒருவாத பசங்குழவி யுடனிருத்தி நீர்தேடித்
தருவான்போய் மீண்டுமனை யிருக்குமிடந் தலைப்படுமுன்.

எ)

இலைத்தலைய பழுமரத்தின் மிசைமுன்னு ளெய்ததொரு
கொலைத்தலைய கூர்வாளி கோப்புண்டு கிடந்துகால்
அலைத்தலைய வீழ்ந்தும்மை வினையுலாப வாங்கிருந்த
வலைத்தலைய மாளோக்கி வயிறுருவத் தைத்தன்றால்.

(அ)

அவ்வாறவ் வணங்கனையா ஞாயிழந்தா ளவ்வேலைச்
செவ்வாளி யேறிட்ட சிலையுடையா னொருவேடன்
வெவ்வாளி யேறனையான் வெயிற்கொதுங்கு நிழறேடி.
அவ்வால நிழலெய்தி யயனின் று னினைப்பாற.

(க)

தண்ணீர்க்குப் போயாவி தலைப்பட்ட மறையவனும்
உண்ணீர்க்கைக் கொண்டுமீண் டொருங்கிருந்த குழுவியொடும்
புண்ணீர்வெள் ளத்துக்கா றுழந்துயிரைப் புறங்கொடுத்த
பண்ணீர மழலைமொழிப் பார்ப்பனியைக் கண்ணுற்றான்.

(க0)

அயில்போலுங் கணையேறுண் டவ்வழிபுண் ணீர்சோர
மயில்போல வுயிர்போகிக் கிடக்கின்றான் மருங்கணைந்தென்
உயிர்போல்வா யுணக்கிதுவென் னுற்றதென மத்தெறிதண்
டயிர்போலக் கலங்கியறி வழிந்துமனஞ் சாம்பினான்.

(கக)

இனையதோர் பெண்பழியை யாரேற்ற ரெனத்தேர்வான்
அனையீதோர் பழுமரத்தின் புறத்தொருசா ரழல்காலும்
முனையதோர் கணையோடு முடக்கியகைச் சிலையேந்தி
வினையதோர்ந் தெதிரின்று விறல்வேடன் நனைக்கண்டான்.

(கஉ)

வேறு.

காப்பணி தாளன் வானொடு வீக்கிய கச்சாளன்
கூர்ப்பக முக்கோ லேறிடு வில்லன் கொலைசெய்வான்
ஏற்பன கைக்கொண் டுவ்விடை நின்ற னிவனையென்
பார்ப்பணி யைக்கொன் றின்னுயி ருண்டு பழிபூண்டான்.

(ககஉ)

என்ன மதித்தே யேடா வேடா வென்னேழை
தன்னை வதைத்தாய் நீயே யென்னுத் தழல்கால்கண்
மின்ன லெயிற்றுக் கூற்றென வல்வாய் விட்டார்த்து
மன்னவ னாணைப் பாச மெறிந்து வலித்தேகும்.

(ககச)

மாண்டவ னைத்தன் வெங்கிடை யிட்டான் மகவொக்கற்
றாண்டவ ணைத்தான் றாய்முலை வேட்டழு தன்சேயைக்
காண்டொறும் விம்மாக் கண்புனல் சோரக் கடிதேகா
ஆண்டகை மாறன் கூட லணைந்தா னனியன்றான்.

(ககரு)

மட்டவீழ் தாரான் வாயின் மருங்கே வந்தெய்தா
உட்கே ளில்லா வேடனை முன்விட் டெயர்னனாள்
சட்டக நேரே யிட்டெதிர் மாறன் தமர்கேட்பக்
கட்டழல் சிந்தா முறையிடு கின்றான் கையோச்சா.

(௧௬)

கோமுறை கோடாக் கொற்றவ ரேறே முறையேயோ
தாமரை யாள்வாழ் தண்கடி மார்பா முறையேயோ
மாமதி வாடுனென் வழிவரு மைந்தா முறையேயோ
தீமைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறையேயோ.

(௧௭)

பிறங்குங் கோலான் மாறடு கொற்றம் பெறுவேந்தன்
உறங்கும் போதுந் தன்னரு ளாணை யுலகெங்கும்
அறங்குன் றுவாக் காப்பதை யென்ப ட் வல்தியாகிம்
மறங்குன் றாதான் செய்கொலை காவா வழியென்றான்.

(௧௮)

வாயிலு ளார்த மன்னவன் முன்போய் மன்னாந்
கோயிலின் மாடோர் வேதியன் மாதைக் கொலைசெய்தான்
ஆயின னென்றோர் வேடனை முன்விட் டவிர்தானைத்
தாயினன் வந்திங் கிட்டயர் கின்றான் நமியென்றார்.

(௧௯)

இறைமக னஞ்சர் வென்குடை நன்ற லென்காவல்
அறமலி செங்கோ லஞ்சு பயந் ட் தீர்த் தரசாளும்
முறைமையு நன்றான் மண்கலி மூழ்க முயன்றேந்தும்
பொறைமையு நன்ற லென்று புலந்து புறம்போந்தான்.

(௨௦)

வேதிய னிற்குந் தன்மை தெரிந்தான் மெலிவுற்றான்
சாதியின் மிக்காய் வந்த துணக்கென் றளர்கின்றான்
ஓதுதி யென்னக் காவல னைப்பார்த் துரைசான்ற
நீதியு ளாய்கே னென்றுரை செய்வா னிகழ்செய்தி.

(௨௧)

* முன்னொருகாலத்திலே மதுரையிலே ஒருநாளிரவில் நகரிசோதனை செய்துவரும் பாண்டியனொருவன் ஒருவீட்டில் அந்தணனொருவன் தன்மனை வியை நோக்கி “யான் காசியாத்திரை சென்று வருவேன்; நீ இங்கு வைகு; நமத ரசன் நின்னைப் பாதுகாப்பான்; அஞ்சற்க” என்று தேற்றுவதைக்கேட்டுச் சென்று மறுநாண்முதல் ஒவ்வொருநாளும் நகரிசோதனைக்குச் சென்று அந்த வீட்டினருகில் நின்று பார்ப்பனிகு ஓரிடையுறும் நேரிடாமல் விடியுமளவும் காத்துவந்தான். அவன் ஒருநாள் அவ்வீட்டினுள் பிறருடைய அரவம் கேட்டுச் சந்தேகித்துக் கதவைத்தட்டி அது காசியாத்திரைசென்று திரும்பிய கணவ னொலி என்று தெளிந்து, கதவைத்தட்டினவன் சோரபுருஷனொருவன் அந்த ணன் ஐயுருவண்ணம் அவ்வீதியிலுள்ள கதவுகளெல்லாவற்றையும் தட்டிச் சென்றான். மறுநாள் அவன் அவ்வீதியிலுள்ளாரெல்லாரும் ஒருங்குவந்து முறையிடி. நீங்கள் கூறிய அபராதம் செய்தது இந்தக்கையெயன்று தன் கையைத் துணித்தான். கை பொன்னால் முனைத்தமையின் அவனைப் பொற்கைப் பாண்டியன் என்பர். இக்குலோத்துங்கபாண்டியன் அவன் வழித்தோன்றலாதலால் முன்னேன் செய்வீனையைப் பின்னொருகிய இவன்மேலேற்றித் “தீமை செய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய்” என்று கூறினானென்க.

† “உறங்கு மாயினு மன்னவன் நன்னொளி—கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்” என்றார் சிந்தாமணியில்.

‡ அஞ்சுபயமாவன-அரசனாலும் பரிசனத்தாலும் பகைவராலும் கள்வரா லும் ஏனையுயிர்களாலும் வரும் அச்சங்கள்.

இன்றிவ னைக்கொண் டோர்வட ஁ழ விடைவிட்டுச்
சென்றுத ணீர்கொண் டியான்வரு முன்னிச் சிலைவேடன்
கொன்றய ணீன்ற னென்றுலை யூட்டுங் கொலைவேல்போல்
வன்றிறன் மாறன் செவிதுழை வித்தான் மறையோலை.

(உஉ)

அந்தணன் மாற்றந் தன்னையு முட்கொண் டறநோக்குந்
சந்தன வெற்பன் மறவனை நோக்கத் தாழ்ந்தன்னான்
எந்தை பிரானே நாயடி யேனின் நெய்ப்பாற
வந்து புகுந்தே னந்த மரத்தின் மருங்கோர்சார்.

(உ௩)

ஐயே நானுங் கொன்றவ னல்லேன் கொன்றாரைக்
கையேன் வேறுங் கண்டில னென்றூ னிவளாகத்
தெய்யே றுண்ட வநெவ னென்ற ரெதிரின் றார்
மெய்யே யையா யானறி யேனில் வினைவென்றான்.

(உ௪)

இக்கொலை செய்தான் யானல னென்ற துளனென்னத்
தக்கவ னேயோ தறுகண் மறவ னுரைமெய்யோ
சிக்க வொறுத்தா லல்லதை யுண்மை செப்பானென்
ரொக்க வுரைத்தார் மந்திர ருள்ளார் பிறரெல்லாம்.

(உ௫)

மன்னன் றுணு மற்றது செய்மின் னெனமள்ளர்
பின்னந் தண்டந் செய்தனர் கேட்கப் பிழையில்லான்
முன்னந் சொன்ன சொற்பெய ரானாய் மொழியாநின்
றின்னந் தீரத் தேருமி னென்ற னென்செய்வான்.

(உ௬)

ஆற்றவொ றுக்குந் தண்டமு மஞ்சா னறைகின்ற
கூற்றமு மொன்றே கொன்ற குறிப்பு முகந்தோற்றன்
மாற்றவ ரேயோ மாவோ புள்ளோ வழிவந்த
கோற்றொழி யைக்கொன் றென்பெற வல்லான் கொலைசெய்வான்.

(உ௭)

கைதவ னுமிக் கானவ னேயோ பிறரேயோ
செய்தவர் யாரே யிக்கொலை வேட்டந் செய்தோர்மா
எய்த விலக்கிற் றப்பிய கோற னேறுண்டிம்
மைதவழ் கண்ணுண் மாய்ந்தன னேயோ வறியேனாள்.

(உ௮)

என்ற முன்னித் தென்னவ னின்ன மிதுமுன் னூல்
தன்ற லாயத் தக்கதை யென்றான் நகவிற்றன்
அன்ற ரந்தூ லாய்ந்திது தூலா லமையாதான்
மன்ற தெய்வத் தாலே தேறும் வழியென்றார்.

(உ௯)

வேந்தர்கள் சிங்கம் வேதிய னைப்பார்த் திதுதீர
ஆய்ந்துன துள்ளக் கவலை யொழிப்பே னஞ்சேனின்
எந்திழை யீமக் கடனிறு விப்போ தென்றேவித்
தேந்துணர் வேங்கைத் தார்மற வோனைச் சிறைசெய்தான்.

(௩௦)

மின்னனை யாடன் செய்கடன் முற்ற டீண்டோனைத்
தன்னமர் கோயிற் கடைவயின் வைத்துத் தானெகிக்
கொன்னவில் வேலான் நங்கள் குடிக்கோர் குலதெய்வம்
என்ன விருந்தா ரடிகள் பணிந்தா னிதுகூறும்.

(௩௧)

வேறு.

மன்றோடு மணியேயும் மறவன்றான் பார்ப்பனியைக்
கொன்றோடு பிறப்பித்தான் கொன்றதோ விதுவதூய்
ஒன்றாய் மளப்பரிதாக்கிடந்ததா லுன்னருளால்
என்றழவு கெடத்தேற்றா யென்றிரந்தா னவ்வேலை.

திருநகரின் புறம்பொருசார் குலவணிகத் தெருவின் கண்
ஒருமனையின் மணமுளதங் கந்தனனோ டொருங்குநீ
வருகியுன துளந்தேறா மாற்றமெலாந் தேற்றதுமென்
நிருவிசம்பி னகடுகிழித் தெழுந்ததா லொருவாக்கு.

(௧௩)

திருவாக்குச் செவியெடுத்துச் செழியன்றன் புறங்கடையிற்
பெருவாக்கு மறையவனோ டொருங்கெய்திப் பெரும்பகல்போய்க்
கருவாக்கு மருண்மலைக் கங்குல்வாய்த் தன்னேவேற்
றுருவாக்கிக் கடிமனையோ யொருசிறைபுக் கினிதிருந்தான்.

(௧௪)

அன்றிறைவ னருளால் கவர்கேட்க வம்மனையின்
மன்றன்மகன் தனக்களந்த நாளுலப்ப மறலியிருட்
குன்றமிரண் டெனவிடுத்த கொடும்பாசக் கையினர்வாய்
மென்றுவருஞ் சினத்தவரி லொருவனிது வினவுமால்.

(௧௫)

இன்றேயிங் கிவனுயிரைத் தருதிரெனு மிரும்பகட்டுக்
குன்றேறுங் கோணுரையாற் கொள்வதெவன் பிணியுடம்பின்
ஒன்றேனு மிலனொருகா ரணமின்றி யுயிர்கொள்வ
தன்றேயென் செய்துமென மற்றவனீ தறைகிற்பான்.

(௧௬)

ஆற்றலே றுண்டகணை யருகொதுங்கும் பார்ப்பனியைக்
காற்றால்வீழ்த் தெவ்வாறு கவர்ந்தேமப் படியிந்தச்
சாற்றா வாரத்திற் றும்பறுத்துப் புறநின்ற
ஈற்றுவை வெருளவிடுத்திவனாவி கவர்கென்றான்.

(௧௭)

அந்தமொழி கேட்டரச னருமறையோய் கேட்டனையோ
இந்தமொழி யெனப்பனவ னிவனின்வா நிறந்தாலென்
பைந்தொடியா ளிறந்ததுமப் படியேயென் மணக்கவலை
சிந்தவிது காண்பேனென் றொருங்கிருந்தான் மென்னனொடும்.

(௧௮)

ஒட்டியபல் கினை துவன்றி யொல்லொலிமங் கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல் வியமுழங்கக் குழமியவோ சையின்வெருண்டு
கட்டியதாம் பிறப்புனிற்றுக் கற்றுவான் திந்ந்தோடி
முட்டியதான் மணமகனை முடிந்ததா லவனாவி.

(௧௯)

மணமகனே பிணமகனாய் மணப்பறையே பிணப்பறையாய்
அணியிழையார் வாழ்த்தொலிபோ யழுக்கையொலி யாய்க்கழியக்
கணமதனிற் பிறந்திறுமிக் காயத்தின் வரும்பயனை
உணர்வுடையார் பெறுவருளார் வொன்றுமிலார்க் கொன்றுமிலை.

(௨௦)

கண்டானத் தன்னென்ன காரியஞ்செய் தேனெனத்தன்
வண்டார்பூங் குழன்மனைவி மாட்சியினுங் கழிதுன்பங்
கொண்டான்மற் றவனொடுந்தன் கோயில்புகுந் தலர்வெப்பந்
தண்டாரா னமைச்சாக்கும் பிறர்க்குமிது சாற்றினான்.

(௨௧)

மறையவனை யின்னுமொரு மணமுடித்துக் கோடியென
நிறையவரும் பொருளீந்து நீபோதி யெனவிடுத்துச்
சிறையமுதத் திடைக்கிடந்த செடித்தலைய விடிக்குரல
கறையுடல்வேளைத்தொடுத்த காஸ்யாப்புக் கழல்வித்து.

(சஉ)

தெளியாடே யாமிழைத்த தீத்தண்டம் பொறுத்தியென
விளியாவியு, னருள்சுரந்து வேண்மென நனிநல்கி
ஆளியானு மனத்தரச னவனையவ னிடைச்செலுத்திக்
களியானே விழவெய்த் கௌரியனைப் போய்ப்பணிவான்.

(சக)

வேறு.

ஆதரம் பெருகப் பாவியென் பொருட்டெம் மடிகணி ரும்பழி யஞ்சு
நாதரா யிருந்தி ரெந்தையார்க் குண்டே நான்செயத் தக்கதொன் றென்னாக்
காதலிற் புகழ்ந்து பன்முறை பழிச்சிக் கரையின்மா பூசனை சிறப்பித்
தேதம தகற்றி யுலகினுக் குயிரா யிருந்தன னிறைகுலேத் துங்கள்.

(சச)

பழி ய ஞ் சி ன ப ட ல மு ற் றி ற் று.

ஆட திருவிருத்தம் - க,டுகூக.

இருபத்தாறாவது

மாபாதகந்திர்த்தபடலம்.

வேத நாயகன் வெம்பழி யஞ்சிய
நாத னான நலனிது நல்கிய
தாதை யைக்கொலை செய்த தனயன்மா
பாத கந்தனைத் தீர்த்தமை பாடுவாம்.

(க)

விரைசெய் மாலைக் குலோத்துங்க மீனவன்
திரைசெய் நீர்நிலஞ் சென்கோல் செலத்தனி
அரசு செய்யும் நாளி லவந்தியென்
றுரைசெய் மாநக ரானொரு பூசரன்.

(உ)

வெருவுங் காய்சின மாறிய வேதியன்
மருவுங் காதன் மனையெனும் பேரினான்
திருவுங் காமன் றேவியு மண்புனை
உருவுங் காமுறு மொப்பில் வனப்பினான்.

(ஈ)

படியி லோவியப் பாவையொப் பாகிய
வடிவி னாவன் பான்மக னென்றொரு
கொடிய பாவி பிறந்து கொலைமுதற்
கடிய பாவக் கலன்போல் வளருநான்.

(ச)

கோடி கோடி யடுஞ்சிலை கோட்டியே
கோடி கோடி கொடுங்களை பூட்டியே
கோடி கோடி விகாரமுங் கூட்டியே
கோடி கோடி யநங்கரெய் தார்கொலோ,

(இ)

இளமைச் செவ்விய யாக்கையன் மையல்க
வளமைக் காமமும் வல்வினை யுந்நிறைத்
தனைவிட் டீர்த்தவிற் றனை வயிற்றிடை
வினைவித் தீன்மவ டன்னை விரும்பினான்.

(கா)

அன்னை யென்னு மழிதகை யாளாகத்
தின்னு யிர்த்துனை யும்மனக் காவலாய்
மன்னு நாண மடமுத னுல்வருந்
தன்னை நீங்கலிற் றுனுமொத் தாளரோ.

(கி)

இன்ப மோகிற் றாகு மிதில்வருந்
துன்ப மோகரை யில்லாத் தொடுகடல்
என்ப தாரு மிவனா லறியவிவ்
வன்ப தான வினையால் வருந்துவான்.

(கி)

மைய னாக மதியை விழுங்கவக்
கைய னறையக் கலந்தொழு குஞ்செயல்
ஐயன் றுன்குறிப் பாற்கண் டயற்செவிக்
குய்ய லாவண்ண முள்ளத் தடக்கினான்.

(கி)

வேற்றோர் வைகல் வெளிப்படக் கண்டறஞ்
சாற்று நாவின்ன வேறென்றுஞ் சாற்றிலன்
சீற்ற மேல்கொடு செல்வன்கொல் வேனென
ஏற்றெ டுந்தன னீன் றுள் விலக்குவாள்.

(கி)

தாயி லின்ப துகர்த்தனை தந்தையைக்
காயி லென்பெறு வாயெனக் காழகர்க்
காயி லன்னையி லப்பனி லென்பயன்
ஏயி லின்னரு ளென்னற மென்னென்றான்.

(கக)

மண்டொ டுங்கரு விப்படை வன்கையிற்
கொண்டு தாதை குரவெனன் றோர்கிலான்
துண்ட மாகத் துணித்தாளுய் வாய்முகந்
துண்ட காம நறவா லுணர்விலான்.

(கஉ)

மைக்க ருங்கங்குல் வாய்க்கொன்ற தாதைக்குத்
தக்க தீத்தவி சிட்டன்னை தன்னொடுங்
கைக்க டங்கு பொருளொடுங் கன்னெறி
புக்க னன்புடை சூழ்தார் புளிறே.

(கஉ)

எய்யுங் கோறொடு வில்ல ரிடிக்குநேர்
செய்யுஞ் சொல்லினர் செல்லலை நில்லெனக்
கையி லுள்ளவுங் கைக்கொண்டு காரிகைத்
தைய நன்னையுந் தாங்கொடு போயினார்.

(கச)

சென்று சேணிடைச் சிக்கற வாழலாம்
என்ற வெண்ணமொன் றெய்திய வண்ணமொன்
றென்று நாமெண்ணத் தெய்வமொன் றெண்ணிய
தென்ற வார்த்தை யிவனிடைப் பட்டதால்.

(கடு)

தாதை தன்றன யற்கினி யார்துணை
மாதர் யாயை மறவர்கைக் கொள்ளவிப்
போது தான்றுணை யென்பவன் போன்றுமா
பாத கத்துரு வாய்வந்து பற்றினான்.

(௧௬)

ஆவ வென்னு மழுஞ்சிவ தாவெனும்
பாவம் பாவம் பழியிது வோவைய
கோவெ னுங்கை குலைத்தெறி யுந்நிழற்
பாவை போல விடாதுபின் பற்றுமால்.

(௧௭)

வேறு.

நல்லதீர்த் தஞ்சிவ தலாலோர் பக்கமுஞ்
செல்லவொட் டாதரன் சீர்த்திரா மஞ்செவிப்
புல்லவொட் டாதுளம் புகுதவொட் டாதுநாச்
சொல்லவொட் டாதுகண் டியிலவொட் டாதரோ.

(௧௮)

சுற்றுமுன் பின்புறச் சூழ்ந்துதன் கொடுக்கினிற்
பற்றினின் றீர்க்குமா பாதகத் தாலலைந்
தெற்றினிச் செய்வதென் றுற்றலா திடருழந்
துற்றுவே றுலகெலா மச்சமுற் றுழலுமால்.

(௧௯)

உறுகனோ யாற்றநா ளுற்றுழன் றுலகெலாம்
மறுகவே திரியுமா பாதகன் வலியெலாஞ்
சிறுகுவான் சிவனருட் செயலினிற் பாதகங்
குறுகுநாள் குறுகுநாள் கூடலைக் குறுகினான்.

(௨௦)

வேறு.

அழிதகன் குறுகு வான்முன் னங்கயற் கண்ணி தந்தக்
குழையிரு காதும் கோத்துக் கொலைசெழு புலிப்பற் றுவி
துழையுயிர் நெடுநாண் பின்ன னோன்பிட ரலைப்பப் பூண்டோர்
பழிதகை யாத வேடப் பாவையாய்ப் படிவங் கொள்ள.

(௨௧)

கொலையிரும் பழிக்கன் தஞ்சங் கூடலெம் பெருமான் கொன்றை
மிலையிருங் குஞ்சி வேங்கை மெல்லணர்க் கண்ணி வேய்ந்து
கலையிரு மருப்பிற் கோடிக் காதள வோடுந் தாடிச்
சிலையிருந் தடக்கை வேடத் திருவுருக் கொண்டு தோன்றி.

(௨௨)

கொண்டல்கண் படுக்கு மாடக் கோபுர மருங்கிற் போந்தின்
கண்டகக் கருக்கு வாய குரைக்குநாய் கதுவிக் காப்பப்
புண்டலை வானி வில்லோர் புறங்கிடந் திமைப்பத் திங்கட்
மெண்டவா னுதலா ளோடுஞ் குதுபோ ராடல் செய்வான்.

(௨௩)

வெருவரு வேழ முண்ட வெள்ளில் † போல் வறிய னுகிப்
பருவர லுடனாங் கெய்தும் பாதகன் வரவு நோக்கி
ஒருவரு முள்ளத் தாது முன்னருங் கொடிய பாவி
வருவது காண்டி யென்னு மாதரை நோக்கிக் கூறும்.

(௨௪)

* தாடி - விற்குதை. † வேழம் - ஒருநோய். யானையுண்ட
விளாங்கனி என்பாருமுளர். “வெஞ்சின வேழமுண்ட வெள்ளிலின் வெறியீ
மாக” என்றார் சிந்தாமணியினும்.

அணங்குநோ யெவர்க்குஞ் செய்யு மநங்களு ளைப்புண் டாவி
உணங்கினு ருள்ளஞ் செல்லு மிடனறிந் தோடிச் செல்லா
குணங்குல னொழுக்கந் குன்றல் கொலைபழி பாவம் பரரா
இணங்குமின் னுயிர்க்கு மாங்கே யிறுதிவந் துறுவ தெண்ணு. (உரு)

கள்ளுண்டல், காம மென்ப கருத்தரை போக்குச் செய்வ
எள்ளுண்ட காமம் போல வெண்ணினிற் காணிற் கேட்கிற்
றள்ளுண்ட விடத்தி னஞ்சந் தலைக்கொண்டா லென்ன வாங்
உள்ளுண்ட வுணர்வு போக்கா துண்டபோ தமிழ்க்குந் கள்ளுண். (உசு)

காமமே கொலைகட் கெல்லாந் காரணங் கண்ணோ டாத
காமமே கள்வுக் கெல்லாந் காரணங் கூற்ற மஞ்சந்
காமமே கள்ளுண் டற்குந் காரண மாத லாலே
காமமே நரக பூமி காணியாக் கொடுப்ப தென்றான். (உ௪)

கொலைப்பழி கோட்பட் டாங்கே குறுகியான் முகங்கண் டேட
அலைப்பட ருழந்து சாம்பி யழிவதென் பார்ப்பா னென்னக்
கலைப்படு திங்கள் வேணிக் கானவ னருட்க ளோக்கந்
தலைப்படச் சிறிது பாவந் தணிந்துதன் னறிவு தோன்ற. (உ௫)

முற்பக லிழைத்த பாவ முதிர்ச்சியாற் பிறந்து தந்தை
தற்பக * னுன வாறுந் தாதையை வதைத்த வாறும்
பிற்பக லந்தப் பாவம் பிழத்தலைத் தெங்குந் தீரா
திப்பதி புகுந்த வாறு மெடுத்துரைத் திரங்கி நின்றான். (உ௬)

மறப்பெரும் படிவங் கொண்டு மனத்தருள் சுரந்து நின்ற
அறப்பெருங் கருணை மூர்த்தி யழிதகை யவனைப் பார்த்தித்
திறப்பழி யாங்குச் சென்று மீங்கன்றித் தீரா தென்றக்
கறைப்பழி தீரும் வண்ணந் கருதியோ ருறுதி கூறும். (உ௭)

வருதிநின் னொஞ் சொன்னோர் வருக்கமு நரகில் வீழக்
கருதிரீ செய்த பாவங் கழிப்பவ ரெவ்வா நோக்கந்
தருதலா லெளிதிற் றீரச் சாற்றுது மையங் கையேற்
றொருபொழு துண்டி யீச னுற்றவ ரேவல் செய்தி. (உ௮)

செங்கதிர்க் கடவுள் வாணந் தீண்டுமுன் னெழுந்து தீந்தன்
பைங்கதி ரறுகு செய்து பசுக்களை யருத்தி யார்வம்
பொங்கழுப் போதுங் கோயிற் புறத்தொட்டித் தீர்த்த மாடிச்
சங்கரன் றனைநூற் றெட்டி மெய்வலஞ் ட சாரச் செய்தி. (உ௯)

இத்தவ நெறியி னின்ற லிப்பழி கழிபு மென்னுச்
சித்தவன் புடையவேடத் திருவுருக் கொண்ட கொன்றைக்
கொத்தவ னுரைத்தான் கேட்டுக் கொடிச்சியா யிருந்த வம்மை
மத்தவன் கரித்தோல் போர்த்த மறவனை வினவு கின்றான். (உ௧௦)

ஐயலிக் கொடியோன் செய்த பாவத்துக் களவில் காலம்
வெய்யநா லேழு கோடி நரகிடை வீழ்ந்தா னேனும
உய்வகை யிலாத பாவி யிவனுக்கென் னுய்யுந் தேற்றஞ்
செய்வகை யென்று கேட்பச் செங்கண்மால் விடையோன் செப்பும். (உ௧௧)

* தற்பகன் - சயனத்தையடைந்தவன்; தற்பம் - சயனம்.

† மெய்வலம் - அங்கப்பிரதக்ஷிணம்.

அடுபழி யஞ்சார் நீச ராயினு நினைக்கி னச்சம்
படுபழி யஞ்சான் செய்த பாதகத் தொடக்குண் டெங்கும்
விவெகை யின்றி வேறு கழைகனு மின்றி வீயக்
கடவனைக் காப்ப தன்றோ காப்பென்றான் கருணை மூர்த்தி. (கரு)

நெய்தற்போ தனைய வுண்க ணேரிழை நீயா தொன்று
செய்தற்குஞ் செய்யா மைக்கும் வேறென்று செயற்கு மாற்றல்
மெய்தக்க கருணை வள்ளல் வேண்டினெவ் வினைஞ ரேனும்
உய்தக்கோ ராதல் செய்கை யுன்னருள் வினையாட் டன்றோ. (கசு)

என்றக மகிழ்ச்சி பொங்க வியம்பினு ளியம்ப லோடுங்
குன்றக நாட்ட வேடக் குழகனு மறைந்து வெள்ளி
மன்றக நிறைந்தான் மேக மறைந்திட மறைந்து செல்லும்
மின்றக விடாது பின்போம் விளங்கிழை மடந்தை யோடும். (கௌ)

ஆததா யியுங் * கண் டானு வற்புத மடைந்து கூடல்
நாதனார் நவின்ற வாற்று னன்னெறி விரதச் செய்கை
மாதவ வொழுக்கந் தாங்கி வருமுறை மதிய மூன்றிற்
பாதகங் கழிந்து தெய்வப் பார்ப்பன வடிவ மாளுன். (கஅ)

சொற்பதங் கடந்த வெந்தை சுந்தர நாதன் றுன்றி
பற்பல வடசொன் மாலே பத்தியிற் றெடுத்திச் சாத்தித்
தற்பர வறிவா னந்தத் தனியுரு வுடைய சோதி
பொற்பத மருங்கிற் புக்கான் புண்ணிய மறையோ னம்ம. (கக)

அன்னையைப் புணர்ந்து தாதை குரவனு மந்த னுள்ள
றன்னையுங் கொன்ற பாவந் தணித்துவீ டளித்த தென்றாற்
பின்னைநீ ரிழிநோய் குட்டம் பெருவயி நீனை வெப்பென்
றின்னநோய் தீர்க்குந் தீர்த்த மென்பதோ விதற்கு மேன்மை. (கௌ)

உ வ று.

அழிந்தவே தியன்மா பாதகந் தீர்த்த தறிந்துவேந் தமைச்சரு ருள்ளார்
ஒழிந்தபா ருள்ளார் வாணுளார் வியப்ப முற்றுநல் லுரையுணர் வெல்லாங்
கழிந்தபே ரருளிக் கயவன்மெல் வைத்த காரணம் யாதெனக் கண்ணீர்
வழிந்துநான் மாடக் கூடனு யகனை வழத்தினார் மகிழ்ச்சியுட் டினைத்தார். (கசு)

மாபாதகந்தீர்த்தபடலமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - க.ருளசு.

* தீக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற் கொல்வார், கீள்வர், ஆறலைப்
பார், குறைகொள்வார், பிறனில்விழைவார் என்றிவர் முதலாயினரை வடசூர்
லார் ஆததாயிகள் என்பர்.

இருபத்தேழாவது

அங்கம் வெட்டின பாடலம்.

வேதகந் தரத்து முக்கண் வேதியன் மறையோன் செய்த
பாதகந் தவிர்த்த ாறு பகர்ந்தனம் விஞ்சை யீந்த
போததன் மனைக்குத் தீங்கு புற்கிமுன் னாகச் செய்த
சாதகன் மனைப்போ ராற்றித் தண்டித்த தண்டஞ் சொல்வாம். (க)

கூர்த்தவெண் கோட்டி யானைக் குலோத்துங்க வழுதி ஞாலங்
காத்தர சளிக்கு நாளிற் கடிமதி லுடுத்த கூடல்
மாத்தனி நகருள் வந்து மறுபுலத் தவனா யாக்கை
மூத்தவ னொருவன் வைகி முனையவாள் பயிற்றி வாழ்வான். (உ)

வாள்வினைக் குரவ னன்னான் வல்லமண் விடுத்த வேழத்
தோள்வினை வலியா லட்ட சுந்தர விடங்கன் மன்னை
ஆள்வினை யன்புந் தானும் வைகலு மடைந்து தாழ்ந்து
மூள்வினை வலிபை வெல்லு மூதறி வுடைய னம்ம. (ங)

கைவினை மறவாள் விஞ்சைக் காவல னவனைத் தாழ்ந்து
தெவ்வினை வெல்வான் கற்குஞ் சிங்கவே மனையார் தம்முள்
உய்வினை யுணராப் பாவி சித்தனென் றொருவ னுள்ளான்
அவ்வினை நிரம்பக் கற்றா னாகலுழ் வலியா லன்னான். (ச)

மானவாள் விஞ்சை யாலே தனைநன்கு மதிக்கத் தக்க
தானதோர் செருக்கி னுற்றன் னொசிரி யற்கு மாறாய்த்
தானுமோர் விஞ்சைக் கூடஞ் சமைத்துவாள் பலருங் கற்க
ஊனுலாம் படைவல் லானி னுதிய மிதப்பக் கொள்வான். (ஞ)

ஒருத்தனே யிருவர் வாளின் விருத்தியு மொருங்கு கொள்ளங்
கருத்தனாய் விருத்த னூரிற் கழிவது கருதி யன்னான்
வருத்துவா ளினையர் தன்பால் வரமனந் திரித்து நானும்
விருத்தமே செய்வான் குறைய விரும்பினேற் கினையோ னன்னான். (க)

தொடத்தொடப் பொறுக்குந் திண்மைத் தொன்னில மனையா னில்லா
இடத்தவன் நேவி பாற்போ யிடனுண்டே யிடனுண் டேயென்
றடுத்தித் தஞ்சா தென்றுங் கேட்டுக்கேட் டகல்வா னாக
நடைத்தொழிற் பாவையன்ன நங்கைவா ளாகி ருந்தாள். (எ)

பின்னொரு பகற்போய்ச் செங்கை பிடித்தனன் வலிப்பத் தள்ளி
வன்னிலைக் கதவ நூக்கித் தாழக்கோல் வலித்து மாண்ட
தன்னிலைக் காப்புச் செய்தா டனிமனக் காவல் பூண்டாள்
அந்நிலை பிழைத்த தீயோ னநங்கத்தீ வெதுப்பப் போனான். (அ)

* வேதகந்திரித்த என்றும் பாடம். பிரமன்றலையைத் தரித்த என்பது பொருள்.

அறங்கடை நின்றா நுள்ள மாற்றவுங் கடைய னாகிப்
புறங்கடை நின்றான் * செய்த புலமைதன் பதிக்குந் தேற்றான்
மறந்தவர் கற்பி னுடன் மனம்பொதிந் துயிர்க டோறும்
நிறைந்தநான் மூடக் கூட னிமலனை நனைந்து நொந்தான்

(க)

தாதக நிறைந்த கொன்றைச் சடையவன் புறம்பு செய்து
பாதக மறுக்குங் கூடற் பகவனை வ் வுயிர்க்குந் தானே
போதக னாகித் தேற்றும் புண்ணியன் புலனென் செய்த
தீதக முணர்ந்து தண்டஞ் செய்வதற் குள்ளங் கொண்டான்

(க0)

கோளுடைக் குரவ னேபோற் சித்தனைக் குறுகிச் சித்தா
கானையா நீயுஞ் சாலக் கழியமூப் படைந்த யாமும்
வாளம ராடி நந்தம் ஓலிகளு மளந்து காண்டும்
நானைவா வருது நாமு நகர்ப்புறத் தொருசா ரென்றான்.

(கக)

நாதனுங் குரவன் கூற நன்றென வுவந்து நாலாம்
பாதக னதற்கு நேரந்தான் படைக்கலக் குரவன் மீண்டு
போதரு மளவில் வையம் புதையிருள் வெள்ளத் தாழ்
ஆதவன் வைய முந்நீர் வெள்ளத்து ளாழ்ந்த தம்ம.

(கஉ)

ஆகினன் குரவற் கின்னா வாற்றினென் பாவம் போல
மாசிரு டிணிந்த கங்குல் வலிகெட வடிவாள் விஞ்சைத்
தேசிக னெருவ னன்னான் நிணியுடல் சிதைப்பத் தீட்டுந்
காய்சின வாள்போற் கீழைக் கல்லிடை முனைத்தான் வெய்யோன்.

(கங)

நன்றியைக் கொன்று தின்றோ னாயக னானைக் கஞ்சம்
வன்றிற லரிமா னூர்தித் தெய்வதம் வழிபட் டேத்தி
வென்றிவாள் பரவிக் கச்ச விக்விவாள் பலகை யேந்திச்
சென்றுவா னுழவன் சொன்ன செருக்களங் குறுகி னானே.

(கச)

மதுகைவா ளமர்க்கு நென்னல் வந்தறை கூவிப் போன
முதுகமீம் புலியே நன்ன முடங்குடற் குரவன் ருணம்
அதிகழல் வீக்கிக் கச்ச மசைத்துவெண் ணீறுந் சாத்திக்
கதிர்கொள்வாள் பலகை தாங்கிக் கயவனுக் கெதிரே வந்தான்.

(கரு)

மடங்கலே ரென்றும் பைங்க ணரியொன்று மலைந்தா லென்ன
முடங்கல்வான் நிங்க ளொன்று முக்கணு நான்கு தோளும்
விடங்கலுழ் மிடறுந் தோற்றா வென்றிவாள் விஞ்சை வேந்தும்
அடங்கலன் ருணு நேரிட் டாடம ராடல் செய்வார்.

(கசு)

எதிர்ப்பர்பின் பறிவர் நேர்போ யெழுந்துவா னேறு போல
அதிர்ப்பர்கே டகத்துட் டாழ்வந் நடங்குவர் முனைப்பர் வாளை
விதிர்ப்பர்சா ரிகைபோய் வீசி வெட்டுவர் விலக்கி மீள்வர்
கொதிப்பர்போய் நகைப்ப ராண்மை கூறுவர் மாறி நேர்வர்.

(கஏ)

வெந்நிடு வார்போற் போவர் வட்டித்து விளித்து மீள்வர்
கொன்னிடு வாண்மார் பேற்பர் குறிவழி பிழைத்து டிற்பர்
இந்நிலை நாலை கன்ன லெல்லெனின் ரூடல் செய்தார்
அந்நிலை யடுபோர் காண்பா ரனைவருங் கேட்க வையன்.

(கஅ)

* “அறங்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை—நின்றாநில பேதையா
நில்.” என்பது தேவர்குறள்.

குரத்தியை நினைத்த நெஞ்சைக் குறித்துரை நாவைத் தொட்ட
கரத்தினைப் பார்த்த கண்ணைக் காத்தனை கோடி யென்றென்
றுரைத்துரைத் தவற்றுக் கெல்லா முறுமுறை தண்டஞ் செய்து
சிரத்தினைத் தடிந்து வீட்டித் திருவுரு மறைந்து நின்றான். (௧௯)

போர்கெழு தளங்கண் டாருட் பொருபடைக் கேள்விச் செல்வர்
வார்கெழு கழற்கா லானைக் கண்டிலர் மனையிற் றேடி.
வர்கெழு கற்பி னானை யெங்குற்றான் குரவ நென்னக்
கூர்கெழு வடிவேற் கண்ணுள் போயினார் கோயிற் கென்றான். (௨0)

என்றவப் போதே கோயிற் கேகினுள் மீண்டான் றேடிச்
சென்றவர் சித்தன் றன்னைச் செருக்களத் தடுபோர் செய்து
வென்றனை யேபின் னந்த வெங்களத் தெய்குந் தேடி.
நின்றனைக் காணு திங்கு நேர்ந்தன் யாங்க ளென்றார். (௨௧)

விரைசெய்தா ரவன்யா னங்கம் வெட்டினே னல்லே னீங்கள்
உரைசெய்வ தெவன்யா ரென்போற் சித்தனை யுடன்று மாய்த்து
வரைசெய்தோள் விர்தைக் கீந்தார் மற்றிது சுற்றும் வைகைத்
திரைசெய்நீர்க் கூட லெந்தை திருவுளச் செயல்கொ லென்றான். (௨௨)

மட்டித்த கலவைக் கொண்கை மனைவியுஞ் சித்தன் றன்னைக்
கிட்டிப்பல் காலும் வந்து கேட்டது நெருநல் வாய்வந்
தொட்டித்தன் கையைப் பற்றி யிர்த்தது முள்ளம் வெந்து
தட்டிப்போய்க் கதவந் தாழிட்டிருந்ததுஞ் சாற்றி னானே (௨௩)

அம்மனை யருளிச் சொன்ன படியெலா மருளிச் செய்து
தெம்முனை யடுவாள் வீரர் சித்தனை மாய்த்தா ரீது
மெய்ம்மையா மென்று கண்ட மைந்தரும் விளம்பக் கேட்டான்
எம்மையா னுடைய கூட லிறைவினை யாட்டே யென்றான். (௨௪)

கொடியனே நிடையா ளோடுங் கொற்றவா ளினைய ரோடுங்
கடியநான் மாடக் கூடற் கண்ணுத் லடிக்கீழ்த் தாழ்த்து
நெடியனான் முகணுந் தேரு நெறியது சிறிய வேழை
அடியனே னளவிற் றேநின் னருள்வினை யாட லென்றான். (௨௫)

தண்மதி வழிவந் தோனு நகருளார் தாமும் பாதி
விண்மதி மிலைந்த வேணி விடையவ னுட லேக்கிக்
கண்மலர் வெள்ளத் தாழ்த்து கனைகழ லடியிற் றுழ்த்து
பண்மலர் தீதம் பாடி யாடினார் பழிச்சி நின்றார். (௨௬)

வேறு.

அடியவருக் கெளியரிவர் பரதேசி காவலரென் றடிவீழ்த் தேத்தி
வடியயிலவேற் குலோத்துங்கன் மாணிக்க மாலையெனு மனையா ளோடுங்
தொடியணிதோண் முதுமகனைக் களிதேற்றி நகரைவலஞ் சூழ்வித் திப்பால்
முடியணிவித் தனந்தருண பாண்டியற்குத் தன்னிறைமை முழுது மீந்தான்.

நிலைநிலையாப் பொருளுணர்ந்து பற்றிக்ந்து கரணமொரு நெறியே செல்லப்
புலனெறிநீத் தருள்வழிபோய்ப் போதமாந் தன்வலியைப் பொத்தி நின்ற
மலவலிவீட்டகலவரா வுமிழ்த்தமதி போல்விளங்கி மாறி யாடுந்
தலைவனடி நிழல்பிசியாப் பேரின்பக் கதியடைந்தான் நமிழ்நர் கோமான். (௨௭)

அங்கம்வெட்டினபடல முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது நாக மெய்தபடலம்.

செங்கண்மால்விடை மேல்விடங்கர் செருக்களத்திடை வானெடுத்
தங்கம்வெட்டிய சேவகத்தை யறைந்தனந்தமிழ் மாறன்மேற்
சங்கையிட்டம ணீசராற்றிய தறுகண்வேள்வி முளைத்தீதார்
வெங்கண்வாளர வைத்துணித்து விளித்தவாறும் விளம்புவாம். (க)

கோதிலாத குணத்தனந்த குணப்பெருந்தகை மீனவன்
ஆதிநாயக னுருவமாகிய வைந்தெழுத்தொடு கண்டுவெண்
பூதிசாதன மாவதேபொரு ளென்றுபத்திமை பூண்டுதன்
முதையேமுத லாயமன்னவர் தம்மினுந்தலை யாயினான். (உ)

அத்தகைச்சிவ சாதனைந்தனி லன்புமிக்கவ னொழுகலால்
அத்தன்மெய்த்திரு வைந்தெழுத்தொலி யாலுநீற்றொளி யாலுமுட்
பைத்தவல்லிரு ளும்புறத்திரு ளாஞ்சிதைந்து பராபரன்
வித்தகத்திரு வேடமானது மீனவன்றிரு நாடெலாம். (ஊ)

நாயினுங்கடை யானமாசுட னள்ளிருட்புரை நெஞ்சரெண்
ணயிரஞ்சமண் வேடரன்ன தறிந்துகொண்டு வெகுண்டழற்
றேயிரும்பென மானவெங்கனல் சுட்டிடத்தரி யார்களாய்
மாயிருந்தமிழ் மாறனைத்தெற வஞ்சவேள்வி யியற்றுவார். (சு)

எல்லைகாத மளந்துசாலை யெடுத்தழற்படு குண்டமுங்
கல்லியாரழ லிட்டெழும்புகை கௌவியெண்டிசை களுமுறச்
செல்லவான வுடுக்களும்பொரி யிற்பொரிந்தன சிதறநீண்
டொல்லைதாவி விசும்புதைவர வோட்டிவெங்கனன் மூட்டினார். (ரு)

அத்தழன்றெரி குண்டநீன்று மகன்பிலத்தெழு வானெனப்
பைத்ததுஞ்சிருள் வாயும்வாயிரு பாலும்வாலிய பகிர்மதிக்
கொத்துநஞ்சின மொழுகுபற்களு மூழியாரழல் விழிகளும்
வைத்தசைந்தொரு வெற்புவந்தென வந்துளானொரு தானவன். (சு)

உதித்தசெங்க ணரக்கவஞ்ச னுருத்தெழுந்தெரி வடவையிற்
கொதித்தடும்பசி தாகமுங்கொடி தாலெனக்கொடி யோரைகீர்
விதித்தடும்பணி யாதெனக்கென மீனவன்றனை மதுரையோ
டெதிர்த்தெடுத்து விழுங்கிவாவென வேவினொருட னேகினான். (எ)

வேறு.

பாயுடை யவர்விட விடநாகப் படிவுகொ ணிசசர னிலனண்டந்
தோயுட வினனுடல் விடமுறிச் சொரிதுனை யெயிறினன் வடவைச்செந்
தியுடை யனவென வெரிகண்ணன் நிணியிருள் வரைமுழை யெனவிண்ட
வாயுடை யவனெடு நெறிமுன்னி மழைதுழை வரையென வருகின்றான். (அ)

அரவிறை புறையிலம் வெளிகாண வரையுடல் புதைபட நிலம்விள்ள
வருவிழி யழலெழு வுயர்கான்முன் வளியுளர் கிளர்வலி விளிவெய்தப்
பொருகின விழியெதிர் படுபைங்கூழ் புகையெழு வண்மரை பொரிபொங்கர்
கருகிட முதுகினை யிறைகொள்ளுங் ககநிறை சிறைசுருள் படவீழ். (ஊ)

அகணிலம் வெருவுற நிலனைந்து மரவிறை வெருவுற வெயில்காலும்
பகன்மதி வெருவுற விவைகளவும் பணிகளும் வெருவுற வகறிக்கின்
புகர்மலை வெருவுற வடுதண்டப் புரவலன் வெருவுற வருசெங்கண்
நகைமதி புரையெயி றவன்மாட நகரெதிர் குடவயின் வருமெல்லை. (ஊ)

கண்டவர் கழநகர் கழதொழக் கௌரிய னடிதொழு தழகேணங்
கொண்டல்கண் வளர்மதில் வளைகூடற் குடவயி னொருபெரு விடநாகம்
அண்டமு மகிலமு மொருவாயிட் டயிற வருவதை யெனநீள்வாய்
விண்டு கொ டீணைவதை யெனலோடும் வெருவலன் மதிசூல மறவீரன். (௧௧)

மற்றிது முனபத கரிவிட்டோர் வரவிட வருவதை யெனவெண்ணம்
உற்றிது தனையும் விளித்தற்கெம் முடையவர் விடையவர் விடநாகஞ்
சுற்றிய சடையின ருளரென்னுச் சுருல கிழிசுட ரெனநிற்குங்
கற்றளி யிடையுறை யிறைமுனபோய்க் கனைகழ லடிதொழு தறைகிற்பான். (1)

வழிவழி யடிமைசெய் தொருபோது மறவலன் வழிபடு மடியேனின்
மொழிவழி முறைசெய்து வருவேனும் முதுக ரடையவு மமணீசர்
அழிவது கருதினர் விடுநாக மடைவது னருள்வழி யதனாவி
கழிவது கருதிய வடியேனைக் கருணைசெய் தருளிது கடனென்றான். (௧௨)

அணுமதி கொடுதொழு திறைபாத மகமதி கொடுபுற னடைகின்ற
பனிமதி வழிவரு தமிழ்மாறன் பகழியொ டடுசிலை யினனேகிக்
குனிமதி தவழ்தரு மதினிடங் கொடியணி குடகடை குறுகாமுன்
தனிவரை யெனநிகர் தருகோபத் தழல்விழி யரவினை யெதிர்கண்டான். (௧௩)
வேறு.

பல்பொறிப் பகுவாய்ப் படம்புடை பரப்பிப் பக்கமெண் டிசையொடு விசும்பிற்
செல்கதிர் புதைத்துத் தினியிருள் பரப்பித் திங்களின் பகிர்வுரை நஞ்சம்
பில்கையி றதுக்கிப் பெரிதுயித் தகல்வாய் பிளந்துமா நகரெலா மொருங்கே
ஒல்லெனக் கௌவி விழுங்குவான் சீறி யுருத்தன னுரகவா ளவுணன். (௧௪)

அடுத்தன னரச சிங்கவே றியேயை நஞ்சவார்த் தங்கையிற் சாபம்
எடுத்தன னெடுநா ணிருதலை வணக்கி யெரிமுகக் கூர்ங்கணை தொடுத்த
விடுத்தனன் விடுத்த சரமெலா முரகன் வெறுந்துகள் படக்கறித் துமிழ்ந்து
படுத்தனன் பொறுது பஞ்சவன் புராரி பங்கயச் சேவடி நினையா. (௧௫)

கொடியதோர் பிறைவா யம்பினை விடுத்தக் கோளரா வளையுட றுணித்தான்
இடியதோ வெனவார்த் தெரிநிறக் குருதி யிரங்கிவீ முருவியிற் கவிழ
நெடியதோ ருடலம் புரள்படக் கூர்வா னெளிதர விளிபவன் மேலைக்
கடியதோ ராலா கலவெளம் போலக் கக்கினுன் கறையிரு ணஞ்சம். (௧௬)

தீவிட முருத்துத் தினியிருள் கடுப்பத் திருநக ரெங்கணஞ் செறிந்த
காவிடங் கூவல் கயந்தலை சதுக்கங் கழகமா வணமக ழிஞ்சி
கோவிட மாட முபரிகை மேடை கோபுர மரங்கெலாம் பரந்து
தாவிட மயங்கி யுறங்கினார் போலச் சாம்பினார் தனிகநர் மாக்கள். (௧௭)

நிலைதளர்ந் துடலந் திமிர்ந்துவேர் வரும்பி நிறைபுலன் பொறிகர ணங்கள்
தலைதடு மாறி யுரைமொழி குழறித் தழுதழுப் படைந்துநா வுணங்கி
மலைதரு கபமே னியிர்ந்துணர் வழிந்து மயங்கிலும் சொடுங்கியுள் ளாவி
அலைதர யூச லாடினார் கிடந்தே ரன்னதொன் னகருளா ரெல்லாம். (௧௮)

தென்னவன் விடங்கண் டஞ்சமால் போலச் சினகர மடைந்துதாழ்ந் தெந்தாய்
முன்னவ வாதி முதல்வ வித்தின்றி முனைத்தவ முடிவிலா முனிவ
என்னவ வன்பர்க் கௌரிய யார்க்கு யிறையவ விந்கநர்க் கென்றும்
மன்னவ வநாதி முறையவ முக்கண் வானவ நினைச்சர ணடைந்தேன். (௨0)

அடுத்துவந் தலைக்கு மாழியைத் துரந்து மாழியுண் டேழுமொன் றுகத் [கோ
தொடுத்துவந் தலைக்கும் பெருமழை தடுத்துத் துணைக்கைவிண் டொழுவவெண் பிறைக்
டெடுத்துவந் தலைக்குங் களிற்றினை விளித்து மிந்நகர் புரந்தனை யின்று
மடுத்துவந் தலைக்கும் விடத்தினுன் மயங்கும் வருத்தமும் கனையென் றிரந்தான்.

அருட்கடலினைய வாதிநா யகன்ற னவிர்சடை யணிமதிக் கொழுந்நின்
பெருக்கடை யமுதத் தன்மெரி சிறிது பிலிற்றினுன் பிலிற்றிட லோடும்
பொருக்கென வெங்கும் பாலினிற் பிறைபோற் புரையறக் கலந்துபண் டெள்ள
திருக்கிளர் மதுரா நகரமாப் புனிதஞ் செய்ததச் சிறுதுளி யம்ம. (௨௨)

இரவிமுன் னிருள தெனவிறை யருண்முன் னிருண்மல வலியென வெங்கும்
பரவிய வழுதால் விடமகன நவசப் பீழவொழிந் தியாவரு மின்பம்
விரவிய களிப்பின் மேவினா ரிருந்தார் மீனவர் பெருந்தகை வேந்தன்
அரவணி சடையார்க் கன்புருத் தானே யாகிமண் காவலசெய் திருந்தான். (௨௩)

நா க மெ ய் த ப ட ல மு ற் றி ற் று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧,௪-௨௩.

இருபத்தொன்பதாவது

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

சுருதி யின்புறத் தவர்விடு மராவின்ச சுருதி
கருத் ரும்பா னருளுடைக் கெளரியன் றுணித்த
பரிசி தங்கது பொழுதமண் படிநாபின் விடுப்ப
வருபெ ரும்பசு விடையினுன் மாய்த்ததும் பகர்வாம். (௧)

பணப்பெ ரும்பு வாயுடைப் பாந்தனை யனந்த
குணப்பெ ருந்தகை துணித்தபின் பிணவரு குண்டர்
தணப்ப ருங்குழாங் காலினாற் றள்ளுண்டு செல்லுங்
கணப்பெ ரும்புயல் போலுடைந் தோழன கலங்கி. (௨)

உடைந்து போனவ ரனைவரு மோரிடத் திருள்போல்
அடைந்து நாழன்பு விடுத்தமால் யானைபோ லின்று
தொடாந்த பாம்பையுந் தொலைத்தனா மேலினிச் சூழ்ச்சி
மிடைந்து செய்வதை யாதென வினயமொன் றோவாரா. (௩)

ஆவை யூறுசெய் யார்பழி யஞ்சவா ரதனை
ஏவு வாமிது வேபுணர்ப் பென்றுசூழ்ந் திசைந்து
பாவ காரிகள் பண்டுபோற் பழித்தழல் வளர்த்தார்
தாவி லாவுரு வாகியோர் தானவன் முனைத்தான். (௪)

குண்ட ழற்கணின் றெழுந்தவக் கொடியவெம் பசுவைப்
பண்டு போலவர் விடுத்தனர் கூடலம் பதிமேல்
உண்டு மில்லையு * மெனத்தடு மாற்றநா லுரைத்த
பிண்டி யானுரை கொண்டிழல் பேயமண் குண்டர். (௫)

* உண்டும் இல்லையுமெனல் - அஸ்திநாஸ்தி எனலும் கொள்ளுக.

வேறு.

மாடமலி மாளிகையி லாகுகொடி மானக்
கோடுகளி னோடுமுகில் குத்திமிசை கோத்துச்.
சேடன்முடி யுங்குதிர்கொள் சென்னிவரை யுந்தூள்
ஆடவடி யிட்டுலவை யஞ்சிட வுயிர்த்தே. (சு)

விடுத்திடு முயிர்ப்பினெதிர் பூனைநறை வீபோல்
அடுத்திடு சராசர மனைத்துமிரி வெய்தக்
கடுத்திடு சினக்கனவி ணுக்குலக மெல்லாம்
மடுத்திடு தழற்கடவுள் வார்புனை மான. (எ)

உடன்றிறைகொள் புள்ளொடு விலங்கலறி யோட
மிடைந்தபழு வத்தொடு விலங்கலை மீருப்பால்
இடந்தெறி மருத்தென வெறிந்தளவி லோரைத்
தொடர்ந்துடல் சிதைத்துயிர் தொலைத்திடயி னார்த்தே. (அ)

மறலிவரு மாறென மறப்பச வழிக்கொண்
டறலிவர் தடம்பொருரை யாறுடைய மாறன்
றிறலிமலர் மங்கையுறை தென்மதுரை முன்னு
விறலி * வரு கின்றதது மீனவ னறிந்தான். (க)

மீனவனு மானகருண் மிக்கவரு முக்கண்
வானவனை மாமதுரை மன்னவனை முன்னோர்
தானவனை † யாழிகொடு சாய்த்தவனை யேத்தா
ஆனதுரை செய்துமென வாலய மடைந்தார். (க௦)

நாதமுறை யோபொதுவின் மாறிநட மாடும்
பாதமுறை யோபல வுயிர்க்குமறி விக்ஞம்
போதமுறை யோபுனித பூரண புராண
வேதமுறை யோவென விளித்துமுறை யிட்டார். (க௧)

நின்றுமுறை யிட்டவரை கித்தனரு ணைக்கால்
நன்றருள் சுரந்திடப் நந்தியை விளித்துச்
சென்றமண ரேவவரு தீப்பசுவை நீபோய்
வென்றுவரு வாயென விளம்பினன் விடுத்தான். (க௨)

வேறு.

தண்டங் கெழுகூற் றமுமஞ்சத் தறுகட் செங்கட்
குண்டந் தழுன்று கொகிப்பக் கொடுநாக் கெறிந்து
துண்டந் துழாவக் கடைவாய் நுரைசோர்ந்து சென்னி
அண்டந் துழாவ வெழுந்தன் றடலேறு மாதோ. (க௩)

நெற்றித் தனியோடை நிமிர்ந்து மறிந்த கோட்டிற்
பற்றிச் சுடர்செம் மணிப்பூண்பிறை பைய நாகஞ்
சுற்றிக் கிடந்தா லெனத்தோன்ற வெள்ளாழி யீன்ற
கற்றைக் கதிர்போற் பருமம்புறங் கௌவி மின்ன (க௪)

கோட்டுப் பிறைகால் குளிர்வெண்கதிர்க் கற்றை போலச்
சூட்டுக் கவரித் தொடைத்தொங்கு நெற்றி முன்னுப்
பூட்டுத் தரகா முகவட்டும் பொலியப் பின்னல்
மாட்டுச் சதங்கைத் தொடைகல்லென வாய்விட் டார்ப்ப. (க௫)

* விறலி - விறல் என்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த வினையெச்சம்.

† தானவன் என்றது சலந்தரனை.

பணிநர் வசைக்கும் படியென்னக் கழுத்தில் வீர
மணிநர் வசைப்ப நகை முத்தின் வகுத்த தண்டை
பிணிநான் சிறுகிடுகினி பிப்பல மலைத் தொங்கல்
அணிநர் ணலம்பச் சிலம்பார்ப்ப வடிக ணுன்னும். (௧௬)

அடியிட்டி நிலங்கினைத் தண்ட மெண்டிக்கும் ஆபாபபப
பொடியிட்டியிர்த்துப் பொருகோட்டினிற் குத்திக் கோத்திட்
டிடியிட்டி டகர்கா ரெகிரேற்றெழந் தாங்கு நோக்கிச்
செடியிட்டி டிருகண் ணழல்சின்த நடந்த தன்றே. (௧௭)

வேறு.

பால்கொண்ட நிழல்வெண் டிங்கட் பகர்கொண்ட மருப்பிற் கொண்மூச்
சூல்கொண்ட வயிற்றைக் கீண்டு தூளீளியோர் வெள்ளிக் குன்றங்
கால்கொண்டு நடந்தா வென்னக் கடிந்துடன் ருவைச் சேற்றம்
மேல்கொண்டு நார்தம் பற்றி வீங்குயிர்ப் பெறிந்து கிட்டா. (௧௮)

சூடக்கது குணக்க தென்னக் குணக்கது சூடக்க தென்ன
வடக்கது தெற்க தென்னத் தெற்கது வடக்க தென்ன
முடுக்குறு மருப்பிற் கோத்து முதுகு கீழாகத் தள்ளும்
எடுக்குறு மலையைக் கால்பேர்த் தெனத்திசைப் புறத்து வீசும். (௧௯)

கொழமுணிச் சிகர கோடி சிதைபடக் குவட்டில் வீசும்
பழுமரச் செறிவில் வானரேய் பணையிற் வெறியும் வானின்
விழுமறப் பசப்போல் வீழ வேலைவாய் வீசு மிங்நன்
செழுமதிக்கோட்டு நந்தித் தேவினை யாடல் செய்து. (௨௦)

பூரிய ரெண்ணி யாங்கே பொருதுயி ரூற்றஞ் செய்யா
தாரிய விடைதன் மாண்ட வழகினைக் காட்டக் காழும்
நீரிய நறும்பூ வாளி யேறுபட் டாவி யோடும்
வீரியம் விடுத்தி வீழ்ந்து வெற்புரு வாயிற் தன்றே. (௨௧)

வாங்கின புரிசை மாட மாநக ரானு வின்பர்
தூங்கின வரவாய் வேம்பின் ரோடவிழ் தாரான் நிண்டோள்
வீங்கின விரவி தோன்ற வீங்கிரு ளுடைந்த தென்ன
நீங்கின நாண மோடு கிரையமண் குழாங்க ளெல்லாம். (௨௨)

உலகறி கரியாத் தன்பே ருருவினை யிடபக் குன்றாக்
சூலவுற நிறுவிச் சூக்க வடிவினற் குறுகிக் கூடற்
தலைவினை வணங்க வீசன் தண்ணருள் சுரந்து பண்டை
இலகுரு வாகி யிங்ந னிருக்கென விருத்தி னானே. (௨௩)

அந்நிலை நகரு ளாரு மரசனு மகிழ்ச்சி தூங்கிச்
சந்தி யிருந்த நந்தி தாளடைந் திறைஞ்சிப் போக
மின்னவிர் சடையா னந்தி வென்றிசால் வீறு நோக்கி
இன்னமு தனையா ளோடுங் களிசிறந் திருக்கு நாளில். (௨௪)

அவ்விலை வரைமேன் முநீ ரார்கலி யிலங்கைக் கேருந்
தெவ்வடு சிலையி ராமன் வானர சேனை சூழ
மைவரை யனைய தம்பி மாருதி சுக்கி ரீவன்
இவ்வடல வீர ரோடு மெய்தியங் கிறுத்தான் மன்றோ. (௨௫)

அன்னது தெரிந்து விந்த மடக்கிய முனியங் கெய்தி
மன்னவற் காக்கங் கூறி மழவிடைக் கொடியோன் கூடற்
பன்னரும் புகழ்மை யோது பணுவலை யருளிச் செய்யு
முன்னவன் பெருமை கேட்டு முகிழ்த்தகை முடியோ னாகி. (உச)

முனியோடு ஞாறுகிச் செம்பொன் முளரியுண் மூழ்கி யாதித்
தனிமுத லடியை வேணி முடியுறத் தாழ்ந்து வேத
மனுமுறை சிவாக மத்தின் வழிவழா தருச்சித் தேத்திக்
கனிபிறு மன்பி லாழ்ந்து முடிமிசைக் கரங்கள் கூப்பி. (உ௭)

புங்கவ சீவன் முத்தி புராதிப புனித போக
மங்கல மெவற்றி னுக்குங் காரண வடிவ மான
சங்கர நினது தெய்வத் தானங்க ளந்த மிந்த
அங்கண்மா ஞால வட்டத் துள்ளன வவைக டம்மில். (உ௮)

வேறு.

அற்பு தப்பெருய பதியிந்த மதுரையீ தாற்றப்
பொற்பு டைத்தென்ப தெவன்பல புவனமு நிற்பாற்
கற்பு வைத்துய நீசெய்த கருமத்தின் விருத்தம்
வெற்பு ருக்களாய்ப் புடைநின்று விளங்கலான் மன்னோ. (உ௯)

கண்ட வெல்லையிற் றுன்பங்கள் களைதற்கு மளவைக்
கண்ட ரும்பெருஞ் செல்வங்க ளளித்தற்குங் கருணை
கொண்டு நீயுறை சிறப்பினாற் றுளிர்மதிக் கண்ணி
அண்ட வாணவிவ் விலிங்கத்துக் கொப்புவே ருமோ. (௩௦)

தோய்ந்தி மும்பொழு தீட்டிய தொல்வினைப் படலம்
மாய்ந்தி மும்படி மாய்த்துநின் மங்கல போகம்
ஈந்தி மும்படிக் கிருந்தமா தீர்த்தத்தி னியல்பை
ஆய்ந்தி மும்பொழு ததற்கொரு தீர்த்தமொப் பாமோ. (௩௧)

எத்த லத்தினு மொவ்வொன்று விழுமிதா மிந்த
மெய்த்த லத்திலிம் மூவகை விழுப்பமும் விளங்கும்
அத்த வாதலா லித்தல மடைந்தவ ரெவர்க்குஞ்
சித்த சுத்தியும் பலவகைச் சித்தியும் பயக்கும். (௩௨)

அடிய னேனெண்ணுங் கருமமுஞ் சரதமே யாக
முடியு மாவரி தச்செயன் முடியுமெப் படியப்
படியு ரிந்தருள் கடிதெனப் பணிந்தனன் பரனும்
நெடிய வான்படு மமுதென வெதிர்மொழி நிகழ்த்தும். (௩௩)

வேறு.

இரவிதன் மரபின் வந்த விராமகே ளெமக்குத் தென்கீழ்
விரவிய திசையிற் போகி விரிகடற் சேதுக் கட்டிக்
கரவிய வுள்ளக் கள்வன் கதிர்முடி பத்துஞ் சிந்தி
அரவமே கலையி னானை யருஞ்சிறை யழுவ நீக்கி. (௩௪)

மீண்டுநின் னயோத்தி யெய்தி விரிகட லுலகம் பன்னாள்
ஆண்டனி திருந்து மேனாள் வைகுண்ட மடைவா யாக
ஈண்டுநீ கவலை கொள்ளே லெனுமச ரீரி கேட்டு
நீண்டவன் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து நிருத்தனை விடைகொண் டேங்க. (௩௫)

மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.

கௌ

மறைப்பொரு ளுரைத்தோடென் னவண்ணமே யிலங்கை யெய்தி
அறத்தினைத் தின்ற பாலி யாவிதின் றனையான் செல்வத்
திறத்தினை யிளவற் கீந்து திருவிரா மேசங் கண்டு
கறைப்படு மிடற்றி னானை யருச்சித்துக் கருணை வாங்கி.

(௩௬)

பற்றியு பழியி னீந்தி யிந்திரன் பழியைத் தீர்த்த
வெற்றிகொள் விடையி னானை மீளவும் வந்து போற்றி
அற்றிர ளனைய கோதைக் கற்பினுக் கரசி யோடுஞ்
சுற்றிய சடையி ராமன் றென்னக றடைந்தா னிப்பால்.

(௩௭)

வேறு.

செங்கோ லனந்த குணமீனவன் தேயங் காப்பக்
கொங்கோ டவிழ்தார்க் குலபூட்டணன் றனனை யின்று
பொங்கோத ஞாலப் பொறைமற்றவன் பாலி நக்கி
எங்கோ னருளாற் சிவமாநக ரேறி னானே.

(௩௮)

மாயப்பசுவைவதைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆட. திருவிருத்தம் - ௧, ௬௬௬.

மு ப ப தா வ து

மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.

பாவமென வடிவெடுத்த படிற்றமணர் பழித்தழல்செய்
தேவவரு மறப்பசுவை யேறுயர்த்தோன் விடைநந்திக்
காவலனை விடுத்தழித்த கதையுரைத்து மட்டாலைச்
சேவகன்மெய்க் காட்டிட்டு வினையாடுந் திறமுரைப்பாம்.

(௧)

வெவ்வியமும் மதயானை விறற்குலபூ டணன்சமணர்
அவ்வியவஞ் சனைகடந்த வனந்தகுணச் செழியன்பாற்
செவ்வியசெங் கோல்வாங்கித் திகிரிதிகை செலவுருட்டி.
வவ்வியவெங் கலிதூர்த்து மண்காத்து வருகின்றான்.

(௨)

சவுந்தரசா மந்தனெனத் தானைகா வலனொருவன்
சிவந்தசடை முடியண்ண லடியவரே சிவமாகக்
கவர்த்தொழுகி யருச்சிக்குங் கடப்பாட்டி நெறிநின்றோன்
உவந்தரசற் கிருமைக்குந் துணையாகி யொழுருநான்.

(௩)

வல்வேடர்க் கதிபதியாய் வருசேதி ராயனெனும்
வில்வேட னொருவனவன் விறல்வலியான் மேலிட்டுப்
பல்வேறு பரிமான்றேர்ப் பஞ்சவன்மேற் படையெடுத்துச்
செல்வேனென் றுறவலித்தான் றென்னர்பிரா னெந்தறிந்தான்.

(௪)

தன்னதுதா ணிழனின்ற சாமந்தன் றனைப்பார்த்தெம்
பொன்னறைதாழ் திறந்துநிதி முகந்தளித்துப் புதிதாக
இன்னமுநீ சிலசேனை யெடுத்தெழுதித் கொள்கென்றான்
அன்னதுகேட் டசனமிக் கன்புள்ளா னென்செய்வான்.

(௫)

தென்னவர்கோன் பணித்தபணி பின்றள்ளச் சிந்தையிலன்
புன்னவர னருள்வந்து முன்னீர்ப்ப வொல்லே போய்ப்
பொன்னறைதாழ் திறத்தத்தா நீட்டியிடும் பொற்சுவையுட்
டன்னதுளத் தவாவடைந்த தக்கநிதி கைக்கவரா. (௭)

எண்ணிறந்த களிப்பினெடுந் திருக்கோயி விடத்தனைந்து
சுண்ணிறைந்த பொன்முளரிக் கயந்தலைநீர் படிந்துதன
துண்ணிறைந்த மெய்யன்பி னெனியுருவாய் முனைத்தெழுந்த
பண்ணிறைந்த மறைப்பொருளைப் பணிந்திறைஞ்சி யிதுவேண்டும். (௭)

பண்ணியனான் மறைவிரித்த பரமேட்டி யெங்கோமான
எண்ணியகா ரியமுடிப்பா யிவையுனக்கு முன்னடிக்கீழ்
அண்ணியமெய் யடியவர்க்கு மாதக்க வெனவிரந்தப்
புண்ணியமா நிதிமுழுது மவ்வழியே புலப்படுப்பான் (௮)

அண்டமுக ரிஞ்சிநிமிர் கோபுரமு மாயிரக்கான்
மண்டபமுங் கண்டிகையும் வயிரமணிக் கோளகையும்
குண்டலமுந் தண்டரளக் குடைநிரையும் கொடிநிரையும்
கண்டனன்முன் னவனருளாற் பிறப்பேழுங் கரைகண்டோன். (௯)

வாளுடர்க் கவையுணவின் வகைமுந்தான் மன்றன்முதல
நாளுவாஞ் சிறுவேள்வி நான்மறையோர்க் கறுசுவையின்
ஆளுத பேருண்டி துறவடைந்தோர்க் கருத்துபலி
தாளுதி பலவேறு தருமநனி தழைவித்தான். (௧௦)

எவரேனு முருத்திரசா தனங்கண்டா லெதிர்வணங்கி
அவரேனம் பிறப்பறுக்க வடிவெடுத்த வரனென்று
கவராத வன்புள்ளங் கசிந்தொழுக வருச்சித்துச்
சுவையாறி னமுதருத்தி யெஞ்சியவின் சுவைதெரிவான். (௧௧)

இன்றைக்கா யிரநானைக் கிருமடங்கு வருநாட்கும்
அன்றைக்கன் நிருமடங்கா வரசனருள் பொருளெல்லாங்
கொன்றைச்செஞ் சடையார்க்கு மடியார்க்குங் கொடுப்பதனைத்
தென்றற்கோன் செவிமடுத்தார் சேனைக்கோ னிதுசெய்வான். (௧௨)

வேறு.

காவல னவையத் தெய்திக் காரியஞ் செய்வா ரோடும்
மேவினன் பிறநாட் டுள்ள வீரர்க்கு வெறுக்கை போக்கிச்
சேவகம் பதிய வேலை செலவிடத் தழைப்பான் போலப்
பாவகஞ் செய்து தீட்டிப் பட்டிமை யோலை யுய்ப்பான். (௧௩)

எழுதுக தெலுங்கர்க் கோலை யெழுதுக கலிங்கர்க் கோலை
எழுதுக விராடர்க் கோலை யெழுதுக மராடர்க் கோலை
எழுதுக கொங்கர்க் கோலை யெழுதுக வங்கர்க் கோலை
எழுதுக துருக்கர்க் கோலை யென்றுபொய் யோலை விட்டான். (௧௪)

எங்குமிப் பீடியே யோலை செலவிடத் திருப்ப வாறு
திங்களி னளவு மந்தச் சேவகர் வரவு காணு
தங்கதிர் வேலோன் சேனைக் கரசனை யழைத்து நாளை
வெங்கதிர் படுமுன் சேனை யாவையும் விளித்தி யென்றான். (௧௫)

எனறமன் னவனுக் கேற்கச் சாமந்த னிசைந்து வெள்ளி
மன்றவ னடக்கீழ் வீழ்ந்து வள்ளலே யரசு னீந்த
குன்றுறழ் நிதியு மெல்லாங் கொண்டெனைப் பணிகொண் டாயே
வன்றிறற் சேனை யீட்டும் வண்ணம்மா தென்ன நின்றான். (கசு)

அடியவர் குறைவு தீர்த்தாண் டருள்வதே விரதம் ஆண்ட
கொடியணி மாடக் கூடற் கோமகன் காமற் காய்ந்த
பொடியணி புராணப் புத்தேட் புண்ணிய னருளி னாலே
இடியதிர் விசம்பு கீறி யெழுந்ததோர் தெய்வ வாக்கு. (கௌ)

குழந்தெழு சேனை யோடுந் தோற்றுது நாளை நீயும்
வீழ்ந்தர சவையத் தெய்தி மேவுநி யென்ன விண்ணம்
போழ்தெழு மீர்தற்கு் கேட்டுப் பொருநரே றுவகை வெள்ளத்
தாழ்த்தனன் முந்நீர் வெள்ளத் தலர் ஐ ரவனு மாழ்ந்தான். (கஅ)

மீனவன் காண மேரு வில்லிதன் மமரை வன்கண்
மானவேன் மறவ ராக்கி வாம்பரி வீர னாகத்
தானுமோர் கூத்துக் கோலஞ் சமைந்துவர் தாட விட்ட
நீனிற வெழினி போலக் காரிரு னிவந்த தெங்கும். (கக)

புண்ணிய மனையிற் போகிப் புலர்வதெப் போழ்தென் நெண்ணு
அண்ணல்சா மந்தன் றஞ்சா னடிக்கடி யெழுந்து வானத்
தெண்ணிறை மீன நோக்கி நாழிகை யெண்ணி யெண்ணிக்
கண்ணுது லெழுச்சி காண்பா னளந்தனன் கங்கு லெல்லாம். (உ௦)

தெருட்டரு மறைக டேறச் சிவபரஞ் சுடரோ ரன்பன்
பொருட்டொரு வடிவங் கொண்டு புரவிமேற் கொண்டு போதும்
அருட்படை யெழுச்சி காண்பான் போலவார் கலியின் மூழ்கி
இருட்டுகள் கழுவித் தூய விரவிவர் துதயஞ் செய்தான். (உ௧)

பொருநரே நனையா னேர்ந்து போந்துநான் மாடக் கூடற்
கருணைநா யகனைத் தாழ்ந்து கைதொழு திரந்து வேண்டிப்
பரவிமீண் டொளிவெண் டிங்கட் பன்மணிக் குடைக்கீழே
குருமதி மருமான் கோயில் குறுகுவான் குறுகு மெல்லே. (உ௨)

கரைமதி யெயிற்றுச் சங்கு கன்னன்முன் னான வென்றிப்
பிரமத கணமுங் குண்டப் பெருவயிற் றெருவ னுதி
வரைபுரை குறுந்தாட் பூத மறவருங் குழுமி வீக்கு
குரைகழல் வலிய நோனாட் கோளுடை வயவ ராகி. (உ௩)

நெட்டிலை வடிவாள் சூந்தந் தோமர நேமி நெய்த்தோர்
ஓட்டிய கணிச்சி சாப முடம்பிடி முதலா வெண்ணப்
பட்டவெம் படைமூ வாறும் பரித்தசெங் கையர் காலிற்
கட்டிய கழலர் காலிற் கடியராய்ப் புறம்பு காப்ப. (உ௪)

வார்கெழு கழற்கா னந்தி மாகாளன் பிருங்கி வென்றித்.
தார்கெழு நிகும்பன் குமபோ தரன்முதற் றலைவர் யாருட்
போர்கெழு கவசந் தொட்டுப் புண்டர நுதலிற் நீட்டிக்
கூர்கெழு வடிவா னேந்திக் குதிரைச்சே வகராய்ச் சூழ. (உ௫)

கற்றைச்சா மரைகள் பிச்சங் கவிகைபூங் கொடிக்கா டெங்கும்
துற்றக்கா ரொலியு நாணத் தூரிய முழுது மேங்கக்
கொற்றப்போர் விடையைத் தானே குரங்குளைப் பரியா மேற்கொண்
டொற்றைச்சே வகராய் மாறி யாடிய 'வொருவர் வந்தார். (௨௬)

பல்லி மொலிக்கு மார்ப்பும் பாய்பரி கலிக்கு மார்ப்புஞ்
செல்லொலி மழுங்க மள்ளர் தெழித்திடு மார்ப்பு மொன்றிக
கல்லெனுஞ் சும்மைத் தாகிக் கலந்தெழு சேனை மேனாள்
மல்லன்மா நகர்மேற் சீறி வருகடல் போன்ற தன்றே. (௨௭)

சேனையின் வரவு நோக்கித் திருமகன் நிருமுன் னேகுந்
தானையந் தலைவன் நென்னன் ருணியுல் குறுகிக் கூற
மீனவ னுவகை பூத்து வெயின்மணிக் கடையிற் போந்தங்
கானமண் டபத்திற் செம்பொ னரியனை மீது வைகி. (௨௮)

தவ்வடு மங்குசன ப்பாங்கச் சேனையின் செல்வ நோக்கி
வ்வெவ தேயத் துள்ளா ரிவரென வெதுரே நின்று
களவையின் மனச்சா மந்தன் கையிற்பொற் பிரம்பு நீட்டி
யுவ்வார் தொகுதி யெல்லா மணியணி நிறுவிக் கூறும். (௨௯)

வேறு.

கொங்கரிவ ரையகுரு நாடரிவ ரைய
கங்கரிவ ரையகுரு நாடரிவ ரைய
அங்கரிவ ரையவிவ ராரியர்க னைய
வங்கரிவ ரையவிவர் மாளவர்க னைய. (௩௦)

குவிங்கரிவ ரையவிவர் கொங்கணர்க னைய
தெலுங்கரிவ ரையவிவர் சிங்களர்க னைய
கலிங்கரிவ ரையகவு டத்தரிவ ரைய
உலங்கெழு புயத்திவர்க ளொட்டியர்க னைய. (௩௧)

கொல்லரிவ ரையவிவர் கூர்ச்சரர்க னைய
பல்லரிவ ரையவிவர் பப்பரர்க னைய
வில்லரிவ ரையநல் விதேகரிவ ரைய
கல்லொலி கழம்புனை கடாரரிவ ரைய. (௩௨)

கேகயர்க ளாலிவர்கள் கேழ்குளர் மணிப்பூண்
மாகதர்க ளாலிவர் மராடரிவர் காஞ்சி
நாகரி ராலிவர்க ணம்முடைய நாட்டோர்
ஆகுமிவர் தாமெனமெய்க் காட்டியறி வித்தான். (௩௩)

இத்தகைய சேட்புல னுளாரையிவ னுய்த்த
வித்தகமை யென்னென வினாவியருள் செய்யேல்
அத்தகி னரும்பொரு ளனைத் தும்வரை யாதே
உய்த்தலி னடைந்தனர் களாலென வுரைத்தான். (௩௪)

வேறு.

அந்நெடுஞ் சேனை தன்னுட் சேணிடை யடன்மா ஓர்ந்து
பின் னுற நிற்கு மொற்றைச் சேவகப் பிராணை நோக்கி
மன்னவ னிவர்யாரென்னச் சாமந்தன் வணங்கி யைய
இன்னவர் சேனை வெள்ளத் தியாரையென் றறிவ தென்றான். (௩௫)

அவரையிங் கழைத்தி யென்ற னரசன்நன் வழிச்செல் வார்போற்
கவயமிட் டவரும் போந்தார் காவலன் களிகூர் தம்பொன்
நவமணிக் கலன்பொன் ணாடை நல்கின னுள்ளத் தன்பு
தவறிலான் பொருட்டு வாங்கித் தரித்துத்தன் மமர்க்கு பீர்தார். (கூச)

ஆய்ந்தவெம் பரிமாத் தூண்டி யைங்கதி நடத்திக் காட்டி
ஏய்ந்ததஞ் சேனை வெள்ளத் தெய்தினு ரெய்து மெல்லை
வேய்ந்ததாற் சேதி ராயன் வேட்டைபோய்ப் புலிகோட் பட்டு
மாய்ந்தன னென்றோ ரொற்றன் வேந்தன்முன் வந்து சொன்னான். (கூ௪)

முரசதி ரனிக் கோக்கி முகமலர்ந் துவகை பூத்த
அரசனு மனிக் வேந்தற் களவில்சீர்த் தலைமை யோடும்
வரிசைகண் மிதப்ப நலகி வந்துமெய்க் காட்டுத் தந்து
பரசிய பதாதி தத்தீம் பதிபுகச் செலுத்து கென்றான். (கூ௫)

அறைந்தவார் கழற்காற் சேனை காவல னனிகந் தத்தஞ்
சிறந்தசே ணாட்டிற் செல்லச் செலுத்துவான் போன்று நிற்ப
நிறைந்தநான் மாடக் கூட னிருத்தனந் நிலைநீன் றாங்கே
மறைந்தனன் மனித வேடங் காட்டிய மறவ ரோடும். (கூ௬)

கண்டனன் பொருளை நாடன் வியந்தனன் கருத்தா சங்கை
கொண்டனன் குறித்து நோக்கி யீதுநங் கூடன மேய
அண்டர்தம் பெருமான் செய்த வாடலென் றெண்ணிக் கண்ணீர்,
விண்டனன் புளகம் போர்ப்ப மெய்யன்பு வழுவ மாளுன். (கூ௭)

தனக்குயிர்த் துணையா நின்ற சாமந்தன் நன்னை நோக்கி
உனக்கெளி லுந்தார் கூட லுடையநா யகரே யென்றால்
எனக்கவ ராவா நீயே யென்றவந் கியாவு நல்கி
மனக்கவல் பினறி வாழ்ந்தான் மதிவழி வந்த மைந்தன். (கூ௮)

மெய்க்காட்டிட்படல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧,௪௦௪.

முப்பத்தொராவது

உலவாக்கிழியருளியபடலம்.

அடியார் பொருட்டுப் பரிவயவ ராகிச் செழியன் காணவிடைக்
கொடியார் வந்து மெய்க்காட்டுக் கொடுத்த வண்ண மெடுத்துரைத்துந்
கடியார் கொன்றை முடியாரக் கன்னி நாடன் நனக்கிசைந்த
படியா லுலவாக் கிழிகொடுத்த படியை யறிந்த படிபகர்வாம். (கூ)

வள்ளல் குலபூ டணன்றிற்கள் வாரந் தொடுத்துச் சிவதருமம்
உள்ள வெல்லாம்¹வழாதுநோற் றெழுகும் வலியாற் நன்னாட்டில்
எள்ள லில்லா வேதியரை யிகழ்ந்தா னதனான் மழைமறுத்து
வெள்ள மருக வளங்குன்றி விளைவெ ளியது நாடெல்லாம் (கூ௨)

அறவோ ரெல்லா நிரப்பெய்தி யாகங் கிடந்த தூலன்றி
மறைநூ லிழந்து முனிவேள்வி வாணோர் வேள்வி தென்புலத்தின்
உறைவோர் வேள்வி யிழங்கிழிந்த தொழில்செய் தாற்றா துயிர்வளர்ப்பான்
புறநா டனைந்தார் பசியாலே புழுங்கி யொழிந்த குடியெல்லாம். (கூ௩)

எந்நா டணைவோ மெனவிரங்க விரங்கி மதிக்கோன் மகிராளிற்
பொன்னுண் முளரித் தடங்குடைந்து சித்திக் களிற்றைப் பூசித்துத்
தன்னு தரவாற் கயற்கண்ணி தலைவன் நன்னை யருச்சித்து
முன்னு வீழ்ந்து கரமுமிழ்த்துப் பழிச்சி மகிழ்ந்து மொழிகின்றான். (சு)

அத்த வுலகி ஹயிர்க்குயிர்ந் யல்லை யோவல் வுயிர்ப்பியால்
எய்த்த வருத்த மடியேனை வருத்து மாறென் யானீட்டி.
வைத்த பொருளுந் தருமத்தின் வழியே சென்ற தினியடிகள்
சித்த மலர்ந்தென் னிடும்பைவியை தீர வருட்கண் செய்கவென. (சூ)

கோளா டரவ மரைக்க சைத்த கூடற் பெருமான் குறையிரக்கும்
ஆளா மரசன் நவறுசிறி தகங்கொண் டதனைத் திருச்செவியிற்
கோளார் போல வாளாதே யிருப்ப மனையிற் கிடைத்தமலன்
முளா தரவு பெற்றினைந்து தரையிற் கிடந்து துயில்கின்றான். (சு)

அங்கண் வெள்ளி யம்பலத்து ளாடு மடிக ளவன்கனவிற்
சங்கக் குழையும் வெண்ணீறுஞ் சரிகோ வணமுந் தயங்கவுரன்
சிங்ந நாதந் கிடந்தசையச் சித்த வடிவா யெழுந்தருளி
வெங்கண் யானைத் தென்னவாகோன் முன்னின் நிதனை விளம்புவார். (எ)

ஏடா ரலங்கல் டுரைமாற்ப வெம்பா லென்று மன்புடைமை
வாடா விரத விழுச்செல்வ முடையாய் வைய மறங்கடிந்து
கோடா தளிக்குஞ் செங்கோன்மை யுடையா யுனக்கோர் குறையுளதுன்
வீடா வளஞ்சேர் நாட்டிந்நான் வேள்விச் செல்வ மருகியதால். (அ)

மறையே நமது பீடிகையா மறையே நமது பாதுகையாம்
மறையே நமது வாகனமா மறையே நமது நூபுரமாம்
மறையே நமது கோவணமா மறையே நமது விழியாகும்
மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாகும். (ஊ)

வேதந் தானே நமதானைச் சத்தி வடிவாய் விதிவி லக்காய்ப்
போதந் கொளுத்தி கிலைறுத்திப் போகந் கொடுத்துப் பல்லுயிர்க்கும்
பேதஞ் செய்யும் பினியவிழ்த்தெம் பிரியா வீடு தருவதுதேன்
நாதஞ் செய்யுந் தார்வேந்தே நமது செங்கோ லதுவாகும். (க0)

அந்த மறைக டமக்குறுநி யாவா ரந்தூல் வழிகலிநோய்
சிந்த மகத்தீ வளர்த்தெம்பாற் சிந்தை செலுத்து மந்தனரால்
இந்த மறையோர் வேள்விமழைக் கேது வாரு மிவர்தம்மை
மைந்த விகழ்ந்து கைவிட்டா யதனை மாரி மறுத்தன்றால். (கக)

மும்மைப் புலனன் களுமுய்ய முத்தீ வேட்டு மிவர்தம்மை
நய்மைப் போலக் கண்டொழுநி நாளு நாளு வறம்பெருக்கிச்
செம்மைத் தருமக் கோலோச்சித் திகிரி யுருட்டி வாழ்கியென
உம்மைப் பயன்போ லெளிவந்தா ருலவாக் கிழியொன் றுதவுவார். (கஉ)

இந்தக் கிழியி லெத்துணைப்பொன் னெடுத்து வழங்குந் தொறுநாங்க
தந்த வளவீற் குறையாத தன்மைத் தாரு மிதுகொண்டு
வந்த விஸம்பா டுகற்றென்று கொடுத்து வேந்தன் மனக்கவலை
சிந்தத் திருநீ ரதுசாத்தி மறைந்தா ரையர் திருவுருவம். (கஃ)

* நாங்கள் என்பதில் கள் பகுதிப்பொருள் விருதி.

கண்ட கனவு நனவாகத் தொழுது ஸ்ரீமூர்த்து கௌரியர்கோன்
அண்டர் பெருமான் நிருவடிபோ லம்பொற் கிழியை முடித்தலைமேற்
கொண்டு மகிழ்ச்சி தலைநிற்ப நின்றோர் முகூர்த்தம் கூத்தாடித்
தண்டா வமைச்சர் படைத்தலைவர் தீமக்குங் காட்டி ஸ்ரீவித்தான். (கச)

செங்க ணுரிமான் பிடர்கமந்த தெய்வ மணிப்பூந் தவிசேற்றிச்
சங்க முழங்க மறைமுழங்கச் சார்தந் தியிர்ந்து தாதொழுகத்
தொங்க ணணிந்து தசாங்கவிரைத் தூப நறுநெய்ச் சுடர்வனைத்துக்
கங்கை மிலைந்த கடவுளெனக் கருதிப் பூசை வினைமுடித்தான். (கடு)

அடுத்து வணங்கி வலஞ்செய்திட் டம்பொற் கிழியைப் பொதிக்கி
எடுத்து முத்தீ வினைஞர்க்கும் யாகங் களுக்கும் யாவர்க்கும்
அடுத்து நாளும் வஜ்ரயாது வழங்க வழங்க வடியார்க்குக்
கொடுக்கக் குறையா வீட்டின்ப மாயிற் றையர் கொடுத்தகிழி. (கசு)

ஆய பொதியில் வினைபொன்னு லசம்பு செய்து விசம்பிழிந்த
கோயி லதனை யகம்புறமுந் குயின்று ஞானக் கொழுந்தனைய
தாயி லறுகாற் பீடிகைவான் நடவு கொடிய நெடியபெரு
வாயில் பிறவு மழகெறிப்ப வேய்ந்தான் மறையின் வரம்பறிந்தான். (கௌ)

முந்திக் குறையா நிதிக்கடலை முகந்து முகந்து நாடோறுஞ்
சிந்திக் குலபூ டணக்கொண்ட நெய்வ தருமப் பயிர்வளர்ப்பப்
பந்தித் திரைமுந் நீர்மேகம் பருகிச் சொரியப் பலவளனும்
நந்திக் கன்னி நாடளகை நகர்போற் செல்வந் தழைத்தன்றே. (கஅ)

வேறு.

வையா கரணர்க ணையா யிகர்மறை வல்லோர் மறைமுடி சொல்லாய்வோர்
மெய்யா மிருதிகள் பொய்யா விரதிகள் வேள்வித் தழல்களை வாழ்விப்போர்
பையா டரவணி யையா னன்னுரை பகர்வோ ருலகிய லகல்வோர்கள்
எய்யா துறைதலி ணையா தளகைய தென்னப் பொலிவது தென்னாடு. (கக)

உலவாக்கிழியருளியபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - க,௭௨௩.

முப்பத்திரண்டாவது

வ ளா ய ல் வி ற் ற ப ட ல ம்.

வேதந் தனது வடிவென்று விண்ணின் நிழிந்த விமானமறைத்
கீதன் செழியன் றனக்குலவாக் கிழிதந் தளித்த வழியிதுவப்
போதம் கடந்த பொருள்வணிகப் புத்தேண் மாட மணிமறுகு
பாதந் தடவ நடந்துவனை பகர்ந்த பரிசு பகர்கிற்பாம். (க)

இறைவன் குலபூ டணன்நிகிரி யில்வா றுருட்டு நாண்முன்னாட்
சிறைவண் டறையுந் தாருவன தெய்வ முனிவர் பன்னியர்தந்
நிறைவன் றளந்து காட்டுகென நெடியோன் மகனைப் பொடியாக்கும்
அறவன் ருளோர் காபாலி யாடப பவிக்கு வருகின்றான். (௨)

* காட்டுகு - தன்மையொருமைமுற்று.

வேத மசைக்குங் கோவணமு மெய்யி னீறு முள்ளாளக்
 இத மிசைக்குங் கனிவாயு முள்ளே நகையுங் கிங்கினிருழ்
 பாத மலரும் பாதுகையும் பலிகொள் கலனுங் கொண்டிரதி
 மாதர் கணவன் றவவேட மெடுத்தா லொத்து வருமெல்லே. (க)

விள்ளுந் கமலச் சேவடிசூழ சிலம்பி னொலியு மிடறகிரத்
 துள்ளுந் தீத் தொலியுங்கைத் துடியி னொலியுந் துளைச்செவினை
 றொளம் பிளந்து நிறைகளைந்தீர்த் தொல்லை வருமுன் வல்லியர்கள்
 பள்ளங் கண்டு வருபுனல்போற் பலிகொண் டில்லின் புறம்போந்தார். (ச)

வேறு.

றுயங்கொண் டணைவா ரையர் பரிகலத் தைய மன்றிக்
 கையம்பொன் வளையும் பெய்வார் கருத்துநாணன்றிக் காசு
 செய்யும்பொன் மருங்கு னாணு மிழப்பர்வேள் சிலையம் பன்றிக்
 கொய்யுந்தண் மலர்க்க ணம்புங் கொங்கையிற் சொரியச் சோர்வார். (இ)

மடமயி லணையா ரெங்கள் வளையினைத் தருதி ரென்றார்
 கடல்விட மயின்ற னுங்கள் கந்தரத் துள்ள தென்றான்
 தடம்திக் கொம்ப னாரெங் கலையினைத் தருதி ரென்றார்
 முடமதி மிலைந்தா னுங்கண் முகமதி யிடத்த தென்றான். (ஈ)

இடையறிந் தெம்மைச் சேர்மி னென்றன ரிணைய ரெங்கோன்
 கடலுழ தனையீர் றுங்கட் கிடையினிக் காணு தென்றான்
 மடநலா ருத்தேற் பண்டை வண்ணமீந் தில்லிற் செல்ல
 விடையளித் தருண்மி னென்றார் வேலைபுக் குறங்கு மென்றான். (எ)

நங்கையர் கபாலிக் கொன்று நடுவிலை போலு மென்றார்
 அங்கண னடுவி லாமை றும்மனோர்க் கடுத்த தென்றான்
 மங்கைய ரடிக் கணஞ்சம் வலியகற் போலு மென்றார்
 கொங்கலர் கொன்றை யானுங் கொங்கையே வனக் கென்றான். (அ)

காதுவே லன்ன கண்ணார் கங்கைநீர் சுமந்த தேதுக்
 கோதுமி னென்றார் நும்பா லுண்பவி யேற்க வென்றான்
 ஏதுபோ லிருந்த தைய னிசைத்த செப்பென்ற ரீசன்
 கோதுறு வழுதன் னீர்துங் கொங்கைபோ லிருந்த தென்றான். (கூ)

கறுத்ததை யெவன்கொ லைய கந்தர மென்றார் வேளை
 வெறுத்தவன் மாரி பெய்தற் கென்றான் விழியால் வேலை
 ஒறுத்தவர் யாவ தென்றி ருத்தர மென்றார் கூற்றைச்
 செறுத்தவன் மென்பா னின்ற றோக்கினுற் மெரிவ தென்றான். (கௌ)

செக்கரஞ் சடையான் கண்ணிற் றம்முருத் தெரிய நோக்கி
 இக்கொடி யார்போற் கண்ணு ளெம்மையு மிருத்தி ரென்றார்
 நக்கனுந் தனையன் னார்கண் ணிடைக்கண்டு நகைத்து நம்மின்
 மிக்கவர் துங்க னுள்ளார் விழித்தவர்க் காண்மி னென்றான். (கக)

அஞ்சலிப் போது பெய்வார் சரணமென் றடியில் வீழ்வார்
 தஞ்செனத் தனிர்க்கை நீட்டித் தழுவிய கிடைக்குந் தோறும்
 ஈஞ்சுவா னெஞ்சா தேத்தி யெதிர்மறை யெட்டுந் தோறும்
 வஞ்சனா யகல்வான் மையல் வஞ்சியர்க் கணிய னுமோ. (கஉ)

அடுத்தெமைத் தழாதி ரேனீ ரவிழ்த்தபூங் கலையை மீள
உடுத்துமி னும்பால் யாங்கண் மையனோ யுழப்ப நோக்கிக்
கடுத்தெமர் முனியா முன்னந் கழற்றிய வளையுந் கையில்
எடுத்திடு மென்றார் நாளை யீடுதமெனீ நேகி னானே. (க௭)

பிள்ளைவெண் டிங்கள் வேய்ந்த பிரான்கொண்டு போனநாணும்
உள்ளமு மீட்க லாற்றா துயங்கினார் கலையுந் சங்குந்
துள்ளவைந் கணையான் வாளி துளைப்பவெம் பசலை யாகந்
கொள்ளுகொண் டெண்ண நின்ற ரங்கிலை கொழுநர் கண்டார். (க௮)

பொய்தவ வழவாய் வந்து நம்மனைப் பொன்னி னன்னார்
மெய்தழை கற்பை நாணை வேரொடுஞ் சனைந்து போன
கைதவன் மாடக் கூடற் கடவுளென் றெண்ணித் தேர்த்தார்
செய்தவ வலியாற் கால மூன்றையுந் தெரிய வல்லார். (கரு)

வேறு.

கற்புத் திரிந்தார் தமைநோக்கிக் கருத்துத் திரிந்தீர் நீளாழி
வெற்புத் திரிந்த மதிருடன் மேய வணிகர் கன்னியராய்ப்
பொற்புத் திரியா தவதரிப்பீர் போமென் றிட்ட சாபங்கேட்
டற்புத் திரிந்தா ரெங்களுக்கீ தகல்வ தெப்போ தெனமுனிவர். (க௯)

அந்த மாட மதுரைநகர்க் கரசா கியசந் தரக்கடவுள்
வந்து தம்மைக் கைதீண்டும் வழியிச் சாபங் கழியுமெனச்
சின்தை தளர்ந்த பன்னியருந் தென்னர் மதுரைத் தொன்னகறிந்
கந்த முல்லைத் தார்வணிகர் காதன் மகளி ராய்ப்பிறந்தார். (க௭)

வளர்ந்து பேன பருவ மாறி யல்குல் புடையகன்று
தளர்ந்து காஞ்சி மருங்கொசியத் ததும்பி யண்ணார் தரும்புழை
கிளர்ந்து செல்லும் பருவத்திற் கிடைத்தா ராக விப்பான்மன்
அளந்த விடையான் வந்துவளை பகரும் வண்ண மறைகிற்பாம். (க௮)

கங்கை ிணிகண்டங் கரந்து நுதற்கண் கரந்தொருபால்
மங்கை வழவுந் கரந்துழையு மழுவுந் கரந்து மழுவிலைபூர்
அங்க ணமுகர் வளைவணிக ராகி யேன மளந்தறியாச்
செங்க மலச்சே வழியிரண்டுந் திரைநீர் ஞால மகங்கூட. (க௯)

பண்டு முனிவர் பன்னியர்பார் கவர்ந்த வளையே பட்டுவடங்
கொண்டு தொடுத்து மீண்டவர்க்கே யிடுவே மெனுமுட் கோளினர்போற்
றொண்டர் தொடுத்த வைவண்ணத் துணர்த்தார் போலத் தோள்சுமந்து
மண்டு வளையை விலைபகர்ந்து வணிக மறுகில் வருகின்றார். (௨௦)

மன்னு மறையின் பொருளுரைத்த மணிவாய் திறந்து வளைகொண்மின்
என்னு மளவிற் பருவமுகி லிமிழின் னிசைக்கேட் டெழு மயில்போற்
றுன்னு மணிமே கலையிழற்றத் தூய வணிகர் குலமகளிர்
மின்னு மணிமா ளிகைநின்றும் வீதி வாயிற் புறப்பட்டார். (௨௧)

வளைக ளிடுவா ரெனத்தங்கண் மனமெல் லாந்தம் புடையொதுங்கத்
தளைக ளிடுவார் வருகின்றார் தம்மைக் கொம்மை வெம்முலையார்
துளைக ளிடுகின் குழலிசைசொற் கரும்பு பாடக் கருங்குமுன்மேல
வளைக ளொடிக் துடங்கிவரு மின்போ லடைந்து கண்டார்கள். (௨௨)

கண்ட வடிவாற் நினைப்பதற்குக் கழிபே ரன்பு காதல்வழிக்
கொண்டு செல்ல வொருசார்தம் குணனா நாண முதனன்கும்
மண்டி யொருசார் மறுதலைப்ப மனமு முழுன்று தமெர
அண்டர் பெருமான் வினையாடற் கமையச் சூழ்ந்தா ரமுதனையார்.

(உக)

வேறு.

இரங்குமே கலைசிலம் பன்றி யேனைய
விரும்பிய குழைதொடி மின்செய் கண்டுகை
மருங்கிறச் சமப்பினும் வளைகைக் கில்லெனின்
அரும்பிய முலையினார்க் கழுகுண் டாகுமோ.

(உச)

செல்வநல் வணிகரெஞ் செங்கைக் கேற்பன
நல்வளை தெரிந்திடு மென்று நாய்கர்முன்
வல்வள ரிளமுலை மகளிர் மின்னுமிழ்
கல்வளர் கட்டகமென் காந்த ணீட்டினார்.

(உரு)

பண்டரு கிளவியங் கயற்கட் பாவைகைத்
தண்டளிர் பற்றிய தடக்கை மாதர்கைம்
முண்டகம் பற்றியே முகிழ்த்துப் பல்வரி
வண்டிக ளோற்றுவார் மைய லேற்றுவார்.

(உசு)

புங்கவ னிடெவளை புடைத்து மீளவந்
தெங்களுக் கிடவிலை யிடுதி ராலெனக்
கொங்கவிழ் பைங்குழ லெருத்தங் கோட்டிநின்
தங்கர நீட்டுவா ராசை நீட்டுவார்.

(உஎ)

எமக்கிடு மெமக்கிடு மெனப்பின் பற்றியே
அமைத்தடந் தோளினா ரனங்கன் பூங்கலை
தமைத்துளை படுத்தேவார் சார்பி லாமையாந்
கமைப்புறு நாண்முதற் காப்பு நீங்கினார்.

(உஅ)

முன்னிடு வளையெலாங் கழல முன்புசூழ்ந்
தின்னவை பெரியவே றிடுமென் றிட்டபின்
அன்னவு மனையவே யாக மீளவந்
தின்னமுஞ் சிறியவா விடுமென் றேந்துவார்.

(உஆ)

பின்னிதம் வளைகளுஞ் சரியப் பேதுறு
முன்னெதிர் குறுகிநீர் செறித்த மொய்வளை
தன்னொடு கலைகளுஞ் சரிவ தேயென
மின்னென துடங்கினா் வேனெ டங்கனார்.

(உஓ)

இவ்வளை போல்வன யாமுன் கண்டிலேம்
மெய்வளை வணிகிரிவ் வரிய வெள்வளை
எவ்வயி னுள்ளவின் றினிய வாகியெம்
மெய்வளர் பொடிப்பெழ லீக்கஞ் செய்தவே.

(உக)

நாளையும் வளையிட நன்னு மிங்கென்பார்
கோள்வளை விலையிது கொண்டு போமென்பார்
வாள்வழி யீர்பினாள் வாங்கிக் கோடுமென்
ராளரி யேறறு ராடிப் போயினார்.

(உஉ)

போயின வணிகாதம புடையின் மின்னெனப்
பாயின மகளிரும் பலருங் காணமுன்
மேயின விண்ணிழி விமானத் துள்ளொளி
ஆயின திருயுடு வாகிந் தோன்றினார்.

(௨௩)

வேறு.

மட்டிலம்பு கோதையார்முன் வளைபகர்ந்த வணிகீர்தாம்
பட்டிசைந்த வல்குனங்கை பாகராகு மெனவியந்
துட்டதும்பு முவகைவெள்ள முற்றெழுந்த குமிழிபோற்
கட்டதும்பு புனவிலாழ்ந்து களியடைந்த நகரெலாம்.

(௨௪)

உருவிலாளி யுடல்பொழுத்த வொருவர்கூட விருவரான்
மருவிலார் திருக்கைதொட்டு வீணசெறித்த நீர்மையாற்
கருவின்மாத ராகிராய்கர் கன்னிமார்கண் மின்னுலேற்
பொருவில்காண யெனவரம்பில் புதல்வரைப் பயந்தனர்.

(௨௫)

பிறந்தமைந்த ரளவிறந்த பெருமைகொண்ட பெருமிதஞ்
சிறந்தவீர மாற்றலேற்ற திறல்புனைந்து வைகினார்
மறந்ததும்பு வேனெடுங்கண் வணிகமாதர் சிறிதுநாள்
துறந்தரன்ற னருளடைந்து துணையடிக்கண் வைகினார்.

(௨௬)

வளை யல்விற்ற படலமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - க,௭௫௯.

முப்பத்துமூன்றாவது

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

கொத்திலங்கு கொன்றைவேய்ந்த கூடலாதி மாடரீள்
பத்தியம்பொன் மறுகணெந்து வளைபகர்ந்த பரிசுமுன்
வைத்தியம்பி னாமியக்க மாதர்வேண்ட வட்டமா
சித்தித்த திறமினித் தெரிந்தவாறு செப்புவாம்.

(௧)

மின்னலங்கல் வாகைவேல் விழுப்பெருங் குலத்தினிற்
மென்னவன்ற னுணைநேமி திசையெலா முருட்டுநாள்
முன்னைவைக லாழிதோறு மோங்குமொய் வரைக்கணை
மன்னுதண் பராரையால நிழன்மருங்கு மறைமுதல்.

(௨)

அடுப்பமாசில் வெள்ளிவெற்பி னருகிருக்கு மரகதங்
கடுப்பவாம மிசையிருந்து கனகவெற்பன் மகளெனும்
வடுப்படாத கற்பினான் மடித்துவெள்ளி லைச்சுருள்
கொடுப்பநேச மூறுபோக குரவனாகி வைகினான்.

(௩)

பிருங்கிநந்தி யேழுதற் பெருந்தகைக் கணத்தருய்
மருங்கிருந்த சனகனாதி மாதவத்தர் நால்வரும்
ஒருங்கிறைஞ்சி யுண்ணவுண்ண வமுதமூறு சிவகதைக்
கரும்பருந்த வாய்மலர்ந்து கருணைசெய்யு மெல்லவாய்.

(௪)

பௌவமுழ்கு சூர்தழந்த பாலனுக்கு முலைகொடுத்
தெவ்வமாய வினைகட ரியக்கமாத ரறுவருந்
தெய்வரீறு முழுதணிந்து செய்யவேணி கண்டுகை
சைவவேட மாதவந் தரித்துவந்து தோன்றினார்.

(௫)

மந்திரச்சி லம்பலம்பு மலரழக்கண் வந்திசெய்
தெந்தையட்ட சித்திவேண்டு மெங்களுக்கெ னை...
அந்தளிர்க்கை யவிரப்ப வண்ணநன் மடித்தலந்
தந்திருக்கு மாதையங்கை சுட்டியீது சாற்றுமால்.

(௬)

வேறு.

அலர்பகம் பொலங்கொம் பன்ன வணங்கிவ ணிறைவா லெங்கும்
மலர்பரா சததி யாகி மகேசையா யணிமா வாகிப்
பலர்புகழ் சித்தி யெட்டும் பணிந்துகுந் தேவல் செய்யுஞ்
சிலதிய ராகிச் சூழ்ந்து சேவகஞ் செய்ய வைகும்.

(௭)

இவனைநீர் சிந்தித்தான்முன் னீட்டிய வினையை நீக்கித்
தவலருஞ் சித்தி யெட்டும் தருமெனக் கருணை பூத்துச்
சிவபரஞ் சோதி யெட்டிச் சித்தியுந் தெளித்தல் செய்தான்
அவரது மறந்தா ரும்மை யாழ்வினை வலத்தான் மன்னே.

(௮)

செழுமதிப் பிளவு வேய்ந்த தேவுமக் குற்ற நோக்கி
முழுமதி முகத்தி னாரை முனிந்துநீர் பட்ட மங்கைப்
பழுமர முதலஞ் ஞானப் பாரையாய்க் கிடமி னென்னக்
கழுமலுந் தவர்தாழ்ந் தென்று கழிவதிச் சாப மென்றார்.

(௯)

இப்பழக் கருங்கலாகிக் கிடத்திரா யிரம்மாண் டெல்லைக்
கப்புற மதுரை நின்று மடுத்தமைத் தொடுத்த சாபத்
துப்பற நோக்கி துங்க டொல்லுந் நலகிச் சித்தி
கைப்படு கணிபோற் காணக் காட்டுதும் போதி ரென்றான்.

(௧௦)

வேறு.

கொடியனார்க ளறுவரும், நெடியவானி மிர்ந்தகார்
படியும்பட்ட மங்கையால், அடியிற்பாறை யாயினார்.

(௧௧)

கதிர்கலம் பெய் காட்சிபோல், உதிர் பழத்தி னுடலெலாம்
புதைபடக்கி டந்தனர், மதாரித் தடங்கனார்.

(௧௨)

பருவமா யிரங்கழிந், தொருவமாட மதுரையெங்
குரவனென குணத்தினான், நிருவுளந் திரும்பினான்.

(௧௩)

தன்னதிச்சை கொண்டதோர், இன்னருட் குரவனாய்
அந்நெடுங்க லாயினார், முன்னர்வந்து தோன்றினான்.

(௧௪)

இருட்டதும்பு கோதையார், மருட்டதும்பு வினைகெட
அருட்டதும்பு கண்ணினார், நெருட்டதும்பு நோக்கினான்.

(௧௫)

அழகனோக்க வம்புயங், கழிகொணெய்தல் காந்தள்பைங்
கொழுகொண்முல்லைகுமுதமேற், படியப்பூத்த பாறையே.

(௧௬)

தாக்கவேத கத்திரும், பாக்கமுற்ற பொன்னென
நீக்கமற்ற விருண்மல, வீக்கமற்று விட்டதே.

(௧௭)

* கலம் - ஈண்டுப் புதுமட்பாண்டம். “புதுக்கலம் போலும் பூங்கனி ஆல்”
என்றார் சிந்தாமணியினும்.

நிறையுன்பெ ணுந்தி, பொறையெனுங் கரைகட
திறைவனின்ன ருட்கடம், றுறையின்வாய் மடுப்பவே. (கஅ)

எழுந்திறை யடிக்கணே, அமுநதுநேச மொடுதலுக்
கொழுந்தனூர் ளுறவரும், விழுந்திறைஞ்சி னூரோ. (கக)

குமரற்கூட்டு மிளமுலை, உமையொப்பார்கள் சென்னிமேல்
அமலச்சோதி யங்கையாங், கமலப்போது குட்டினான். (உ௦)

சித்தியெட்டு மந்நலார், புத்தியிற்கொ ளுந்தவே
கைத்தலத்தில வைத்ததோர், முத்தெனத்தெ ருட்டுவான். (உ௧)
வேறு.

அணிமா மகிமா விலகிமா வரிய கரிமாப் பிராத்திமலப்
பிணிமா கடையோர்க் கடையரிய பிராகா மியமீ சத்துவமெய்
துணிமா யோகர்க் கெளியவசித் துவமென் றெட்டா மிவையுளக்கண்
மணிமா சறுத்தோர் வினையாட்டின் வகையா மவற்றின் மரபுரைப்பாம். (உ௨)

அறவுஞ் சிறிய வுயிர்தொறுந்தான் பரம காட்டை யணுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ் சிறுமை யணிமாவா முவரிஞால முதன் மேலென்
றறையுஞ் சிவாந்த மாறாறு முள்ளும் புறனு மகலாதே
நிறையும் பெருமை தனையன்றோ மகிமா வென்னு நிரம்பியதூல். (உ௩)

இலகு மேரு பாரம்போ வருகரும் யோகி தனையெடுத்தால்
இலகு வான தூல் மென விருப்ப திலகி மாவாகும்
இலகு வான பரவணுப்போ விருக்கும் யோகி தனையெடுத்தால்
இலகு மேரு பாரமென விருப்ப தன்றோ கரிமாவாம். (உ௪)

பிலத்தி விருந்தோ னயனுலகிற் புகுதன் மீண்டும் பிலமடைதல்
பலத்தின் மிகுந்த பிராத்தியதாம் பரகா யத்தி னன்னுதல்வான்
புலத்தி னியங்க வச்சித்த போக மனைத்துந் தானிருக்குந்
தலத்தி னினைந்த படிவருதல் பிராகா மியமார் தவக்கொடியீர். (உ௫)

விண்ணி விரவி தன்னுடம்பின் வெயிலா லனைத்தும் விளக்குதல்போன்
மண்ணி லுளவாம் பொருள்பலவுங் கால மூன்றும் வானத்தின்
கண்ணி லுளவாம் பொருளுந்தன காயத் தொரியா விருந்தறிதல்
எண்ணி விதுவு மறையொருசார் பிராகா மியமென் றியம்புமால். (உ௬)

னெனமுத் தொழிநுந்தன் னிச்சை வழிசெய் தெழுபுரவித்
தேசன் முதற்கோள் பணிகேட்பத் திகழ்வ தீசத் துவமாரும்
பூச லவுணர் புள்விலங்கு பூத மனிதர் முதலுலகும்
வாச வாதி யெண்மருந்தன் வசமாக் கொள்கை வசித்துவமாம். (உ௭)

எம்மை யுணர்ந்த யோகியர்க ளிவற்றை விரும்பா ரேனிணுவவர்
தம்மை நிழல்போ லடைந்துலகர்க் கணையார் பெருமை தனையுணர்த்துஞ்
செம்மை யுடைய விவையென்னச் சித்தி யெட்டுந் தெளிவெய்தக்
கொம்மை முலையா ரறுவருக்குந் கொளுத்தி னுனெண் குணச்செல்வன். (உ௮)

வேறு.

தேவதே வுபதே சித்த சித்தியைச் சிலம்பன் செல்வி
பாவனை வலத்தா னன்கு பயின்றுவான் வழிக்கொண் டேகிப்
பூவலர் கதாப்பி னல்லா ரறுவரும் புரமூன் றட்ட
காவல னிரம்பி வைஞங் கயிலைமால் வரையிற் புக்கார்.

(உக)

அட்டமாசித்தியுபதேசித்த படலமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - க,எ,அ,அ.

முப்பத்துநான்காவது

விடையிலச்சிவனாயிட்டபடலம்.

சந்துஞ்ஞமல யச்சிலம்பர் தவம்புரிந்த வியக்கிமார்க்
கந்தநாவிரு சித்தித்தந்த தறைந்தனந்தன தடிதொழா
வந்துமீள்வன வன்பொருட்டு வடாதுவாயி றிறந்தழைத்
திந்துசேகரன் விடையிலச்சினை யிட்டவாறு விளம்புவாம்.

(க)

தோடுவெட்டி மலைத்துவாள்விதிர் துணைவிழிக்குயி லினமூலைக்
கோடுவெட்டிய ருடுகொண்மேனியர் குழுகொண்மாநகர் கழுகொள்பைங்
காடுவெட்டிய காரணக்குறி காடுவெட்டிய சோழனென்
றேடுவெட்டிய வண்டுஞ்ஞப்பொழி லெயில்கொள்கச்சியு ளானவன்.

(உ)

உத்தமச்சிவ பத்தரிற்பெரி துத்தமன்புது விரைகலன்
மித்தையென்றுவெ ணீறுகண்டுகை யாரமென்றணி மெய்யினான்
நித்தவேத புராணமாதி நிகழ்த்திடும்பொருள் கண்ணுதல்
அத்தனேபர தத்துவப்பொரு ளென்றளந்தறி கேள்வியான்.

(உ)

அங்கமாறொடு வேதநான்கு மறிந்துமெய்ப்பொரு ளாய்ந்துளஞ்
சங்கைகொண்டனு தினமரன்புகழ் சாற்றுசைவ புராணநூல்
பொங்குயின்சைவ யமுதுதன்செவி வாய்திறந்து புகட்டியுண்
டெங்கனாயக னடியிலைக்க ணிருத்துமன்பு கருத்துளான்.

(ச)

முக்கனாயகன் முப்புரத்தை முனிந்தநாயகன் மங்கையோர்
பக்கநாயகன் மிக்கவானவர் பரவுநாயக னரவணிக்
சொக்கநாயக னாடலஞ்செவி யான்முகந்து கலைத்தருந்
தக்கபாலொடு தேன்கலந்து தருக்கியுண்பவ னாயினான்.

(ரு)

அங்கயற்கண் மடந்தைபாக னடித்தலந்தொழு மானைமேற்
பொங்கிமிக்கெழு மன்பனாய்மது ரேசன்மீன்னு பொலங்கழற்
பங்கயப்பத மென்றுநான்பணி வேனெனப்பரி லெய்தியே
கங்குலீற்றயில் வான்கயற்புலா கண்ணிபங்குண யுன்னியே.

(சு)

அன்றுசெம்பியா கோமகன்கன வின்கணையருள் வெள்ளிமா
மன்றுணின்றவர் சித்தராயெதிர் வந்துமன்னவ நின்னுளத்
தொன்றுமஞ்ச லொருத்தஞ்ச யுருத்திரிந்து தனித்துவந்
தின்றுவந்தனை செய்துபோதி யெனப்புகன்றன ரேகினார்.

(எ)

கேட்டுவேந்தன் விழித்துணர்ந்து ஐளாந்தவற்புத னாகியே
நட்டுசேனை யமைச்சளார்பிறர் யாருமின்றி வழிக்கொளீஇ
நாட்டமூன்றவ னுமவார்க்கோடு நல்லருட்டுணை யாய்வழி
காட்டவன்பெண் மிவுளிமேல்கொடு கீங்குல்வாய்வரு வானரோ.

(அ)

கல்லுமாரழ லத்தமும்பல கலுழியுஞ்ஞை கனைகடற்
செல்லுமாநதி பலவும்வானிமிர் கன்னலுஞ்செறி செல்வநலும
புல்லுமானில னுங்கழிந்து புறங்கிடக்க நடந்துபோய்
வல்லுமாமுலை யார்கணம்பயில் வைகையந்துறை யெய்தினான்.

(க)

குறுகுமுன்ன ரதிர்ந்துவைகை கொதித்தகன்கரை குத்திவேர்
பறியவன்சினை முறியவிண்டொடு டைந்தருக்களை யுந்தியே
மறுகிவெள்ள மெடுத்தலைத்தர மன்னவன்கரை தன்னினின்
நிறுகியில்லவ னைத்தொழங்கிடை யூறிதென்றரு ரெய்துவான்.

(க0)

இழுதொடுஞ்சவை யமுதுபொற்கல னீட்டுணுகிரு கண்கணீர்
வழியவந்து விலக்குவாரின் வளைந்தாறு பகற்செயும்
பொழுதெழும்பொழு தோமறுக்கம் வினைக்குமேயிகல் பூழியன்
வழுதியன்றியும் வைகையும்பகை யானதென்று வருந்தினான்.

(க1)

வெள்ளநோக்கி யழுங்குசெம்பியன் மெலிவுநோக்கி விரைந்தெழீஇக்
கள்ளநோக்கி லகப்படாதவர் கனவுபோலவ னனவில்வர்
துள்ளநோக்குடை யன்பருக்கரு ன்ருவமாகிய சித்தர்தாம்
பள்ளநோக்கி வரும்பெரும்புனல் வற்றநோக்கினர் பார்த்தரோ.

(க2)

வறந்தவாறு கடந்துவந்து வடக்குவாயி நிறந்துபோய்
நிறைந்தகாவல் கடந்துவிதுக ணீர்தினேரியர் வேந்தனைச்
சிறந்தவாடக புனிதபங்கய திப்பியப்புன லாடுவித்
தறந்தவாசுறை சாமகண்டர்த மாலயம்புகு வித்தரோ.

(க3)

வேறு.

வெம்மைசெய் கதிர்கால் செம்பொன் விமானசே சுரத்தின் மேய
தம்மையும் பணிவித் தெண்ணில் சராசர மனைத்து மீன்ற
அம்மையன் கயற்க னுளா மணங்கையும் பணிவித் துள்ளஞ்
செம்மைசெய் தின்ப வெள்ளத் தழுத்தினார் சித்த சாமி.

(க4)

எண்ணிய வெண்ணி யாங்கே யான்பெற முடித்தாய் போற்றி
பண்ணியன் மறைக டேரூப் பான்மொழி மணுள போற்றி
புண்ணியர் தமக்கு வேதப் பொருளுரை பொருளே போற்றி
விண்ணிழி விமான மேய சுந்தர விடங்க போற்றி.

(க5)

எவ்வுட லெடுத்தேன் மேனா னெண்ணிலாப் பிறவி தோறும்
அவ்வுட லெல்லாம் பாவ மறம்பொருட் டாக வன்றோ
தெவ்வுடல் பொடித்தா யுன்றன் சேவடிக்கடிமை பூண்ட
இவ்வுட லொன்றே யன்றோ வெனக்குட லான டையா.

(க6)

இன்னன பலவு மேத்தி யிறைஞ்சிப்பல் வரமும் வேண்டும்
மின்னகு வேலி னானே வேந்தநீ போந்த வண்ணர்
தென்னவ னறிந்தா லேதஞ் சிசய்யுமென் றார்த்தார்க் கண்ணி
மன்னனைச் சித்தசாமி யுத்தர வழிக்கொண் டேகா.

(க7)

மண்ணினை வளர்க்கும் வைகை வடகரை யளவு நண்ணிப்
புண்ணிய நீற்றுக் காப்புப் புண்டர நுதலிற் சாத்தி
உண்ணிறை கருத்துக் கேற்ப வுறுதுணை யுனக்குண்டாகி
நண்ணுக வென்று பொன்னி நாடனை விடுத்து மீண்டு.

(கஅ)

வேறு.

காப்புச் செய்து கதவில் விடைக்குறி
யாப்புச் செய்தமைத் தீர்ஞ்சடைச் சித்தர்போய்த்
தூப்புக் கைவரை சூழ்வட மேருவிற்
கோப்புச் செய்தபொற் கோயிலின் மேயினார்.

(கக)

கங்கு வின்கருங் கைகுறைப் பானெனச்
செநகை நீட்டித் தினகரன் றேனன்றலும்
எங்க ணுக னிட்ட குறியறிந்
தங்கண் வாயி நிறப்பவ ரையுற.

(உ௦)

மற்றை வாயில்கண் மூன்றினும் வல்லோபோய்
உற்று நோக்கினர் தானென்ன லொற்றிய
கொற்ற மீனக் குறிபிழை யாமைகண்
டெற்றி தாங்கொலென் றேந்தன்மு னெய்தினார்.

(உ௧)

போற்றி மன்னநம் பொன்னன் கயற்குறி
மாற்றி யுத்தர வாயிற் கதவதில்
ஏற்றி லச்சினை யிட்டனர் யாரையென்
றூற்றல் வேந்த வறிகலம் யாமென்றார்.

(உ௨)

வையை நாடனும் வந்தது நோக்குறீஇ
யைய வின்னதோ ரற்புத மாயையைச்
செய்ய வல்லவர் யாரெனத் தேர்கிலான்
ஐய மெய்தி யகன்மனை நண்ணினான்.

(உ௩)

மறுத்த வுண்டியன் மாமலர்ப் பாயலை
வெறுத்த கன்றரை மேற்பள்ளி கொள்ளவும்
பொறுத்த னன்றுயின் றுளிருட் போழ்தினிற்
கறுத்த கண்டர் கனவினிற் கூறுவார்.

(உ௪)

மட்ட லம்பிய தாதகி மாலையான்
உட்ட தும்பி யொழுகிய வன்பினற்
கட்டி லங்கெயிற் கச்சியிற் காடெலாம்
வெட்டி நம்புடை வித்திய பத்தியான்.

(உ௫)

வந்து நம்மை வழிபட வேண்டினான்
இந்த வாயி நிறந்தழைத் தின்னருள்
தந்து மீள விடுத்துப்பின் றாட்கொளீஇ
நந்த மால்விடை நாம்பொறித் தேமெனா.

(உ௬)

அருளி னானையந் தேற்றி யகன்றபின்
மருளி னீங்கி மலர்க்கண் விழித்தெழீஇ
வெருளி னுன்னவையர்த் தான்விம்மி னுண்பல
பொருளி னாற்றுதித் தான்குல பூடணன்.

(உ௭)

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம்.

கூகா

வள்ள லன்புக் கெளிவந்த மாண்புகண்
 னென் லுள்ளகின் றூற்றெழு மற்புத
 வெள்ள மும்புர மானந்த வெள்ளமும்
 கொள்ளை கொண்டுதன் கோமனை நீங்கினான்.

(உஅ)

அனிய ருமனத் தன்புடையன்பருக்
 கெளிய ராடலை யார்க்கும் வெளிப்படத்
 தெளியு மாறு தெளிவித்துத் தன்னைப்போல்
 வினிவி லாவின்ப வெள்ளத் தழுத்தினான்.

(உக)

வேறு.

கோடாத செங்கோலும் வெண்குடையுங் கோமுடியும்
 ஏடா ரலங்க லிராசேந் திரற்களித்துத்
 தோடா ரிதழியான் ருட்கமலஞ் சூழுவா
 னாடா ளரசகரிமை பெற்றா னரபடியே.

(உ௦)

விடையிலச்சினையிட்டபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - க,அ,கஅ.

மூப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத் தபடலம்.

சம்பு மதுரைப் பரணிரவு தனியே வந்து தலைப்பணிந்த
 வெம்பு கதிரோன் மருமானை விடுத்து மீண்டு தாழிறுக்கி
 அம்பொற் கதவின் விடைபொறித்த தறைந்துந் தென்ன னடுபடைக்கு
 வம்பு மலர்தோய் புனற்பந்தர் வைத்துக் காத்த வகைசொல்வாம்.

(க)

தென்ன னரச புரந்தரன்கோல் செலுத்து நாளிற் காடெறிந்த
 மன்னன் பின்னர் வெளிப்படையாப் போந்து போந்து மதுரேசன்
 பொன்னங் கமலத் தாள்வணங்கிப் போவான் முன்னிப் பொரும்பொருளைக்
 கன்னி நாடன் கேண்மைபெற விடுத்தான் வரிசைக் கையுறையே.

(உ)

பொன்னி நாடன் வரவிடுத்த பொலம்பூ ணுடை முதற்பிறவுங்
 கன்னி நாடன் கைகவர்ந்து தானுங் கலக்குந் தோடாபினால்
 உன்னி வேறு கையுறையுய்த் துறவு செய்ய வுவப்பெய்திச்
 சென்னி காதன் மகட்கொடுப்பா னிசைந்தா னந்தச் செழியற்கு.

(உ)

செழியன் நனக்கு வரையறுத்த செய்தி கேட்டுச் செம்பியர்கோன்
 கழியன் புடைய குலமகளைத் தான்போய்க் கொள்வான் கருதிமதி
 வழிவந் தவற்குத் தம்பியென வந்த வரச சிங்கமெனும்
 பழியஞ் சாதான் வஞ்சித்துப் பழனக் காஞ்சிப் புகுவான்.

(ச)

காஞ்சிப் பதிமுன் குறுகுமிளங் காவ லோனைக் கடற்சேனை
 தாஞ்சந் நியவந் தெதிர்கொடுபோய்த் தம்முன் நனக்கென் நிருந்தமகள்
 ஆஞ்சந் நிடையை மணம்புணர்த்தி யந்த மருகந் கரசகிலை
 வாஞ்சித் தரச புரந்தரனைப் பிடிக்க மதித்தான் வனமெறிந்தான்.

(இ)

வேறு.

மருமகன் னுடனெழுந்து மாமனான வளவர்கோன்
பொருமகன் சேனையான புடைநெருங்க டிவிவழித்
திருமகன் னன் டேலமர் திறங்குறித்து முரசறைந்
துருமகன் பல்லியம் மொலிப்பவந்து ளானரோ. (க)

கிரஸுடனாக உதழுந்துவந்த சென்னிசேனை தன்னகர்க்
கொண்டியோ சனைப்புறத் திறுக்குமுன்ன ரொற்றராத்
கொருண்டு தென்னன் மாடலீடு கூடன்மேய சிவனதான்
ரண்புகுந்து வேண்டுகென்று சார்ந்துதாழ்த்து கூறுவான். (ங)

அன்றுபாதி யிரவில்வந்து னடிபணிந்து தமிழனாய்ச்
சென்றசென்னி யென்னுமின்ன திருவடிக்க ணன்பினான்
இன்றுமந் நிலையான யெனக்குவேண்டு வனவிடுத்
தொன்றுகெண்டை புரிசுவா னுளத்திலொன்றை யுன்னினான். (அ)

அறத்தினுக்கு ளாகியன்று நின்றநீ யவன்செயும்
மறத்தினுக்கு ளாகியன்று வன்மைசெய்வ தேயறப்
புறத்தினார் புரம்பொழித்த புண்ணியா வெனக்கரைந்
துறைத்துவேண்டி னானவேலை யும்பர்நாத னருளினால். (க)

மெய்துறந்த வாய்மையொன்று விண்ணினின்று மண்ணலே
ஐதுறுங்கள் சேனையேனு மாகவத்து நானீ
எய்திவந்த தெவ்வரோ டெதிர்த்துருத்து நின்றபேர்
செய்திவென்றி நின்னதாதல் செய்துமென் றெழுந்ததால். (க0)

காயவாணி செவிநுழைந்த காலவேந்த நிற்குரன்
நாயனா ரடிக்கணை நயந்தவன்பு முவகையும்
ஆயவேலை வீழ்ந்துதாழ்ந் தகன்றுதன் னிருக்கைபோய்
மேயினு னிமிர்ந்தகங்குல் விடியுமெல்லை நோக்குவான். (க1)

கழித்தகங்கு விறவிசம்பு கண்விழிக்கு முன்னரே
விழித்தெழுந்து சந்தியாதி வினைமுடித்து வானநீர்
சுழித்தலம்பு வேணியண்ண நாயபூசை செய்தெழிஇத்
தெழித்தெழுந்த சேனையோடு செருநிலத்தை நண்ணினான். (க2)

அலைசிறந்த சலதிமீதொ ராறுசெல்லு மாறுபோல்
மலைசிறந்த நேரிவெற்பன் மள்ளர்சேனை வெள்ளமேற்
கலைசிறந்த மதிநிறந்த கன்னிநாடு காவலான்
சிலைசிறந்த சிறியசேனை சென்றலைத்து நின்றதே. (க3)

உருமுவன்ன குரலினா ருலவையன்ன செலவினார்
வெருவுதியின் வெருளியார் வெழுத்தவீர நகையினார்
செருவின்மான வணியினார் சினைஇமடித்த வாயினார்
இருவர்சேனை மள்ளரும் மெதிர்ந்துகை கலந்தனர். (க4)

மன்றலந் தெரியனாரி மலயவன் நமர்க்கெலார்
தென்றலம் பொருப்பினான் நிரண்டநான்கு கருவியும்
மின்றயங்கு செய்யவேணி விடையவன் னருளினால்
ஒன்றனந்த மாகவந் துருத்தெதிர்த்து தோன்றுமாள். (க5)

தேரினோதை கந்துகஞ் சிரிக்குமாதை சொரிமதக்
காரினோதை பேரியங் கறங்குமோதை மறவர்தம்
போரினோதை வீரர்தோள் புடைக்குமோதை யோடுமுந்
கீரினோதை யொன்றெனக் கலைத்தொடுங்கி கீன்றதே.

(௧௬)

கலைபயின்ற வீரரோடு கலைபயின்ற வீரரே
கலைபயின்ற வாளரோடு கலைபயின்ற வாளரே
கொலைபயின்ற வேலரோடு கொலைபயின்ற வேலரே
மலைபயின்ற மல்லரோடு மலைபயின்ற மல்லரே.

(௧௭)

கரியுகைத்த பாகரோடு கரியுகைத்த பாகரே
பரியுகைத்த மறவரோடு பரியுகைத்த மறவர்தோள்
கிரியுகைத்த வலவரோடு கிரியுகைத்த வலவரே
எரியுகைத் தெதிர்த்தகா லெனக்கலந்து மலைவரால்.

(௧௮)

விடுக்கும்வாணி யெதிர்பிழைப்பர் வெய்யவானி யெய்துபின்
தொடுக்கும்வானி வில்லொடுங் துணிப்பர்பின் கணிப்பற
மடுக்கும்வரளி மாற்புதைப்ப வாங்கிமற்றவ் வானிகொண்
டடுக்குமேவ லரையெய் தடர்ப்பர்கிள்ளி மள்ளரே.

(௧௯)

சோணமாரி யிற்சரஞ் சொரிந்துநின்று துள்ளுவார்
ஆனவானி யெதிர்பிழைத் தொதுங்கினிற் றழற்சரங்
கூனல்வானி கிலையிறத் தொடுத்தெறிந்து கூவுவார்
மீனகேத னத்துவேந்தன் வீரர்சென்னி வீரர்மேல்.

(௨௦)

தறிந்ததா டகர்ந்தசென்னி தரையுருண்ட வரையெனச்
செறிந்ததோள் சரிந்ததேர் சிதைந்தபல் படைக்கலம்
முறிந்தயானை கையிறு முழங்கிவீழ்ந்த செம்புனற்
பறிந்தபாறு பாரிடங்கள் பைத்தகூனி மொய்த்தவே.

(௨௧)

மடலினீடு தாரலங்கள் மன்னர்சேனை யின்னவா
றுடலினீழ லடியகத் தொடுங்கவும்ப ருச்சியிற்
கடலினீடு கடிர்பரப்பு கடவுளெப்து மளவுநின்
றடலினீடி யிடைவிடாம லமருழந்த தாலரோ.

(௨௨)

அந்தநா ளினத்தையும் மழிக்கநின்ற வரனுதற்
சிந்துதி யெனக்கனன் றுருத்துநின்று தெறுதலால்
எந்தயாறு மறவறப்ப விம்பரன்றி யும்பரும்
வெந்துவான யாறும்வற்ற வேனில்வந் திறுத்ததால்.

(௨௩)

மண்பிளந்து பிலறுழைந்து வரைபிளந்து நிரையவாய்
எண்பிளந்து கினறபொங்க ரிலையுக் பிளந்துமேல்
விண்பிளந்து பரிதிவீடு வெங்கரங்கள் யாரையுங்
கண்பிளந் தழன்றுவீசு கானலெங்கு மானதே.

(௨௪)

வேறு.

ஆயிலை யலகைத் தேரு மடைந்தவர் வெயர்வு மன்றித்
துயரீர் வறந்த வந்தச் சுடுபுலந் தோய்ந்த காலும்
மீயுயர் மதிநி லாவும் ஓவியவாய்ச் சுடுநல் லோருந்
தியவர், தம்மைச் சேர்ந்தாற் றியவ ராவ ரன்றோ.

(௨௫)

வினைமத ழூற்று மாறி வெகுனியுஞ் செருக்கு மாறித்
துனையுடைக் கைம்மான் றாங்கு நடையவாய்ச் சாம்பிச் சோர்ந்த
உளர்தரு மூழிக் காலி னோடுவாம் புரவி யெய்த்துத்
தளர்நடை யுடைய வாகித் தைவரு தென்றல் போன்ற. (௨௪)

கானல் தேர்மேற் குறைக் காலெனும் பாகன் றாண்ட
வேனல்வேந் தேறிச் சீறி வெப்பமாம் படைகள் விச
மானிலங் காவல் பூண்ட மன்னவ ரிருவர் தங்கள்
தானையு முடைந்து தண்ணீர் நசைசுடச் சாம்பிற் நன்றே. (௨௭)

இரக்கமில் கொடிய செல்வர் மருங்குபோ யிரப்பார் போல
உருப்பமொண் டிறைக்குந் கள்ளி நீழல்புக் கொதுங்கு வாருந்
தருக்கற் நிரப்பா லெய்த்தோர் தம்மினும் வறியர் பாற்சென்
நிரப்பபோ லிலைதீந் துக்க மரநிழ லெய்து வாரும். (௨௮)

கொல்லிபம் பரிமான் தேரின் குறுநிழ லொதுங்கு வாரும்
அல்லிருள் வட்டத் தோல்வெண் கவிகையு ளடங்கு வாருஞ்
செலவிடம் பிறிது காணார் வீரவான் சென்றோர் நின்ற
கல்லுட னிழல்சேர் வாரு மாயினார் களம ரெல்லாம். (௨௯)

ஆயதோ ரமையந் தன்னி லளவிலா வுயிர்க்கு மீன்ற
தாயனார் துலைபோல் யார்க்குஞ் சமநிலை யாய கூடல்
நாயனார் செழியன் றானை நனந்தலை வேத நாத்காற்
பாயதோர் தண்ணீர்ப் பந்தர் பரப்பியப் பந்தர் நாப்பண். (௩௦)

புண்டர துதலுங் காதின் புறத்தணி மலரும் பாத
முண்டக மலாமே லொற்றைக் கிங்கினி முழக்குங் கச்சியட்ப்
புண்டதோ லுடையுங் கண்டோ ருள்ளமுங் கண்ணுங் கொள்ளை
கொண்டபுன் னகையு முள்ளக் கருணையின் குறிப்புந் தோன்ற. (௩௧)

அருமறை யகத்து ணின்றூங் கருந்தவ ராகி வேணிப்
பொருபுனல் பூரித் தாங்கோர் புண்ணியச் சிரகந் தாங்கி
ஒருவருக் கொன்றே யாகி யிலக்கருக் கிலக்க மாகித்
தருகுறும் புழையால் வாக்கித் தணித்தனர் தண்ணீர்த் தாகம். (௩௨)

சுந்தரப் புத்தேள் வைத்த துறமலர் வாசத் தெண்ணீர்ப்
பந்தர்புக் கடைந்து நன்னீர் பருகியெய்ப் பகல வாற்றல்
வந்தபின் செழியன் நன்றோர் வளவன்மே லேறிச் சீறி
அந்தமி லணிக்கு சிந்தித் தும்பைவேயந் தடுபோர் செய்தார். (௩௩)

கடலுடைந் தென்னப் பொன்னி காவலன் றானைசாய
மடலுடை வாகை வேய்ந்து வளவனை மருக னோடும்
மிடலுடைத் தறுகட் சேனை வீராவெங் கையாற் பற்றி
அடலுடைக் கன்னி நாடர்க் கரசனமுன் கொண்டு போந்தார். (௩௪)

கொடுவந்த வளவன் நன்னைக் கோப்பெருஞ் செழியர் கோமான.
வடுவந்த தம்பி யோடு மாடநீன் கூடன் மேய
கடுவந்த மிடற்றார் முன்போய் விடுத்தெந்தை கருத்தியா தென்
நடுவந்த நிலையான் கேட்ப நாயக னிகழ்த்து மன்றோ. (௩௫)

* கலலாவது - போர்க்களத்திலே புறங்கொடாது உயிராவிட்ட வீரரது
‘போர்த்திறத்தையெழுதி அவர்பேரால் அங்கே நாட்டப்பட்டகல். “கன்னின்று
சென்றதை” எனலும் புறப்பொருள் வாகைப்படலத்தானுமுணர்க்.

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்.

குகள்

அறவனீ யல்லை யோவுன் னகத்தினுக் கிசைந்த செய்கென்
நிறைவன தருளால வானின் நெழுமொழி கேட்டு வைகைத்
துறைவனு மறத்தி னூற்றூற் சோழனைச் சிலமால் யானை
மறவயப் பரிபூண் மறமும் வழிந்கினுன் விடுத்தான் பின்னர்.

(௩௬)

வள்ளநன் நம்பி யென்னு மன்னவர் சிங்கந் தன்னைத்
தள்ளருந் தறுக னுண்மைத் தருக்கறத் தானாள் செல்வம்
உள்ளன சிறிது மாற்றி யொதுக்கியெவ் வுயிர்களுந் தாயாய்ப்
பள்ளரீ ரகலங் காத்துப் பலவளம் பழுக்க வாழ்ந்தான்.

(௩௭)

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧, ௮௫௫.

முப்பத்தாறாவது

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்.

வரதன் மீனவன் படையிடை வந்துநீர்ப் பந்தர்
விரத னாகிரீ ரருத்திய வினையுரை செய்தும்
பரத நூலிய னாடகப் பாவையா னொருத்திக்
கிரத வா தஞ்செய் தருளிய வாடலை யிசைப்பாம்.

(௧)

பருங்கை மால்வரைப் பூழியன் பைந்தமிழ் நாட்டின்
இரங்கு தெண்டுகரைக் கரங்களா லீர்ப்புணல் வைகை
மருங்கி னந்தன மலர்ந்தபன் மலர்கடையப் பணியப்
புரங்க டந்தவ னிருப்பது பூவண நகரம்.

(௨)

ஞ்ணனி லங்குறை சராசர மிலிங்கமென் நெண்ணி
விண்ணி னுள்களுந் கோள்களும் விலங்குவ தியாக்கைக்
கண்ணி னுன்கதிர் முதற்பல கடவுளர் பூசை
நல்வர மடைந்ததப் பதியில்.

(௩)

கிளியு ளார்பொழிற் பூவணக் கிழவந்தங் கோயிற்
நளியு ளார்தவப் பேறனு டாதுகு பூந்தார்
அளியு ளார்குழ லணங்களு ளந்தரத் தவர்க்குந்
களியு ளார்தர மயக்குறாஉங் கடலமு தனையாள்.

(௪)

நரம்பி னேழிசை யாழிசைப் பாடலு நடநூல்
நிரம்பு மாடலும் பெண்ணை லீர்மையும் பிறவும்
அரம்பை மாதரை யொத்தன ளறனெறி யொழுக்கும்
வரம்பி னாலவர் தமக்குமே லாயினுண் மனனோ.

(௫)

ஆய மாதர்பேர் பொண்ணனை யாளென்ப வவடன்
நேய வாயமோ டிரவிநு னீங்குமு னெழுந்து
தூய நீர்குடைந் துயிர்புரை சுடர்மதிக் கண்ணி
நாய னாடி யருச்சனை கியமமு நடாத்தி.

திருத்தர் பூவண வாணரைச் சேவித்துச் சுத்த
நிருத்த மாடிவந் தடியரைப் பொருளென நினையுந்
கருத்த ளாயருச் சித்தவர் களிப்பவின் சுவையூண்
அருத்தி யெஞ்சிய தருந்துவா ளுத்தவ ணியம்மம். (௭)

மாத்நிந்நெறி வழங்குநாண் மற்றவ ளன்பைப்
பூத லத்திடைத் தெருட்டுவான் பொன்மலை வல்லி
காத னாயகன் நிருவுருக் காணிய வுள்ளத்
தாத ரங்கொடுத் தருளிநாற் பூவணத் தையர். (௮)

ஐயர் தந்தபே ரன்புரு வாயினான் மழுமான்
கையர் தந்திரு வருவினைக் கருவினாற் கண்டு
மைய கண்ணினாள் வைகலும் வருபொரு ளெல்லாம்
பொய்யி லன்புகொண் டன்பர்தம் பூசையி னேர்வான். (௯)

அடியர் பூசனைக் கன்றியெஞ் சாமையா லடிகள்
வடிவு காண்பதெப் படியென்று மடியிலச் செழியந்
கொழவில் பொங்கிழி நல்கிய வள்ளலை யுன்னிப்
பிடிய னாளிருந் தாளெஃ தறிந்தனன் பெருமான் (௧௦)

துய்ய நீறணி மெய்யினர் கட்டங்கந் தொட்ட
கையர் யோகபட் டத்திடைக் கட்டினர் பூதிப்
பையர் கோவண மிசையசை யுடையினர் பவளச்
செய்ய வேணிய ரங்கொரு சித்தராய் வருவார். (௧௧)

வந்து பொன்னனை யான்மணி மாளிகை குறுகி
அந்த மின்னிலந் தழுதுசெய் வாரொடு மணுகிச்
சிந்தை வேறுகொண் டடைந்தவர் திருவமு தருந்தார்
துந்து மாளிகைப் புறங்கடை யொருகிறை யிருந்தார். (௧௨)

அமுது செய்தருந் தவரெலா மகலவே நிருந்த
அமுத வாரியை யடிபணிந் தடிச்சிய ரைய
அமுது செய்வதற் குள்ளெழுந் தருள்கென வுங்கன்
அமுத னுளையிற் கழைமினென் றருளஹ் மனையார். (௧௩)

முத்த ராமுகிழ் வாணகை யல்குலாய் முக்கண்
அத்த ரானவர் தமரெலா மமுதுசெய் தகன்றார்
சித்த ராயொரு தம்பிரான் கிறுநதை யினராய்
இத்த ராதலத் தரியரா யிருக்கினா ரென்றார். (௧௪)

நவம ணிக்கலன் பூத்தபூந் கொழ்பரி னடந்து
துவரி தழக்கனி வாயினாள் சுவாகதந் கில * வென்
றுவமை யற்றவர்க் கருக்கிய மரசன முதலிப்
பவம கற்றிய வடிமலர் முடியுறப் பணிந்தாள். (௧௫)

எத்த வஞ்செய்தே ளிங்கெழுந் தருளுதற் கென்னைச்
சித்தர் டேனியும் படிவெழிற் செல்வமு நோக்கி
முத்த வாணகை யரும்பகின் றஞ்சலி முகிழ்ப்ப
அத்தர் நோக்கினு ரருட்கணு ளருள்வலைப், பட்டாள். (௧௬)

ஐய ருள்ளெழுந் தருளுக வடிகளை ரடியேன்
உய்ய வேண்டிய பணிதிரு வுளத்தினுக் கிசையச்
செய்ய வல்லனென் றஞ்சலி செய்யவுண் ணகையா
மைய னோக்கியை நோக்கிமீ னோக்கிதன் மனாளுள்.

(௧௭)

வடியை நேர்விழி யாய்பெரு வணப்பினை சிறிதுன்
கொடியை நேரிடை யெனவிளைத் தனையெனக் கொன்றை
முடியி னானடி யாரமென் முகிழ்முலைக் கொடிதாழ்ந்
தடிய நேற்குவே றுயொரு மெலிவில் யையா.

(௧௮)

எங்க னாயகர் திருவுருக் காண்பதற் இதயந்
தங்கு மாசையாற் கருவுருச் சீமைத்தனன் முடிப்பேற்
கிங்கு நாடெஃறு மென்கையில் வரும்பொரு ளெல்லாம்
உங்கள் பூசைக்கே யல்லதை யொழிந்தில வென்றான்.

(௧௯)

அருந்து நல்லமு தனையவ ளன்புதித் திக்கத்
திருந்து தேனென விரங்குசொற் செலிமடுத் தையர்
முருந்து மூரலாய் செல்வமெய் யிளமைநீர் மொக்குள்
இருந்த வெல்லையு நிலையில வென்பது துணிந்தாய்.

(௨௦)

அதிக நல்லற நிற்பதென் றறிந்தனை யறத்துள்
அதிக மாஞ்சிவ புண்ணியஞ் சிவார்ச்சனை யவற்றுள்
அதிக மாஞ்சிவ பூவுசுயு ளடியவர் பூசை
அதிக மென்றறிந் தன்பரை யருச்சனை செய்வாய்.

(௨௧)

உறுதி யெய்தினை யிருமையு முன்பெயர்க் கேற்ப
இறுதி யில்லவன் நிருவுரு வீகையாற் காணப்
பெறுதி யாகநின் மனைக்கிடைப் பித்தனை யீயம்
ஈறுதி யானபல் கலன்களுந் கொணர்தியென் றறைந்தார்.

(௨௨)

ஈயஞ் செம்பிரும் பிரசத் மென்பவும் புணர்ப்பாற்
ரேயும் பித்தனை வெண்கலந் தராமுதற் ரெடக்கத்
தாயும் பல்வகை யுலோகமுந் கல்லென வலம்பத்
தேயுஞ் சிற்றிடை கொண்டுபோய்ச் சித்தர்முன் வைத்தான்.

(௨௩)

வைத்த வேறுவே றுலோகமு மழுவுழை கரந்த
சித்த சாமிக ணீற்றினைச் சிதறினர் பாவித்
தித்தை நீயிரா வெரியிலிட் டெடுக்கினன் பொன்னும்
அத்தை நாயகன் நிருவுருக் கொள்கென வறைந்தார்.

(௨௪)

மங்கை பாகரை மடந்தையு மிங்குநீர் வதிந்து
கங்குல் வாயமு தருந்தியிக் காரிய முடித்துப்
பொங்கு காரிருள் புலருமுன் போமெனப் புகன்றான்
அங்க யற்களு டனைப்பிரி யாரதற் கிசையார்.

(௨௫)

சிறந்த மாடனீண் மதுரையிற் சித்தர்யா மென்று
மறைந்து போயினார் மறைந்தபின் சித்தராய் வந்தார்
அறைந்த வார்சுழ லவும்பிட வெள்ளிமன் றமுடி
நிறைந்த பேரொளி யாயுறை நிருத்தரென் றறிந்தான்.

(௨௬)

மறைந்து போயினு ரெனச்சிறீ தயர்ச்சியு மனத்தில்
நிறைந்த தோர்பெருங் கவற்சியை நீக்கினு ரென்னச்
சிறந்த தோர்பெரு மகிழ்ச்சியு முடையளாய்ச் சித்தர்
அறைந்த வாறுதீப் பெய்தன னுலோகங்க ளனைத் தும்.

(௨௭)

அழல டைந்தபி னிருண்மல வலிதிரிந் தரன்றான்
நிழல டைந்தவர் காட்சிபோ னீப்பருங் களங்கங்
கழல வாடக மானதா லதுகொண்டு கணிந்த
மழலை யீர்ஞ்சொலான் கண்டனன் வடிவிலான் வடிவம்.

(௨௮)

வேறு.

மழவிடை யுடையான் மேனி வனப்பினை நோக்கி யச்சோ
அழகிய பிரானு வென்ற வள்ளீமுத் தங்கொண் டன்பிற்
பழகிய பரனை யானுப் பரிவினும் பதிட்டை செய்து
விழவுதேர் நடர்த்திச் சின்னான் கழிந்தபின் வீடு பெற்றான்.

(௨௯)

கையுதுண் ணிடையி னுளந் நாயகன் கபோலத் திட்ட
கையுகாக் குறியுஞ் சொன்ன காரணக் குறியுந் கொண்டு
வெய்யவெங் கதிர்கால் செம்பொன் மேனிவே ருகி நாலாம்
பொய்யுகத் தவாக்குத் தக்க பொருநதுரு வாகி மன்னும்.

(௩௦)

இரசவாதஞ்செய்தபடலமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௬,௮௮௮.

முப்பத்தேழாவது

சோழவணமடுவில்வீட்டியபடலம்.

மின்னனை யார்பூந் கொன்றை வேணிய ரிரத வாதம்
பொன்னனை யாண்முன் செய்து போந்தது புகன்றே மார்த்தார்
மன்னனை மடுவில் வீட்டி மலரடிக் கன்ப னுன
தென்னனை யமரிந் காத்த திருவினை யாடல் சொல்வாம்.

(௧)

பொன்னெடுந் தேரி ராச புரந்தரன் புரந்த ராதி
பன்னெடுந் தேவ ரேத்தப் பரனுல கடைந்தா னிப்பால்
அந்நெடுந் தகையோன் மைந்த னடலிரா சேச னென்போன்
இந்நெடுந் தகையோன் மைந்த னிராசகம் பீர னென்போன்.

(௨)

மற்றிவன் குமரன் பாண்டி வங்கிய தீப னன்னான்
பொற்றிணி தடந்தோண் மைந்தன் புரந்தர சித்தா மன்னான்
வெற்றிகொள் குமரன் பாண்டி வங்கிய பதாகன் வீரம்
பற்றியு சுந்த ரேச பாதசே கரண வன்சேய்.

(௩)

பலர்புகழ் சுந்த ரேச பாதசே கரனுந் தென்னன்
அழைபுன லுடுத்த் கூட லழகளுக் கன்ப னுளிக்
கொலைபுணர் வேலால் வெங்கோற் குறும்பெனுங் களைக டுர்த்து
மலர்தலை யுலக மென்னும் வான்பயிர் வளாக்கு நாளில்.

(௪)

பத்துமான் நடந்தேர் நூறு பனைக்கைமா தூற்றுப் பத்துத்
தத்துமா னபுத மள்ளர் தானையிவ் வளவே யீட்டி
இத்துணைக் கேற்ப நல்கி பெய்துசிய பொருள்க னெல்லாஞ்
சித்துரு வான கூடற் சிவனுக்கே செலுத்து மன்னோ.

(௫)

கண்டுகை மருட மாதிக் கலனிரை குயின்றந் தின்கள்
மண்டல மிட்டுஞ் சென்னிக் கோபுர மாட மாதி
எண்டுகை யிருள்கால் சீப்ப வெரிமணி யிழைத்து வேய்ந்துந்
திண்டிழ லுடையா னின்ன திருப்பணி பிறவுஞ் செய்தான்.

(௬)

கல்லுமா நகன்ற மார்பன் கருவியின் சிறுமை நோக்கி
மல்லுமா ருத திண்டோள் வளவர்கேரீ னெருவன் காலிற்
செல்லுமா யிரம்ப ரிகீகோர் சேவக னென்போன் ருனே
வெல்லுமா நெண்ணி வஞ்சி வேய்ந்துகொண் டெழுந்து போந்தான்.

(௭)

பல்வகைக் கருவி யீட்டப் படையொடும் பரவை சேரிச்
செல்வது போலக் கன்னித் தீம்புன னாடு நோக்கி
மல்வரை யாத தோளான் வரவறிந் தெழுந்து மேருக்
கல்வரி சிலையான் முன்போய்க் கைதவன ருழ்ந்து கூறும்.

(௮)

பொன்னது வனைய வேணிப் புனிதவிப் பூமி நேமி
உன்னது வலத்தி னாலே யுருட்டுமென் வலத்தை நோக்கான்
தன்னது வலத்தி னாலென் றூனையின் சிறுமை நோக்கி
என்னது தேயங் கொள்வா னெண்ணினான் போலு மன்னோ.

(௯)

காவிரி நாடன் சேனைக் கடலிடை யெரிபோன் மூண்டு
மேவின் னென்று கூறி மீனவன் வேண்ட வானிற்
பூவிரி வாகை நீயே புனையநாம் பொருது மென்றா
நாவிரி யாத மாற்ற நாயகன் கூறக் கேட்டான்.

(௧௦)

எல்லியங் கமலச் செவ்வி யெனமுக மலர்ந்து நாதன்
ஆல்லியங் கமலச் செந்தா ளகந்தழீஇப் புறம்பு போந்து
பல்லியந் துவைப்பத் தானைப் பரவையுட் பரிமா லூர்த்து
கொல்லியம் பொருப்பன் சேனைக் கடலெதிர் குறுகி னானே.

(௧௧)

பண்ணுத லிசைவண் டார்க்கும் பசுந்தொடைச் செழியன் றானை
எண்ணுத லிலவாஞ் சென்னி யிரும்படைக் கடனே ராராய்
நண்ணுத லெனப்போய்ப் பொன்னி நாடவன் நமர்கட் கெல்லாந்
கண்ணுத லருளா லங்கோர் கடலெனைத் தோன்றிற் நம்ம.

(௧௨)

கடலென வருமா லூர்த்து கைதவன் சேனை முன்போய்
ஆடலணி மேருக் கோட்டி யாலவாய் நெடுநாண் பூட்டி
மடலவிழ் துழாய்க்கோ னாட்டி வாயெரி புரத்தி னூட்டி
மிடலணி கூடற் கோமான் வேடுரு வாடு நின்றான்.

(௧௩)

கங்குல்வாய்த் தின்கள் போலக் காதணி தந்தத் தோடுங்
கங்குல்வாய் முனைத்த மீன்போற் கதிர்முத்த வடமுங் குஞ்சிக்
கங்குல்வாய்ச் சிலைபோல் வெட்டிக் கண்ணிரும் கலாபச் சூட்டு
கங்குல்வாய் கிழிக்குந் தந்தக் கடகமு மின்னுக் கால.

(௧௪)

அண்டத்தா ரமரர் நாம மன்றுதொட் டடையத் தோற்று
கண்டத்தா ரிருளே யெங்குங் கலந்தெனக் கறுத்த மேனி
கொண்டத்தா ராரி னாற்கோர் கூற்றெனக் கொல்வே லேந்திச்
சண்டத்தி யென்ன நின்னன் காவிரித் தலைவன் காணு.

(௧௫)

சேரியா யிரகீப ரிக்கோர் சேவகன் வந்தே னென்னக்
கூறினா னெதிர்த்தான் வெள்ளிக் குன்றவன் பத்து நூறு
மாநிலாப் பரிக்கு மட்டோர் வயவனீ யன்றோ வெண்ணில்
ஈநிலாப் பரிக்கு மொற்றைச் சேவகன் யானே யென்றான்.

(௧௬)

என்றசொல் விழியே நென்ன விருசெவி துளைப்பக் கேட்டு
நின்றவ னெதிரே மின்னு நீட்டிச்சென் மேகம் போலச்
சென்றுவேல் வலந்தி ரித்துச் செயிர்த்தன னதிர்த்துச் சீறீ
வன்றிற னூற்றுப் பத்து வயப்பரிக் கொருவ னஞ்சா.

(௧௭)

யாமினி யிந்த வேலா விறப்பதற் கைய மில்லை
யாமென வகன்றான் மாவோ டாயிரம் பரிக்கோர் மள்ளன்
காமனை வெகுண்ட வேடன் மறைந்தனன் கங்குற் சோதி
மாமக னதுகண் டோடும் வளவனைத் துரந்து சென்றான்.

(௧௮)

துரந்திடு மளவி லோடுஞ் சோழனுந் திரும்பி நோக்கிக்
கருந்தடங் கண்ணி பாகங் கரந்தவே டெவனைக் காணான்
வருந்துய ரச்சந் தீர்த்தான் மதுரையி னளவும் பற்றிப்
புரந்தரற் புறங்கண் டானைப் புறங்கண்டு முடுக்கிப் போவான்.

(௧௯)

காலொன்று முடுக்கப் பட்ட கனலொன்று நடந்தா லொத்து
வேலொன்று தடக்கை நேரி வேந்தனான் முடுக்குண் டோடுஞ்
சேலொன்று கொடியி னுன்றன் செழுநகர் விரைந்து செல்வான்
மாலொன்று களிற்றி னாற்கோர் மதுமலர்க் கிடங்கில் வீழ்ந்தான்.

(௨௦)

மீனவன் மதுரை மூதூர் மேற்றிசைக் கிடங்கில் வீழ்
மானவெம் புரவி யோடும் வளவனும் வீழ்ந்தான் கூடற்
கோவவ னருளால் வானோர் குரைகடல் கடையத் தோன்றும்
ஆனையி னெழுந்தான் நென்னன் கோழிவேந் தாழ்ந்து போனான்.

(௨௧)

வேறு.

பிலத்தள வாழ்ந்த கடிமலர்க் கிடங்கிற் பெருந்தகை யவிர்தவன் றுகில்புண்
கலத்தரும் பேழை படைபரி மான்தேர் கரியெலாங் கவாந்துதண் பொருரைந்
தலத்தவன் றற்க னாயக ரணியத் தக்கதூ சணிகல னன்கி
தலத்தகை யவர்பே ரருட்கடற் கன்பு நதியெனப் பெருகிவீற் றிருந்தான். (௨௨)

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடல முற்றிற்ற.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௧,௯௦௭.

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்

மின்பனிக்கதிர் வேணிவாண்வன் மீலீவன்றனை மானவேல்
முன்பனிக்க வலந்திரித்து முடுக்கினேரி யடுக்கலான்
பின்பனிக்கும் லத்தடத்திற விட்டவாறிது பெருமைசாலு
அன்பனுக்குல வாதகோட்டை யளித்தவாறு கிளததுவாம்.

(க)

வேறு.

பொடியார்க்கு மேனிப் புனிதார்க்குப் புனித வேற்றுக்
கொடியார்க்கு வேதக் குடுமிக்வினை யான கூடற்
படியார்க்குஞ் சீர்த்திப் பதியேருழ வோரு ணல்லான்
அடியார்க்கு நல்லா னறத்திற்கும் புகழ்க்கு நல்லான்.

(உ)

அனையா னறித்திற் கருள்போன்றவ ளானற் கற்பின்
மனையான் மரபின் வழுவாத தருமசீலை
எனையாரு நன்கு மதிக்க விருக்கு நீரான்
தனையான் பதிக்குக் கதிக்குத்தனிச் சார்பு போல்வான்.

(ஈ)

பல்லே ருழவின் ரெழில்பூண்டு பயன்கள் கொள்வான்
வில்லே ருழவர் கடன்கொண்டு மிகுந்த வெல்லாம்
இல்லே ருழத்தி மடைச்செல்வ மியற்றி யேந்த
அல்லேறு கண்ட னடியாரை யருத்து நீரான்.

(அ)

தொகைமாண்ட தொண்டர் சுவையாறு தமிழிய நான்கு
வகைமாண்ட மாறு படுமுண்டி மறுத்த ருந்த
நகைமாண்ட வன்பின் நலையாயவ னல்க நல்கப்
பகைமாண்ட செல்வ மணற்கேணியிற் பங்கு நாளின்.

(இ)

இந்நீர வாய வளங்குன்றினு மின்மை கூறத்
தன்னீர்மை குன்ற நெனுந்தன்மை பிறாக்குத் தேற்ற
நன்னீர் வயலின் விளைவெகி நலிவு செய்ய
வின்னீர வேணி மதுரசேர் விலக்கி னாரே.

(ஊ)

குன்ற லிருத்திக் கட்டுக்கொண்டுகொண் டன்பர் பூசை
நன்ற ரடாத்தத் தொடுத்தான்கடன் ருனுங் கிட்டா
தொன்றாலுங் கொண்ட விரதத்துக் குறுகி யின்றி
நின்ற னுடம்பை யொறுக்கின்ற நியமம் பூண்டான்.

(எ)

கொடுப்பா ரவரே விளைவுங்கடன் கோளு மாற்றித்
தடுப்பா ரெனின்மற் றதையாவர் தடுக்க வல்லார்
அடுப்பார் விழும் களைவாரடி யார்க்கு நல்லான்
மடுப்பா னியமம் தடைபட்டு வருந்து கின்றான்.

(ஐ)

விண்ணாறு குடும் விடையான்மர்க் கூட்டி யன்றி
உண்ணாத வன்றன் னுயிர்க்குத்துணை யாய கற்பிற்
பண்ணாமொழி தன்னெடும் பட்டினி வீட்டு நெஞ்சம்
புண்ணாக வாகம் பசித்தியிற் புழுங்கப் பட்டான்.

(ஔ)

இறக்கும் முடம்பாற் பெறும்பேறினி யாவ தென்ன
அறக்குன் றனையான் மனையோடு மடைந்திச் செய்தி
நிறக்கின்ற செழிப்பைச் சிலையார்க்கு நிகழ்த்தி யாவி
துறக்கின் றதுவே துணிவென்று துணிந்து போனான்.

(ஐ0)

ஐயன் நிருமுன்ன ரடைந்தடி தாழ்ந்து வானோர்
உய்யும் படிநஞ் சமுதுண்ட வொருவ வுன்றன்
மெய்யன்பர் பூசைக் கிடையூறு வினைய வின்றென்
செய்யும் புலமும் வினைவின்றிச் சிதைந்த வென்னு.

(கக)

விடனல்கு சூலப் படையாய்கடன் வேறு காணென்
கடனல்க வல்லார் தமைக்காட்டுதி காட்டி லாயேல்
மடனல்கு மீந்த வுடம்பின்சுமை மாற்று வேனென்
றுடனல்கு கற்புக் சூரியாளொடும் வேண்டு மெல்லை.

(கஉ)

பஞ்சாதி வேதப் பொருள்சொன்ன பரமன் வாக்கொன்
றஞ்சாதி வேளாண் டலைவாவு எனகத்தி லின்றோர்
செஞ்சாதி யாய செழுவாலரிக்கோட்டை யுய்த்தேம்
எஞ்சா திருக்கு மெடுக்குந்தொறு மென்று மாதோ.

(ககஉ)

நீநாளும் பூசித் ததில்வேண்டிய கொண்டு நித்தம்
மாளுத வன்பர்க் கமுதூட்டி யெவர்க்கு மன்ன
தானுதி நாளு தருமங்களுஞ் செய்தி வீடு
மேனா ளளிக்கின் மனமென்று விசும்பிற் கூற.

(ககச)

கேட்டின்ப மெய்திக் கிளர்வீம்மித னாகி வேதப்
பாட்டின் பயனைப் பணிந்தில்ல மடைந்து பண்டை
சாட்டுந் தவப்பே நெனக்கண்டனன் றெண்டர்க் கெந்தை
கூட்டுந் கதிபோ லுலவாமற் கொடுத்த கோட்டை.

(ககஇ)

வானாறு சூழி தருகோட்டையை வைக றோறும்
பூநாறு சாந்தம் புகையொண்குடர் கொண்ட ருச்சித்
தானாத செவ்வி யழகிற்கு மதற்கு வேண்டும்
நானா கருவி விலைக்கும்மது நல்க வாங்கா.

(ககசு)

மின்னார் சடையான் மமராய்ந்தவர் வேதச் செல்வர்
தென்னாடர் தெய்வம் விருந்தொர்க்கல் செறிந்து நடட்டோர்
முன்னா மெவர்க்கும் முகில்போல் வரையாம னன்கி
எந்நானா நோயின் மளகாதிப னென்ன வாழ்ந்தான்.

(ககஎ)

வேறு.

அன்பன் னடியார்க் கினியா னனினா ளளந்தல்கித்
தன்பன் னியொடு மயலார் சுற்றந் தமரோடும்
பின்பந் நிலையே யிமவான் மகளைப் பிரியாத
இன்பன் னுருவாய்ச் சிவமா நகர்சென் றிறைகொண்டான்.

(ககஅ)

உலவாக்கோட்டையருளியபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - க,கஉஇ.

மாமனாகவந் துவழ்க்குரைத்தபடலம்

தாமநா நிதழி யார்தந் தமர்க்கண்பன் வறுமைப் பட்டோன்
ஆமநா னுலவாக் கோட்டை யருளிய முறையீ னையன்
தேமனாண் முல்லைத் தீந்தார்ச் சிறுதகை வணிகற் றாக
மாமனாம் பழுவங் கொண்டு வழக்குரை வண்ணஞ் சொல்வாம். (க)

கன்னிநான் மாடக் கூடற் கடிநகர் வணிக மரக்க
டன்னின்மா நிதிக்கோ னன்னாண் றனபதி யென்னும் பேரான்
மன்னினா னினையான் கற்பின் மடவரல் சுசிலை யென்பான்
பொன்னினாண் முளரிச் சேக்கைப் புண்ணியத் திருவி னன்னாள். (உ)

எனவிவர் தமக்கு மைந்தற் பேறின்றி யிறங்கு நாளிற்
றனபதி மருகன் றன்னைத் தகவுசான் மகவாக் கொண்டு
மனமகிழ் சிறிப்பா னல்க மனைவியுற் தொழுது வாங்கிப்
புனைவன புனைந்து போற்றிப் பொலிவுற வளர்த்துக் கொண்டாள். (ஈ)

தனபதி மகப்பே றற்றா னாயினுந் தணவாக் காதன்
மனைவிமேல் வைத்த வாசை மயக்கினுல் வருந்தி யீன்ற
தனையனை மகவாத் தந்த தன்கைமேற் நீராப் பூசல்
வினைவினைத் தொழுக வேர்நா னினையளும் வெகுண்டு சொல்வாள். (ஊ)

பெருமித முனக்கேன் பிள்ளைப் பேறற்ற பாலி நீயென்
அருமைநன் மகனா ளன்றோ விருமையு மடைவா யென்னப்
பெரிதுநா ணடைந்து மேலைக் காயினும் பிள்ளைப் பேறு
தருதவம்*புரிவே னென்னாத் தனபதி தவமேற் செல்வாள். (ஐ)

தன்பெருஞ் செல்ல மெல்லா மருமகன் றனக்கே யாக்கி
அன்புகொண் மனைவி யோடு மருந்தவ நெறியிற் சென்றான்
பின்பவன் வரவு தாழ்ப்ப மருமகன் பெற்ற வெல்லாம்
வன்பினால் வழக்குப் பேசி வெளவிலார் தாய மாக்கள். (ஐ)

வினைநில னடிமை பைம்பூண் வெறுக்கைநன் பசுக்க ளேனை
வளனுமாற் றவர்கைக் கொள்ள வன்சிறை யிழந்த புட்போற்
றளர்வுறு மகனாற் தாயுஞ் சார்பிலாத் தம்ம னோர்க்கோர்
களைகனா யிருக்குங் கூடற் கடவுளே சரண மென்னா. (ஐ)

வந்துவா என்கு போழ்ந்த மணிமுடி விமானக் கோயிற்
சுந்தர நாதன் பாதத் துணைதொழு திறைஞ்சி யார்க்குந்
தந்தையுந் தாயு மாகுந் தம்பிரா னீரே யெங்கட்
கெந்தையும் யாயு மென்னா விரங்கினிள் றினைய சொல்வாள். (அ)

என்மகன் றன்னை மைந்த னின்மையா லெவருங் காணத்
தன்மக னாகக் கொண்டு தருதியா லன்றே காணி
பொன்மனை பிறவு நல்கிப் போயினா னெம்மு னிப்பால்
வன்மையாற் றுயத் தார்க ளவையெலாம் வெளவிக் கொண்டார். (ஐ)

ஒருத்திநா னொருத்திக் கிந்த வொருமக னிவனுந் தேறுந்
கருத்திலாச் சிறியன் வேறு களைகணங் காணே னைய
அருத்திசா லறவோர் தேறு மருட்பெருங் கடலே யெங்கு
இருத்திநீ யறியாய் தொல்லோ வென்றுபார் படிய வீழ்ந்தாள். (க)

மாறுகொள் வழக்குத் தீர்க்க வல்லவ ரருளி னாலே
செறுகொள் வழவேற் கண்ணாள் சிறுதுயி லடைந்தாண் மெய்யில்
ஊறுகொள் கரண மைந்து முற்றறி கனவிற் கங்கை
யாறுகொள் சடையார் வேதச் செல்வரா யடுத்துச் சொல்வார். (கக)

புலர்ந்தழின் றுயத் தோரைப் புரவல னானை யாற்றல்
வலந்தரு மன்றத் தேற்றி மறித்தனை யிருத்தி யாம்போற்
தலந்தரு மறிவான் மூத்தோ ரனைவரு மிசைய வந்தச்
சலந்தரு வழக்குத் தீர்த்துத் தருகுவம் போதி யென்றார். (கஉ)

வேரியங் குவளை யுண்கண் விழித்தனள் வியந்து கெட்டேன்
ஆருமில் லார்க்குத் தெய்வந் துணையென்ப தறிந்தே னென்னாக்
காரிருங் கயலுண் கண்ணாள் கணவனைத் தொழுது வாழ்த்திச்
சீரிளங் குமர னோடு தெரிவைதன் மனையிற் சென்றார். (கங)

சென்றவள் கங்கு லெல்லை தெரிந்தபி னெழுந்து வெள்ளி
மன்றவன் கோயில் வாயில் வந்துவந் தனைசெய் தம்பொற்
'குன்றவ னுரைத்த வாற்றும் கொடுமைசால் வழக்குப் பூட்டி
வென்றவ ரிருக்கை யெய்தி விளம்புவாள் பலருங் கேட்ப. (கச)

அட்டில்வாய் நெருப்பி டேலோ ரடியிடே லறத்தா றன்றிப்
பட்டிமை வழக்கால் வென்று போகொட்டேன் பலருங் கேட்க
இட்டன னரச னானை யறத்தவி சேறி யான்றோர்
ஒட்டிய பழகேட் டெங்க னுரிப்பொரு டந்து போமின். (கரு)

என்றனண் மறித்த லோடு மிழுக்குரை யாழ வைது
வன்றிறல் வலியார் தள்ளி யடித்தனர் மைந்த னோடுஞ்
சென்றனண் முறையோ வென்னாத் திருந்தறத் தவிசி னோர்முன்
நின்றிறை யாழ னாங்கேட் டறிந்தனர் நீதி நூலோர். (கௌ)

அறத்தவி சிருப்போ ரேவ லாடவ ரோடும் போந்து
மறித்தவைக் களத்திற் கூட்டி வந்தனள் வந்தவெல்லை
அறக்கொடி பாகர் வெள்ளி யம்பல வாணர் தாமத்
திறத்தன பதியே யென்னத் திருவுருக் கொண்டு செல்வார். (கௌ)
வேறு.

பெருவிலைக் குண்டலம் பிடறிற் பத்தியாய்ந்
தெரிகதிர் கவிழ்ப்பவா ளெறிக்கு மங்கதம்
அருவரைத் தோள்கிடந் திமைப்ப வாகமேற்
குருமணிக் கண்டுகை குலாய்ப்பின் கோட்டவே. (கஅ)

முரலளி புறவிதழ் மொய்ப்பச் செய்யதா
மரைசிறி தலர்ந்தென மணிசெய் மோதிரக்
கரதலம் வீசியோர் கடுங்க ணைமெனப்
பெருமித நடைகொடு நடக்கும் பெற்றியார். (கக)

வாடிய முளரிபோன் மாறிட் டாரிடத்
நூடியு டலர்ந்தபோ தொப்ப மைந்தன்மேல்
நாடிய தண்ணளி நயந்து முட்குடை
டிய முகத்தினர் குறுகு வாரவை. (௨௦)

வேறு.

அரசனின் கில்லை கொல்லோ வான்றவ ரில்லை கொல்லோ
குரைகமல் வேந்தன் ஓசங்கோல் கொடியதோ கோதினூல்கள்
உரைசெயுந் தெய்வந் தானு மில்லைகொ ளுறுதியான
தருமமெங் கொளித்த தேகொ லென்றறத் தவிசீந் சார்வார்.

(உ௧)

தனபதி வரவு நோக்கி வஞ்சனைத் தாயத் தார்கள்
இனைவுறு மனத்த ராகி விம்மித மெய்தி வெல்லும்
மனவலி யிழந்து பண்டு வழக்கலா வழக்கால் வென்ற
வினைநினைந் துள்ள மச்ச நாணிஞல் விழுங்கப் பட்டார்.

(உ௨)

மாதல ராகி வந்தோர் மருகனைத் தம்பின் வந்த
தாதல ராத தோதை தன்னெடுந் தழீஇத்தந் கண்ட
மீதுல ராத சாம வேதமார்ப் பவர்போல் வாய்விட்
டாதல ரானீ ரந்தோ வையவென் றழுது நைந்தார்.

(உ௩)

குடங்கையி னெடுங்க னுளுங் குமரனும் வணிகர் தாளிந்
றடங்கணீ ராட்ட வீழ்ந்தார் தடக்கையா லெடுத்துப் புல்லி
மடங்கலே றனையார் தாழு மற்றவர் தமைத்தந் கண்ணீர்
நெடுங்கடல் வெள்ளத் தாழ்த்திக் குமரனை நேர்ந்து நைவார்.

(உ௪)

ஐம்படை ார்பிந் காணேன் கிறுசிலம் படியிந் காணேன்
மொய்ம்பிடை மதாணி காணேன் முகத்தசை சுட்டி காணேன்
மின்படு குழைகள் காணேன் வெற்றுடல் கண்டே னப்பா
என்பெறு மென்று பிள்ளைப் பணிகளுங் கவர்த்தா ரென்னு.

(உ௫)

அனைவரு மிரங்க வாய்விட் டழுதவ ரினையா டன்னைத்
தனையனைக் கண்ணீர் மாற்றித் தடக்கையான் முதுகு தைவந்
தினையன்மின் னென்முன் வேறென் றெண்ணன்மி னென்னு வஞ்ச
வினை ஞர்வல் வழக்குச் சோர்ந்து விடுவது காண்மி னென்னு.

(உ௬)

நட்பிடை வஞ்சஞ் செய்தும் நம்பினூர்க் கூன்மா றுட்டத்
துட்படக் கவர்த்து மேற்றோர்க் கிம்மியு முதவா ராயும்
வட்டியின் மிதப்பக் கூறி வாங்கியுஞ் சிலர்போ லீட்டப்
பட்டதோ வறத்தா நீட்டு நம்பொருள் படுமோ வென்னு.

(உ௭)

மங்கல மாட மோங்கு மதுரைநா யகனை நோக்கிச்
செங்கரஞ் சிரமேந் கூப்பி மாணிக்கந் தேற்றி விற்கும்
எங்குல வணிக ரேறே யெம்மனோர் வழக்கை யிர்தப்
புங்கவ ரிடனாத் தீர்த்துத் தருகெனப் புலம்பி யார்த்தார்.

(உ௮)

ஆவலித் தழுத கள்வர் வஞ்சரை வெகுண்டு நோக்கிக்
காவலன் செங்கோ னுண்ணூல் கட்டிய தருமத் தட்டில்
நாவெனுந் துலைநா விட்டெம் வழக்கையு நமராய் வந்த
மேவலர் வழக்குந் தூக்கித் தெரிகென விதந்து சொன்னார்.

(உ௯)

நரைமுது புலியன் னுன்சொற் கேட்டலு நடுங்கிச் சான்றோர்
இருவாரசொல் வழக்கு மேற்கொண் டறுவதித் திரண்டு நோக்கித்
தெரிவழி யிழுக்கு ஞாதி வழக்கெனச் செப்பக் கேட்டு
வெருவினர் தாயத் தழீகள் வலியரின் வேறு சொல்வார்.

(௩௦)

* ஐம்படை - திருமாவின் பஞ்சாயுதவடிவமையச்செய்யும் ஓராபரணம்.

தவலருஞ் சிறப்பி னுன்ற தனபதி வணிக ரல்லர்
இவரென வவையங் கேட்ப விருகையும் புடைத்து நக்குக்
சவளமா னுரித்துப் போர்த்த கண்ணுதல் வணிகர் கோமான்
அவரவர் குழப்பேர் பட்டங் காணிமற் றனைத்துங் கூறும் (கக)

தந்தைதாய் மாமன் மாமி தாயத்தா ரிவரை யின்றார்
மைந்தர்க ளுடன்பி றந்தார் மனைவியர் இளைஞர் மற்றும்
அந்தமில் குணங்கள் செய்கை யாதிய வடையா ளங்கள்
முந்தையின் வழுவா வண்ண முறையினுன் மொழிந்தான் முன்னேன். ()

அனையது கேட்ட வான்றோ ரனைவரு நோக்கி யந்தத்
தனபதி வணிகர் தாமே யிவரெனச் சாற்ற லோடும்
மனவலித் தாயத் தார்தம் வழக்கிழுக் கடைந்த தீது
நனைவழி வேம்பன் நேரிற் றண்டிக்கு நம்மை யென்றோ. (கக)

இல்லினுக் கேகி மீள்வன் யானென்றுங் குளத்திற் கேகி '
ஒல்லையில் வருவே னென்று மொவ்வொரு வார்த்தை யிட்டு
வல்லெழு வனைய தோளா ரனைவரும் வன்கா றள்ளச்
'செல்லெழு முகில்போற் கூட்டஞ் சிதைந்தன ரொளித்துப் போனார். ()

அனையவர் போக நின்ற வறனவின் மன்றத் துள்ளோர்
தனபதி வணிகர் தந்த தனமெலார் தத்த மைந்தற்
கெனமனை யெழுதி வாங்கி யீந்தன ரீந்த வெல்லை
மனமொழி கடந்த நாய்கர் மறைந்துதங் கோயில் ிக்கார். (கக)

இம்மெனப் பலருங் காண மறைந்தவ ரிருந்தண் கூடற்
செம்மலென் றறிந்து நாய்கச் சிறுவனுக் குவகை தூங்க
விம்மித மடைந்து வேந்தன் வரிசையுள் வெறுப்ப நல்கிக்
கைம்மறி வணிகர் கோயில் புதுக்கினுன் கனகந கொண்டு. (கக)

வேறு.

பூத நாயகன் பூரண சந்தரப் புத்தேள்
பாத சேகரன் வரகுண பாண்டியன் புயத்தில்
ஓத கீருல கின்பொறை சுமக்கவைத் தும்பர்
நாதர் சேவடித் தாமரை நகைநிழ லடைந்தான். (கக)

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்த படலமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - க.ககஉ.

நாற்பதாவது

வரகுணனுக்குச்

சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

பண்கொண்ட வேதமுத லிடையீறு நாடரிய பரன்மாம னாகியொரு வணி
கன், எண்கொண்ட காணிபொருள் கவர்னாதி மாதலரை யெதிரேறி வென்ற
படி யிதுவார், தன்கொண்ட நேமிவர குணதேவ நெய்துபழி தன்னைத் துடை
த்தனைய மனவன், கண்கொண்டு காணவுயர் சிவலோக மதுரைதனில் வருவித்த
காணையினி மொழிவாம். (க)

வாகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். ௨௦௯

இயமான னிந்திரவி யெரிவா னிலஞ்சலில மெறிகா லெனும்பருங் யரு நான், மயமான சுந்தரனை மனவாய்மெய் யன்பினிறை வழிபா டடைந்தவர குண னாய்ச், சயவேளை வென்றவழி வினனில் வென்றிபெறு சதவேள்வி யிந்திரனை நிகர்வோன், இயன்மேனி கொண்டவொளி யினிலேழ் பசும்புரவி யினதேச வென்றவர குணனே. (௨)

மறையாதி கலைபலவு மகமாதி பலவினையும் வழுவாது நிறுவுதலின் மலர் மேல், இறையாகி மலர்வனிகை பிறிவான திருமகளி ரிகபோகம் வினையமுறை செயலாற், கறையாழி வளைகளணி கரணாகி யிகல்செய்பொறி கரணாதி பகைகளைபு நெறியால், அறைவாய்மை யுரையின்முழு துணர்வாலெவ் வுயிருநிறை யரணாகி யுலகுமுறை செயுநான். (௩)

வேட்டஞ்செய் காதலொரு நாட்டங்க வேகிவன மேட்டெங்கு மாதடவி யெரியா, நாட்டஞ்செய் காயுழுவை நீட்டுங்கை யானைமுக நாட்டும்ப லேனமிவை முதலா, ஓட்டஞ்செய் தேரிரவி கோட்டின் கணேறியிநீ ணுட்டந்தி மாலைவரு மளவாக், கோட்டஞ்செய் வார்சிலையின் மாட்டம்பி னூறியுயிர் கூட்டுண்டு மாந கரில் வருவான். (௪)

காலிற் கடும்புரவி மேலிற் கடிந்துவரு காலக் கடந்தனிலொர் மறையோன் மாலுற் நயர்ந்துமுகம் வேர்வைக் குறுந்திவலை வாரக் கிடந்துவிழி துயில்வோன் மேலக் கடும்புரவி கால்வைப்ப வந்தணனும் வீவுற் நலிந்தனன தறியான் கோலிற் செலும்பரியின் மீனத்த னுந்தனது கோயிற் புருந்தனன வளவே. (௫)

வேறு.

கனவட்டத் ததழியிடற் பொறிவிட்டுப் புலனவியக் கரணத்துட் பொதியு யிர்விட் டவனாக், தனையொக்கற் பனவரெடுத் தனர்கிட்டிக் குரிசில்கடைத் தலை யிட்டத் திறமொழியத் தமிழ்மாறன், இனையுற்றுப் பனவர்கையிற் கனகக்குப் பைகணிறைவித் தெமதிக்குற் நவனையெடுத் தெரிமாலை, புனைவித்தக் கடன்முடி வித் தனன்மற்றப் பழிபடரிற் புதையப்பற் நியதிடைவிட் டகலாதே. (௬)

வேறு.

பற்றிய பழிக்குத் தீர்வு பழமறைக் கிழவர் சொன்ன பெற்றியி னைவே றுண்டி. † நதிக்கரைப் பெருநூற் கேள்வி முற்றிய மறையோர்க் கீந்து மூவரார் தாரு வேந்தைச் சுற்றியுந் தூர்வை கொய்து சுரபிகள் சுவைக்க வீந்தும். (௭)

அகமரு டணத்தா லோம மாற்றியு மாணந் தாவின் நகைமணிக் கோடு தோய்த்த நளிப்புனல் குடித்துந் தான வகைபல கொடுத்து நீங்கா வலியதா யிழுது பெய்த புகையழ லெனமே விட்டுப் புலப்பட வளைந்த தன்றே. (௮)

வேறு.

எங்கும் பெருமூச் செறியுக்கை யெறியுங் குன்றின் ஓங்குஞ் சிறுகு முடன்றூர்த்திடு முன்னும் பின்னும் பாங்குந் தொடருஞ் சிரிக்கும் பருவாயை மெல்லும் நீங்குங் குறுகும் பழிதாவென நேர்ந்து பறறும். (௯)

* இனதேச எனபது வடமொழிச்சந்தி; இன்னுடைய தேச என்பது பொருள். † கனவட்டம் - பாண்டியன் குதிரை.

‡ ஐவேறுண்டி. ௩ உணீணப்படுவது, தின்னப்படுவது, நக்கப்படுவது, படு கப்படுவது, சுவைக்கப்படுவது என்னும் ஐவகை உணவு.

மாகண்ட தெய்வ மணிபோற்பணி வாயிற் பட்ட
தேசுண்ட தீந்தண் மதிபோலொளி தேம்பி வண்டு
முகண்ட தான முகமாவுண்ட வெள்ளில் பேரலக்
காசுண்ட பூனா னறைபோய கருத்த னூனன். (௧௦)

மறைநீயார்கள் பனனும பழிமேலிடு வண்ண நோக்கி
இறையோ யிதுநான் முகன்சென்னி யிறுத்த கூடல்
அறவே தியனைத் தினமாயிரத் தெண்காற் சூழல்
உறவே யொழிக்கப் படுமின்ன முரைப்பக் கேட்டி. (௧௧)

ஆனா விரத நெறியாலிரண் டைந்து வைகல்
வானா டனையம் முறையால்வஞ் செய்து வந்தா
யானா லதற்கு வழிகாட்டுமென் றையர் கூறப்
போனா னரசன் பணிதன்றிருக் கோயில் புக்கான். (௧௨)

வீழியா யிரத் பழிதீர்த்தனை வேதியன்றன்
கழியாத மாபா தகந்தீர்த்தனை கௌவைக் கங்கைச்
சுழியா நலைக்குஞ் சடையாயெனைத் தொட்ட லைக்கும்
பழியா னதுந்தீர்த் தருளென்று பணிந்து வீழ்ந்தான். (௧௩)

என்னும் படியம் முறையால்வனைத் தேத்த வையன்
விண்ணின் றியம்பு மரசேபரி மேத வேள்வி
நன்னும் பயனோ ரடிவைப்பினி னண்ண பெம்மைப்
பன்னும் வலத்தான் மகிழ்ந்தேம்பழி யஞ்சன் மன்னோ (௧௪)

பொன்னோடு முத்தந் கொழிக்குந்துறைப் பொன்னி நாடன்
நின்னோ டமராற்ற நினைந்தெழு நீயு நேர்வாய்
அன்னோ ணுனக்குப் புறகிட்டகன் றோடுநீயும்
பின்னோடி யெட்டிப் பிடிப்பாரிற் றுரத்து மெல்லை. (௧௫)

எமையா மருச்சித் திருக்குந்தலத் தெய்து வாயால்
அமையாத வன்கட் பழியாற்றுது மென்னச் சேற்கண்
உமையான் மலுள னருள்வாழ்த்தி யுரக ணுச்சிச்
சுமையாறு தோளான் றொழுதான்ற னிருக்கை புக்கான். (௧௬)

ஆர்த்தார் முடியோன் சிலநாள்கழித் தாற்ற லேற்ற
போர்த்தாவு வேங்கைக் கொடித்தாளை புடவி போர்ப்பப்
பேர்த்தார் கலிவந் தெனப்பேரிய மார்ப்பக் கன்னிப்
பார்த்தாம வேன்மீ னவனுட்டிற் படர்ந்த வெல்லை. (௧௭)

மிடைந்தேறு நேரிப் பொருப்பன்படை வேலை மேற்சென்
றடைந்தேறி மீனக் கொடியோனம ராட வாழி
கடைந்தேறு வெற்பிற் கலங்கிற்றெனக் கிள்ளி சேனை
உடைந்தேக வெந்நிட் டுடைந்தோடின னுள்ளம் வெள்கா. (௧௮)

சுறவக் கொடியண் ணுரர்துபின் பற்றிச் செல்வோன்
புறவக் கீழமுல் லையுந்தாமரைப் போது மேந்தி
நறவக் கழிநெய் தலங்கானலின் ஞாங்கர் கொய்த்த
இறவப் புலவு கருவீர்த்துறைப் பொன்னி சேர்ந்தான். (௧௯)

வரகுணனுக்குச்சிவுலோகங்காட்டியபடலம். ௨௧௧

பூசத் துறையிற் புருந்தாடியப் பொண்ணித் தென்சார்
வாசத் திடைமா மருதைப்பணி தற்கு வைகைத்
தேசத் தவன்கீழ்த் திசைவாயில் கடந்து செல்லப்
பாசத் தீனையும் பழிபும்புற நீன்ற வன்றே. (௨௦)

சுருதிச் சுரும்பு புறஞ்சூழ்ந்து குழறத் தெய்வ
மருதிற் சிறந்த பெருந்தேனைக்கண் வாயங் காந்து
பருகிப் படிந்து தழல்வாய்வெண்ணெய்ப் பாவை யொப்ப
உருகிச் செயலற் றுரையற்றுணர் வாகி நின்றான். (௨௧)

வேறு.

நிராமய பரமா னந்த நிருத்தநான் மாடக் கூடற்
பராபர விமையா முக்கட் பகவ பார்ப்பதி மனாள்
புராதன வகில நாத புண்ணிய மருத வாண
அராவணி ஈட்டயா வென்றென் றளவிலாத் துதிகள் செய்தான். (௨௨)

சொற்பதங் கடந்த சோதி துதித்தடி பணிந்த வேந்தை
மற்பெருந் தோளாய் கீழை வாயிலிற் பிரமச் சாயை
நிற்பதற் நெறியாற் செல்லே னிழன்மதி யுரிஞ்சு மேலைப்
பொற்பெரு வாயி னீங்கிப் போதிரம் மதுரைக் கென்றான். (௨௩)

வரகுண னதுகேட் டையன மருதின வன்றி நங்கற
கருமையால் வாயி றோறு மடிக்கடி வீழ்ந்து வீழ்ந்து
வரைதுளைத் தன் மேலை வாயிலாற் போவா னன்ன
திருமணிக் கோபு ரந்தன் பெயரினாற் செய்து சின்னாள். (௨௪)

திருப்பணி பலவுஞ் செய்து தென்றிசை வழிக்கொண் டேகிச்
சுருப்பணி நெடுநாண் பூட்டுஞ் சுவைத்தண்டச் சிலையாற் காய்ந்த
மருப்பணி சடையான் கோயில் வழிதொறுந் தொழுது போற்றிப்
பொருப்பணி மாடக் கூடற் பொன்னக ரடைந்தான் மன்னே. (௨௫)

தொடுபழி தொலைவித் தாண்ட சுந்தரத் தோன்றல் பாதக்
கடிமல ரடைந்து நாளுந் கைதொழு துலக மெல்லாம்
வடுவறு செங்கோ லோச்சம் வரகுண னறவோர் நாவால்
அடுகுவை யமுத மன்ன வரன்புகழ் செவிம டிப்பான். (௨௬)

வேதமா கமம்பு ராண மிருதிகண் முதலா நூலும்
ஓதுவ துலகின் மிக்க துருத்திர வுலக மென்னும்
போதம தங்க்கொண் டந்தப் பொற்பதி காண வேண்டுந்
காதல்செல் வழியே யீசன் கங்குலிற் கோயி லெய்தா. (௨௭)

வேறு.

மாழை மான்மட நோக்கிதன் மனாள்னை வணங்கிப்
பீழை யேழ்பவங் கடந்துகின் னடிநிழல் பெற்றோர்
சூழ நீசிவ புரத்திலீற் றிருப்பது தொழுதற்
கேழை யேற்கொரு கருத்துவந் தெய்கிய தெந்தாய். (௨௮)

என்ற காவல னன்பினுக் கெளியராய் வெள்ளி
மன்ற வாணரல் வுலகையில் வுலகிடை வருவித்
தின்று காட்டுது மிவற்கெனத் திருவுளத் தெண்ணம்
ஒன்றி னாரெ னுணர்ந்ததா லுருத்திர வுலகம், (௨௯)

கோம மாமதிக் கடவுளர் ரூஉச்சுடர் பரப்பி
நீடி யோரிடத் துதித்தென மின்மினி நிகர்த்து
வாடி வானிரு சுடரொளி மழுங்கவா னிழிந்து
தேடி னூர்க்கரி யானுறை சிவபுரந் தோன்ற. (உ௦)

ஆண்ட நாயக ணந்தியை யழைத்தெமக் கன்பு
மாண்ட காதலான் வரகுண வழுதிநம் முலகந்
காண்டல் வேண்டினான் காட்டெனக் கருணையா னேவல்
பூண்ட வேத்திரப் படையினுன் றெழுதனன் போந்தான் (உ௧)

வருதி யாலெனப் பணிந்தெழு வரகுணந் கொடுபோய்க்
கருதி யாயிரம் பெயருடைக் கடவுணான் முகத்தோன்
சுருதி யாகியீ நளப்பருஞ் சொயம்பிர காசப்
பரிதி யாள்சிவ புரமிது பாரெனப் பணித்தான். (உ௨)

கருப்பு ரங்கமழந் துளர்பசுந் கால்களா லுதையுண்
டருப்பி னஞ்சிதைந் தாயிரப் பத்தியோ சனைபோய்
மருக்க மழ்ந்துது றுயிரம் வாலிதழக் கமலம்
இருக்கு மோடைகள் புடைதொறுந் தழுவிய யாறும். (உ௩)

வரம்பின் மாதரார் மதுரவாய் திறந்துதேன் வாக்கும்
நரம்பி னேழிசை யாழிசை நகைமலர்த் தருவின்
சுரும்பி னேரிசை நாரத தம்புரு விசைக்குந்
இரும்பு நீர்மெழு காக்கிய வின்னிசை யெங்கும். (உ௪)

அமுத வாவியும் பொன்மல ரம்புயத் தடமுந்
குமுத வாயர மாதரான் குயிலினம் பயிலும்
நிமிர வாள்விடு மரகத நெடியபைந் காவந்
கிமிர மாசறக் கழுவிய தேவர்வாழ் பதமும். (உ௫)

அலம்பு பாற்கடல் போற்புறத் தமுதநீ ரகழும்
பொலஞ்செய் ஞாயில்கூழ் புரிசையும் பொன்செய்கோ புரமும்
நலங்கொள் பூவியல் வீதியு நவமணி குயின்ற
துலங்கு மாளிகைப் பந்தியுஞ் சூளிகை நிரையும். (உ௬)

ஐம்பு லங்கனும் வைகலும் வீருந்ததா வருந்த
வெம்பு நால்வகை யுண்டியும் வீணையுஞ் சாந்துஞ்
செம்பொ னொழு மாடலின் செல்வமுந் தெய்வப்
பைம்பொன் மேகலை யோவியப் பாவையொப் பாறும். (உ௭)

படர்ந்த வார்சடை யுருத்திரர் பனைத்திறு மாந்த
வடங்கொள் பூண்முலை யுருத்திர மகளிரொ டமரும்
இடங்கொண் மாளிகைப் பந்தியு மிகல்வினை துன்பந்
கடந்த செல்வமுந் கவலையில் போகமுந் காட்டி. (உ௮)

முண்ட காசனன் பதமிது முவுல களந்த
தண்டுழாயவன் புரமிது தனிமுதல் வடிவந்
கொண்டு வீறுசா லுருத்திரர் கோப்பதி யின்ன
என்டி சாமுகந் காவல ருறைவிட மிவைகாண். (உ௯)

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். உகந

புலரு முன்புன லாடீ ரீடிநம் புனிதன்
இலகு மாலயம் விளக்கந் தனப்பணி யியற்றி
மலர்கொய் தாய்ந்தனர் தொடுத்தரன் புகழ்செவி மடுத்திவ்
வுலக வீணராய்ப் போகமுற் றுறைகுந ரிவர்காண். (சு௦)

தகய ராகியைஞ் சுத்திசெய் தகம்புற மிரண்ட
நேய ராய்விதி நெறியினான் முகமனீ ரெட்டாம்
காயம் வாய்மன வொருமையா லர்ச்சித்துக் கடவுள்
நாய னொரு குறைபத நண்ணினு ரிவர்காண். (சு௧)

களர்ந்த காவினு லங்கியை நிமிர்த்துமேற் கிடைத்து
வளர்ந்த பிங்கலை யிடைநடு வழியுரு மதியின்
வினைந்த வின்னமு துண்டெம் விடையவன் வடிவங்
குளந்த னிற்குறித் தவனுருக் கொண்டவ ரிவர்காண். (சு௨)

முக்க ணையகன் பொருட்டென வேள்விகண் முடித்துத்
தொக்க வேதிய ரிவர்புனற் சாலையித் தொடக்கத்
தக்க பேரறம் புகழ்பயன் றமைநன்கு மதிக்கும்
பொக்க மாறிய நிராசையாற் புரிந்தவ ரிவர்காண். (சு௩)

மறையி னொற்றினுற் றந்திர மரபினுன் மெய்யின்
நிறையு நீற்றினர் நிராமய னிருத்தனைத் தெழுத்தும்
அறையு நாவினர் பூத்தரா யரன்புகழ் கேட்கும்
முறையி னொலிவர் வீணவலி முருக்கினுர் கண்டாய். (சு௪)

மறைக ளின்சத வருத்திர மந்திர நவின்னோர்
நிறைகொள் கண்டுகை நீறணி நீரரியா ரேனுங்
குறிசு ணங்குலன் குறித்திடா தன்பரைச் சிவனென்
றறியு மன்பினுற் பிறவிவே ரறுத்தவ ரிவர்காண். (சு௫)

ஆனஞ் சாடிய பரஞ்சுட ரிறைசிவ ஞான
தானஞ் செய்தவர் தருப்பணஞ் செய்தவர் சாம
கானஞ் செய்தவர் காலயங் கண்டொ பித்தோர்
ஊனஞ் சேர்பிறப் பறுத்துவா ழுத்தம ரிவர்காண். (சு௬)

சிவனை யர்ச்சனை செய்பவர்க் கிசைவன செய்தோர்
அவனை னக்குறித் தடியரைப் பூசைசெய் தாறு
சுவைய வின்னமு தருத்தினோர் தொண்டர்தம் பணியே
தவமெ னப்புரிந் துயர்ச்சியைச் சார்ந்தவ ரிவர்காண். (சு௭)

ஆதி சுந்தரக் கடவுளுக் காலயம் பிறவும்
நீதி யாலருச் சனைபிற பணிகளு நிரப்பிப்
பூதி சாதன வழிநிலம் புரந்திவ ணடைந்த
கோதி லாதநின் குடிவழிக் கொற்றவ ரிவர்காண். (சு௮)

என்று வேத்திரங் கொடுகுறித் தெம்மிறை நந்தி
கொன்றை வேணிய னடியர்தங் குழாத்தினைத் தேற்றி
நின்று வீழ்ந்துவீழ்ந் தஞ்சலி முகிழ்த்திட நெறியே
சென்று வானவர் நாயகன் றிருமுன்பு வீடுத்தான். (சு௯)

மறைகளாகமம் வழுவெடுத் திருபுடை வாழ்த்த
நறைகொள் யாழ்த்திஇத் தும்புரு நாரதர் பாட
அறைகொள் வண்டிமிர் கொம்பரி னரம்பைய ராடக்
குறைகொள் வானவர் பதங்கிடை யாதிறை கொள்ள. (௫௦)

மதங்க விழக்குமால் வரைமுக மைந்தனுள் குரன்
கதங்க விழத்தவேற் கந்தனுங் கருதலன் வேள்வி
விதங்க விழத்தவாள் வீரனும் வெயின் முடித் தார்தேன்
பதங்க விழப்பவீழ்ந் தேயின பணிவழி கிற்ப. (௫௧)

தூங்கு தானையை யொதுக்கவாய் துணைக்கரம் பொத்தி
ஒங்கு மாலயன் நங்குறை யொதுங்கின் றுரைப்ப
வாங்கு வான்சிலை யிந்திரன் முதற்றிசை வாணர்
தாங்க டாம்புரி காரியக் குறைகின்று சாற்ற. (௫௨)

எழுவி னோடுதண் டேந்திவாய் மென்றெயி றதுங்க்
குழுமு பாரிடத் தலைவருங் கோழகூற் றொதுங்கி
விழும மூங்கிமெய் பணித்திட விதிர்க்குமுக் குடுமிக்
கழுமு னேந்திய கணத்தவர் கடைதொறுங் காப்ப. (௫௩)

சித்தர் வானவர் தானவர் சாரணர் தினிதோள்
வைத்த யாழினர் கின்னரர் மாதவ ரியக்கர்
பைத்த பாரிடர் காருடர் பாதல வாணர்
சுத்த யோகியர் முதற்கணத் தொகையெலாம்¹ பரவ. (௫௪)

இனிவ ரும்பிறப் பறுத்தெம்மைக் காத்தியா லெனத்தங்
கனிவ ரும்பிய வன்பெழு கருணையா ரமுதைப்
பணிவ ருந்தடங் கண்களாற் பருகிமெய் பணிப்ப
முனிவர் சங்கர சிவசிவ வெனமுறை முழங்க. (௫௫)

வரந்த வாதன யாவர்க்கும் வரன்முறை வழங்கி
முருந்த வாணகை மலைக்கொடி முகிழ்நகை யரும்பத்
திருந்த வாயிரங் கதிர்வீடு சிங்கமெல லணைமேல்
இருந்த நாயக னிருக்கைகண் டிறைஞ்சினு னிறைவன். (௫௬)

உரைக ணுந்தடு மாறமெய் யுரோமமுஞ் சிவிர்ப்பக்
கரையி றந்தவின் னருட்பெருங் கடலிலன் பென்னுங்
திரையி றந்தவா றீர்த்திட மிதந்துபோய்ச் செப்பின்
வரையி றந்தவா னந்தவா ரமுதைவாய் மடுத்தான். (௫௭)

தன்பு லன்களுங் கரணமுந் தன்னவே யாக்கி
அன்பு டம்புகொண் டவனெதி ரருட்சிவ லோகம்
பின்பு பண்டுபோன் மதுரையாப் பிராட்டியுந் தானும்
முன்பி ருந்தவா றிருந்தனன் சுந்தர மூர்த்தி. (௫௮)

வேந்தர் ிசுகரன் வரகுணன் விண்ணிழி கோயில்
எந்தல் சேவடி யிறைஞ்சின் றிறையருட் பெருமை
ஆய்ந்த வாவுதன் னகம்புக வின்பமோ டன்பு
தொய்து தாரைகீர் துளும்பநாக் குழறிடத் துதிப்பான். (௫௯)

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். உதடு

வேறு.

நாயினே னென்னை நடுக்கும் பழியகற்றித்
தாயினே ராகித் தீலையளித்தாய் தாள்சரணஞ்
சேயினேன் காணச் சிவலோகங் காட்டிப்பின்
கோயினேர் நின்றவருட் குன்றேநின் றுள்சரணம். (சு 0)

மாழாந்து செய்யும் வினைவழிபாய் வன்னரகிற்
றாழா தடியனேற் கன்புதந்தாய் தாள்சரணம்
ஏழாகி நான்கு வகையா யெழுபிறப்பும்
பாழாக வென்னைப் பணிகொண்டாய் தாள்சரணம். (சு ௧)

வெங்கட் பழியின் வினையேனை வேறுக்கித்
திங்கட் குலக்களங்கந் தீர்த்தாய்நின் றுள்சரணம்
அங்கட் சிவபுரமுண் டன்புடையார்க் கென்பதையின்
றெங்கட்குக் காட்டி யிசைவித்தாய் தாள்சரணம். (சு ௨)

வேறு.

என்ன வேத்தியின் னருண்முகந் தீரிலா வன்பாற்
பின்னர் வேறுபல் பூசையும் பிறக்குவித் திருந்தான்
மன்ன ரேறடை யாக்கொரு மடங்கலே றடல்வேற்
றென்ன ரேறெனத் தோன்றிய வரகுண தேவன. (சு ௩)

என்ற தெனமலை முனிவனை யிருடிக ணோக்கி
அன்று வாசவன் பழிகரி சாபமந் தணனைக்
கொன்று தாயொடுநீ கூடிய கொடுவினை முதலாத்
துன்று பாவமு மதுரையிற் றெலைத்தன னன்றோ. (சு ௪)

பரம னெண்குணன் பசுபதி வரகுணற் பற்றும்
பிரம வன்பழி யிடைமரு திடைவிட்டுப் பெயர
வரம னித்தவா றென்னைகொல் வள்ளலே யிதனைத்
திரமு றப்புக் கெமக்கென முனிவர்கோன் செப்பும். (சு ௫)

பூத நாயகன் சுந்தரன் புண்ணிய மூர்த்தி
யாத லாலன்ன தலத்துறை யடியவ ரஞ்சிப்
பாத கஞ்செயா தொழுகுறாஉம் படிநினைந் தினைய
திது றாஉம்பழி தனையிடை மருதினிற் றீர்த்தான். (சு ௬)

என்ற கத்திய முனியிறை யிறைகொடுத் தியம்ப
நன்றெ னச்சிரம் பணித்து மெய்ஞ் ஞானவா னந்தந்
துன்றி நற்றவர் சுந்தரச் சோதிசே வடிக்கீழ்
ஒன்று மற்புத வானந்த வுததியுட் களித்தார். (சு ௭)

வேறு.

அன்னதனித் தொன்மதுரை யன்றுதொடுத் தின்றெல்லை
தன்னனைய தாயகில தலங்கள்கிகா மணியாகிப்
பொன்னகரின் வளஞ்சிறந்து பூவுலகிற் சிவலோகம்
என்னவிசை படப்பொலிந்த தேழிரண்டு புவனத்தும். (சு ௮)

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨, 0௩0.

* பணித்து என்றும்பாடம்.

நாற்பத்தொராவது

வி ற கு வி ற் ற ப ட ல ம்.

நெடியவுன பிரமன் நேட நீண்டவன் நென்னற் கேழின்
முடியதாஞ் சிவலோ கத்தைக் காட்டிய முறையீ தையன்
பழமிசை நடந்து பாழப் பாணன்றன் விறகா ளாகி
அடிமையென் றடிமை கொண்ட வருட்டிற மெடுத்தச் சொல்வாம். (க)

மன்றலந் தெரியன் மார்பன் வரஞுண் செங்கோ லோச்சிப்
பொன்றலங் காவ லாணிற் பொலியுநங் ளேமநாதன்
என்றொரு விறல்யாழ்ப் பாணன் வடபுலத் திருந்தும் ிபாந்து
வென்றிகொள் விருதி னோடும் விஞ்சைசூழ் மதுரை சார்ந்தான். (உ)

பூழியர் பெருமான் கோயில் புகுந்துவேத் தவையத் தெய்திச்
சூழிமால் யானை யானைத் தொழுதுபல் புகழ்கொண் டாழ்
ஏழிசை மழலை வீணை யிடந்தழிஇச் சுருதி கூட்டி
வாழியின் னிசைத்தேன் மன்ன னஞ்செவி வழியப் பெய்தான். (ங)

முனையுடைந் தவிழ்ந்த மாலை முடித்தலை துளக்கித் தூசு
பகலவிர் மணிப்பூ ணல்கிப் பல்லுணைக் கருவி நல்கி
அகன்மனை வேறு காட்டி யரசர்கோன் வரிசை செய்ய
இகலறு களிப்பி னோடு மிசைவல்லா னில்லிற் புக்கான். (ச)

மீனவன் வரிசை பெற்ற செருக்கினும் விருதி னாலும்
மானமேல் கொண்டு தன்னோ டுன்னிசை பாடவல்ல
தானயாழ்ப் புலவர் வேறிந் கில்லெனத் தருக்குஞ் செய்தி
கோனறிந் துழையர்க் கூவிப் பத்திரற் கொணர்ந்தி ரென்றான். (ரு)

உழையரால் விடுக்கப் பட்ட பத்திர னுவரி வென்றான்
கழல்பணிந் தருகு நிற்பக் கௌரிய னோக்கிப் பாணி
பழகிசை வல்லா னோடும் பாடுதி கொல்லோ வென்ன
மழலையா ழிடந்தோ ளிட்ட பாணர்கோன் வணங்கிச் சொல்வான். (சு)

தென்னவர் பெரும யானுன் றிருவுள வலனுங் கூடல்
முன்னவ னருளு மூட்டு முயற்சியான் முயன்று பாடி
அன்னவன் விருது வாங்கி யவனைவீ றழிப்ப னென்றான்
மன்னவ னுளைப் பாடு போகென வரைந்து சொன்னான். (ஏ)

இற்கண்ணே யிசைவல் லான்போ யிருந்துழி யணையான் பாங்கர்
கற்கும்பாண் மக்கண் மல்ல லாவணங் கவலை மன்றம்
பொற்குன்ற மனைய மாட மறுகெங்கும் போகிப் போகிச்
சொற்குன்ற வகையாற் பாடித் திரிந்தனர் வீறு தோன்ற. (அ)

இவ்விசை தேட்டு நன்றென் றகிசையித் திசைவல் லான்பால்
வவ்விசை மைந்தர் பாடும் வண்ணமீ தென்னை கெட்டேன்
அவ்விசை வல்லான் பாடு முறையெற்றோ வவனை நாளைச்
செவ்விசை பாடி வெல்வ தெவனெனத் திவவுந் த கோலான். (ஊ)

* பாணி - பண். † திவவு - நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார்த்தை.

மையணி மிடற்றி னுனை மதுரைநா யகனை வந்தித்
தையனே யடியேற் கின்று னருட்டுணை செய்யல் வேண்டும்
மெய்யனே யென்று போற்றி வேண்டுகொண் டன்பு தோய்ந்த
பொய்யறுமனத்தா னில்லம் புக்கினி திருந்தா னிப்பால்.

(க௦)

வேறு.

வருத்த னாகிவர் திரந்தவ னிசைப்பகை மாற்ற
வீருத்த னம்விற காளென விண்ணிழி விமான
தொருத்த னூறி வாகிய வுண்மையா னந்தத்
திருத்த னூர்தம திச்சையாற் றிருவுருக் கொள்வாரா.

(க௧)

அழுக்கு மூழ்கிய சிதரசைத் தவிர்ச்சடையமுதம்
ஒழுக்கு வான்மதி வாங்கியே செருகிய தொப்ப
மழுக்கு கூடூல்வெள் வாய்க்குயம் வலம்படச் செருகி
இழுக்கு தேய்செருப் பருமறை கடந்ததா னேற்றி.

(க௨)

பழைய தோர்பொல்லம் பொத்திய பத்தர்யாழ்க் கோரேள்
உழைய தாகவிட் டெருத்தலைத் தூசலா டியவொண்
குழைய காகினிற் களவிணர்க் குறியகாய் தூக்கித்
தழையும் வார்சிகை சரிந்திடச் சுமையடை தாங்கி.

(க௩)

தறிந்த விந்தனந் தினந்தொறுந் தாங்கிரீள் பங்கி
பறிந்து தேய்ந்தமூந் தியதலை யுடையராய்ப் பறிந்து
மறிந்த கங்கையும் பங்குறை மங்கையும் காணு
தெறிந்த விந்தனச் சுமைநிரு முடியின்மே லேற்றி.

(க௪)

என்பு தோன்றியு னின்றியே யினைத்தயாக் கையராய்
அன்பு தோன்றியே கண்டவ ரகங்கனீந் திரங்க
வன்பு தோன்றிய மனமொழி கடந்ததாண் மலர்பார்
முன்பு தோன்றிய தவத்தினுன் முடிமிசைச் சூட.

(க௫)

நிருமு கத்துவேர் வரும்பவாய் குவிந்தொலி செய்ய
வருவர் கற்சுமை தாங்குமேற் சார்த்துவர் மடுரீர்
பருகு வாரெடுப் பார்தலை வெம்மைவேர் பறிய
இருகை யாலடிச் சுடியெடுத் தேத்தியூர் புகுவார்.

(க௬)

நடந்து கொள்ளநர்க் கறுவிலை பகர்ந்துநான் மாடம்
மிடைந்த வீதியுந் கவலையு முடுக்கரு மிடைந்து
தொடர்ந்த வேதமும் பிரமனமால் சூழ்ச்சியும் பகலுந்
கடந்து போகியவ் விசைவலான் கடைத்தலைச் செல்வார்.

(க௭)

வரவு நேர்ந்தழைப் பவரென வாம்பல்வாய் மலர
இரவு கான்றுவெண் மதிநகைத் தெழுவுயிர்த் துணைவன்
பிரிவு நோக்கினு ரெனக்கணீர் பில்குதா மரையின்
நிரைகள் கூம்பிடக் கதிரவன் குடகட னீர்த்.

(க௮)

பறவை வாயடைத் தருகணை பார்ப்பொடும் பெடைடை
சிறக ராலணைத் திரும்பொழிற் குடம்பையுட் செறிய
நறவ வாயப்பெடை யுண்டதே னக்கிவண் டோடைப்
பொறைகொ டாமரைப் பள்ளியுட் புகுந்துகண் படுக்க.

(க௯)

புல்லெ னீணிலைக் குரங்கினம் பொதும்புப் குறங்க
முல்லை யாய்மகா ருய்த்தரக் கன்றுள்ளி முந்திக்
கொல்லை யானிரை மனைதொறுங் குறுகிடச் சிறுபுன்
கல்வி மாணவச் சிறுரப்பில் கணக்கொவி யடங்க.

(உ௦)

புணந்த வாழ்கடிந் நும்படா மூடம்பெலம் போர்த்து
வணந்த பூண்முலை நிலமக யெய்வது மாணக்
கணந்த காரிருண் மெல்லெனக் கவிதரப் பிரிவால்
இணந்த காதலர் நெஞ்சில்வே ளெரிகணை நாட்ட.

(உ௧)

திங்கள் வாணுதன் முயற்கதைத் திலகமுஞ் சிவந்த
மங்கு லாடையு மயங்கிரு ளோதியுழ் வான்மீன்
பொங்கு மாரமும் பொலிந்துதன் கொண்கணைப் பொருப்பின்
மங்கை தேடிவந் தாளென வந்தது மாலே.

(உ௨)

எடுத்த வீந்தன் மொருபுறத் திறக்கியிட் னேறி
அடுத்த வன்புறந் திண்ணைமீ தமர்ந்தினைப் பாறித்
தொடுத்த விண்ணிசை சிறிதெழிஇப் பாடினார் சுருதி
மடுத்தி யாரவன் பாடுவா னென்றிசை வல்லான்.

(உ௩)

வேறு.

வண்டறை கொன்றை யான்முன் வந்துநீ யாரை யென்றான்
பண்டரு விபஞ்சி பாண பத்திர னடிமை யென்றான்
முண்டக மலரோன் மாயோன் புரந்தரன் முதன்மற் றேனை
அண்டருந் தன்குற் றேவ லடிமையாக் கொண்ட வம்மான்.

(உ௪)

கனியிசைக் கிழவன் நன்ஈழக் கற்பவ ரனைகர் தம்முன்
நனியிசைக் கிழமை வேட்டு நாணமவ் வினைஞ னானேன்
தனியிசைக் கிழவ னோக்கித் தசையெலா மொடுங்க மூத்தாய்
இனியிசைக் கிழமைக் காசா யென்றெனைத் தள்ளி விட்டான்.

(உ௫)

வெவ்விற தெறிந்து கட்டி விலைபகர்ந் தேனு மைய
இவ்வயி ரோம்பு கேனென் றித்தொழில் பூண்டே னென்ன
நைவளந் * தெரிந்த வேம நாதனும் விரகு மள்ளா
அவ்விசை யொருகா லின்னும் பாடுவன வையன் பாடும்.

(உ௬)

குண்டுநீர் வறந்திட் டன்ன நெடுங்கொடிக் குறுங்காய்ப் பத்தர்த்
தண்டுநீ னிறத்த நல்யா ழிடந்தழிஇத் தெறித்துத் தாக்கிக்
கண்டுமா டகந்தி ரித்துக் கௌவிய திவவிற் பாவ
விண்டுதே னொழுநிற் றென்ன வீக்கிமென் சுருதி கூட்டி.

(உ௭)

விசையொடு தானந் தோறும் விரனடந் தூச லாட
இசைமுத லேழிற் பல்வே றின்னிசை யெழுஞ்சா தாரி
அசையொடு வீதிப் போக்கு முடுகிய லராகும் யார்க்கும்
நசைதரு நரம்பு கண்ட மொற்றுமை நயங்கொண் டார்ப்ப.

(உ௮)

வயிறது குழியு வாங்க லழுமுகநு காட்டல வாங்குஞ்
செயிரறு புருவ மேறல் சிரநடுக் குறல்கண் ணாடல்
பயிறநு மிமறு வீங்கல் பையென வாயநு காத்தல்
வயிறது காட்ட வின்ன வுடற்றொழிற் குற்ற மென்ப.

(உ௯)

வெள்ளைகா சூளிதீ தோசை வெழுகுர னுசியின்ன
எள்ளிய வெழாவின் சூற்ற மெறிந்துநின் நிரட்ட லெல்லை
தள்ளிய கழிபோக் கோசை யினைத் தனெட் டெயிர்ப்புத் தள்ளித்
துள்ளலென் நின்ன பாடற் றெழிற்குற்றம் பிறவுந் தீர்த்தே. (உ௦)

எழுதுகித் திரம்போன் மன்னி யிழுமெனு மருவியாயதை
முழுவொலி கஞ்ச நாதம் வலம்புரி முரலு மோசை
கொழுதிசை வண்டின் றுரி யெனவிசைக் குணனும் வேரல்
விழுமில் சிரன்மீன் மேல்வீழ் வீழ்ச்சிபோற் பாடற் பண்பும். (உ௧)

பொருந்தம் தரத்தி னோடு மத்திமதாரம் போக்கித்
திருந்திய துள்ள றாங்கன் மெலிவது சிறப்பச் செய்து
மருந்தன செய்யு ளோசை யிசையோசை வழாமல் யார்க்கும்
விருந்தெனச் செவியின் மாந்தப் பாடினார் வேதகீதர்.

வேறு.

விரைசா ன் மலரோ னறியா விகிரதன்
அரசாய் மதுரை யமர்ந்தா னென்னே
அரசாய் மதுரை யமர்ந்தா னவனென்
புரைசார் மனனும் புகுந்தா னென்னே. (உ௨)

பாடன் மறையுந் தெளியாப் பரமன்
கூடல் கோயில் கொண்டா னென்னே
கூடல் போலக் கொடியே னகமும்
ஆட லரங்கா வமர்ந்தா னென்னே. (உ௩)

நீல வண்ணன் நேரு நிமலன்
ஆல வாயி லமர்ந்தா னென்னே
ஆல வாயா னலரில் வாசம்
போலென் னுளமும் புகுந்தா னென்னே. (உ௪)

வேறு.

பாணர்தம் பிரானைக் காப்பான் பருந்தொடு நிழல் போக் கென்ன
யாணரம் பிசைபின செலல விசைத்தவின் னிசைத்தே னண்ட
வாணர்தஞ் செவிக்கா லோடி மயிர்த்துனை வழியத் தேக்கி
யாணரின் னமுத யாக்கை யிசைமய மாக்கிற் றன்றே. (உ௫)

தருக்களுஞ் சவியா முந்நீர்ச் சலதியுந் கலியா நீண்ட
பொருப்பிழி யருவிச் காறு நதிகளும் புரண்டு துள்ளா
அருட்கடல் விளைத்த கீத வின்னிசை யமுத மாந்தி
மருட்கெட வறிவன் றிட்டி வைத்தகித் திரமே யொத்த. (உ௬)

வீணைகை வழுக்கிச் சோர்வார் சிலர்சிலர் விரன டத்தும்
யாணரம் பெழாநுந் கண்டத் தெழாநுமவே ருகவேர்ப்பார்
நாணமோ டுவகை தள்ள நாத்தல நடுவகித் தங்கள்
மாணிழை யவர்மேல் வீழ்வார் விஞ்சையர் மயங்கிச் சிவ்லோர். (உ௭)

* பருந்து பறக்கின்றவிடத்து முறையே உயர்ந்து தன்னிலத்தின்கணினு
ய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேலுமாகின்றபோலப் பாடவேண்டுதலின
மிடற்றிசைக்குப் பருந்தினியுக்கமும், அம்மிடற்றிசையின்பின் அகலாது செல்ல
வேண்டுதலின் யாழிசைக்குப் பருந்தினியுலியக்கமும் உவமையாயின.

போதுளான் பரமன் பாதப் போதுளர் னான வேலை
மீதுளான் பரமா னந்த வேலைமீ துள்ளா னான
தாதுளாங் கமலக் கணபோற் சதமந் னுடல் மெல்லாந்
காதுளா னல்லே னென்றான் கண்ணுளான் * காணங் கேட்டு. (௩௯)

முனீவருந் தவத்த ராதி முத்தர்மா சித்த ரன்பின்
துனீவரும் பழங்கண் டாப்பான் சுந்தரத் தோன்றல் கீதங்
கனீவருங் கருணை யென்னுந் கடலின் பென்னு மாற்றிற்
பனீவருங் கண்ணீர் வெள்ளம் பாய்ந்திட வின்பத் தாழ்த்தார். (௪௦)

ஊழிவே ரெதுங்கித் துன்ப வுறியுட் குளித்தார் தம்மிந்
கூழிவே றற்ற வின்பக் குளிர்கடல் வெள்ளத் தாழ்த்தார்
நாழிவே றிடைப்பி ரிந்தார் மேன்மன நடாத்தி மேனீ
வாழிவே ளைப்பச் சோர்ந்து மம்மர்நோ யுழந்தார் மண்ணோர். (௪௧)

பைத்தலை விட்வாய் நாகம் பல்பொறி மஞ்ஞை நால்வாய்
மத்தமா னரிமான் புல்வாய் வல்லிய மருட்கை யெய்தித்
தத்தமா றறியா வாகித் தலைத்தலை மயங்கிச் சோர
இத்தகை மாவும் புள்ளு மிசைவலைப் பட்ட வம்மா. (௪௨)

வன்றரை கிழிய வீழ்போய் வாண்சினை கரிந்து நின்ற
ஒன்றறி மரங்க ளெல்லாந் செவியறி வுடைய வாகி
மென்றறி நீன்று போது விரிந்துகண் ணீருந் சோர
நன்றறி மாந்தர் போல நகைமுக மலர்ந்த மாதோ. (௪௩)

வாழிய வுகின் வாறோர் மனிதர்புன் விலங்கு மற்றும்
ஆழிய கரண மெல்லா மசைவற வடங்க வையன்
வழிசை மயமே யாகி யிருந்தன வுணர்ந்தோ ருள்ளம்
ஊழியி லொருவன் ருள்புக் கொடுங்கிய தன்மை யொத்த. (௪௪)

கண்ணிறை துதலோன் சாம கண்டத்தி னெழுந்த முல்லைப்
பண்ணிறை தேவ கீதஞ் சராசர வுயிரும் பாரும்
வீண்ணிறை திசைக் கெட்டும் விழுங்கித்தன் மயமே யாக்கி
உண்ணிறை யுயிரு மெய்யு முருக்கிய திசைவல் லானை. (௪௫)

வேறு.

சிந்தை தோயுமைம் பொறிகளுந் செவிகளாப் புலன்கள்
ஐந்து மோசையா விசைவலா னிருந்தன னாகப்
பந்த நான்மறை நாவிறுந் பத்திர னுளாய்
வந்து பாடினா ரிந்தனச் சுமையொடு மறைந்தார். (௪௬)

யான நித்தசா தாரியன் நிம்பரு ளிதனை
நான நித்ததென ரொருவரு நவின் லிவர் தேவ
கான மீதிவந் குணாத தினான் கடவுளே யன்றி
ஏனை மாணுடர் வலலரோ விதுவியப் பென்னா. (௪௭)

இழுக்கி விட்டவிக் கிழமக னிசையிதே லந்த
வழுக்கில் பத்திரன பாடலெற் ரோவென மதியா
அழுக்க முற்றெழுந் திசைவலா னடுத்ததன் பண்டர்
குழுக்க னாகுலை குலிந்திட விருள்வழிக் டொண்டான். (௪௮)

மடக்கு பல்கலைப் பேழையி மணிக்கலம் பிறவும்
ஆடக்கு பேழையுங் கருவியாழ்க் கோலுமான் காங்கே
கிடக்க மானமு மச்சமுங் கிளூந்துமுன் னீர்த்து
நடக்க யுத்தர திசைக்கணே நாடினா னடந்தான்.

(சக)

சிவிகை யோர்வழி விறவிய ரோர்வழி செல்லக்
கவிகை யோர்வழி கற்பவ ரோர்வழி கடுகக்
ருவிகை யேவல ரொருவழி கூடநா னுள்ளத்
தவிகை யோவரு மொருவழி யகன்றிட வகன்றான்.

(இ௦)

அன்று பத்திரன் கனவில்வர் தாடலேற் றழகர்
இன்று பத்திர விசைவலா னீடைவிற் காளாய்ச்
சென்று பத்திர னடிமையா மென்றுபாண் செய்து
வென்று பத்திரஞ் செய்துநின் வேண்டுகோ ளென்றார்.

(இக)

குஞ்சி நாண்மலர்க் கொன்றையா ரங்ஙனங் கூறும்
நெஞ்சி னுனினைப் பரியசொற் கேட்டலு நெஞ்சம்
அஞ்சி னுனிது செய்யவோ வழியனென் மறைகட்
கெஞ்சி னுரையின் நிரந்தவா றென்றுகண் விழித்தான்.

(இஉ)

கண்ம லர்த்தெழு பத்திரன் கரையிலா வுவகை
உண்ம லாத்தெழு மன்புகொண் டேக்கவெங் கதிரோன்
விண்ம லர்த்தெழு மூன்புபாய் விசும்பிழி கோயிற்
பண்ம லர்த்தநான் மறைப்பொரு ளடித்தலம் பணிந்தான்.

(இங)

கடிய கானகம் புகுதலோ கட்டிய விறகை
முடியி லேற்றலோ முண்டகத் தாள்கணைத் திடவந்
தடிய னேன்பொருட் டடாதசொற் பகரலோ வஞ்சக்
கொடிய னேன்குறை யிரந்தவா வினைந்ததே குற்றம்.

(இச)

நெடிய னேமுதல் வானவர் நெஞ்சமுஞ் சுருதி
முடிய னேகமுங் கடந்தநின் முண்டகப் பாதஞ்
செடிய னேனபொருட் டாகவிச் சேணிலந் தோய்ந்த
அடிய னேன்கெளி தாயதோ வையகின் பெருமை.

(இரு)

நாத வந்தமுங் கடந்தமெய்ஞ் ஞானவா னந்த
போத மென்பரஃ தின்றொரு புடவிமா னுடமாய்
ஆத பந்தெறத் தறிந்தவிந் தனஞ்சுமந் தடியேன்
பேதை யன்பள வாயதோ பெருமநின் னுருவம்.

(இசு)

மறிந்த தெண்டுகை கிடந்தவ னுந்தியில் வந்தோன்
அறிந்த தன்றரும் பொருள்வரம் பகன்றெழு விசும்புஞ்
செறிந்த வண்டமுங் கடந்தது சிறியனென் பொருட்டாத்
தறிந்த வித்தனஞ் சுமந்ததோ தம்பிரான் முடியே.

(இஊ)

என்ன வந்தனை செய்துநின் நேத்தியங் கயற்கண்
மின்ன மரந்தபங் கொருவனை வலங்கொடு மீண்டு
மன்னர் தம்பிரா னாகிய வரகுண தேவன்
நன்னை வந்தடி பணிந்தனன் நந்திரிக் கிழவோன்

(இஊ)

வந்த வேழிசைத் தலைமகன் வரவறிந் தரசன்
அந்த வேழிசைக் கிழவனை யழையென வுழையோர்
பந்த யாழ்மக னிருக்கைபோய்ப் புர்த்தனர் காணார்
சிந்தை யாகுல மடைந்தவன் போனவா தெரியார். (௫௧)

எங்கு ளானெனத் தேடுவா ரிவரெதி ரயல்வாய்
அங்கு ளார்சில ரறிந்தவா நறைகுவா ரவனேற்
நிங்கு ளான்விற கெடுத்தொரு முதுமக னிவன்பாற்
பொங்கு மேழிசைப் பத்திர னடிமையாய்ப் போந்தான். (௫௦)

பாடி னுன்பின்பு பட்டது தெரிநிலைம் பாணன்
ஒடி னுனைனக் கேட்டது மொற்றிப்போய்க் கொற்றஞ்
சூடி னுனவை யடைந்தவர் சொல்லிய வாறே
ஆடி னூர்வியப் படைந்தனு மானமுற் றரசன். (௫௧)

தன்ன டைந்தவத் தந்திரித் தலைவனை நோக்கி
என்ன வாறவன் போனவா நிங்கினும் போன
பின்னை யாதுநீ செய்தனை யெனவிசைப் பெருமான்
தென்னர் கோனடி தொழுதுதன் செய்தியை மொழிவான். (௫௨)

நென்னல் வாயடி யேனின தாணிழ னீங்கிப்
பின்னல் வார்சடை மௌலியம் பிராணடி பணிந்தேன்
இன்ன லார்குறை யிரந்துமீண் டிருக்கைபுக் கிருந்தேன்
கன்ன லார்மொழி பங்கெரன் கனுவில்வந் தருளி. (௫௩)

ஒடி யுன்பொருட் டாகநாம் விறகெடுத்தழன்று
வாடி நின்பகைப் புறங்கடை வந்துசா தாரி
பாடி வென்றுநீன் பகைவனைத் துரந்தன மெனச்சொல்
லாடி னூர்விழித் தேனிது நிகழ்ந்ததென் றறைந்தான். (௫௪)

ஏவன் மைந்தர்போய் விளங்குவந் திசைத்ததும் வீணைக்
காவ லன்களு நிகழ்ச்சியு மொத்தலிற் கைக்கும்
பூவ லங்கலா னிஃதும் பொன்னகர்க் கூடற்
தேவர் தம்பிரான் நிருவினை யாட்டெனத் தெளிந்தான். (௫௫)

இகழ்ந்த கூற்றெறி சேவடிக்க ிடையறா நேசந்
திகழ்ந்த பத்திர னன்பையுந் தேவரைக் காப்பான்
அகழ்ந்த வாழிநஞ் சண்டவ னருளையும் வியந்து
புகழ்ந்து போய்மது ராபுரிப் புனிதனைப் பணியா. (௫௬)

பத்தர் யாழிசைக் கிழவனைப் பனைக்கைமா னெருத்தில்
வைத்து மாடநீ ணகர்வலஞ் செய்வித்து மலர்ந்த
சித்த மாழ்ந்திட வரிசைகண் மிதப்புறச் செய்து
தத் துமான் றொடைத் தேரினான் றன்மனை புகுவான். (௫௭)

தேவ ருந்தவ முனிவருந் தேவரிற் சிறந்தோர்
யாவ ருந்தமக் காட்செய விருப்பவ ரிருதாள்
நோவ வந்துமக் காட்செய்து றங்குறை முடித்தா
ராவ ரேலுமக் கனைவரு மேவல ரன்றோ. (௫௮)

ஆத லாலெனக் குடையர்நீ ருமக்குநா னடியேன்
நாத லாலெனக் கும்மொடு வழக்குவே நிலைநான்
ஓத லாவதோர் குறையுள தின்றுதொட் மெக்கு
வேத நீதனைப் பாடிலே கடனென விடுத்தான்.

(சுகை)

அரசு னல்கிய வெறுக்கைபூ ணுடைகள் பிறவும்*
பரசு நாவலர் மாணவர் யாவாக்கும் பகிர்ந்து
வரிசை யாலிசைக் கிளையொடு மனையிலவந் தெய்திக்
கரைசெ யாமெழிற் சிறந்திசைக் காவல னிருந்தான்.

(எ0)

வி ர கு வி ற் ற ப ட ல மு ற் றி ற் று.

ஆ திருவிருத்தம் - உ,க00.

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

முன்னவன் மதுரை மூதூர் முழுமுத லிசைவ லானே
இன்னிசை பாடி வென்ற தென்னுரை செய்கே னந்தத்
தென்னவன் சேரன் மாடே திருமுகங் கொடுத்துப் பாணர்
மன்னவன் நனக்குச் செம்பொன் வழங்கிய வழக்கஞ் சொல்வாம்.

(க)

இனிமதி யெமக்கீ தென்றா யாழ்வல்லோ னன்று தொட்டுப்
பனிமதி மருமான் கோயிற் பாணிசைக் கிழமை நீத்துக்
குனிமதி மீலைந்த நாடன் கோயின்முப் போது மெய்திக்
கனிமதி யன்பிற் பாடுங் கடப்படு நியமம் பூண்டான்.

(உ)

இத்தொழி லன்றி வேறு தொழிலிவற் கின்மை யாலே
பத்திர னிலம்பா டெய்தப் பொறுப்பரோ பழனக் கூடற்
சித்தவெம் மடிகள் வேந்தன் பொண்ணறைச் செல்வம் வெளவிப்
பத்தர்யா ழிடத்தோ ளேந்திப் பாவொன் காண வைப்பார்.

சிலபொலங் காசு சின்னாண் மணிக்கலன் சின்னாள் செம்பொற்
கலைவகை சின்னா ளம்பொற் சாமரைக் காம்பு சின்னாள்
அலர்கதி ரரிமான் சேக்கை யாடகத் தகடு சின்னாள்
குலமணி வருக்கஞ் சின்னாள் கொடுத்திடக் கொண்டிபோவான்.

கைவரும் பொருளைத் தந்த கள்வருந் தாணு மன்றி
எவ்வெவர் தமக்குந் தோற்றா தெரியிலிட் டழித்துஞ் சின்னஞ்
செய்வன செய்துந் தன்னைச் சேர்ந்தவ ரிரந்தோர் கைபார்த்
துப்பவர் பிறர்க்கு மாறு துதலியுட் கவலை தீர்ப்பான்.

(இ)

வைகலுங் கொடுப்போர் பின்னாண் மறுத்தன ராகப் போய்ப்போய்க்
கைதொழு திறைஞ்சி வாளா வருமவன் கலியின் மூழ்கி
உய்வகை வேறு காணா தொக்கலு மொக்க வாழிக்
கையற வனடய நோனா துறங்கினான் கனவி னெல்லை.

சித்தவெம் பெருமான் வந்து செப்புவா னப்பா கிம்பத்
தொத்தவன் கோசந் தன்னிற் றும்பியுண் கனியின் வெளவி
இத்தன மின்று காறு மீத்தன மெம்பா லன்பு
வைத்தவ னநிந்தார் சங்கை மனத்தனய் விகற்பங் கொள்வான்.

(ஈ)

மயலறக் கற்புக் காக்கு மகளிர்போற றுறவு காக்க
முயலும் யோகரி லுட்காப்பு முரசெறி புறஞ்சூழ் காப்புங்
கயலிலச் சினையு நிற்கக் கவர்ந்ததற் புதமிக் கள்வன்
உயிர்தொறு மொளித்த கள்வ னொருவனோ வபியே நென்பான். (அ)

கோமக் னினைய செய்தி யறியுமேற் கோசந் காப்போர்க்
காமுறு தண்ட நின்போ லன்பகத் தெம்மை வைத்த
தேமரு போந்தின் கண்ணிச் சேரமான் நனக்கிப் போது
நாமொரு முடங்க நீட்டி நல்குவம் போதி யென்னு. (ஆ)

மறைக்குரை செய்த வாக்கான் மதிமலி புரிசை யென்னுஞ்
சிறப்பியற் சீர்சால் செய்யுட் பாசுரஞ் செப்பித் தீட்டிப்
பிறைச்சடைப் பெருமா னல்கி மறைந்தனன் பெரும்பான் செல்வன்
உறக்கநீத் தாழிப் பாடி யுவகைமா கடலி லாழ்ந்தான். (க)

உ வ று.

வாங்கிய திருமுக மணிப்பட்ட டாடையிட்
டாங்கிறை யழிபணிந் தகன்று பத்திரன்
ஓங்கிய கோயிலை வலங்கொண் டொல்லென
நீங்கிமேல் வரைப்புல நெறிக்கொண் டேருவான். (கக)

கொல்லையுந் குறிஞ்சியுந் கொதிக்கும் வெம்பரற்
கல்லத ரத்தமுந் கடந்து முட்புறப்
பல்களைக் கனியடி யிடறப் பைப்பை
நல்வளந் கெழுமலை நாடு நண்ணினான். (கஉ)

அலைகட நெடுந்துகி லந்த நாடெனுந்
தலைமக டனக்குவான் நடவு குன்றுபூண்
முலையென விளங்கின முகத்திற் நீட்டிய
திலகமே யானது திருவஞ் சைக்களம். (கங)

அறமக ளாக்கமு மலரின் மேயசெந்
நிறமக ளாக்கமு நீதி சான்றபோர்
மறமக ளாக்கமும் வடசொற் நென்கலைத்
திறமக ளாக்கமுஞ் சிறந்த தந்தகர். (கச)

மண்புக ழந்தகர் மறுகின் மாடொரு
தண்புனற் சாலையிற் சார்ந்து ளாணிப்பால்
விண்புகழ் நீதியவ் வேந்தற் கன்றிராக்
கண்புனை நுதலினார் கனவிற் றோன்றினார். (கரு)

தென்னவன் மதுரையி லிருக்குஞ் சித்தர்யாம்
நின்னிடை வந்துளே நின்னைக் கண்டதான்
நன்னிதி வேண்டநம் மோலை கொண்டெந்
இன்னிசைப் பாணபத் திரனிங் கெய்தினான். (கசு)

மற்றீவற் கருநிதி கொடுத்து மன்னநீ
தெற்றென வரவிடு கென்று சித்தர்தாஞ்
சொற்றனர் போயினார் சுரக்குந் தண்ணளி
ஒற்றைவெண் குடையினு னுறக்க நீங்கினான். (கௌ)

கங்குல்வாய்க் கண்டவக கணவைப் பெண்ணையர்
தொங்கலான் தமரொடு சொல்லிச் சேற்கணுள்
பங்கினுள் திருமுகங் கொணர்ந்த பத்திரன்
எங்குளான் கொல்லெனத் தேட வெண்ணுவான்.

(க௧)

மற்றவர் தமைத்துரி வருக தில்லெனக்
கொற்றவ னேவலோர் குறுகி மாடமுந்
தெற்றியு நிகமமு மன்றுஞ் சென்றுசென்
மெற்றிகழ் மணிநக ரெங்குந் தேடுவார்.

(க௧)

தருமநீர்ப் பந்தரி வீருக்குந் தந்திரி
வருமிசைக் கிழவனைக் கண்டு வல்லெபோய்த்
திருமகற் குணர்த்தினார் சேனை யோடெழீஇப்
பெருமகன் பீரணர்தம் பிரானை நண்ணினான்.

(உ௦)

கண்டனன் முகிழ்த்தகைக் கமலஞ் சென்னிமேற்
கொண்டனன் பாடினன் கூத்து மாடினன்
தண்டென வீழ்ந்தன னன்பிற் றண்ணு
வண்டென மகிழ்ந்தனன் மன்னர் மன்னனே.

(உ௧)

வாங்கினன் திருமுக மலர்க்க னெற்றினன்
தாங்கினன் முடிமிசைத் தாமம் போன்மகிழ்
தூங்கினன் நடங்கணீர் துளிப்ப மெய்யெலாம்
வீங்கினன் பொடிப்பெழ வேந்தர் வேந்தனே.

(உஉ)

வேறு.

மின்னவிருஞ் செம்பொன்மணி மாடக் கூடன் மேயசுவன் யாமெழுதி விடு
க்கு மாற்றம், நன்னர்முடி லெனப்புலவர்க் குதவுஞ் சேர நரபாலன் காண்க
தன்போ னம்பா லன்பன் இன்னிசையாழ்ப் பத்திரன்நன் மாடே போந்தா னிரு
ந்தியங் கொடுத்துவர விடுப்ப தென்னத், தென்னர்பிரான் திருமுகத்தின் செய்தி
நோக்கிச் சேரர்பிரான் களிப்பெல்ல தெரியா னுடு.

(உ௩)

வேறு.

பொன்னின் தளிகை மிசைவைத்துப் புழைக்கை மதமான் தலையேற்றி
மன்னுங் கொளையாழ்ப் புலவனைமுன் வைத்துப் பின்னே தானிருந்து
மின்னுங் கதிர்கா லிணைக்கவரி வீசிப் பலவே நியங்கலிப்பத்
தென்னென் தளியா ரிசைத்தாரான் திருமா நகரை வலஞ்செய்யா.

(உ௪)

பஞ்ச தடவுஞ் சேறடியார் பலமங் கலங்கொண் டெதிர்போத
மஞ்ச தடவு நீள்குடுமி மாட மனையிற் கொடுபோகி
நஞ்ச தடவு மணிகண்ட னண்பன் தனைநன் னீராட்டி
அஞ்ச தடவி யோவியஞ்செய் தமைத்த மணிமண் டபத்தேற்றி.

(உ௫)

அம்பொற் தவிசிட் டருச்சனைசெய் தாறு சுவையின் னமுதருத்திச்
செம்பொற் கலவை நறுஞ்சாந்தந் தீம்பூ வாதி முகவாசம்
பைம்பொற் கலத்து வெள்ளிலைதீம் பழுக்காய் பிறவு முறைநல்கி
உம்பர்க் கிறைவன் திருமுகத்தி லுய்ப்ப தெனலா லுய்த்து மென.

(உ௬)

செம்பொ னறையைத் திறந்தழைத்துக் காட்டி யினைய திருவெல்லாம்
உம்பர் பெருமா னடியீர்நீ ருடையீர் கவர்ந்து கொண்மி னென
இம்பர் கிழற்றும் வெண்குடையா னிசைப்ப வெதிர்தாழ்ந் திசைக்கிழீவன்
நம்ப னருளுக் குரியீர்நீர் நல்கிற் றமையு மெனக் கென்ன.

(உ௭)

* பொன்னின் தளிகை - பொற்கலம்.

மன்னன் றுனெண் ணியவாற்றல் வழங்க வழங்க மறுத்துமறுத்
தின்ன நீரு மிசைக்கிழவ னிலங்கும் பொலம்பூ ணிருநிதியம்
பொன்னஞ் சிவிகை கரிபரிமான் பொற்புட் டாடை பலபிறவுந்
தன்ன தென்னு மளவாற்றற் றுனே கொள்ளத் தார்வேந்தன்.

(உஅ)

பின்னே ஓடியோ சேட்சென்று பெருமை சான்ற வரிசையினுந்
தன்னே ரிசையான் றனைவிடுத்து மீண்டா னாகத் தமிழ்மதுரை
மின்னேர் சடையா ரிசைத்தொண்டன் றுனு மீண்டு வெயில்விரிக்
பொன்னேர் மௌலி நிதிக்கிழவன் போல மதுரை நகர்புக்கான்.

(உக)

வந்து மதுரைப் பெருமானை வணங்கிக் கொணர்ந்த நிதியெல்லாம்
இந்து மருமா னகருள்ளார் யாரு மறிய யாவர்க்கும்
முந்தை வேத முதல்வர்க்கும் புலவோர் தமக்கு முறைநல்லு
சந்த யாழி னிசைப்பாணர் தரும மனையான் வைகினான்.

(உ௦)

திருமுகங்கொடுத்தபடலமுற்றிற்.

ஆட திருவிருத்தம் - உ,கஊக.

நாற்பத்துமூன்றாவது

பலகையிட்டபடலம்.

கருந்துழாய் முகிலொருபாற் கலந்தவர்பத் திரற்குந்தி
திருந்துதா ருதியனிடைத் திருமுகமீந் தனித்ததிது
வருந்தியாழ வனிசைப்ப மழைநூங்கு நள்ளிரவில்
இருந்துபா டென்பலகை யிட்டது உ மினிப்பகர்வாம்.

(ச)

முன்புடைய நாயகனை முப்போதும் புகுந்திறைஞ்சி
இன்புறமே முிசைக்கிழவ னிருநிதிய மருளியபின்
அன்புசிறந் தரையிரவு மடைந்துபணிந் தடல்விடையின்
பின்புறநின் றேழிசையும் பாடிவரும் பேறடைவான்.

(உ)

தொழந்தகையன் பருந்தேவர் தொகுதிகளுந் தொழத்திங்கட்
கொழந்தலைய நதியலையக் குனிக்கின்ற தனிக்கடவுள்
செழுந்தரளச் சிவிகையின்மேற் றேவிதிருப் பள்ளியறைக்
கெழுந்தருளும் போதுபணிந் தேத்துவா னோரிரவில்.

(ஊ)

இன்னிசையாழ்ப் பெரும்பாண னெவ்விடையு நடுத்தாறுந்
தன்னியம நெறியொழுக்கந் தவானென்ப துலகறியப்
பொன்னியலுஞ் சடைமௌலிப் புராணர்திரு வினையாட்டால்
அன்னிலையிற் கருங்கொண்மூ வார்த்தெழுந்த திசையெல்லாம்.

(சு)

தமிழ்துந்தரை புடைபரப்பித் தமொறித் திசைமயங்கத்
துடித்துவிட வாயரவஞ் சோர்ந்துகருண் டனையொதுங்க
இடித்துவிடின் கணம்புதைப்ப விருள்கான்று சலபதிமுன்
முடித்திடுவான் வரவிடுத்த முகிலேழும் வளைந்தவென.

(து)

கருங்கடலை விசும்பெடுத்துக் கவிழ்ப்பதென வெண்டாமை
நெருங்கிருளி னிருப்புக்கோ னிரைத்தென நிறங்கருக
ஒருங்குசொரிந் துள்ளுணரா ருள்ளம்போ லுட்புறம்பு
மருங்கொடுகீழ் மேலென்று தெரியாத மயங்கிருள்வாய்.

(சு)

மாமாநி யிடைநனைந்து வருவானம் மாநினைப்
பூமாரி யெனநினைந்து திருக்கோயில் புருந்தெய்தி
காமாரி தனைப்பணிந்து கருணைமா ரியினனைந்து
தேமாரி பொழிவதெனத் தெள்விளியாழ் வாசிப்பான்.

(எ)

விடைக்கடவுள் பின்னின்று வீணையிடத் தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம் பெறிந்துமிடம் றொலிபோக்கிப் பொலங்கொன்றைச்
சடைக்கடவுள் செவிவழிபோ யருட்பைங்கூழ் தலையெடுப்பத்
தொடைத்தமிழி னிசைப்பாணிச் சுவையமுத மடைதிறந்து.

(அ)

நரம்புநனைந் திசைமழுங்க நனைந்துடலம் பணிப்பவியைச்
வரம்பொழுது விரன்மிறைத்து வலிவாங்க மயிர்சிலும்ப
நிரம்பியசே நடிபுதைப்ப நின்றுநிறை யன்பிசையாய்
அரும்புதல்போ லென்புருக்கு மமுதவிசை பாடுமால்.

(ஊ)

வேறு.

மாதர் நகையாய் மதுரேச ருண்பலிக்கெம் மனைவாய் வந்து
காதன் முகத்தரும்பிக் காட்டியென் சிந்தை கவர்ந்தார் போலும்
காதன் முகத்தரும்பக் கையறவு தீரக் கலப்பேன் பாதி
பேதையுரு வாயிருந்தார் நாணிவிழித் தாவி பிழைத்தேன் போலும்.

(க0)

ஒண்ணுதலாய் வெண்டலையென நென்பலிக்கு நம்மனையி னூடே கூடந்
கண்ணுதலா ருள்ளாளக் கானமிசைத் தென்னுள்ளம் கவர்ந்தார் போலும்
கண்ணுதலார் பாடு மவியங்கண் டாகங் கலப்பேன் பாதி
பெண்ணுருவ மாயிருந்தார் வெள்கிவிழித் தாவி பெற்றேன் போலும்.

(கக)

ஐயரியுண் கண்ணாய் திருவால வாயுடையா ரையங் கொள்வான்
மையனகை செய்தென் வனமுலையின் மேற்செய்கை வைத்தார் போலும்
மையனகை செய்தென் வனமுலேமேற் கைவைப்ப மாழ்கிச் சோர்வேன்
தையலிடங் கண்டு நடுநடுகி விழித்தாவி தரித்தேன் போலும்.

(கஉ)

வேறு.

பாடுவா ரிருவர்க் கன்று பரிசிலாக் கொடுத்த சங்கத்
தோடுவார் செவியி லூட்டுந் தொண்டுகண் டிதன்மே னின்று.
பாடுவா யுனக்கே யிர்தப் பலகையென் ருழந்த வன்பின்
நாடுவார் விசம்பிற் கூறி நகைமணிப் பலகை யிட்டார்.

(கஊ)

இறையரு ளானை யஞ்சி யிட்டபொற் பலகை யேறி
நறை கெழு மதுர கீதம் பாடிநான் மறைகள் குடும்
அறைகழ லகத்துட் கொண்டு பலகையு மங்கைகொண்டு
மறைவழி யாழ்வல் லோன்றன் மனைவயிற் செல்லுமெலலை.

(கச)

மின்னுமா மேக நீங்கி விசம்புவாய் விளங்கித் தென்றல்
மன்னுமா மலையின் மேய மாதவன் குடித்த வைகற்
பொன்னுமா மணியு முத்தும் புலப்படக் கிடந்த வேலை
என்னமீன் விளங்கித் தோன்ற வேகியில் புருந்தா னிப்பால்.

(கி)

பாயிருட் படலங் கீண்டு பரிதிகண் விழித்துச் செங்கை
ஆயிரம் பரப்பி முநீ ரலைகட னீந்து மெல்லை
மாயிரு ஞாலங் காக்கும் வரகுண னிரவு தங்கள்
நாயகன் பாடற் கீந்த நல்லருட் பரிசில் கேட்டான்.

(கசு)

இன்னிசைக் கரசை யிட்ட பலகைமீ திருத்தி மன்னர்
மன்ன வ னிவனெ யெங்கண் மதுரைநா யகனென் றுன்னி
மின்னிவர் மணிப்பூ ணல்கி வினேநில மிகவு நல்கி
நன்னிதி வெறுப்ப நல்கி வரிசையா னடத்தி வந்தான்.

(கஎ)

வேறு.

இறையருள் வரிசை பெற்றபத் திரனு மேறுயர்த் தவரைநாற் போதும்
முறையினால் வழிபட் டொழுதுவா னுக முடிசெழு வரகுண வேந்து
மறைமுத லடிகள் வந்துவந் தணையால் வழத்துவான் சிலங்கல் கழிய
நிறைபெருஞ் சுடரோன் றிருவுரு வடைந்து நெறியினா னொரு மடைந்தான். (1)

ப ல் கை யி ட் ட ப ட ல மு ற் றி ற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உ,கசுஅ.

நாற்பத்துநான்காவது

இசைவாது வென்ற படலம்.

கூட லம்பதியி லாடக மேருக் கொடிய விற்குரிசி லடியவ னுக்குப்
பாட லின்பரிசி லாகிய செம்பொற் பலகை யிட்டபடி பாடின மன்னான்
வீட ரும்பொருவில் கற்புடை யாளோர் விறலி யைப்பரம னிறையருள் பற்றி
மாட கஞ்செறியும் யாழ்வழி பாடி வாது வென்றவர லாறு மிசைப்பாம். (க)

வரகு ணன்குதி யடைந்தபி னம்பொன் மெளலி சூடிய விராச விராசப்
புரவ லன்புலி மடந்தையை வேட்டுப் புயந்த ழீஇக்கொடு நயந்தரு நான்றிற்
பரவு மன்பதை புரந்தொழு கந்தப் பஞ்ச வற்குரிய ரஞ்சன வுண்கண்
மரபின் வந்தமட வார்பல ரேனை மையல் செய்யுமட வார்பலர் மாதோ. (உ)

ஆன்ன போகமட வாரு ளொருத்தி யரச னுக்கமுது மாவியு மாகும்
மின்ன னொன்மதுர கீத மிசைக்கும் விஞ்சை யினறுறைய லாளவ னுக்கும்
பன்ன காபரண னின்னிசை பாடும் பததி ரன்பொருவில் கற்புடை யாட்டும்
மன்னு கீதவினை யாலிகள் மூள வருதி காத்தன்மட மாது பொருளாய். (க)

பாடி னிக்கெதிரொர் பாடினி தன்னைப் பாட வீட்டிவன் படைத்த செருக்கை
ஈட ழிப்பவென வெண்ணி யெழீஇத்தன் னிறைம கற்கல் திசைத்தலு மந்தத்
தோடி நப்பொரு கயற்கணி ளாடான சொன்ன வாறெழுது மன்னவர் மன்னன்
நாடி யத்தகைய விறலியை யீழ நாட்டி னும்வர வழைத்து விடுத்தான். (சு)

பந்த யாழ்முதுகு தைவர வீட்டுப் பாட லாயமிரு பக்கமு மொய்ப்ப
வந்த பாடினி மடந்தையு மன்னர் மன்ன னைத்தொழுதொர் கின்னர மாதிற்
சந்த வேழிசை மிழற்றின னின்றா டன்னை நோக்கியொரு மின்னிடையாண்மேற்
சிந்தை போக்கிவரு திப்பழி நோக்காத் தென்ன ருக்கரசு னின்னது செப்பும். (1)

பத்திரன்மனைவி தன்னைமெய் மூன்னர்ப் பாடுதற்கழையதற்கவ ளாற்றா
துத்த ரஞ்சொலினும் யாமவள் சார்பா யுனைவி லக்கினும் விடாது தொடர்ந்தே
சித்த நாணமுற வஞ்சின மிட்டிச் செல்ல னில்லென வளைந்துகொ ளென்று
எய்த்த துண்ணிடை யினை யிருக்கைக் கேகி நாளைவரு கென்று விடுத்தான். ( )

வேறு.

னென்ன ரின்னிசைப் பத்திரன் பெருந்தகை விழைவி
தன்னை யங்கழைத் துளத்தொன்று புறத்தொன்று சாற்றும்
என்னொ முன்னிசை பாடுவா ருளர்கொலோ விங்கென்
றுன்னி வந்திருக் கின்றன னிசைவலா ளொருத்தி. (௭)

ஆட மைத்தடந் தோளிநா யவளொடுங் கூடப்
பாட வல்லையோ பகரெனப் பாடினி பகர்வாள்
கோட ருந்தகைக் கற்புமிக் கூடலெம் பெருமான்
விட ருங்கரு ணையுமெனக் கிருக்கையால் வேந்தே. (௮)

பாடி வெல்வதே யன்றிநான் பரிபவ முழந்து
வாடு வேனலே னென்றுரை வழங்கலு மதுக்கால்
ஏடு வார்த்துழ லவனையு மிருக்கையுத் திருந்தான்
நீடு வார்திரைப் பொருநையந் தண்டிதை நிருபன். (௯)

மற்றை வைகலல் விருவரைப் பஞ்சவன் மதுரைக்
கொற்ற வன்றன தவையிடை யழைத்துநேர் கூட்டிக்
கற்ற வேழிசை கேட்டுமுன் கலத்தினும் போந்த
வெற்றி வேன்மதர் நெடுங்களுள் விறலியை வைதாள். (௧௦)

குற்ற மெத்தனை யெத்தனை குணங்களாய்த்க் கோலுக்
குற்ற தெய்வமே திசைப்பதெவ் வுயிருடம் புயிர்மெய்
பெற்ற வோசையெவ் வளவவைக் குத்தரம் பேசி
மற்றை னோடுபா டில்லையெல் வசையுனக் கென்றாள். (௧௧)

இருமை யும்பெறு கற்பினா ளியம்புவாள் கலத்தின்
வரும் ரும்பெற்ற கல்வியும் வாதின்மே லூக்கப்
பெருமை யும்பலர் விரும்புறு பெண்மையின் செருக்குந்
திரும் கன்சுவை யறியவாய் திறக்கவேண் டாவோ. (௧௨)

நெய்யுண் பூங்குழன் மடவரா னின்னொடும் வாது
செய்யும் பூசலுக் கெதிரலாற் றீயவாய் திறந்து
வையும் பூசலுக் கெதிரலேன் மானம்வீற் றுன்போல்
உய்யும் பாவைய ரேயதற் கெதிரென வுரைத்தாள். (௧௩)

வென்றி மீனவன் விலக்குவான் போலெதிர் விலக்கித்
துன்று தார்க்குமுன் மடந்தைமீர் பாடுமின் னோற்றோர்
வென்ற மாதரர்க் கடிமையாய் விடுவதே சபதம்
என்று மானமுண் டாக்கலு மீழநாட் டரிவை. (௧௪)

முந்தி யாழிடந் தழீஇக்குரல் வழிமுழிற் விரல்போய
உந்த வேபெரு மிதநகை யுட்கிடந் தரும்பச்
சந்த வேழிசை யிறைமகன் முழ்செவித் கன்பு
வந்த காதலாண் மழலையி னமுதென வார்த்தாள். (௧௫)

வீணை வாங்கினன் மாடக முறுக்கினள் விசித்து
வாண ரம்பெறிந் திருசெவி மடுத்தன ரியக்கர்
நாண மெல்லிர னடைவழி நாவீன யமுதம்
பாணர் கோமகன் விநவியும் பலர்செவி நிறைந்தான். (௧௬)

அரச னுட்குடையிந்தில ரவைக்கிளத் துள்ளார்
விரைசெய் வார்துழற் பாழனி பாடலை வியந்தார்
புரசை மாணிரைப் பூழிய னிலங்கையிற் போந்த
வரைசெய் குங்குமக் கொங்கையாள் பாடலை மகிழ்ந்தான். (௧௭)

வேறு.

தென்னவ னுட்கோ ளெல்லை தெரிந்தன ரவையத் துள்ளார்
அன்னவன் புகழ்ந்த வாறே புகழ்ந்தன ரவணீத் தானே
முன்னவ னருளைப் பெற்று மும்மையுந் துறந்தோ ரேனும்
மன்னவன் சொன்ன வாறே சொல்வது வழக்கா நன்றே. (௧௮)

பொன்றளி ரனையாண் மையற் புதுமது நுகர்ந்து நீது
நன்றறி யாத கன்னி நாடவ னவையை நோக்கி
இன்றொரு நாளிற் நேரத் தக்கதோ விதுவென் றந்த
வென்றடு வேற்க னாரைப் போமென விடுத்தான் மன்றோ. (௧௯)

மருவிய வாய மேத்த விருந்தினுண் மனைவந் தெய்திப்
புரவலன் றனது பாட்டைப் புகழ்ந்ததே புகழ்ந்த தாகப்
பெருமிதந் தலைக்கொண் டானுப் பெருங்களிப் படைந்து மஞ்சத்
திருமல ரனைமே லார்வந் தினைத்தினி திருந்தா ளிப்பால். (௨௦)

வணங்குறு மருங்கிற் கற்பின் மடவரன் மதங்கி தானும்
அணங்கிறை கொண்ட நெஞ்ச ளங்கயற் கண்ணி பாகக்
குணங்குறி கடந்த சோதி குரைகழ லழக்கீ மெய்கி
உணங்கினள் கலுழ்கண் ணீர ளொதுங்கின் றிதனைச் சொன்னாள். (௨௧)

தென்னவ னாகி வையஞ் செய்யகோல் செலுத்திக் காத்த
மன்னவ வழுதி வார வழிவழக் குரைப்ப தானுண்
அன்னவன் கருத்துக் கேற்ப வவையரு மனைய ரானார்
பின்னடு நிலைமை தூக்கிப் பேசுவார் யாவ ரையா. (௨௨)

உன்னருட் டிணைசெய் தென்பா லுறுகணைய் துடைப்ப தென்ன
மின்னனாய் நீயே நாளை வெல்லுமா செய்து மஞ்சேல்
என்னவா காய வாணி யீறிலா னருளாற் கேட்டு
மன்னருங் கற்பி னாடன் மனைபுகுந் திருந்தாண் மன்றோ. (௨௩)

அன்றுபோன் மற்றை ஞான்று மழைத்தனன் பாடல் கேட்டுக்
குன்றுபோற் புயத்தா னென்னந் கூறிய வாறே கூற
மன்றுளார் பலரு மன்ன வண்ணமே சொன்னார் கேட்டு
நின்றபாண் மடந்தை பாண்டி. நிருபனை நோக்கிச் சொல்வாள். (௨௪)

தென்னரே றனையாய் ஞால மனுவழிச் செங்கோ லோச்சும்
மன்னரே றனையாய் வார வழக்கினை யாத லானீ
சொன்னவா றவையுஞ் சொல்லத் துணிந்தது துலைநடி வன்ன
பன்னகா பரணர் முன்போய்ப் பாடுகேம் பாடு மெல்லை. (௨௫)

இருவரேம் பாட்டுங் கேட்டுத் துணிந்திவள் வென்றா ளென்றா
ஒருவர்சந் நீதியிற் சொன்னாற் போதுமென் றுரைத்தாள் பாண்டித்
திருமக னனைய வாறே ஸ்ரீரீரீர்செய்மி னென்ன
மருவளர் குழலி னுர்த மண்புகுந் திருந்தார் பின்னாள்.

(௨௭)

வேறு.

தென்ற னாடனு மந்திரச் செல்வரும்
நன்று தீதுணர் நால்வகைக் கேள்வியே
ஒன்ற வேகி யொளிவிடு வெள்ளிமா
மன்ற வாணர்மா மண்டபத் தெய்தினார்.

(௨௮)

எய்தி யம்மட மாதரை யிங்குறச்
செய்தி ரென்னத் திருமக னேவலோர்
நொய்தி னோழ நொழத்தழைத் தாரொடு
மைதி கழந்த விழியார் வருவரால்.

(௨௯)

பழமை யார்தவப் பாடினி வந்தெனக்
கழமை யாவனின் றையமின் றுலெனக்
கொடுமை யார்மனக் கோட்டச் செருக்கொடுங்
கடுமை யாகவந் தாள்கலத் தின்வந்தாள்.

(௩௦)

கற்பு மிக்கெழு கற்புந் கருத்தினிற்
சிற்ப ரஞ்சுடர் சேவடி மேல்வைத்த
அற்பு மிக்கெழு மெல்லவந் தாளரோ
பொற்பு மிக்கூள பத்திரன் பொன்னனாள்.

(௩௦)

அலங்கு மாரமோ டங்கத மாதிபல்
கலன்க டாங்கிக் கலைஞர் குழாத்திடை
இலங்கு மாட மதுரைக் கிறைவரும்
புலங்கொ னாவலர் போல்வந்து வைகினார்.

(௩௧)

அந்த வேத்தவை தன்னி லருங்கலம்
வந்த வேய்த்தடந் தோளிரை மாதரான்
முந்த வேத்திரை பாடினண் முந்தையோர்
சிந்தை வேட்டொன்றுஞ் செப்பின ரில்லையால்.

(௩௨)

வீணை தோளிட னேந்திய வெண்மலர்
வாணி பாட விருக்கையின் வைகியே
யாண ரம்பெறிந் தின்னிரை யோர்ந்தெழீஇப்
பாணர் கோமகன் பன்னியும் பாடுமால்.

(௩௩)

வேறு.

குடங்கை நீரும் பச்சிலையு மிடுவார்க் கிமையாக் குஞ்சரமும்
படங்கொள் பாயும் பூவணையுந் தருவாய் மதுரைப் பரமேட்டி
படங்கொள் பாயும் பூவணையுந் தருவாய் கையிற் படுதலைகொண்
டிடங்க டோறு மிரப்பாயென் றேச வார்த்தென் பேசுவனே.

(௩௪)

தேனார் மொழியார் விழிவழியே செல்லா தவர்க்கே வீடுன்று
நானு வேதப் பொருளுரைத்தாய் நீயே மதுரை நம்பரனே
நானு வேதப் பொருளுரைத்தாய் நீயே பாதி நாரியரு
ஆனா யென்று பிறப்பித்தா லடியென் விடையே தறைவேனே.

(௩௫)

* நால்வகைக்கேள்வி- கீதஞானம், இலயஞானம், சுருதிஞானம், காள்
ஞானம்.

வரத னுகி யெவ்வுயிர்க்கு மாயா விருத்தி வலியடிக்ச்
சரத மாண வீட்டின்பந் தருவாய் மதுரைத் தனிமுதலே
சரத மாண வீட்டின்பந் தருவாய் வீடு பெறுவார்போல்
விரத யோக நிலையடைந்தா யென்பார்க் கென்னுன் வீளம்புவனே. (௧௬)

வேறு.

கண்ணுதன மதுரைப் பிரானையிவ் வாறு கருதிய பாணியாற் கனிந்து
பண்ணுதல் பரிவட் டணைமுத லிசைதூல் பகர்முதற் றெழிவிரு நான்கும்
எண்ணுறு வார்தல் வழத்திடன் முதலா மெட்டிசைக் கரணமும் பயப்ப
மண்ணவர் செவிக்கோ வானவர் செவிக்கும் வாக்கின னாவனை யமுதம். (௧௭)

இடையினோ டேனைப் பிங்கலை யியக்க மிகந்நூழ லந்தொடுத் தியக்கி
நடுவுறு தொழிலாற் பிரமந் திராந்த நடைபெற விசைக்கு முள்ளாளம்
'மிடறுவின் காண்கண் ணிமைத்திடா ளெயிறு வெளிப்படாள் புருவமே னிமிராள்
கொழிந்து துடியாள் பாடி-ஹ மதுகேட் டனைவருங் குதூகல மக டந்தார். (௧௮)

கன்னிநா டெடயான் கைதவ னெனும்பேர்க் காரணந் தேற்றுவா னெனத்தான்
இன்னிசை யறிஞ் னுகியு முன்போ லியம்புவா னொருப்படு கின்றான்
முன்னவ னருளார் நன்மனக் கோட்ட முரண்கெடப் பொதுமையா னோக்கி
இன்னவ டானே வென்றன னென்ற னினையவா நனைவரு மொழிந்தார். (௧௯)

கரியுரை மொழிந்த கைதவ னிலங்கைக் கைதவப் பாடினி கழுத்திற்
புரிமுழன் மாதை யிருத்தென விருத்தும் போதுமை யிடங்கரந் திருந்த
அரியநா வலி தற்புத மீதற் புதமென வரைத்தவை காண்
விரிகதிர் மின்போன் மறைந்தனர் யாரும் வியந்தனர் பயந்தனர் லேந்தன்.

செங்கணை நழக ராடலீ தென்றே யாவருந் தெளிந்தன ரேத்தி
அங்கணு யகர்தந் கருணையின் நிறனு மடியவ ரன்பையும் தூக்கித்
தங்கணு ரருவி பெருகவா னந்தத் தனிப்பெருஞ் சலதியி லாழ்ந்தார்
வங்கமேல் வந்தாள் பிடர்மிசை யிருந்த மாணிகழ விழவியை மன்னன். (௨௦)

வேறு.

மன்னவர் வலிக ளெல்லாந் தெய்வத்தின் வலிமுன் னில்லா
அன்னமா தெய்வஞ் செய்யும் வலியெலா மரண்மூன் றட்ட
முன்னவன் வலிமுன் னில்லா வெணப்பலர் மொழிவ தெல்லாம்
இன்னபான் மகளிற் காணப் பட்டதென் றிறும்பூ தெய்தா. (௨௧)

மின்னியல் சடையி னானே விடைகொடு வலஞ்செய் தேடி
இன்னிய மியக்கஞ் செய்ய வெழில்கொடன் கோயி லெய்தித்
தொன்னிதி பெற்றான் போலச் சூணபான் டியனைப் பெற்று
மன்னிய மங்குச்சி வீங்க வைகினு னிராச ராசன். (௨௨)

இசைவாதுவென்றபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨,௧௯௨.

பன்குடிக்குமுலகொடுத்தபடலம்.

இருளைக்கர் தரத்தில் வைத்தான் நன்னிடத் தென்று மன்பின்
தெருளைத்தந் தலட்டு மாறந் தெரிவைவைய யிசையால் வெல்ல
அருளைத்தந் தனித்த வண்ண மறைந்தனர் தாயாய்ப் பன்றிக்
குருளைக்கு முலைத் தாவி கொடுத்தவா நெடுத்துச் சொல்வாம். (க)

முறையென விமையோர் வேண்ட முளைத்தநஞ் சயின்று சான்றாய்
உறையென மிடற்றில் வைத்த வும்பரான் மதுரைக் காரந்
திறையென வெறிநீர் வைகைத் தெற்குது குருவி ருந்த
துறையென வுளதோர் செல்வத் தொன்மணி மாட மூதுள். (உ)

தருநாத னாதி வாழே குரு விருந்து நோற்பக்
குருநாத னெனப்பேர் பெற்றுக் கோதிலா வரந்தந் தேற்றில்
வருநாதன் சித்தி ரத்தேர் வலவனா ருடனே கஞ்சத்
திருநாதன் பரவ வைகி யிருக்குமச் சிறந்த வுரிள். (ங)

சுகலனென் ரொருவே ளாள் நவன்மனை சுகலை யென்பாள்
இகலருந் கற்பி னாள்பன் னிருமகப் பெற்றாள் செல்வப்
புகலருந் செருக்கா லன்ன புதல்வரைக் கடியா ராகி
அகலருந் களிப்பு மீது ரன்பினால் வளர்க்கு நாளில். (ச)

தந்தையுந் தாயு மாயத் தறுகண்மிக் குடைய ராகி
மைந்தரும் வேட ரோடு கூடிவெங் காளில் வந்து
வெந்தொழில் வேட்டஞ் செய்வார் வெயில்புகாப் புதற்கீழெய்தி
ஐத்தவித் திருந்து நோற்குந் குரவனை யங்குக் கண்டார். (ரு)

கைத்தலம் புடைத்து நக்குக் கல்லும்வெம் பரலும் வாரி
மெய்த்தவன் மெய்யிற் ருக்க வீசினார் வினையை வெல்லும்
உததமன் விக்கஞ் செய்தார் தவத்தினுக் குவரென் றுன்னிச்
சித்தநொந் தினைய வஞ்சத் தியரைச் செயிர்த்து நோக்கா. (ரூ)

தொழுந்தொழின் மறந்து வேடத் தொழிலுழந் துழல்வீர் நீர்மண்
உழுந்தொழி லுடைய நீராற பன்றியி னுதரத் தெய்திக்
கொழந்தழ லினைய வேனக் குருளையாய்த் தந்தை தாயை
சுல முறுமி னென்னா விட்டனன் கடிய சாபம். (எ)

பாவத்தை யினைய மைந்தர் பன்னிரு பேரு மஞ்சிச்
சாவத்தை யேற்றெப் போது தணிவகிச் சாப மென்ன
ஆவத்தை யகற்று மீசு னருட்கழ னினந்து வந்த
கோவத்தை முனிவு செய்தக் கடவுளர் குரவன் கூறும். (அ)

என்னையா னுடைய கூட லேகநா யகனே யுங்கட்
கன்னையாய் முலைத் தாவி யளித்துமே லமைச்ச ராக்கிப்
பின்னையா னந்த வீடு தருமெனப் பெண்ணோர் பாகன்
மன்னையா தரித்தோன் னான்னான் பன்னிரு தனயர் தாழும்.

* விக்கினம் என்பது விக்கம் எனரூயிற்று.

(80)

(55)

(52)

(55)

(கடி)

(80)

(கக)

(56)

(கடி)

(கக)

மதியைநேர் வகிர்ந்துகொள்வி யணையவான் மருப்புவுவங்
கதியவேழ மீதுதாது காலுநீல முகையினீள்
நுதியவே னுழைந்தசெம்பு னுழில்வீழ முதிரகீர்
முதியகான வகையின்மீது மொய்த்ததீயை யொத்தவே. (௨௦)

மள்ளரோசை துடியினோசை வரியினோசை வாள்போய்
தள்ளவீழ் விலங்கினோசை தப்பியோடு மானின்மேற்
றுள்ளநாய் குரைக்குமோசை காணமுடு தொக்குவான்
உள்ளுலா யுடன்றொவிக்கு முருமினோசை புரையுமால். (௨௧)

இன்னவேறு பல்விலங் கெலாமலைத் திலங்குவேன்
மன்னரேறு தென்னர்கோ மகன்குடக்கி னேருவான்
அன்னபோதொ ரேனமேன வரசிருக்கு மடவியாய்
முன்னரோடி வந்துநின்று வந்தசெய்தி மொழியுமால். (௨௨)

வேறு.

எங்களுக் கரசை கேட்டி யிங்குள விருக மெல்லா
திங்களுக் கரசன் கொன்று வருவென்ற நென்று செப்ப
வெங்களிப் படைந்து பன்றி வேந்தனு மடுபோ ராற்றச்
சங்கையுற் றெழுந்து போவான் றன்னுயிற் பெடையை நோக்கா. (௨௩)

இன்றுபாண் டியனை நேரிட் டிருஞ்சம ராடி வென்று
வன்றிறல் வாகையோடு வருகுவ னேயோ வன்றிப்
பொன்றுவ னேயோ நீயுன் புதல்வரைப் பாது காத்து
நன்றிவ ணிருத்தி டென்ன நங்கைப்பே டின்ன கூறும். (௨௪)

ஆவியங் ழேக விர்த வாகமிந் கிருப்ப தேயிப்
பாவியோ மேன ளிர்தப் பறழினை வகுத்த தெய்வம்
மாவம ராடி வென்று வருதியேல் வருவே னன்றி
நீவிளிந் திடத்து மாய்வே னிழலுக்குஞ் செயல்வே றுண்டோ. (௨௫)

போதுக மெழுக வென்னப் பொருக்கென வெழுந்து நீலத்
தாதுற மேனப் பாட்டி. * தன்புடை தழுவிச் செல்லும்
பேதுறு பறழை தூக்கிப் பின்றொடர்ந் தணைந்து செல்லக்
காதெயிற் றெறுழி வேந்தன் காலென நடந்தா னன்றே. (௨௬)

பல்வகைச் சாதி யுள்ள பன்றியின் கணங்க ளெல்லாம்
வெல்படைத் தறுகட் சேனை வீரராய் முன்பு செல்லச்
செல்லெனத் தெழித்துச் செங்கட் டியுக மான மெண்ணும்
மல்லல்வாம் புரவி மேல்கொண் டெழுந்தனன் வராக வீரன். (௨௭)

முற்படு தூசியாக நடக்கின்ற முரட்காற் பன்றி
மற்படு சேனை நேரே வருகின்ற மன்னர் மன்னன்
வெற்படு தடந்தோள் வன்றான் வீரர்மேற் சிறிச் செல்லப்
பிற்பட பொதுங்கி வீரர் பெய்தன ரப்பு மாரி. (௨௮)

சொரிந்தன சோரி வெள்ளஞ் சொரிந்தன வீழ்ந்த யாக்கை
சரிந்தன குடர்க ளென்பு தகர்ந்தன வழம்பு மூளை
பரிந்தன சேனங் காகம் படர்ந்தன வுயிரு மெய்யும்
பிரிந்தன வேன கின்ற பிறைமருப் பேன வீரர். (௨௯)

* எனப்பாட்டி. - பெண்பனறி; “பாட்டி யென்பது பன்றியு நாயும்”
தொல். பொருள். மரபு. கூடு.

பதைத்தன ரெரியிற் சிறிப் பஞ்சவன் படைமேற் பாய்ந்து
கிதைத்தனர் சிலரைத் தள்ளிச் செம்புனல் வாயிற் சோர
உதைத்தனர் சிலரை வீட்டி யுரம்புதை படக்கோ னேறி
வதைத்தனர் சிலரை நேரே வகொந்தனர் சிலரை மாடோ. (௧௦)

தாள்கிதைத் தாருஞ் சில்லோர் தலைகிதைத் தாருஞ் சில்லோர்
தோள்கிதைத் தாருஞ் சில்லோர் தொடைகிதைத் தாருஞ் சில்லோர்
வாள்கிதைத் தாருஞ் சில்லோர் வரையறுத் தலரோன் நீட்டும்
நாள்கிதைத் தாருஞ் சில்லோர் நராதிபன் சேனை வீரர். (௧௧)

கண்டனர் கன்னி நாடு காவல னமைச்சர் சீற்றங்
கொண்டனர் முசல நேமி கூற்றென வீசியார்த்தார்
விண்டனர் மாண்டார் சேனை வீரரு மனைய வெல்விப்
புண்டவ முழிற்று வேந்தைப் புடைநின்ற பேடை நோக்கா. (௧௨)

ஏவிய சேனை யெல்லா மிறந்தன வினிகாஞ் செய்ய
லாவதென் வாளா நாடு மழிவதிங் கென்னை தப்பிப்
போவதே கருமமென்று புகன்றதத் துணையை நோக்கிச்
சாவதை யஞ்சா வேனத் தனியர சொன்று சாற்றும். (௧௩)

துண்ணறி வுடைய ராகி நூலொடு பழகி னாலும்
பெண்ணறி வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத லாலும்
கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய் மானம்
எண்ணறி வுடையோர்க் கெல்லா மிழக்குடைத் தன்றோ வீதால். (௧௪)

தூங்கிருள் வறுவாய்ச் சிங்க மிரண்டுறை துறையின் மாடோர்
வாங்கிரு மருப்புக் கேழல் வந்துநீர் பருகி மீளும்
வீங்கிரு னுடற்கா ரேன மொன்றுறை துறையில் வீரர்
தாங்கிரு மடங்க னீர்க்குத் தலைப்பட வஞ்ச மன்றே. (௧௫)

அத்திட மரபின் வந்து பிறந்துளே னாத லாலே
கைத்திடு தாரான் வீரங் கவர்ந்திசை திசையும் வானும்
வைத்திட வல்லே னன்றி மடிந்திட வல்லே னாகி
பொய்த்திடு முடம்பே யன்றிப் புகழுடம் பழிவ துண்டோ. (௧௬)

வேறு.

நீநில் லெனத்தன் பெடைதன்னை நிறுத்தி நீத்தென்
காளில் லெனவாழ் கருமாவின் கணங்க ளெல்லாம்
ஊனில் லுயிருண் டனமென்றினி யோடல் கூடற்
கோனில் லெனவார்ப் பவனபோலக் கொதித்து நேர்ந்தான். (௧௭)

நிலத்தைக் கிளைத்துப் பிலங்காட்டி. நிமிர்ந்த தூள்வான்
நலத்தைப் புதைப்பத் தனியேன வரவு நோக்கி
வலத்தைப் புகழ்ந்தான் வியந்தான் சிலவாங்கி வாளிக்
சூலத்தைச் சொரிந்தான் பொருரைத்துறைக் கொற்கை வேந்தன். (௧௮)

குறித்துச் செழியன் விடுவாளியைக் கோல வேந்தன்
பறித்துச் சிலவாளியை வாய்கொடு பைம்பு லென்னக்
கறித்துச் சிலவாளியைக் கால்கொடு தேய்த்துத் தேய்த்து
முறித்துச் சிலவாளியை வாலின் முறித்து நின்றான். (௧௯)

மானம் பொருது மதியின்வழி வந்த வேந்தன்
தானம் பொருது கவிழ்க்கும்புகர்த் தந்தி கையில்
ஊனம் பொருத முசலங்கொடுத்தேறி யுய்த்தான்
ஏனம் பொருதார்த் திடியேற்றி நெழுந்த தன்றே. (௪௦)

தந்திப் பொருப்பைத் துணிக்கென்று தழன்று சீற்றம்
உந்திக் கதலிக் கொழுந்தண்டென ஓசற் கையைச்
சுந்திப் பிறைவா ளெயிரோச்சிச் சிதைத்து வீட்ட
முந்திக் கடுந்தேர் மிசைப்பாய்ந்தனன் மூரித் தாரான். (௪௧)

திண்டேர் மிசைநின் றடனேமி திரித்து விட்டான்
கண்டேன வேந்தன் விலக்கிடுங்குங்காலிற் பாய்ந்து
தண்டே ருள் "1த் தகர்த்தானபரி தன்னிற் பாய்ந்து
வண்டேறு தாயன் விடவேலை வலந்தி ரித்தான். (௪௨)

சத்திப் படைமேல் விடுமுன்னர்த் தறுகண் வீரன்
பத்திச் சுடர்மா மணித்தார்ப்பரி மாவின் பின்போய்
மொத்திக் குடர்செம் புனல்சோர முடுகிக் கோட்டார்
குத்திச் செகுத்தான் பொறுத்தானலன் கூடல் வேந்தன். (௪௩)

மண்ணிற் குதித்து வலிகண்டு வராக வேந்தை
எண்ணித் தலையிற் புடைத்தான்கை யிருப்புத் தண்டார்
புண்ணிற் படுசெம் புனலாறு புடவி போர்ப்பு
விண்ணிற் புகுந்தானீ சுடர்கீறி விமான மேலால். (௪௪)

வேனிற் கிழவோனில் விளங்கி வியந்து வாறோர்
தேனிற் பொழிபூ மழைபெய்ய நனைந்து தெய்வக்
கானத் தழுதுண் டிருகாது களித்து வீர
வானத் தழுதுண் டரமங்கையர் கொங்கை சேர்ந்தான். (௪௫)

வேறு,
பின்றுணையாய் பெடைத்தனி யேனம்
என்றுணையாய் விருப்பது கற்போ
வென்றில நேனும் விசும்படை வேனல்
என்றிகல் வேந்தை யெதிர்த்த துருத்தே. (௪௬)

விறனவில் பேட்டை விளிப்பது வேந்தர்க்
கறனல வென்றவ னுள்வினை மள்ளர்க்
கிறைமக னுன சருச்சர நென்றோர்
மறமக னேர்ந்தம ராட வளைந்தான் (௪௭)

நனிபொழு தாடம ராடின னஞ்சிற்
கனிசின வன்பெடை காய்சின வேடத்
தனிமக னைத்தரை வீட்டின தாற்றல்
இனியிலை யென்ன விளைத்துயிர் சோர்வான். (௪௮)

இரும்புசெய் தண்டினை யிம்மென வோங்கிப்
பொரும்பெடை சென்னி புடைத்து விளிந்தான்
விருந்தின ராயிரு வோரும் விமானத்
தருந்திறல் வான மடைந்தன ரன்றே. (௪௯)

வன்றிறன் மன்னவர் மன்னவ னுந்தன்
பொன்றிகழ் மாநகர் புக்கன னிப்பாற்
பன்றி விழுந்து பருப்பத மாகா,
கின்றது பன்றி நெடுங்கிரி யென்ன.

(௫௦)

அன்று தொடுத்த னுக்கது பேராய்
தீன்றும் வழங்குவ திம்பரி லத்தக்
குன்றி லருந்தவர் விஞ்சையர் கோபம்
வென்றவ ரெண்ணிலர் வீடுற நோற்பார்.

(௫௧)

வேறு.

என்று கூறிய வருந்தமிழ்க் கிறைவனை நோக்கித்
துன்று மாதவ ரறிவிலாச் சூகர வுருவக்
குன்றின் மீதருத் தவரெலாந் கோதற நோற்று
கின்ற காரணம் யாதெனக் குறுமுனி நிகழ்த்தும்

(௫௨)

வேனில் வேளென விளங்குவிச் சாதர னென்னு
தான யாழ்மகன் புலத்தியன நவத்தினுக் கிடையு
முன பாண்டையப் பன்றியாச் சபித்தன னறவோன்
ஏன மாகுவோ னுய்வதென் றெனக்கென முனிவன்.

(௫௩)

மன்னர் மன்னனாந் தென்னவன் வந்துநின் வனத்திற்
முன்னு பல்வகை விலங்கெலாந் தொலைத்துனை மாய்க்கும்
பின்ன ரிவ்வுருப் பெறுகெனப் பணிததன னியக்கன்
அன்ன வாறுவந் திறத்துபின் பழவுரு வடைப்தான்.

(௫௪)

ஆய புண்ணிய விஞ்சைய னாகமாய்க் கிடந்த
தூய நீரதா லவ்வரை மீமிசைத் துறந்த
பாய கேள்விய நிறைகொளப் பட்டதெவ் வுயிர்க்கும்
நாய னுர்மது ரேசரு நயந்தவ னுறைவார்.

(௫௫)

என்ற கத்தியன் விடைகொடுத் தியம்பின னிப்பாற்
பன்றி யேற்றையும் பாட்டியும் பைம்புனத திட்டிச்
சென்ற விர்தபின் பன்னிரு குருளையுந் திகைப்புந்
றன்ற லக்கனோ யுழந்தமை யாரளந் துரைப்பார்.

(௫௬)

ஒடு கின்றன தெருமர லுறுவன நிழலைத்
தேடு கின்றன தாய்முலைத் தீயபால் வேட்டு
வாடு கின்றன தாகவெம் பசுநனி வருத்த
வீடு கின்றன வெயில்சட வெதும்புகின் றனவால்.

(௫௭)

இன்ன வாறிவை யணங்குறு மெல்லேவேல் வல்ல
தென்ன ராகிய தேவர்க் டேவரந் கயற்கண்
மின்ன னொளாடு மின்னவிர் விமானமீ தேறி
அன்ன கானகத் திச்சையா லாடல்செய் திருந்தார்.

(௫௮)

ஏன மென்பற முறுகனோய்க் கிரங்கின ரிச்சை
ஆன வன்டிதந் தத்துய ரகற்றுவா னீன்ற
மான வன்புடைப் பேடையின் வடிவெடுத்த தயருந்
கான வொப்பறழ் கலங்கனாந் கலங்கநேர் வந்தார்.

(௫௯)

* பன்றி ஏற்றை-ஆண்பன்றி. "ஏறு மேற்றைடி மொருத்தலுந் களிறும்***
யாத்த வாண்பாற் பெயரென மொழிப." தொல். பொருள். மரபு. உ.

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம். உருக

கிட்டு கின்றதந் தாயெதிர் சூட்டியுங் கிட்டி
முட்டு கின்றன மொய்ப்பன முதுகுறத் தாவி
எட்டு கின்றன கால்விசைத் துதறிவன நிலத்தை
வெட்டுகின்றன குதிப்பன வோடுவ மீள்வ. (௧௦)

ஏன மின்னமுங் காண்பரி தாழீய வேனம்
ஆன மெய்ம்மயிர் முகிழ்த்திடத் தழுவிமோந் தருளின்
மான மென்முலை யருத்திமா வலனும்வன் றிறனும்
ஞான மும்பெருந் தகையுநந் குணங்களு நல்கா. (௧௧)

துங்க மாமுக மொன்றுமே ருகர முகமா
அங்கம் யாவையு மானுட யாக்கைய வாக்கிக்
கங்கை நாயகிண் கடவுளர் நாயகன் கயற்கண்
மங்கை நாயகன் கருணையார் திருவுரு மறைந்தான். (௧௨)

இம்மை யிப்பவத் தன்னையா யினிவரு பவமுஞ்
செம்மை செய்தசே தனத்தையுஞ் சேதனஞ் செய்தார்
எம்மை யெப்பவத் தாயினு மெனைப்பல வுயிர்க்கும்
அம்மை யப்பராய்க் காப்பவ ரவரலா லெவரே. (௧௩)

பன்றிக்குட்டிக் குமுலகொடுத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨,௨௫௫.

நாற்பத்தாறுவது

பன்றிக்குட்டிகளினமந்திரிகளாக்கியபடலம்.

தந்தை தாயிழந் தலமரு குருளையைத் தாயாய்
வந்து நாயகன் முலகொடுத் தருளிய வகையீ
தந்த வாறிரு மைந்தரு மந்திர ராகி
எந்தை யார்கிவ புரம்புகுந் திருந்தவா நிசைப்பாம். (௧)

ஆதி நாயகன் திருவுரு மறைந்தபி னனைய
கோதி லாநிரண் டேனமாக் குமரநுந் காலைச்
சோதி யாநிரண் டருக்கர்போற் றேன்றியப் பொருப்பில்
ஓதி யாய்ந்தபல கலைஞரா யொருங்குவீந் திருந்தார். (௨)

அனைய ராயவர் வைகுநா ளறைபுனற் கூடந்
புனித் நாயக னருட்டிற் முயிர்க்கெலாம் பொதுவாய்
இனிய வாவன வென்பதை யாவருந் தேற
வனிதை பான்மொழி மங்கைதன் மனாளனை வினவார். (௩)

வெவ்வி லங்கினும் வெய்யவா யசேதன விலங்காம்
இவ்வி லங்கெயிற் றேனமென் குருளைகட் கிரங்கிக்
கைவி லங்கினை பெய்தநீ கருணையாய் முலைந்
திவ்வி லங்கறி வகற்றிய தியாதென விறைவன். (௪)

அகில வேதமு மாகம பேதமு நமமை
சகலசீவத யாபர னென்றுரை சால்பால்
இகலில் சேதன மசேதன மாகிய விரண்டும்
புகலில் வேறல வெமக்கவை பொதுமைய வ்தனூல். (ரு)

தாயி ழந்துலெம் பசித்தழ லகஞ்சுடத் தழன்று
காயு மாதபம் புறஞ்சுடக் காணிடைக் கிடந்து
தியு மேனமென் குருளைக டெருமர விரங்கி
ஆயு மாய்முலை யளித்துயி ரளித்தன மதனூல். (சு)

அளவி லாற்றலுந் திறனுநல் லரும்பெறற் கல்வி
வினைவு ஞானமுந் கிடைத்தனர் மீனவந் கிளிமேல்
வளைவி லாதகோ லமைச்சராய் வலம்பல பெருக்கிக்
களைவில் பாசநீத் தெம்பெருந் கணத்தவ ராவார். (எ)

என்று நாயக னாயகிக் கிறைகொடுத் தியம்பி
அன்று மீனவன் கணவில்வந் தரசுகள் பன்றிக்
குன்றி லேனமா முகத்தராய்ப் பன்னிரு குமரர்
வென்றி வீரராய் வைகுநர் மிக்கறி வுடையார். (அ)

அவரை நின்கடைக் கமைச்சராக் கோடியென் றளவில்
சிவப ரஞ்சுட ரருள்செயச் செழியர்கோ வேந்தன்
கவல ருங்களிப் புடையனாய்க் கண்மலர்ந் டிதழுமான்,
தவழ் நெடுந்திரைக் கருங்கட ரத்தினீந் தெல்லை. (க)

மாண்ட கேள்விசான் மந்திரர்க் குணர்த்தியம் மலைமேற்
காண்ட கேனமா வீரரைக் கொணர்கெனக் கருணை
பூண்ட காவல னமைச்சரும் போயவர்க் கண்டு
வேண்ட விரரு மீண்டினார் மீனவன் நிருமுன். (க0)

வந்தி றைஞ்சிய வராகமா மைந்தரை நேர்கண்
டந்த மில்களிப் படைந்துவேந் தமைச்சியற் கிழமை
தந்து வேறுபல் வரிசையுந் தக்கவா நல்கிக்
கந்து சீறிய கடகரிக் கைதவன் பின்னர். (கக)

பழைய மந்திரக் கிழார்மடப் பாவைபோல் வாரை
விழவு சால்கடி மங்கலம் விதியிற் புணர்த்தி
அழகி தாமென நடத்தினா னினையரும் வீரக்
கழலி னாற்கொரு கவயமுந் கண்ணுமாய் நடப்பார். (கஉ)

வேறு.

உடம்பா நிரண்டிற் குயிரொன்றென வொன்றி யைவாய்
விடம்பா யரவம் விழுங்கும்மிரை யொத்து நெஞ்சந்
திடம்பாடு கொள்ள வினைவாங்கிச் செழியன் கல்வி
இடம்பாடு நூல்கும் பயன்போன்மகிழ் வெய்த நின்றார். (கங)

ஃல்லாவின் பாவ னுந்தேன்கலந் தென்னப் பன் னூல்
வல்லாரு மாகி. மதிதுட்பரு மாகிச் சோர்வில்
சொல்லா லடையார் மனமுங்களி தூங்கச் சொல்லிப்
பல்லார் பிறர்சொற் பயனாய்ந்து கவர வல்லார். (கசு)

பழையே மிறையுட் கொளப்பட்டமென் றேமாப் பெய்தார்
உழையேவல் செய்யுஞ் சிறுர்போல வொதுங்கி வேந்தன்
விழவே ததனை விடம்போல வெறுத்து வெஃகார்
அழல்போ லனுகா நகலார்நிழ லன்ன நீரார்.

(கரு)

மறுக்குஞ் செயனீத்து நடக்கையின் வையத் தோரை
ஒறுக்கும் பொருளும் பணிகேட்கையி னென்ன லாரைச்
செறுக்கும் பொருளும் கவரார்வினை செல்வ மாக்கள்
இறுக்கும் பொருளே யிறைவற்கிவ ரீட்டுஞ் செல்வம்.

(கசு)

மறத்தாம வேலான் மனக்கொள்கைத் நெஞ்சன் வான
நிறத்தாடி நீழ லெனத்தோற்ற நிறுத்து மற்ற
தறத்தா நெனி லாற்று வ ரன்றெனி லாக்க மாவி
இறத்தான் வரினு மனத்தானு மிழைக்க வெண்ணார்.

(கஎ)

வேறு.

இன்னவா ரொழுகும் பன்னிரு வேரு மீகையுந் தருமழும் புகழந்
தென்னர்கோ மகற்கு வைகலும் பெருகத் திசையெலாம் விசயமுண் டாக்கிப்
பன்னகா பரணன் சிவபுர மடைந்து பரண்கண நாத்தருட் கலந்து
மன்னிவீற் திருந்தார் மன்னர்மன் னவனும் வான்பத மடைந்துவீற் திருந்தான்.

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கியபடல முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - உ,உஎஊ.

நாற்பத்தேழாவது

கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடலம்.

வரிக்குருகிப் பத்திரற்குப் பலகையிட்ட மணிகண்டன்
அரிக்குருளை வடிவான வடல்வீரர்க் கரசன்பார்
பரிக்குமமைச் சிவலளித்த பரிசுரைத்தாம் பசுபதிபாற்
கரிக்குருவி குருமொழிகேட் டருளடைந்த கதைபகர்வாம்.

(க)

வேறு.

மன்னவ னிராச ராசன் வானவர்க் கரச னான
பின்னவன் குமர னான பெருவலி மடங்க லன்னான்
துன்னல ரடுபோர் சாய்க்குஞ் சகுணபாண் டியனீர் ஞாலம்
இன்னநீர்த் தறக்கோ லோச்சி யீர்ங்குடை நிழற்று நாளில்.

(உ)

ஆற்றல்சா லொருவன் மேனா ளாற்றவு மறனே யாற்றி
மாற்றமில் சிநிது பாவஞ் செய்தந்த வலத்தால் வந்து
தேற்றமில் கயவா யாகிச் செனித்தலாற் காசு மாதி
கூற்றென ஆற்றஞ் செய்யக் குருத்சோர் தலையதாதி.

(ஊ)

புட்கெலா மெளிதா யூறு பாடஞ்சிப் புரத்துள் வைகி
உட்கிளை வனத்துட் போகி வழிமருங் கொருசார் நிற்குங்
கட்கவிழந் தொழுகப் பூத்த கவிழினர் மரமேல் வைகி
வெட்கமீ ஞாரச் சாம்பி வெய்துயிர்த் திருக்கு மெல்லை.

விடையவனீன்று பூசு மெய்யவன் பூண்டுகண்டித்
தொடையவன் புறம்பு முள்ளூர் தூயவன் குடையுங் கையில்
உடையவன் றரும தீர்த்த யாத்திரை யொழுக்கம் பூண்ட
நடையவ னொருவ னந்த நறுந்தரு நிழலிற் சார்ந்தான். (௫)

இருந்தவன் சிலரை நோக்கி யியம்புவா னெவர்க்கும் பேறு
தருந்தலர் தீர்த்த மூர்த்தித் தன்மையிற் கிறந்த வன்பு
வருந்தமிழ் மதுரை பொற்றா மரைத்தடஞ் சுந்த ரேசப்
பெருந்தகை யென்று சான்றோர் பேசுவ ராத லாலே. (சு)

ஓரிடத் தனைய மூன்று விழுப்பமு முள்ள தாகப்
பாரிடத் தில்லை யேனைப் பதியிடத் தொன்றே யென்றுஞ்
சீருடைத் தாகுங் கூடற் செழுநக ரிடத்தம் மூன்றும்
பேருடைத் தாகு மென்றும் பிறிதொரு பதியா தென்றான். (எ)

இம்மது ரேசன் சேவித் தேத்துவோர்க் கெனிய னாகிக்
கைம்மலர் நெல்வி போலக் கருதிய வரங்க ளெல்லாம்
இம்மையி னுடனே நல்கு மேனைய தலத்து வானோர்
அம்மையி னன்றி நல்கா ராதலா லதிக னென்றான். (அ)

மற்றது கேட்டுக் கொம்பர் வைகிய கயவாய் ஞானம்
பெற்றது பறவை யாகிப் பிறந்ததும் பிறவுந் தேற்றம்
உற்றது நாமிக் சன்ம மொழிப்பதற் கறவோ னிங்ஙன்
சொற்றதே யுறுதி யென்று துணிவுகொண் டெழுந்த தன். (க)

ஆய்மலர்க் கான நீங்கி யாடக மாடக் கூடற்
போய்மலர்க் கனக கஞ்சப் புண்ணியப் புனரோய்ந் தாம்பல்
வாய்மலர்க் கயலுண் கண்ணுண் மனாளனை வலஞ்செய் தன்பிற்
ரோய்மலர்க் கழலி னானை யகத்தினாற் றொழுதாச் சித்தே. (க௦)

இன்னன மூன்று வைகல் கழிந்தபி னெம்பி ராட்டி
தன்னமர் காத லானைத் தாழ்ந்தெதிர் நோக்கி யைய
என்னையி க் கயவாய் செய்யுஞ் செயலிதன் வரவியா தென்ன
முன்னவ னதன்றன் செய்தி வரவெலா முறையாற் கூரு. (க௧)

பத்திமை நியமம் பூண்ட பறவைமேற் கருணை நாட்டம்
வைத்திமை யாத முக்கண் மறைமுத லொருசேய்க் கன்று
நித்திய நிலைமை நல்கி நேர்ந்தவெங் கூற்றைக் காய்ந்த
சத்திய ஞான மித்திஞ் சயத்தினை யுபதே சித்தான். (க௨)

உவறு.

உவமை யற்றவ னுரைத்த மந்திரஞ்
செவிம தெத்தலுஞ் சிற்று ணர்ச்சிபோய்ப்
பவம சுற்றிடப் படுக ரிக்குரீஇ
கவுலை வீட்டரன் கழல்வ ழுத்துமால். (க௩)

எண்ணி லாவயிர்க் கிறைவ போற்றிவான்
நண்ணி லாமதிச் சடிவ போற்றியென்
புண்ணி யப்பயன் போற்றி யங்கயற்
ண்ணி நாதகின் கருணை போற்றியா (க௪)

தெளித வின்றியேசெய்த தீமையால்
விளியு மெண்ணையு மாளல் வேண்டுமோ
எனிய ரெங்குளா ரென்று தேர்ந்துதேர்ந்
தீளியை யாபுதுன் னருளின் வண்ணமே.

(கடு)

உம்மை நல்லற முடைய நீர்மையால்
இம்மை யிம்மனு வியம்பி னாயிது
அம்மை நன்னெறிக் கேது வாதலான்
மும்மை யுந்நல முடைய மொய்ம்பினேன்.

(கசு)

ஆயி னும்மெனக் கைய வேர்க்குறை
தீய புள்ளெலா மூறு செய்தனைக்
காயு லானமுங் கழியக் கண்டபேர்
ஏயெ னும்பழக் கெளிய னாயினேன்.

(கஎ,

என்ன வக்ருரீஇ யியம்ப வெம்பிரான்
அன்ன புட்கெலாம் வலியை யாகெனப்
பின்னு மக்ருரீஇ தாழ்ந்து பேதையேற்
கின்னு மோர்வரந் தருதி யென்றதால்.

(கஅ)

வலியை யென்பதென் மரபி னுக்கெலாம்
பொலிய வேண்டுமெப் போது நீசொன
ஒலிய மந்திர மோதி யோதிநாங்
கலியை வெல்லவுங் கருணை செய்கென.

(கக)

ஆவ தாகவென் நமரர் நாயகன்
மூவெ ழுத்தினான் முடிந்த வம்மனு
தாவி நெய்வத மிருடி சந்தமோ
டோவி லோசைமூன் றொடுதெ ருட்டினான்.

(உரீ)

தே வ று.

குருமொழி பயின்று முள்வாய்க் குருவிதன் குலனுந் தன்போல்
அருமறை முதல்வ னீந்த வாற்றலாற் பறவைக் கெல்லாம்
பெருமைசால் வலியா நென்னும் பெயரவா யுலகின் மன்னக்
கருமணி கண்டன் செம்பொற் கணைகழ லடிசேர்ந் தன்றே.

(உக)

இக்கரிக்குருவி தானேந் நெய்திய வரத்தைத் தன்போல்
ஒக்கலு மெளிதா வெய்தப் பெற்றதா லுலகின் மேன்மை
தக்கவ னொருவன் வாழத் தன்கிளை வாழ்வ தென்ன
மிக்கவ ரெடுத்துக் கூறும் பழமொழி விளக்கிற் நன்றே.

(உஉ)

தே வ று.

ஈச னாழக்கன் பில்லார்போ லெளியா ரில்லை யாவர்க்கும்
ஈச னாழக்கன் புடையார்போல் வலியா ரில்லை யாவர்க்கும்
ஈச னாழக்கன் பின்மையினு லெளிதாய்த் திரிந்த விக் கயவாய்
ஈச னாழக்கன் புடைமையினுல் வலிதா யிற்றே யெவ்வுயிர்க்குமீ.

(உஉ)

கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடல முற்றிற்று.

நாற்பத்தெட்டாவது

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.

அதன் தீநூ விமான மழகியார்
பத்தி தந்த பறவைக்கு மந்திர
சித்தி தந்த திறனிது நாரைக்கு
முத்தி தந்த கருணை மொழிகுவாம். (க)

தேக்கு நீர்வைகை நாட்டொரு தென்புலத்
தாக்கு மரடவைப் பொன்றுள தவ்வயின்
வீக்கும் யாழ்செயும் வண்டுக்கு வீழ்நற
வாக்கு தாமரை வாவிடொன் றுள்ளதால். (உ)

ஆழ மிக்க கயந்தலை யத்தலை
வாழு மீன மனைத்தையும் வாய்ப்பெய்து
குழ நந்துமுத் தீனுந் துறைக்கணை
தாழ்வ தோர்செய்ய தாண்மட நாரையே. (ங)

சிறிய நாண்மழை யின்றியச் சேயிதழ்
வெறிய தாமரை யோடை வியன்கரை
இறைகொ ணுரை யிருவினப் பெளவுமும்
வறிய தாகி வறப்ப வறந்ததால். (ச)

நுரைசெ நிட்டன நோன்கிறை நாரையும்
இரைவி ரும்பியவ் வாவி யிகந்தொரீஇ
விரைய வந்தொரு கானிடை வீழ்ந்ததாற்
புரையி லோர்க்கிட னாகும் பொங்கர்வாய். (ரு)

முத்த ராண முனிவர் குழாத்தொடுஞ்
சுத்த வானந்த வாரியுட் டோய்ந்துதன்
சித்த மாசு கழிஇச்சிவ மாகிய
சத்தி யத்தவ மாமுனி தங்குமால். (சு)

கூப்பி டெல்லை குணித்துச் சதுரமா
யாப்ப மைந்துசுந் நெங்கும் படித்துறைக்
கோப்ப மைந்து குளிர்சந்தி யாமடங்
காப்ப மைந்தோர கயந்தலை யுள்ளதால். (ஏ)

விரைசெய் சண்பகம் பாகிரி வேங்கைதேன்
இரைசெய் வஞ்சி யிலஞ்சி குராமரா
நிரைசெய் கஞ்சக நீண்மரு தாகியா
உரைசெய் பன்மர மும்புறத் துள்ளவால். (அ)

அந்த வாவியின் பேரதோ தீர்த்தமென்
நிறை ஞால மியம்புவ தாலிரை
முந்த வாவு முடுக்க வெழுந்துமுன்
வந்த நாரை யதன்கரை லைகுமால். (ஈ)

ஆய்ந்த மாதவ ரப்பினி தத்தடந்
தோய்ந்து தோய்ந்தந் கெழுந்தொறுந் தோட்புறஞ்
சாய்ந்த வார்சடைக் கற்றையிற் றத்துமீன்
பாய்ந்து பாமிந்து புரள்வன பார்த்தரோ.

(க௦)

ஈண்டை யித்தவத் தோர்நிரு மேனியைத்
தீண்ட வெத்தவஞ் செய்தன வேகொலென
முண்டை மீனமக் காகா வெனவிரை
வேண்டு நாரை வெறுத்தந் கிறுத்ததால்.

(க௧)

வேறு.

தன்னிகர் தவத்தோர் யாருந் தடம்படிந் தேறி நித்த
மன்னிய கரும முற்றிச் சந்தியா மடத்தில் வைகி
மின்னிய மஞ்ஞ் சூடி வேந்தனா யுலகந் காதத
பொன்னியற் சடையான் கூடற் புராணநா லோது கின்றார்.

(க௨)

அண்ணலெம பெருமான் செய்த வருள்வினை யாட்டு மாகிப்
பண்ணவன் கிறப்புந் கூடற் பழம்பதிச் சிறப்புந் தீர்த்தத்
தெண்ணருஞ் சிறப்புஞ் சேர்ந்தோர்க் கெளிவரு மிறைவ னென்னுமீ
வண்ணமு மெடுத்துக் கூறக் கேட்டவரு வதியு நாரை.

(க௩)

மடம்படு மறிவு நீங்கி வல்லினைப் பாசம் வீசித்
திடம்படு மறிவு கூர்ந்து சிவபரஞ் சோதி பாதத்
திடம்படு முன்பு வாடுவன் நீர்த்தெழு வெழுந்து நாரை.
தடம்படு மாடக் கூடற் றனிகர ரடைந்து மாதோ.

(க௪)

வாங்கிய நிரைசூழ் பொற்றா மரைபடிந் திமையா வேழந்
தாங்கிய விமான மேய தலைவனைத் தாழ்ந்து சூழ்ந்து
தேங்கிய வருட்க ணைக்கத் தெரிசித்துத் திருமுன் வைகி
ஒங்கிய கருணை மேனி யுள்ளுறத் தியானஞ் செய்து.

(க௫)

இந்நிலை நியம மூவைந் தெல்லைஞான் நியன்று பின்னாள்
அந்நிலை யொழுரு நாரை யாடக கமலந் தோய்வான்
வன்னிலை மதில்கூழ் ஞாங்கர் வந்துழிப் பசியால் வெந்து
மின்னிலை வேல்போற் றுள்ளு மீன்கவர்ந் துணரு மென்னா.

(க௬)

சிறிதுளத் துள்ளி நாதன் நிருவருள் வலத்தாற் பின்னர்
அறிவுவர் தச்சோ விந்த வறப்பெருந் தீர்த்தத் துள்ளே
எறியுமீ னருந்த வாசை யெழுந்ததே யெனக்கிப் போதிப்
பிறவியென் றெழிவ தென்னாப் பேரஞ ரடைந்து பின்னும்.

(க௭)

சுந்தரச் செம்மல் பாதத் துணைமல ரன்பிற் றோய்ந்து
சுந்தைவைத் திருக்கு மெல்லை தேவரு மறையுஞ் செய்யும்
வந்தனைக் கரியா னாரை மனநிலை வழுவாய்த் தோன்றி
எந்தமக் கினியாய் வேண்டும் வரமென்கொ வியம்பு கென்றான்.

(க௮)

வேறு.

செய்ய கான்மட நாரையுஞ் சென்றுதாழ்ந்
தைய நேயிப் பிறவி யறுத்துநின்
மெய்யர் வாழ்சில லோகத்தின் மேவிநான்
உய்ய வேண்டுமொன் நின்னமு முண்டரோ.

(க௯)

வள்ள லென்மர புள்ளவு மற்றைய
புள்ளு மிந்தப் புனித மலர்த்தடத்
துள்ள மீனியி ருண்ணினெக் காஷமுந்
தள்ளொ ணுத பழிவந்து சாருமே.

(௨௦)

என்று மித்த்டு மீனில வாகநீ
நன்று சால்வர நல்கென வெள்ளிமா
மன்று ளானும் வரந்தந்து போயினான்
சென்று நாரை சிவலோக்குச் சேர்ந்ததால்.

(௨௧)

இயங்க னைந்து மியம்ப விமானமேற்
புயங்க ணுன்குமுக் கண்களும் பொற்பவான்
வியங்கொள் பூமழை வெள்ளத்து ளாழ்ந்துபோய்
வயங்கொ ணந்தி கணத்துள் வதிந்ததே.

(௨௨)

அன்று தொட்டின நளவும்பொற் றுமரை
என்று ரைக்கு மெழின்மல ரோடையிற்
சென்று கைத்துத் திரிகின்ற மீனலால்
ஒன்று மற்றன நீர்வா முயிர்களும்.

(௨௩)

வேறு.

தன்கினை யன்றி வேற்றுப் பறவைக டாமுந் தன்போல்
நன்கதி யடைய வேண்டிற் தேகொலிந் நாரை செய்த
அன்பினில் வியப்போ வீச னருளினில் வியப்போ வன்பந்;
கின்புரு வான வீச னன்பருக் கெளிதே தைய.

(௨௪)

வேறு.

ஹக்கு றும்புக் கனைகட்டு மண்ணின்மேல்
அறப்பெ ரும்பயி ராக்கிய தன்பயன்
ஈறக்க நல்கிட வுண்டு செருக்குவான்
ஹக்க மெய்தி யிருந்தான் சுருணனும்.

(௨௫)

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடல முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௨,௩௨௧.

கூடற்காண்டமுற்றிற்று.

மு ன் ரு வ து திருவாலவாய்க்கர்ண்டம்.

நாற்பத்தொன்பதாவது

திருவாலவாயானபடலம்.

பாயுடையார் விடுத்தபழி யழல்வழுதி யுடல்குளிப்பப் பதிக மோதுஞ்
சேயுடையா ரணந்தினைக்குஞ் செவியுடையா ரளவிறந்த திசைக ளெட்டுங்
தோயுடையார் பொன்னிதழித் தொடையுடையார் விடவரவஞ் சுற்று மாஸ
வாயுடையார் புகழ்பாடப் பெறுவேமேல் வேண்டுவதும் மனித யாக்கை. (க)

வேதனெடு மாலாதி விண்ணாடர் மண்ணாடர் விரத யோகர்
மாதவர்யா வருங்காண மணிமுறுவல் சிறிதரும்பி மாடக் கூடல்
நாதனிரு திருக்கரந்தொட் டம்மியின்மேல் வைத்தகய னாட்டச் செல்வி
பாதமல ரெழுபிறவிக் கடனீந்தும் புணையென்பர் பற்றி லாதோர். (உ)
வேறு.

ஒலவாய மறைக டேரு வொருவன்றன் னுலகந் தன்னைச்
சேலவா யுழலு நாரைக் கருனிய செயலீ தம்ம
வாய் மணிகேர் கண்ட னெடியநான் மாடக் கூடல்
அலவா யாகச் செய்த வருட்டிற மெடுத்துச் சொல்வாம். (ஔ)

சித்திர மேரு வென்ற திரண்டதோட் சுருணன் பின்பு
சித்திர விரதன் சித்ர பூடணன் நிண்டேர் வல்ல
சித்திர துவசன் வென்றிச் சித்திர வருமன் வன்றோட்
சித்திர சேனன் சீர்சால் சித்ரவிக் கிரம னென்போன். (ச)

மணிகெழு தேரி ராச மார்த்தாண்ட னிராச ரூடா
மணியணி முடிய ராச சார்த்தால வழுதி சிந்தா
மணிகிகர் துவச ராச குலோத்தமன் மடங்கா வென்றி
மணிதிகழ் பொலம்பூ னாயோ தனப்பிர வீணன் மன்றோ. (ரு)

இயம்பருந் திறவி ராச குஞ்சரன் பரவி ராச
பயங்கரன் கைக்கும் பைந்தா ருக்கிர சேனன் பாரைச்
சயங்கெழு தோண்மே லேந்து சத்துஞ் சயன்வீ மத்தேர்
வயங்கெழு மன்னன் வீம பராக்ரம வழுதி மாதோ. (சு)

பெய்வளை விர்தை சேர்ந்த பிரதாப மார்த்தாண் டப்பேர்தீ
தெவ்வடு சிலையான் நேர்விக் கிரமசஞ் சுகன்றே ரார்போர்
வெளவிய சமர கோலா கலனெனும் வாகை வேலான்
அவ்விய மவித்த் சிந்தை யதுலவிக் கிரம னென்போன். (ஏ)

எழில்புனை யதுல கீர்த்தி யெனவிரு பத்தி ரண்டு
வழிவழி ஷமந்த ராகி வையகங் காத்த வேந்தர்
பழிதவி ரதுல கீர்த்தி பாண்டியன் நன்பா லின்பம்
'பொழிதர வுதித்த கீர்த்தி பூடணன் புரக்கு நாளில்.

(அ)

கருங்கட' லேழுங் தூயற் கரைகடந் தார்த்துப் பொங்கி
ஒருங்கேழுந் துருத்துச் சீறி யும்பரோ டும்ப ரெட்டுப்
பொருங்கட கரியு மெட்டுப் பொன்னெடுங் கிரியு நேமிப்
பெருங்கடி வரையும் பேரப் பிரளயங் கோத்த தன்றே.

(ஆ)

அப்பெருஞ் சலதி வெள்ளத் தமிழந்தன வழிவி லாத
எப்பெரும் பொழிலு மேழு தீபமு மிவற்றுட் டங்கி
நிற்பன செல்வ வாள் திணைகளு நீண்ட சென்னிப்
பர்ப்பத வகையு மீறு பட்டன வாக வங்கண்.

(க௦)

தேனிழி குதலைத் தீஞ்சொற் சேனெடுங் கண்ணி கோயில
வானிழி விமானம் பொற்றா மரைவினை யாட்டின் வந்த
சூனிழி யிடபக் குன்றங் கரிவரை நாகக் குன்றம்
மானிழி வரைவ ராக வரைமுத லழிவி லாத.

(க௧)

வெள்ளநீர் வறப்ப வாதி வேதியன் ஞால முன்போல்
உள்ளவா றுதிப்ப நல்கி யும்பரோ டும்ப ரேனைப்
புள்ளொடு விலங்கு நல்கிக் கதிருடற் புத்தேண் மூவர்
தள்ளரு மரபின் முன்போற் தமிழ்வேந்தர் தமையுந் தந்தாண்.

(க௨)

வேறு.

அங்கியை மதிமர பெண்ணு மாழியுட்
டங்கிய கலையெணன் கிரட்டி தன்னெடும்
பொங்கிய நிலாமதி போலத் தோன்றினுன்
வங்கிய சேகர வழுதி மன்னனே.

(க௩)

தாளணி கழலினுன் றங்க ணையகன்
கோளணி புரிசைகுழ் கோயில் குழுவோர்
வாளணி கழநகர் சிறிது வைகவைத்
தாளரி யேறென வவனி காக்குநாள்.

(க௪)

செய்யகோன் மனுவழி செலுத்து நீர்மையாற்
பொய்கெழு கலிப்பகை புறந்தந் தோடத்தன்
வையகம் பல்வளஞ் சுரப்ப வைகலும்
மெய்கெழு மன்பதை மிக்க வாலரோ.

(க௫)

பல்குறு மானுடப் பரப்பெ லாமொருங்
கல்குற விடங்குறை வாக வாய்மதுப்
பில்குறு தாரினுன் பிறைமு டித்தவன்
மல்குறு கோயிலின் மருங்க ரெய்தினுன்.

(க௬)

கறையணி கண்டனைத் தாழ்ந்து கைதொழு
திறையு வ நின்னருள் வலியி னிந்நிலப்
பொறையது வாற்றுவேற் கீண்டிப் போதொரு
குறையதுண் டாயின தென்று கூறுவான்.

(க௭)

இத்தனை மாக்களு மிருக்கத் தக்கதாப்
பத்தனங் காணவீப் பதிக்க ணாகியே
வைத்தறை செய்திடும் வரழ்பு காண்கிலேன்
அத்தீமற் றதனைவின் றறியக் காட்டென்றான். (௧௮)

ஊண்ணிய பொருளினு னுண்ணிதா யவர்
விண்ணிழி விமானகின் றெழுந்து மீனவன்
திண்ணிய வன்பினுக் கெளிய சித்தராய்ப்
புண்ணிய வருட்கட லாகிப் போதுவார். (௧௯)

வேறு.

பாம்பி னாற்கடி சூத்திரங் கேரவணம் பசந்தாட்
பாம்பி னாற்பரி நூல்சன்ன வீரம் † வெம் பருவாய்ப்
பாம்பி னாற்பு... குண்டலம் பாதகிங் கிணினான்
பாம்பி னாற்கர கங்கணம் பரித்தனர் வந்தார். (௨௦)

வந்த யோகர்மா மண்டப மருங்குநின் றங்கைப்
பந்த வாலவா யரவினைப் பார்த்துரீ யிவனுக்
கிந்த மாநக ரெல்லையை யளந்துகாட் டென்றார்
அந்த வாளரா வழபணிந் தழகளை வேண்டும். (௨௧)

பெரும விந்நக ரடியனேன் பெயரிலுல் விளங்கக்
கருணை செய்கியென் றிரந்திடக் கருணையங் கடலும்
அருண யீர்துநேர்ந் தீனையதே யாகெனப் பணித்தான்
உருகெழுஞ்செல வுரகமு மொல்லெனச் செல்லா. (௨௨)

கீட்டி சைத்தலைச் சென்றுதன் கேழ்கினர் வாலை
கீட்டி மாநகர் வலம்பட நிலம்பழந் துடலைக்
கோட்டி வாலைவாய் வைத்துவேற் கொற்றவற் கெல்லை
காட்டி மீண்டரன் கங்கண மானது கரத்தில. (௨௩)

சித்தர் தஞ்சின கரத்தெழுந் தருளினார் செழியன்
பைத்த வாலவாய் கோலிய பழகவ டெடுத்துச்
சுத்த நேயிமால் வரையினைத் தொட்டகழந் தெடுத்து
வைத்த தாமென வகுத்தனன் மஞ்சு குழிஞ்சி. (௨௪)

தென்றி சைப்பரங் குன்றமும் வடகிசை யிடபக்
குன்ற முங்குடக் கேடக நகரமுங் குணபாற்
பொன்ற லங்கிழித் தெழுபொழிற் பூவண நகரும்
என்று நாற்பெரு வாயில்கட் கெல்லையா வகுத்தான். (௨௫)

அனைய நீண்மதி லாலவாய் மதிவென வறைவர்
னைய வார்பொழி னகரமு மாலவாய் நாமம்
னைய லாயதெப் போதுமப் பொன்னகர் தன்னைக்
கனைய வார்கழற் காலினுன் பண்டுபொற் கண்டான். (௨௬)

* பசுமை - இன்மை. இதனை “பச்சைத்தாளரவாட்டி” என்னும் திருவாசு கத்தானுமுணர்க.

† சன்னவீரம் - முத்திராலும் ஏனெனினிகளினாலும் தொடுக்கப்பட்டு மாறி அணிவது.

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

கொழுகொணீண்மதின் மண்டபங் கோபுரம் வீதி
கழுகொள் பூம்பொழி வின்னவும் புதியவாக் கண்டு
நெடிய கோளகை கிரீடம்வாணிழன்மணி யாற்செய்
தழிகள் சாத்திட கலன்களும் வேறுவேறு மீழ்த்தான். (உஎ)

பல்வு கைப்பெருந் குழிகளும் பர்ப்பெலா நிரப்பிச்
செல்வ வானவர் புரந்தரன் புரத்தினுஞ் சிறப்ப
மல்லன் மாநகர் பெருவளந் துளம்பிட வளர்த்தான்
தொல்லை நாட்குல சேகரன் போல்வரு தோன்றல். (உஅ)

திருவாலவாயானபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - உ,க,ச,க.

ர வ து

சுந்தரப்பெயரம்பெய்தபடலம்.

அங்கண ருரக மணிந்தருள் வழுவ மடைந்தர சகமகிழக்
கங்கண விடவர வங்கொடு கழநகர் கண்டருண் முறையிதுவாஞ்
சங்கணி குழையினர் பஞ்சவன் வழிபடு தம்பெய ரெழுதியகூடர்
வெங்களை கொடுவள வன்படை முடுகிய வென்றியை யினிமொழிவாம். (க)

வெங்கய னீள்கொழ வங்கிய சேகரன் வெண்குடை நீழலின்வாய்
வங்கமு லாவிய தெண்கடன் ஞால மடந்தையு மாசறுசீர்ச்
செங்கம லாலய மங்கையும் வாலிய திண்பது மாலயமேல்
நங்கையு மோவற மங்கல மான நயம்பெற வாழ்வுறுநான். (உ)

வேழ மறப்படை சூழ வெதிர்த்தவர் வீறு கெடுத்தடியிற்
ருழ வடர்த்திகல் வாகை தொடுத்தலர் தார்புனை விக்ஓரமச்
சோழன் மதிக்குல நாயக னைப்பொரு குள்கரு தித்தொலையா
ஆழ்கட லுக்கினை யாமனி கத்தொடு மாடம ருக்கெழுவான். (ங)

கயபதி காய்கின நரபதி பாய்துர கதபதி யேழுதலா
வயமிகு தோள்வட திசையின ராதிபர் வல்கெழு சேனையினோ
டியமிடி யேறிமி ழிசையென வாய்விட விரதம தேறிநடாஅய்ப்
பயன்மலி காவிரி நதியரு கேயுறை பதிகொடு மேயினனான். (ச)

சிலைத்தெழு செம்பியன் வெம்படை மள்ளர் செயிர்த்து மதிக்கடவுட்
டுலத்தவ னாட்டினி ருந்தெழி லானிரை கொண்டு குறும்புசெய்து
மலர்த்தட மேரி யுடைத்து நகர்க்கு வரும்பல பண்டமுமா
நிலைத்து முடுக்கி நடுக்கம் வினைத்து மமர்க்கடி யிட்டனரால். (டு)

மாற னறிந்தினி பென்செய்து நேரியன் வன்படை யோவளவின்
நேறி டியதிர்த்தம் ராடி னெனக்கரி திக்குறையைப் பிறையோ
டாறணி பூரண ஈந்தர னெந்தையடித்தல முன்குறுகாக்
ஈடறியி ரந்து வரம்பெறு கென்றிறை கோயி லடைந்தனனான். (சு)

* சாத்திய - வினையெச்சம்.

அடைந்து பணிந்தரு ணுக னேயுழியே னெடு விக்ரமன்
தொடர்ந்தம ராட வயற்புல மன்னவர் தொகையொடு பாசறைவாய்ப்
படர்ந்திறை கொண்டன னேபொர ிவாத்த பதாதி யெனக்கிலையே
மிடைந்து வருமீபடை மிக்க விடத்தாண் வேறுள தோவிறைவா.

(௭)

என்னை யினிச்செயு மாநென மாற னிரந்து மொழிந்தீடும்
முன்னவன் வானிடை நின்றச ரீரி மொழிந்தருள் வான்முதன்
அன்னவ னோடம ராடுபி னொழு மடைந்துத வித்துணையாய்
நின்னது வாகை யெனப்பொரு நின்றன நீயினி யஞ்சலென.

(௮)

சின்தை களித்திரு கண்க டினித்திரு செங்கை குவித்திறைவன்
அந்தி மதிச்சடை யந்தண ணைத்தொழு தன்று புறப்படமுன்
வந்தன னெற்றுவ ணந்தி வரைக்கயல் வந்தது விக்ரமனை
வெந்தறு கட்படை யென்றர சற்கு விளம்பின னப்பொழுதே.

(௯)

அரசு னியம்பல வதிர வலம்புரி யலற வலங்குணமான்
இரத மனைந்திட விசைகொடு சிந்தைபி னிடவல வன்கடவப்
புரசை நெடுங்கரி திரையெறி யுங்கடல் பொருபரி விண்டொடுதேர்
விரைசெய் நறுந்தொடை விருதர்க ணம்புடை விரவ நடந்தனனால.

(௧௦)

வேறு.

அளந்து சூழ்திரு வால வாய்மதி லின்பு றத்தக ழாழிபோல்
வளைந்த சோழ னெடுமப டைக்கெதிர் வஞ்சி வேய்த்தெழு பஞ்சவன்
கிளர்ந்த சேனை யுதிர்ந்து கிட்டின கிட்டி யல்விரு படைஞ்ஞங்
களஞ்சி றந்திட வஞ்சி னன்கொடு கைவ குத்தமர் செய்வரால்.

(௧௧)

சைய மொத்தெழு தேரி னாரொடு சைய மொத்தெழு தேரரும்
மையன் மைக்கரி வீர ரோடெதிர் மையன் மைக்கரி வீரருங்
கொய்யு னைப்பரி வயவ ரோடிகல் கொய்யு னைப்பரி வயவருங்
கைய ழற்படை வீசி மின்விடு காரெ னப்பொரு வாரரோ.

(௧௨)

முடங்கு வெஞ்சிலை வில்ல ரோடு முடங்கு வெஞ்சிலை வில்லரும்
விடங்க லுழந்திடு வேல ரோடு விடங்க லுழந்திடு வேலரும்
இடங்கை தோல்வல வாள் ரோடு மிடங்கை தோல்வல வாள்ரும்
மடங்க லேறு மடங்க லேறு மலைப்ப தென்ன மலைப்பரால்.

(௧௩)

அரவி னன்னில மம்பு யம்பொறை யாற்று மீனவ னாற்றல்கூர்
புரவி யின்னிரை வைய மேல்கொடு போந்த நேரியர் வேந்தனேர்
விரவி மின்னிய முரசு யம்ப மிடைந்து வெஞ்சம ராடுமா
றிரவி தன்னெடு மதிய வன்பொர வேகி னானிக ராகுமால்.

(௧௪)

துள்ளு மாவொலி தான யாறு துளம்பு மாவொலி தூண்டுதேர்
தள்ளு மாவொலி படையொ டும்படை தாக்கு மாவொலி பொருநரார்த்
தெள்ளு மாவொலி மள்ளர் பைங்கழ லேறகு மாவொலி வீங்கியங்
தெள்ளு மாவொலி வேறு பாடு திரிந்து கல்லென லாயதே.

(௧௫)

துடித்த வாளர வென்ன வீசிய தூங்கு கையின வீங்குநீர்
குடித்த காரொடு கார்ம லைந்திடு கொள்கை போல வுடன் துடன்
றிடித்த வாயின வசனி யேறி னிருப்பு லக்கை யெடுத்தெறிந்
தடித்த சோரியொ டாவி சோர விழுந்த வெஞ்சின வானேயே.

(௧௬)

எய்த வாளி விலக்கு வார்பிறி தெய்யும் வாளித மார்புதோள்
செய்த போதவ ராண்மை கண்டு சிரித்து வென்றி வியப்பரால
வைத வாவடி வேலெ றிந்திட வருவ தைக்குறி வழியிறுந்
கொய்த தார்மற வானெ றிந்து குறைத்து வேறு படுத்துவார். (௧௭)

பின்னி டாகிரு படையு மொத்தம ராடு மெல்லை பெரும்படைச்
சென்னி தன்ஹிணை யானீ வுத்தர தேய மன்னவர் படையொடுங்
துன்னி ஞால முடிக்கு நாளெழு குறை தள்ள வதிர்ந்தெழும்
வன்னி யென்ன வுடன்றெ திர்த்தனன் வழிதி சேனை யுடைந்ததே. (௧௮)

மின்ன லங்குலை வானொ டுஞ்சிலை வில்லி ழந்தனர் வீரரே
பன்ன லம்புனை தேரொ டுங்கரி பரியி ழந்தநன் பாகரே
தென்ன வன்பொரு வலி யிழந்தன னென்று செம்பியன் வாகையுந்
தன்ன தென்று தருக்கு மேல்கொடு சங்கெடுத்து முழக்கினான். (௧௯)

அந்த வேலையின் முன்ன ருந்தம தருளெ னக்குவிர் கழபுனற்
பந்தர் நீழ லளித்து மோடை படுத்தி யும்பகை சாயவே
வந்த வேடர வண்ண மெயொரு மான வேடர சாய்வலஞ்
சிந்த வாகுல மூழ்கு மீனவர் சேனை காவல ராயினார். (௨௦)

வேறு.

குன்றவில் வேடன் சாபங் குழைவித்துச் சுந்த ரேசன்
என்றதன் னுமந் தீட்டி யிட்டகூர்ங் கணைக ணேடி.
வென்றன மென்று வாகை மிலைந்துவெண் சங்க மார்த்து
கின்றவன் சேனை மீது நெறிப்படச் செலுத்தா நின்றான். (௨௧)

அம்முனை வாளி யொவ்வொன் றடல்புனை தூறு தூறு
தெம்முனை வீரர் தம்மைச் செருத்துயி ருண்ண நோக்கி
இம்முனை வாளி யொன்றுக் கித்துணை வலியா தென்னா
வெம்முனை மறவேற் சென்னி வியந்தது மான மெய்தா. (௨௨)

அன்னகூர் வாளி தன்னைக் கொணர்கென வதனை வாசித்
தின்னது சுந்த ரேச னெனவரைந் திருப்ப தீது
தென்னவர் கால வாயான் றுணைசெய்த செயலென் றஞ்சிப்
பொன்னிநா டெடையான் மீண்டு போருவான் போரு வானை. (௨௩)

செருத்துணை யாகி வந்த வுத்தர தேயத் திள்ளார்
துருக்கெராட் டியர்வே றுள்ளார் யாவருஞ் சூழ்ந்து நில்லென்
றுருத்தனர் வைது நீபோர்க் குடைந்தனை போதி யீதுன்
கருத்தெனி னுண்மை யாவர் கண்ணதுன் மான மெனனாம். (௨௪)

செல்லலை வருதி யென்னாச் செயிர்த்தெழுந் திடியி னார்த்துக்
கல்லெழு வணைய திண்டோட் கௌரியன படைமேற் சென்று
வில்லிற வலித்து வாங்கி வேறுவே ருகின்று
சொல்லினுங் கடிய வாளி தொடுத்தனர் விடுத்தார் தூர்த்தார். (௨௫)

வடுத்தவா முருமச் டிசம்புண் மறமக னாகி நின்ற
கடுத்தவா மிடற்று முக்கட் கண்ணுதற் சாமி தான்முன்
எடுத்தவா டகவி லன்ன விருஞ்சிலை வாளி யொன்று
டுகாடுத்தவா டவர்தாம் விட்ட சுசிரந் தொலைத்துப் பின்னாம். (௨௬)

* தோள் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; துளைத்தல் என்பது பொருள்.

பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துமான் நேரைச் சாய்த்தான்
பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துவெங் களிற்றை மாய்த்தான்
பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துவரம் பரியைக் கொன்றான்
பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துமா னுடரை வென்றான்.

(௨௭)

நூறம்பு தொடுத்து நூறு நூறுவெங் பரிமே லெய்தான்
நூறம்பு தொடுத்து நூறு நூறுவெங் கரிமேற் பெய்தான்
நூறம்பு தொடுத்து நூறு நூறுதேர் சிதைய விட்டான்
நூறம்பு தொடுத்து நூறு நூறுசே வகரை யட்டான்.

(௨௮)

ஆயிரம் வாளி யானா றாயிரம் பரியைக் கொன்றான்
ஆயிரம் வாளி யானா றாயிரநீ கரியை வென்றான்
ஆயிரம் வாளி யானா றாயிரந் தேரைச் சாய்த்தான்
ஆயிரம் வாளி யானா றாயிரம் பேரைத் தேய்த்தான்.

(௨௯)

தடிந்தன தோளந் தாளந் தகர்ந்தன சென்னி மண்
படிந்தன மடிந்தோர் யாக்கை பரிந்தன தும்பைத் தாமம்
மடிந்தன மையல் யானை மாண்டன தாண்டும் பாய்மான்
ஒடிந்தன கொடிஞ்சி மான்றே ரொதுங்கின வொழிந்த சேனை.

(௩௦)

ஆவிமுன் னேகத் தாழ மருக்கமண் டலத்தா நேகத்
தாவுவ வென்ன வாடுந் தலைபல சிலவாள் பட்டுக்
கூவினி யெடுத்து வீழந் குறைத்தலை யாடப் பாகிச்
சாவுட னின்ற கைகள் கொட்டுவ தாள மென்ன.

(௩௧)

தறைவீழத் தனது சென்னி வீட்டினார் தம்மை நின்ற
குறையுடற் கைவேல் குத்தி நூக்குவ குரவை பாடி
எறிபடு தலைகள் வாய்மென் றெயிறது கறித்து வீழ்ந்து
கறுவின மார்பந் தட்டி நிற்பன கவந்த யாக்கை.

(௩௨)

ஒருவழிப் பட்டு வீழ மிருதலை யொன்றற் கொன்று
மருவிய கேண்மைத் தாகி வாலெயி நிலங்க நக்குப்
பிரிவற வந்தாய் நீயு மென்றெதிர் பேசிப் பேசிப்
பரிவற மொழிந்து மோந்து பாழின் றூடல் செய்த.

(௩௩)

மாகவா நியங்கு சேனம் வல்லிருட் குவையி னன்ன
காகம்வன் கழுகு வெம்போர்க் களனிடையவிந்து வீழ்ந்தோர்
ஆகமேற் சிறக டிக்கொண் டசைவன வேடை நீக்கப்
பாகின் றுல வட்டம் பணிப்பன போன்ற வன்றே.

(௩௪)

வெள்ளமாச் சோரி யீர்ப்ப மிதக்கின்ற தேர்கள் வெம்பெய்ப்
பிள்ளைகண் மூழ்கிக் கீழ்போய் மறித்தெனப் பெயர்ந்து வீழ்வ
தெள்ளநீர்க் கடலின் மீதுர் சிதைக்கல நிரையுந் தாக்கித்
துள்ளிமற் றவற்றைச் சாய்க்குஞ் சுறவமும் போன்ற வன்றே

(௩௫)

கத்தினின் றொருபா லீர்ப்பக் கருங்கொடி சேனந் துண்டங்
கொத்தினின் றொருபா லீர்ப்பக் குடவயிற் றழல்கட் பூதப்
பத்தினின் றொருபா லீர்ப்பப் பட்டவ ராகங் கூனி
பொத்தினின் றொருபா லீர்ப்ப வைம்பொறி போல மன்னே.

(௩௬)

துடுவைவான் முறங்கா நள்ளுந் துணைச்செவி யரிசி கோட்டின்
உடுவையேர் மணியின் சூப்பை யுரலடி யுலக்கை தின்கோ
டடுகலங் கடந்திச் சோரி மத்தக மடுப்பென் றியானைப்
படுக்கம் விசயச் செல்வி யடுமடைப் பள்ளி மாணம். (௩௭)

பிணத்தினைக் கோலிப் புண்ணீ ராற்றினைப் பெருக்கி யுண்பேய்க்
கணத்தினை யுதைத்து தூக்கிக் கரையுடைத் தொருவன் பூதம்
நிணத்தொடும் வருமந் நீத்த நேர்பட விருந்து கையால்
அணைத்துவாய் மடுக்கும் வைகை யருந்திய பூத மென்ன. (௩௮)

புரத்தினு ன்றயர்ந்த கூடற் புண்ணிய நெழுதி யெய்த
சுரத்தினி லவந்தார் சென்னிக் குற்றுழிச் சார்வாட் வந்த
அரத்தினை யறுக்கும் வைவே லயற்புல வேந்தர் நச்சு
மரத்தினை யடுத்த சந்துங் கதழெரி மடுத்த தென்ன. (௩௯)

மாசறு காட்சி யான்றன் வானியா லவந்தோர் தம்மை
முகவண் டென்னச் சூழ்ந்து மொய்த்தன பைத்த கூனி
காய்கினச் சேனங் காகங் கழுநினம் பற்றி யீர்த்துப்
பூசலிட் டொன்றோ டொன்று போர்செய்வான் றொடங்கிற் றம்ம. (௪௦)

வெஞ்சின மறக்கோ னம்பி விடுகனை வெள்ளத் தாழ்ந்து
வஞ்சின முறுதன் சேனை மடிந்தது கண்டு மாழாந்
தெஞ்சின படையுஞ் சூழ வேதிலார் நகையுஞ் சூழத்
துஞ்சின மறமுஞ் சூழச் சோழனு முடைந்து போனான். (௪௧)

வல்லொடு மேக மன்ன வென்சிலை வேட வேந்தன்
மல்லொடு பயின்ற தென்னன் மலர்முகச் செவ்வி நோக்கி
அல்லொடு மதிவந் தென்ன வருணைக கிறிது பூத்துச்
உல்லொடு பகைபோற் கொண்ட திருவுரு மறைந்து போனான். (௪௨)

பாடுவா யளிதே னூட்டும் பைந்தொடைச் செழியன் வென்றிக்
கோடுவாய் வைத்திட் டார்த்துக் குஞ்சர முகட்டி லேறித்
தோடுவாய் கிழிக்குங் கண்ணூர் மங்கலந் துவன்றி யேந்த
நீடுவார் திரைநீர் வேலி நீண்மதி னகரிற் புக்கான். (௪௩)

வேறு.

சிலைவீற்சே வகஞ்செய்து வாகை வாங்கித் திருவளித்த சேவகற்குச் சிறந்த
பூசை, நிலைவித்தாய் மணிப்பொலம்பூ ணிறுவிச் சாத்தி நிழல்விரிக்கும் வெயின்ம
ணியா னெடிய மேரு, மலைவீற்றா னென்னவரி சிலையு நாமம் வரைந்தகடுங் கூர்ங்
கணையும் வணந்து சாத்தி, அலைவித்தாழ் கடலுலகுக் ககலச் செங்கோ லறம்பெ
ருக்கும் வங்கியசே கரனு மண்ணல். (௪௪)

சுந்தரப்பெயரம்பெய்தபடலமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨,௩௯௩.

சங்கப்பலகைத் தந்தபடலம்.

வேடுரு ணகி மேரு வீல்லிதல். ஐமக் கோலெய்
தாடம ராடித் தென்ன னடுபகை துரந்த வண்ணம்
பாடினஞ் சங்கத் தார்க்குப் பலகைதந் தவரோ டிடாப்பக
கூடிமுத் தமிழின் செல்வம் விளக்கிய கொள்கை சொல்வாம்.

வங்கிய சேக ரன்கோல் வாழாநாண் மேலோர் வைகற்
கங்கையந் துறைசூழ் கன்னிக் கடிமதிற் காசி தன்னிற்
பங்கய முளரிப் புத்தேள் பத்துவாம் பரிமா வேள்வி
புங்கவர் மகிழ்ச்சி தூங்கு மறைவழி போற்றிச் செய்தான். (உ)

நிரப்பிய வழிநீ ணன்னீ ராடுவா னீண்ட வீலை..
நரப்பிசை வாணி சாவித் திரியெனு நங்கை வேத
வரப்பிசை யலுவாங் காயத் திரியெனு மடவா ரோடும்
பரப்பிசைக் கங்கை நோக்கிப் படருவான் படரு மெல்லை. (உ)

நானவார் குழலி னாரம் மூவரு னாவின் செல்வி
வானவா நியங்கும் விஞ்சை மாதரா னொருத்தி பாடுங்
கானவா றுள்ளம் போக்கு நின்றனள் கமல யோனி
யானவா லறிவ னேகி யந்நதிக் கரையைச் சேர்ந்தான். (சு)

நாமகள் வரவு தாழ்ப்ப நங்கைய நிருவ ரோடுந்
தாமரைக் கிழவன் மூழ்கித் தடங்கரை யேறு மெல்லைப்
பாமகள் குறுகி யென்னை யன்றிநீ படிந்த வாறென்
னொமன வெகுண்டாள் கேட்ட வம்புயத் தண்ணல் சொல்வான். (ரு)

குற்றின் மேல தாக நம்மைநீ கோபங் கொள்வ
தெற்றென வினை யநீங்கை யெண்ணு மாக்க டோற்றம்
உற்றனை யொழித்தி யென்னு வுரைத்தனன் சாப மேற்கும்
வெற்றொழி மடந்தை யஞ்சிப் புலம்புகொண் டவலம் பூண்டாள். (சு)

ஊனிட ரகன்றோ யுன்னு ருயிர்த்துணை யாவே னிந்த
மானிட யோனிப்பட்டு மயங்குகேர் வென்ன வண்டு
தேனிடையழுந்தி வேதஞ் செப்பும்வெண் கமலச் செல்வி
தானிட ரகல நோக்கிச் சதுர்முகத் தலைவன் சாற்றும். (எ)

முகிழ்தரு முலைநின் மெய்யா முதலெழுத் தைம்பத் தொன்றிற்
நிகழ்தரும் ஆகா ராதி ஹாகார மீருச் செப்பிப்
புகழ்தரு நாற்பத் தெட்டு நாற்பத்தெண் புலவ ராகி
அகழ்தரு கடல்குழ் ஞாலத் தவதரித் திடுவ வாக. (அ)

அத்தகு வருண மெல்லா மேறிநின் நவற்ற வற்றின்
மெய்தகு தன்மை யெய்தி வேறுவே நியக்கந் தொன்ற
உய்த்திடும் அகாரத் திற்கு முதன்மையா யொழுகு நாதர்
முத்தமி ழால வாயெய் முதல்வரம் முறையான் மன்னோ. (க)

தாமொரு புலவ ராகித் திருவுருத் தரித்துச் சங்க
மாமணிப் பீடத் தேறி வைகியே நாற்பத் தொன்ப
தாமவ ராகி யுண்ணின் நவரவர்க் கறிவு தோற்றி
ஏழுநப் புலமை காப்பா ரென்றனன் கமலப் புத்தேசை (க0)

அக்கர நாற்பத் தெட்டு மவ்வழி வேறு வேறு
மக்களாய்ப்பிறந்து பன்மாண் கலைகளின் வகைமை தேர்ந்து
தொக்கவா ரியமு மேனைச் சொற்பதி ணெட்டு மாய்ந்து
'தக்கதென் கலைதான் டேர்ச்சிப் புலமையிற் றலைஔம சார்ந்தார். (கக)

கழுமணி வயிரம் வேய்ந்த கலன்பல வீன்றிக் கண்டிக்
கொழுமணிக் கலனும் பூணுங் குளிரிலா நீற்று மெய்யர்
வழுவுறத் தெரிந்த செஞ்சொன் மாலையா லன்றி யாய்ந்த
செழுமலர் மாலை யானுஞ் சிவார்ச்சனை செய்யு ரீரார். (கஉ)

புலந்தோறும் போகிப் போகிப் புலமையால் வென்று வென்று
மலர்ந்ததன் பொருளை நீத்த வளங்கெழு நாட்டில் வந்து
நிலந்தரு திருவி னான் நிறைநிசிச் செழியன் செங்கோல்
நலந்தரு மதுரை டோக்கி நண்ணுவார் நண்ணு மெல்லே. (கங)

பற்பல கலைமாண் டேர்ச்சிப் பனுவலின் பயனாய் நின்ற
அற்புத மூர்த்தி யெந்தை யாலவா யழக ளங்கோர்
கீற்பமை கேள்வி சான்ற கல்வியின் செல்வ ராகிச்
சொற்பதங் கடந்த பாத மிருநிலந் தோய வந்தார். (கச)

அவ்விடை வருகின் றுரை நோக்கி ராரை நீவிர்
எவ்விடை நின்றும் போது கின்றனி ரென்ன வன்னார்
வெவ்விடை யனையீர் யாங்கள் விஞ்சைய ரடைந்தோர் பாவம்
வெளவிடு பொருளை நாட்டின் வருகின்றே மென்ன லோடும். (கரு)

தனிவரு புலவர் நீவிர் தண்டமி ழூல வாயெங்
கனிவரு கருணை மூர்த்தி கனைகழ லிறைஞ்சல் வேண்டும்
இனிவரு கென்ன நீரே யெங்களுக் களவில் கோடி
துனிவரு வினைக டுர்க்குஞ் சுந்தரக் கடவு ளென்றார். (கசு)

மறையினு ரெழுமுகும் பன்மாண் கலைகள்போன் மாண்ட கேள்வித்
துறையினு ரெழுமுகுஞ் சான்றோர் சூழமீண் டேகிக் கூடற்
கறையினார் கண்டத் தாரைப் பணிவித்துக் கரந்தா ரொற்றைப்
பிறையினார் மகுடந் தோற்ற தறிஞராய் வந்த பெம்மான். (கௌ)

விம்மித மடைந்து சான்றோர் விண்ணிழி விமான மேய
செம்மலை வேறு வேறு செய்யுளாற் பரவி யேத்திக்
கைம்மலை யுரியி னார்தங் காறெழு திறைஞ்சி மீண்டு
கொய்ம்மலர் வாகைச் செவ்வேற் செழியனைக் குறுகிக் கண்டார். (கஅ)

மறமலி நேமிச் செங்கோன் மன்னவன் வந்த சான்றோர்
அறமலி கேள்வி நோக்கி யவைக்களக் கிழமை நோக்கிக்
திறமலி யொழுக்க நோக்கிச் சீரியர் போலு மென்னு
நிறைமலி யுவகை டுத்த நெஞ்சினு னிதனைச் செய்தான். (ககூ)

திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த செக்கரஞ் சடிவ நாதன்
மங்கலம் பெருகு கோயில் வடகுட புலத்தின் மாடோர்
சங்கமண் டபமுண் டாக்கித் தகைமைசால் சிறப்பு ரங்கி
ஆங்கமர்ந் திருத்தி ரென்ன விருத்தினு னறிஞர் தம்மை. (௨௦)

வண்டமிழ் நாவி னூர்க்கு மண்ணவன வரிசை நல்கக்
கண்ணெளம் புழுங்கி முண்ணைப் புலவரக் கழகத் தோரை
மண்டினர் மூண்டு மூண்டு வாதுசெய் தாற்றன் முட்டிப்
பண்டையுபுலனுந் தோற்றுப் பட்டுழந் தெய்த்தப் போனார். (௨௧)

இனையுப்போல் வந்து வந்து மறுபுலத் திருக்குங் கேள்வி
வினைஞரு மதமேற் கொண்டு வினாய்வினாய் வாதஞ் செய்து
மனவலி யினைப்ப வென்று வைகுலோ ரொன்றை வேண்டிப்
புனையிழை பாக நீங்காப் புலவர்மு னண்ணி னாரே. (௨௨)

முந்துதான் மொழிந்தார் தம்மை முறைமையால் வணங்கி யெம்மை
வந்துவந் தெவரும் வாதஞ் செய்கின்றார் வரிசை யாக
அந்தமில் புலமை தூக்கி யளப்பதா வெம்ம னோர்க்குத்
தந்தருள் செய்தி சங்கப் பலகையொன் றென்று தாழ்ந்தார். (௨௩)

பாடிய பாணை கன்று வலியவே பலகை யிட்டாரா
பாடிய புலவர் வேண்டிற் பலகைதந் தருளார் கொல்லோ
பாடிய புலவ ராகும் படியொரு படிவங் கொண்டு
பாடிய புலவர் காணத் தோன்றினார் பலகை யோடும். (௨௪)

சதுரமா யளவி ரண்டு சாணதிப் பலகை யம்ம
மதியினும் வாலி தாகு மந்திர வலிய தாகும்
முதியதும் போல்வார்க் கெல்லா முழுவளந் திருக்கை நல்கும்
இதுதமக் களவு கோலி யிருக்குமென் றியம்பி யீந்தார். (௨௫)

நாமக ன்ருவாய் வந்த நாவலர் தமக்கு வெள்ளைத்
தாமரை யமளி தன்னைப் பலகையாத் தருவ தென்னக்
காமனை முனிந்தார் நல்கக் கைக்கொடு களிறு தாற்கும்
மாமணிக் கோயி றன்னை வளைந்துதங் கழகம் புக்கார். (௨௬)

நாறுநீர் தாம நாற்றி நறும்பனி தோய்ந்த சாந்தச்
சேறுவண் மலர்வண் சே செழும்புகை தீப மாத்ரி
வேறுபல் வகையாற் பூசை வினைமுடித் திறைஞ்சிக் கீரன்
ஏறினான் கபில னோடு பரணனு மேறி னானே. (௨௭)

இருங்கலை வல்லோ ரெல்லா மிம்முறை யேறி யேறி
ஒருங்கினி திருந்தார் யார்க்கு மொத்திடங் கொடுத்து நாதன்
தருஞ்சிறு பலகை யொன்றே தன்னுரை செய்வோர்க் கெல்லாஞ்
சுருங்கின் றகலங் காட்டித் தோன்றுதால் போன்ற தன்றே. (௨௮)

மேதகு சான்றோர் நூலின் விளைபொருள் விளங்கத் தம்மில்
ஏதுவு மெடுத்துக் காட்டு மெழுவகை மதமுங் கூறும்
போதவை தெளிந்த கிள்ளை பூவையே புறம்பு போந்து
வாதுசெய் வார்கள் வந்தான் மறுத்துநேர் கிறுத்து மன்னோ. (௨௯)

உவறு.

ஆய வாறெண் புலவரு மாய்ந்துணர்
பாய கேள்விப் பயன்பெற மாட்சியறற
நூய பாட ரொடங்கினர் செய்துகொண்
டேய வாறிருந் தாரந்த வெல்லவாய். (௩௦)

பலருஞ் செய்த பஹுவஹ் மாண்பொருண்
மலருஞ் செல்வமுஞ் சொல்லின் வளமையுங்
குலவுஞ் செய்யுட் குறிப்புமொத் தொன்றியே
தலைம யங்கிக் கிடந்தவத் தன்மையால். ௪

(௧)

விவறு பாடநி யாது வியந்துநீர்
புது பாட் லிதுவென்றுங் கோதிலென்
தேறு பாட லிதுவென்றுஞ் செஞ்சுவே
மாறு பாடுகொண் டார்சங்க வாணரே.

(௧௨)

மருளு மாறு மயக்கற வான்பொருள்
தெருளு மாறுஞ் செயவல்ல கள்வர்சொற்
பொருளு மாமது ரேசர் புலவர்முன்
அருளு நாவல ராய்வந்து தோன்றினார்.

(௧௩)

வந்த நாவலர் வந்திக்கு நாவலர்
சிந்தை யாகுலஞ் செய்ய மயக்குறும்
பந்த யாப்பைக் கொணர்கெனப் பாவலர்
எந்தை யிங்கிவை யென்றுமுன் னிட்டனர்.

(௧௪)

தூய சொல்லின் பொருளின் றொடர்ச்சியும்
ஆய நாவல ரவ்வவர் தம்முது
வாய் பாடல் வகைதெரிந் தவ்வவர்க்
கேய வேடுவெடுத் தீந்தன ரென்பவே.

(௧௫)

வாங்கு சங்கப் புலவர் மனங்களித்
தீங்கு நீரெம ரோடு மொருத்தராய்
ஓங்கி வாழ்திரென், றொல்லெனத் தங்களைத்
தாங்கு செம்பொற் றவிசி லிருத்தினார்.

(௧௬)

பொன்னின் பீடிகை யென்னும்பொன் னொமேல்
துன்னு நாவலர் சூழ்மணி யாகவே
மன்னி னார்நடு நாயக மாமணி
என்ன வீற்றிருந் தார்து ரேசரே.

(௧௭)

நதிய ணிந்தவர் தம்மொடு நாற்பத்தொன்
பதினம் ரென்னப் படுப்புல வேரொலாம்
முதிய வான்றமிழ் பின்னு முறைமுறை
மதிவி ளங்கத் தொடுத்தவண் வாழநாள்.

(௧௮)

வேறு.

வங்கிய சேகரன் வங்கிய சூடா மணி * தன்னைப்
பொங்கிய தேசார் முடிபுனை வித்துப் புவிநல்கி
இங்கியல் பாச வினைப்பகை சாய விருந்தாங்கே
சங்கியல் வார்குழை யானடி யொன்றிய சார்புற்றான்.

(௧௯)

சங்கப்பலகைதந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆக, திருவிருத்தம் - ௨, ௪௩௨.

* வம்சசேகரன் வம்சசூடாமணி என்பன, வங்கியசேகரன் வங்கியசூடா மணி என்றன.

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

சொற்குவை தேரும் பாவலர் மேவத் தொகுடீடம்
அற்குவை கண்டத் தண்ணல ளித்த தைந்தேமால்
தற்குவை தந்தா லுய்குவ லெண்ணுந் தருமிக்குப்
பொற்குவை நல்கும் வண்ணமெடுத்துப் புகலகிற்பாம். (க)

முன்னவர் முன்னன் வங்கிய சூடா மணிமாறன்
தென்னவ ராகித் திகிரியு ருட்டுந் தென்கூடல்
முன்னவ ரன்னங் கண்டறி யாத முடிக்கேறப்
பன்மலர் நல்கு நந்தனம் வைக்கும் பணிபூண்டான். (உ)

மாதவி பாதிரி தாதகி கூவிய மந்தாரந்
தாதவிழ் மல்லிகை முல்லையி லஞ்சி தடங்கோங்கம்
வீதவழ் சொன்றை கரந்தைசெழுங்கர வீரந்தண்.
போதவிழ் நந்தி செருந்திசு ருந்தம் புன்னாகம். (ஊ)

முண்டக மென்கடி நீலமு தற்பல முப்போதும்
எண்டிசை யுங்கம மும்படி நந்தன மெங்குந்தேன்
உண்டிசை வண்டு படிந்துமு ரன்றிட வுண்டாக்கி
வண்டியிர் சண்பக நந்தன முந்தனி வைத்தாளுல். (ச)

பொய்த்திடு நுண்ணிடை மங்கல மங்கையர் பொன்பூண்டார்
ஒத்தெழுச்சண்பக மொய்த்தவ ரும்ப ருடைந்தெங்கும்
வைத்திடு நந்தன வாசம்வி மூங்கி மணங்கான்று
பைத்தீ மலர்ந்தன கண்டும் கிழிந்து பரித்தேரான். (ரு)

செருக்கிய வண்டு விழாமலர் கொய்து தெரிந்தாய்ந்து
நெருக்கிய விண்டை நிரைத்தொடை தொங்க னெடுத்தாமம்
மருக்கிளர் கண்ணி தொடுத்தணி வித்து வணங்காரூர்
கருக்கிய கண்ணுத லாந்திரு மேனி கவினசெய்தான். (ஈ)

அன்னவ யன்பொழின் மாமது ரேச ரடித்தாழ்வான்
பொன்னவிர் சண்பக மாலைபு னைந்த புதுக்கோலந்
தன்னைவி யந்திவர் சண்பக சுந்தரர் தாமென்றோ
முன்னரி னைஞ்சின னிம்பம ணிந்த முடித்தென்னன். (எ)

அன்னதொர் நாமம் பெற்றன ரின்று மணிக்கூடன்
முன்னவ ரந்தத் தாமம வர்க்கு முடிக்கேற்றும்
இன்னதொர் நீராற் சண்பக மாற னென்றேபேர்
மன்னிவி ளங்கினன் வங்கிய சூடா மணிதானும். (அ)

சண்பக மாறன் சண்பக சுந்தரர் தம்மாதே
நண்பக மாரா நன்பணி செய்யு நன்னாளிற்
பண்பகர் சொல்லார் தம்புடை மாறன் படுபோர்முன்
டெண்பக வெய்வா னாகிய வந்தன் றிளவேனில். (ஐ)

வேறு.

மனிதர்வெங் கோடை தீர்க்கும் வசந்தமென் கீழும் வேறு
துனிதவி ரிளங்கால் வேண்டுஞ் சோலையுஞ் சோலை வேண்டும்
புனிதநீர் தடமும் வேறு புதுமல ரோடை வேண்டும்
பனிதரு மதியும் வேறு பான்மதி வேண்டுந் காலம். (ஐஓ)

அண்டவான் றருமேற் சீறிச் சிவந்தெழுந் தாங்குத் தேமாத்
தண்டளி ரீன்று வானந் தைவர நிவந்த காசு
கொண்டிடை யழுத்திச் செய்த குழையணி மகளிர் போல
வண்டிறை கொள்ளப் பூத்து மலர்ந்தன செருந்தி யெல்லாம். (௧௧)

செங்கதிர் மேனி யுளபோ லவிழ்ந்தன செழும்ப லாசம்
மங்குலார் செல்வன் போல் மலர்ந்தன காஞ்சி திங்கட்
புங்கவன் போலப் பூத்த பூஞ்சினை மரவஞ் செங்கை
அங்கதி ராழி யான்போ லலர்ந்தன விரிந்த காயா. (௧௨)

தரைஊழித் தெழுநீர் வைகைத் தடங்கரை யெக்க ரல்குல்
அரவமே கலைஞழ்ந் தென்ன வலர்ந்துதா துஞ்சுப் ஞாழல்
மரகதந் தழைத்து வெண்முத் தரும்பிப்பொன் மலர்ந்து வாங்குந்
திரைகடற் பவளக் காடு செய்வன கன்னிப் புண்ணை. (௧௩)

ஊழினார் போல வெம்பி யிலையுதிர்ந் துயிரன் னாரைக்
ஊழினார் போல வெங்குந் குழைவரத் தழைத்து நீங்கி
வாழினார் போலக் கண்ணீர் வாரமெய் பசந்து மையல்
நீழினு ரலர்போற் பூத்து நெருங்கின மரங்க ளெல்லாம். (௧௪)

வீழைதரு காத லார்தா மெலிவுற மெலிந்து நெஞ்சங்
குழைவுறக் குழைந்து நிற்குங் கோதிலாக் கற்பி னார்போல்
மழையறுந் கோடை தீப்ப மரந்தலை வாட வாடித்
தழைவுறத் தழைத்து நின்ற தழிதியபைந் கொழிக ளெல்லாம். (௧௫)

சேட்டிகைத் தென்கா றள்ளத் தெண்மதுச் சிதறத் தும்பி
நீட்டிகை முரலச் சாயா நின்றுபூந் கொம்ப ராடல்
நாட்டியப் புலவ னாட்ட நகைமுகம் வெயர்வை சிந்தப்
பாட்டிகைத் தாடா நின்ற பாவைமார் போன்ற வன்றே. (௧௬)

மலர்ந்தசெவ் வந்திப் போதும் வருளமு முதிர்ந்து வாழ
உலர்ந்துமொய்த் தளிதே னக்கக் கிடப்பன வுள்ள மிக்க
குலந்தரு நல்லோர் செல்வங் குன்றினுந் தம்பா வில்லென்
றலந்தவர்க் குயிரை மாறி யாயினுந் கொடுப்ப ரன்றோ. (௧௭)

நாறிய தண்ணந் தேமா நறுந்தளிர் கோதிக் கூவி
ஊறிய காமப் பேட்டை யுருக்குவ ருயின்மென் சேவல்
வீறிய செங்கோல் வேந்தன் வெளிப்படத் தேயங் காவல்
மாறிய வேந்தன் போல வொடுங்கிய மயில்க ளெல்லாம். (௧௮)

பொங்கரி னுழைந்து வாவி புருந்துபந் கயந்து ழாவிப்
பைங்கடி மயிலை முல்லை மல்லிகைப் பந்தர் தாவித்
கொங்கலர் மணங்கூட் டெனடு குளிர்ந்துமெல் லென்று கெனறல்
அங்கங்கே கீழை ரு மறிவன்போ வியங்கு ளென்கே. (௧௯)

தாமரை களாஞ்சி தாங்கத் தண்குயின் முழுவ ம்மங்க
மாமரு தமருந் திள்ளை மங்கல மியம்பத் தும்பி
காமர மிசைப்ப முள்வாய்க் கைதைவா னெடுப்ப வேணிற்
கோமகன் மகுடஞ் சூடி யிருப்பதக் குளிர்நூற் சோலை. (௨௦)

கலையினு னிறைந்த விந்து காந்தமண் டபத்துஞ் செய்த
மலையினு மெழுது மாட மருங்கினு நெருங்கு சோலைத்
தலையினுங் கமல வூவித் தடத்தினுந் தண்முத் தார
முலையினு மன்றிக் கோடை முடிவிடங் காணுர் மாந்தர்.

(உக)

நிலந்தரு திருவி னுன்ற நிழன்மணி மாடக் கூடல்
வலந்தரு தடந்தோண் மைந்தர் வானமும் வீழும் போக
நலந்தரு மகளி ரோடு நாகநா டவர்தஞ் செல்வப்
பொலந்தரு வனைய காட்சிப் பூம்பொழி னுகர்வான் போவார்.

(உஉ)

வேறு.

மாத்தான் மதமா நெருத்தின் மடங்க லெனச் செல்வாரும்
பூத்தா ரொலிவாம் பரிமேற் புகர்மா வெனப்போ வாறும்
பாத்தார் பரிதி யெனவாம் பரித்தே ருகைத்தூர் வாருந்
தேத்தா ருளூர்வண் டலம்பச் சிலம்பி னடக்கின் றூரும்.

(உஉ)

நீலப் பிடிமேற் பிடிபோ னெறிக்கொள் வாருந் தரள
மாலைச் சிவிகை மிசைவெண் மலரா ளெனச்செல் வாரும்
ஆலைக் கரும்பன் றுணைபோ லளித்தார்ப் பரியூர் வாருங்
கோலத் தடக்கை பற்றிக் கொழுந ருடன்போ வாறும்.

(உச)

சுருப்புக் கமழ்தேங் கண்ணித் தொடுபைங் கழலா டவருங்
கருப்புச் சிலைமன் னவனாற் கருவிப் படையன் னவரும்
விருப்புந் தெறிநீர் ஸ்வகை வெள்ளைத் தரளந் தெள்ளிப்
பொருப்பிற் குவிக்கும் புளிநம் புறஞ்சூழ் சோலை புகுவார்.

(உரு)

கூந்தற் பிடியும் பரியு மூர்வார் கொழுநர் தடந்தோள்
ஏந்தச் சயமா தென்னத் தழுவா விழிந்து பொழில்வாய்ப்
பூந்தொத் தலர்பொற் கொடிதா துகுமா நென்னப் புனைந்த
சாந்தக் கலவை யுகப்போய் வனமங் கையர்போற் சாரந்தார்.

(உசு)

வமா சலமென் முலையார் நடையோ வியமே யென்னப்
பூமா தவிசேர் வாரும் புன்னை நிழல்சேர் வாருந்
தேமா நிழல்சேர் வாருஞ் செருந்தி நிழல்சேர் வாருங்
காமா யுதசா லைகள்போற் கைதை நிழல்சேர் வாறும்.

(உஎ)

கோடும் பிறைவா னுதலார் குழலைக் கருவித் காரென்
முடிந் தோகை யவர்கண் ணோக்கிக் கணையென் றஞ்சி
ஓடும் கொடியி னன்னா ருருமாந் தளிர்ரென் றயில்வான்
நாடும் குயிலன் னவர்பண் ணிசைகேட் டொதுங்கி நாணும்.

(உஅ)

நீடுந் தரங்க மிரங்கு நிறைநீர் நிலையே யன்றிப்
பாடுஞ் சுரும்புண் கழுநீர் பைந்தாட் குமுதம் பதுமங்
கோடும் பூத்த வென்னக் கொடியே ரிடையார் குழையுந்
தோடும் கிடந்த வதனத் தொகையாற் பொலிவ சோலை,

(உக)

பிழக ளென்ன நடந்தா ருடன்போய்க் கரீழூந் பெருந்தண்
கொடிகண் மிடைந்த வில்லி லியக்கர் போலக் குறுகிக்
கடிகொள் பணிநீர் தெளித்து வேடை தணித்துங் கன்றும்
அடிகள் பிடித்துஞ் சேடி யவர்கைக் குதவி யாவார்.

(உ௦)

மைவார் தடங்கண் மடவார் வளைப்பார் கொம்பின் மலரைக்
கொய்வார் குமிழ்மோர் துயிர்ப்பார் குழையுள் செவியுங் குழலும்
பெய்வார் மகிழ்ச்சி செய்வார் பேரா மையல் கூர
எய்வார் கணைபோற் றைப்பக் கொழுநர் மாற்பத்தெறிவார். (௧௧)

முத்தேர் நகையார், வளைப்ப முகைவிண் டலர்பூங் கொம்பப்
புத்தேள் வண்டும் பெட்டையும் புலம்பிக் குழலிற் புருந்து
தெத்தே யெனப்பாண் செய்து தீந்தே னருந்துத் துணையோ
டொத்தே முசைபா டிக்க னுண்ணும் பாண ரொத்தே. (௧௨)

வேறு.

இம்பரீவீ டளிக்குந் தெய்வ மகளிரே யென்பார் கூற்றம்
வம்பல மெய்யே போலும் வளைக்கையார் வளைப்பத் தாழ்ந்து
கம்பமுற் றடிப்பூச் சீர்தி மலர்முகங் கண்ணீர் சோரக்
கொம்பரும் பணிந்த தென்ற லுலகியல் கூற்ற பார்த்தே. (௧௩)

மைக்கணு ளொருத்தி யெட்டா நிமிர்கொம்பை வளைக்குந் தோறுங்
கைக்குநீர் படாமை வாடுங் கடிமலர்க் கொடிபோ னிற்பத்
லுத்க்கும்பூங் கணைவே ளன்னு ளெருமகன் தலைப்படட் டென்னை
எய்க்கின்ற ய் தோண்மே லேறிப் பறியென வேந்தி நின்றான். (௧௪)

தையலா ளொருத்தி யெட்டா மலர்க்கொம்பைத் தளிர்க்கை நீட்டி
ஐயுநண் மருங்கு ளேவ வருந்தலு மாற்றாக் கேள்வன்
ஓய்யென விதுவு மென்னை யூடிய மகளி ரேயோ
கொய்யென வளைத்து நின்றான் கண்முத்தங் கொழிப்ப நின்றான். (௧௫)

மைக்குழ ளொருத்தி காதில் வட்டப்பொன் ளேலை யூடே
திக்கய மனையான் கொய்த செருந்திப்பூச் செருகி நோக்கி
இக்குழை யழகி தென்ற ளிடுமெங்கைக் கிடுதி யென்னு
அக்குழை யோடும் வீசி யன்பணுக் கலக்கண் செய்தாள். (௧௬)

மயிலிளம் பெடையன் னாளோர் மாதர்மாங் குடம்பை செல்லங்
குயிலிளம் பெடைதன் னாவிச் சேவலைக் கூவ நோக்கி
அயிலிளங் களிநன் னானைக் கடைக்கணித் தளியுந் தேனும்
பயிலிளஞ் சோலை மாடோர் மாதவிப் பந்தர் சேர்ந்தான். (௧௭)

பாசிழை யொருத்தி யாற்றப் புலவ்யாள் பைந்தா ரான்முன்
பூசகில வாசங் காலிற் போக்கியும் புனைபூண் காஞ்சி
ஓசையைச் செவியி லுய்த்தும் கலவியி னுருவங் தீட்டுந்
துகினை யுடுத்தும் போர்த்துந் தூதுவிட் டவள்போ னின்றான். (௧௮)

வாய்ந்தநாண் மலர்கொய் தீவான் மெய்யிலம் மலர்த்தேந் தாது
சாந்தமான மதம்போற் சிந்திக் கிடப்பவோர் தையல் யாரைத்
தொய்ந்தசாந் தென்ற னுள்ளத் துன்னையுஞ் சுமந்து கொய்த
ஐய்த்தசண் பகத்தா தென்ற னெய்சொரி யழலி னின்றான். (௧௯)

பிணியவிழ் கோதை யாளோர் பேதைதன் பதிதன் னாடல்
தணியவந் தழியில் வீழத் தன்னிழ லனையான் சென்னி
மணியிடைக் கண்டு கங்கை மணுளனை யொப்பீ ரெம்மைப்
பணிவதென் னென்று நக்குப் பரிவுமேற் பரிவு செய்தாள். (௨௦)

மதுகைவா னொருவ னந்தோர் மங்கைதன் வடிவை நோக்கிப்
பதுமமே யடிகை காந்தள் பயோதரங் கோங்கு காவீப்
புதுமலர் விழிவா யுரம்பற் பேரூதுதும் மூர லெப்போ
ததனைவரீய் திறந்து காட்டிப் போமினென் நடுத்து நின்றான். (சக)

விஷுடத்தனி யேறன் னானோர் வீடலையோர் வேந்தனாண்முன்
கிடைத்துதும் மிடத்தென் னெஞ்சங் கெட்டுவந் தொளித்த தல்குற்
றடத்திடை யொளித்த தேயோ தனத்திடை யொளித்த தோபும்
பட்டதினைத் திறந்து காட்டிப் போகெனப் பற்றிச் சென்றான். (சஉ)

மாந்தளி ரடியார் சாய்ப்ப வளைந்தபூஞ் சினைவண் டன்னார்
கூந்தலிற் கிடந்த செம்மற் கோதைமேல் வீழ்ந்த கற்பின்
ஏந்திழை யவரை நீத்துப் பலந்துகாந் தெச்சி லாக்கும்
பூந்தொடி யவரைத் துய்க்கும் பேதையர் போன்ற தன்றே. (சக)

வேறு.

புல்லி மைந்தர் பொருள்கவர்ந் தாரென
வல்லி யன்ன மடந்தையர் கொய்தலின்
அல்லி நாண்மல ரற்றபின் கைப்பொருள்
இல்லி யென்ன விளைத்தன காவெலாம். (சச)

மையுண் கண்ணியர் மைந்தரோ டம்மலர்
கொய்யுஞ் செல்வ துகர்ந்து கொழுங்கணும்
மெய்யுந் தோயிற் கொழுநரின் வேற்றுமை
செய்யும் பொய்கை தினைப்பச்சென் றாரோ. (சடு)

அன்ன மன்னவ ராடுங் கயந்தலை
நன்னர் நீல நளினங் குமுதமென்
நின்ன வன்றி யெழின்முலலை சண்பகம்
பொன்னங் கோங்கும் பூத்தது போன்றதே. (சச)

வேறு.

ஞர்வ வோதியர் கயந்தலை குறுகுமுன் கயலும்
அரவும் யாமையு மலவனு மன்னமு மகன்ற
பருவ ரால்களு மிரிந்தன பகைஞர்மே லிட்டி
வருவ ரேலெதிர் கிற்பாரோ வலியிழந் தவரே. (சஎ)

பண்ணை னுஞ்சொலா|| குடைதொறும் பன்மலர் வீழ்ந்த
தண்ணை னுந்திரை யலைதொறு நிரைநிரை தாக்கல்
கண்ணு நீலமு முகங்களுங் கமலமும் வாயும்
வண்ண வாம்பலுந் தத்தமின் மலைவன வனைய. (சஅ)

கூழை பாசியின் விரிந்திட மலர்ந்துநீர் குடையும்
மாழை யுண்கணர் கொங்கையு முகங்களு மருங்கர்
குழ ரும்பொடி மலர்ந்தசெந் தாமரைத் தொகுதி
ஆழ்த ரங்கநீ ரிடைக்கிடந் தலைவன வனைய. (சக)

தூய நீர்குடைந் தேறுந்தன் றுணைவியைத் துணைவன்
வாயுங் கண்களும் வேறுற்ற வண்ணங்கண் டென்குண்
ஏய வின்னுயி ரணையுவு ளெங்குளா னென்றான்
காயும் வேற்கணுள் முலைகுளிப் பாட்டினுள் கண்ணீர். (சஉ)

மங்கை நல்லவ ளொருத்திநீ ராடுவான் முகிழ்நன்
அங்கை புற்றின ளோருவா ளவன்குடைந் தேறும்
பங்க யக்கனா ளொருத்தியைப் பார்த்தலுஞ் சேசீ
எங்கை யெச்சிளீ ராடலே னெனக்கரை கின் னாள். (௫௧)

வனைந்த பைங்கழ லான்புன லாடலின் மார்பின்
நனைந்த குங்குமத் தலையெறி நளினமொட் டமுந்தப்
புனைந்த கொங்கையால் வடுப்படப் பொறித்தவள் யாரென்
றனைந்த முங்கினு னெய்சொரி யெரியென வொருத்தி. (௫௨)

வீழ்ந்த காதலன் செய்ததீங் காகிய வேலாற்
போழ்ந்த நெஞ்சினாள் புலவீநோய் பொருளினன் காண
ஆழ்ந்த நீரிடை யமிழ்ந்துவாள் போன்றயார் தயலே
தாழ்ந்த வன்னத்தை நோக்கிக்கை தாவென விரந்தாள். (௫௩)

கரும்பு போன்மொழி யாளொரு காரிகை வதனஞ்
சரும்பு குழ்கம லங்களுட் கமலமாய்த் தோன்ற
விரும்பு காதல னையும்று மெலிந்தனன் மெல்ல
அரும்பு முல்லைகண் டையத்தி னீங்கிச்சென் றனைந்தான். (௫௪)

களித்த காதலன் மொக்குள்வாய்த் தன்னிழல் கண்டு
தெளித்து வாணகை செய்யமாற் றானென்று சேரித்
தளிர்க்கை நீட்டினன் கண்டில டடவினன் சலத்துள்
ஒளித்தி யோவெனா வுதைத்தனள் பேதைமா தொருத்து. (௫௫)

நாறு சுண்ணமென் கலவையு நானமுந் தம்மின்
மாறி வீசிகின் றாடுவார் மாலைதா முகலத்
தூறு பாடற வந்தரத் தளிகவர்ந் துண்ப
ஆறு செல்பவர் பொருள்வெளவு மரட்டரே போல. (௫௬)

கொய்யு நீலமுந் கமலமுந் கொண்டுக்கொண் டநங்கன்
எய்யும் வாளியி னெறிவரா லெறிந்திடு மலரைக்
கையி னாற்புடைத் தெறிந்தவர் கதிர்முகம் படக்கண்
டைது வாணகை செய்தக மகிழ்ச்சியு ளாழ்வார். (௫௭)

வாச மென்பணி நீரோடு சுண்ணமும் வாரி
வீச வாரினம் பிடியொடு வேழமா நிரைபோற்
காச லாந்தொழ வில்விடக் கைகளா ளள்ளிப்
பூச சாந்தவை யழிந்திடப் புனிதநீ ரினைப்பார். (௫௮)

அப்பெ ரும்புனற் றடங்குடைந் தாடுவா ராயத்
தொப் பருந்தனி யொருமக ளொருவன்றன் முகத்துத்
துப்பை வென்றசெந் துவரிதழ்ச் செய்யவாய்த் தூரீர்
கொப்ப ளித்தன ளாம்பலந் தேனெனக் குடித்தான். (௫௯)

ஆழ மல்விடைச் செல்லலை நிலலென வடித்தோர்
வேழ மன்லாவன் விலக்குவான் போலொரு வேற்கண்
ஏழை தன்னைக்கை யால்வளைத் தேந்திவண் டுறைதார்
சூழு மார்பனைத் திரதிதோ டோய்த்தவ னொத்தான். (௬௦)

மாசி னுனமுஞ் சூடிய மாலையு மெய்யிற்
பூச சாந்தமு மாரமும் பொய்கைக்குக் கொடுத்து
வாச மெய்யினி லுப்புய வாசமு மபங்க
ஆகை மைந்தரோ ழினையவ ரகன்கரை யடைவார்.

(சுக)

தைய லார்சிலர் நனைந்துண் டீரையுட் பொதிந்தி
மெய்யெ லாம்பெளிப் படக்கரை யேறுவான் வெள்ளி
ஐய தாபொலர் துகிலென வண்பரைக் கூய்க்கண்
செய்ய மாயனைக் கேட்குமாய்ச் சிறுமிய ரொத்தார்.

(சுஉ)

உலத்தை வென்றதோ ளாடவ ருச்சிமேற் பொறித்த
அலத்த கத்தொடு ருங்கும மனைந்துசெம் புனலாய்
மலர்த்த டங்கூடைந் தவர்க்குநீ ராசன வட்டக்
கலத்தை யொத்தன சுற்றின் றுரொத்த கழகா.

(சுக)

பட்டும் பன்னிறக் கலிங்கமும் பன்மணிக் கலனுங்
கொட்டுஞ் சாந்தமு நானமுங் குங்குமச் சேறுங்
கட்டுந் தாமமுந் தமதுகட் டழகெலாங் கவர
மட்டுண் கொதைய ராடவர் மனமெலாங் கவர்ந்தார்.

(சுக)

வேறு.

காவியுங் கமலப் போதுங் கள்ளொழு காம்பந் போதும்
ஆவியுட் பூத்த போல வாடியுட் பூப்ப நோகி
ஏவிரண் டன்ன கண்ணு லநங்கனை யேவல கொள்ளுந்
பூவிரி பொலங்கொம் பன்னூர் புதுமது துகரப் புக்கார்.

(சுக)

பொன்னினும் வெள்ளி யாலும் பனிந்நிலும் புலவன் செய்த
நன்னிறக் கலத்திற் கூர்வா ணட்டென வாக்கிச் சேடி
மின்னனா ரளித்த தேறற் சிறுதுளி விரலிற் றெள்ளித்
துன்னிவீழ் கனிவண் டோச்சித் தொண்டையங் கனிவாய் வைப்பார்.

வள்ளதது வாள்போல் வாக்கு மதுக்குடந் தன்பாற் பெய்த
கொள்ளைதெண் மதுவைக் கொள்ளை கொளவந்த வள்ள மீதென்
றுள்ளத்து வெகுண்டு வைவா ணன்றிமார் பிடப்ப தொத்த
கள்ளைச்சூழ் காளை வண்டு செருச்செயல் காண்ப வொத்த.

(சுஎ)

தணியலுண் டெள்ளஞ் சோரு மொருமக டணிய லுண்பான்
பிணியவீழ் கோதை யாளோர் பெண்மகள் கலத்தில் வாக்குந்
துணிமதுத் தாரை தன்னை வாளெனத் துணிந்து பேதாய்
திணிகதிர் வாளால் வள்ளஞ் சிதைத்தியோ வென்று நக்கார்.

(சுஅ)

மலர்தொறுஞ் சிறுதே னக்கித் திரிவண்டு மடவார் தங்கைத்
தலனெடுத் தோச்ச வோடா தழிஇத்தடஞ் சாடி மொய்ப்ப
இலமெனப் பல்லோர் மாட்டு மிரந்திரந் தின்மை நீங்கா
தலமரும் வறியோர் வைத்த நிதிகண்டா லகலவ ரேயோ.

(சுசு)

உண்டவ ளொருத்தி கள்வா யுதிக்குந்தன் முகமுங் கண்ணுங்
கண்டுதா மரைகள் வேலை முனைத்ததக் கள்ளை யார
மொண்ணொப் பேதைச் சாபி யம்மது முளரி வார்தேன்
துண்டுளி செறிய தெனையொ ரொடித் துக்கை புடைத்து நக்கார்.

(சுஓ)

மங்கையா ளொருத்தி தானுண் டெஞ்சிய மதுவுட் டோன்றுந்
திங்களை நோக்கி யென்னைப் பிரிவின்கட் டியாய்ச் சுட்டாய்
இங்குவந் தகப்பட் டாயே யினிவிடேன் கிடத்தி யென்னு
அங்கொரு வள்ளல் கொண்டு சேமித்தா ளருந்தல் செய்யாள். (எக)

வெவ்விய் நறவ முண்ட் விளங்கிழை யொருத்தி கையிற்
கௌவிய் வாடி தன்னிற் கருங்கய னெடுங்கட் சேப்பங்
கொவ்வையாய் விளர்ப்பு நோக்கி யென்னலங் கூட்டுண் டேரும்
ஒளவிய மனத்தான் யாரென் நயர்கின்ற ளயலா ரெள்ள. (எஉ)

ஒருத்திகள் ளுண்கின் றுடன் ளுருவமந் நறவுட் டோன்ற
ஒருத்தியென் ளுடன்வந் துண்பாள் கரீணை வுண்ட தோழி
ஒருத்திவந் தென்செய் வாடன் ளுருவரு நோக்கிப் பேநாய்
ஒருத்தியோ விருவ ரென்ற ளெச்சிலென் றுருத்து நக்காள். (எக)

சாடியு ணறவ முண்டா டன்னுரு வேறு பாட்டை
ஆடியு ளோக்கி நாளை வல்லோடு வெனை த்தான் கைக்கொண்
டோடினார் பிறரு முண்டோ வுயிரன்னுன் வந்திங் கென்னைத்
தேடினென் செய்கே னென்னைத் தேடித்தா சேடி யென்றான். (எச)

களித்தவ ளொருத்தி நின்ற வாடியுட் கணவன் மன்பின்
ஒளித்தவ ளுருவுந் தானு நேர்பட வருத்து நோக்கித்
துளித்தகண் ணீர ளாகி யேதிலா டோடோய்ச் தின்பங்
குளித்தனை யிருத்தி யோவென் றுதைத்தனள் கோப மூண்டாள். (எடு)

இளம்புளிந் தயிர்வி ராய வின்சுவை பொதிந்த சோறு
வளம்பட விருந்தி னோடு மருந்துவார் வசந்த வீணை
களம்படு மெழாலி னோடு கைவிர னடாத்திக் காமன்
உளம்புகுந் தலைப் பவெண்ணெய்ப் பாவைபோ ளுருகிச் சோர்வார். (எசு)

இவ்விள வேளிற் காலத் தின்னுயிர்த் துணைவி யோடும்
செவ்விய செங்கோ னேமிச் செண்பக மாற னோர்நாள்
கைவினை வல்லோன் செய்த கதிர்விடு காந்தக் குன்றில்
வெவ்விய வேடை நீப்பா னிருந்தனன் வேறு வைகி. (எஎ)

மாந்தனி ரீன்று கோங்கு வண்டள வரும்பித் தண்டேன்
காந்தன்செந் கமல மாம்பல் சண்பகங் கழுநீர் பூத்துச்
சாய்ந்தமென் கொடியுந் தானுந் தனியிடத் திருப்பா னேரே
வாய்ந்ததோர் நாற்றந் தோன்ற வசைந்தது வசந்தத் தென்றல். (எஅ)

வெவ்விய வேலான் வீசம் வாசமோந் திது வேறு
திவ்விய வாச மாக விருந்தது தென்றல் காவில்
வெளவிய வாச மன்று காலுக்கும் வாச மில்லை
எவ்வியல் வாச மேயோ விதுவென வெண்ணங் கொள்வான். (எக)

திரும்பீத்தன் றேவி தன்னை நோக்கினுன் றேவி யைம்பால்
இரும்பித்தை வாச மாகி யிருந்தது கண்டிவ் வாசஞ்
சுரும்பிற்குந் தெரியா தென்னுச் சூழ்ந்திறும் பூது கொண்ட
தரும்பித்தைக் கியல்போ செய்கை யோவென எவயங் கொண்டான். (அ௦)

ஐயுறு கருத்தை யாவ ராயினு ம்றிந்து பாடல்
செய்யுந் ரவர்க்கே யின்ன வாயிரஞ் செம்பொ னென்றக்,
கையுறை வேலா னீந்த பொற்கிழி கைக்கொண் டேகி
மெய்யுணர் புலவர் ஞுன்னுத் தூக்கினார் வினைசெய் மாக்கள்.

(அக)

வங்கத்தார் பொருள்போல் வேறு வகையமை நெள்வி நோக்கிச்
சங்கத்தா ரெல்லாந் தம்மிற் றனித்தனி தேர்ந்து தேர்ந்து
துங்கத்தார் வேம்ப னுள்ளஞ் சூழ்பொரு டொழி யுற்ற
பங்கத்தா ராகி யெய்த்துப் படருறு மனத்த ரானார்.

(அஉ)

வேறு.

அந்த வேலையி லாகி சைவரில்
வந்த மாணவன் மண னீசெய் வேட்கையான்
முந்தைய யாச்சிம் முயலும் பெற்றியான்
தந்தை தாயிலான் தருமி யென்றுளான்.

(அஉ)

ஒரு— னுன்முகத் தொருவன் மார்புறை
திருவ னுடருந் தேவ னுறுரு
அருவ நாலகன் றானைத் தன்கலி
வெருவ நாடிமுன் வீழ்ந்து வேண்டுவான்.

(அச)

தந்தை தாயிலேன் றனிய னுறிய
மைந்த னென்பது வதுவை வேட்கையேன்
கிந்தை நோய்செயுஞ் செல்ல நீர்ப்பதற்
கெந்தை யேயிது பதமென் றெத்தியே.

(அடி)

நெடிய வேதனா னிறைய வாகமம்
முடிய வோதிய முறையி னிற்கெனும் †
வடுவி லில்லற வாழ்க்கை யின்றிநின்
அடிய ருச்சனைக் கருக னுவனே.

(அசு)

ஐய யாவையு மறிதி யேகொலாம்
வையை நாடவன் மனக்க ருத்துணர்ந்
துய்ய வோர்கலி யுரைத்தெ னக்கருள்
செய்ய வேண்டுமென் றிரந்து செப்பினான்.

(அஎ)

தென்ன வன்குல தெய்வ மாகிய
மன்னர் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யின்றமிழ் ‡
சொன்ன லம்பெறச் சொல்லி நல்கினார்
இன்ன நீர்ந்தவ னிறைஞ்சி வாங்கினான்.

(அஐ)

பொற்ற ளிர்ச்சடைப் புவன நாயகன்
சொற்ற பாடல்கைக் கொண்டு தொன்னிதி
பெற்றெ ட்த்தவன் போன்று பீடுறக்
கற்ற நாவலர் கழக நண்ணினான்.

(அக)

* ஆச்சிரமம் - ஆச்சிமம் என்றாயிற்று.

† கிற்கெனும் - கிற்பெனாயினும். கிற்கெனும் என்றும் பாடும்.

‡ தருமிக்குக் கொடுத்தருளிய பாடல் வருமாறு: —“கொங்குதேர் வாழ்
க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி—காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ—பயிலியது
கெழியுய் நட்பின் மயிலியற்—செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி—னறியவு மு—
வோநீ யறியும் பூவே.” குறுந்தொகை. உ.

கல்வி யாளர்தங் கையி னீட்டினான்
வல்லையாவரும் வாங்கி வரடியாச்
சொல்லின் செல்வமும் பொருளுந் தூக்கியே
நல்ல நல்லவென் றுவகை நண்ணினார்.

(கூ0)

ஆளக்கில் லோவியா ரரசன் முன்புபோய்
விளக்கி யக்கவி விளம்பி னூர்கடன்
உளக்க ருத்துநீ ரொத்த லாற்சிரந்
தூங்கு மீனவன் மகிழ்ச்சி தூங்கினான்.

(கூக)

உணர்ந்த கேள்வியா ரிவரொ டொல்லையோய்ப்
புணர்ந்த வாயிரம் பொன்னு ழின்மறிழ்
கொணர்ந்த வேதியன் கொள்க றினீற்றென
மணந்த தாரினான் மகிழ்ந்து நல்கினான்.

(கூஉ)

வேந்த னேவலால் விபுதர் தம்மொடும்
போந்து மீண்டவைப் புறம்பு தாங்கிய
ஆய்ந்த பொற்கிழி யறுக்கு நம்பியை
நேர்ந்து கீரனில லெனவி லக்கினான்.

(கூங)

குற்ற மிக்கவிக் கென்று கூறலுங்
கற்றி லானெடுங் காலம் வெம்பசி
உற்ற வன்கலத் துண்ணு மெலிலைகப்
பற்ற யாடினான் பண்பு பற்றினான்.

(கூசு)

உலர்ந்த நெஞ்சுகொண் டொதுங்கி நாயகன்
நலந்த ருங்கழ னண்ணி னானவன்
மலர்ந்த பாடல்கொண் டறிஞா வைகிடத்
தலர்ந்த சிந்தைகொண் டடைந்த மைந்தனே.

(கூரு)

செயயுள் கொண்டிபோய்த் திருமுன் வைத்துளப்
பையுள் கொண்டவப் பனவ னெனனை
மையுள் கண்டலிவ் வருஷு பாடலைக்
கையு ணல்கினாய் கதியி லெற்கென.

(கூசு)

வேறு.

வறுமைநோய் பிணிப்பப் பன்னாள் வழிபடு மடியே னின்பாற்
பெறுபொரு ளிழந்தே னென்று பேசுலேன் யார்க்கு மேலாம்
கறைகெழு மிடற்றோய் நின்றன் கவிக்குற்றஞ் சிலவாழ் நாட்சிற்
தறிவுடைப் புலவர் சொன்னா லாருளை மதிக்க வல்லார்.

(கூஎ)

எந்தையில் விகழ்ச்சி நின்ன தல்லதை யெனக்கியா தென்னாச்
சிந்தைநோ யுழந்து சைவச் சிறுவனின் நிரங்க யார்க்கும்
பந்தமும் வீடும் வேதப் பனுவலும் பயனு மான
சந்தர விடங்க னங்கோர் புலவராய்த் தோற்றஞ் செய்தான்.

(கூஐ)

கண்டிகை மீதானி யாழி கதிர்முடி வயிரம் வேய்ந்த
ஞண்டலங் குழகொண் டாகத் தழகெலாங் கொள்ளை கொள்ளாத்
தண்டமிழ் மூன்றும் வல்லோன் றானெனக் குறியிட் டாங்கே
புண்டர துதலிற் பூத்துப் பொய்யிருள் கிழித்துத் தள்ள.

(கூக)

விரிகதிப் படாத்திற் போர்த்த மெய்ப்பையு ளடங்கிப் பக்கத்
தெரிமணிக் கடகத் திண்டோ ளினையவ ரடைப்பை யோடுங்
குருமணிக் களாஞ்சி யம்பொற் கோழகந் தாங்க முத்தார்
புரிமதிசு குடைக்கீழ்ப் பொற்காற் கவரிபால் புரண்டு துள்ள.

(500)

சொல்வரம் பிகந்த பாத மென்பது தோன்ற வேத
நல்லபா துகையாய்ச் சூட நவின்ன கற்றுப் பாட
வல்லவர் மறையி னாறு மனுமுதற் கலைபோற் பின்பு
செல்லது லாய்ந்தோர் வைகுந் திருந்தவைக் களத்தைச் சேர்ந்தான். (க0க)

ஆரவை குறுகி நேர்நின் றங்கிருந் தவரை நோக்கி
யாரைநங் கவிக்குக் கூற்ற மியம்பினு ரென்னு முன்னங்
கீரனஞ் சாது நானே கிளத்தினே னென்று ளீன்ற
சீரணி புலவன் குற்றம் யாதெனத் தேராக் கீரன் (க0உ)

சொற்குறற மின்று வேறு பொருட்குற்ற மெவருவு நாய
பொற்குற்ற வேணி யண்ணல் பொருட்குற்ற மென்னை யென்றுன்
தற்குற்றம் வருவ தோரான் புனைமலர்ச் சார்பா லன்றி
அற்குற்ற குழற்கு நாற்ற மில்லையே யென்று னையன். (க0க)

பங்கய முகமென் கொங்கைப் பதுமினி குழலோ வென்ன
அங்கது மனைத்தே யென்று னாலவா யுடையான் மெய்வ
மங்கையர் குழலோ வென்ன வன்னது மந்தா ரத்தின்
கொங்கை ரனைந்து நாயுங் கொள்கையாற் செய்கைத் தென்னுன். (க0ச)

பரவிந் வழிபட் டேத்தும் பரஞ்சுடர் திருக்கா ளத்தி
அரவுரீர்ச் சடையார் பாகத் தமர்ந்தனா னப்பூங் கோதை
இரவினீர்ங் குழலு மற்றே வெனவல்து மற்றே யென்னு
வெருவிலான் சலமே முற்றச் சாதித்தான் வினைவு நோக்கான். (க0ரு)

கறறைவார் சடையா னெற்றிக் கண்ணினைச் சிறிதே காட்டப்
பற்றுவா னின்னு மஞ்சா னும்பரார் பதிபோ லாகம்
முற்றுவீர் கண்ண னாலு மொழிந்ததும் பாடல் குற்றங்
குற்றமே யென்னுன னன்பா லாகிய குற்றந் தேரான். (க0சு)

வேறு.

தேய்ந்த நாண்மதிக் கண்ணியா னுதல்விழிச் செந்தீப்
பாய்த்த வெம்மையிற் பொழுதுபொற் பங்கயத் தடத்துள்
ஆய்ந்த நாவலன் போய்விழுந் தாழ்ந்தன னவனைக்
காய்ந்த நாவல னிம்மெனத் திருவுருக் கரந்தான். (க0௭)

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலமுற்றிற்று.

ஆ- திருவிருத்தம் - உ,ருகூ.

ஐம்பத்துமூன்றாவது

கீரவ்ணக்கரையேற்றியபடலம்.

மார னீர்ப்பொடி கண்டவ னந்தண மைந்தஉ
கார நற்கன கக்கிழி யீந்த தறைந்தனம்
ஏர னத்திரள் சூழ்மல ரோடை யிடத்தினுங்
கீர னைக்கரை யேற்றிய வாறு ளினத்துவாம்.

(க)

தாழ்ந்த வேணிய னெற்றி முனைத்த தழற்கணுற்
போழ்ந்த நாவல னுடக பங்கயப் டொய்கைவாய்
வீழ்ந்த ரும்படர் வேலையில் வீழ்ந்தனன் விம்முறச்
சூழ்ந்த நாவலர் கண்டு பொழுது துளங்குவார்.

(உ)

ஏன்ற வேந்த னீலாக்குடி யீட்டமு மின்கதிர்
கான்ற நாயக மாமணி போடிய கண்டியும்
ஆன்ற ஞான மிலாதவர் கல்வியு மாணதே
சான்ற கீர னிலாதவை கூடிய சங்கமே.

(உ)

ஐய சொற்பொரு டன்வடி வானவ ராலவாய்
மைதழைத்த மிடற்றினர் தம்மொடும் வாதுதான்
செய்த விப்பிழை யோபெரி தெப்படி தீருமோ
உய்வ தற்புத மேயென யாவரு முன்னினார்.

(ச)

எய்தி வெள்ளி மலைபெயர்த் தாஹு மிறுத்ததன்
கையில் வீணைதொட் டின்னிசை பாடக் கனிந்தவன்
செய்த தீங்கு பொறுத்தது மன்றித்திண் டேரொடும்
மொய்கொள் வாளுந் கொடுத்தனன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

யாவ ராஹு மகற்றரி திப்பிழை யாவர்க்குந்
தேவ ராமவ ரேதிரு வுள்ளந் திரும்பினுந்
போவ தேயிது வேதுணி பென்று புகன்றுபோய்ப்
பாவ லோர்பரன் முணிழ் லிற்பணிந் தேத்துவார்.

(சு)

திருத்த னேசர ணஞ்சர ணம்மறைச் சென்னிமேல்
நிருத்த னேசர ணஞ்சர ணந்நிறை வேதநூல்
அருத்த னேசர ணஞ்சர ணந்திரு வாலவாய்
ஒருத்த னேசர ணஞ்சர ணங்க ள்நனக்குநாம்.

(எ)

பாயு மால்விடை மேல்வரு வேரப்பல் லுயிர்க்கெலாந்
தாயுந் தந்தையு மாகுநின் றண்ணளி தாமரைக்
கேயு மாதவன் போணல்ல தீய வியற்றினார்
காயு மின்பமுந் துன்பமு மாக்குவ தாதலால்.

(அ)

அத்த் கற்ற டுசருக்கி னறிவழி கீரனின்
வித்த கக்கவி யைப்பழு தென்ற விதண்டையான்
மத்த கக்கன் லிழித்து வெதுப்பின் மலர்ந்தபொன்
முத்த கக்கம லத்திடை வீழ முடுக்கிலும்.

(ஐ)

இருணி நைந்த மிடற்றடி கேள்வி யிப்பிழை
கருணை செய்து பொறுத்தரு ளென்று கபிலனும்
பரண னும்முத லாகிய பாஷலர் யாவருஞ்
சரண மென்று விழுகிரந் தாரடி சாரவே.

(40)

வேறு.

அக்கிர வேலை யால மயின்றவெங் கருணை வள்ளல்
இக்கிர மழலைத் தீஞ்சொ லிறைவியோ டெழுந்து போந்த
நக்கிரன் கிடந்த செம்பொ னனினப்பூந் தடத்து ஞாங்கர்ப்
புக்கிர மதுரத் தீஞ்சொற் புலவர்தங் குழாத்து ணின்றான்.

(41)

அனற்கண னோக்கி னுன்பின் னருட்கண னோக்க வாழ்ந்த
புனற்கணை கிடந்த கிரண் பொறிபுலன் கரண மெல்லாங்
கனற்கணர் தலவே யாகக் கருணைமா கடலி லாழ்ந்து
வினைக்கணை யெடுத்த யாக்கை வேறிலன் புருவ மாணன்.

(42)

போதை யாருலக மீன்ற புனிதையார் பரஞா னப்பூநு
கோதையார் குழற்குத் தீங்கு கூறிய கொடிய காவின்
றீதையார் பொறுப்பா ரேயோ வவரன்றித் திருக்கா ளத்திக்
காதையார் குழையி னாரைக் காளத்தி கயிலை யென்னா.

(43)

எடுத்தசொன் மாறி மாறி யிசையநே ரிசைவெண் பாவாற்
றெடுத்தவர் தாதி சாத்தத் துணைச்செவி மடுத்து நேர்வர்
தடுத்தவன் கையைப் பற்றி யகன்கரை யேற்றி னூர்தாள்
கொடுத்தேழு பிறவி வேலைக் கொடுங்கரை யேற்ற வல்லார்.

(44)

கைதந்து கரையே றிட்ட கருணையங் கடலைத் தாழ்ந்து
மைதந்த கயற்க ணனை வந்தித்துத் தீங்கு நன்கு
செய்தந்தோர்க் கிகலு மன்புஞ் செய்தமை பொருளாச் செய்யுட்
பெய்தந்து பாடுகின்றான் பிரானரு ணடு கின்றான்.

(45)

அழனி லா னிழைத்த வேள்வி யழித்தபே ராண்மை போற்றி
மறனிலாச் சண்டிக் கீந்த மரண்பெருநு கருணை போற்றி
கறுவிலீழ் கூற்றைக் காய்ந்த கணைகழற் கமலம் போற்றி
சிறுவனுக் கழியா வாழ்நா ளளித்தருள் செய்தி போற்றி.

(46)

சலந்தர னுடலங் கிண்ட டக்கரப படையாய் போற்றி
வலந்தரு மதனை மாயோன் வழிபடக் கொடுத்தாய் போற்றி
அலர்ந்தசெங் கமலப் புத்தே ணடுச்சிர மரிந்தாய் போற்றி
சிலந்தியை மருடஞ் சூட்டி யரசருள் செல்வம் போற்றி.

(47)

திரிபுரம் பொரிய நக்க சேவகம் போற்றி மூவர்க்
கருளிய தலைமை போற்றி யநங்கனை யாகந் தீய
எரியிடு நயனம் போற்றி யிரதிவந் திரப்ப மீளக்
கீரியவன் மகனுக் காவி யுதவிய கருணை போற்றி.

(48)

நகைத்திட வந்த வந்த நகுசிரந் திருகி வாங்கிச்
சிகைத்திரு முடிமேல் வைத்த திண்டிறல் போற்றி கோயில்
அகத்தவி சுடரைத் தூண்டு மெலிக்கர சாள மூன்று
சகத்தையு மளித்த தேவர் தம்பிரான் சரணம் போற்றி.

(49)

பொருப்பகழ் தெடுத்தோன் சென்னி புயமிற் மிதித்தாய் போற்றி
இருக்கிசைத் தவனே பாட விரங்குவாள் கொடுத்தாய் போற்றி
தருக்கொடு மிருவர் தேடத் தழற்பிழம் ழாராய் போற்றி
செருக்குவிட் டவரே பூசை செய்யநேர் நின்றாய் போற்றி. (௨௦)

பருங்கைமூல யாலீ டீயனம் பாய்புலி யரிமான் மீனம்
இருந்குறள் யாமை கொண்ட விகல்வலி கடந்தாய் போற்றி
குரங்குபாம் பெறம்பு நாரை கோழியா ணலவன் நேரை
கருங்குரீஇ கழுவி னன்புக் கிரங்கிய கருவேண போற்றி. (௨௧)

சாலநா னிழைத்த தீங்குக் கென்னையுந் தண்டஞ் செய்த
கோலமே போற்றி யஞ்சிக் கொடியனேன். செடுத்த புன்சொன்
மாலேகேட் டென்னையாண்ட மலமகண் மனாள் போற்றி
ஆலவா யடிகள் போற்றி யம்மைநின் னடிகள் போற்றி. (௨௨)

வேறு.

ஆவ லந்தனே னடியனேற் கருளரு ளென்றாக்
டிகாவ மும்பிர சாதமும் குறித்துரை பனுவற்
பாவ லங்கலாற் பரனையும் பங்கிலங் கூற்றகட்
பூவை தன்னையு முறைமுறை போற்றியென் றேத்தா. (௨௩)

தேவ தேவனைப் பின்பெருந் தேவபா னியொடுந்
தாவி லேழிசை யேழுக்கூற் றிருக்கையுள் சாத்திப்
பூவர் * சேவடி சென்னிமேற் பூப்பவீழ்ந் தெழுந்தான்
பாவ லோர்களுந் தனித்தனி துதித்தனர் பணிந்தார். (௨௪)

துதித்த கீரனுக் கின்னருள் சுரந்துரீ முன்போன்
மதித்த நாவலர் குழாத்திடை வதியென மறைநூல்
உதித்த நாலினார் கருணைசெய் துருக்கரத் தயன்சேய்
லிதித்த கோயில்புக் கமர்த்தனர் விளங்கிழை யோடும். (௨௫)

கற்ற கீரனுங் கலைஞருங் கழகமண் டபத்தில்
உற்ற வாடகக் கிழியறுத் தந்தணற் குதலிக்
கொற்ற வேந்தனும் வரிசைகள் லெசெயக் கொடுப்பித்
தற்ற நீங்கிய கல்வியின் செல்வரா யமர்த்தார். (௨௬)

வேறு.

சம்பக மாற னென்னுந் தமிழ்நர்தம் பெருமான் கூடல்
அம்பக துதலி னான யங்கயற் கண்ணி னான
வம்பக நிறைந்த செந்தா மரையடி வந்து தாழ்ந்து
நம்பக நிறைந்த வன்பாற் பல்பணி நடாத்தி வைகும். (௨௭)

கீரனைக்கரையேற்றியபடலமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨,௫௬௬.

கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடல்ம்.

௧௭௭௭௭௭

கொன்றையந் தேரியல் வேங்குந்த கூடலெம் பெருமான் செம்பொன்
மன்றலங் கமலத் தாழ்ந்து வழிபடு நாவலோனை
அன்றகண் கரையே றிட்ட வருளுரை செய்தே மிப்பாற்
றென்றமி ழுனையான் நேறத் தெருட்டிய திறனுஞ் சொல்வாம். (க)

முன்புநீன் மாடக் கூடன் முழுமுத லாணை யாற்போய்
இன்புற வறிஞ ரீட்டத் தெய்தியாக் குறையுங் கீரன்
வன்புறு கோட்டந் தீர்த்து மதுரையெம் பெருமான் ஞானில்
அன்புறு மனத்த ளாக யாய்ந்தூமற் றிதனைச் செய்வான். (உ)

பட்டவழி கடுக்கை யணணல் கண்ணினு லவிர்த காளை
பட்டவழி மலரோளுநு மாயவ னுநுங் காக்கப்
பட்டவ னல்ல னன்னு னுதல்வழிப் படுதி நம்மைச்
சுட்டபோ துருப்பந் தீர்த்துக் காத்ததிச் சுவண கஞ்சம். (ஃ)

இப்பெருந் தடமே யெம்மை யெம்மையுங் காப்ப தென்னுக்
கப்பிலா மனத்தான் மூன்று காலமு மூழ்கி மூழ்கி
அப்பனை யால வாயெம் மடிகளை யடியாரா சேம
வைப்பினை யிறைஞ்சி நித்தம் வழிபடு நியமம் பூண்டான். (சு)

மையறு மனத்தான் வந்து வழிபடு நியம நோக்கிப்
பையர வாரம் பூண்ட பரஞ்சடர் மாடக் கூடல்
ஐயனு மணிய னாகி யகமகிழ்த் தவனுக் கொன்று
செய்யநன் கருணை பூத்துத் திருவுளத் திதனைத் தேர்வான். (ரு)

இலக்கண மிவனுக் கின்றுந் தெனிகில விதனு லாய்ந்த
நலத்தசொல் வழுஉச்சொ லென்ப தறிகில னவைவதீர் கேள்விப்
புலத்தவர் பாரைக் கொண்டு போதித்து மிவனுக் கென்னு
மலத்தனு லீளைத்த முக்கண் மன்னவ னுன்னு மெல்லை. (ஸ்)

பங்கயச் செங்கை கூப்பிப் பாலினீர் மொழியாள் சொல்வாள்
அங்குணு வங்கை நெல்லிக் கனியென வளைத்துங் கண்ட
புங்கவா நினது சங்கைக் குத்தரம் புகல வல்லா
எங்குளா ரேனு மென்னெஞ் சதிப்பதொன் நிசைப்பே னையா. (ள)

பண்டொரு போது வெள்ளிப் பளிவரை யிடத்துன் பாங்கர்ப்
புண்டவழ் குவிசக் கோமான பூமகன் மாயப் புத்தேள்
அண்டருஞ் சனக னாகி யருந்தவர் பிறரு மீண்டிக்
கொண்டன ரிருந்தா ரிந்தக் குவலயம் பொறுது மாதோ. (அ)

தாழ்ந்தது வடகீழெல்லையுயர்ந்தது தென்மேற் கெல்லை
குழந்தது கண்டு வாறோர் தொழுதுனைப் பரவி யைய
ஊழ்ந்திடு மரவம் பூண்டோ யொருவனின் றெப்பா னங்கே
வாழ்ந்திட விடுத்தா லிந்த வையநேர் நிற்கு மென்றார். (ஔ)

பைத்தலை புரட்டு முந்நீர்ப் பெளவமுண் டவனே யெம்மை
ஒத்தவ னையான் வாழ்க்கைக் குரியளா கியவு லோபா
முத்திரை யிமவான் டெற்ற முழுமுலைக் கொடியொப் பாரென்
றத்திரு முனியை நோக்கி யாயிலை விடுத்தா யன்றே (ஔ)

விடைகொடு போவா னென்றை வேண்டி னேருந் தேயந்
தொடைபெறு தமிழ்நா டென்று சொல்லுப வந்த நாட்டின்
இடைபயின் மனித்த ரெல்லா மின்றமி முடிபுந்து கேள்வி
உடையவ ரென்ப கேட்டார்க் குத்தர முரைத்தல் னேண்டும்.

(கக)

சித்தமா சகல் வந்தச் செந்தமி முயலா நன்னை
அத்தனே யருளிச் செய்தி யென்றன னனையான் நேற
வைத்தனை முதலா நன்னை மற்றது தெளிந்த பின்னும்
நித்தனே யடியே னென்று நின்னடி காண்பே னென்றான்.

(கஉ)

கடம்பமா' வனத்தி லெம்மைக் கண்டனை யிறைஞ்சி யுள்ளத்
திடம்பெற யாது வேட்டா யவையெலா நெம்பாந்-பெற்றுத்
திடம்பெற மலயந் தெய்வி யிருக்கென விடுத்தாய் சென்று
குடம்பெறு முனியு மங்கே யிருக்கின்றான் கொடியி னேடும்.

(கங)

இனையதுள் நிருவுள் ளத்துக் கிசைந்ததே லிவற்குக் கேள்வி
அனையமா தவனைக் கூவி யுணர்த்தென வணங்கு கூற
இனையநா ணிகழ்ச்சி யெல்லா மறந்திடா தின்று சொனறாய்
அனையதே செய்து மென்றா வறிவனை நினைந்தா னையன்.

(கச)

வேறு.

உடைய நாயகன் நிருவுள முணர்ந்தனன் முடிமேல்
அடைய வஞ்சலி முடிபுத்தன னருந்தவ விமானத்
திடைபு குந்தனன் பன்னியோ டெழுந்தன னகல்வான்
நடைய னாகிவந் தடைந்தன னற்றமிழ் முனிவன்.

(கரு)

இயங்கு மாதவத் தேரினும் பன்னியோ டிழிந்து
புயங்க னாலும் புகுந்துநாந் புயம்புடை கினைத்துத்
தயங்கு செம்பவ னாசலந் தன்னையு மதன்பால
வயங்கு மிந்திர நீலமால் வரையையும் பணியா.

(கசு)

பெருகு மன்புளந் துளுப்பமெய் யானந்தம் பெருக
அருகி ருந்தன னுவயிற் கீரனு மம்பொன்
முருக விழ்ந்ததா மரைபடிந் திறைவனை முன்போல்
உருகு மன்பினா லிறைஞ்சுவா னொல்லவந் தடைந்தான்.

(கஏ)

இருந்த மாதவச் செல்வனை யெதிர்வர நோக்கி
அருந்த வாவிவந் கியற்றமி முமைந்தில வெம்பாந்
நெரிந்த நீயதை யரிதபத் தெருட்டெனப் பிணியும்
மருந்து மாயி பெருந்தகை செய்யவாய் மலர்ந்தான்.

(கஈ)

வெள்ளை மாமதிப் பிளவணி வேணியங் கருணை
வள்ள லார்பணி ிரத்தினு மனத்தினுந் தாங்கிப்
பள்ள மேழையும் பருகினை பணியுந் கீரன
உள்ள மாசற வியாகர ணத்தினை யுணர்த்தும்.

(கஊ)

இருவ கைப்புற வுடை தழீஇ யெழுமத மொடுநாந்
பொருளொ டும்புணர்ந் தையிரு குற்றமும் டோக்கி
ஒருவி லையிற் டுழுகொடு முத்தியெண் ணன்கும்
மருவு மாதிநா லினைத்தொகை வகைவிரி முறையாள்.

(உ0)

கருத்துக் கண்ணழி வாடிய காண்முனை யானும்
விருத்தி யானுநாற் கிடைப்பொரு ளுளக்கற வினக்கித்
தெரித்து ரைத்தன னுரைத்தீடு திறங்கண்டு நூலின்
அருத்த மேவடி வங்கிய வாடியா கிரியன்.

(௨௧)

தருக்கு மின்பமுங் கருணையுந் தழையமா தவனைத்
திருக்க ரங்களான் மகிழ்ச்சியுட் டினைத்திடத் தடவிப்
பெருக்க வேண்டிய பேறெலாம் பீடுற நலவி
இருக்கை யிற்செல விடுத்தன னாவா யிறைவன்.

(௨௨)

பொன்ன னொளொடுங் குறுமுனி விடைகொடு போன
பின்னை யாருயிாக் கிழத்திதன் பிராணேநேர் நோக்வி
என்னை நீயிவற் குணரத்திடா தித்தவப் பொதியின்
மன்ன னாணந்த திபதென மதுரைநா யகனும்.

(௨௩)

தன்னை நீத்தலும் வழிபடுந் தகுதியோர் சாலப்
பொன்ன ளிப்பவர் தொடுத்தமற் சரமிலாப் புலம்
சொன்ன சொற்கட வாதவர் துகடவிர் நெஞ்சத்
தின்ன வர்க்குநூல் கொளுத்துவ தறனென விசைப்ப.

(௨௪)

இவனெ டுத்தமற் சரத்தினல் யாமுணரத் தாதத்
தவனை விட்டுணர்த் தினமெனச் சாறறினான் கேட்டுக்
கவலை விட்டக மகிழ்ச்சிகொண் டிருந்தனள் கதிகால
நவம ணிக்கலம் பூத்ததேதார் கொடிபுரை நங்கை.

(௨௫)

கற்ற கீரனும் பின்புதான் முன்செய்த கவிகண்
முற்று மாய்ந்துசொல் வழுக்களும் வழாநிலை முடிபும்
உற்று நோக்கினு னறிவின்றி முழுதொருந் குணந்தோன்
சொற்ற பாடலிற் பொருள்வழுச் சொல்லினே னென்னு.

(௨௬)

மறையி னந்தமுந் தொடாததா ணிலந்தொட வந்த
நிறைப ரஞ்சுடர் நிராமய நிருத்தற்குப் பிழைத்தேன
சிறிய கேள்வியோர் கழியவுஞ் செருக்குடை யோரென்
றறிஞர் கூறிய பழஞ்சொலென் னளவிறறே யம்ம.

(௨௭)

அட்ட மூர்த்திதன் நிருவடிக் கடியனென் பிழைக்கப்
பட்ட தீங்கினு லெனையவ னுதல்விழிப் பிடுதிச்
சுட்ட தன்றியென் னெஞ்சமுஞ் சுவிதே யென்றென்
றுட்ட தும்பிய விழுமநோ யுவரியு ளாழ்ந்தான்.

(௨௮)

மகவை யீன்றதாய் கைத்திடு மருந்துவாய் மடுததுப்
பகைப மும்பினி யகற்றிடும் பான்மைபோ லெனனை
இகலி னைத்தறி வுறுத்தினற் கேழையேன் செய்த
தருவ இயாதென வரம்பிலா மகிழ்ச்சியுட் டாழ்ந்தான்.

(௨௯)

மாத வன்றனக் காலவாய் மன்னவ னருளாற்
போத கஞ்செய்த நூலினைப் புலவரே ழேனர்க்கும்
ஆத ரஞ்செயக் கொளுத்தியிட் டிருந்தன னமலன்
பாத பங்கய மூழ்கிய பத்திமைக் கீரன்.

௩௦)

கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடல முற்றிற்று.

ஐம்பத்தைந்தாவது

சங்கத்தார்கலகந்திர்த்தபடலம்.

காமனைப் பொடிபாழ் கண்ட கண்ணுத நென்னூல் கீர்
நாமநற் புலவற் கீந்த நலமிது பொலம்பூங் கொன்றைத்
தாமனச் சங்கத் துள்ளார் தலைதடு மாற்றற் தேற
ஊமனைக் கொண்டு பாட ஹுணர்த்திய வொழுக்கஞ் சொல்வாம். (க)

அந்தமில் கேள்வி யோரெண் ணறுவரும் வேறுவேறு
செந்தமிழ் செய்து தம்மிற் செருக்குறு பெருமை கூறித்
தந்தமின் முரைய்த் தத்தத் தராதர மளக்க வல்ல
முந்தைநான் மொழிந்த வாசான் முன்னர்வர் தெய்திற்றே. (உ)

தொழுதன ரடிகள் யாங்க டொடுத்தவிப் பாட நம்முள்
விழுமிதுந் தீதுந் தூக்கி வேறுபா டளந்து காட்டிப்
பழுதுறுத் தையந் தீரப் பணிக்கெனப் பணிந்தார் கேட்டு
முழுதொருங் குணர்த்த வேத முதல்வனா முக்கண் மூர்த்தி. (ஈ)

இருவருந் தருவ நீண்ட வெரியழந் றாணிற் றேன்றும்
உருவென வறிவா னந்த வுண்மையா யுலகுக் கெல்லாம்
கருவென முளைத்த மூல விலிங்கத்து ணின்றும் காண்டந்
கரியதோர் புலவ னாகத் தோன்றியொன் நருவிச் செய்வான். (ச)

வேறு.

இம்மாநக ருள்ளானொரு வணிகன்நன பதியென்
நம்மாநிதிக கிழவோன்மனை குணசாலினி யனையார்
தம்மாதவப் பொருட்டால்வெளிற் றறிவாளரைத் தழுவும்
பொய்ம்மாசற வினன்போலவ தரித்தானொரு புத்தேன். (ரு)

ஓயாவிறன் மதனுக்கினை யொப்பானவ னூமச்
சேயாமவ னிடையீருரை செய்யுட்கவி யெல்லாம்
போயாடுமி னனையானது புந்திக்கிசைந் தானன்
ஞாயாவரு மதிக்குந்தமி முதுவேயென வறைந்தான். (சு)

வன்னுண்மழ விடையாயவன் மணிவாணிக னூமன்
என்னுலவன் கேட்டெந்நன மிப்பாடலிற் கிடக்கும்
நன்னுனவுந் தீதானவு நயந்தாய்ந்ததன் நன்மை
குன்னுவகை யறைவானென மன்னுடிய கூத்தன். (ஏ)

மல்லார்தடம் புயவாணிக மைந்தன்னன் கிசையச்
சொல்லாழமும் பொருளாழமும் கண்டான்முடி துளக்கார்
கல்லார்புயம் புளகித்துளந் கவிதுங்குவன் கலகம்
எல்லாமகன் நிடுமுற்களுக் கென்னுலயஞ் சென்றான். (அ)

பின்பாஹ்ல ரெல்லாம்பெரு வணிகக்குல மணியை
அன்பாலழைத் தேகித்தம தவையத்திடை யிருத்தா
நன்பான்மலர் நறுஞ்சாந்துகொண் டருச்சித்தனர் நயந்தே
முன்பாலினக் கருக்கீந்தமிழ் மொழிந்தாரவை கேளா. (கூ)

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம். ௨௭௭

மகிழ்ந்தான்சிலர் சொல்லாழ்ச்சியை மகிழ்ந்தான்சிலர் பொருளை
இகழ்ந்தான்சிலர் சொல்வைப்பினை யிகழ்ந்தான்சிலர், பொருளைப்
புகழ்ந்தான்சிலர் சொல்லின்பமும் பொருளின்பழ மொருங்கே
இகழ்ந்தான்சிலர் ஓசாற்றின்மையும் பொருட்டிண்மையும் தேர்ந்தே. . ( )

இத்தன்மைய னாகிக்கலை வல்லோர்தமிழ் மெல்லீழ்ஞ்
சித்தங்கொடு தெருட்டுஞ்சிறு வணிகன்றெருள் கீரன்
முத்தண்டமிழ் கபிலன்றமிழ் பரணன்றமிழ் மூன்றும்
அத்தன்மைய னறியுந்தொறு மறியுந்தொறு மெல்லாம். (கக)

நுழைந்தான்பொரு டொறுஞ்சொற்றொறு நுண்டிஞ்சுவை யுண்டே
தழைந்தாணுடல புலனைந்திணைத் தனித்தான்சிரும் பனித்தான்
குழைந்தான்விழி வழிவேலையுட் குளித்தான்றனை யளித்தான்
விழைந்தான்புரி தவப்பேற்றினை விளைத்தான்களி இளைத்தான். (க௨)

பல்காசொடு கடலிற்படு பவளஞ்சுடர் தரளம்
எல்லாநிறுத் தளப்பானென வியல்வாணிகக் குமரன்
சொல்லாழமும் பொருளாழமும் துலைநாவெனத் தூக்க
நல்லாறறி புலவோர்களு நட்டாரிகல் விட்டார். (க௩)

வேறு.
உலகினுட் பெருகி யந்த வொண்டமிழ் மூன்றும் பாடற்
றிலகமாய்ச் சிறந்த வாய்ந்த தெய்வநா வலருந் தங்குள்
கலகமர் நவையிற் றீர்ந்து காசறு பணுவ லாய்ந்து
புலமிகு கோட்டி செய்து பொலிந்தன ரிருந்தார் போலும். (க௪)

சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨,௬௧௦.

ஐம்பத்தாறாவது

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.

குடைக்காடன் பசிக்கன்னக் குழியருத்தி வேட்கையறக் கொடுத்தகங்கைச்
சடைக்காடன் புலவரிக மணிவித்த முறையிதுமேற் றன்னைப் பாடுந் [போன
தொடைக்காடன் பகன்றிகழ்ந்த தென்னவனை முனிந்துதன்னைத் தொழுது
இடைக்காட னுடன்போய்ப்பின்பெழுநருளிப்பிணக்கறுத்தவியல்புசொல்வாம்.

இந்திரன்றன் பழிதுரத்தி யரசளித்துப் பின்புகதி யின்ப மீந்த
சுந்தரன்பொனை னடிக்கன்பு தொடுத்தாறுஞ் சண்பகத்தார் தொடுத்துச் சாத்தி
வந்தூனைசெய் திருத்தொண்டின் வழிககேற்பச் சண்பகப்பூ மாற வேந்தன்
அந்தரகு டாமணியாஞ் சிவபுரத்து ணிறைசெல்வ மடைந்தா ணிப்பால். (௨)

ஆற்றன்மிகு பிரதாப சூரியன்வங் கிசத்துவச னளிவில் சீர்த்து
சாற்றரிய விரிபுமருத் தனன்சோழ வங்கிசாந் தகன்றான் வெணிறி
மாற்றரிய புகழ்ச்சேர வங்கிசாந் தகன்பாண்டி வங்கி சேசன்
தோற்றமுறு பரித்தேர்வங் கிசகிரோ மணிபாண்டிச் சுரன்றான் மன்னோ. . (௩)

துணிவுடைய சூலத்துவசன் வங்கிசபூ டணமாறன் சோம சூடா
மணிசூலகு டாமணியே யிராசகு டாமணியே மாற்றார் போற்றிப்
பணியவரும் பூபகு டாமணியே குலேசபாஷா முயனே யென்னக்
கணிதமுறு பதினேவர் வழிவழிவர் துதிததுநிலை காவுல் பூண்டோர். (ச)

அத்தகைய பரீண்முயருட் குலேசபாண் முயனென்னு மரசன் றேண்மேல்
வைத்தவனி தலம்புரப்போ னிலக்கணமு மிலக்கியமும் வரம்பு கண்டோன்
எத்தகைய பெருநூலு மெல்லெகண்டோ னாதலினு லிவனுக் கேற
முத்தமிழோர் பயிலசங்க மிடங்கொடுத்த தனையமணி முழுவத் தோளான். (ரு)

கழிந்தபெருங் கேள்வியினு னெனக்கேட்டு முழுதுணர்ந்த கபிலன் நன்பாற்
பொழிந்தபெருங் காதன்கிருகேண்மையினு னிடங்காட்டுப்புவவன் நென்சொன்
மொழிந்தரசன் றனைக்கர்ணடு மெனத்தொடுத்த பனுவலொடு மூரித் தீந்தேன்
வழிந்தொழுகு தாராணைக் கண்டதொடுத்த துரைப்பனுவல் வாசித் தானல். (சு)

வழுக்காத சொற்கவையும் பொருட்கவையும் பகிர்ந்தருந்த வல்லோ னுள்ளத்
தழுக்காற்றற் கிரந்துளக்கா னகமகிழ்ச்சி சிறிதுமுகத் தலர்ந்து காட்டான்
எழுக்காயுத் தினிதோளா றென்றுமுரையான்வாளா விருந்தா னாய்ந்த
சூழக்காத னண்புடையான் றனைமானம் புறந்தள்ளக் கோயில் புக்கான். (௭)

சந்நிதியில் வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும் பெருமானே தன்னைச் சேர்ந்தார்
நன்னிதியே திருவால் வாயுடைய நாயகனே நகுதார் வேம்பன்
பொன்னிதிபோ ளன்விறந்த கல்வியுமிக் குளனென்று புகலக் கேட்டுச்
சொன்னிறையும் கவிதொடுத்தே னவமதித்தான் சிறிதுமுடி துளக்கா னே. (அ)

பரிவாயின் மொழிதொடுத்து வருணித்தோர்க் கமகிழ்த்தோர் பயனு நல்கா
விரிவாய் தடங்கடலே நெடுங்கழியே யடுங்கான விலங்கே புள்ளே
பொரிவாய் பராரைமர நிரையேவான் றெடுகுடுமிப் பொருப்பே வெம்பும்
எரிவாய் கொடுஞ்சுரமே யெனவிவற்றோ ரலினையொத் திருந்தா னென்காய். (இ)

என்னையிழந்த தனனோசொல் வடிவாய்நின் னிடம்பிரியா விமையப் பாவை
தன்னையுஞ்சொற் பொருளான வுன்னையுமேயிகழ்ந்தனனென் நனக்கியாதென்னு
முன்னையொழிந் திடைக்காடன் றணியாத முனிவீர்ப்பு முந்திச் சென்றான்
அன்னவுரை திருச்செவியி னூர்பா டெனவுரைப்ப வருளின் மூர்ததி. (க0)

போனவிடைக் காடனுக்குங் கபிலனுக்கு மகத்துவகை பொலியு மாற்றான்
ஞானமய மாகியதன் னிலிங்கவுரு மறைத்துமையா நங்கை யோடும்
வானவர்தம் பிரானெழுந்து புறம்போய்த்தன் கோயிலினோர் வடபால் வைகை
ஆனந்தித் தென்பாலோ ராலயங்கண் டங்கணினி தமர்ந்தான் மன்னோ. (கக)

சங்கவான் றமிழ்த்தெய்வப் புலவோரு முடனெழுந்து சைல வேந்தன்
மங்கைநா யகன்போன வழிபோயங் கிருந்தாறவ் வழிநாள் வைகற்
கங்குல்வாய் புலரவரும் வைகறையிற் பள்ளியுணர் காலத் தெய்தி
அங்கனா யகனடியார் சேவிப்பா ரிலிங்கவுரு வங்குக் காணார். (க௨)

என்னவது சயமோவீ தென்றியிர்த்தா ரிரங்கினு நிதனை யோடி
மன்னவனுக் கறிவிப்பான் வேண்டிமெனப் புறப்பட்டு வருவா ராலி
அன்னவரைப் பிரிந்துறையு மணங்கனையா ரெனவுல ரணங்கு நீத்த
பொன்னவிர்தா மரையெனவும் புலம்படைந்து பொலிவழிந்த புரமுங் கண்டார்.

அரசனிடப் புகுந்துள்ள நடுநெங்கி நீர்வுணங்கி யரசே யாமொன் றுரைசெயவஞ் சுதுமுக ணையகனைத் திருப்பள்ளி யுணர்ச்சி நோக்கி மரைமலர்ச்சே வடிபணிப்ப புகுநதனுமின் றுககவன்நன் வடிவங் காணேம் புரமுநனி புலம்படைந்த டுகனறழல்வே லெனச்செவியிற் புகுத்த லோடும். (௧௬)

வழுதியரி யணையிலிருந் தடியிறவீழ பழுமரம்போன் டுண்டமேல் யரீக்கை பழுதிறவீழ்ந் துயிரொடுக வறிலொடுங்கி மட்பாவை படிந்தாங் கோல்லைப் பொழுதுகிடந் தறிவுசிறி தியங்கவெழுந தஞ்சலிக்கைப் போது கூப்பி அழுதீருகண் ணீர்வெள்ளத் தாழந்தடியே னெனபிழைத்தே னண்ண லண்ணல்.

கொலையினையோ ரவுணர்ப்புர கொடவரையிற் பொடியாகக் குனித்த மேருச் சிலையினையோ பழையசுவ புரதனினையோ வருவிமணி தெறிக்கும் வெள்ளி மலையினையோ தம்ஷுமறந் துணைநினைப்பார் மனத்தினையோ வாழ்த்தும் வேதத் தலையினையோ வெங்குற்றா யெங்குற்றா யென்றென்று தளருமெல்லை. (௧௭)

சிலர்வந்து மன்னாவோ ரதிரயங்கண் டனம்பவகைத் தென்சா ராக அலர்வந்தோன் படைத்தநாண் முதலொருகா லழங்கண்ட தன்று கேள்வித் தலைவந்த புலவரொடு மாலவா யுடையபிரான றுனே செம்பொன் மலைவந்த வல்லியொடும் வந்திறைகொண் டிறைகின்றான் மாதோ வென்றார். (1)

அவ்வுரைதன் செவிறுழைந்து புகுந்தீர்ப்ப வெழுந்தரச னச்சத் தாழ்ந்து தெவ்வாழுடித் தொகையிடறுக கழற்காலா னடந்தேகிச் செழுநீர் வைகை கௌவைநெடுந் திரைக்கரத்தாற் கடிமலர்தூஉய்ப் பணியத்தென்கரைமேல்வந்து மௌவலிள முகைமுரன் மீதினெடு மிருக்கின்ற மணியைக் கண்டான். (௧௮)

படர்ந்துபணித் தன்புகுக்குங் கண்ணீர்சோர்ந் தானந்தப் பௌவத் தாழ்ந்து கிடந்தெழுந்து காக்குழித் தடுமாறி நின்றிதனைக் கௌக்கும் வேதந் தொடர்ந்தறியா வடிசிவப்ப நகர்புலம்ப வுலகின்ற தோகை யோடிங் கடைந்தருளுங் காரணமென் னடியேனாற் பிழையுளதோ வையா வையா. (௧௯)

அல்லலையென் றமராவென் பகைஞராத் கள்வரா லரிய கானத் தெல்லைவிலங் காதினா லிடையுறின் றமிழநாட்டி லெய்திற் றுலோ தொல்லைமறை யவரொழுக்கங் குன்றினரோ தவந்தருமஞ் சுருங்கிற் றுலோ இலலறனுந் துறவறனும் பிழைத்தனவோ யானறியே னெந்தா யெந்தாய். (௨0)

கள்ளேறு கடுக்கைநுற்றுச் சடையானே போற்றிபெருங் கருணை போற்றி வெள்ளேறு கொடியுயர்த்த விடையானே போற்றியருள் விகிந்தா போற்றி புள்ளேறு கொடியுயர்த்த புனிதனயன் நேறாத புனிதா போற்றி வள்ளேறு சிறுகுழவி மதிதுதலங் கயற்கண்ணி மறை போற்றி. (௨௧)

பாதமல ரிணைபோற்றி பன்னிரண்டு கையானைப் பயந்தாய் போற்றி வேதமுடி கடந்தபர ஞானத்தி லானந்த வினவே போற்றி போதவடி வாய்நாலவர்க் கசைவிறந்து நிறைந்தபரம் பொருளே போற்றி மாதவள நீறணிந்த மன்னவங் கயற்கண்ணி மறை போற்றி. (௨௨)

பொக்கமுடை யார்செய்யும் பூசைதவங் கண்டுக்குப் புராண கோற்றி தக்கன்மகம் பொடியாகத் திருப்புகுவ நெரித்தகொடுந் தழலேபோற்றி செக்கமலக் கண்ணிடந்த கண்ணனுக்குத் திகிரியருள் செல்வா போற்றி மைக்குவனை யினையமனை கலாடாவங் கயற்கண்ணி மறை போற்றி. (௨௩)

வேறு.

தென்னவ னின்ன வண்ண மேத்தினுன் செம்பொற் கூடன்
மன்னவன் கேட்டா காய வாணியால் வைந்நாட
உன்னது சோத்த நாங்கேட் டுவந்தன மினிய தாயிற்
நின்னமொன் றுளது கேட்டி யென்றன னுள்ளிச் செய்வான்.

(உச)

இயம்பரும் பதிக டம்மு ளாலவா யேற்ற மீங்குச்
சயம்புவா யனந்த முள்ள தானவ ரியக்கர் சித்தர்
வயம்புரி யரக்கர் வாறோர் முனிவரர் மனித ருள்ளார்
நயம்பெற விதியார் கண்ட நங்குறி யனந்த முண்டால்.

(உடு)

அக்குறி களின்மேம் பட்ட குறியறு பத்து நான்காம்
இக்குறி களின்மேம் பட்ட குறிகளெட் டினையு வெட்டுத்
திக்குறை வாறோர் பூசை செய்தன விவற்றியாம் வந்து
புக்குறை குறிநந் தோழன் பூசித்த குறிய தாகும்.

(உசு)

அறைந்தவித் தெய்வத் தான மனைத்துமோ ருழிக் காலத்
திறந்தந் தோழன் கண்ட விவின்கமா மதனா லிங்கே
உறைந்தன முறைத லாலே யுத்தர வால வாயாய்ச்
சிறந்திடத் தருவ தின்று முதலிந்தத் தெய்வத் தானம்.

(உ௭)

ஓங்குதண் பணைஞழ் நீப வனத்தைதீத் தொருபோ தேனும்
நீங்குவ மல்லேங் கண்டா யாயினு நீயும் வேறு
திங்குளை யல்லே காடன் செய்யுளை யிகழ்த லாலே
ஆங்கவ னிடத்தியாம் வைத்த வருளினுல் வந்தே மெவ்னா.

(உ௮)

பெண்ணினைப் பாகந் கொண்ட பெருந்தகைப் பரம யோகி
விண்ணிடை மொழிந்த மாற்ற மீனவன் கேட்டு வாறோர்
புண்ணிய சிறியோர் குற்றம் பொறுப்பது பெருமை யன்றோ
எண்ணிய பெரியோர்க் கென்ன வேத்தினு னிறைஞ்சி னுனே.

(உ௯)

அடிபணிந் தேத்தி னானை யுள்ளசுந் தசையு மின்னுக்
கொடியணி மனையிற் போக்கிக் கோமள வல்லி யோடும்
உடனுறை புலவ ரோடு மொல்லாதன் கோயில் புக்கான்
வடதிரு வால வாயில் வந்துவீற் றிருந்த வள்ளல்.

(௩௦)

மின்மதிச் சடையி னுன்பி னடந்துபோய் லிடைசொண் டேகும்
மன்னவன் றன்னைப் பாடி வந்தவன் றன்னை மாட்சித்
தன்மைசால் சங்க வாணர் தம்மொடுங் கொடுபோ யென்றும்
பொன்மகள் காணி கொண்ட புரிசைஞழ் கோயில் புக்கான்.

(௩௧)

விதுமுறை கதவி பூகந் கவரிவால் விதானந் தீபம்
புதியதார் நிறைநீர்க் கும்பந் கதலிகை புனைந்த மன்றற்
கதிர்மணி மாடத் தம்பொற் சேக்கைமேற் கற்றோர் குழ
மதிபுனை காடன் றன்னை மங்கல வணிசெய் தேற்றி.

(௩௨)

சுங்கமான் சுமந்த பொன்னஞ் சேக்கைமே லிருந்து வெள்ளைக்
கொங்கவீழ் தாமந் தூசு குளிர்மணி யாரந் தாங்கி
மங்கல முழுவ மார்ப்ப மறையல் ராக்கந் கூற
நங்கையர் பல்லாண் டேத்த நன்மொழிப் பனுவல் கேட்டு.

(௩௩)

சோத்தம் - இழிந்தார் செய்யும் அஞ்சலி; அது ஈண்டுத் தோத்திரத்தை
உணர்த்திற்று.

அறிவுடைக் காட னுக்கு மருமைமுண்புலமை யோர்க்கும்
முறைமையா லாரந் தூச முகிழ்முலைக் கொடியி னன்னார்
கிறைந்தி வேழம் பாய்மான் விளைகிலநிரம்ப நல்கி
அறைகழற் தூலிற் பின்னே முடிநடந் திதனை வேண்டும்.

(உச)

புண்ணியப் புலவீர் யானிப் போழ்திடைக் காட ஞார்க்கீப்
பண்ணிய குற்ற மெல்லாம் பொறுக்கெனப் பரவித் தாழ்ந்தான்
நுண்ணிய கேள்வி யோரு மன்னநீ துவன்ற சொல்லார்
தண்ணிய வழுதா லெங்கள் கோபத்தித் தணிந்த தென்னு.

(உரு)

இன்னமு மால வாயெம் மிறையவன் கருணை நோக்கார்
பன்னரும் புகழ்மை ருன்றப் பாக்கிய முனக்குண்டாக
என்னநல் லாக்கங் கூறி யேகிளு ராக வந்தத்
தென்னவன் குலேசன் செய்த தவமுருத் திரிந்தா லென்ன.

(உச)

எரிமருத் தவனி முனனு மெண்வகை மூர்த்தி யன்பு
புரிமருத் துவணைச் சூழ்ந்த பொருபழி துடைத்தோன் சோதி
விரிமருத் துடல்வான றிங்கண் மிலைந்தவ னுளின் வந்தான்
அரிமருத் தனனார் தென்ன னடலரிக் குருளை யன்னான்.

(உ௭)

வேறு.

பரிசிலைப் புலவருக் கருள்குலே சன்பல பக்கழிஇத்
திரிமருப் பிரலைவெம் மழுவெடுத் தவன்மதிச் சென்னிமேல்
வரிசிலைப் படைபொறித் தவனெனப் பெறுவா மைந்தனும்
அரிமருத் தன்னிடத் தவனிவைத் தரனடி யெய்தினான்.

(உ௮)

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - உ,௮௪௮.

ஐம்பத்தேழாவது

வ வலு வீ சி ன ப ட ல ம்.

மின்றிரித் தன்ன வேணி வேதிய னிடைக்கா டனபின்
சென்றுமிண் டனையான் கொண்ட பிணக்குனைத் தீர்த்த வண்ணம்
இன்றுரை செய்து முந்நீ ரெறிவலை வீசி ஞாழன்
மன்றலங் குழவி னானை மணந்துமின் வண்ணஞ் சொல்வாம்.

(க)

அந்தமி லழகன் கூட லாலவா யமர்ந்த நில
கந்தர னுலக மின்ற கன்னியங் கயற்க ணுளாக்
கொந்தவி டிலங்கற் கூந்தற் கொடிக்குவே றிடத்து வைகு
மந்தன மான வேத மறைப்பொரு ளுணர்த்து மாதோ.

(உ)

நாதனின் னருளார் கூறு நான்மறைப் பொருளை யெல்லாம்
யாதுகா ரணத்தான் மன்னோ வறிகிலே மெம்பி ராட்டி
காதர * மடைந்தான் போலக் கவலையுஞ் சிறிது தோன்ற
ஆதர மிலளாய்க் கேட்டா ளுத்திறந் தமலச் சோதி.

(க)

* காதரம் அச்சம்.

அராமுக மனைய வல்கு லணங்கினை நோக்கி யேனை
இராமுக மனைய வுள்ளத் தேழைமார் போல வெம்பார்
பராமுகை யாகி வேதப் பயனொருப் பட்டாது கேட்டாய்
குராமுகை யவிழ்ந்த கோதா யுற்றவிக் குற்றம் தன்னால். (௪)

விரதமு முறனு மின்பு மீன்படுத் திழிஞ் சாண
பரதவர் மகளா கென்று பணித்தனன் பணித்த லோடும்
அரதன வாரந் தாழ்ந்த வாரமென் முலையா ளஞ்சி
வரதநிற் பிரிந்து வாழ வல்லனோ வென்று தாழ்ந்தான். (௫)

வீங்குநீர்ச் சடையா னீங்கு மெல்லியல் பரிவு நோக்கி
வாங்குநீர்க் கானல் வாழ்க்கை வலைஞர்கோன் மகளாய் வைகி
ஆங்குநீ வளர்நான் யாம்போந் தருங்கடி முடித்து மென்னைத்
தேங்குநீ ரமுதன் னானைச் செலவிடுத் திருந்தா னிப்பால். (௬)

அன்னது தெரிந்து நால்வா யைங்கரக் கடவு டாதை
முன்னர்வந் திதனா லன்றோ மூண்டதிச் செய்தி யெல்லாம்
என்னவீரந் கவளம் போலாந் இருந்தபுத் தகங்க ளெல்லாந்
தன்னெடுந் கரத்தால் வாரி யெறிந்தனன் சலதி மீதால். (௭)

வரைபக வெறிந்த கூர்வேன் மைந்தனுந் தந்தை கையில்
உரைபெறு போத நூலை யொல்லெனப் பறித்து வல்லே
திரைபுக வெறிந்தா னாகச் செல்வநான் மாடக் கூடல்
நரைவிடை யுடைய நாத னந்தியை வெருண்டு நோக்கா. (௮)

அடுத்தாந் மிருக்குஞ் செவ்வி யறிந்திடா திவரை வாயில்
விடுத்துநீ யிருந்தாய் தீங்கு வினைந்ததுன் றனக்கு மிர்த்தத்
தொடுத்ததீந் கொழிய வின்றோர் சுறவுரு வாகி வையம்
உடுத்தகா ரோத நீர்புக் குழல்கெனப் பணித்தான் மன்னோ. (௯)

வெருவரு செலவின் வேழ முகத்தனை விதித்த சாபப்
பெருவலி தன்னைச் சாரும் பெற்றியாற் சாபந் கூறான்
அருவரை நெஞ்சு போழ்ந்த வள்ளிலை வழிவேற் செங்கை
முருகனை வணிகர் தம்மின் மூங்கையா கென்று னிப்பால். (௧௦)

நாயக னேவ லாலே நாயகி வலைஞர் மாதர்
ஆயது நந்திப் புத்தே ளசெற வாகி முந்நீர்
மேயதுந் கருணை வள்ளன் மீன்படுத் தணங்கை வேட்டுப்
போயது மவட்குக் கேள்வி புகன்றது முறையிற் சொல்வாம். (௧௧)

வேறு.

குழும் வார்திரை வைகையந் துறைகெழு நாட்டுட்
கீழை யார்கலி முகத்தது நெய்தலந் கீழ்நீர்
ஆழ நீள்கருந் கழியகழ் வனைந்துகா ரனைந்
நாழை மூதெயி லுடுத்ததோர் தண்ணிறைப் பாக்கம். (௧௨)

முடங்கு முளளிலை யாறபுதைந் தெதிரெதிர் மொய்த்து
துடங்கு கைகைதபோ தொடுவளி நூக்கநின் றசைவ
மடங்கு மெய்யராய்க் கையிருந் கேடக வட்டத்
தடங்கி வாள்பணித் தாடம் ராற்றுவா ரனைய. (௧௩)

புலவு மீணுணக் கோசையும் புட்களோப் பிசையும்
வலைப கர்த்திடு மமலையு மீன்கொள்கம் பலையும்
வலையெ நிந்திடு மரவமும் வதங்குமா ரவமும்
அலையெ நிந்திடு புரவைவா யடைப்பன மாதோ.

(௧௪)

லாட்டு துண்ணிடை துணைச்சிபர் வண்டலம் பீரவைக்
கூட்டு கின்றசோ நருகிருந் துடைந்தபூங் கைதை
பூட்டு கின்றன நித்திலம் பொருகடற் றரங்கஞ்
சூட்டு கின்றன கழமலர் சூழல்குமு ஞாமல்.

(௧௫)

நிறைந்த தெண்கட லாழந் னெறியிடைச் செல்வோர்க்
கறந்தெ ரிந்தபோற் பொதிந்தசோ றவிழ்ப்பன தாழை
சிறந்த முத்தொடு பசும்பொனும் பவனமுந் திரீட்டிப்
புறந்தெ ரிந்திடக் கொடுப்பன மலர்ந்தபூம் புன்னை.

(௧௬)

கொன்று மீன்பகர் பரதவர் குரம்பைக டோறுஞ்
சென்று தாவிமேற் படர்வன திரைபடு பவளம்
மன்றல் வார்முது னுணைச்சியர் மனையினமீ னுணக்கும்
முன்றில் சீப்பன கடலிடு முழுமணிக் குப்பை.

(௧௭)

கூற்றம் போன்றகண் ணுணைச்சியர் குமுதவாய் திறந்து
மாற்றம் போக்கினர் பகர்தருங் கயற்குநேர் மாறந்
தோற்றம் போக்குவ வவர்விழித் துணைகளக் கயன்ழின்
நாற்றம் போக்குவீ தவர்குமு னகைமலர்க் கைதை.

(௧௮)

அலர்ந்த வெண்டிரைக் கருங்கழிக் கிடங்கரி னரும்பர்
சூலைந்த விழ்ந்துதேன் றுளும்பிய குமுதமே யல்ல
கலந்த ருங்கட லெறிகருங் காற்பனங் கள்வாய்
மலர்ந்த ருந்திய குமுதமு மொய்ப்பன வண்டு.

(௧௯)

ஆய பட்டினத் தொருவன்மே லாற்றிய தவத்தாற்
றாய வானவர் தம்மினுந் தூயனாய்ச் சிறிது
நீய தீவினைச் செய்தியாற் நிண்டியில் வாணர்
மேய சாதியிற் பிறந் ளானான் மேம்படு மனையான்.

(௨௦)

செடிய காருடற் பரதவா னுணடியை னடத்தா
நெடிய வாழியிற் படுத்தமீன் நிறைகொடு நிறைக்குங்
கடிய வாயிலோ னவர்க்கெலாங் காவலோ னேற்றுக்
கொடிய வானவ னடிக்குமெய் யன்புசால் குணத்தோன்.

(௨௧)

மகவி லாமையா லாற்றநாண் மறுமையோ டிம்மைப்
புகவி லானென வருந்துவா னொருபகற் போது
தகவு சால்பெருங் கிளையொடுஞ் சலதிமீன் படுப்பான்
அகல வார்கலிக் கேசுவா னதன்கரை யொருசார்.

(௨௨)

தக்க மேருமா மலைமக னோடையிற் றவத்தூன்
மிக்க மீனவன் வேள்வியில் விரும்பிய மகவாய்ப்
புக்க நாயகி தன்பதி யாணையாற் புலவு
தொக்க மீன்விலை வலைஞன்மேற் றவப்பயன் றுரப்ப.

(௨௩)

இச்சை யாலவ னன்பினுக் கிரங்குவாள் போலச்
செச்சை வாய்திறந் தழுதொரு திருமக வாகி
நெய்ச்ச பாசிலைப் புண்ணென் னீழுவீற் கிடந்தாள்
மைச்ச காருடம் கொடுந்தொழில் வலைஞர்கோன் கண்டான், (௨௪)

கார்கொ ணீர்த்திரு மாதுகொல் உரந்துநீ ருறையும்
வார்கொள் பூண்முலை மடந்தைகொல் வனத்துறை வாழ்க்கைத்
தார்கொள் பூங்குழ லணங்குகொ றடங்கணு மிமைப்ப
ஆர்கொ லோமக வாசியின் டிருந்தவ ளென்றா, (௨௫)

பின்னை யின்மையேற் கிரங்கியெம் பிரான்றமிழ்க் கூடல
வள்ள னலகிய மகவிது வேயென டலத்தோள்
துள்ள வன்புகூர்ச் செடுத்திரு தோளுறப் புலவீத்
தள்ள ருந்தகைக் கற்பினு டனதுகைக் கொடுத்தான் (௨௬)

பிறவி யந்தகன் றெரிந்துகண் பெற்றெனக் கழிந்த
வரிய னீனிதி பெற்றென வாங்கினுள் வலைஞர்
ளரியும் வேலையி னுர்த்தனர் கையெறிந் திரட்டிக்
குறிய வாணகை வலைச் சியர் குழறினா குரவை, (௨௭)

பிழையில் கற்புடை மனைவியும் பெறுதுபெற் றெடுத்த
குழவி யைத்தடங் கொங்கையுங் கண்களுங் குளிரத்
தழுவி முத்தமிட் டெச்சிமோந் தன்புளந் ததும்ப
அழகி தாகிய மணிவிளக் காமென வளர்ப்பாள், (௨௮)

புலவு மீன்விலைப் பசும்பொனாற் செய்தபல் பூணும்
இலகு மாரமும் பாசியுங் * காசுடை யிட்டுக்
குலவு கோவையுஞ் சுறகமுங் குலத்தினுக் கிசைய
அலகி லாதபோ ரழகினுக் கழகுசெய் தணிந்தாள், (௨௯)

தொண்டை வாய்வலைச் சிறுமியர் தொகையொடுத் துறைபேரய்
வண்ட லாழியு நீத்தில மாமணி கொழித்துங்
கண்டன ஞாழலகுழ் கானலங் கழம்லர் கொய்துங்
கொண்ட லோதிபின றுழ்தரக் குரைகடல் குளித்தும், (௩௦)

தளர்ந்த பைங்கொடி மருங்குலூர் தன்னியிர்த் தலைவன்
அளந்த வைகலுங் குறைபட வவனிடத் தார்வங்
கிளர்ந்த வன்புமொன் கொங்கையுங் கிளரநாட் கிறிதில்
வளர்ந்து வைகலுள் வைகலு முயிரெலாம் வளர்ப்பாள், (௩௧)

ஆல வாயுடை நாயக னேவிய வாறே
மாலை தாழிள மகிச்சடை மகுடமுங் கரங்கள்
நாலு மாகிய வடிவுடை நந்தியுஞ் சுறவக்
கோல மாசுவெண் டுரைக்கடல் குளித்தினி திருந்தான், (௩௨)

குன்றெ ழிந்தவேற் குழகனுங் கரிமுகக் கோவும்
அன்றெ ழிந்ததந் திரமெலாஞ் சிரமிசை யடக்கா
கன்றெ ழிந்தவ னறிவருங் கழன்மனத் தடக்கா
நின்றெ ழிந்தவன் மத்தென வழக்கிடா நிற்கும், (௩௩)

கெட்டுந் தோணியைப் படுகினை க ழுழிபட விசைபோய்த்
தட்டுஞ் சோங்கினை மேலிடு சரக்கொடுங் கவிழ
முட்டுஞ் சீறிமேல வரும்பலிசுறவெலா முடுக்கி
வெட்டுங் கோடுகொச் டிதனைய மீனெலாம் வீசும்.

(௩௪)

நூற்க வாநிரீர் கலக்கலாற் றநீதிரங் கொடுமேல்*
இரங்கு வான்புல வோர்க்கமு திகையா லெண்ணூர்
புரங்கண் மூன்றையும் பொடித்தவ னானையாற் புனலிற்
கரங்க ணுன்கையுங் கரந்தமீன் மந்தரங் கடுக்கும்.

(௩௫)

தள்ளு நீர்த்திரை போய்துளைச் சேரிகள் சாய்ப்பத்
துள்ளு நீரூழித் தெழுமழை சூலிறப் பாயும்
முள்ளு நீன்மருப் புடையமீன் மொய்கல மந்தத்
தெள்ளு மீர்த்துறை நடையற வின்னணந் திரியும்.

(௩௬)

எற்றி டு ரத் துறைமகன் யாமிது பிடிக்கும்
பெற்றி யாதெனக் கிளையொடும் பெருவலைப் பாசம்
பற்றி யாழியூர் படகுக்கைத் தெறிந்தனன் படகைச்
சுற்றி வாய்கிழித் தெயிற்றிறப் பாய்ந்தது சுறவம்.

(௩௭)

படவு டைப்பவோர் தோணிமேற் பாய்ந்துமத் தோணி
விடவு றத்தெறித் தெறிந்திட விசைத்தொரு சோங்கின்
இடைபு குந்துநீள் வலையெறிந் திங்ஙனம் வெவ்வே
றுடலபு குந்துது லுயிரெனப் பரதனு முழல்வான்.

(௩௮)

முன்னர் வீசிளுந் பின்னுற முளைத்தெழு முயன்று
பின்னர் வீசிளுந் முன்னுறப் பெயர்ந்தெழும் வலத்தில்
உன்னி வீசிளு லிடம்பட வருத்தெழு மிடத்தின
மன்னி வீசிளுல் வலத்தெழு மகரவே றதுதான்.

(௩௯)

நீறிவ லைப்படு மகமலர்ந் திர்ப்பவ னுள்ளம்
மறுத லைப்பட வலையினும் வழிஇப்பொரு ளாசை
நெறிம லர்குழு னலவலர் நினைவென நினைவுற்
றறிப வாக்கரி தாம்பரம் பொருளென விகலும்.

(௪௦)

ஏவ லாளரோ முன்னவா றின்னமீன் படுத்தற்
காவ தாந்தொழி லியற்றவு மகப்படா தாக
யாவ ரேயிது படுப்பவ ரென்றிருங் கானற்
காவ லாளனும பரதருங் கலங்களு ருழந்தார்.

(௪௧)

சங்க லம்புதண் டெறைகெழு நாடணிச் சலதித்
துருக் மந்தர மெனக்கிடந் தலமருளு சுறவை
இருக் ணைகதெவன் பிழப்பவ னவனியா னீன்ற
மங்கை மங்கலக் கிழானென மனம்வலித் திருநதான்

(௪௨)

நந்தி நாதனு மினையன யங்கய னாட்டத்
திந்து வானுத லாளமங் கனையளா யிருப்பத்
தந்தி நாலிரண் டேநதிய தபனிய விமானத்
துந்து நீர்ச்சடை யார்மண முன்னினார் மனனோ.

(௪௩)

உயர்ந்த சாதியுந் தம்மினு மிழிந்தவென் றுன்னிக்
கயந்த நெஞ்சடை வலைக்குலக் கன்னியை வேட்பான்
வியந்து கேட்பதெவ் வறவார் வெநுக்குமுன் னவருக்
கியைந்த மீன்வலை யுருவெடுத் தேகுது மென்றது.

(சச)

வேறு.

கருகிருண் முந்ந்தா லீனா கச்சின்ன கச்சோ டார்த்த
சுரிகையன் றேணமே விட்ட துதிவினன் குஞ்சி குட்டும்
முருகுசொப் பனிக்கு நெய்தற் கண்ணியன் மூத்த வாடோர்
இருவரு மறையுந் தேடி யிளைப்பவோர் வலைந் னனை.

(சகி)

முழுதுல கீன்ற சேற்கண் முதல்வியை யருளி லார்போல்
இழிதொழில் வலைமா தாகச் சபித்தவா நென்னே'யென்றும்
பழிபடு சாப மேரூர் பரதராய் வரவும் வேண்டிற்
றழிதிது நன்று நன்றெம் மாலவா யடிகள் செய்கை.

(சக)

தன்பெருந் கணத்து ளாடோர் தலைவனுஞ் சலதி வாணன்
என்பது தோன்ற வேட மெடுத்தெறி வலைதோ ளிட்டு
வெண்புற மலைப்பக் காவி மீனிடு குடம்பை தாங்கிப்
பிண்புற நடந்து செல்லப் பெருந்துறைப் பாக்கம் புக்கான்.

(சக)

கழித்தலைக் கண்டற் காடுங் கைதையங் காணு நெய்தற்
சுழித்தலைக் கிடங்கு நீத்துச் சுஃறெனுந் தோட்டுப் பெண்ணை
வழித்தலை சுமந்து வார்கள் வார்ப்பவா யங்கார் தாம்பல
குழித்தலை மலர்பூந் காணற் கொடுவலைச் சேரி சேர்ந்தா லு.

(சக)

பெருந்தகை யமுதன் னானைப் பெறுதுபெற் றெடுப்பா னேற்ற
அருந்தவ வலைஞா வேந்த னதிசய மகத்துட் டோன்ற
வருந்தகை யுடைய காணை வலைமகன் வரவு நோக்கித்
திருந்தழி குடைய நம்பி யாரைநீ செப்பு கென்றான்.

(சக)

சந்தநான் மறைக டேருத் தனியொரு வடிவாய்த் தோன்றி
வந்தமீன் கொலைஞன் கூறு மதுரையில் வலைஞர்க் கெல்லாந்
தந்தைபோற் கிடுத்து ளாடோர் தனிவலை யுழுவ னல்ல
மைந்தன்யான் படைத்துக் காத்துத் துடைக்கவும் வல்ல னாவேன்.

(கி0)

அல்லது வான்மீ னெல்லா மகப்பட வலைகொண் டோச்ச
வல்லவ னாவே னென்ன மற்றிவன் வலைஞன் கோலம்
புல்லிய மகன்கொன் முன்னம் புகன்றசொல் லொன்றிப் போது
சொல்லிய தொன்றி ரண்டுஞ் சோதனை காண்டு மென்னு.

(கிச)

தோண்டிறை மனத்துக் காணற் றுறைமக னஃதே விர்த்தத்
தண்டிறை யிடத்தோர் வன்மீன் நழலெனக் கரந்து சீற்றங்
கொண்டிறை கின்ற தைய குறித்தது பிடித்தி யேவென்
வண்டிறை கோதை மாதை மணஞ்செய்து தருவே னென்றான்.

(கிட)

சுங்கவே றையான் காலிற் சென்னடைப் படகிற் பாய்ந்து
சங்கெறி தரங்கந் தட்பத் தடங்கடல் கிழித்துப் போகிக்
கங்கர னான காணை வரையெனக் கிளைத்த தோண்டேற்
குறங்கலிற் கிடந்து னான்ற தொகுமணி வலையை வாங்க

(கிட)

செவ்வீதி னோக்கி யாகந் திருகநீன் றெறிந்தான் பக்கங்
கௌவிய மணிவில் வீச வுசையொலி கறங்கிப் பாயப்
பைவிரித் துயிர்த்து நாகம் விழங்கவீய்ப் பட்ட மீன்போல்
வெவ்வீனைச் சுறவே றையன் விடுவலைப் பட்ட தன்றே.

(௫௪)

மாசறு கேளி ரன்பின் வலைப்படும் வலைஞர் கோன்றாய்,
வீசிய வலையிற் பட்ட மீனினைச் சுருக்கி வாங்கிக்
காசெறி தரங்க முந்நீர்க் கரையிடை யிட்டான் கள்வாய்
மூசுதே னென்ன வார்த்து மொய்த்தன பரதச் சாதி.

(௫௫)

தினையுந் கோனும் வீச வலைஞராய்க், கிளர்தோ ளாற்றல்
வினைவொடு முயன்று பன்னாள் வினைசெயப் படாத மீனின்
வினையவ னொருவன்* றானே யொருவிசை யெறிந்தா னிர்த்தான்
அனியநந் குலத்தோர் தெய்வ மகனிவ னாகு மென்றார்.

(௫௬)

கைதெழுத் துறைவ னோகை கைமிகப் பம்பை யேங்க
நொய்தெனு றுசப்பிற் கள்வாய் றுளைச்சியர் குரவை தூங்கப்
பைதழை பருவாய்க் கச்சைப் பரதவந் கலங்கன் ஞாமுல்
செய்தபூங் கோதை மாதைத் திருமணம் புணர்த்தி னானே.

(௫௭)

அந்நிலை வதுவைக் கோல மாயின மருக னாரும்
மின்னிலை வேற்க னானும் விண்ணிடை விடைமேற் கொண்டு
தந்நிலை வடிவாய்த் தோன்றத் தடங்கரை மீனந் தானும்
நன்னிலை வடிவேபோன்று நந்தியாய் முந்தித் தோன்ற.

(௫௮)

கொற்றவென் விடைமேற் காட்சி கொடுத்தவர் கருணை நாட்டம்
பெற்றவின் மேலைச் சார்பாற் பிணித்தவிப் பிறவி யாக்கைச்
சுற்றறி வொழிந்து முந்நீர்ச் சேர்ப்பனல் லறிவு தோன்றப்
பொற்றனு மேரு வீரன் பூங்கழ லடிக்கீழ்த் தாழ்ந்தான்.

(௫௯)

இரக்கமி லீழ்ந்த யாக்கை யெடுத்துழ லேழை யேனைப்
புரக்கவின் றென்போல் வந்த புண்ணிய வடிவம் போற்றி
அரக்கெறி பவளச் செவ்வா யணங்கினை ம்ணந்தென் பாசந்
கரக்கவென் விடைமே னின்ற கருணையே போற்றி யென்றான்.

(௬௦)

அகவிலான் பரவி நின்ற வன்பனை நோக்கிப் பன்னாள்
மகவிலா வருத்த நோக்கி யுமையொநா மகளாத் தந்து
தகவினான் மணந்தே நீயித் தரணியிற் தனத னென்ன
நகவிலாப் போக மூழ்கி நம்முல கடைவா யென்ன.

(௬௧)

பெண்ணினை வதுவைக் கீந்த பெருந்துறைச் சேர்ப்பந் கன்று
தண்ணளி சுரந்து நல்கித் தருமமால் விடைமேற் றோன்றி
விண்ணிடை நின்றான் சென்றான் வேத்திரப் படையா னோடும்
உண்ணிறை யன்ப ரோடு முத்தர கோச மங்கை.

(௬௨)

அங்கிருந் தநாதி மூர்த்தி யாதிநான் மறைக ளேத்திங்
கொங்கிருந் கமலச் செவ்விக் குரைகழல் வணங்கிக் கேட்பப்
பங்கிருந் தவட்கு வேதப் பயுனெலாந் திரட்டி முந்நீர்ப்
பொங்கிருந் சுதைபோ லட்டிப் புகட்டினான் செவிகளார.

(௬௩)

வேறு.

அவ்வேலை யன்புடையா ரறுபதினா யிரவர்க்கு * மளித்துப் பாச
வெவ்வேலை கடப்பித்து வீடாத பரானந்த வீடு நல்கி
மைவ்வேலை யணையவிழி யங்கயற்க ணங்கையொடு மதுரை சார்ந்தான்.
இவ்வேலை நிலபுரக்க முடிவிலித்துப் பாண்டியனென் றிருந்த மூர்த்தி. (சுச)

வலை வீசின படல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - உ,எகஉ.

ஐம்பத்தெட்டாவது

வா த ஆ ர டி க று க் கு

உபதேசஞ்செய்தபடலம்.

கலைவீச மதிச்சடையோன் கடற்றுறைவன் றலைச்சென்று
வலைவீசி யவன்பாச வலைவீசம் பரிசிதுமேல்
அலைவீசம் புனல்வாத ஆரரைவந் தவிச்சைவலி
நிலைவீசிப் பணிகொண்ட நெறியறிந்த படிமொழிவாம். (க)

தொடுத்தவறு மையும்பயனுந் தூக்கிவழங் குநர்போல
அடுத்தவயல் குளநிரப்பி யறம்பெருக்கி யவனியெலாம்
உடுத்தகட லொருவர்க்கு முதவாத வுவரியென
மடுத்தறியாப் புனல்வைகைக் கரையுளது வாதவூர். (உ)

விழுவரு நகரெங்கும் விருந்தரு மனையெங்கும்
மழுவரு மகிழ்வெங்கு மறையரு கிடையெங்கும்
முழுவரு வரங்கெங்கு முகிலரு பொழிலெங்கும்
உழுவரு வயலெங்கு முடம்பரு வுயிரென்ன. (உ)

ஆயவளம் பதியதனி னமாத்தியரி லருமறையின்
றாயசிவா கமநெறியின் றுறைவிளங்க வஞ்சனையான்
மாயனிடம் புத்தவிரு ளுடைந்தோட வந்தொருவர்
சேயவிளம் பரிதியெனச் சிவனருளா லவதறித்தார். (ச)

பேர்வாத ஆரரெனப் பெற்றுத்தம் பிறங்குமறைச்
சார்வாய தூல்வழியாற் சடங்கெல்லா நிறைவெய்தி
நீர்வாய விளமதிபோ னிரம்புவார் வேதமுதற்
பார்வாயெண் ணெண்கலையும் பதினாறெண் டினிற்பயின்றார். (ரு)

இத்தகையோர் நிகழ்செய்தி யறிந்தவாச்சென் றியம்பவரி
மூர்த்தனபாண் டியன்கேட்டு வரவழைத்து மற்றவரைச்
சித்தமகிழ் விரிசையினூர் சிறப்பளித்துத் தன்கோயில்
வித்தகநன் மதியமைச்சின் ரெழில்பூட்டி மேம்படுத்தான். (சு)

* அறுபதினாயிரவராவார் ஞானோபதேசம்பெற, விருந்த கௌதமமுனிவர்
முதலியோர்.

செற்றமிகுங் கருவிகளின் நிர்தூறு மனுவேந்தன்
சொற்றபெருந் தொன்னூலுந் துளக்கமற விளக்கமுற்றக்
கற்றறிந்தோ ராதலினுற் காவுலற்குக் கண்போன்ற
முற்றுணர்ந்த வன்மச்சரினு முதலமைச்ச ராய்நிகழ்வார். (௭)

புல்லாதார் முரண்டக்கிப் பெருள்கவர்வா சென்பதெவன்
செல்லாத பல்வேறு தீபத்துச் செங்கோன்மை
வல்லாரந் தத்தமதேத் தரியபொருள் வரவிடுத்து
நல்லாரா யொப்புரவு நட்படைய நடக்கின்றார். (௮)

அண்ணலரி மருத்தனனுக் கடல்வாத ஓரமைச்சர்
கண்ணுமிடு கவசமும்போற் றாரியஞ்செய் தொழுகுவார்
தண்ணளிசெய் தவனியெலாந் தங்கிண்போற் றுளிர்தூங்க
வண்ணமதிக்கீ குடைரிழந்தி முறைசெய்து வாழுகார். (௯)

வேறு.

மெய்ம்மை யாம்பொருள் விவேகமும் வேறுபா டாய்
பொய்ம்மை யாம்பொருள் விவேகமும் புந்தியுட் டோன்ற
இம்மை யாசையு மறுமையி லாசையு மிகந்து
செம்மை யாகிய கருத்தராய்ப் பரகதி தேர்வார். (௧௦)

புத்த ராகியோர் புறவுரை நெறிகளும் பொய்யா
ரித்த வேதநூ றழுவிய வகவுரை நெறியுஞ்
சித்த மாசறுத் தரனரு டெளிவியா வதனான்
மித்தை மீணவத் தீதாடக்கரு தில்லையாம் வீடும். (௧௧)

பத்தி செய்தர னருள்பெறும் பத்தருக் கன்றி
முத்தி யெய்தரி தெனமறை மொழிவதப் பொதுநூற்
சத்தி யப்பெருட் டெளிவெலாஞ் சத்திரி பாதர்க்
சூய்த்து ணர்த்துவ தாகம மென்பர்மெய் யுணர்ந்தோர். (௧௨)

வேத வாகமச் சென்னியில் விளைபொரு ள்பேதம்
பேத மாகிய பிணக்கறுத் திருட்பிணி யவிழ்த்து
நடத னாகிய தன்னையு மென்னையுந்
போத னாகிய குருபரன் வாகவகெப் பெருமுதால். (௧௩)

கரவி லாதபே ரன்பினுக் கெளிவருங் கருணைக்
குரவ னாரரு ளன்றியிக் கொடியவெம் பாசம்
புரையில் கேள்வியாற் கடப்பது புணையின லன்றி
உரவு நீர்க்கடல் கரங்கொடு நீந்துவ தொக்கும். (௧௪)

என்றிவ் வாதவூர் மறையவ ரின்பவீ டெய்தத்
தூன்று மாசையாற் றொடக்குண்டு சுருதியா கமநூல்
ஒன்று கேள்வியோர் வருந்தொறு முணர்ந்தவ ரிடைத்தான்
சென்று காண்டொறு மளவளாய்த் தேர்குவா ரானார். (௧௫)

எண்ணி லாரிடத் தளந்தளந் தறிபொரு ளொல்லாம்
உண்ணு நீர்விடாய்க் குவரிநீ ருண்டவ ரொப்ப
அண்ண லாசைத் தமைவுறு தாசனாக் குயிருங்
கண்ணு மாய்மைச் சீரையுங் கைவிடா தியலவார். (௧௬)

உள்ளக் காதல னிடத்தன்பு கலந்துவைத் தொழுகும்
உள்ளக் காரிகை மடந்தைபோ ழும்பரைக் காப்பான்
பள்ளக் காரியுண் டவனிடத் துள்ளுன்பு பதிந்து
கொள்ளக் காவல னிடைப்புறத் தொழிலுமுட் கொண்டார். (௧௭)

இன்னச் செய்கையி னொழுதுவா ரொருபொழு தேகித்
தென்னர் தம்பிரான் வையிடைச் சென்மெதிர் நின்றார்
அன்ன போதடு பரிநிறை காப்பவ ரரசன்
முன்னர் வந்துதாழ்ந் தொருசிறை நின்றிது மொழிவார். (௧௮)

மறந்த வாதவேல் வலவநம் வயப்பரி வெள்ளத்
திறந்த வாம்பரி போகநின் நெஞ்சியவெல்லாம்
நிறைந்த நோயவு டுகழதுழப் புடையவு மன்றிச்
சிறந்த வாம்பரி யொன்றிலை தேர்ந்திழ நென்றார். (௧௯)

மன்றல் வேம்பனும் வாதுவார் வள்ளலை நோக்கி
இன்று நீர்நம தறைதிறந் திருநிதி யெடுத்துச்
சென்று வேலையந் துறையிலவந் திறங்குவ தெரிந்து
வென்றி வாம்பரி கொடுவரப் போமென்று விடுத்தான். (௨௦)

உள்ளம் வேறுபட்ட டமைச்சிய நெறியினின் றொழுகும்
வள்ள லார்திதி யறைதிறந் தரும்பெறல் வயமான்
கொள்ள வேண்டிய பொருளெலாங் கொண்டோ ழிறுக்கி
வெள்ளை மாம்தி வேந்தனை விடைகொடு போவார். (௨௧)

எடுத்த பொற்சுமை யொட்டகத் திட்டெழுன் னேக
விடுத்து விண்டொடு திண்டமிழில் விடையவன் கோயில்
அடுத்த விழ்ந்தபொன் னம்புயத் தடம்படிந் தனைய
மடுத்த டங்கரைச் சித்தியைங் கரத்தனை வணங்கா. (௨௨)

கருணை நாயகி யங்கயந் கண்ணியம் பிராட்டி
அருணை நாண்மலர்ச் செய்யசீ நடித்தல மிறைஞ்சி
வருணை ஞர்பெரு வயிற்றுநோய் வலிகெடுத்த தாண்ட
தருணை நாண்மதிச் சடையுடைய டிகண்முன் றுழா. (௨௩)

ஒன்று வேண்டுமிப் பொருளெலா முனக்குமைம் பொறியும்
வென்று வேண்டுநின் னன்பர்க்கு மாக்குக வெள்ளி
மன்று வேண்டுகின் றுடிய வள்ளலென் குறையீ
தென்று வேண்டுகின் நேத்துவார்க் கிறைவனின் னருள்போல். (௨௪)

ஆகி சைவனா மருச்சக னொருவனே ரணைந்து
பூகி யீர்தனை னமக்கிது போலிலை நிமித்தம
ஈது நன்னெறிக் கேதுவென் றிருகையேற் றணிந்து
வேத நாதனை யிறைஞ்சினார் விடைகொடு மீண்டார். (௨௫)

வேறு.

இன்னிய டிதீர்த்தன வெழுந்தன பதாதி
துன்னிய விணைக்கவரி துள்ளின துகிக்காற்
பொன்னியன் மதிக்குடை நழுந்தன பொலங்கொண்
மின்னிய மணிச்சிவிகை மேற்கொடு நடந்தார். (௨௬)

மற்றிவர் வழிப்படுமுன் மாற்றிட மாடும்
வெற்றிவிடை யாரிவர் வினைத்தொகையி னெப்பும்
பற்றிய விருட்டிமல பக்குவமு நோக்கா
உற்றடிமை கொண்டுபணி கொண்டருள வுன்னா.

(உ௭)

நுந்தமறை திண்டரிய தங்கருணை யாலோர்
அத்தணர் குலக்குரவ னாகியடி நீங்கா
மைத்தர்பலர் தம்மொடு பெருந்துறையில் வந்தோர்
கொந்தலர் நெருங்கிய குருத்தடி யிருந்தார்.

(உ௮)

பொருங்கட லணிகமொடு போய்ப்புற வறித்த
இருங்கட மளப்பில கடந்தேழு பிறப்பாங்
கருங்கடலு கடக்கவரு வர்கருணை வெள்ளம்
பெருங்கட னிறைந்துறை பெருந்துறை யடைந்தார்.

(உ௯)

அடுத்திட வழுத்திட வகத்துவகை வெள்ளம்
மடுத்திட முகிழ்த்தகைம் மலர்க்கமல முச்சி
தொடுத்திட விழிப்புன றுளித்திட வினைக
விடுத்திடு மனத்தருள் வினேத்திட நடந்தார்.

(உ௧௦)

பித்திது வெனப்பிறர் நகைக்கவரு நாலாந்
சத்திபதி யத்தமது சத்தறிவு தன்னைப்
பொத்திய மலத்தினும் வெளிஇச்சுகை பொறுத்தோன்
ஒத்திழியிணிப்புறு மொருத்தனையு மொத்தார்.

(உ௧௧)

நெருப்பிலிடு வெண்ணெயென நெஞ்சருக வெண்ணை
உருக்குமித னாலெனை யொளித்தமல வாற்றல்
கருக்குமவ னாகியெனை யாள்கருணை வெள்ளம்
இருக்குமிட னேயிதென வெண்ணிகர் புக்கார்.

(உ௧௨)

சூயிலை யடைந்தகழு முட்படை வலத்தார்
கோயிலை யடைந்துகுளிர வான்புனல் குடைந்து
வாயிலை யடைந்துடல மண்ணுற விழந்து
வேயிலை யடைந்தவரை மெய்ப்புகழ் வழுத்தார்.

(உ௧௩)

ஆலய மருங்குவல மாக்வரு வார்முன்
மூலமறை யோதிமுடி யாதபொரு டன்னைச்
சீலமுனி வோர்தெனிய மோனவழி தேற்றுங்
கோலமுறை கின்றதொர் குருந்தையெதிர் கண்டார்.

(உ௧௪)

வேத நூலொரு மருங்கினு மெய்வழிச் சைவப்
போத நூலொரு மருங்கினும் புராணத்துட் கிடந்த
கீத நூலொரு மருங்கினுங் கிளைகெழு சமய
பேத நூலொரு மருங்கினும் வாய்விட்டுப் பிறங்க.

(உ௧௫)

சுருதி கூறிய வறமுத னான்குமத் தொன்னூற்
கரிய தாங்கதிக் கேதுவென் றாகமங் காட்டுஞ்
சரியை யாதிகாற் பாதமுந் தலைதெரிந் துணர்ந்த
பெரிய மாணவர்க் கழகமும் வினாவிடை பேசு.

(உ௧௬)

சரியை வல்லமெய்த் தொண்டருஞ் சம்புவுக் கினிய
கிரியை செய்யுநன் மைந்தருங் கிளர்சிவ யோகந்
தெரியுஞ் சாதகக் கேளிருந் தேசிகந் தன்மை
புரியும் போதகச் செல்வரு மளவிலர் பொலிய.

(௩௭)

ஒழித்த நோன்பினு ராடலர் பாடல ருலகம்
பழித்த செய்கைய ரழுகையர் நகையினர் பாசங்
கழித்த கண்களா லரனுருக் கண்டுகொண் டெலகில்
விழித்த கண்குரு டாத்நிரி வீரரும் பலரால்.

(௩௮)

கரவி லுள்ளமாம் விசம்பிடைக் காசற விளங்கும்
பரசி லாச்சுடர்க் குதயமீ நின்மையறந் பகலும்
இரவு நேர்படக் கண்டில ரியன்றுசெய் நித்த
விரத மாநீநோன் பிழந்துறை விஞ்சையர் பலரால்.

(௩௯)

உடையுங் கோவண முண்டியுங் கைப்பலி யுறவென்
றடையுங் கேளிரு மரனடி யார்க்கண்டி. கலன்கண்
படையுங் பாரிட மாயினும் பகலிரா முதலீ
றிடையின் குமிடத் துறங்குவ திஃதவர் வாழ்க்கை.

(௪௦)

இத்த கைப்பல தொண்டர்தன் குழாத்திடையாலம்
ஒத்த பைங்குருந் தமிழினில் யோகவா சனத்திற்
புத்த கத்தெழு தியசிவ ஞானமெய்ப் போதந்
கைத்த லந்தரித் திருப்பதோர் கருணையைக் கண்டார்.

(௪௧)

மன்று ளாடிய வானந்த வழுவமும் வடவால்
ஒன்றி நால்வருக் கசைவற வுணர்த்திய வருவும்
இன்று நாயினேற் கெளிவந்த விவ்வுரு வென்னு
அன்று நாயகன் குறிப்புளத் துணர்த்திட வறிந்தார்.

(௪௨)

முன்ப ணிந்தன ரணிந்தன ரஞ்சலி முடிமேல்
என்பு நெக்கிட வருகின ரினியரா யெளிவந்
தனபெ னும்வலைப் பட்டவ ரருள்வலைப் பட்டார்
துன்ப வெம்பவ வலையறுத் திடவந்த தொண்டர்.

(௪௩)

கால முங்களுக் காட்சியு் நிமித்தமுங் கழிந்தார்
சீல மாணவர் செவ்விதேர் தேசிக நென்ன
மூல வாகம மோதினான் முறுக்கவிழ் கழுநீர்
மாலை சாந்தணிந் தமிழின்மேல் வன்கழல் வீக்கி.

(௪௪)

அண்ணல் வேதிய ரொழுக்கமு மன்புங்கண் டியாக்கை
உண்ணி லாவியிர் பொருள்புன லுடன்கவர்ந் துள்ளக்
கண்ணி னுன்மலங் கழிஇப்பத கமலமுஞ் சூட்டி
வண்ண மாமலாச் செங்கரஞ் சென்னிமேல் வையா.

(௪௫)

குக்க மாகுமைந் தெழுத்தினிற் சுற்றிய பாச
வீக்க நீக்கிடுமய யானந்தம் வினைநிலத் துய்த்துப்
போக்கு மீட்சியுட் புறம்பிலாப் பூரண வழுவம்
ஆக்கி னுறொரு தீபகம் * போல்வரு மண்ணல்.

(௪௬)

பார்த்த பார்வையா லிரும்புண்ட நீரெனப் பருகுந்
தீர்த்தன் நன்னையுந் குருமொழி செய்ததுந் தம்மைப்
போர்த்த பாசமுந் தம்மைப் மறந்துமெய்ப் போத
மூர்த்தி யாயொன்று மறிந்திலர் வாதவூர் முனிவர்.

(சௌ)

தேனும் பாலுந்தீவ் கன்னலு மமுதுமாய்த் திந்தித்
துணு முள்ளமு முருக்கவுள் ளொளியுணர்ந் தின்பம்
ஆன வாறுதேக் கிப்புறந் கசிவதொத் தழியா
ஞான வாணிவர் திறுக்கன ளன்பர்தந் நாவில்.

(சௌ)

தொழுத கையினர் துளங்ஷய முடியினர் துளம்ப
அழுத கண்ணினர் பொடிப்புறு மியாக்கையர் நாகுத்
தழுத முத்தீவன் புரையினர் தமையிழந் தழல்வாய்
இழுதையன்னமெய் யின்பணிந் தேத்துவா ரானார்.

(சகூ)

பழுதி லாதசொன் மணியினைப் பத்திசெய் தன்பு
முழுது மாகிய வடத்தினுள் முறைதொடுத் தலங்கல்
அழுது சாத்துமெய் யன்பருக் கமகிழ்ந் தையர்
வழுவி லாதபேர் மாணிக்க வாசக னென்றார்.

(சூ0)

பாட்டிற் கின்புறு குருபரன் பாதமேந் கண்ணீர்
ஆட்டிச் சொன்மல ரணிந்துதற் போதவின் னமுழை
ஊட்டிநீ தற்பர ஞானமா மோமவெங் கனலை
மூட்டிச் சம்புவின் பூசைமேன் முயற்சிய ரானார்.

(சூக)

ஆசை வெம்பவ வாசனை யற்றுமா ணிக்க
வாச கப்பினான் நேசிகன் மாணவ ரோதும்
ஓசை யாகம வுபரிடப் பொருளொலாந் கேட்டு
நேச மங்குவைத் திருந்தன ரதுகண்டு நிருத்தன்.

(சூஉ)

வேறு.

தித்திக்கு மணிவார்த்தை யின்னஞ் சின்னாட் டிருச்செவியி லருந்தவுங்கைச்
செம்பொ னெல்லாம், பத்திப்பே ரன்பளித்துக் கவர்ந்து வேண்டும் பணிகொடு
பாண் டியனையிவர் பண்பு தேற்றி, முத்திக்கே விடுத்திடவும் புத்தை வாது முடி
த்திடவுந் திருவுள்ள முன்ன மெய்தி, எத்தித்தொண் டரைக்கருமஞ் சிறிதுண்
டிங்கே யிருத்தியென வருக்கரந்தா னடிய ரோடும்.

(சூக)

கனவில்வருங் காட்சியெனக் கருணை மூர்த்தி காட்டிமறைத் தலுமன்பர்
கலக்கத் தாழ்ந்து, நனவுகொல்லோ கனவுகொல்லோ வின்று நாதன் னுமலிக்
குத் தவிசிட்ட நலம்போ லென்னை, நினைவரிய திருமேனி காட்டி யாண்டு நீத்த
தையென் னையுற்று நெஞ்சந் தேறி, இனவடியா ருடன்கூட்டா தேக னுயோ
வெண்ணையுமென் வினையையுமிங் கிருத்தி யெந்தாய்.

(சூச)

வஞ்சவினைக் கொள்கலனா முடலைத் தீவாய் மடுக்கிலென் வஞ்சயுருண்டு
மாய்ப்பே னல்லேன், நஞ்சொழுகு வாளாதுந் சூறைப்பே னல்லே னாதனே யது
வுநின் துடைமை யென்றே, அஞ்சினேன் றுனையு மழியா தாவி யையனே நினை
ப்பிரிந்து மாற்ற கில்லேன், என்செய்கோ வெந்தாயோ வெந்தா யோவென்றிர
ங்கினார் புரண்டமுதர ரிணை சொல்வார்.

(சூநி)

வறியவனா மொருபிறவிக் குருடன் கையில் வந்தபெரு விலைமணிபோன்
மழலை தேருச், சிறிபவனா மொருமதலை கையில் கொண்ட செம்பொன்மணி வள்
ளம்போற் றேவர் யார்க்கும், அறிவரியாய் கிறியேனை யெளிவர் தாண்ட வருமை
யறி' யேன்றுன்பத் தழுவத் தாழப், பிறிவறியா வன்புரொடு மகன்றும் கல்லாப்
பேதையேன் குறையலதெம், பிராண லென்னே. (௫௬)

வேறு.

மண்ணாதி யாறாறு மண்துழாவித் தடுமாறிப்
புண்ணாதி யெனைக்காணா துழல்கின்றேனைப் போதவருட்
கண்ண லைவமுழுதுங் கரையநோக்கி யான்யானென்
றெண்ணு வெனைத்தந்தா யெங்குற்றாயோ வெந்தாயே. (௫௭)

வானாதி யைந்துமுதல் வகுத்தவோகைச் முதலேந்தும்
ஆனாதி யந்ருமன மாகிறான்கும் வழியடைப்பத்
தேனாதி யறுசுவையுக் கழியலுறுந் தெள்ளமுதம்
யானார நல்கினையா லெங்குற்றாயோ வெந்தாயே. (௫௮)

மாசாய் மறைக்குமல வலியுந்நானும் வேறின்றி
ஈசா விகாரமய மாயினேனைப் * பொருட்டடுத்திப்
பேசாத வின்புருவி னின்னொடென்னைப் பினைவத்த
ஈசா வெனையிங்கிட். டெங்குற்றாயோ வெந்தாயே. (௫௯)

வேறு.

என்று வாய்திறந் தரற்றினா ரிரங்கினாற் புனிற்றுக்
கன்று நீங்கிய லானெனக் கரைத்தநெஞ் சினராய்ச்
சென்று கோபுர வாயிலின் புறம்புபோய்த் திர்ண்டு
நின்ற காவலன் மறக்களை நேர்த்தனா நோக்கா. (௬௦)

துங்க வாரியிற் கடுப்பரித் தொகையெலா மாழத்
திங்க ளின்றலை வருமென முன்புபோய்த் தென்னர்
புங்க வன்றனக் குணர்த்துமின் போமென விடுத்தார்
அங்க ணாய்கன் பெருந்துறை நாயக னன்பர். (௬௧)

புரசை மாவயப் புரவிதேர்ப் பொருநர்போய்ப் பொறிவண்
முரைசெய் தார்முடி வேந்தன்மு னிஹஞ்சினா ருள்ள
துரைசெய் தாரது கேட்டொன்று முரைத்தில னிருந்தான்
நிரைசெய் தார்ப்பரி வரலினை நோக்கிய கிருபன். (௬௨)

வள்ளல் வாதவூர் முனிகளு மன்னவன் பரிமாக்
கொள்ள நல்கிய பொருளெலாங் குருந்திலவந் தாண்ட
பிள்ளை வாண்மதிச் சடைமுடிப் பெருந்துறை மறையோர்க்
குள்ள வாதரம் பெருகமுன் வேண்டியாக் குயப்பார். (௬௩)

சிறந்த பூசைக்குந் திருவிழாச் சிறப்புக்குந் செல்வம்
நிறைந்த வாலயத் திருப்பணித் திறத்துக்கு நிரப்பி
அறந்த வாதபே ரன்பர்க்குந் செலுத்தியத் தலத்தே
உறைந்த வாவற வின்னன மொழுஞாள் கழிப்பார். (௬௪)

எல்லை கூறிய குளிர்மதியடுக்கவந் தெய்த
மல்லல் யாவினியா னின்னமும் வயப்பரி வந்த
நில்லை யாலிது வென்னென லோலையு மெழுதிச்
செல்ல வுத்தென வாதவூ ரமைச்சர்தந் திருமுன். (௬௫)

* மலமாயினேனை என்றும் பாடம்.

மன்ன வன்றிரு முகங்கண் ழுமுறைமையால் வாங்கி
அன்ன வாசகந் தெரிந்துகொண் டாதி யீ நிலா
முன்ன வன்றிரு வருட்கடன் முழுகிய முனிவர்
என்னை வேறினிச் செய்யுமா நென்றுகின் றயர்வார்.

(சூசு)

சிந்தை யாகிய செறுவினுட் சிவமுத லோங்குப்,
பந்த பாசம்வே ரறக்களைந் தருட்புனல் பாய்ச்சி
அந்த மாதியின் ருகிய வானந்த போகந்
தந்த தேசிக வுழவன்றன் கோயிலைச் சார்ந்தார்.

(சூசு)

வேறு.

என்ன யகனே பொன்னுட ரேறே யேறு கொடியுயர்த்த
மன்ன தென்னு பெருந்துறையெம் மணியே வழுதி பொருளெல்லாம்
நின்னு லயத்து நின்றுமையா ரிடத்துந் செலுத்து நெறியளித்தாய்
பின்னு னவனுக் கென்கொண்டு பரிமாச் செலுத்தப் பெறுமாறே.

(சூசு)

என்ன லிறைஞ்சி யெழுந்தேத்தி யிரந்தா ரெதிரே பெருந்துறையின்
மின்னார் சடைமேற் பிறைமுடித்தோன் விசும்பி னிறைந்த திருவாக்கின்
மன்னு னவற்குப் பரியெல்லாம் வருமென் றேறலை விடுதியெனச்
சொன்னு னதுகேட்டகத் துவகை துளும்பி வரைந்து சுருள்விடுத்தார்.

(சூசு)

அந்த வோலைப் பாசுரமு மறையக் கேட்டு நின்றாக்கோர்
சிந்தை யானு மகிழ்சிறப்ப விருந்தான் புரவித் தேரோடும்
வந்த வாதிச் செங்கதிரோன் மறைந்தா னவனுல் வையமெலாம்
வெந்த வேடை துணிப்பான்போன் முளைத்தா னுழி வெண்கதிரோன்.

(சூசு)

அன்று துயிலும் வாதுவூ ரடிகள் கனவிற் சுடர்வெள்ளி
மன்று கிழுவர் குருந்தடியில் வடிவங் காட்டி யெழுந்தருளி
வென்றி வேந்தன் முனங்கவரும் விசயப் பரிசொன் டணிகின்றேம்
இன்று நீமுன் னேகுதியென் றருளிச் செய்ய வெழுந்திருந்தார்.

(சூசு)

கனவி னிடத்துந் தேவர்க்குந் காண்டந் கரிய கருணையுரு
நனவி னிடத்துந் கனவிடத்து டுமளிதே யன்றோ நமக்கென்ன
நினைவி னிடைக்கொண் டிருக்கின்றார் சிருத்தா னந்தச் சுடருள்ளத்
தினவி ருளைத்தின் றெழுவதென வெழுந்தா னிரவி யிரவொதுங்க.

(சூசு)

எழுந்தா ருடைய பெருந்துறையா டுருதாள் பணிந்தா ரினிப்பிறப்பில்
அழுந்தார் வழிக்கொண் டாரடைந்தா ரகன்றார் நெறிக ளவிர்திகுட
கொழுந்தார் சடையார் விடையார்தென் கூட லணைந்தார் பாடளிவண்
டுழுந்தார் வேந்தன் பொற்கோயி லுற்றார் காணப் பெற்றாரால்.

(சூசு)

மன்னர் பெருமா னெதிர்வந்த மகறயோர் பெருமான் வழிபாடு
முன்னர் முறையாற் செய்தொழுதி முன்னே நிற்ப முகநோக்கித்
தென்னர் பெருமா னெவ்வளவு செம்பொன் கொடுபோ யெவ்வளவு
நன்ன நீவுளி கொண்ட தெனக் கேட்டான் கேட்ட நான்மறையோர்.

(சூசு)

பொன்னு மளவோ விலைகொண்ட புரவித் தொகையு மனைத்துவைதாம்
பின்னர் வரக்கண் டருளுதியெம் பெருமா னிதனா றுரங்கடகி
என்னு நாமம் பெறுதிமதியென்ற ரென்ற மந்திரர்க்குத்
தென்னன் சிறந்த வரிசைவளாஞ் செய்து விடுப்பச் செல்கின்றார்.

(சூசு)

பொன்னக கமலத் தடம்படிந்து புழைக்கை மதமா முகக்கடவு
டன்னங் கமல சரணிறைஞ்சித் தனியே முனைத்த சிவக்கொழுந்தை
மின்னங் கயற்கட் கொடிமருங்கில் வினைந்த ஓதனை முகந்துண்டு
முன்னங் கருத்து மொழியுடம்பு மூன்று மன்பாய்த் தோன்றினார். (எசு)

மன்னே யென்னை யாட்கொண்ட மணியே லெள்ளி மன்றும்
அன்னே யடியேன் வேண்டியவா றரசு னீந்த நிதியெல்லாம்
முன்னே கொண்டென் பணிகொண்டாய் முனியா தரசு னனிமகிழ
என்னே புரவி வருமவண்ண மென்று வேண்டி நின்றிடலும். (எஎ)

மெய்யன் புடையா யஞ்சலை நீ வேட்ட வண்ணம் விண்ணிரவி
வையம் பரிக்கும் பரியனைய வயமாக் கொண்டு வருதுமென
ஐயன் நிருவாக் ககல்விசம்புா நெழுந்த தாக வதுகேட்டுப்
மெய்யன் பகன்றார் சிவன்கருணை போற்றி மனையிற் போயினார். (எஅ)

வேறு.

கடிமனை யடைந்த வெல்லை வாதவூர்க் காவ லோரை
மடிமையில் சுற்றத் தோருங் கேளிரு மாண்ட காதல்
அடிமையுள் ளாரு மேதி ளாளரும் பிறரு மீண்டி.
இடிமழை வாய்விட் டென்னப் புந்திக ளினைய சொல்வார். (எக)

மந்திரக் திழமை பூண்டு மன்னவர் கருமஞ் செய்வ
தந்தணர்க் கறனே யல்ல வமைச்சிய லறத்து நின்றால்
வெந்திற லரசர்க் கேற்ற செய்வதே வேண்டு மென்னத்
தந்திர மதுநூல் வல்லோர் சாற்றுவா ரன்றோ வையா. (அ௦)

அரைசிய லமைச்சு நீதி யாய்ந்ததுங் கட்டு நாங்கள்
உரைசெய்வ தெவனார் செய்வ தொன்றுநன் ருவ தில்லை
விரைசெறி தாராந் கின்று வெம்பரி வருவ தாக
வரைபறை செய்தீர் நாளை யென்சொல வல்லீ ரையா. (அக)

தழுவிய னிளைஞர் நட்போர் சார்வுளோர் தக்க சான்றோர்
குழுவனைக் காக்க வேண்டுங் குறிப்பிலீர் போலு நீவிர்
ஒழுகுறு செயலி னாலே யுஞ்செய லுமக்கே சால
அழகிது போலு மென்னக் கழறினா ரதுகேட் டையன். (அஉ)

சுற்றமுந் தொடர்பு நீத்தேந் துன்பமு மின்பு மற்றேம்
வெற்றுடன் மாணந் தீர்த்தேம் வெறுக்கைமேல் வெறுக்கை வைத்தேஞ்
செற்றமுஞ் செருக்கும் காய்த்தேந் தீவினெ யிரண்டுந் தீர்த்தேந்
சுற்றைவார் சடையான் கோலங் காட்டியாட் கொண்ட வன்றே. (அங)

தஞ்ஜதாய் குரவ னாசான் சங்கர னிராசை பெண்டிர்
மைந்தர்பல் லுயிருஞ் சுற்ற மாசிலா வீசு னன்பர்
அந்தமில் பிறவி யேழு மடுபகை யென்ப தோர்ந்தேம்
எந்தையார் கருணை காட்டி யெம்மையாட் கொண்ட வன்றே. (அச)

ஊரெலா மட்ட சோறு நம்மதே யுவரி சூழ்ந்த
பாரெலாம் பாய றுன்னற் கோவணம் பரிக்கு மாடை
சீரெலாஞ் சிறந்த சீர்த்தத் தெய்வநீ றணிபூண் கண்டி.
நீரெலாஞ் சுமந்த வேணி நிருத்தனாட் கொண்ட வன்றே. (அடு)

வேறு.

இறக்கினு மின்றே யிறக்குக வென்று மிருக்கினு மிருக்குக வேந்தன்
ஒறுக்கினு மொறுக்க வுலகையு முடனே யூட்டினு மூட்டுக வானிற்
சிறக்கினுஞ் சிறக்க கொடியுந் நரகஞ் சேரினுஞ் சேருக சிவனை
மறக்கிலம் பண்டைப் பழுவனை வினைந்தான் மாற்றுவுந் யாரென மறுத்தார். (1)

வாதவூரடிகளுக்குப் பதேசித்தபடலமுதறிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨,௭௯௮.

ஐம்பத்தொன்பதாவது

நரிபரியாக்கியபடலம்.

அரிகளைத் தொடுத்த வேழ மட்டவன் செழியன் வாயிற்
நெரிகலை யமைச்ச ரேற்றைத் தேசிக வடிவத் தீண்டி
வீரிகழல் சூட்டி யாண்ட வண்ணமில் வண்ண மையன்
நரிகளைப் பரிக ளாக்கி நடத்திய வாறுஞ் சொல்வாம். (க)

சுற்றமாம் பாச நீவித் துகளறுத் திருந்தார் தம்மை
மற்றைநா ளழைத்து வேந்தன் வந்தில போலு மின்னங்
கொற்றவாம் பரிக ளென்னக் குறுமதி முடித்தா னன்பர்
இற்றைநான் முதினான் மூன்றி லீனவெ விறைவ வென்னு (உ)

சிந்துர நுதன்மால் யானைச் செல்வவப் பரிக்கு வேறு
மந்துரை யகன்ற வாக வகுக்கவும் தண்ணீ ரூட்ட
நந்துறை தடங்கல் வேறு தொடுகநீ ணகர மெங்கும்
இந்துறை மாட மெல்லா மழகுசெய் திடுக வென்றார். (ங)

காவலன் தீருமஞ் செய்வோர் கந்துகப் பந்தி யாற்றி
ஓவற நகர மெங்கு மொளிபெற வழகு செய்யத்
தாவுதெண் கடலேழ் கண்ட சகராபோல் வைகன் முன்றில்
வாவியுந் குளனுந் தொட்டார் மண்டொடு கருவி மாக்கள். (ச)

வரையறை செய்த மூன்று வைகலுந் கழிந்த பின்னாட்
கரையறு பரிமா வீண்டக் கண்டில மின்ன மென்னு
விரையறை வண்டார் தண்டார் வேம்பனும் விளித்து வந்த
உரையறை நாவி னுரை யொறுப்பவ னெத்துச் சேறு. (ரு)

என்னிவன் பாாமாக் கொண்ட தென்றவை வருவ தென்னுத்
தன்னெதிர் லின்ற வஞ்சத் தறுகணூர் சிலரை நோக்கிக்
கொன்னுமித் கள்வன் நன்னைக் கொண்டிபோய்த் தண்டஞ் செய்தெம்
பொன்னெலா மறுவு கொண்டு வாங்குமின் போமி னென்றான். (சு)

கற்றினி தோளான் சிற்றங் கண்டெதிர் லில்லா தஞ்சிக்
சுற்றிய பாசம் போலத் தொடாந்துகொண் டேகி மள்ளர்
எற்றினி வகைதான் பொன்னுக் கையடிமென் றதித்துச் சீறிச்
செற்றயில் ள்நதை யா டேமற் செறித்தகல லேற்றி னாரே. (ஊ)

பொன்னெடுஞ் சயிலங் கோட்டிப் புரம்பொடி படுத்த வீரர்
சொன்னெடுங் தரணை யுள்கி நின்றனர் சுமந்த பாரம்
அந்நெடுங் தகையார் தாங்கி யாற்றின ரடைந்த வன்பர்
தந்நெடுங் பார மெல்லாந் தாங்குவா ரவரே யன்றோ.

(-அ)

சிலையது பொஹதோற் றுது சிவனடி நிழ்வி னின்றார்
நிலையது நோக்கி மாய நெறியிது போலு மென்னாக்
கொலையது வஞ்சர வஞ்சர் கொடுஞ்சினந் திருகி வேதத்
தலையது தெரிந்தார் கையுந் தாள்களுந் கிட்டி யார்த்தார்.

(அ)

அக்கொடுந் தொழிலு மஞ்சா திருந்தன ரரணை யுள்கி
இக்கொடுந் தொழிலி னூர்தா மினிநனி யொறுப்ப ரென்னப்
புக்கது காண்டற் றுள்ளம் பொருனென விரவிப் புத்தேள்
மிக்கதன் னொளிகண் மாழ்கி விரிகட லழுவத் தாழ்ந்தான்.

(அ)

சந்தர விடங்க ரன்பர் சூழ்தய ரகற்ற நேரே
வந்தெழு காட்சிபோல வந்தது செக்கர் வானம்
இந்தவர் மார்பந் தூங்கு மேனவெண் கோடு போன்ற
தந்தர வுடுக்க ளெல்லா மயன்றலை மலை யொத்த.

(அ)

சுழிபடு பிறவித் துன்பத் தொடுகட லழுவத் தாழ்ந்து
கழிபடு தலையுந் காப்பான் கண்ணுதன் மூர்த்தி பாதம்
வழிபடு மவரைத் தேரான் வன்றினப் படுத்த தென்னன்
பழிபடு புகழ்போ லெல்கும் பரந்தது கங்கு லீட்டம்.

(அ)

கங்குல்வர் திறுத்த லோடுங் கருஞ்சிறை யறையிற் போக்கிச்
சங்கிலி நிகளம் பூட்டித் தவத்தினைச் சிறையிற் டென்னச்
செங்கனல் சிதற நோக்குஞ் சினங்கெழு காவ லாளர்
மங்குலி னிருண்ட கண்டர் தொண்டரை மறுக்கஞ் செய்தார்.

(அ)

மிடைந்தவர் தண்டஞ் செய்ய வெஞ்சிறை வெள்ளத் தாழ்ந்து
கிடந்தவர் கிடந்தோன் பூமே விருந்தவன் தேடக் கீழ்மேல்
நடந்தவர் செம்பொந் பாத நகைமலர் புணையாப் பற்றிக்
கடந்தனர் துன்ப வேலை புலர்ந்தது கங்குல் வேலை.

(அ)

அந்தமி லழகன் றன்னை யங்கயந் கண்ணி யோடுஞ்
சந்தர வமளிப் பள்ளி யுணர்த்துவான் றெண்டர் சூழ
வந்தனை செய்யு மார்ப்பு மங்கல சங்க வார்ப்பும்
பந்தநான் மறையி னார்ப்பும் பருகினுந் செவிக ளார்.

(அ)

போதவா னந்தச் சோதி புனிதமெய்த் தொண்டர்க் காக
நாதமா மூரசு மார்ப்பு நரிப்பரி வயவர் சூழ
வேதவாம் பரிமேந் கொண்டு வீதியில் வரவு காணுங்
காதலான் போலத் தேர்மேற் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான்.

(அ)

கயனெடுங் கண்ணி யோடுங் கட்டவிழ் கடிப்பூஞ் சேக்கைத்
துயிலுணர்ந் திருந்த சோம சந்தரக் கருணை வெள்ளம்
பயினெடுஞ் கிகர நோக்கிப் பங்கயச் செங்கை கூப்பி

நயனபங் கயரீர் தீசர தாதுனைப் பாட லுற்றார்.

(அ)

கே வ று.

எந்தா யனைத்துலகு மனறயெத் தேவர்க்குந
தந்தாய் செழுங்குவளைத் தாராய் பெருந்துறை
வந்தாய் மதுரைத் திருவால வாயுறையுஞ்
சிந்தா மணியே சிறியேற் கிரங்காயோ.

(கஅ)

மூவா முதலாய் முத்மறையா யம்மறையுந்
தாவாத சோதித் தனிநா னபூணமாய்த்
தேவாதி தேவாய்த் திருவால வாயுறையும்
ஆவார் கொடியா யடியேற் கிரங்காயோ.

(கஅ)

முன்னு முதுபொருட்டு முன்னு முதுபொருளாய்ப்
பின்னம் புதுமைக்கும் பின்னாகும் பேரொளியாய்த்
தென்னு மதுரைத் திருவால வாயுறையும்
என்னு யதனே யெனியேற் கிரங்காயோ.

(உ௦)

மண்ணுப் புனலாய்க் கனலாய் வனியாந்
விண்ணு யிருசுடரா யித்தனையும் வேறாகப்
பண்ணு யிசையாய்ப் பனுவலா யெங்கண்ணுந்
கண்ணு யென்னுந் கண் காணவா நென்கொலோ.

(உ௧)

பொங்குஞ் சினமடங்கல் போன்றுருத்து வெங்கடற்றம்
அங்கும் புரியா வருந்துன்பத் தாழ்ந்துநான்
மங்கும் படியறிந்தும் வந்தஞ்ச லென்கிலையால்
எங்குஞ் செவியுடையாய் கேளாயோ வென்னுரையே.

(உ௨)

பூட்டியருட் பாசமிரு பாதம் பொறித்துடலிற்
கூட்டி யடியாரு ளகப்படுத்தாட் கொண்டருமை
காட்டியவோ வின்றென்னைக் கைவிட்டாய் வெய்யறனை
ஆட்டி யொறுக்குமிடத் தாரேன்று கொள்வாரே.

(உ௩)

ஊரா ருனைச்சரிப்ப தோராயென் றன்னடிமைக்
காரா யடியே னயர்வே னஃதறிந்தும்
வாரா யரசன் நமரிழைக்கும் வன்கண்ணேய்
பாரா யுன்றன்மை யிதுவோ பரமேட்டி.

(உ௪)

கே வ று.

என்றி ரகருவோ ரிரங்கொலி யினஞ்சிறு ரமுகை
சென்று தாயாதஞ் செவித்துணை துழைந்தெனச் செல்லக்
குன்றி ருஞ்சிலை கோட்டிய கூடனா யகன்கேட்
டன்று வன்சிறை கீக்குவான் றிருவுளத் தமைத்தான்.

(உ௫)

நந்தி யாதியாம் பெருங்கண் நாதரை வினித்தான்
வந்தி யாவரும் பணிந்தனர் மன்னவற் கின்று
முந்தி யாவணி மூலநாள் வந்தது முனிவு
சிந்தி யாமுனம் பரியெலாஞ் செலுத்துவான் வேண்டும்.

(உ௬)

யாவ ரும்புனத் தியங்குறு நரியெலா மீட்டித்
தாவ ரும்பரி யாக்ஹத் தாம்பரி நடாத்துஞ்
சேவ கஞ்செய்வோ ராடுமுன் செல்லுமின் யாமுமி
பாவ கம்பட வருதுந் படியெனப் பணித்தான்.

(உ௭)

ஏக நாயக னுண்பூண் டெழுகணத் தவரும்
நாக நாடரும் வியப்புற நரியெவாந் திரட்டி
வேக வாம்பரி யாக்கியவ் வெம்பரி ஈடாத்தும்
பாக ராயினு ரவர்வரும் பரிசுது பகர்வாம். (௨௮)

துக்கி யார்த்தசெழி பட்டினர் கரிமகயர் தொடுதோல்
வீக்கு காவின் ரிருப்புடற் காப்பினர் வெருளின்
நோக்கு பார்வையர் புண்டர துதவின ரிடியிற்
முக்கி யார்ப்பெழு நகையினர் தழன்றெழு சினத்தோர். (௨௯)

வட்டித் தோல்வரி புறங்கிடற் தசையவை வழவாள்
தொட்ட கையினர் சிலர்நெடுந் தோமரஞ்சுழல்
விட்ட சையினர் சிலர்வெரி நிடைநெடு விசிகப்
புட்டில் வீக்கிவிற் றாக்கிய புயத்தினர் சிலரால். (௩௦)

செம்ப டாஞ்செய்த போர்வையர் சிலாபசம் படத்தான்
மொய்ப்பு வீக்கிய கவயத்தர் சிலர்கரு முகில்போல்
ஆம்பு யம்புதை காப்பினர் சிலர்சில ரவீரும்
பைம்பொன் வாணிற்ப் படாஞ்செய்குப் பாயத்தர் சிலரால். (௩௧)

பிச்ச வொண்குடை யார்பலர் கவரிவால் பிறங்கத்
தைச்ச தண்குடை யார்பலர் சலலிசூழ் நாற்றி
வைச்ச வண்குடை யார்பலர் வாணிலா முத்தம்
மொய்ச்ச வெண்குடை யார்பலர் மொய்ப்பிலா ரிவருள். (௩௨)

தரும மாதிராற் பொருளெனுந் தாளது ஓரான
கரும காண்டமாஞ் செவியது காட்சியைக் கடந்த
ஒருமை யாம்பர மபரமா முணர்வெனுந் கண்ண
தருமை யாம்விதி முகத்தது நிடேதவா லதுவால். (௩௩)

தந்தி ரங்களாற் புறவணி தரித்தது விரித்த
மந்தி ரங்களாற் சதங்கைதார் மணிச்சிலம் பணிந்த
தந்த ரஞ்சுழல் சோமனு மருக்கனு மிதிக்குஞ்
சந்த ரப்பதம் பொறைடுகாளத் தூங்கிரு புடைத்தால். (௩௪)

மாண்ட தாரகப் பிரமமாந் கலினம்வாய் கிழியப்
பூண்ட தாற்புறச் சமயமாம் பொருபடை முரிய
மூண்டு போரெதிர் விளைத்திகன் முடிப்பது முளரி
ஆண்ட கோமுக மந்துரை யாகமே வியதால். (௩௫)

அண்ட கோடிக ளனைத்துமோர் பிண்டமா வடுக்கி
உண்ட நீரதா முதுமின்மே லுபசிடக் கலனை
கொண்ட வாலிய வைதிகப் புரவிமேற் கொண்டான்
தொண்டா பாசவன் றெடரவிழ்த் திடவருஞ் சோதி. (௩௬)

ஆன் மந்திரக் கிழார்ஓபாருட் டன்றியும் வென்றி
மீன வன்பிறப் பறுக்கவும் வார்சுழல் வீக்கி
வான நாயக னேந்திய மறையுறை கழித்த
ஞான வான்புற வீருணையு நக்கிவா ளெறிப்ப. (௩௭)

சாய்ந்த கொண்டையுந் திருமுடிச் சாத்தும்வாள் வைரம்
வேய்ந்த கண்டியந் தொழுகளுங் குழைகளும் வினையைக்
காய்ந்த புண்ட் துதலும்வெண் கலிங்கமுந் காப்பும்
ஆய்ந்த தொண்டர்த மகம்பிரி யாதழ கெறிப்ப.

(௩௮)

பிறக்கு மாசையோர் மறந்துமிந் கணுகன்மீன பிறப்பை
மறக்கு மாசையோ ரிம்மென வம்மினன் பரைவேந்
தொறுக்கு நோய்களை வானென வொருவனும் பிறவி
அறுக்க வந்தன னென்பபோற் பரிச்சிலம் பலம்ப.

(௩௯)

கங்கை யைச்சடை முடியின்மேற் கரந்தனை யவன்போல
எங்க டம்மையுந் கரந்திடென் றிரந்து காவேரி
துங்க பத்திரை யாகியா நதிகளுஞ் சூழப்
பொங்கி வீழ்வபோ லொலியலுந் கவரியும் புரள.

(௪௦)

வாவி நாரிய வாலிதழ்த் தாமரை மலரோன்
நாவி னாநுமை நாயக னான்மறை பரியா
மேவி னானெனத் தானொரு வெண்குடை யாகிப்
பாவி னாலென முடியின்மேற் பாணிலாக் கால.

(௪௧)

முறையி னோதிய புராணம வானுநா மொழியும்
இறைவ னாமிவன் படைத்தளித் தமிழ்ப்பவ னிவனே
மறையெ லாமுறை யிடுபரம் பொருளென வாய்விட்
டையையு மாறுபோ லியங்களை ரொன்பது மார்ப்ப.

(௪௨)

மிடைந்த மாயவாம் பரித்திரண் மேற்றிசை நோக்கி
நடந்த நாயக னான்மறைப் புரவியு நாப்பண்
அடைந்த தாலெழுந் தூளிக ளண்டமுந் திசையும்
படர்ந்த போம்வழி யாதென மயங்கினுன் பரிதி.

(௪௩)

பள்ள மாக்குவ திடரினைப் பள்ளத்தை மேடு
கொள்ள வாக்குவ பாரெலாம் விலாழிகொப் பளித்து
வெள்ள மாக்குவ தூளியால் வெள்ளத்தை வெறிதாய்
உள்ள தாக்குவ புள்ளுவ வுருக்கொண்ட பரிமா.

(௪௪)

கொய்யு னைப்பரி யெழுந்ததூள் கோப்பவான் கங்கை
வையை யொத்ததேழ் பசும்பரி செம்பரி மாவாச்
செய்த தொத்தது சிந்துரந் திசைக்கய முகத்துப்
பெய்த தொத்ததா லொத்தது பெரும்பகன் மலை.

(௪௫)

விளம்பு கின்றவச் சம்புவெம் பரித்திரண் மிதிக்குந்
குளம்பு கிண்டிய வெழுந்ததூள் குன்றிற கரிந்தோன்
வளம்புருந் தடை வார்குர வழிபுரி வேள்விக்
களம்பு கைந்தெழு தோற்றமே யல்லது சூடாதால்.

(௪௬)

மட்பு லந்திசை வான்புதை பூழியுண் மறைந்து
கொட்பு றும்பரி சதங்கைதா ரொலியினுந் குழிர்வான்
பெட்பு றுங்குர லொலியினுந் செவியினிற் பிதிது
கட்பு லங்கோற் றண்டிலர் வழிவரக் கண்டோர்.

(௪௭)

வே. டி.

நரங்கமெறி புத்திவை விலாழியல் தார்மா
புரங்குமொலி யல்லதிரை யேங்குமொலி யின்ன
நரங்கமல மற்றிவை சுரர்க்கரச னின்றும்
புரங்கொலி விடுத்திட வரும்புணரி யென்பார். (௪௮)

இம்பருல் குள்ளவல பண்டினைய பாயமா
உம்பருல காளிபரி யேகொலது வொன்றே
வெம்பரிதி வெம்பரிகொ லேழவைக ளேழும்
பைம்பரிகள் யாலினைய பாய்பரிக ளென்பார். (௪௯)

வெம்பணிக னைப்பொர வெகுண்டெழுவ தேயோ
பைம்புன லுடுத்தமுற பார்முதுகு ளீறும்
உம்பருல கைப்பொர வருத்தெழுவ தேயோ
அம்பர முகட்டள வடிக்குர மழுத்தும். (௫௦)

உத்தர திசைப்புரவி தெற்கடையு மாறும்
அத்தகைய தெற்குள வடக்கடையு மாறும்
இத்தகை குடக்கொடு குணக்கடையு மாறும்
சித்தர்வினை யாட லின் வெளிப்படுதல செய்யா. (௫௧)

மறைமரபு சாலவரும் வன்னியிவை பொன்னித்
துறைவனுள முஞ்சுடு மிரும்பனை தொடுக்கும்
அறவனுள முஞ்சுடு மமைச்சரை யொறுக்கும்
இறைவழுதி யுள்ளமு மினிச்சுடுவ தென்பார். (௫௨)

முந்தையொரு மந்திரி * பொருட்டரசன் முன்ன
அந்தமி லனீக்கொ டரும்பரியில் வந்தாங்
கிந்தமறை மந்திரி யிடும்பைதணி விப்பான்
வந்தனர்கொ லிப்பரி வரும்பொருந ரென்பார். (௫௩)

காமனிவ னேகொலறு காலுழு கடப்பந்
தாமனிவ னேகொல்பொரு தாரகனை வென்றோன்
மாமனிவ னேகொன்மலை வன்சிற தரித்த
நாமனிவ னேகொலென நாரிய ரயிர்த்தார். (௫௪)

அடுத்திடுவர் கண்ணிறைய வண்ணலழ கெல்லாம்
மடுத்திடுவர் கைவளையை மாலைவிலை யென்னக்
கொடுத்திடுவர் மாலைகள் கொடுத்திடுதி யன்றேல்
எடுத்திடுதி யெங்கள்வனை யெங்கள்கையி லென்பார். (௫௫)

ஏந்தல்முடி மாலைமலர் சிந்தினவெ டித்துக்
கூந்தலின்மி லைந்துமதன் வாகைமலர் கொள்வார்
சாந்தனைய சிந்தின தனந்தடவி யண்ணற்
ரோய்ந்தளவி லாமகிழ் துளுமபினவ ரீவார். (௫௬)

பொட்டழகன் மார்பிலிடு போர்வைகவ சப்பேர்
இட்டதுமெய் நம்முயிர்த் டுத்தமையி னென்பார்
கட்டழகன் மாலைது கண்ணியென வேரதப்
பட்டதுமெய் நம்முயிர் படுத்தமையி னென்பார். (௫௭)

* மந்திரி - செளந்தரசாமந்தன்.

வேறு.

இச்சை யால்வடி வெடுப்பவ னிந்திர சால
விச்சை காட்டுவா னெனப்பரி வீரனி லுலகைப்
பிச்சை தேற்றிட்டு மயக்கியுங் காமணிற் பெரிது
நச்சு மாதரை மயக்கியு மிங்நன நடந்தான்.

(௩௮)

நாவு கந்துக மிந்திய மொத்தன சயமா
வாவு திண்கண மள்ளர்கண் மனங்களை யொத்தார்
மேலி யம்மனந் தொறுமிடை விடாதுநின் றியக்கும்
ஐவி யொத்தது நடுவரு மருமறைப் பரியே.

(௩௯)

துன்னு மின்னிய முழக்கமுந் துரகத வொலியும்
அன்ன வீரர்வா யரவமுந் திசைசெவி டுடைய்ப்பக்
கன்னி மீமத்தில் சூழ்கழு நகர்க்கரைக் காதம்
என்ன வெய்தினுன மறைப்பரிப் பாகனவ் லென்கை

(௪௦)

வேறு.

கண்டவர் கழதோழக் கழநகர் குறுகிக்கார்
விண்டவழ் மணிமாடத் தடுசிதை மிடைகின்ற
கொண்டலி னனையார்முன் குறுகினர் மலர்செவ்வி
முண்டக வதனத்தார் முகிழ்நகை யினர்சொல்வார்.

(௪௧)

மன்னவ னெறிகோடா மந்திர ரடலேறே
பன்னிற வெழுமுந்நீர்ப் பரவைகள் வருமாபோற்
றுன்னின வருகின்ற துரகத முளவெல்லாம்
பொன்னெயின் மணிவாயில் புகுவன விதுபோதில்.

(௪௨)

ஒல்லையி லதுமன்னந் குரையுமி னெனமேரு
வில்லவ னருள்பெற்ற வேதியர் பெருமான்போய்ச்
செல்லது தனையிட்ட திருமக னருகெய்தி
மல்லணி திணிதோளாய் வருவன பரியென்றார்.

(௪௩)

மருத்தென வருகின்ற மாக்கட லெனமன்னன்
திருத்தணி கடகப்பூண் டெறித்திட வுடல்வீங்கப்
பெருத்தெழு மகிழ்தூங்கிப் பெருவிலை மணிபாரம்
அருத்திகொள் கலைநல்கி யமைச்சரை மகிழ்வித்தான்.

(௪௪)

ஏந்தரி யணைநீங்கி யெழுதிய தலைவாயிற்
போந்தரு கொளர்மாடம் புகுந்தரி யணைமேலிக்
காந்தனின் விரனல்லார் கவரிகள் புடைவீச
ஐயந்தவர் புறஞ்சூழ வடுபரி வரவேற்பான்.

(௪௫)

பரனருள் வினையாடல் காட்டிய பரிவெள்ளம்
வருவன சிறுகாலந் தாழ்த்தலு மகிடுவந்தர்
புரவலன் மனம்வெள்கிப் பொய்யிது வெனவுள்கி
அருகணை யுழையோரைக் குறித்தன னழல்கண்ணான்.

(௪௬)

மன்னவ னினைவாற்றான் மந்திரர் பெருமானை
துன்னினர் கொடுபோயத் தோள்வலி மறமள்ள
உன்னரி தெனவஞ்சா தொறுத்தன ருரவோர்த
தென்னவ தனையுள்கிச் சேவடி துதிசெய்வார்.

(௪௭)

வேறு.

பூவார் முளரிப் புத்தே ளறியா நெறித்தாய
பாவார் தென்சொற் பனுவன் மாலைப் பணிகொண்டாய்
தேவா தேவர்க் கரசே சிறியே னுறுதுன்பம்
ஆவா வென்னா யஞ்சே லென் னையானேயோ.

(௬௮)

நெஞ்சே யுரையே செயலே யெல்லா நினவென்றாய்
வஞ்சே போலு மஃதே வின்று வாராயோ
பஞ்சே ரடியான் பாகா கூடற் பரமேட்டி
அஞ்சே லென்னா யிதுவோ வருளுக் கழகையா.

(௬௯)

காவி நேருங் கண்டா நாயிற் கடையான்
பாவி யேனைப் பொருளாக் கொண்டென் பணிகொண்டாய்
ஆவி யோழி வுடலு நினதே யன்றோவின்
ரோவி வாளா திருந்தால் யாரென் னுடையானே.

(௭௦)

வேறு.

என்றிரந் திரங்கு மன்ப ரிருசெவி யூடே யேங்குங்
கண்ணிஞ் செவியி னல்லான் கணைசூர லோசை போல
ஒன்றிய சின்னங் காளங் காகள மொலிக்கு மோசை
வென்றிகொள் புரவிச் செந்தூ டிசையெலாம் வீழங்கக் கண்டார்.

(௭௧)

வழுதியு மறிந்து வாத வூரரை விளித்து வந்த
தொழுகுல வமைச்சர் தம்பாற் றுகடவி ரன்பு கூர்ந்தெம்
பழுதறு கரும நும்போற் பரிக்குநர் யாரை யென்னு
எழுதரு மகிழ்ச்சி மேற்கொண் டளவளா யிருக்குமெல்லோ.

(௭௨)

பாயிருட் படலங் கீறிப் பல்கதிர் பரப்பித் தோன்றுஞ்
சேயினம் பரிதி வாறோ ரனையராய்ச் சிறந்த காட்சி
மேயின பாக ரோடும் விளாழியாற் பரவை செய்யும்
வாயின வாகி வந்த மாயவாம் பரிசு ளெல்லாம்.

(௭௩)

வண்டுழு தாரி னான்றன் மரபின்மன் னவரு முன்னுட்
கண்டறி யாத காட்சிக் கவனவாம் பரியை நோக்கி
அண்டர்நா யகன்போ னுமு மாயிரங் கன்பெற் றுலும்
உண்டமை யாவென் னுள்ளக் குறிப்பொடு முவகை பூத்தான்.

(௭௪)

தானென மகிழ்ச்சி யென்னத் தலைதடு மாறி வேந்தன்
மானவெம் பரிமேல் வந்த வயவரை வியந்து மிக்கார்
ஆனங் கிவருள் யாரென் றமைச்சரை வினவ வையா
யானது வறியே னென்றார் யாவையு மறிய வல்லார்.

(௭௫)

வேறு.

அண்டமெலா மாதாற் மாகத்தாங்கு மானந்தத் தனிச்சோதி யண்டர் தாங்
குஞ், சண்டமறைப் பரிதனக்கா தார மாகித் தரிக்கவொரு காலத்து மசைவி
லாத, புண்டரிகத் தாளசையப் பாச நீக்கும் புணைகரத்தாற் பரிபூண்ட பாசம்
பற்றிக், கொண்டரசு னெதிர்போந்து மன்னு வெங்கள் குதிரையேற் றஞ்சிறிது
காண்டி மென்றார்.

(௭௬)

வேறு.

இசைத்தலைவன் கதியுஞ் சாரி யெரீன்பதிற் றிரட்டி யாதி
விசித்திர விசற்புத் தோன்ற வேந்தனு மவைபு மன்றித்
திசைப்புலத் தீவரு மேலேத் தேவரு மருள மேற்கொண்
டசைத்தன ரீசைவற் றெல்லா வுலகமு மசைக்க வல்லார்.

(௭௭)

ஆண்டுகை யவர்போ னின்ற வடுகணத் தவருந் தத்தநீ
காண்டகு புரவி யெல்லா நடத்தினர் காட்டக் கண்டு
பாண்டிய னவரை நோக்கி நுங்கனிற் பதியார் தன்மை
பூண்டவர் யாவ ரென்ற னிவனொன்றார் புரவி வீரர்.

(௭௮)

கூட்டுதற் கரிய சோதி சுருதிவாம் புரவி யோடு
மட்டவிழ் தாரினுன்முன் வருதலுங் கருணை நாட்டம்
பட்டுள மயங்கித் தன்னை மறந்தெழீஇப் பாண்டி வேந்தன்
தட்டவிழ் கமலச் செங்கை தலைமிசைக் கூப்பி நின்றான்.

(௭௯)

பின்னவ னானை யாலே மறைப்புண்ட பெருநீர்க் கூடன
மன்னவ னறிவு தோன்ற வின்றொரு வயமா வீரன்
றன்னைநாங் கண்டெ ழுந்து தடங்கரங் கூப்பி நின்ற
தென்னெனத் தவிசின் மீள விருந்திட நாணி நின்றான்.

(௮௦)

நிற்கின்றான் முகத்தை நோக்கி நேர்கின்ற மறைமா வீரர்
பொற்குன்றம் புயத்தா யுன்றன் பொருளெலாங் கொண்டு போந்துள்
சொற்குன்ற வமைச்சன் றானே நமக்குஞ் சூழ னீங்கா
மற்குன்ற நமர்க்கு மாற வழங்கினான் வழங்க லாலே.

(௮௧)

வானவர் தமக்கே யன்றி மனிதருக் கிசையத் தக்க
வானவன் நறிஞ ரிட்ட விலைவரம் பசுன்ற னூலின்
மானமுள் ளனவாய் நல்ல வாசிக னுனக்கு வந்த
ஊனமில் பரிமா வீற்கும் வாணிக முரைப்பக் கேட்டி.

(௮௨)

இன்னவாம் பரிக ளென்பா லின்றூரீ கயிறு மாறி
நின்னவாக்கி கொள்ளு நீரா னின்னவாம் பரியே நாளை
என்னவா யிருந்த வேனு மெனக்குமுன் றனக்குங் கொண்டு
மன்னவர் கரும மில்லை பரிவிலை வழக்கித் தென்றார்.

(௮௩)

அப்பொழு தரசன் றுனு மகமகிழ்ந் ததற்கு நேர்ந்தெம்
மெய்ப்புக ழுமைச்சர் தம்மின் தேம்படு வாத வூர்
ஒப்பருந் திறத்த ராகி யும்மிடை நட்பான் மிக்க
துப்புர வுடைய ரானு ரெனநனி சொல்லி னானே.

(௮௪)

உரகத வாரீந் தோற்று தயர்மறைப் பரிமேல் வந்தார்
மரகத நிறத்து நிம்ப மாலைதாழ் மார்பி னாற்குக்
குரகதங் கயிறு மாறிக் கொடுப்பவர் பொதுமை யாய
துரகத விலக்க ணங்கள் சொல்லுவான் ரொடங்கி னாரே.

(௮௫)

காயும்வேன் மன்ன வோரிக் கடும்பரி யமையம் வந்தான்.
ஞாயிலுந் தாண்டிச் செல்லு நாட்டமு துழையாச் சால
வாயிலு துழையுங் கண்ட வெளியெலாம் வழியாச் செல்லுந்
தீயவெம் பசிவந் துற்றத் தின்றது வெனிணுந் தின்னும்..

(௮௬)

* இது என ஒருசெயல் வருவித்து இதுகொண்டு எனமுடிக்க.

வேறு.

பொருவிவீழ் ரிலக்கணப் புரவி யொன்றுதான்
ஒருவன திடைவதிற் துறையி னொல்லென
மருவுறுந் திருமகன் மல்லந் செல்வமும்
பெருகுறுந் தீர்த்திகள் பல்கும் பெற்றியால்

(அ௪)

நெய்த்திடு மார்தளிர் நிறத்த நாவின்
வைத்திடு குளம்புக ஞாயர்ந்த வார்ந்துநேர்
ஒத்திடு மெயிற்றின வுரமுங் கண்டமும்
பைத்திடு மராப்படம் போன்ற பாடலம்

(அ௫)

அகலிய நுதலின வாய்ந்த குஞ்சிபோல்
நிகரறு கொடியுளை நிறமொன் றாயின
புகரறு கோணமூன் றுகிப் பொற்புறு
முசமுடை யனவய் மொய்கொள் கோட

(அ௬)

முட்டிய சமரிடை முகத்தில் வானினால்
வெட்டினு மெதிர்ப்பதாய்க் குரங்கு வேங்கை தோல்
பட்டிமை நரியரி சரபம் பாய்முயல்
எட்டிய கதியின விவுளி யென்பவே.

(௧௦)

உன்னத நீளமுண் டாகிச் சங்குவெண்
கன்னலின் வாலிய விலாழி கால்வதாய்ப்
பின்னமா கியதனி வன்னம் பெற்றுமை
வன்னமு முடையது வன்னி யாவதே.

(௧௧)

திணிதரு கழுத்தினிற் சிறந்த தெய்வத
மணியுள தாகியெண் மங்க லத்ததாய்
அணிதரு பஞ்சகல்யாண முள்ளதாய்க்
குணிதரு நீரது குதிரை யாவதே.

(௧௨)

குங்குமங் கருப்புரங் கொழுந்தின் காரகிற்
பங்கமான் மதமெனக் கமழும் பாலதாய்ப்
சங்கமு மேகமுஞ் சரப முங்கொடுஞ்
சிங்கமும் போலொலி செய்வ தாம்பரி.

(௧௩)

நாலுகால் களுங்கடைந் தெடுத்த நாட்டினுந்
போல்வதாய்க் கொட்புறம் போது சுற்றுநீக்
கோலையொப் பாகிமேற் கொண்ட சேவகன்
காலினு ளடங்குவ தாகுங் கந்துகம்.

(௧௪)

அரணமுந் துருக்கமு மாறுந் தாண்டிடும்
முரணது வாகியிம் முற்றி லக்கணப்
புரணமெல் லாநிறை புரவி போந்தன
இரணவே லாய்வய கெட்டுச் சென்றவால்.

(௧௫)

பகைத்திற முருக்குமிப் பரிகண் மன்னநீ
உகைத்திடத் தக்கவென் றோதி வேதநூற்
சிகைத்தணிச் சேவகர் திரும்பித் தம்மனோ
முகத்தினை நோக்கினுந் மொய்த்த வீரரும்

(௧௬)

வாம்பரி மறைக்கெலாம் வரம்பு காட்டுவ
தாம்படி கண்டவ ரறிவும் பிற்பட்ட
போம்படி முடிக்கினர் புரவி யாவையும்
வேம்பணி தோளினுள் வியப்ப மெய்தியே. (௯௭)

ஐத்தராய் மருங்குறை யமைச்சர் யாரையும்,
பார்த்தசை யாமுடி யசைத்துப் பைப்பயப்
பூத்தவா ணகையொடு மகிழ்ச்சி பொங்கினுள்
தீர்த்தனு நடத்தினுள் நெய்வ மாலினே. (௯௮)

இருவகைச் சாரியு மெதிர்த்து வட்டமாய்
வருவழி னெகிழிடேழன் மறுகெ லாமொரு
தூரகத மேநிலை நின்ற தோற்றமொத்
தொருவற நடத்தினு ரொருக ணத்தினே. (௯௯)

இந்நிலை யலமரு மிவுளி மேலொரு
யின்னிலை வேலினுள் வினவத் தங்கையின்
மன்னிய கங்கணம் விடுத்த மாநகர்
தன்னிலை காட்டிய தன்மை யொத்தவே. (௧௦௦)

பன்னிற முடையவாம் பரியும் வீதியுட்
பின்னிய வாவெனப் பின்னி வட்டமாய்த்
தன்னிகர் மதுரையார் தையல் கையணி
துன்னிய பன்மணித் தொடியும் போன்றவே. (௧௦௧)

இந்திய னுதலினு ரிடித்த பொற்குணஞ்
சுந்திய மறுகிடை நடக்குந் திண்பரிப்
பந்தியி னெழுந்ததுள் சுவணப் பாரின்மா
உந்திய வெழுந்தபொற் பூழி யொத்ததே. (௧௦௨)

தேவரு மணிதருந் திருந்து கூடலார்
பூவரு முவப்புற விவுளி விட்டுமண்
காவலன் முன்குநீஇக் கருணை மாக்கடல்
மாவரு திறனெலாம் வகுத்துத் தேற்றுமால். (௧௦௩)

வேறு.

வளங்கொள் காம்போச மிப்பரி யிம்மா மந்தர மந்தவாம் புரவி
விளங்கு காந்தார மிக்குரந் குணீவான் மீகமிக் கந்துகஞ் சிந்து
துளங்கில் பாஞ்சால மிக்கன வட்டந் துளுவமிக் குதிரையித் தூரகங்
களங்கமி லிமயம் பருப்பத மிந்தக் கற்கியிம் மண்டிலம் * கலிங்கம். (௧௦௪)

ஆரிய மிந்தப் பாடல மிந்த வச்சவங் கூர்ச்சர மிந்தச்
சீரிய தூரங்கந் கேகய மிந்தத் திறலுறு கொய்யுளை யவனம்
வேரியம் பணைஞழ் மக்கமிக் கொக்கு விரிபொழில் வறையுச மிந்தப்
போரியி விவுளி பல்லவ மிந்தப் பொலம்புனை தார்நெடும் பாய்மா. (௧௦௫)

கற்றவர் புகழ்ச் வீரமிக் கோரங் கன்னிமா ராட்டியிவ் வுன்னி
கொற்றவர் பயில்வா சந்திக மிந்தக் கோடகங் காடகங் கன்னிவ்
உற்றகான் மீர மிவ்வய மிந்த வுத்தம கோணமா ளவமிவ்
வெற்றிசேர் குந்தந் கந்தர மிந்த விறல்புனை யரிசவு ராட்டம். (௧௦௬)

* மண்டிலம் - குளிரை.

விரிபொழிற் சாலி வேய்மிகு இன்னை வேறுநீ வந்தா மிந்தத்
துரகத் மிந்தக் குராதம் கொண்டல் குழிருருக் கேத்திர மின்ன
பரவுபுல் வேறு தேயமு முள்ள பரியெலா மிவனறநு பொருளின்
வீர்விய நசையாற் கொணர்ந்திவர் வந்தார் வேந்தகே ரிந்தவாம் பரியுள். (௧௦௭)

வெண்ணிறஞ் சுவப்புப் பொண்ணிறம் கறுப்பும் வேறற விரவிய நான்கு
வண்ணமுள் எனவும் வேறுவே ருய மரபுமை வண்ணமும் வந்த
எண்ணிய விவற்றின் சிறப்பிலக் கணத்தை யிப்பதுங் கேளென விகல்காய்
அண்ணலங் களிற்றாற் கருமறைப் பரிமே லழகியா ரடைவுற விரிப்பார்.

வெள்ளிநித் திலம்பால் சந்திரன் சங்கு வெண்ப்பனி போல்வது வெள்ளைத்
துள்ளிய புரவி மாதளம் போது சுகிர்த * செம் புஞ்சியின் குழம்பிற்
நெள்ளிய நிறத்த செம்பரி மாமை சிறைக்குயில் வண்டுகார் முகிலபோல்
ஞள்ளிய கரிய பரியொய் யழலா னுரோசனை † நிறத்தபொற் பரியே. (௧௦௯)

தெரிதர வகுத்த விந்திற் நான்குஞ் செறிந்தது மிச்சிர் மிதன்பேர்
உரைசெய்வர் முகமார் புச்சிவால் காலென றுரைத்தவெட் றுறுப்பினும் வெண்
விரவியு தட்ட மனகலந் தலைவால் வியனூர மென்றவீம் மூன்றும் [மை
ஒருவிய வுறுப்போ ரைந்திலும் வெள்ளை யுள்ளது பஞ்சகல் யாணி. (௧௧௦)

அணிசுளர் கழுத்தில் வலஞ்சுழித் திருந்தா லறிந்தவ ரதனையே தெய்வ
மணியென விசைப்பர் முகத்தலை நாசி மார்பமிந் நான்குமில் விரண்டு
பணிதரு சுழியு துதனடுப பின்னைப் பக்கமு மொவ்வொரு சுழியுந்
துணிதர விருப்ப திலக்கண முளதிச் சுழியில திலக்கண வழுபே. (௧௧௧)

பிரிவுற வுரத்தி லைஞ்சுழி யுளது பேர்சரி வற்சமா நுதலில்
இருசுழி யாதன் முச்சுழி யாத விருக்கினு நன்றது வன்றேல்
ஒருவற நான்கு சுழிவலம் புரியா வுள்ளது நல்லது வன்றி
இருசுழி முனைங் கால்களின் மூலத் திருக்கினு நல்லதென் றிசைப்பார். (௧௧௨)

களநடு விரட்டைச் சுழியுடைப் பரிநன் கருத்தனாக் கறமிழ் காட்டும்
அளவறு துன்ப மரணமுண் டாக்கு மவைகனைக் காளுள வாகில்
உளபயந் துன்ப நிகளபந் தனமே லுதடுமுற் தாலடி கபோலம்
வளர்முழந் தாளிந் நான்கினுஞ் சுழிகண் மன்னினுந் தலைவனை வதைக்கும். (1)

இச்சுழி யுடைய புரவிபந் தியில்யாத் திருக்கினுந் பழுதிவை கிடக்க
அச்சமில் பரிக்குப் பிராயநா லெட்டா மவத்தைபத் தாகுமொவ் வொன்றில்
வைச்சது மூன்று வருடமு மிரண்டு மதியமும் பன்னிரு நாளும்
நிச்சயித் தளந்தா ரின்னமு மொருசார் நிகழ்த்தி மிலக்கண மதுகேள். (௧௧௪)

வேறு.

எவ்வண்ண பேதமிகுந் திருந்தாலும் வெள்ளைகலந் திருந்த தானூல
அவ்வண்ணப் பரிநன்று கரும்புரவிக்க ககடேனு மகனமார் பேனுஞ்
செவ்வண்ண மிருக்கினது சயமுளதப் படிவெண்மை சேர்த்தா ஸந்த
மைவ்வண்ணப் பரியின்பேர் வாருணமாஞ் சயங்கொடுக்கு மாற்றார் போரில். (1)

மகவளிக்கும் பிடர்வெளுப்பு மகிழ்வளிக்கு முரவெளுப்பு மணித்தார்க் கண்டத்
தகவெளுப்புப் பொருள்கொடுக்கு முகவெளுப்புச் சயங்கொடுக்கு மதனபின்ப
தகவெளுப்புச் சுடம்பயக்கு மிடவெளுப்புச் சந்தானந் தழைக்குஞ் செல்வம் [கத்
புகவளர்க்குந் தனம்பலதா னியநலகும் வலப்புறத்து வெள்ளை மாதோ. (௧௧௬)

† சுகிர்தல - சிக்கறுத்தல்.

‡ ஐனூரோசனை - கோரோசனை.

நற்புறம்பவான் முகமுனறும் வெளுத்தபரி வென்றிதரு நாடி தொட்டு
முறப்புறமெ லாம்பரிதி யெனச்சிவநது மதிமெனடபின் முழுதும் வெளகும்
பொற்புடைய வயப்பரிசுப பக்ஷிசய மதியெனமுற புறமபு வெளகிப்
பிற்புறமெல் லாநகதிபோற சிவந்தபரிக் கிராவிசயம பெருகு மனறே. (க௧௭)

வந்தனுவா லிவ்விரண்டு வகைப்பரிபும் புரவியடி லீவந்தா லொத்த
பந்தெனவு சினரூலோ மலையெனவு மொலித்தாலோ பகடு சீறும்
வெத்தறுக ணரியெனவுமவேகத்தாற் காறநெனவு மிதிக்குங் கூத்தாற்
சந்தநட மகனெனவு நடக்கிலரி களிமெனவுந தகைய தாகி. (க௧௮)

குலமகன்போற் கவிழமுதமுங் கருநெய்த லெனக்கண்ணுறு கொண்டு காபோல
நிலவியசீர் வண்ணமுநகாச் நெய்தலெனக் கடிமணமு நிறைந்து நாற்ற
மலரகிலசச் தெரிமணிபபூ ணவகரிக்கி லாநாத மகிழ்ச்சி யெயதி
இலகுவதுத் கமவாசி பெனறுரைப்பா பரிவ்வத மெலலை கண்டோர். (க௧௯)

நூறுவிர லுத்தமவாம் பரிக்குபர்வீ ரெடுவிர னூறு நீக்கிக்
கூறுவிரன மத்திமவாம் பரிக்கறுபத தொனறதமக குதிரைக கென்ப
நாறிபுகுழாய்பொருந ரிப்பரியைப் பூசனஞ்செய திறைஞ்சிப பாசம்
மாறுவரா லெனமணித்தா சதனகைசிலம் பணிவித்து மதிக்கோ மாறன். (க௨௦)

கொத்தவிழ்தா நறுஞ்சாத்தங் கொண்டுசெழும் புகைநீபந கொடுத்தபு சூசை
பதிகுமையாற் செய்திறைஞ்சி யெதிநிறப வாலவாயப் பரணை நோக்கிக்
கைத்தலந்தன் சிரமுசிழத்து வாழியெனப் பரிக்கொடுத்தரன் கயிறு மாறி
முத்தொழிலின் மூவராய் மூவாகுந தெரியாத முக்கண மூர்தி. (க௨௧)

ஓவறு.

உவநிடக் கலனை வாசி யொன்றலா னினற மாயக்
கவனவாம் புரவி யெல்லாங் கொடுத்திடக் கவாநது வீறு
தவனனில விளநுருந தெனனன் நன்பெருந கோயி லுய்ப்பப்
பவனமுந கடலும போலக கொண்டுபோய்ப் பநதி சோததா. (க௨௨)

வாசிவீரீ ணிகர்க்குத் தென்னன் வெண்ணில வரிசை யாக
வீசிணை பாணற கேவல செய்தவா வெளகு வாரோ
கூசுலா நேசாக காப்பான குதிரையீ ணிழிந்தேற் றத்தத்
தூசினை யிரண்டாங் கனகை யெனமுடி குடி ன்னரா. (க௨௩)

இனையதா சிவன்பா லாதி யிழிந்துநினை நேற்றுச் சென்னி
புனைவதென் னிவாகை போடும புனைந்திக குடையும் பூண்ட
கனலராப் பூணு மனனன கவருமோ வென்று தமயில
வினவினா வெகுண்டு சொனனா கணத்தனி வீர ரெல்லாம். (க௨௪)

அறந்தரு கோலான் வெவவே றபெரி வயவா யாக்கும்
நிறந்தரு கலிநக மீந்தா னோநதவை வாங்கி யன்பிற
சிறந்தருள் வடிவாய் வந்தா செழுமறைப் புரவி யோடு
மறைந்தனா மறைந்தா ரொக்க மாயவாம் பரிமேல வுந்தா. (க௨௫)

இருமைக்குந் துணையாய் சின்ற விருபிறப் பகளுர்க் கேற்பி
அருளமத்தாஞ் சிறப்பு நலநி யவரிடத தவரை யுய்த்துப்
பருமத்த யானை வேந்தன பகற்கதிர் வானத் துசரி
வருமப்போ தெழுத்து சேம்பொன் மாடநீள் கோயில் புக்கான். (க௨௬)

வனைமந் திரருந் தத்த மில்புகப் புரவி பார்த்த
மாநக ராருந் தத்த முனைபுகப் பரியின் டாக
ரானவர் தாமுந் கோயி லடைந்துதம் வினையாட் டெல்லாம்
மீனெடுந் கண்ணினாட்டு விளம்பின ரிருந்தா ரன்றே.,

(௧௨௭)

நரிபுரியாச்சியபடல முற்றிற்று.

ஜக திருவிருத்தம் - ௨,௯௨௫.

அறுபதாவது

பரிநரியாக்கிவைகையழைத்தபட்டம்.

ஞான நாயக ஞானையா னரிபரி வெள்ள
மான வாறுரை செய்துமீண் டப்பரி நரியாய்ப்
போன வாறுகண் டமைச்சரைப் புரவலன் கறுப்ப
வான வாறுபோல் வைகைநீர் வந்தவா றுரைப்பாம்.

(௧)

நெருங்கு தூரிய முழக்கமுந் தானையு நிமிர
மருங்கி லாதவர் வந்தெதிர் மங்கல மேந்த
அரங்கொல் வேலினா னருளிய வரிசையோ டுணைந்து
புரங்கொல் வேதியர்க் கன்புத்தந் திருமனை புருந்தார்.

(௨)

உடுத்த சுற்றமுந் கழகமு மொட்டிய நட்பும்
அடுத்த கேண்மையால் வினவுவா ரவரவர்க் கிசைய
எடுத்த வாழ்மைமீன் முகமனு மகிழ்ச்சியு மீந்து
விடுத்த வாழவு ராளிகள் வேறிடத் திருந்து.

(௩)

கரந்தை சூழிய வாலவாட்க் கண்ணுத னாமன்
நிரந்த வண்ணமே யாங்கொடு போகிய வெல்லாம்
பரந்த வன்பருந் தானுங்கொண் டெம்மையும் பணிகொண்
டரந்தை தீர்த்தன னன்றியு மரசனுக் கிசைய.

(௪)

நல்ல வாம்பரி செலுத்தின னமக்கினிக் கவலை
இல்ல வாம்படி யாக்கின னின்னமொன் றுலகை
வெல்ல வாம்படி தன்னருள் வினைக்குமா னந்தம்
புல்ல வாம்படி யெமைத்தவம் பூட்டுவான் வேண்டும்.

(௫)

என்ற வாதரத் தலைக்கொள விகபரத் தாசை
ஒன்று மின்றியே யுணர்வினுக் குள்ளுணர் வாகத்
துன்று பூரண மாகிய சுந்தரச் சோதி
மன்று ளாடிய சேவடி மனம்புதைத் திருந்தார்.

(௬)

நானா யுந்திரு வாலவாய் நாயகன் மறை
புள மண்குழத் தருளுமென் றதனையுந் காண்பான்
ஊன வெம்பரித் தூளிபோர்ப் புண்டமெய் கழுவி
ள்ள வேண்டுவான் போற்கடல் குளித்தனன் வெய்யோன்.

(௭)

நச னூடல்வெம் பரிக்குழாத் தெழுந்தசெந் தூளான்
மாசு மூழ்கிய வண்டத்தை வாணிலா வெண்ணுந்
தூசி னூலறத் துடைப்பவ னெனமணித் தொருதி
வீச மீழியுண் முனைத்தனன் வெண்மதிக் கடவுள்.

(அ)

சேய தாரகை வருணமாத் தீட்டிய வானம்
ஆய வேட்டினை யிருளெனு மஞ்சனத் தடவித்
தூய வாணிலா வெண்ணும்வெண் சேினுற் றுடைப்பான்
பாய வேலையின் முனைத்தனன் பனிமதிக் கடவுள்.

(ஆ)

கள்ளொ ழுக்குதார் மீன்வன் கடிமனை புருத்
புள்ளு வப்பரி நள்ளிருட் போதுவந் தெய்தப்
பிள்ளை யாகிய மதிமுடிப் பிரான்வினை யாட்டரீல்
உள்ள வாறுதம் வடிவெடுத் தொன்றொடொன் றுசாவும்.

(க)

சங்கி னோசையும் பிணப்பறை யோசையுஞ் சரிந்த
மங்கு லோதிய ரமுகூர லோசையும் வடந்தாழ்
கொங்கை சேப்புறக் கையெறி யோசையுங் குரிர
எங்கு நாஞ்செவி பருகுவ மின்னமு தென்ன.

(கக)

வாம்ப ரித்திர ளாகிரா மணித்தரைச் சுமந்து
தாம்பு சங்கிலி தொடக்குண்டு மத்திகை தாக்க
ஏம்ப லுற்றனம் பகலெலா மிப்பொழு திண்டு
நாம்ப லைத்தன நம்முரு நம்விதி வலத்தால்.

(கஉ)

காண கந்தனி லொழுருநான் முதலிந்தக் கவலை
யான துன்பநா மறிந்தில மின்னமு மார்த்த
மான வன்னொடர் வடுக்களு மத்திகைத் தழும்பும்
போன வன்றினிப் புலருமுன் போவதே கருமம்.

(கங)

உள்ளு மாரநாந் தின்பதற் கூன்சரிந் தொழுகும்
நொள்ளை நாகில நந்தில னுழைந்தனை யொதுங்கும்
கள்ள நீள்கவைக் கான்றெண்டுமில்வினிக் கடலை
கொள்ளி னோடுபைம் பயறுபுற் கொள்வகை யடாதால்.

(கச)

நாழிக் காவலன் நமருளார் நகருளார் கண்டார்
சாழிக் காப்பவரே புலருமுன் சங்கிலித் தொடர்நீத்
தோழிப் போவதே சூழ்ச்சியென் றாக்கமுற் றொருங்கே
கூழிப் பேசின லுனைவாய்க் குறுநரிக் குழாங்கள்.

(கரு)

வெறுத்த காணமுங் கடலையும் விரும்பின கோழன்
துறுத்த நாகுநந் தலவனைச் சங்கிலித் தொடரை
முறித்த கால்களிற் கட்டிய கயிற்றொடு முனையைப்
பறித்த லுனையிட் டெழுந்தன போம்வழி பார்ப்பு.

(கசு)

நின்ற நீணிலைப் பந்தியு னெருங்குமா நிரையைச்
சென்று தாவிவா ளெயிறற் சிதைபடக் கடித்து
மென்று சோரியைக் குடிப்பன வீக்கிய முனையோ
டொன்ற வேடவேயண்டத்தி லுறுசெய் வனவோ.

(கசு)

ஊளை யோசைகேட் டிம்மென வறக்கீத் தெழுந்து
காளை வீரராய் மந்துரை காப்பவர் நெருநல்
ஆளி போல்வரு பரியெலா நரிகளாய் மற்றை
ஹி மானிரை குடர்பறித் துண்பன கண்டார். (௧௮)

காண்ட ஹஞ்சில யலீயுள கடியமுள்ளரணந்
தாண்டி யோடின சிலநரி சாளர முழையைத்
தூண்டி யோடின சிலநரி சுருங்கையின் வழியால்
ரண்டி யோடின தூழிப்புக் கேகின சிலவே. (௧௯)

முடங்கு காஹடைச் சம்புவு மூப்படைந் தாற்றல்
அடங்கு மோரியுங் கண்குரு டாகிய நரியும்
ஒடுங்கு நோடிழந் தலமரு மிகலனு மோடும்
இடங்கள் கண்டில பந்தியிற் கிடந்தன வேங்கி. (௨௦)

கிட்டி யோடினார் வெருட்டுவோர் கீழ்விழக் கடித்துத்
தட்டி யோடுவ சிலவெதிர் தடுப்பவ ரடிக்கீழ்
ஒட்டி யோடுவ சிலகிடந் தூளையித் துறங்குந்
குட்டி யோடணைத் தெயிலிறக் குதிப்பன சிலவே. (௨௧)

மறம்பு ணைந்தவேன் மீனவன் மானிகை தள்ளிப்
புறம்ப டைந்தவிந் நரியெலாம் பொய்கையும் யானம்
அறம்ப யினறகீண் மனைமறு காலயங் கவலைத்
திறம்ப டார்தபன் மாடநீ ணகரெலாஞ் செறிந்த. (௨௨)

மன்றுஞ் சித்திர கூடமு மாடமு மணிசெய்
குன்றுந் தெற்றியு முற்றமு நாளொடு கோள்வந்
தென்றுஞ் சுற்றிய பொங்கரு மென்கணு நிரம்பி
ஒன்றுஞ் சுற்றமோ ணேயித் தொல்வன நரிகள். (௨௩)

கரியி னோசையும் பல்லிய வோசையுங் கடுத்தேர்ப்
பரியி னோசையு மின்றமி மோசையும் பரணர்
வரியி னோசையு நிரம்பிய மணிநக ரெங்கும்
நரியி னோசையாய்க் கிடந்து விழித்தது நகரம். (௨௪)

விழித்த ஞானிகள் விழித்தன கேகயம் வெருவி
விழித்த கோழிகள் விழித்தன மதுகரம் வெருண்டு
விழித்த வோகிமம் விழித்தன குருகினம் விரைய
விழித்த வாரணம் விழித்தன கருங்கொடி வெள்ளம். (௨௫)

அட்டில் புக்கன நீணத்தினை யழற்பசி யுருக்கப்
பட்ட டிக்கிய கருங்கல முருட்டுவ பாரு
சுட்ட சோறுபல் ஹணவுவாய் மடுப்பன சூழ்ந்த
குட்டி யுண்ணவுங் கொடுப்பன கூவிளி கொள்வ. (௨௬)

புறவு பூவைபைந கிள்ளைகள் பூத்தலைச் சேவல்
பிறவும் வாருவ வுறங்கிய பிள்ளையைக் கொடுபோய்
நறவு நாரிய குமுதவாய் நகையெழ நக்கி
உறவு போல்வினை யாடுவ ஆறுசெய் யாவால். (௨௭)

நிற்ப வேரொடு முன்திலவாய்ப் படர்புகங் கொழியைக்
நிற்ப நாகினங் காயெலாங் கருட்புதேன் கவிழ
முறிப்ப வாயிட்டுக் குதட்டுவ வண்டுவாய் மொய்ப்பத
தெறிப்ப ளுணையிட்டு டாடுவ திரிவன பலவே. (௨௮)

ஆயி ரம்பொரி திரிமருப் படல்கெழு மேடட
ஆயி ரங்கருந் தாதுநே ராக்கைய வேனம்
ஆயி ரங்கவி ரணையகுட் டவிர்தலைக் கோழி
ஆயி ரங்குறும் பார்ப்பொடு மாருயிர் செகுப்ப. (௨௯)

பின்னொ டர்ந்துநாய் குரையபொடு துரந்திடப் பெயர்ந்து
முன்னொ டர்ந்துயிர் செகுப்பன வெஞ்சின மூட்டி
வன்ற டம்புப மள்ளர்போய் வலிசெயப் பொழுது
கன்றி வந்துசெம் புனலுநீக் கடிப்பன வனந்தம். (௩௦)

பன்றி வாய்விடு மிரக்கமும் பல்பொறி முள்வாய்
வென்றி வாரணச் சும்மையு மேழகத் தொவியும்
அன்றி நாய்குரைப் போசையு மாடவ ரார்ப்பும்
ஒன்றி யூனாவாய் நரிக்குரற் கொப்பதுண் டொருசார். (௩௧)

கங்கு லெல்லைகா ணியநகர் கண்விழித் தாங்கு
மங்கு றேய்ப்பெரு வாயில்குடித்ததலு மாறு
தெங்கு ழீண்டிய நூரியெலா மிம்மென வோடிப்
பொங்கு காரிருட் டுணியெனப் போயின கானம். (௩௨)

ஈறி லாச்சிவ பரஞ்சுட ரிரவிவத் தெறிப்பத்
தேறு வாரிடைத் தோன்றிய சிறுதெய்வம் போல
மாறி லாதபண் செங்கதிர் மலர்ந்துவா ளெறிப்ப
வீறு போயொளி மழுங்கின மீன்கண மெல்லாம். (௩௩)

அண்ட ருக்கரி தாகிய மறைப்பொரு ளழகைத்
தொண்ட ருக்கெளி தாகிமீண் சுழந்தருள் வருத்தங்
கண்ட ருட்கழல் வருடுவான் கைகளா யிரமுங்
கொண்ட ருக்கவெங் கட்டவுளுங் குணகட் டுதித்தான். (௩௪)

கவன வெம்பரி செலுத்திழைக் கவலைநீர் துள்ளே
சிவமு ணர்ந்தவர் சிந்தைபோன் மலர்ந்தசெங் கமலம்
உவமை யில்பரம் பொருளுணர்ந் துரையிறந் திருந்தோர்
மவுணவாயென வடங்கின மலர்ந்தபைங் குமுதம். (௩௫)

பந்தி யாளர்கள் யாதெனப் பகர்துமென் றச்சஞ்
சிந்தி யாவெழுந் தொல்லேபோய்த் திரண்மதங் கவிழ்க்குந்
தந்தி யானர சிறைகொளு மிருக்கையைச் சார்ந்து
வந்தி யாவுடல் பணிப்புற வந்தது மொழிவார். (௩௬)

காற்றி னுங்கடுங் கதியவாய்க் கட்டுனி யனவாய்
நேற்று வந்தவாம் பரியெலா நின்றவாம் பரிக்குக்
கூற்றெ னும்படி நரிகளாய் நகரெலாங் குழமி
ஊற்றஞ் செய்துபோய்க் காட்டகத் தோடிய வென்றா (௩௭)

கருத்து ழுதவிச் சொல்லெனுங் கடியகால் செவியாந்
துருத்தி யூடுபோய்க் கோபமாஞ் 'சுடுதமுன் மூட்டி
எரித்த தீப்பொறி சிதறிடக் கண்கிவந் திறைவன்
உருத்த வாறுகண் டமைச்சரும் வெருவினா ரொதுங்கி. (௧௮)

அமுத முண்டவ ன்ஞ்சமுண் டாலென முதனாட்
சமர வெம்பரி மகிழ்ச்சியுட் டாழ்ந்தவ னவையே
திமிர வெங்குறு நரிகளாய்ச் சென்றவே யென்னு
அமர ரஞ்சிய வாணையா னாரஞ் ராழ்ந்தான். (௧௯)
வேறு.

அருகிருக்கு உதால்லைமச்சர் தமைநோக்கி வாதுவு ராளி யென்னுங்
'கருகிருட்டு மனக்கள்வ னம்முடைய பொருண்முழுதுங் கவர்ந்து காட்டிற்
குருதிநிணக் குடர்பீடுங்கித் தின்றுதிரி நரிகளெல்லாந் குதிடை யாக்கி
வரவிடுத்தா னிவன்செய்த மாயமிது கண்டிரேஃ மதிநூல் வல்லீர். (௨௦)

இம்மாயஞ் செய்தானே யென்செய்வ தெனவுகிடை லெமருக் கெல்லாம்
வெம்மாசு படுபாவம் பழியிரண்டும் படவிழுக்கு வினைத்துத் தீய
கைம்மாறு கொன்றான் பொருட்டினியா மேதுரைக்கக் கடவே மென்
சும்மாது சிரந்துக்கி யெதிராடா திருந்தாரச் சூழ்வல் லோர்கள். (௨௧)

அவ்வேலை மனக்கினிய பரிசெலுத்தி யரசகா ரியநன் றுக்கி
வெவ்வேலை மனக்கவலை விடுத்தனமென் றகமகிழ்ச்சி விளைவு கூர
மைவ்வேலை விடமுண்ட வானவனை நினெந்தறிவு மயமா மின்ப
மெய்வேலை யிடைவீழ்ந்தார் வினைத்ததறி யார்வந்தார் வேந்தன் மீடே. (௨௨)

வந்தவரைச் சிவந்தவிழிப் பொறிசிதறக் கடுகிடுத்து மறவோ ளோக்கி
அந்தமிலாப் பொருள்கொடுபோய் நல்லவயப் பரிகொடுவந் தழுகி தாகத்
தந்தனையன் றோவரச கருமமுடித் திசைநிறுத்தத் தக்கோர் ின்போல்
எந்தவுல குளரேயோ வெனவெகுண்டா னதுகேட்ட விசன் றெண்டர். (௨௩)

குற்றமே தப்புரவிக் கெனக்கேட்டார் கோமகனுங் குற்ற மேதும்
அற்றதா லரையிரவி னரியாகி யயனின்ற புரவி யெல்லாஞ்
செற்றுவார் குருதியுக் கிணஞ்சிதறக் குடர்பீடுங்கித் தின்று நேர்வந்
துற்றபேர்க் கூற்றமிழைத் தூர்கலங்கக் காட்டகத்தி லோடிற் றன்றே. (௨௪)

கண்ணுமிடு கவசமும்போற் காரியஞ்செய் தொழுகியதுங் காலம் பார்த்தெம்
எண்ணரிய நிதியீட்டம் கவர்வதற்கோ நின்ன்மைச்சி னியற்கை நன்றற்
புண்ணியவே தியர்மரபிற் பிறந்தனமென் றொருபெருமை பூண்டா யேநீ
பண்ணியகா ரியம்பழுது பிறராகிற் றண்டிக்கப் படுவ ரென்றான். (௨௫)

தண்டலா ளர்களிவனைக் கொடுபோய்நம் பொருண்முழுதுந் தடுத்து மீர்த்தும்
மின்முனா வலிசெய்தும் வாங்குமென வெகுண்டரசன் விளம்பட் கூற்று
மண்டுமென் மறஞ்செய்யும் வலியுடையார் கதிரையிரு ளடுத்துப் பற்றிக்
கொண்டுபோ னுலென்னக் கொடுபுறம்போ யறவோரைக் கொடுமை செய்வார். (௨௬)

கதிர்நோக்கக் கன்'னமூட்டுங் கும்பகலுச் சியிலிரவிக் கடவு ணைநின்
றெதிர்நோக்க நிலைநிறுத்திக் கரங்கனிலு றுதலிலுங்கல் லேற்றிச் செந்தீப்
பீதிர்நோக்கத் தவரொறுப்ப வாற்றாராய் வீழ்ந்திருளைப் பிளப்போன் செந்தீ
மதிநோக்கத் தனிச்சுடரை யன்முத்தமுது துதிசெய்வார் வாது ஐரர். (௨௭)

வேறு.

நாதவோ நாத முடிவிறந்த நாடகஞ்செய்
பாதவோ பாத்தனா மென்னைப் பணி கொண்ட
வேதவோ வேத முடிவின் வினைந்ததனிப்
போதவோ போத நெறிகடந்த பூரணவோ (௭௮)

ஐயவோ வென்னுடைய வன்பவோ வன்பர்க்கு
மெய்யவோ மெய்யில் வினையேன் நலைவத்த
கையவோ செய்யகழற் காலவோ காலனைக்காய்
செய்யவோ வேதப் பரியேறுஞ் சேவகவோ. (௭௯)

அத்தவோ கல்லாக் கூடையேனை யாட்கொண்ட
பித்தவோ பொய்யுலகை மெய்யாகப் பேதிக்குஞ்
சித்தவோ சித்தந் தெளிவித் தெனைத்தந்த
முத்தவோ மோன மயமான மூர்த்தியவோ. (௮௦)

வேறு.

என்றேறிய புகழ்வேதிய ரிரங்குந்துதி செவியிற்
சென்றேறலும் விடையேறுசுந் தரன்மற்றிலர் செயலை
மன்றேறவு முடிமேனதி மண்ணேறவு முதியாள்
அன்றேறிய தேரோடும்விண் ணடைந்தேறவு கிணந்தான். (௮௧)

கங்கைப்புனல் வடிவாகிய கவ்வைத்திரை வைகைச்
சங்கச்சரி யறலாமலர்த் தாரோதியை நோக்கா
வங்கக்கடல் பேரூழியில் வருமாறென வெவரும்
இங்கிற்புத மடையப்பெரு கென்றானுள் குன்றான். (௮௨)

தும்பைச்சடை முடியானொரு சொல்லாடவு முன்னாள்
வம்பைப்பொரு முலையால்வரி வளையால்வரி வழத்துங்
கொம்பைத்தவங் குலைப்பான்கடுங் கோபங்கொடு நடக்குங்
கம்பைப்பெரு நதியிற்கடுங் கதியால்வரும் வைகை. (௮௩)

பத்திக்குளிர் கமுகின்சூலை பரியக்கரை முரியக்
சூத்திப்பழஞ் சிதறச்செறி கோபுட்டங்களை வீட்டி
முத்திக்கொடு கதலிப்புதன் முதுசாலிகள் பரித்துத்
தத்திப்பல தருவேரெட்டித் தள்ளிக்கடு கியதே. (௮௪)

பல்லாயிரஞ் செந்தாமரை புரப்பிக்கொடு வரலால்
நல்லாயிரங் கண்ணொழி நையக்குங்குளிர் நளினங்
கல்லாரமுங் கழமுல்லையுங் கரும்புங்கொடு வரலால்
வல்லாயிரங் கொடுபொர்செயும் வேள்வீரனு மாணும். (௮௫)

மணிமாஸ்யு மலர்மாஸ்யுஞ் சிதரூவிறு மரூங்கே
அணிகூர்ஞ்சியு மொளிர்சங்கமு மலறப்புடை யெறியாக்
கணியாவெழின் முகதாமரை கண்ணீரொடுங் கவிழாத்
தணியாமுனி வுடனூடிய தடங்கண்ணியர் போலும். (௮௬)

வரையுந்திய மதுமுல்லையி னெய்பாறயிர் முருத்த்
தரையுந்திய கரும்பின்குறை சாரேடுவ ராரேடு
இரையுந்தெழு தூரீர்வைகை யிந்நன்னகர் வைகுந்
திரையுந்தெழு கடநீம்பிடஞ் சென்றாலவை போலும். (௮௭)

கல்லென்றதிர், சும்மைப்புனல் கழிமாமிதிற் புறம்போய்
இல்லங்களுஞ் சிறிதுச்சிலு மறித்திட்டிருங் கடல்வாய்ச்
செல்லுங்கல நாவாய்பல திமில்போற்சுமந் தேகிப் ,
புல்லம்புரி சையுந்தள்ளியுள் புகுகின்றதை யன்றே.

(௫௮)

மறுகும்புல பொருளாவண மணிவீதியு மன்றுஞ்
சிறுகுங்கண மதமாகிரை சேருந்தெரு வும்போய்
முறுகுஞ்சின மொடுதெண்டிரை மூரிப்புன றூவித்
குறுகும்படி கண்டஞ்சினர் கொடிமாநக ருள்ளார்.

(௫௯)

சிலர்மைந்தரை யெடுப்பார்களுஞ் சிலர்மைந்தரைக் காணு
தலமந்தழு வாருஞ்சில ரங்கைத்தளிர் பற்றிக்
குலமங்கைமர் தமைக்கொண்டியுப் போவார்களுந் குறுகுந்
தலமெங்கெனத் திகைப்பார்களுந் தமொறுகின் றாரும்.

(௬௦)

பொன்னுள்ளன பணியுள்ளன பொருள்பேணல்செய் வாரும்
மன்னுஞ்சில பொருள்கைக்கொள மறப்பார்களு மாடம்
பின்னுங்கொடி நெமொளிகை மேலேறுகின் றாரும்
இந்நன்னகர் துயர்மூழ்குதற் கேதேதுவென் பாரும்.

(௬௧)

நேற்றும்பரி நரியாயின நெமொநக ரெங்கும்
ஊற்றஞ்செய்த வென்பார்களு மொருகாலமு மிந்த
ஆற்றின்பெருக் கிலையென்றயர் வாருங்கட லரசன்
சீற்றங்கொடு முன்போல்வருஞ் செயலேகொ லென்பாரும்.

(௬௨)

நங்கோமகன் செங்கோல்பிழைத் தனனோவென நவில்வார்
அங்கோல்வளை பங்கன்வினை யாட்டோவென வறைவார்
இங்காரிது தணிப்பாரென விசைப்பாரிது தணிப்பான்
பொங்காலமுண் டருள்சுந்தர னலதியாரெனப் புகல்வார்.

(௬௩)

அடுத்தாயிரங் குண்டோதர ரெதிரேற்றிருந் தகல்வாய்
மடுத்தாலுமி தடங்காதென மதிப்பாரிது தனையும்
எடுத்தாயிர முககங்கையி னினைவன்சடை யேறத்
கொடுத்தாலு தடங்காதிதன் கொடுங்கோபம தென்பார்.

(௬௪)

வானறிழி நதியாயிர முகத்தால்வரு வதுபோல்
ஆனதெழு நீத்தந்தணி யாவாறுகண் டன்பு
தானாகிய சிவனன்பரை யொறுக்குந்தறு கண்ணர்
போனாந்தம தகத்தேயுள பொருள்பேணுதல் கருதா.

(௬௫)

வேறு.

வழுதிதன் நமர்விட் டேக மதுரைநாயகன்பா லேகி
அழுதிசை பாடுந் தொண்டி லகப்படும் பாதம் போற்றித்
தொழுதுகொண் டறிவா யூறுஞ் சுகப்பெருங் கடலின் மூழ்கி
எழுதுசித் திரம்போல் மன்னி யிருந்தனர் வாதுவார்.

(௬௬)

பரிநரியாக்கிவைகையழைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨, ௬௬௧.

ம ண் னு ம் நீ த் த ப ட ல ம்.

பண்சு மந்தமுறை நாட நும்பொருள் பதஞ்சு மந்தமுடி யார்மனம்
புண்சு மந்ததுயர் தீர வந்தபரி நரிக ளாயடவி போனபின்
விண்சு மந்தசுர நதியெ னப்பெருகு வீத்த வைகையீது ---டை---
மண்சு மந்துதிரு மேணி மேலடி வஞ்சு மந்தகதை யோதுவாம். (க)

கருங்க டற்றிரை யிடைக்கி டந்துசுழல் கலமெ னக்ககன முகடளாய்
வரும்பு னற்பரவை யுட்கி டந்துநகர் மறுகி யுட்கமற வேலினுன்
ஒருங்க மைச்சரை விளித்து நீர்களு ரகம்தொ துக்கிவரு மோதநீர்ப்
பொருங்க தத்தினை யடக்குவீரேன வமைச்ச ருந்தொழுது போயினார். (உ)

வெறித்த டக்கைமத யானை மந்திரிகள் வேறு வேறுபல குடிகளுந்
குறித்தெ டுத்தெழுதி யெல்லை யிட்டளவு கோல்கி டத்திவரை கீறியே
அறுத்து விட்டுநக ரெங்க ணும்பறை யறைந்த ஐழத்துவிடு மாளேலான்
செறித்து விட்டவ ரவர்க்க ளந்தபடி செய்மி னென்றுவரு வித்தன

மண்டொ டுங்கருவி கூடையாளரு மரஞ்சு மந்துவரு வார்களும்
விண்டொ டும்படி நியிர்ந்து வண்டுபடு விரிபகந் தழைப லாலமும்
கொண்ட திர்த்துவரு வாரும் வேறுபல கோடி கூடிய குழாமுகீர்
மொண்ட ருந்தவரு மேக சாலமென வருபு னற்கரையின் மொய்த்தனர். (ச)

கிட்டு வார்பரி * நிறுத்தூவாரரவு † ருட்டுவாரடி கிடத்துவார்
இட்டு வார்தழை கிரப்பு வார்வினி யெழுப்பு வார்பறை யிரட்டுவார்
வெட்டு வார்மண லெடுத்து வார்செல வெருட்டு வர்க்கடிது துடுமெனக்
கொட்டு வார்கரை பரப்பு வாருவகை கூரு வார்குரவை குமுறுவார். (ரு)

கட்டு வார்கரை யுடைப்ப நீர்க்குகல் கண்டு நெஞ்சது கலங்குவார்
மட்டி லாதமுனி வெண்ணை யண்ணியினி யாறு கென்றெதிர் வணங்கு
கொட்டிவார்மண லுடைப்ப டங்கமகிழ் கொள்ளு வார்குரவை தள்ளுவார்
எட்டு மாதிரமு மெட்ட வாயொலி யெழுப்பு வார்பறையி ரட்டுவார். (சு)

கே லு.

இந்நிலை யுரி லுள்ளார் யாவர்க்குந் கூலி யாள்
துன்னிமுன் னளந்த வெல்லைத் தொழின்முறை மூண்டு செய்வார்
அந்நிலை நகரின் நென்கீழ்த்தி திகையுளா ளளவி லாண்டு
மன்னிய நரைமூ தாட்டி யொருத்திபேர் வந்தி யென்பாள். (எ)

செவியுணை வான வேத சிரப்பொரு ளுணர்ந்து செந்தி
அவியுணை ஆட்டு மீச னன்பரி னாற்ற நோற்ற
தவநிறை பேறுதய்ப்பா டாயிலார்க் கண்ணை யொப்பாள்
சுலையுறு பிட்டு விற்றுண் டொழிவினா டமிய ளாவாள். (அ)

லைகலு மவித்த செவ்விப் பிட்டினை மருங்கு நான்ரு ,
கைகளாய் முனைத்த முக்கட் கரும்பினை யரும்பு மூரற்
செய்கதிர் முகத்தா னந்தத் தேறலை யால வாபெய்ம்
ஐயனை யகத்தா னோக்கி யன்பினு லருத்தி விற்பாள். (ஐ)

* பரி - குதிரைமூர். * † அரவு - பாம்புபோலுருட்டிய வைக்கோற்பழுதை.

வளைந்தமெய் யுடைய, வந்த மாதவ நரைமூட்டித்
களந்தபங் கடைப்புரன் கூலி யாங்கிடையாம லாற்றத்
தளர்த்தினி யென்னே மன்னன் மண்டிக்கு னென்செய் டேகென்
றுளர்த்து மாறிக் கூட லுடையநா யகனை யுன்னு.

(க0)

பிட்டுவிற் றுண்டு வாழும் பேதையே னிடும்கை யென்ப
தெட்டுணை யேனு மின்றி யிரவியெங் கெழுக்கென் நின்னான்
மட்டுநின் னருளா லிங்கு வைகெனற் கின்று வந்து
ஓட்டதோ ரிடையு றைய மீனவ னுணை யாலே.

(கக)

துணையின்றி பக்க ளின் நித் தமரின் நிச் சுற்ற மாகும்
பணையின்றி யேன்று கொள்வார் பிறரின்றிப் பற்றுக் கோடாம்
புணையின்றித் துன்பத் தாழ்த்து புலம்புறு பாவி யேற்கின்
நிணையின்றி யிர்தத் துன்ப மெய்துவ தறனோ வெந்தாய்.

(கஉ)

தேவர்க்கு மரிய னாகுந் தேவனே யன்ப ராவார்
யாவர்க்கு மெளிய னாகு மிசனே வேந்த னுணைக்
காவற்செங் கோலார் சீற்றங் கடுகுமுன் கூலி யாளாய்
ஏவற்செய வாரைக் காணே னேனையே னினியென் செய்கென்.

(கக)

கூலியாள் வருவ துண்டோ வென்றுதன் கொங்கை முற்றத்
தாலிபோற் கண்ணீர் சோர்வாள் குறித்துமுன் பருத்தும் பிட்டை
வேலைநீர் ஞாலங் காண மிசைந்தவ ளிடும்கை தீர்ப்பான்
பாலினேர் மொழியாள் பாக மறைத்தருட் பழுவங் கொள்வான்.

(கச)

குறட்டுநீ ரருத்தி வைகைக் குழிஞையா யொழுநுங் கங்கை
அறற்குழல் பிரிவி னாற்ற தன்பினு லவனைக் காண்பான்
மறக்கய னெடுங்க னுனை வஞ்சித்து வடிவ மாறிப்
புறப்படு வானைப் போலப் போதுவான் போத மூர்த்தி.

(கரு)

வேறு.

அழுக்கடைந்த பழந்துணியொன் றரைக்கைசத்து விழுத்தொண்டர்
குழுக்கடந்த விண்ணடிகர் சுமையடைமேற் கூடைகவிழ்த்
தெழுக்கடந்து திசைகடந்தித் துணை கடந்த திருத்தோண்மேன்
மழுக்கடைந்து விளங்கியவாய் மண்டொழிதின் படையேந்தி.

(கசு)

திடங்காதல் கொண்டறவோர் திருவேள்வி தருமழுதும்
இடங்காவல் கொண்டிறைவா ளருத்தமுது மினிதுண்டும்
அடங்காத பசியின்போ லன்னையுலைப் பாலுந்த
மடங்காத பெருவேட்கை மகவுபோற் புறப்பட்டார்.

(கஎ)

ஆலுமறைச் சிரமுடியா ரடிக்கமல நிலஞ்சூடக்
கூலிகொடுத் தெனைவேலை கொள்வாருண் டோவென்றென்
றோலமறைத் திருமொழிபோ லுரைபரப்பிக் கலுங்கண்ணீர்
வேலையிடைப் படிந்தயர்வாள் வீதியிடத் தனைகின்றார்.

(கஅ)

தந்தைதாய் பிறரின்றி வருகின்ற தனிக்கூலி
மைந்தனார் வாய்மலரூங் குரல்கேட்டு வந்தியுந்தன்
சிந்தையா குலமிழந்து நல்குந்தார் செல்வமகத் *
தந்தபோ தெழுமிழ்ச்சி தலைக்கொள்ளப் புறம்போந்தான்.

(கஆ)

* செல்வயிகவென்றும் பாடம்.

அன்னையெனத் தன்பாலின் னருள்சுரந்து வருகாண
தன்னையழைத் தெனக்களந்த கீரையழைத்துத் தருவாயேர்
வூன்னவிசைத் தனளாக வடைக்கின்றே னெனக்கண்ணை
பின்னையதற் கிடுங்குவியா கென்றார் பெருமுதியாள்.

(௨௦)

பிட்டுழிவே னுனக்கென்ற ளாதற்கிசைந்து பெரும்பசியூற்
சுட்டிடநான் மிகமெலிந்தேன் சுவைப்பிட்டி லுதிர்ந்தவெலாம்
இட்டிடுவா யதுமுந்தத் தின்றுநா னினைப்பாறிக்
கட்டிடுவே னின்னுடைய கரையென்றார் கரையில்லார்.

(௨௧)

தெள்ளியடு சிற்றுண்டி சிக்கடைந்த பொகிர்க்கி
அன்னியெடுத் தருந்தப்பா வென்றிட்டா ளரைக்கசைத்த
புள்ளியுடைத் துதினீத்தார் புறத்தானே விரித்தேந்தி
ஒள்ளியதென் றவளன்பு முடன்கூட்டி யமுதுசெய்வார்.

(௨௨)

அன்னமுலைத் தீம்பாலி னரியசுவைத் திடுதந்தத்
தென்னவனா யுலகாண்ட திருவால வாயுடைய
மன்னப்பிரான் றனக்கேயா மென்றென்று வாய்ப்பெய்து
சென்னியசைத் தமுதுசெய்தார் தீவாய்நஞ் சமுதுசெய்தார்.

(௨௩)

தந்தையொடு தாயின்றித் தனிக்கூலி யாளாக
வந்தவெனக் கொருதாயா யருள்சுரந்து மாறாத
இந்தவினைப் பொழித்தனையே யினிவேலைத் தலைச்சென்றுன்
சிந்தைகளிப் பேழுவேலைச் செய்வேனென் றிசைத்தெழுந்தார்.

(௨௪)

தந்திவாய் மருப்பிடறி வருங்குழினைத் தடங்கரையில்
வந்தியான் வந்தியா ளென்றேட்டில் வரைவித்துப்
புந்தியா லுரையானூற் பொருளின லளப்பரிய
அந்திவான் மதிச்சடையார் கரையடைப்பா ராயினார்.

(௨௫)

வெட்டுவார் மண்ணமுடி மேல்வைப்பார் பாரமெனக்
கொட்டுவார் குறைத்தெடுத்துக் கொடுபோவார் சுமலிவழத்
தட்டுவார் சுமையிறக்கி யெடுத்ததனைத் தலைபடியக்
கட்டுவா ருடன்சுமந்து கொடுபோவார் கரைசொரிவார்.

(௨௬)

இவ்வண்ண மிவரொருகா லிருகான்மண் சுமந்தினைத்துக்
கைவண்ண மலர்கன்றக் கதிர்முடிமேல் வடுவமுந்த
மைவண்ண னறியாத மலரடிசெம் புனல்சுரந்து
செவ்வண்ணம் படைப்பவொரு செழுந்தருவின் மருங்கிணந்தார்.

(௨௭)

தருமேவு மலைகளுஞ் சலமகளு மறியாமற்
றிருமேனி முழுதுகில மகடண்டித் தினைப்பெய்தக்
குருமேவு மகிமுடியைக் கூடையினை மேற்கிடத்தி
வருமேரு வனையார்தம் வடிவுணர்ந்து துயில்கின்றார்.

(௨௮)

அத்தருவே யாலநெடுத் தருவாக வலைபுரட்டித்
தத்திவரும் புனலடைப்பார் சனகாதி முழுதுணர்ந்து
மெய்த்தவராய்க் கண்களிப்ப மெய்யுணர்ச்சி மோனமயிச்
சுத்தவுருத் தெளிவுப்பா ரெனத்துயிலுத் துயிலுணர்ந்தார்.

(௨௯)

ஆடுவார் சாமமெனத் தித்திக்கு மமுதவிசை
பாடுவார் நகைசெய்வார் தொழில்செய்வார் பராக்கடையக்
கோழிவார் மணல்குழிப்பார் குதிப்பார்து னெழுவடிபாய்ந்
தோடுவா ருடன்மீள்வா ருன்மத்த ரெனவிருப்பார். (௩௦)

வேலையனா லறவருந் தியினித்தார்போன் மெய்வேர்வை
காலமிசை மூச்செறிந்து வாய்யாலியாற் காற்றழைத்துச்
சாலநெடும் பசியினர்போற் றளர்ந்தடியா ளிடம்பிட்டின்
மேலடைந்த விருப்பினராய் மீண்டுமவள் பாலணைவார். (௩௧)

வேறு,

இடும்பைநோடி வெள்ள நீந்தியின்பகீர் வெள்ளத் தாழ்ந்த
கொடும்புற முதியாண் முன்போய்க் கூறுவார் கோலுக்கேடி
நூடம்படு கரைக ளெல்லா டுடைபடு தின்ற வின்னன்
கடுப்படு யுடையே னன்னே பிட்டிடு கடிதி னென்றார். (௩௨)

ஆங்கவ ளப்போ தட்ட சிற்றுண வளித்தா னையன்
வாங்கியங் கையு நாவுங் கனலெழ வாயிற் பெய்து
பாங்கிரு கொடிறு மொற்றிப் பதமுறப் பருகிக் கொண்டு
நீங்குகுன் போலப் போந்து நெடுங்கரை யடைக்க ஹற்றார். (௩௩)

பிட்டுவாய் மிதப்ப வுண்பார் பெருவலி யுடையார் போல
வெட்டுவா ரெடுத்த மண்ணைக் கொண்டபோய் வேற்றுப் பங்கிற்
கொட்டுவா ருடைப்பு மாறுங் கொள்கைகண் டார்த்துத் திண்டோள்
தட்டுவா ரயனின் னுரைத் தழுவுவார் களிப்புத் தாங்கி. (௩௪)

எடுத்தமண் கூடை யோடு மிடறிவீழ் வார்போ லாற்றின்
மடுத்திட வீழ்வர் நீந்தி வல்லைபோய்க் கூடை தள்ளி
எடுத்தகண் கரைமே லேறி யடித்தடித் தீரம் போக்கித்
தொடுத்தகட் டவீழ்ப்பார் மீளத் துன்னுவர் * தொடுவர் மண்ணை. (௩௫)

கொட்டிமண் சுமந்து செல்வர் கூடையை யுடைப்பில் வீழத்
தட்டுவ ரெடுப்பார் போலத் தாவீவீழ்ந் தலையி லோட
விட்டொரு மரத்தைப் பற்றி மிதப்பாதிண் கரையி லேற
முட்டுவர் சுழியி லாழ்வர் சேட்சென்று முறைய்ப் பரீள்வர். (௩௬)

கொட்டினைக் கழலப் பார்ப்பார் கோப்பர்கோ விடையாப் பிட்டுத்
தட்டுவ ருயிர்ப்பு வீங்கித் தள்ளநின் றிளைப்பர் கச்சிற்
பிட்டினை நுகர்வர் வேலை வினைகெடப் பிறர்க்கு மள்ளி
இட்டுமா ரோச்ச நோக்கி நகைப்பர்கை யிரண்டுந் தாக்கி. (௩௭)

வானத்தின் மண்ணிற் பெண்ணின் மைந்தரிற் பொருளி லாகச
தானற்றுத் தன்மயு நீத்துத் தத்துவ முணர்ந்த யோகர்
ஞானக்கண் கொண்டே ஊன்றி நாடருஞ் சோதி மண்ணோர்
ஊனக்கண் கொண்டுந் காண வுடன்வினை யாடல் செய்வார். (௩௮)

அருளினா லுலக மெல்லா மாக்கியு மளித்து நீத்தும்
பெருவினை யாடல் செய்யும் பிறைமுடிப் பெருமா னிங்ஙன்
ஒருவினை யாடல் செய்ய வோச்சுகோற் கைய ராகி
அருகுநின் றேவல் கொள்ளா ரடைகரை நோக்கப் புக்கார். (௩௯)

* துன்னுவர் - கட்டுவர்.

நெட்டலை யொதுங்கி யோட நிவபபுற வரைபோ லிட்டுக்
கட்டிய கரைக ளெல்லாங் கண்டிகண் டொப்பு நோக்கி
அட்டமே செல்வார் திங்க ளாயிரந் தொழுதாள் பேரால்
விட்டபங் கடைப டாமை கண்டனர் வெஞ்ஞி மூண்டார்.

(௪௦)

வந்திக்குக் கூலி யாளாய் வந்தவன் யாரென் றேழுடி
கந்தீர்ப்ப னென்னேர் நின்ற காணையை நோக்கி யேட
அந்தப்பங் குள்ள வெல்லா மடைபட்ட தெவனீ யின்னம்
இந்தப்பங் கடையாய் வாளா திருத்தியா நம்பீ யென்றார்.

(௪௧)

வேறுரை யாது தம்மை யுணர்ந்தவர் வீறு தோன்ற
நறிலா னிறுமாப் பெய்தி யிருந்தன னாக மேலிட்
டாறுவந் தடுத்த பூங்கி லடைகரை கல்லிச் செல்ல
மாறுகொண் டோச்ச வஞ்சி மயங்கினார் வலிய கோலார்.

(௪௨)

பித்தனோ விவன்ற னென்பா ரல்லது பேய்கோட் பட்ட
மத்தனோ விவன்ற னென்பார் வந்தியை யலைப்பான் வந்த
எத்தனோ விவன்ற னென்பா ரிந்திர சாலங் காட்டுஞ்
சித்தனோ விவன்ற னென்பா ராரென்றுந் தெளியோ மென்பார்

(௪௩)

பாடல்விஞ் சையனோ வென்பார் பண்ணினார் பாணிக் கேற
ஆடல்விஞ் சையனோ வென்பா ரரும்பெறந் செல்வத் தாழ்ந்து
வாடிய மகனோ வென்பா ரிசைபட வாழ்ந்து கெட்ட
ஏடவிழ் தாரி னாருள் யாரீமக னிவன்கொ லென்பார்.

(௪௪)

கரும்பனும் விரும்ப நின்ற கட்டழ் குடைய னென்பார்
அரும்பெற விவன்றான் கூலிக் காட்செய்த தெவனோ வென்பார்
இரும்பெருங் குரங் ரற்ற தமியனோ வென்பார் வேலை
புரிந்தவ னல்ல னென்பா ரதுமேனி புகழ் மென்பார்.

(௪௫)

கூலியுந்*கொண்டான் னானே கணக்கிலுங் குறிக்கச் சொன்னான்
வேலையுஞ் செய்யா னின்சொல், விளம்பினுங் கேளான் கல்லின்
பாலரை முனையே யாகிப் பராமுகம் பண்ணி நின்றான்
எலநா மிதினே வேந்தந் குணர்த்துது மென்றுபோனார்.

(௪௬)

தலைமகன் நிருமுன் றுழ்ந்து சாற்றுவா ரழகே னிந்த
அலைபுன னகரார் தத்தம் பங்கெலா மளந்த வாற்றான்
மலையினும் வலிய வாக்க சுமந்தனர் வளைந்த சிற்றான்
விலைநரையாட்டி தன்பங் கடைத்திலன் வென்றி வேலோய்.

(௪௭)

வேளையும் வணப்பி னாலே வென்றவ னொருவன் வந்தி
ஆளென வங்கே வந்து பதிந்தன னரசர் செல்வக்
காளைபோற் களிப்பன் பாடு மாடுவன் காலம் போக்கி
நீளுவன் வேலை யொன்று நெஞ்சினு நீனைதல் செய்யான்.

(௪௮)

ஆண்டகை வணப்பை நோக்கி யழக்கவுங் கில்லை மஞ்சி
நண்டினே மென்று கூற விம்மென வமைச்ச ரோடும்
பாண்டிய னெழுந்து நாம்போய்ப் பங்கடை பட்ட வெல்லாங்
காண்டிமென் நெறியை வைகைக் குடினையங் கரையைச் சாரந்தான்.

(௪௯)

எடுத்ததிண் கரைக னெல்லா மிறைமக னுள்ளித் தோகை
மடுத்தன னோக்கிச் செல்வான் வந்திபங் கடைப்பா ரின்றி
அடுத்தநோன் கரையுங் கல்லி யழித்தெழு வெள்ள நோக்கிக்
கடுத்துநின் நெங்குற் றுனிக் கரைசமந் தடைப்பா னென்றான். (௧௦)

வள்ளநன் கோபங் கண்டி மூறுகோற் கைய ரஞ்சித்
தள்ளருஞ் சினத்த ராகித் தட்டக்கைதொட் டுர்த்துப் பற்றி
உள்ளொடு புறங்கீழ் மேலா யுயிர்தொறு மொளித்து நின்ற
கள்வனை யிவன்றான் வந்தி யாள்ளெனக் காட்டி நின்றார். (௧௧)

கண்டனன் கணன்று வேந்தன் கையின்பொற் பிரம்பு வாங்கி
அண்டமு மளவி லாத வுயிர்களு மாக மாகக்
கொண்டவன் முதுகில் வீசிப் புகைத்தனன் கூடையோடு
மண்டனை யுடைப்பிற் கொட்டி மறைந்தன னிறைந்த சோதி. (௧௨)

வேறு.

பாண்டியன் முதுகிற் பட்டது செழியன் பன்னிய ருடம்பினிற் பூட்ட
தாண்டகை யமைச்சர் மேனிமேற் பட்ட தரசினங் குமரர்மேற் பட்ட
தீண்டிய கழற்கால் வீரர்மேற் பட்ட திவுளிமேற் பட்டது பருமம்
பூண்டவெங் கரிமேற் பட்டதெவ் வுயிர்க்கும் போதன்மேற் பட்டவத் தழும்பு. (13)

பரிதியு மதியும் பாம்புமைங் கோளும் பன்னிறம் படைத்தநான் மீனும்
இருகிலம் புனல்கா லெரிகடுங் கனல்வா னென்னுமைம் பூதமும் காருஞ்
சுருதியு மாறு சமயவா னவருஞ் சுரர்களு முனிவருந் தொண்டின்
மருவிய முனிவர் கணங்களும் பட்ட மதுரைநா யகனழித் தழும்பு. (௧௪)

வானவர் மனிதர் நரகர்புள் விலங்கு மாசுணஞ் சிதலெறும் பாதி
ஆனபல் சரமு மலைமரங் கொடிபுல் லாதியா மசரமும் பட்ட
ஊனடை கருவும் பட்டன தழும்போ டிதித்தன வுயிரிலோ வியுமந்
தானடி பட்ட சராசர சடங்க டமக்குயி ராயினோன் நழும்பு. (௧௫)

துண்ணென மாயோன் விழித்தனன் கமலச் சோதியும் யாதென வியந்தான்
விண்ணவர் பெருமான் வெருவினான் வரனோர் வேறுளார்மெய்ப்பணிப்படைந்தார்
வண்ணயா முயக்கர் சித்தர்சா ரணர்தம் வடுப்பட் டுடம்பினிற் பட்ட
புண்ணையா தென்று தத்தமிற் காட்டி மயங்கினார் புகுந்தவா நறியார். (௧௬)

ஊகநா யகனெவ் வுயிர்களுந் தானே யென்பது மன்பினுக் கெனியன்
ஆகிய திறனுங் காட்டுவா னடிபட் டங்கொரு கூடைமண் கொட்டி
வேகநீர் சுருங்கக் கரையினை யுயர்த்தி மிகுத்துடன் வேலைத் தொளித்துப்
போகிய வாறு கண்டுகோற் கையர் போய்நரை யாட்டியைத் தொடர்ந்தார். (௧௭)

வன்புகாழ் மனத்தோர் வலிசெய வின்ன மன்னனான் மறுக்கமுண் டேயோ
முன்புபோ கியவா னென்செய்தா னென்னாய் முடியுமோ வினியெனத் திரங்கி
என்புபோல் வெளுத்த குழலினுங் கூட விழைவனை நோக்கினிற் திரங்க
அன்புதே னாக வருத்திய சிற்றா ணமுதுசெய் தருளின ரருளால். (௧௮)

கண்ணுத் தனந்தி கணத்தவா விசம்பிற் கதிர்விடு திப்பிய விமானம்
மண்ணிடை யிழிச்சி யண்ணை வா வென்று வல்லவைத் தமர்ப்பூ மழையும்
பண்ணிதை கீத வோனையும் வேதப் பனுவலுந் துந்துபி யைந்தும்
விண்ணிடை நிரிச சிவனரு ளடைந்தோர் மேவிய சிவபுரத் துய்த்தார். (௧௯)

மன்றுடை யானோர் கூடைமண் கொட்டி மறைந்தது மடைகரை நீண்ட
குன்றென வுயர்ந்த தன்மையும் தம்மேநீ கோலடி பட்டது நோக்கி
என்றன்மேற் பட்ட டுதன்றன்மேற் பட்ட திதுவென வதுவென வமைச்சர்
நின்றவ ருணர்த்து நிகழ்ச்சியும் பிறர்பா னிகழ்ச்சியு கோக்கியந் நிருபன். (௯௦)

வேறு.

உள்ளத்தா சங்கை பூண்டா னாகமண் ணுடைப்பிற் கொட்டிக்
கள்ளத்தா ராகிப் போனார் ககனத்தா ராகிச் சேனை
வெள்ளத்தார் பிறருங் கேட்ப மீனவற் குவகை வெள்ளம்
கொள்ளத்தா மழைத்தா காய வாணியாற் கூற லுற்றார். (௯௧)

மறத்தாறு கடந்த செங்கோல் வழுதிநின் பொருள்க ளெல்லாம்
அறத்தாற்றி னீட்டப் பட்ட வுணையவை புனித மாண
திறத்தாலே நமக்ஞீ நம்மைச் சேர்ந்தவர் தமக்கு மார்வம்
உறத்தாவில் வாழ லுர னுவலின னாத லாலே. (௯௨)

அணையனை மறுக்கஞ் செய்தா யரும்பிணப் புலவுத் தீவாய்
வனநரித் திரளை யீட்டி வாம்பரி யாக்கித் தந்தேன்
சுணையிருட் கங்குற் போதிற் கழிந்தன பின்னுந் தண்ட
வினையர்பால் விடுத்துத் துன்பம் வினைத்தனை யதுபொ ருதேம் (௯௩)

வருபுனல் பெருகப் பார்த்தேம் வந்திகைப் பிட்டு வாங்கிப்
பருகிவர் தாளாய் மாறு பட்டன மண்போ கட்டுப்
பொருகரை யுயுரச் செய்து போகியவ் வன்னை போல்வான்
பெருகிய விடும்பை தீர்த்தேம் பேருல கடையச் செய்தேம். (௯௪)

இத்தனை யெல்லாஞ் செய்த திவன்பொருட் டுந்த வேத
வித்தகன் றன்மை யொன்று மறிந்திலை வேட்கை யெம்பால்
வைத்துனக் கிம்மை யோடு மறுமையும் தேடித் தந்த
உத்தமன் றொடைசந் தாகிப் புறப்பற்று மொழிந்த நீரான். (௯௫)

நிறையுடை யிவனை யிச்சை வழியின னிறுத்தி யான்ற
மறைவழி நின்று நீதி மன்னவர்க் களந்த வாழ்நாள்
குறைபடீர் தானாச் செல்வ வாரியுட் குளித்து வாழ்கென்
றிறையவன் மொழிந்த மாற்ற மிருசெவி நிரப்பித் தென்னின். (௯௬)

அச்சமுற் றுவகை யீர்ப்ப வதிசய வெள்ளத் தாழ்த்து
பொச்சமி லன்பு ரெங்குற் ருரெனப் புருத்து தேடி
நச்சர வசைத்த கூட னாயகன் கோயி னண்ணி
இச்சையி லிருக்கின் ருரைக் கண்டுபோ யிறைஞ்சி வீழ்தான். (௯௭)

தொல்லை நீருலக மாண்டு சுடுதுயர் நரகத் தாழ்
வல்லவென் னிறிவுக் கேற்ற வண்ணமே செய்தே னீரென்
எல்லாதீர் தவப்பே ருய்வந் திகபர வேது வாடி
அல்லல்வெம் பிறவி நோய்க்கு மருமருந் தானீ னையா. (௯௮)

செறுத்தநா னும்மை யெண்ணு திழைத்தவித் தீங்கு தன்னைப்
பொறுத்துநீர் முன்போ னுங்கள் புலியெலாந் காவல் பூண்டு
மறுத்துடைத் தாள்வ தாகென் றிரந்தனன் மண்ணி லாசை
வெறுத்தவர் நகையுட் டோன்ற வேந்தனை நோக்கிச் சொல்வார். (௯௯)

பாய்திரை புரளு முநீரீப் பகெட லுலகுக் கெல்லாம்
ஆயிரஞ் செங்க ணுன்போ லரசவீற் றிருப்பீ ருங்கள்
நாயக னருளிச் செய்த வண்ணமே நயந்து செய்வீர்
துயவ ரன்றோ துங்கள் சூழ்ச்சேர்ந் தொழுக வல்லார்

(௭௦)

உம்மைநா னடுத்தீர் ரா லுலறியல் வேத நீதி,
செம்மையா விரண்டு நன்றத் தெளிந்தது தெளிந்த நீரான்
மெய்ம்மையாஞ் சித்த சத்தி விளைந்தது விளைந்த நீராற்
பொய்ம்மைவா னவரி னீந்திப் போந்தது சிவன்பாற் பத்தி.

(௭௧)

வந்தவிப் பத்தி யாலே மாயையின் விருத்தி யான்.
பந்தமாம் பவஞ்ச * வாழ்க்கை விளைவனுட பட்ட துன்பம்
வேந்தது கருணை யாகி மெய்யுணர் விற்பந் தன்னைத்
தந்தது பாதஞ் சூட்டித் தன்மய மாக்கிற் றன்றே.

(௭௨)

சச்சிதா னந்த மாமத் தனிப்பர சிவனே தன்ன
திச்சையா ள்கில மெல்லாம் படைத்தளித் தீறு செய்யும்
விச்சைவா ன்வரைத் தந்த மேலவன் பிறவித் துன்பத்
தச்சமுற் றடைந்தோர்க் காணு விற்பவீ டவிக்கு மன்றோன்.

(௭௩)

மந்தரங் கயிலை மேருப் பருப்பதம் † வார ணசி
இந்தநல் விடங்க டோறு மிகபர போகம் யார்க்குந்
தந்தநுள் செய்தெம் போல்வார் தம்மனம் புறம்போ காமற்
சிந்தனை திருத்தி ஞானத் திருவுரு வாகி மன்னும்.

(௭௪)

ஒப்பவர் மிக்கோர் வேறற் றொருவனு யெங்குந் தங்கும்
அப்பரஞ் சுடரே யிந்த வாலவா யுறையுஞ் சோதி
கைப்படி கணிபோன் மேனாட் கண்ணுவ னாகி யோர்க்கு
மெய்ப்பொருள் விளங்கித் தோன்று வேதத்தை விருத்தி செய்தான்.

(௭௫)

தன்னரு ளான் ஞானத் தபனிய மாகுந் தில்லைப்
பொன்னக ரிடத்தி லென்னைப் போகெனப் பணித்தா னீரும்
அன்னதற் கிசைதி ராகென் றுலவா யழக டம்மைப்
பன்னருந் துகியா லேத்தி விடைகொடு பணிந்து போவார்.

(௭௬)

தன்மொடக் கறுத்த நாதன் றுட்டொட னுண்டு போவார்
பின்மொடர் தரசன் செல்லப் பெருந்தவர், நின்டி னினியின்
என்றனர் செலவுங் கூப்பி டெல்லெசென் றணிய னாகிச்
சென்றடி பணிந்து தென்னன் விடைகொடு திரும்பி னானே.

(௭௭)

துறந்தவர் போக மீண்டு தொன்னக ரடைந்து தென்னன்
அறந்தரு பங்கி னாரை யடைந்துதான் பிரம்பு ரீட்டப்
புறந்தரு கருணை வெள்ளம் பூரிப்பத் தாழ்ந்து நெஞ்ச
நிறைந்தது வாய்கொள் ளாம னின்றெதிர் துதிப்ப தானான்.

(௭௮)

வேறு.

அடையாளம் படவொருவ னுழ்த்தகொடுஞ் சிலைத்தடும்புந்
தொடையாக வொருதெட் ண்டன் மொடுத்தெறிந்த கல்லும்போற்
கடையானேன் வெஞ்ஞட்டடித்த கைப்பிரம்பு மூலகமெலாம்
உடையானே பொறுத்ததோ வுன்னருமைத் திருமேனி.

(௭௯)

* பிரபஞ்சமென்பது பவஞ்சமென்றாயிற்று

† மேருபருப்பதம் - என்றும் பாடம்.

கடியேறு மலர்மகன்மான் முதலாய் கடவுளரும்
படியேழு மளவிறந்த பல்லுயிரு நீயேனோ
முடியேற மண்சுமந்தாய் முதுகிலடி வடுப்பட்ட
தடியேனும் பட்டேனின் நிறமேனி யானேனே.

(அ௦)

கைக்குமுருந் தின்கவைபின் காட்டுமர நெனவினைக்குங்
பெயர்க்குமருங் கலனாகி மண்ணாண்டு புலநரகந்
துய்க்குமருந் துயர்களைவான் மாறய்நின் றுணையடிக்கே
உய்க்குமருந் தவரிவரென் நறியாமை யொறுத்தேனே.

(அ௧)

பாதிபுமை யுருவான பரமேட்டி யெனக்கிம்மை
ஊதியமும் பரகதியு முறுதிபெற வீளைவிக்கும்
கீதியினான் மந்திரியாய் நின்னருளே யவதரித்த
வேதியரை யறியாதே வெறுத்துநா னொறுத்தேனே

(அ௨)

மாயா விருத்தியினான் மாழாந்து மாதவரை
ஆயா தொறுத்தே னருநரகத் தாழ்ந்துநான்
வீயாம வின்றனையார் மெய்ம்மையெலாந் தேற்றியவென்
றயானாய் தண்ணளிக்கென் நறியேன்செய் கைம்மாறே.

(அ௩)

நின்னையுணர்ந் தவர்வேத நெறிவேள்வி செய்துட்டும்
இன்னமுதிந் கழிசுவைத்தோ விவளிடும்பிட்ட டெவ்வயிர்க்கும்
மன்னவனே செந்துவர்வாய் மலர்ந்தமுது செய்தனையால்
அன்னையிலா அனக்கிவனோ ரன்னையாய் வந்தாளோ.

(அ௪)

அன்றுசிறுத் தொண்டரிடும் * பிள்ளைக் கறியமுதும்
மென்று சுவைதெரிந்த வேடனிட்ட லுணும்போல்
நன்றுநரை யாட்டியிடு பிட்டு நயந்தருங்கி
என்று மடியார்க் கெளிவந்தா யெந்தாயே.

(அ௫)

நரியாவும் பரியாக்கி நடத்தியும் பரமன்றித்
தரியாயான் நருதுகிலைத் திருமுடிமேற் நரித்துமறைக்
கரியாய்நீ யென்பாச மறுக்கவருந் திருமேனி
தெரியாதே பரியாசை தினைத்திறுமாந் திருந்தேனே.

(அ௬)

வின்சுமக்கும் புள்ளாய் விலங்காய்ச் சுழன்றுமனம்
புண்சுமக்குஞ் சூழ்ச்சி வலியுடைபு புத்தேளிர்
மண்சுமக்கு மள்ளராய் வந்திலரே வந்தக்காற்
பண்சுமக்குஞ் சொல்லிபங்கன் பாதமுடி காண்பாரே.

(அ௭)

வேறு.

என்றுபல முறையாலே துதித்தடைந்தோர்க் கன்பரிவ ரிவரைத் தேறிந்
நன்றுமிக பரமீபாகம் வீடுபெற லெளிதென்று நகைத்தார் வேந்தன்
அன்றுதிருப் பண்புகைசு பிறவுநனி வளம்பெருக்கி யழகார் வெள்ளி
மன்றுடையா னடிக்கன்பு முயிர்க்கன்புஞ் சுரந்தொழுதி வாழுநாளில்.

(அ௮)

* சிறுத்தொண்டநாயனார் திருவவதாரஞ் செய்ததற்கு முன்னரே அவர் சரி
த்திரம் பரமேதிகாசமாகிய சிவரகசியத்திலே சொல்லப்பட்டிருத்தலால், அதனை
அறிந்த அரிமர்த்தனபாண்டியன் அவர் சரித்திரத்தை அன்று சிறுத்தொண்ட
ரிடும் பிள்ளைக்கறியமுது என எதிர்காலத்தார் கூறினான். இங்கே அன்று என்ப
தற்கு, இனி வருங்காலத்தில் எனப் பொருள்கொள்க.

முன்புபெருந் துறையார்க்கு மடியார்க்கு மறந்தெரிந்த முறையா லீட்டுந்
தன்பொருள்போ யூடன்பலவாய்த் தழைத்துவரு பயனேபோற் றலையுலாவின்
நன்பனிகான் மதிகண்ட வுலாயெனப் பலசெல்வ நாளு மோங்க
இன்புறுவான் சகநாத னெனுமகப்பெற் றின்பத்து ளின்பத் தாழ்ந்தான். (அக)

அம்மகனை முடிசூட்டி யச்சுக்கி வாதலு ரமைச்சர் சார்பான்
மெய்ம்மைநெறி விளங்கியிரு வினையொப்பி லரண்கருணை வினைந்தோக்கான்
மும்மைமலத் தொடர்நீந்திச் சிவானந்தக் கடற்படிந்து முக்கண் மூர்த்தி
செய்மலர்த்தா ணிழலடைந்தான் றிறலரிமர்த் தனனென்னுந் தென்பார் வேந்தன்
வேறு.

வழுதியால் விடுக்கப் பட்ட வாதலுர் முனிக பம்மைப்
பழுதிலாப் பாடல் கொள்வார்ப் பதிபல பணிந்து போந்து
முழுதுணர் மறையோர் வேள்விப் புகையண்ட முடினே றீழி
எழுவட வரைபோற் றேன்று மெழிற்றில்லை மூதூர் சேர்த்தார். (கக)

வீதிதொறுப் வீழ்த்துவீழ்ந் திறைஞ்சியா லயத்தெய்தி மெய்ம்மை யான
சோதியறி வானந்தச் சுடருருவாஞ் சிவகங்கை தோய்த்து மேனி
பாதிபகிர்ந் தவன்காணப் பரானந்தத் தனிக்கூத்துப் பயிலா நிற்கும்
ஆதியரு ளாகியவம் பலங்கண்டு காந்தநே ரயம்போற் சார்ந்தார். (கஉ)

அன்றுருந் தமிழிலடி வைத்தாண்ட கோலமே யருளா னந்த
மன்றினிடத் தெகிர்தோற்றி வாவென்பா ரெனமூரன் மணியாய் தோற்றி
நின்றதனிப் பெருங்கூத்தர் நிலைகண்டா ரஞ்சலித்தார் லிலமெல் வீழ்த்தார்
ஒன்றரிய புலன்கரண வழிநீந்தி மெய்யன்பி னுருவ மாணர். (கங)

வண்டுபோற் புண்டரிக மலரில்விளை சிவானந்த மதுவை வாரி
உண்வொ சகம்பாடி யாடியழல் வெண்ணெயென வருந் தொண்டர்
விண்டுழா வியகுமெி மன்றுடையான் றிருவாக்கான் மிருந்த நேயம்
கொண்டுபோய்க் குணதிசையி லருந்தவர்வாழ் தபோவனத்தைக் குறுகியங்கண்.

குறிஞ்ஞைங்கள் கடந்ததனிக் கூத்தனுரு வெழுத்தைநிஞ் கொவொ னோச்சிப்
பொறிகரணக் காடெறிந்து வீசிமனப் புலந்திருத்திப் புனிதஞ் செய்து
நிறைசிவமாம் விதைவிதைத்துப் பகபோதன் கனைந்தருணன் னீர்கால் பர்ய
அறிவுருவாய் வினைந்ததனிப் பரானந்த வழுதருந்தரு தருந்தி நின்றார். (கரு)

மானிரையுங் குயவரியும் வந்தொருங்கு நின்றறிஞ்ச மயங்கு கானத்
தானிரைகள் நெனவிரங்கி மோந்துநக்க வான்ந்த வருட்கண் ணீரைக்
கானிரைபுள் ளினம்பருகக் கருணைநெடுங் கடலிருக்கும் காட்சி போலப்
பானிறவெண் ணீற்றன்ப ரசைவின்றிச் சிவயோகம் பயிது நாளில். (க)

புத்தர்சில ரிலங்கையினும் போந்துமூ வாயிரமெய்ப் போத வேத
வித்தகரோ டேழுநாள் வரையறுத்துச் சூளொட்டி விவாதஞ் செய்வார்
இத்தகைய நாளேழில் யாமிவரை வேறுமெனு மெண்ணம் பூண்ட
சித்தமுடையவராக் 'வவங்கனவி' லெழுந்தருளித் தேவ தேவர். (கௌ)

வாதலு ரனைவிடுத்து வாதுசெய்வி ரெனவிழித்து மறையோ ரந்தப்
போதுவே தியரைவகைப் புருந்தழைத்தா ரப்போது பொதுவி லாடும்
வேதநா யகன்பணித்த வழிநின்ற ரெகிர்மறுப்ப மீண்டு போந்து
காதரா குலூழ்கி யிருந்தார்முத் தமிழியிர்த்துக் கலியைக் கர்ய்வார். (கஅ)

பின்னுமவர் கனவின்கண் மன்றுண்டம் பிரியாத பெருமான் வந்து
முன்னவனைப் பெருந்துறையிற் சூருந்தடியி லாட்கொண்ட முறையி னானும்
இன்னிசைவண் டமிழ்மணிபோற் பரிகுகா ரணத்தானும் யாமன் றிட்ட
மன்னியபேர் மாணிக்க வாசகனென் றழையின்கள் வருவ னென்றார். (௧௦௬)

உறக்கமொழிந் தறவோர்சென் றவர்நாம மொழிந்தவழிப்ப வுணர்ந்து நாதன்
அறக்கருணை யிதுவோவென் றவரோடு மெழுந்துநக் ரடைந்து மண்ணுந்
துறக்கமுநீத் தருவருத்தார் மன்றாந் துணைக்ககலந் தொழுது மீண்டோர்
நிறக்கனக மண்டபத்திற் புக்கிருந்தா ரறிஞர்குழா நெருங்கிச் சூழ. (௧௦௭)

தத்துநீர்க் கலத்திற் போந்த சீவரப் போர்வை தாங்கும்
புத்தரை வேறு வைத்துப் புகன்மினும் மிறையு நூலும்
ஆத்தலை நின்றோ ரெய்தும் கதியுமென் றுழந்த கேள்வி
மெய்த்தவ நெறிமா ணிக்க வாசகர் வினவி னாரே. (௧௦௮)

கனவினு நீறு காணக் கைதவர் காட்சி யானும்
மனவனு மானத் தானும் வாசகப் பெருமான் றம்மை
வினவிய மூன்று முத்தே சாதியின் விரித்தார் வேதம்
அணையவர் கேட்டம் மூன்று மனுவாதஞ் செய்துட் கொள்ளா. (௧௦௯)

இன்றிவர்க் கனுமா னாதி யெடுப்பதென் னென்று காட்சி
ஒன்றுகொண் டவர்க டாமே யுடம்படன் மறுத்தார் காட்சி
அன்றியே தின்மை யாலே யனுமான வளவை யாலும்,
நின்றவன் றுங்கோ ளூதி நிறுத்திய மூன்று மென்றார். (௧௧௦)

பொன்றுதன் முத்தி யென்பார் பூசுரர் பிராணை நோக்கி
இன்றெமைக் காட்சி யொன்றால் வென்றன மென்றீ ரானால்
நன்றுதும் கடவு டன்னை யளவையா னாட்டி யெம்மை
வென்றிடு மென்றா ரைந்தும் வென்றவர் முறுவல் செய்யா. (௧௧௧)

பிறவியந் தகர்க்கு வெய்யோன் பேரொளி காட்ட லாமோ
மறைகளா ளளவை தன்னாற் றேவரான் மனத்தால் வாக்கால்
அறிவுருஞ் சோதி யெங்கோ னவன்றிருநீர் மறுத் தொண்டின்
குறிவழி யன்றிக் காணுங் கொள்கையா னல்ல னென்றார். (௧௧௨)

தேற்றமில் லாதா ருங்கள் சிவனுக்குந் திருநீற் றுக்குந்
தோற்றமெப் படிதிட் டாந்தஞ் சொல்லுமி னென்றார் துயோர்
வேற்றுமை யறநா மின்னை விளக்குது மதனை நீங்கள்
தோற்றழி னுமக்குத் தண்டம் யாதுகொல் சொன்மி னென்றார். (௧௧௩)

செக்குர லிடையிட் டெம்மைத் திரிப்பது தண்ட மென்ன
எக்கராம் டுத்தர் தாமே யிசைந்தன ரெரிவாய் நாகங்
தொக்கிற கணிந்தா ரன்ப ருலர்ந்தகோ மயத்தை வாய்க்கிச்
செக்கரந் தழுவாய்ப் பெய்து சிவந்திட வெதுப்பி ஷாங்கி. (௧௧௪)

இவ்வண்ண மிருக்கு மெங்க ளிறைவண்ண வடிவு மந்தச்
செவ்வண்ண மேனி பூத்த திருவெண்ணீ ரதுவு மென்றோ
மெய்வண்ண முணர்ந்த வேத வித்தக ரவைமுன் காட்ட
உய்வண்ண மறியா ழீட ருள்ளமு முயிருந் தோற்றார். (௧௧௫)

இங்குவர் தோற்ற வண்ணங் கேட்டவ்நிற்ப்பு தின்பந்
தங்குவீ டென்று தேற்றுஞ் சமயத்தி லாழ்ந்த வாத்திக்
கொங்குவர் தரரான் மூங்கைக் குயிற்பெடை யெனத்தா னீன்ற
மங்கையைக் கொண்டு தில்லை மல்லன்மா நகரில் வுந்தான். (௧௦௯)

யாவரே யாக வின்றிக் கென்மகண் மூங்கை தீர்த்தோர்
ஆவரே வென்றோ ரென்ற னாற்றவு மானம் பூண்டு
சாவதே முத்தி யென்பார் ம்ணிமுதன் மூன்றுந் தங்கள்
தேவரே யென்றென் றுள்கிச் செய்யவுந் தீரா தாக. (௧௧௦)

அந்தணர் பெருமான் முன்போ யரசன்றன் மகளைப் போகட்
டிந்தநோய் நீரே தீர்க்க வேண்டுமென் றிசந்தா னையன்
சுந்தர நாதன் மன்று ளாடிய துணைத்தா டன்னைச்
சிந்தைசெய் தருட்கு னோக்கார் நிருந்திழையவனை நோக்கா. (௧௧௧)

வேறுவே றிறைவன் கீர்த்தி வினாவுரை யாகப் பாடி
ஈறிலா னன்பர் கேட்ப விறைமொழி கொடுத்து மூங்கை
மாற்றினாள் வளவன் கன்னி மடவரல் வளவன் கண்டு
தேற்றினன் சிவனே யெல்லாத் தேவர்க்குந் தேவ னென்னு. (௧௧௨)

பின்பர வாரம் பூண்ட பிரானாள் வினையப் பாடும்
அன்பரை முனிவர் மூவா யிரவரை யடியிற் றாழ்ந்து
முன்பவர் சொன்ன வாறே மூர்க்கரைத் தழிந்து மன்றுள்
இன்பரை நடங்கண் டேத்தி யிறைமகன் சைவ னானுன். (௧௧௩)

மாசறு மணிபோற் பன்னாள் வாசக மாலை சாத்திப்
பூசனை செய்து பன்னாட் புண்ணிய மன்று ளாடும்
ஈசன தழக்கீழ் மெய்தி யீறிலா வறிவா னந்தத்
தேசொடு கலந்து கின்றார் சிவனாள் விளக்க வந்தார். (௧௧௪)

ம ண் சு ம ந் த ப ட ல மு ற் றி ந் று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௧௦௮.

பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடலம்.

வான ஸுத மதிமுடிமேன் மதுரைப் பெருமான் மண்சுமந்து
தேன ஸுத வாசகரைக் கதியில் விடுத்த திறமிதுமேற்
பானன் மணியாய்க் கவுணியனை விடுத்துச் சமணர் படிற்றொழுருங்
கூடனல் வழுகி சுரந்தணித்தாட் கொண்ட கொள்கை கூறுவாம். (௧)

வாகு வுலத்தான சுகநாத வழுகி லேவந்தன் மகன்வீர
வாகு வவன்சேய் லிக்குரம வாகு வவன்சேய் பராக்குரம
வாகு வனையான் மகன்சுரபி மாற னனையான் நிருமைந்தன்
வாகு வலத்தான் மறங்கடிந்து மண்ணு ஞங்குங் குமத்தெள்ளன். (௨)

அன்னான் குமரன் கருப்புரபாண் டியனா மவன்சேய் கர்ருணிய
மன்னா மவன்றன் மகன்புருடோத் தமனா மவன்றன் மகனாகும்
மின்னா மௌலிச் சத்துருசா தனபாண் டியனும் விநல்வேந்தன்
இன்னான் மகன்குன் பாண்டியனா மிவன்றோன் வலியா விசயமிக்கா (௬)

திண்டோர் துடநாடார் செம்ம நனையு மாநிலங்கல்
வண்டோர் விடுதா ரிரவிசுல மருமான் நனையு மலைந்துபுறந்
கண்டோர் குடைக்கீழ் நிலமூன்றுந் காவல் புரிந்து கோலோச்சிப்
புண்டோய் குருதி மறக்கன்னிப் புகழ்வேல் வருதி நிகழ்நாளில். (௭)

வின்டு ழாவுந் கைம்மாவும் வெறுகுகைக் குவையு மணிக் குவையும்
வண்டு வீழந் தாராளக் வல்லியாயு மொடு நல்கிக்
கண்டு கூடற் கோழிகளைக் காவல் வீழ்ந்து தன்னாடு
பண்டு போலக் கைக்கொண்டு போனான் நேனார் பனங்காரான். (௮)

கென்னிக் கோனா தானீன்ற திலகப் பிடியை யுலகமெலாம்
மின்னிக் கோதில் புகழொளியால் விளக்குந் சைவ மணிவிளக்கைக்
கன்னிக் கோல மங்கையருக் கரசி தன்னைக் கௌரியற்கு
வன்னிக் கோமான் மணம்புணர்த்தி வாங்கி னுன்றன் வளநாடு. (௯)

வேறு.

வளவர்கோன் செழியன் கற்பின் மங்கையர்க் கரசி யாருக்
களவறு நிதியுந் செம்பொற் கலிங்கமு மணியும் போகம்
வினைநில மனையு வாய ளெள்ளமும் பிறவுந் தென்னன்
உளமகிழ் சிறப்ப வேந்தர் வரிசையா லுதவிப் பின்னர். (௧௦)

கோதறு குணததின் மிக்க குலச்சிறை யென்பா னன்கோர்
மேதகு கேள்வி யானை விடுத்தனன் மீண்டு தென்னன்
ஞாதலி யோடு மாயக் கடவுள்செம் பதமக் கோயின்
மாதரை மணந்து செல்வான் போல்வந்து மதுரை சேர்ந்தான். (௧௧)

மலர்மகண மார்பன் பொன்னி மன்னவன் பயந்த தெய்வக்
குலமக ஞாடனே வந்த குலச்சிறை குணனுந் கேள்வித்
தலைமையு மதியின் மிக்க தன்மையுந் தூக்கி நோக்கி
நலமலி யமைச்ச னாக்கி நாளிலும் புரக்கு நாளில். (௧௨)

வல்லினை வலியான் மெய்யில் வலியுட னடைந்தான் போலக்
கொல்லினை யிலராய் வஞ்சந் கொண்டுழன் றுடுத்த பாசம்
வெல்லினை யறியா நக்க வேடர்சொல் வலையிற் பட்டு
நல்லினை யுதவாத் தென்ன னுன்மறை யொழுக்க நீத்தான். (௧௩)

போதவிழ் தாரா னக்கர் புன்னெறி யொழுக்கம் பூண்டோ
லுதவிந் கன்னி நாடு மமணிநுண் மூழ்கிப் பூதி
சாதன நெறியாந் சைவ சமயமு முத்திச் செலவ
மாதவ நெறியுந் குன்ற மறைந்தது வேத நீதி. (௧௪)

பறிபடு தலையும் பாயி னுடுக்கையும் பாசிப் பல்லுந்
உறிபொதி கலனு மத்தி நாத்தியென் றுரைக்கு நாவும்
அறிவழி யுளம்போ னுணற் றழிந்தவெந் தரையுந் கொண்டு
குறிக்கெடு மணங்கு சூழ்ந்தான் கமணினை கொண்ட தெற்கும. (௧௫)

அருந்தமிழ்ப் பாண்டி வேந்தற் குறுகியா யார்க்கஞ் செய்யும்
மருந்தினிற் கிறந்த கற்பின் மங்கையர்க் கரசியாரும்
பெருந்தகை யமைச்சு கீரிற் குழைத்தன்றிப் பிறங்கப் பேறு
தருந்திரு நீறிடா ராய்ச் * சிவனடிச் சார்பி னின்றூர்.

(௧௩)

பொய்யுரை பிதற்று மிந்தப்புன்சமண் களைத் துண்டு
மெய்யுரை வேதீ நீதி வியன்பயிர் தலைச்செய் தோங்கச்
செய்யுந ரெவரே யென்று சிந்தையிற் கவலை பூண்டு
ஐயுந ராகிக் கூட னுதனை வணங்கப் போனார்.

•(௧௪)

பேதூற்ற முளிவர்க் கன்று பெருமறை விளக்கஞ் செய்த
வேத்தின் பொருளே யிந்த வெஞ்சமண் வலையிற் பட்டுப்
போதத்தை யிழந்த வேந்தன் புற்கியை மீட்டிப் போதான்
பரிதத்தி லடிமை கொள்வா யென்றடி பணியு மெல்லை.

(௧௫)

கேதிய னெருவன் கண்டி வேடமும் பூண்டோன் மெய்யிற்
புகியன் புண்டரீக புரத்தினும் போந்தோன் கூடல்
ஆதியைப் பணிவான் வந்தான் மங்கையர்க் கரசியாரும்
நீதிய வமைச்ச ரேறு நேர்பட வவனை நோக்கா.

(௧௬)

எங்கிருந் தந்த னாவிர் வந்தனி ரென்ற ராய்ந்த
புங்கவன் சென்னி பொன்னி நாட்டினும் போந்தே நென்றான்
அங்கவ ரங்குண் டான புதுமையா தறைதி ரென்றார்
சங்கரற் கன்பு பூண்டோ னுன்டென்று சாற்று கின்றான்.

(௧௭)

எழிசை மறைவல் லாளர் சிவபாத விதய ரென்னக்
காழியி லொருவ ருள்ளார் காரமண் கங்குல் சீப்ப
ஆழியி லிரவி யென்ன வொருமக வளித்தி யென்ன
ஊழியி லொருவன் னுளை யுள்கினோற் றெழுதி நின்றார்.

(௧௮)

ஆயமா தவர்பா லீச னருளிந லுலக முய்யச்
சேயிளங் கதிர்போல் வந்தான செல்வனுக் கிரண்டான் டெல்லை
போயபின் மூன்றா மாண்டிற் பொருகடன் மிதந்த தோணி
நாயதன் பிராட்டி யோடும் விடையின்மே னடந்து நங்கை.

•(௧௯)

திருமுலைப் பாவி னோடு ஞானமுந் திரட்டிச் செம்பொற்
குருமணி வள்ளத் தேந்திக் கொடுப்பவப் பாலன் வாங்கிப்
பருகியெண் ணிறந்த வேதா கமமிவை பற்றிச் சார்வாய்
விரிகலை பிறவு மோதா துணர்ந்தனன் வினைந்த ஞானம்.

(௨௦)

நம்பந்த மறுப்போன் ஞான நாயகன் ஞானத் தோடு
சக்பந்தஞ் செய்து ஞான சம்பந்த னாகி நாவில்
வம்பந்த முலைமெய்ஞ் ஞான வாணியுங் காணி கொள்ள
அம்பந்த மறைக ளெல்லா மருந்தமி ழாகக் கூறும்.

(௨௧)

கரும்பினிற் கோது நீத்துச் சாறடு கட்டி யேபோல்
வரம்பிலா மறையின் மாண்ட பொருளெலா மாணத் தெள்ளிச்
சுரும்பிவர் கொணரை வேணிப் பிராணிதந் தோறும் போகி
விஞம்பிய தெனசொன் னாலை சிவமணம் வினையச் சாத்தி.

(௨௨)

* நீறிட்டாராய் எனறும் பாடம்.

பருமுத்த முலையாள் பங்க னருளிநூற் புகம்பொற் றுளங்
திருமுத்தின் சிலிகை காளந் தென்முத்தின் பந்த ரின்ன
நிருமித்த வகைபோற் பெற்றுப் பாலை யெய்த லாக்கிப்
பொருமுத்தி ன்குழி வீழிப் பொற்பழக் காசு பெற்று.

(௨௩)

அருமறை வணங்குங் கோயற் கதவினை யடைக்கப் போடிப்
பரனுறை பதிக ளெங்குந் தொழுதனர் பாடிப் பாடி
வருமவர் நுங்க ணுட்டு வணங்கவும் வருவ ரென்னத்
தருமநூ லணிந்த தெய்வத் தாபதன் சாற்ற லோடும்.

(௨௪)

கற்பலர் கொடியன் னொந் தென்னவன் கண்போல் வாரும்
அற்புரை யமண்பே யோட்டியன் றுதங் கோமான் மெய்யிற்
பொற்புறு நீறு கண்டு பூகிசா தனத்தா லெய்துஞ்
சிற்பர வீடு கண்ட மகிழ்ச்சியுட் டினைத்தோ ரானார்.

(௨௫)

தங்கள்பேர் தீட்டி யோலை விண்ணப்பஞ் சண்பை நாடர்
புங்கவர்க் குணர்த்த வந்தப் பூசுரன் கையிற் போக்கி
மங்கையர்க் கரசியாரு மரசற்கு மருந்தன் னானும்
அங்கயற் கண்ணி கோனைப் பணிந்துதம் மகத்திற் புக்கார்.

(௨௬)

பண்படு வேதச் செல்வன் வல்லைபோய்ப் பழை வேலிச்
சண்பையர் பிரானைக் கண்டு பறியுண்டு தலை ளெல்லாம்
புண்படத் திரியுங் கையர் பொய்யிருள் கடந்தார் தந்த
எண்படு மோலை காட்டிப் பாசுர மெடுத்துச் சொன்னான்.

(௨௭)

வேறு.

வெங்குரு வேந்த ரடிபணிந் தடியென் குலச்சிறை விளம்புவின் ணப்பம்
இங்கெழுந் தருளிச் சமணிரு ளொதுக்கி யெம்மிறை மகற்குநீ றளித்துப்
பொங்கிரும் பணைகுழி தென்றமிழ் நாட்டைப் பூகிசா தனவழி நிறுத்தி
எங்களைக் காக்க வென்றபா சுரங்கேட் டெழுந்தனர் கவுணியர்க் கிறைவர்.

(௨௮)

ஆதகா திதுவென் றோதுவார் நாவுக் கரையர்நீர் சிறியவ ரவரோ
பாதக மஞ்சார் தம்மொடும் பன்னாட் பழகிய வெனையவர் செய்த
வேதனை யளந்து கூறுவ தென்னை விடுங்கில் லம்மவோ வுமக்கிப்
போதுநான் கோள்கள் வலியில வென்னப் புகடையர் வேந்தரும் புகல்வார்.

(௨௯)

எந்தையெம் பெருமா னருளிலார் போல விண்ண மிசைப்பதென் னவர்செய்
வெந்தவே தனையி னுய்ந்தநீர் நாள்கோள் விலங்குபுள் ளவுணர்பேய் பூதம்
அந்தமில் பலவு மம்மையோ டப்ப னுணையா னடப்பன வவர்களு
சுந்தையே கோயில் கெரணடுவீந் திருப்பத் தீங்கிழையாவென வெழுந்தார்.

வேறு.

மாமுர சொலிப்பச் சங்கங் காகளம் வாய்விட் டேங்கச்
சாமரை பணிப்ப முத்தின் பந்தரிற் றரளத் தெய்வக்
காமரு சிலிகை மேற்கொண் டமணிருள் கழுவுஞ் சோதி
யாமென நெறிக்கொண் டச ணிடந்தொறு மடைந்து பாடி.

(௩௦)

செம்பிய னாடு நீந்தித் தென்னவ னாடு நண்ணி
வெம்பிய சுரமு முல்லைப் புறவமு மேக வில்லைத்
தும்பிகை நீட்டி வாங்கு முலைகளுந் துறந்து பாகத்
தம்பிகை யுடையான் கூட னகர்ப்புற னனுக்கச் செல்வார்.

(௩௧)

புண்ணிய நீற்றுத் தொண்டர் குழாத்தினுட் புகவி வேந்தர்
நண்ணிய சிவிகை மீது நகைவீடு தரளப்பந்தர்
கண்ணிய ரோற்றந் தீம்பார் கடல்வயி முதித்துத் தீர்து
விண்ணியன் முழுவெண் டிங்கள் விளக்கமே யொத்த தன்றே.

(௧௩)

தேம்படு குழுதச் செவ்வர்புத் திரபுரச் செல்வர் முன்னம்
போம்பரி சனத்தார் தம்மிற் பொன்னெடுஞ் சின்ன மார்ப்போர்
தாம்பர சமய சிங்கஞ் சமணிநுள் கிழியப் பாணு
ஆம்படி வந்தா னென்றென் றுர்த்தெழு மோசை கேளா.

(௧௪)

நின்றுண்டு திரியுங் கைய ரெதிர்வந்து நீவிர் நுங்கள்
கொன்றறஞ் சொன்ன தேவைக் கும்பிட வந்தா லிந்த
வென்றிகொள் சின்ன மெள்கொல் வீறென்கொல் யாரை வென்றிர்
எய்தாநன் தடுத்தா டென்று மீதிலா னடியார் தம்மை.

(௧௫)

மாமத மொழுகச் செல்துந் திண்மறன் மத்த வேழந்
தாமரை நூலாந் கட்டத் தடைபட வற்றோ கொற்றக்
காமனை முனிந்தார் மைந்தர் கயவர்தந் தடையை நீத்துக்
கோமணி மாட மூதா ரடைந்தரன் கோயில் புக்கார்.

(௧௬)

கைம்மலைச் சாபந் தீர்த்த கருணையங் கடலைத் தாழ்த்து
மும்முறை வளைந்து ஞான முகிழ்முலைப் பாவி னோடு
செம்மணி வள்ளத் தீர்த திருவொடுந் தொழுதா னந்த
மெய்மய வெள்ளத் தாழ்த்து நின்றனர் வேதச் செல்வர்.

(௧௭)

மறைவழி நின்று நினை வந்திசெய் துய்ய மாட்டா
நிறைவழி வஞ்ச நெஞ்சச் சமணரை நெறிக ளெல்லாந்
சிறைபட வாது செய்யத் திருவுளஞ் செய்தி கூற்றைக்
குறைபட வுதைத்தோ யென்று குறித்துரை பதிகம் பாடி.

(௧௮)

வேண்டுகொண் டருளைப் பெற்று மீளுமப் போது கண்டு
மூண்டவைம் பொறியும் வென்ற வாஞ்ச முனிக ளென்ன
ஆண்டொ ரொருவர் வேண்ட வவர்திரு முடத்தி லென்பு
பூண்டெழு கா த லோடும் போயினார் புகவி வேந்தர்.

(௧௯)

அங்கெழுந் தருளி யெல்லி னமுதுசெய் திருப்ப் வற்றைக்
கங்குல்வா யமணர் செய்யுந் கருதருஞ் செயலுந் தங்கண்
மங்கல மரபின் வந்தாள் வருத்தமுந் காண வஞ்சிச்
செங்கதி ரவன்போய் மேலைச் செழுங்கடல் வெள்ளத் தாழ்ந்தான்.

(௨௦)

மாறுகொ ள்மணர் செய்யும் வஞ்சனைக் கிடனா யொத்து
வேறற நட்புச் செய்வான் வந்தென விரிந்த கங்குல்
ஈறற முளைத்த வான்மீ னினமவர் பறித்த சென்னி
ஊறுபட் டெழுந்த மொக்கு ளொத்தவக் கங்கு லெல்லை.

(௨௧)

வேறு.

வைதி கத்தினி யிளஞ்சிறு மடங்கலே மடைந்த
செய்தி யைந்நெரிந் தயன்மலை யிடங்களிற் திரண்ட
கைத வத்தெண் ணயிரங் கயவரு மொருங்கே
எய்தி முத்தமிழ் விரகர்மேற் பழித்தழ லிழைத்தார்.

(௨௨)

மெய்யில் சிந்தையா ரத்தழிற் கடவுளை வினித்தாங்
கெய்தி யெம்பகை யாயினோ நிருக்கையை யமுது
செய்து வாவெனப் பணித்தனர் சிறுவிதி மகத்துக்
கையி ழந்தவன் செல்லுமோ வஞ்சினன் கலங்கி.

(௪௨)

நான் தாஞ்சுடத் தீயினை பெடுத்தன ரேக
ஞான போனகர் மடத்தினிற் செருகினார் நந்தா
தான தீப்புகை யெழுவதை யடியவர் ஈண்டு
வான நாயகன் மைந்தருக் குணர்த்தினார் வல்லை.

(௪௩)

சிட்டர் நோக்கியத் தீயினைத் தென்றமிழக் கூடல்
அட்ட மூர்த்தியை யங்கிருந் தருமறைப் பதிகர்
துட்டர் ஓபாய்யுரை மேற்கொண்டு தொன்முறை துறந்து
விட்ட வேந்தனைப் பற்றெனப் பாடினார் விடுத்தார்.

(௪௪)

அடுத்த தக்கணத் தரசனை இவப்புனோ யாகி
தொடுத்த திட்டபல் கலன்களந் துகளேழப் பணிகீர்
மடுத்த சாந்தமுங் கலலையு மாலையுங் கருகப்
படுத்த பாயலுஞ் சருகெழுப் புரவலன் பதைத்தான்.

(௪௫)

வளவர் கோன்றிரு மடந்தையு மந்திர ரேறுந்
தளர்வ டைந்துநன் மருத்துதூல் விஞ்சையர் தமைக்கூடய்ப்
பளகில் பன்மருந் தருத்தவும் பார்வையி னாலும்
விளைபீ தேயன்றி வெஞ்சுரந் தணிவது காணார்.

(௪௬)

சவலை நோன்புழந் திம்மையு மறுமையுஞ் சாரர்
அவல மாசரை விடுத்தன ரனைவரும் பார்த்துத்
தவவ லத்தினு மருந்தினுந் தணிந்தில தாகக்
கவலை யெய்தினு ரிருந்தனர் விழந்தது கங்குல்.

(௪௭)

வட்ட வாழியொன் றுடையதேர்ப் பரிதிதன் மருமான்
பெட்ட காதல்கூர் மருகனைப் பற்றிய பிணிகேட்
டிட்ட காரிரு ளெழினியை யெடுத்தெடுத்த தங்கை
தொட்டு நோக்குவான் வந்தெனத் தொடுகடன் முனைத்தான்.

(௪௮)

வாவி தாகிய சைவவான் பயிரினை வளர்ப்பான்
வேலி யாகியோ ரிருவருமீ வேந்தனை நோக்கிக்
கால பாசமுஞ் சுமெய்நோ யருமறைக் காழிப்
பூல ராலன்றித் தீர்த்திடப் படாதெனப் பகர்ந்தார்.

(௪௯)

பொய்யர் சார்பினை விடாதவ னீற்குரீர் புகன்ற
சைவர் நீதிட்டுப் பார்ப்பது தருவதோ வென்ன
ஐப் பீயெனைத் திறத்தினு லாயினு நோய்தீர்ந்
துய்ய வேண்டுமே யிதனில்யா துறுதியென் றுரைத்தா

(௫௦)

அழைமி னீண்டென வரசனு மிசைந்தன னூர்வர்
தழையு மந்திரத் தலைமகன் றணிநக ரெங்கும்
விழவு தூங்கநன் மங்கல வினைகளால் விளக்கி
மழலை யின்றமிழ்வி ரகர்தம் மடத்திலவந் தெய்தா.

(௫௧)

அன்று கேள்வியா லருந்திய ஞானவர் ரமுதை
இன்று கண்ணா ழுண்டெண் பெற்றபே நெய்கிச்
சென்றி றைஞ்சின நெழுந்திருந் தீயமண் சூழ்ச்சி
வேன்ற சிந்தையீ ரேன்றனர் பூந்தராய் வேந்தர். (௫௩)

நன்றி ருந்தனி ரேயென நகைமலர்த் தடந்தார்
வென்றி மீனவன் சுற்பினார் தம்மையும் வினவ
என்று தம்மரு ஞடையவர்க் கெவன்குறையென்ன
ஒன்று கேண்மைகூ ரன்பின ரிதனையு முரைப்பார். (௫௪)

கையர் மாளவு நீற்றினுந் கவுரியன் நேயும்
உய்வ தாகவு மின்றுதம் மருளினு லொலிநீர்
வைகை நாடாண்மேல் வெப்புநோய் வந்ததா லதனை
ஐய தீர்த்திடல் வேண்டுமென் றடியில்வீழ்ந் திரந்தார். (௫௫)

இரந்த வன்பருக் கண்ணதா கென்றருள் சுரந்து
பரந்த நித்தில யானமேற் பணிக்கதிர் மருமான்
சுரந்த ணிப்பலென் நேருவா னொத்துமெய்ச் சுருதி
புரந்த ணிப்பவர் பாண்டியன் கோயிலிற் புகுவார். (௫௬)

வாயி லெங்கணுந் தூபமு மங்கல விளக்குந்
தோய சூம்புமந் கொடிகளுஞ் சண்ணமும் துவன்றச்
சேய காசு லொலிமன்னன் செலிப்புலன் சுவைப்பக்
கோயி லெய்தினு ரமணர்தங் கோளரி யணையார். (௫௭)

காவ லோன்மருந் கிட்டதோர் கதிர்மணித் தவிசின்
மேவி னூரவர் நோக்கினுன் மீனவன் நெளிந்து
வாவி தாழ்செழுந் தாமரை யெனமுக மலர்ந்து
'பாவி யேன்பினி தணித்தெனைப் பணிகொண்மி நென்றான். (௫௮)

புலத்தொ ழிற்குவித் தாயினோர் கேட்டுளம் புழுங்கிக்
கலைத்த டங்கட னீந்திய காவலோ யுன்றன்
வலப்பு நத்துநோ யிவரையு ம்நைநோ யெமையும்
தொலைத்தி டப்பணி யென்றனர் கைதவன் சொல்வான். (௫௯)

அனை ய செய்திரென் றிசையுமுன் சமணரு மச்சாகன
நனைநி னைந்துகைப் பீலியாந் தடவியுந் கரத்துக்
கனைகொ ளாலிநீர் சிதறியு நெய்சொரி கனல்போற்
சினவி மேலிடக் கண்டனர் தீர்த்திடக் காணார். (௬௦)

தீயர் மானமிக் குடையராய்ச் செருக்கழிந் திருப்பப
பாய கேள்வியோர் புண்ணியப் பையுணீ றள்ளிக்
காயு நோயது தணித்திடக் கருதின ரதனை
மாய நீமென வி லங்கினார் மாயைசெய் தழிவார். (௬௧)

அண்ட நாயகின் றிருமகைப் பள்ளிநீ றள்ளிக்
கொண்டு வாருமென் றருமறைக் கவுணியர் கூறக்
கண்டு காவல னேவலர் கைக்கொடு வந்தார்
வண்டு லாவுதார் வழுகினோய் தணிப்பவர் வாங்கி. (௬௨)

மருந்து மந்திரம் யாவையு மறையுரைப் பதுவுமீ
பொருந்து மின்பவீ டீனிப்பதும் போகமும் பொருளுந்
திருந்து மாலலா யான்றிரு நீநெனச் சிறப்பித்
தருந்து மின்னமு தனையசொற் பதிகம தறைந்து.

(௧௩)

மெய்யி லிட்டனர் வருடலும் வெஞ்சுரந் திறந்த
மையில் சிந்தையோர் வெகுளியிற் றணிந்தது வாசஞ்
செய்த தண்பணி நீர்விரைச் சந்தனந் திமிர்ந்தால்
எய்து தணமைய தாயின திறைவலப் பாகம்.

(௧௪)

பொழிந்த தண்மதுத் தார்புனை பூழியர் கோணக்
கிழிந்த சூழ்கையர் கைதொட வெரியிடு சுறத்தாற்
கழிந்த துன்பமுங் கவுணியர் கைதொடச் சுரந்தீர்ந்
தொழிந்த விற்பமு மிருவினை யொத்தபோ ஷெர்த்த.

(௧௫)

ஐய விச்சுர மாற்றரி தாற்றரி தென்னு
வைகை நாடவன் வல்லமண் மாகுதிந் தடியேன்
உய்ய வேண்டுமே லதனையு மடிகளே யொழித்தல்
செய்ய வேண்டுமென் றிரந்தனன் சிரபுரக் கோனை.

(௧௬)

பிள்ளை யாரிடப் பாகமும் பண்டுபோற் பொருமான
வெள்ளை நீறுசொட் டங்கையா னீவுமுன் மேனாள்
உள்ள கூடுகொடு வெப்புநோ யொழிந்துமீ னுயர்த்த
வள்ளன் மாசறக் கடைந்தவிண் மணியெனப் பொலிந்தான்.

(௧௭)

வேறு.

அன்னதொரு காரணத்தாற் சவுந்தரிய பாண்டியனென் றாகியான்
தென்னவர்கோன் கவுணியர்கோன்றிருநோக்காற்பரிசுத்தாற்றெருட்டும்வரக்காற்
பொன்னமதாழ்ந் தைந்தெழுத்து முபதேசப் பேறடைந்த பொலிவால் வஞ்சந்
துன்னுணர் நெறியிகழ்ந்து தொல்வேத நெறியடைந்து தூய னானான்.

(௧௮)

பாண்டியன் சுரந்தீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௩,௧௭௩.

அறுபத்துமூன்றாவது

சமணரைக்கம்புவேற்றியபடலம்.

பஞ்சவ னடைந்த நோயைப் பாலரா வாயர் தீர்த்து
நஞ்சுணி கண்ட னீறு நல்கிய வண்ணஞ் சொன்னேம்.
அஞ்சல ராகிப் பின்னும் வாதுசெய் தடங்கத் தோற்ற
வஞ்சரைக் தருவே றிட்ட வண்ணமுஞ் சிறிது சொல்வாம்.

(௧)

தென்னவன் நேவி யாரு மமைச்சருட் சிறந்த கிழிசும்
அன்னவன் ருணும் காழி யந்தண ரடியில் வீழ்ந்தெழ்
மன்னவன் வெப்புங் கூடும் பாசமு மாற்றி னீரே
இன்னமு மடியேய் வேண்டுந் குறைசெயத் தக்க ஓதன்றார்.

(௨)

கன்னிநா டெங்கு மீத்தக் காரமண் காடு மூடித்
துன்னின விதனை யின்னே துணித்திடல் வேண்டு மென்றார்
அன்னவ ரால் வாயார் திருவுள்ள மறிவே நென்றோ
உன்னிய மனத்த ராகி யொய்யெனக் கோயில் புக்கார். (௩)

அவ்விரு வோருங் கூடி வடைந்துடொற் கமலம் பூத்த
திவ்விய தீர்த்தந் தோய்ந்து சேனெடுங் கண்ணி பாக
நவ்வியங் கமலச் செங்கை நாதனைத் தாழ்ந்து வேந்தன்
வெவ்விய வெப்பு நீத்தார் தொழுதிது வினவு கின்றார். (௪)

காயமே யொறுத்து நாளும் கைதவம் பெருக நோற்கும்
பேயரை யிம்மை போடு மறுமையும் பேற்றற் றாரை
நீயுரை செய்த வேத வேள்வியை நிறைத செய்யுந்
தீயரை யொறுத்தல் செய்யத் திருவுளஞ் செய்தி யென்றார். (௫)

வெம்மத வேழங் காய்ந்த விடையவர் விசும்பிற் சொல்வார்
எம்மனோ ராவீர் நுங்கட் கிசைந்ததே யெமக்கும் வேண்டுஞ்
சும்மத மதனூல் வெல்லத் தக்கவ ராக நீரே
அம்மத முடையார் தோற்கத் தக்கவ ராக வென்றே. (௬)

எம்மொழி தேறி னீர்போ யிறைமக ன்வையத் தெய்திச்
செம்மையி லாரை வாது செய்துநீரீ ரீனையார் தோற்று
வெம்முனைக் கழிவி லேறி விளிகுவ ரென்னக் கேட்டு
மைம்மலி களத்தான் மைந்தர் தொழுதுதம் மடத்திற் போனார். (௭)

திருவரு மீண்டு தத்த மிருக்கையிற் போகி யற்றைப்
பருவமங் ககலப் பின்னாட் பாண்டிமா தேவி யாரும்
பெருமதி யமைச்ச ரேறும் பிள்ளையார் மடத்திற் போகி
அருகரை வெல்லுஞ் சூழ்ச்சி யாதென வளந்து தேர்வார். (௮)

பேரரு ணிதைந்த காழிப் பெருந்தகை யுடன்போய்த் தங்கோன்,
சீரவை குறுகி யீது செப்புவார் செய்ய கோலாய்
காரமண் காடே யெங்குங் கழியவு, மிகைந்த வின்ன
வேரொடுங் களைந்தாற் சைவ வினைபயிடுரோங்கு மென்றார். (௯)

அவ்வண்ணஞ் செய்வ தேயென் றரசனு மனுச்சை செய்யச்
செவ்வண்ண வெண்ணீற் றண்ண லணுச்சையுந் தெரிந்து தேயம்
உய்வ்வண்ண மிதுவென் றந்ந னுண்மகிழ்த் திருந்தார் நீண்ட
பைவ்வண்ண வாரம் பூண்டார் புகழெங்கும் பரப்ப வல்லார். (௧௦)

வேறு.

அந்த வேலையருகத்தக் கையரைக்
குந்த லீற்கட் குலமட மாதரும்
மைந்த ராகிய மக்களுங் கண்ணழல்
சிறித நோக்கி யிதழ்ந்திவை செப்புவார். (௧௧)

செழுயர் கோமகன் மூழ்கிய தீப்பிணி
கழிய மாற்றும்வலியின்றிக் கற்றிலா
மழலை வாயொரு மைந்தற்குத் தோற்றுவெம்
பழிவி னைத்தீர் பகவன் தமர்க்கெலாம். (௧௨)

சாம்ப ராடுஞ் சமயம் புஞ்ஞுவெம்
பாம்ப ணிந்தவ னேபக வாடுனன
வேம்ப னுங்கள் விரத நெறியேலாஞ்
சோம்ப ஸெய்தத் துறந்தா னிகழ்ந்தமே.

(௧௬)

ஏது மக்கு னிலையினி யென்றவப்
போது மற்றவர் தம்மைப் புறகிட
வாது செய்தத் கெழுந்தனர் வஞ்சகர்
போது மென்னத் தடுத்தனர் பூவைமார்

(௧௭)

செல்லன் மின்க னுமக்குது செவ்வியன்
றல்லல் கூர வருந்துன்புத் தாழ்நாம்
எல்லி கண்ட கன்வுண் முதனையாஞ்
சொல்தீ கேமின்று கேண்மெனச் சொல்லுவார்.

(௧௮)

வேறு.

இடைய ருதுநம் பாழியும் பள்ளியு மெங்குஞ்
சடையர் முஞ்சியர் சாம்பலர் தாங்கிய ரூபப்
படையர் தீவிழிப் புலவுவாய்ப் பாய்பெரும் புலித்தோல்
உடைய ராய்ச்சிலர் வறதுவந் துலாவதல் கண்டேம்.

(௧௯)

கன்னி யிற்றுற வன்னங்கள் கணவனிற் றுறவின்
மன்னு மாரியாந் கனைகணுல் வாங்குமக் குரைகள்
என்ன மூவகைப் பெண்டவப் பள்ளிக னெல்லாஞ்
கின்ன வெண்பிறைக் கோட்டுமா சிதைக்கவுங் கண்டேம்.

(௨௦)

முண்டி தஞ்செய்த தலையராய் முறுக்குறி தூங்கு
குண்டி கைத்தடங் கையராய்க் கோவணம் பிணித்த
தண்டு தாங்கிய சுவலராய்ச் சடையன்பேர் நாவிற்
கொண்ட சைத்தன ராயெங்கும் குலாவவுங் கண்டேம்.

(௨௧)

• காந்து வெங்கத முடையதோர் கயந்தலை வந்து
• சூழ்ந்து கொண்டெனம் மழகன்மார் கண்மெலார் துரத்தி
ஏந்து பூஞ்சினை யலைந்திட விரங்குவண் டிரியப்
பாய்ந்து பிண்டியை வேரொடும் பறிக்கவுங் கண்டேம்.

(௨௨)

அந்த மூவிலை வேலினு மயின்முனைக் கழுவின்
பந்து மீதுநீ ரேறவுங் கண்ணெம் பணிப்பச்
சந்த மார்பகஞ் சேப்பவட ரிர்க்கரம் புடைத்துக்
கந்த வார்குழல் சோரவுங் கலுழவுங் கண்டேம்.

(௨௩)

தளள ருந்திற லிந்திர சாலமோ காதி
உள்ள விஞ்சையிவ் வெல்லைவர் துதவில வொன்றுங்
கள்ள ராற்பறி பட்டவோ கனலில்வெந் தனவோ
வெள்ளம் கொண்டவோ சேமத்திற் கிடப்பவோ விளம்பீர்.

(௨௪)

தாவு தீவளர்த் தெழுகரி தன்னையா டரவை
ஆவையேவிமுன் னம்மனோர் பட்டது மறிந்த்
காவ லன்பிணி தணித்திலீ ரிணிச்செயுங் கருமம்
யாவ தாகுமோ வதனையு மெண்ணுமி னென்றார்

(௨௫)

இற்றை வைகலுக் கேகன்மி நென்றன் ரறத்தைச்
செற்ற வஞ்சகர் செல்லுவார் திருப்பவங் கையைப்
பற்றி யீர்த்தனர் பெண்டிர்சொற கேட்பது பழுதென்
ற்றற் தீவினை வழிச்செல்வா ரொளித்தனர் செல்வார். (௨௩)

கொங்க லர்க்குழல் சரிந்திடக் குரத்தியர் பின்னும்
எங்கள் சொற்கொளா தேருவீர் பரிபவ மெய்தி
உங்க ளுக்கிடை யூறுவங் தூறுகெனச் சபித்தார்
அங்க தற்குமஞ் சார்செல்வா ரழியுநா ளுத்தார் (௨௪)

புட்க ளும்பல விரிச்சியும் போகலென் நெதிரே
தட்க வுங்கடந் தேருவார் தடங்கய லுதைப்பந்
கட்க விழ்ந்தலர் கிடங்கர்க்குழ் கழநகர்ப் புறம்போய்
உட்கு நெஞ்சரர யாவரு மோரிடத் தீண்டி. (௨௫)

யாது குழ்ச்சியென் நெண்ணுவா ரிறைவனைக் கண்ட
தோடி நாமவ னனுமதி யுறுதிகொண் டனைய
ஏசி லாளனை வாதினா ல் வேறுமென் றிசைந்து
போது வார்நகர் புஞ்சுதுவேத் தவைக்களம் புருவார். (௨௬)

ஆய போதிளங் காலையிற் கவுணி யரால
வாயர் சேவடி பணிந்துதம் மடத்தினிற் செல்லக்
காயு மாதவச் செல்வனைக் கங்குல்குழந் தாங்கு
மாய வஞ்சகர் வந்திடை வழித்தலை மறித்தார். (௨௭)

மறித்த கையர்பின் செல்லமுன் மன்னவை குறுகிக்
குறித்த வாளரித் தவிசின்மேற் கொச்சையர் பெருமான்
எறித்த சேயிளம் பரிதியி னேறிவீற் றிருந்தார்
பறித்த சீத்தலைப் புலையர்கள் பொறுதிவை பகர்வார். (௨௮)

மழலை யின்னமுந் தெனிகிலா மைந்தகண் மணியொன்
றுழல்க ருங்கொடி யிருந்திடக் கணியுதிந் தாங்குந்
சுழல்கொள் விஞ்சையி னன்மையான் மன்னனைத் தொடுத்த
தழல வித்தன மென்றுநீ சருக்குறத் தருமோ. (௨௯)

நந்து நாகுரீர் வண்டுசென் னடைவழி யெழுத்தாய்
வந்து வீழினும் வீழாமல் வழக்கினின் ஈகயிற்
சிந்து சாம்பருஞ் சிறுசொலு மருந்துமந் திரம்போற்
சந்து சூழ்மலை யான்கரந் தணித்தன கண்டாய். (௩௦)

உங்கண் மந்திர மேடொன்றிற் நீட்டுக வோரேட்
டெங்கண் மந்திரந் தன்னையுந் தீட்டுக விரண்டும்
அங்கி வாயிழன் வெந்தது தோற்றதவ் வங்கி
துங்கி டாதது வென்றதென் றொட்டி யேறுவலா. (௩௧)

செக்க ரஞ்சுட யாணுறை பதிகளிற் செய்யத்
தக்க தன்மவ னடுநிலை பிழைத்துதுஞ் சார்வாய்
விக்க மெம்மனோர்க் கிபற்றுவான் வேறொரு தலத்திற்
புக்க மர்ந்துவா தஞ்செயப் போதுக மென்னு. (௩௨)

வென்றி மாமுர சுறங்கிடா வியனகர்ப் புறம்போய்
மன்றல் வேம்பன்முனை கதழெறி மடுத்திழற் பிழம்புப்
தொன்று வேவதொன் றீதுகோண் மெர்களு மெம்நீரும்
இன்று வெல்வதுந் தோற்பதுந் காண்டமென் நெழுந்தா

(௩௩)

வேறு.

சுட்டுவஞ்ச நெஞ்சரே யெழிலுகர்ப் புறம்புபோய்க்
கீட்டிசைக்க னோரழற் கிடங்குதொட் டெழுந்துவான்
நீட்டுகோ டரங்குறைத்து நிறையவிட்டு நெட்டெரி
மூட்டினுர்த மாதரார் வயிற்றுமிட்டு மூட்டினார்.

(௩௪)

ஞானமுண்ட முனிவீர்தம்மை யெள்ளியெள்ளி நாயினும்
சுனரங்கி யைத்தடுத் திருப்பவெண் ணிராயிரர்
ஆனதென்குண்ட ருடனெழுந்து சண்பைசெந்து மரசுணும்
மானனாகு மந்திரக் கிழாணும்வந்து வைகினார்.

(௩௫)

உள்ளவீழ்ந்த முலைசுரந் தொழுக்குபா லருங்கியே
துள்ளியோடு கன்றுபின் றொடர்ந்துசெல்லு மானென
வெள்ளியம்ப லத்துளாடும் வேதகீதர் காதல்கூர்
பிள்ளைபோன வாறுதம் பிராட்டியோடு மெய்தினார்.

(௩௬)

ஆறினோ டிரண்டடுத்த வாயிரஞ் சமணரும்
வேறுவேறு தாமுயன்ற மந்திரங்கள் வேறுவே
றுறுநீர் சுரந்தவோலை யிற்பொறித் தொருங்குபோய்ச்
சிறிவா னியிந்தெழுந்த தீயின்வாய் நிரப்பினார்.

(௩௭)

அக்கிவாய் மடுத்தவே டுணைததும் கணத்தினே
இக்குவா யுலர்ந்ததோ டெனக்கரிந்து சாம்பராய்
உக்கவாறு கண்மீச ருட்டிடந்து பொங்கவே
திக்குளார்கள் கண்டபேர் சிரித்துளார்க ளாயினார்.

(௩௮)

விரிந்தவேத டுணைததும் விரிந்தவேத மெய்ப்பொருள்
வரைந்தபுத்த கத்தைவண் கயிற்றினால் வகிர்ந்துதாம்
அருந்தனா னவமுதனித்த வம்மைபேர கப்படத்
தெரிந்தவே * டெடுத்தெடுத்த தீயின்வாய் விட்டனர்.

(௩௯)

மறைபுலப் படுத்தநால் வரைந்தவே டுணந்தநாள்
அறைபுனற் கிடந்தநூர மெனப்பசந்த தரசனும்
நிறையமைச்சு மரசியாரு நின்றபேரு மந்தணர்க்
கிறைவரைப் புரழ்ந்தனாபி வின்பவெள்ள மூழ்கினார்.

(௪௦)

வெந்தசின்தை யமணர்வாது வெல்வதற்கு வேறிடம்
பூந்திசெய்து வந்தவப் பொதுத்தலம் பொதுக்கடிந்
தந்தனா ளர் வாதுவென்ற வன்றுதொட்டு ஞானசம்
பந்தனென்ற நாமமே படைத்துயர்ந்த தின்றுமே.

(௪௧)

அன்னவேடு முறையினோ டிறுக்கியந்த னுளர்கோன்
மண்ணோக்க வினையினோடு பாயுடுத்த மாசுந்தாஞ்
சொன்னகுழி புலப்படத் துணிந்துமவாய்மை நாடினார்
கன்னிநாட னவைசரிக்க வாற்றலாதாகத் துவார்.

(௪௨)

* அம்மைபேரகப்படத்தெரிந்தவேடு - “போகமரீர்த்த பூணமுடியான்”
என்னும் திருநள்ளாற்றுத் தேவாரம் எழுதிய திருவேடு.

எடநாங்க ளெழுதியிட்ட பச்சையேடெ னூயிரம்
வீடவந்த நீவரைந்து விட்டவேலை யொன்றுமென்
வாடலின்றி நீரிவிட்ட வண்ணமான தாலிதன்
பர்டவஞ்செய் விஞ்சைகொண்டு பாவகற் பிணித்ததே. (௪௩)

உங்களுடு மெங்களுடு மும்பர்வான ளாய்விரைஇப்
பொங்கியோடும் வைகைநீரி லிடுகவிட்ட போதுதான்
அங்குநீ ரெதிர்க்குமோலெவல்லுமோலை யன்றிய
துங்கவேலை செல்லுமோலை தோற்குமோலை யாவதே. (௪௪)

வென்றுவீ நடைந்தவர்க்கு வீறழிந்து தோற்றபேர்
என்றுமேவ ஸ்தமையாவ தென்றிசைந்து கைதவக்
குன்றுபோலு நின்றகுண்டர் கூறலோடு மீறிலா
மன்றுளாடு மழகண்மைநற் வாய்மலர்ந்து பேசுவார். (௪௫)

வேறு.

அடியார் பதினா ழூயிரவ ருள்ளார் சிவனை யவமிதித்த
கொடியார் நீவி ஁மக்கேற்ற தண்ட மிதுவோ கொன்றைமதி
முடியா ஈருளா னுங்களைநாம் வென்றே மாயின் மூவிலவேல்
வழுவா னிரைந்த கழுமுனைவி லிடுவே மதுவே வழக்கென்றார். (௪௬)

ஊழின் வலியா லமணர்தற் குடன்பட் டார்க ளுத்தறிந்து
குழி யானைக் குலச்சிறைபுந் தச்சர் பலரைத் தொருவித்துக்
காழி னெழய பழமரத்திற் குல வடிவாக் கழுநிறுவிப்
பாழி ரெழய தோள்வெந்தன் முன்னே கொடுபெய்யப் பரப்பினர். (௪௭)

தேற லாதார் தமைக் காழிச் செம்ம னோக்கி யினிவம்மின்
நீறு புகிச் சண்டிசையுங் புல்கு றிருத்த ரெழுத்தைந்தும்
ஊற லோடுப் பாசடொழித் துய்மி னென்றா வறநோக்கிப்
கூறி னூர்மற் றதேசெட்கெ டுண்ட ரெரியிற் கொதித்துரைப்பார். (௪௮)

முன்பு நீயில் வென்றநமே நீரில் யாதாய் முடியுமென
அன்பு பேசி யெமையினக்கி யாகல நினைந்தா யல்லதை
பின்பு வாது செயத் துணியும் பெற்றியுரைத்தா யல்லைபுலால்
என்பு பூணி யடியுடைந்த லெழார்ய் போதி யெனமறுத்தார். (௪௯)

ஊகற் தவழும் பழமரத்தை யுதைத்துக் கரைமா றிடவொதுக்கிப்
பூகற் தடவி வேர்கீண்டு பொருப்பைப் பறித்துப் புடைபரப்பி
மாகற் துறாவில் கடுகிவரும் வைகைப் புனலை மந்திரத்தால்
வேகற் தணிவித் தேடெழுதி விடுத்தார் முன்போல் வென்காதார். (௫௦)

கிறையேய் புனல்குழ் வேணுபுரச் செல்வர் யாருந் தெனியெய்த
மறையே வாய்மை யுரையாகின் மறைகண் முழுதுந் துணிபொருடான்
பிறையேய் வேணிப் பிரானாகிற் பெருநீ ரெகிரே செல்கவென
முறையே பதிக மெதேத்தெழுதி விட்டார் முழங்கி வருபுனலில். (௫௧)

தேசம் பரவுங்கு ளுணியர்கோன் விடுத்த வேடு செழுமதுரை
ஈசனருளாந் கயிறுபிணித் தீர்ப்ப நதியி லெதிரேற
சாசஞ் செய்யும் பொறிவழியே நடக்கு முள்ள மெனச்சென்று
நீச ரேடெண் னூயிரமு நீத்த வழியே யொழுதியால். (௫௨)

சின்க மனையா ரெழுதுமுறை யெதிராற் றேறத் தேநிந்தமரர்
அங்க ணறும்பு மழைபொழிந்தா ழறவோர் துகில்விண் ணெறிந்தா ள்த்தார்
கங்கை யணிந்தார் திருத்தொண்டர் கண்ணீர்க் கடலி லமிழ்ந்தினர்
வெங்க ணமணர் நடுங்கியுடல் வெயர்வைக் கடலி லமிழ்ந்தினர். (௩௩)

வேமே யென்ப தறியாதே வெல்வே மென்றே ழுளொட்டி
நாமே யிட்ட வேடெரியில் வேவக் கண்டு நதிக்கெதிரே
பாமே யின்னம் வெல்வேமென் றிட்ட வேமும் புணரிபுகத்
நாமே தம்மைச் கடநாணி கின்ற ரமணர் தலைதூக்கி. (௩௪)

பொருப்பே சிலையாழ்ப் புரங்கடந்த புனித னேயெத் தேவர்க்கும்
விருப்பேய் போகம் வீதெரு மேலாங் கடவு ளெனநான்கு
மருப்பேய் ஈறிற்றான் முடிதகர்த்தான் மருமீ னறியுக்குருமொழிபோ
நெருப்பே யன்றி வேகவதி நீரும் பின்னர்த் தேற்றியுதால். (௩௫)

பொய்யின் மறையின் புறத்தமணர் புத்தர்க் கன்றி வாய்மையுரை
செய்யு மறைதால் பலதெரிந்துஞ் சிவனே பரமென் றறியாதே
கையில் விடாக்கி னெடுங்கிடங்கில் வீழ்வார் போலக் கலங்கிமனம்,
ஐய மடைந்த பேதையர்க்கு மறிவித் தனவே யவையன்றோ. (௩௬)

கண்டு கூடற் கோமகனாங் கழ்பு நிறைந்த பொற்புடைய
வண்டு ஈடுந தாரளக வாவன் மகளு மந்திரியுந்
தொண்டு கூடு மடியாரும் காழிக் கரசைத் தொழுதுதுதி
விண்டு ஈடற் கரியமெடு வெள்ளத் தழாதி வியந்தனரால். (௩௭)

நன்றிதேரார் பின்புள்ள மான மிழந்து நாணழிந்து
குன்று போலுந் தே ணிபுரக் கோமா னெதிரே யாங்களுமக்
கின்று தோழ்நே மெமைவிண்டு நீரே வெள்ளீ ரெனநோர்ந்து
கின்று ஊறக் கவுடையர்கோ ளையா ருய்யு நெறிநோக்கா. (௩௮)

இவ்வு னமறத்தா டிசைக்கின்றே ிரேன் வாளா விறக்கென்றீர்
அலிசை யனைய னெம்மிறைவ டாவனாக் காளா யுய்மின்கள்
என்ன வேட சிநியரய்யீ டெப்பவா நெங்கட் டடாதமொழி
சொன்ன தென்று மாணமுளார் கழுவி டேறாத தெரூடக்கினர். (௩௯)
கே. வ. று.

மதத்தினின் மான மிக்கார் நாம்களே வலிய வேறிப்
பதைத்திட விருத்தா ரேனைப் பதிதலை யவரைச் சைவ
விதத்தினு லொழுக்கம் பூண்ட வேடத்தார் பற்றிப் பற்றிச்
சிதைத்திடச் செய்தே றிட்டார் துரிதலைக் கழுக்கோ நன்னில். (௪௦)

வழிவழி வருமா ணுக்கர் சாதற்கு வருந்தி நெஞ்சம்
அழிபவர் திருநீ றிட்டா ரதுகிட்டா தயர்வா ராவின்
இழிவில்லோ மயத்தை யள்ளிப் பூசின ரிதுவுங் கிட்டா
தொழிபவ ராவின் கன்றைத் தோளிலிட மீயிரைப் பெற்றார். (௪௧)

கூறிட்ட மூன்றுங் கிட்டா தயர்பவர் குற்றந் தீர
நீறிட்டார் நெற்றி யோடு கிருமல கோம யத்தின்
சேறிட்டார் நெற்றி யோடு நெற்றியைச் செறியத் தாக்கி
மாறிட்ட பாசக் தன்னை மறித்திட்டுப் பிறப்பை வெல்வார். (௪௨)

மற்றிவர் தம்மை யூற்றஞ் செய்தில்ர் மஹ்தோர் யாருஞ்
சுற்றிய சேனங் காக நரிகணய் தெட்டர்ந்து கௌவிப்
பற்றிரின் றீர்த்துத் தின்னக் கிடந்தனர் பரும யானை
வெற்றிகொள் வேந்தன் காழி வேந்தரைத் தொழுதுநோக்கா (௬௩)

இன்றுநீ ரிட்ட வேடிந் தியாவருங் காண நேரே
சென்றதே யெங்கே யென்றா னதனையாஞ் செம்பொற் கூடன்
மன்றவ ரருளா லின்னே வருவிப்ப மென்று வாது
வென்றவர் நதியின் மாடே மேற்றிசை நோக்கிச் செல்வார். (௬௪)

செல்லுநர் காண வோலை காவதஞ் செல்வ தப்பால்
ஒல்லையங் கொளித்த லோடும் வியந்தவ ணெருங்கு கூழக்
கொல்லையான் மேய்த்து நின்றார் சிலந்தமைக் குறித்து நீரிவ்
வெல்லையுள் கீடோட முண்டோ விவண்கண்ட திசைமீனென்றார். (௬௫)

அவ்விடைச் சிறுபுள் யாங்க ளொன்றையு மறியேமென்ன
இவ்விடை விசேடங் காணல் வேண்டுமெத் திறத்து மென்னாத்
தெவ்விடை வாது செய்யத் திருவுளக் கருணை செய்த
வெவ்விடைக் கொடியி னாரைப் பாடினார் வேத நாவார். (௬௬)

பாட்டின்மேற் கருணை வைத்தார் சயம்புவாய்ப் பராரை வில்லக்
காட்டினு ளிருப்ப நேரே கண்டுதாழ்த் தெழுந்து சண்பை
நாட்டினார் வலங்கொண் டேத்தி யெதிரின்னார் நகைத்தார் நிம்பத்
தோட்டினா னதுகேட்டங்கே தோன்றினான் றானே யோடும். (௬௭)

அந்தமா விலிங்கத் தீச னாயிர மதியங் கண்ட
முந்தைவே தியராய்த் தோன்றி முத்தமிழ்க் கரசை நீயென்
மைந்தனா மினையோ னொப்பாய் வருகென நீறு சாத்திச்
சுந்தைநீ ளார்வங் கூரத் திருவருள் சுரந்து நின்றார். (௬௮)

நின்றவர் தணரை யன்று கிருமல ஞான மீந்தார்
என்றுகண் டிறைஞ்சி யைய நீரில்லா னிட்ட வேடு
சென்றதிங் கெடுத்திர் நீரே யடுத்துஞ் செல்வர்க் கேற்ற
தன்றதைத் தருதி ரென்றா ரறுமுகச் செம்ம லன்னார். (௬௯)

இன்னமும் பன்னா ளெம்னம் யிடந்தொறும் பாடி யெஞ்சும்
புன்னெறி யொழுது வாரை வென்றுநம் புனித வீடு
வினாநீ பெறுதி யென்னா வேடுதந் தாதி பேசி
வின்னென மறைந்து நின்றார் வேதிய ராய வேடர். (௭௦)

நாதையார் கவர்ந்து மீளத் தந்தவே டதனை வாங்கிப்
பைதையா ஞான முண்டார் புரிசடைப் பிராணர் வெளவ்
நாதையா மிரந்து வேண்டத் தந்தன ரென்று கூறிக்
நாதையார் வேலி னாற்குக் காட்டவக் கொற்கை வேந்தன் (௭௧)

ஈச்சான வரவ மார்த்தக் கருணையங் கடலிற் றேன்றும்
விச்சான ஞான முண்டி ராற்றலின் வினைவு தேறு
ஈச்சான * வ்யியா னுமஹ யளந்தன னடியே னிர்த்தத்
துச்சான பிஷுதீர்த் தான்கென் றிறைஞ்சினான் றுணர்த்தார் வேம்பன். ( )

* அஞ்ஞானம் என்பது அச்சானம்

அந்நெடு மேரு வாகு மாடகச் சிலையி னூர்க்குப்
பொன்னெடுஞ் சிகரக் கோயின் கிண்டபம் புயலைக் கீண்டு
மின்னெடு மதியஞ் சூடுங் கோபுர மெகந் தாவுங்
கன்னெடும் புரிசை வீதி யாவையுங் களிப்பக் கண்டான்.

(௭௩)

அந்தைநா ளாதி யாக் வேடக மென்னு நாமம்
பெற்றதா லேட கத்தின் மேவிய பிராணப் பண்ணடி
கொற்றவன் சமண ரோடுங் கூடிய பாவ மெல்லாம
பற்றறப் பூசை செய்து பாசமுங் கழியப் பெற்றான்.

(௭௪)

நறைகெழு துழாயி னானுங் கலுமுனு நாகர் வேந்தும்
முறையின லுக்கண் மூன்றும் பூசித்து முடியா வின்ப
நிறையருள் பெற்றா ரன்ன நிர்மய விலிங்கக் தன்னை
இறுதியா முகத்திற் பாண்டி யிறைமகன் பூசைசெய்தான்.

(௭௫)

அங்கண்மா நகர்கண் டாங்கோ ராண்டிறை கொண்டி காழிப்
புங்கவ ரோடும் பின்னாட் பூழியர் பெருமான் மீஸ்டு
மங்கல மதுரை சேர்ந்து வைகுநா ணீற்றுச் செல்வம்
எங்கனும் விளங்கச் சின்னா ளிருந்துபின் ஞானச் செல்வர்.

(௭௬)

வடபுலத் துள்ள வீசன் பதிகளும் வணங்கிப் பாடக்
கடவமென் நெழுந்து கூடற் கண்ணுதற் பெருமான் நன்னை
இடனுமை கயற்க னானை யிறைஞ்சிப்பல் வரனும் பெற்று
விடைகொடு தமிழ்நா டெங்கும் பணிந்தனர் மீண்டு போவார்.

(௭௭)

தன்பெருந் கற்பி னான மமைச்சனார் தமிழ்நர் கோலும்
பின்புழை னந்தண் காழிப் பிராணடி பிரிவாற் றாராய்
அன்புந் தவர்பா னட்ட வன்றுதொட் டானாக் கேண்மை
இன்புழை துன்ப மாகி வினைந்துமுன் னிர்ப்பப் போனார்.

(௭௮)

சண்பையர் தலைவர் தாழ மனையராய்த் தம்பின் செல்லும்
நண்புடை யவரை நோக்கி நம்மிடத் தன்பு நீங்காப்
பண்பின ராகி நீறு பாதுகாத் தீசன் கீர்த்தி
மண்புட வாழ்மி னீது மறுக்கன்மி னினமி னென்றா.

(௭௯)

ஆளுடைப் புகலி வேந்த ரருண்மொழி மறுக்க வஞ்சித்
தாநீருடைப் பதுமச் செநதா டலையிறப் பணிந்து மீண்டு
வாளுடைத் தானைத் தென்னன் மதுரையில் வந்தான் கஞ்சத்
தோளுடைச் சிங்க மன்னார் சோழர்கோ ளுடு புக்கார்.

(௮௦)

ஞானமா மதநீர் சோர ஞாஷ்டம் பந்த ரென்னும்
மானமா யானை வந்து கடம்பமா வனத்திற் றுன்னும்
ஊனமாஞ் சமண ரென்னுந் தருக்களை யொழித்து வெண்ணீ
ருனமாப் பூழி யளிளித் துற்றிய தவனி யென்கும்.

(௮௧)

வேறு.

ஆதி யூலயத் தடலையொன் டாழிருழ் காழிச்
சோதி வேதியர் பாண்டியன் சுரந்தணித் துடலிற்
பேதி யாதகூ னியிர்த்தலாற் பிறங்குகற் பரிதிப்
பூதி யாலினுஞ் சிறந்ததவ் வட்டில்வாய்ப் பூதி.

(௮௨)

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலமுற்றிற்று.

ஆட்கிருவிருத்தம் - ௩,௨௫௫.

அறுபத்துநான்காவது

வன்னியுந்கிணறும்

இலிங்கமுமழைத்தபா ல்ம்.

சென்னிவெண் டீங்கண் மிலைச்சிய மதுரைச் சிவனரு ளடைந்தசம் பந்தர்
தன்னிருஞ் சமணைக் கழுமுனை யெற்றித் துணித்தவா நிசைத்தனம் வணிகக்
கன்னிதன் மன்றற் கரியினை மாற்றாள் காணவக் கண்ணுத லருளால்
வன்னியுந் கிணறு மிலிங்கமு மாங்கு வந்தவா றெடுத்தினி யுரைப்பாம். (க)

பொன்மலர்க் கைதை வேலிசூழ் வேலைப் புறத்தொரு பீட்டினத் துள்ளான்
மீன்மணிக் கொடும்பூ னொருசூல வணிகன் வேறுவே ரும்பல செல்வத்
தன்மையிற் சிறந்தேனை மகவில னாகித் தன்மனக் கினியதோர் காட்சி
நன்மனைக் கொடியோடும்பலபுரிந்தோர்நகைமுகிக்கொம்பையுனைநெடுத்தான்.

அத்தன வணிகற் குரியநன் மருக னவன்முதற் கடிமண முடித்தோன்
முத்தமிழ் மதுரைப் பதியுளா னவன்கே முறையினு னோற்றுநான் பயந்த
வித்தக றியிலைக் கொடுப்பவன் றனைய வியற்குல வணிகர்கோன் றன்னோ
டொத்தபுல் லினைஞர் யாவரு மறிய வுணர்த்தினுன் சிலபக லொழிய. (ங)

ஊழ்வினை வலியா லாருயி ரிழந்தா னுயிர்க்குடம் பனையதன் கற்பிங்
குழ்க்கிற் மணிப்பூண் மனைவியு மிறப்பத் துணிந்தன ளவரிரு வோர்க்கும்
ஆழ்குடற் கினைஞர் செயுத்தரு கடன்க ளாற்றியச் செய்தியை மதுரை
வாழ்தரு மருகற் குணர்த்துவா னோலை விடுத்தனர் மருமகன் வாங்கா. (ச)

தன்னருண் மாமன் றுஞ்சினுன் கூடத் தாரமுந் துஞ்சிய திப்பால்
அன்னவற் களவின் றுடிய தன்முன் டவனனி நாண்மக வின்றிப்
பின்னொரு பெண்ணைப் பெற்றன னவளைத் தனக்கெனப் பேசினு னனைய
கன்னிபை மணந்து செல்கென முடங்கற் கழறிய பாசரந் தெரியா. (ரு)

வீழ்ந்தனன் றரைமேற் புரண்டன னுயிர்ப்பு வீங்கினன் விழிப்புநல் வெள்ளத்
தாழ்ந்தனன் விம்முற் றம்மவோ வென்றென் றாற்றினன் கிளைஞர்நட் ப்டைந்து
வாழ்ந்தவர் தழுவத் தழிஇத்தழிஇக் கரைந்தான் மற்றவர் தேற்றிடத் தெளிந்து
சூழ்ந்தவென் றுயர்நீத் தொருதலை மாமன் றென்னகர்க் கேருவான் றுணிந்தான்.

அங்குள கிளைஞர் சிலரொடுங் கூடி யருங்கடி மதுரைநீத் தேகிப்
பொங்கிருங் கழிசூழ் பட்டினங் குறுகிப் புருதுவான் வரவறித் தங்குத்
தங்குதற் கிளைஞர் வினவநெர் வாரைத் தழிஇத்தழிஇச் செலவிடத் தேகிக்
கொங்கிவர் தளவத் தாரினுன் மாமன் கோயில்புத் கிருத்தன னாக. (எ)

உவறு.

நாள்சில கழிந்த பின்னர் நாய்கரே றனையா னன்ன
வாள்புரை கண்ணி னுனை மதுரையிற் கொடுபோ யங்கென்
கேளிர்ப்புன் வேட்ப லென்று ளளந்துதன் மாம னீட்டு
நீள்பெரும் பொருள்கண் மற்றுங் கைக்கொண்டு நெழியிற் செல்வான். (அ)

வழிவிட வருவார் தீம்மை நிறுத்திப்பின் மதுரை முதுரர்க்
கெழுதரு சுந்தத் தாரை முன்சென்மி னென்று போக்குத்
தொழுபரி சனமுந் தாணுந் தோகையும் வைக லொன்றிற்
கழிவழி யரைமேற் பெய்த காவத மாகப் போவான். (ஆ)

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமுமழைத்தபடலம். ௩௪௫

வெங்கதிர் வேலை செல்லும் வேலைவந் தணையு முன்னம்
இங்கிருந் தொழிக மென்னுப் புறப்பய மூது ரெய்தி.,
அங்கினை கோயின் முன்னிக் கூவனி ராடி யங்குத்
தங்கியு ஸன்னி மாடே போனகஞ் சமைத்துண் டெல்லாய். (௧௦)

மூலைவத்த சிலையான் கோயின் மருங்கொரு படியி னும்பர்த்
தலைவைத்துத் துயிலு மெல்லை விதிவழிச் சார வந்தோர்
கொலைவைத்த விடவாய் நாகந் கடித்ததுகொதித்து நீண்ட
விலைவைத்த கொடும்பூ ணுப்கண் விடந்தலைக் கொண்டு மாயந்தான் (௧௧)

அங்குள பரிசு னங்க ளாடிலித் திரங்கிச் சூழக்
கொங்கைகள் புடைத்துச் சேழக் குற்றிடை மகனி ரேங்குசு
சிங்கவே ஸ்ரீ னாகந் தீண்டிடா தொதுங்கிப் போர்
பங்கய மலாகுகொம் பன்னாள் பாவைபோற் புறம்பு நீன்றான். (௧௨)

வேறு.

ஆளியே நன்னவ னரவின்வாய்ப் பட்டது மலிந்ததும்
மீளியே லுண்கணூர் கைருலைத் தழுவதும் விழுவதும்
கேளிர்குழற் தயர்வதுஞ் சோர்வதுங் கண்டிளங் கிளியினுள்
வாளியே றுண்டதோர் மயிலின்வீழ்ந் துயங்கினுண் மயங்கினுள். (௧௩)

வடிக்கணுட் செருகின வருகின வுயிர்ப்பழல் வாய்ப்படுந்
தொடுத்தபூந் கோதைபோற் சோர்ந்ததா கங்கரஞ் சோர்ந்தன
அடித்தளிர் சோர்ந்தன கன்னியன் னப்பெடை யன்னவர்
இடிக்கெதிர்ப் பட்டுவீழ்ந் தாளெனக் கிடந்தன னென்செய்வான். (௧௪)

சாயும்பூந் கொம்பரிற் சூழ்ந்திறந் தான்புறஞ் சார்ந்தழமும்
ஆயமென் மகளிர்மீண் டன்பனோ டெங்கைதன் னாவியும்
போயதே கொல்லென் மடியுறக் கொடுங்கையாற் புறந்தழீஇத்
தூயதூ செறிந்தினைப் பாற்றினார் சிறிதுயிர் தோற்றவே. (௧௫)

மெய்கீழிந் தின்னுயிர் மீண்டதன் யாக்கையின் மெல்லவே
கைகலந் தீங்கொரு காவியங் குற்றன கண்களும்
பொய்கைகீ லஞ்சிறி தவிழ்ந்தென வலுந்தன புவையை
மைகழி நாண்முத னுன்குநால் வேலியாய் வளைந்தவே. (௧௬)

கையெறி யுங்குழற் கற்றைசேர் ருந்திரி காறுளி
நெய்யெனக் கண்புனல் கொந்தைமுற் றத்துக நெஞ்சுமும்
பையவாய் விடும்புறம் பார்ஞ்ஞா னெடுத்தனைப் படுஞ்சிறு
தெய்வந்தொட் டாளெனத் தேம்பிவிம் மாந்தொளி தேயுமால். (௧௭)

வணங்கில்செல் வந்தழீஇப் பிறந்தநா டொட்டொரு வைகலும்
அணங்கெனக் கணவிலுந் கண்டிலா ளன்பன்மே லன்பெனும்
இணங்குதன் னுருவமாய் நிறைவரம் பிற்றென விருந்தொர்பெண்
அணங்குவாய் விட்டழு தாலெனப் புலம்பலுற் றுளரோ. (௧௮)

வேறு.

என்னு யகனேயோ வென்னிருகண் மணியேபோ வெண்ணையின்ருள்
நன்னாயி யன்னதனி மருகாவோ முருகாவோ தாரார் முல்லை
மன்னுவோ வணிகர்குல மணியேயோ விடவரவின் வாய்ப்பட் டாயோ
உன்னாக நிழலான வெண்ணைவிடித் தெவ்வண்ண மொளிப்பு தேயோ. (௧௯)

பொன்னுட்டின் மடவாரைப் புணர்வதற்கோ நம்மளகா புரத்து வேந்தன்
நன்னுட்டின் மடவாரை மணப்பதற்கோ லுணைக்கழித்த நாகர் வேந்தன்
றன்னுட்டின் மடவாரைத் தழுவுதற்கோ வென்னாவித் தலைவா வெண்ணை
இந்நாட்டி விருத்தியினை வஞ்சித்துப் போயினவா நென்னே யென்னே. (௨௦)

தென்னுலகிற் புகுந்தனையோ புணர்தனையோ மாதுணைத் தேவியோடு
தன்னிருதோ ஞாநவாரத் தழுவினனோ நானுமுடன் சார்ந்தே னாகில்
ஞன்னுரிய குரவரையுங் கண்ணாரக் காணேனோ வெனையிங் கிட்டாய்
பின்னரிய பரிசனமுங் கைவிட்டாய் தனிபோயென் பெற்றுகுறையா. (௨௧)

வரிசைமரு மகனரவால் விளிந்ததுநா னறைபோய மனத்தோ டிங்குப்
பரிவுறுநு மெனைப்பயந்தார் நோற்றபய னன்னாகப் பழித்த தேயோ
பெரிதவரித் கட்டகலக்கங் காணுமு னிறந்தன்றோ பிழைத்தா ரந்தோ
அரியதினு மரியபய னிதுவன்றோ வெவர்பெற்றா ரவர்போ லம்மா. (௨௨)

உன்காதன் மாமனெனைப் பயந்தவன்றே யுறவறிய லுனக்கே பேசிப்
பின்காதன் மனைவியொடு முயிரிழந்தான் யானுமர்த்தப் பெற்றி யாலே
என்காத னுயிர்போக வெற்றுடம்போ விருக்குமுட னிறப்பே னென்னுத்
தன்காதற் றுணையிழந்த வன்றிலென விருந்தழுதா டமிய ளானான். (௨௩)

வேறு.

நன்னக ருறக்க நீங்கி நடுக்கமுற் றழங்கக் காழித்
தென்னகர் ஞானச் செல்வர் சிவனகர் தொறும்போய்ப் பாடி
அந்நக ரடைந்தா ருங்கோ ரணிமடத் திருந்தார் கேட்ட
தென்னென வாள்விட் டாய்ந்து கோயிலி னிடைவந் தெய்தி. (௨௪)

கன்னிரீ யாரை யுற்ற தென்னெனக் கன்னி தாழ்த்து
தன்னரு மரபு யீன்றார் தம்மையு மருகற் கென்றே
உன்னினர் மன்றல் பேசி யிறந்தது முயிரன் னானோ
முந்நெறி யடைந்திங் குற்ற நிகழ்ச்சியு மெடுத்துச் சொன்னான். (௨௫)

தந்தையுந் தாயு மன்னார் தமியளா யிரங்கும் பேதைப்
பைத்தொடி யாலி காப்பான் பாம்புகோட் பட்டான் மாடே
வந்தவ னாக மெல்லா மருந்தரு வாகும் வண்ணஞ்
சிந்தைசெய் தருட்கண் வைத்தார் குதித்தது தீவாய் நஞ்சம். (௨௬)

எழுந்தன னுறங்கி னுன்போ லிறத்தவன் யாருங் கண்டு
தொழுந்தகை ஞான வேந்தைத் தொழுதனர் துதிசெய் தார்வத்
தழுந்தினர் கன்னி யன்ன மனையவ ளின்பத் தீந்தேன்
பொழிந்தொரு புறத்தே கஞ்சம் பூத்ததோர் கொம்பி னின்னான். (௨௭)

தலைவனை யறந்த போதுந் தனியுயிர் பெற்ற போதுஞ்
சிலைதுதல் காதன் மாமன் செல்லியா யிருந்துந் தீண்டா
நிலைமையு மீன்புந் கற்பி னீர்மையும் வியந்து நோக்கி
மலைமகண் ஞான முண்டார் வணிகனை நோக்கிச் சொல்லார். (௨௮)

வருகிறீன் மரபுந் கெல்லா மணியனா யுன்றன் மாமன்
றருதிரு வனையா ளின்பஞ் சாருநா டுன்பம் வந்து
பெருகுநா ளன்றி யென்றுன் மெய்தொடப் பெறுவ ளீண்டே
திருமண முடித்துக் கொண்டு போகெனச் செப்ப லோடும். (௨௯)

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமுமழைத்தபடலம். ௩௪௪

செங்கணே றனையா னையன் நிருமொழி தலைமேற் கொண்டு
பங்கயன் படைத்த சாதி நான்செய்யும் பாது காப்பீர்.

எங்குல வணிகரின்றிக் கரிகளு மின்றி யீங்கே
மங்கல முடிக்கும் வண்ணம் யாதென வணங்கிச் சொன்னான் ௨௦)

கன்னியை யின்ற ஞானேறே யுனக்கென்றுன காதன மாமன்
உன்னிய துறவி னுள்ளா ரறிவரே யுனக்கே தன்றி
வன்னியுங் கிணறு மிந்த விவிங்கமுங் கரிக்கண் மைந்தா
இங்கிலை வதுவை செய்தி யெம்முரை கடவா தென்றார். (௩௧)

மாசறு மனத்தான் ழோழி வள்ளலைப் பணிந்து கீரே
தேசிகர் குரவர் நட்போர் தெய்வமுங் கிளையு மென்னாபு
பேசியவ் வுந்றே வேள்வி பெற்றியா னிறீஇத்தான் வேட்ட
பாசினை ழோடு தாழ்த்து விடைகொடு பரவிப் பேரினான். (௩௨)

ஏவல்செய் யாயத் தாரு மடியரு மீண்ட வீண்டிக்
காவல்செய் மதுரை மூதூர் குறுகித்தன் காதன் மாமன்
பூவைய மணந்த வண்ணக் கேட்டங்குப் புடைகுழ் சுற்றம்
யாவரு முவப்ப வின்புற் நிருந்தன னிளங்கோ மன்னன். (௩௩)

தன்பெருந் தனமு மாம னீட்டிய தனமு மீட்டி
மன்பெரு நிகிக்கோ னென்ன வாணிகம் பெருக்கி நாய்கன்
இன்புறு, காத லாந்த னிருவரு மீன்ற காதல்
நன்பொருண் மகிழ்ச்சி செய்ய நலம்பெற வாழு நாளில். (௩௪)

மூத்தவள் சிறுவர் சால மூர்க்கரா யுள்ளா ரேனை
மாத்தளி ரியலி னுட்கோர் மைந்தனுன் டிவனு மன்ன
தீத்தொழி னாக மன்ன சிறுர்களு மல்லந் செல்வம்
பூத்தரீ ணியமத் தூடு போய்வினை யாடல் செய்வார். (௩௫)

முந்திய மனாட்டி மைந்தர் முகிழ்முலை யினைய பாவை
மைந்தனை யொருநாட் சீறி யடித்தனர் வருங்கி யீன்ற
சந்தனி முலையான் மாற்றா டனையரை வைதா ளீன்ற
பைந்தொடி தானுஞ் சீறி யினையுனைப் பழித்து வைவான். (௩௬)

எந்தலு ரெந்தச் சாதி யார்மதுள் யாவர் காணச்
செந்தமுல் சான்றி வெங்கோன் கடிமணஞ் செய்துவந்த
கொந்தவிழ் கோதை நீயென் கொழுநனுக் காசைப் பட்டு
வந்தீவ ளான காமக் கிழத்திக்கேன் வாயும் வீறும். (௩௭)

உரியவன் நீமுன் னாக வுன்னேவேட் டதற்கு வேறு
கரியுள் தாகுந் கூறிக் காட்டெனக் கழற லோடும்
எரிசுட வாடிச், சாய்ந்த விணர்மலர்க் கொம்பிற் சாம்பித்
தெரியிழை நாணஞ் சாய்ப்ப நின்றிது செப்பு கின்றான். (௩௮)

அரவின்வாய்ப் பட்ட வைக லாருயி ரளித்த ஞானப்
புரவல ரருநா லெங்கோன் புறம்பய நாதன் வன்னித்
தருவொடு கிணறு கணைச் செய்தனன் சாறம் மூன்று
கரிகளு முள்ள வென்றான் கற்பினு லொப்பி லாதான். (௩௯)

மாறவ வணகைத்து நன்று நன்றுநின் மன்றல் வேள்விக்
கேற்றன கரிசூய் சொன்னா யிங்குமநீ கரிகண் மூன்றுந்
தோற்றுமே லதுவு மெய்யே யெனநீன டோகை யோடும்
வேற்றுமை யிலாத் சாய வினையவள விழுகு கூரா (௪௦)

வெவ்வுயிர்ப் பெறிய டிரோபாய மெல்விந் நெரிக்குக கையால்
அவ்வயி நதிக்கும வீழுக கண்புனல் வெள்ளத் தாழ்ந்
கொவ்வவவாய துழக்கு ளாநர் தலைக்கொளுந் கூட மன்னே
தெய்வமே யாவா வென்னு மென்செய்கேன் சிறியே நென்னும். (௪௧)

தாதைதாயிற்ற்த வன்றே தமிழளா யிங்குப் போதத்
பேதையேற் கொருண் டைய பேதுறும் வணிகற் றுன்று
மாதுல னாறு ஞாதி வழக்கறுத் துரிமை யீந்த
நாதனே யேனா ளளவாய நகையினிற் காததி யென்னா. (௪௨)

அனநிர வுண்டி யின்றித் துயிலின்றி யழுங்கிப் பின்னாட்
பொன்றினி கமல வாவிப் புண்ணிபப புனரேயந் தண்ட
நின்றிழி விமானக கோயி னிரம்பிய வழகா முன்னாச்
சென்றிரு தாளில வீழுகது தன்குறை செப்பி வேண்டும். (௪௩)

அனநெனைக் கணவன வேட்ட விடத்தினி லதற்குச் சான்றாய்
புனநைபந் தருவு நீயுந் கிணறுமந நிலையே யிங்கும்
இன்றுவந் தேதி ளளவாய நகைதுடைத் தென்ககா வாயேற்
பான்றுவ வென்றாள் கற்பின் புகழினை கிறுத்த ஓந்தாளா. (௪௪)

ஈலலஹ் நழுங்கி நீன்றாள் பரிவுகண் டந்தண் கூடல
எல்லையில கருணை மூத்ததி யருளிநா லெவருந் காணத்
தொல்லையின படியே யன்னாள் சொல்லிய கரிகண மூன்றுந்
ஒல்லைவந் திறுத்த கோயி லுத்தர குணபா லெல்லை. (௪௫)

அன்னபோ தினையாண் மூத்தாட் கொண்டிபோ யாலவா யெம்
முன்னவன றிருமுன ருழந்து காட்டுவாண் முகிரேய சென்னி
வனனியீ திலிவக மீது கிணறிதென்மன்றற் சான்றத்
துன்னிய வென்றாள் கண்டாண் முடித்தலை துக்கி கினாள். (௪௬)

அவ்விடைத் தருவு நீரு மனறுபோ ல்ன்றுஞ் சான்றாய்
இவ்விடைப் பட்ட வென்ன வகிசய மெய்க்குந் தேருத்
தெய்வமு மெளிவந் தங்கைக் கணியினித் திருவி னன்னாள்
கைவவசப் பட்ட தென்றற் கற்பினுக் கரிதே தமம். (௪௭)

மங்கைதன் கற்பு மீச னிடத்தவள் வைத்த வன்பும்
அயகண னவட்டுச செய்த வருளையும் வியந்து நோக்கி
மங்கல நகரா ரெல்லா மழிச்சியு ளாழ்ந்தா முலலைத்
தொங்கலாண் முதம் ணட்டி யொருத்தியுந் துண்டத் தாழ்ந்தாள். (௪௮)

மேதகு வணக்க மூத்த வினைக்கொடி யானைட் பொலலாப்
பாத்தி யிவளா மென்று பழித்தனா படிநு பேசிக்
கோதறு குணத்தி னனைக் குடிப்பழு துரைத்தாய நீயென்
காதலி யாகா யென்று கணவனைச் சள்ளி விட்டாள். (௪௯)

அந்நிலை யினையாள் கேள்வ னீடியில்வீழ்ந் திரப்பா னைய
என்னது கற்பை யின்றி நீறுத்தினு ளிவண்மாற் றானான்
நன்னையி லாதேற் கண்ணை யாயிலி ளிவளும் யானும்
இன்னூயி நடல்போல் வாழ்வே மெனத்தழிஇத் தம்மி னட்டா (௫௦)

஁டம்பினு விரண்டே யன்றி யுயிர்ப்பொரு ளிரீண்டத் துள்ளம்
மடம்படு மழுக்கா றற்று மைந்தரு மனைய ராக
விடம்படுமைவாங் நாகம் விழுங்கிறை யொத்துத் தம்மில்
இடம்படு மன்புந் தின்புந் திருவரு மிருந்தா மன்னே. (௫௧)

அருந்ததி யனையாங்கேள்வுந் காயுளு மாணச் செல்வப்
பெருந்தன நிறைவுஞ் சீரு மொழுக்கமும் பீடம்பேறு
தருந்தவ ஁றியுந் குன்றாத் தருமமும் புகழும் பல்க
இருந்தனள் கமலச் செல்வி யென்னவீந் திருந்து ஁ன்னே. (௫௨)

பொன்னவீந் கமலம் பூத்த பொய்கைஞ் ழால வாயைய
முன்னவன் வினையாட் ஁டல்லை கண்டியார் மொழிய வல்லார
இன்னமு மளவின் ஁றன்ப வெங்குரு நாத சாமி
சொன்னவா ஁றுங்கட் ஁கண்ணெண் காதையுஞ் சொன்னே ஁ம்ம. (௫௩)

வேறு.

என்றுதென் மலைமே விருந்தமா தவத்தோ ஁ன்னருட் குருபரன் ஁னையும்
அன்றவன் திருவாய் மலாநதவா சகமு மருள்கனிந் தொழுகவுள் ஁டக்கித்
தென்றமி ழர்ல வாய்த்தனிப் பதியைச் சென்னிமேற் பன்னிரண் ஁ம்பர்
ஒன்றவைத் திமையா வகையந் கண்ணி யுடனுறை யொருவனை நினைந்தான்.

பரவச மடைந்து வழிகவர் துண்ணும் பழிப்புல வேடர்போ யொளிப்ப
இருள்வெளி கடந்து திருவருள் வழிச்சென் ஁ண்ணிலாச் சராசர மனைத்தும்
புரைவற ஁றைந்து காட்சிகண் காண்பான் புதைபடத் தனித்தபூ ரணமாய்
உறையுணர் வீறந்த வுண்மையா ஁ந்த வுணாவிலை யுணர்வற வுணர்ந்தான்.

வன் ஁புங்கிணா ஁மலிலிங்கமுமழைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩,௩௧௦.

அறுபத்தைந்தாவது

அருச்சுனப்படலம்.

கன்னதன வதுவைக் கரிகளா யிலிங்கக் கடவுளுந் கவைக்கருந் கோட்டு
வன்னியும் புகிரீந் கூவலும் வந்த வழியிது மதுரைநா யகனைச்
சென்னியில் வைத்த முனிவனைப் பூசை செய்துமா தவரொருந் கெய்திப்
பன்னிற மலர்தூஉ யாலவா யானைப் பரவிய பரிசுது பகர்வாம். (௧)

போதவா ஁ந்தத் தனிக்கடவு் பருகும் புயல்புரை முனிவனை வசிட்ட
மாதவ ஁தி முனிவரு முலோபா முத்திரை தன்னொடும் வுரித்துப்
போதொடு சாந்த மாண்மதந் தீபம் புகைமுதற் கருவிகைக் கொண்டு
மேதகு சிறப்பா ஁ருச்சுனை செய்து பிள்ளுமோர் வினுவரை செய்வார். (௨)

ஓ வ று.

கோட்டஞ் சீலஞ்னித்த கூடற் றீரானுடல
நீகட்டஞ் செவிபடைத்த பேறடைந்தேந் கேட்டபடி
நாட்டங் களிப்ப நறுமலர் தூஉய்க் கண்டிறைஞ்சு
வேட்டங்கள் யாங்குள்ளன வோதினார் மெய்த்தவரே, (௩)

என்ற வறவோ ரெதினே முகமலர்ந்து
குன்ற மடக்குங் குறுமுனிவன் கூறுவான்
நன்றுமுனி காளிதனை நானுள்ளத் தெண்ணியான்
கொன்றமொழிந் தீரென்றான் பின்னுமீயந் தோதுவான். (௪)

பண்ணன் முறைமுடிபுந் தேரூப் பரசிவனை
எண்ணு ளளவீறத்த வெக்கலையாற் கண்டுமுள
கண்ணு லறியாதார் வீட்டின்பங் காண்பரோ
மண்ணுதி யாறாறு நீத்ததனி மாதவரே. (௫)

அஞ்செவியி லூறுபடக் கேட்டபடி யாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச் சொதிப் பரணைப்போ யர்க்கித்து
நெஞ்சநெகக் கண்டு நினையா வழிநினைந்து
வஞ்சவினை வேர்களை வான் வம்மின்க ளென்றானே, (௬)

மங்கல வோரை வறுதினத்தில் வானிழிந்த
கங்கை படிந்துலக நாயகனைக் கைதொழுது
புங்கவர்முன் சங்கற்பஞ் செய்தனுச்ச பூண்டொழுதி
அங்கவர்வா யாசி மொழிகேட் டகமகிழ்ந்தே. (௭)

ஐம்புலனுங் கூடற் பெருமா னடியொதுக்கி
நம்பனுரு வைந்தெழுத்து நாவாடக் கைகூப்பித்
தம்புனித சைவ தவத்தெய்வத் தேர்மேற்கொண்
டும்பர் வழிநடக்க லுற்றார்க ணற்றவரே. (௮)

செய்ய சடையர், திருநீறு சுண்ணித்த
மெய்யர்தவ நோற்றினைத்த மேனியின ருட்பிறம்புந்
தூய்யரணி கண்டுகையர் தோலு மருங்குடையர்
ஐயர் தவத்துக் கணிகலம்போற் போதுவார். (௯)

ஓ வ று.

புண்ணியந் தழைக்குந் தெய்வத் தலங்களும் புலன்கள் வென்றொ
நண்ணிய வனமுந் தீர்த்த நதிகளுந் தவத்தோர் நோற்கும்
வண்ணமு நோக்கி நோக்கி மலயமா முனிவன் காட்டக்
கண்ணினை களிப்ப நோக்கிக் கைதொழு திறைஞ்சிச் செல்வார். (௧௦)

விருபாக்ஷம் திருப்பருப்பதம்.

சீறுகொ ளிலங்கை வேந்தைச் செகுத்திட விராமனீ பூசித்
தாரணி விருபக் கண்ணு னருள்பெறு தலமீ தும்பர்
வறிலீழ்ந் திறந்தோர் முன்ன மெண்ணிய வெண்ணி யாங்கே
மாரிய பிறப்பி னல்கு மலையது காண்மின் காண்மின். (௧௧)

திருக்கோகரிணம், சோமநாதம்.

சுரபிளீன் செவியி விற்கச் சுடருரு வாய் னுன்றன்
இரவினிற் திருத்தேர் மன்றி னடக்கும ரவ்வுர் மே...
உரவுரீர்க் கரைத்தேன் மாதத் துயர்ந்தகார்த் திகையிற் றேனார்ச்
தரவுரீர்ச் சடையான் வேன்வி நடக்கும ரவ்வுர் கணமின்.

(௧௨)

திருக்காளத்தி, திருவாலங்காடு, காஞ்சீபுரம்.

விற்பியி நடக்கை வேடன் மென்றவுன் பாகம் பார்த்தோன்
பொற்புறு கிரியீ தண்டம் புழைபட விடத்தா ணீட்டி
அற்புதன் காளி தோற்க ஷாடிய திதமா நீழற்
கற்புடை யொருத்தி நோற்கும் பிலமிது காண்மின் காண்மின்.

(௧௩)

திருமாற்பேறு, திருவோதனூர்.

திருமறு மார்பன் காலற் செயல்பெற வரணப் பூசித்
திருகர முகிழ்த்து நேர்நின் நேத்திட மிதுவா மோத்பு...
உரைவரம் பகன்ற முக்க னுத்தமன் சந்தை கூட்டி
அருமறை யறவோர்க் கோது வித்திட ட மதனைக் காண்மின்.

(௧௪)

திருவண்ணாமலை, திருக்கழுக்குன்றம், திருமுதுகுன்று.

அடிமுடி விலங்கும் புள்ளு மளந்திடா தண்டம் கீண்டு
நெடுகிய நெருப்பு நின்ற நிலையிது முள்வாய்க் கங்க
வடிவெடுத்த திருவர் நோற்கு மலையிது பல்வே றாழி
இடையுற முன்னும் பின்னு மிருக்குமிக் குன்றைக் காண்மின்.

(௧௫)

திருக்கோவலூர், திருவதிகை.

அவுணரிற் களவ னான வந்தகற் காய்ந்து மூன்று
புவனமூல கவலை தீர்த்த புண்ணியன் புரமீ தாகும்
தவலருகீ புரங்கண் மூன்றுந் தழனுதற் றிருக்கண் சாத்திப்
பவமறு மூவ ரன்பிற் பட்டவன் பதியைக் காண்மின்.

(௧௬)

சிதம்பரம், திருவாடூர், வேதாரணியம்.

சத்திய ஞானானந்த தத்துவ மசையற மூடும்
நித்திய பரமா னந்த நிறையருண் ணுன்ற மீது
முத்தியங் குதித்தோ ரெய்தும் பதியது முதனா னான்கும்
பத்தியிற் பூசித் தேத் தார் பதியிது வாகும் பார்மின்.

(௧௭)

சீர்காழி, புள்ளிருக்குவேளூர்.

பிரமன்மான் மூதலாந் தேவர் பிரளயத் திறவா வண்ணம்
பரமனார் தோணி யேற்றும் பன்னிரு நாமம் பெற்ற
புரமிது சடாயு சம்பா திகன்பெரும் பூசை செய்ய
வரமளித் திருனோய் தீர்க்கு மருந்துறை பதியீ ளாகும்.

(௧௮)

திருக்கார்த்திகையிலே தேர்த்திருவிழா நடக்குமார் திருவஞ்சைக்களம் என்பாருமுள்ளர்.

† ஒதுவித்த வன்பதி கடைகுறைந்து நின்றது.

மாயூரம். திருக்கோடிகா. தருமபுரம்.

மதிதத லிமயச் செஸ்வி மஞ்ஞையாய் வழிபட் டேத்தம்
இதுதுலரப் பொன்னித் தான மெம்மனோர் மூன்று கோடி
மதிபெறு முனிவர் வந்து வழிபடு மூது ரீதிப்
பதியறக் கடவுள் பூசை பண்ணிய தானங் காண்மின்.

(௧௯)

திருவெண்காடு. திருப்பனந்தாள்.

கோடுநான குடைய வேழத் தானவன துறைத்த கோட்டைப்
பாடற னோற்றுப் பெற்ற பதியிது மாலை சாத்துந்
தாண்டவ மானம் காப்பான் றுழந்துபூங் கச்சிட் டுர்க்கும்
பீடுறு கலைய னன்பி னிமிர்ந்தவெம் பிரானு ரீதால்.

(௨௦)

கணபதீச்சரம். திருச்சேய்ஞலூர்.

கரிமுகத் தவுணற் காய்மீது கரிமுகத் தண்ணல் பூசை
புரிசிவ நகர மீது தாரகம் பொருது செவ்வேள்
அரணையர்ச் சித்த தாக்கீழ் மணற்குறி யான்பா லாட்டிப்
பரன்முடி மாலை சூடுஞ் சேய்வளம் பதியீ தாகும்.

(௨௧)

திருக்கடலூர். திருவழுவூர்.

கறுவீழீழ் காலன் மாப்பிற் சேவடித் கமலஞ் சாத்திச்
சிறுவனுக் காயு ளீந்த சேவகப் பெருமான் மேய
அறைபுனர் பழன மூது ரதுவிது வாண தந்த
சூறையுடற் போர்வை போர்த்த கொற்றவன் கோயில் காண்மின்.

(௨௨)

திருக்கண்டியூர். திருக்குறுக்கை. திருப்பறியல்

பங்கயக் கடவு ளீந்த பரிகலம் வாங்கிக் கொண்ட
அங்கண னிடமீ தாட லனங்களை யமுது செய்த
செங்களு னிருக்கை யீது மேழகச் சென்னி தன்னை
மங்கல மாமற் கீந்த மருகளு ரிருக்கை காண்மின்.

(௨௩)

திருவிர்குடி. திருப்புறம்பயம்.

தினமிற லவுணன் றன்னைப் பெருவிரற் றீட்டு நெமி
உண்டிட வீருந்தாக் கொண்டோ ணுறையதா மொருத்தி மன்றல்
கண்டிடு கரியாய்க் கூவல் கண்ணுத் லிவிங்கம் வண்ணி
எண்மசை யறியக் காட்ட ின்றிட மிதனைக் காண்மின்.

(௨௪)

திருவிடைமருதூர். குழப்புகோண்டம்.

சாமகண் டத்தன் றன்னைத் தானருச் சித்த தென்னர்
தோமகன் பிரம சாயை சூறைத்ததிப் பதியாங் கங்கை
மருமக் தோறும் வந்து வந்துதற் படிந்தோர் விட்டுப்
போமகம் போக மூழ்கும் புனிதநீர்ப் பதியைக் காண்மின்.

(௨௫)

சாமிமலை. திருவீழிமிழலை. திருவையாறு.

சூருமொழி தந்தைக் கீந்தெங் சூருவுறை மலையீ தெங்கோன்
கருமுகில் வண்ணத் தண்ணல் கண்ணிடந் தடியிற் சாத்தப்
பொருவிப் பாழி யீந்த புரமிது நதி யெந்தை
திருவுறு வடைய நேந்தற் தலமிது தெரிந்து காண்மின்.

(௨௬)

* தாபதன் என்றும் பாடம். தாபதன் என்றது இங்கே துருவாச முனிவரை.

திருவள்ளூர் திருச்சிராமலை

முடங்குமாற சிலந்தியானை மலைமகன் முளர் ௩௩௩
தடங்கடவு வண்ண நேற்ற தவநக ரிதுமுச சென்னி
மடங்கலே நனையா மை வரையிது குடை தோர பூவ
அடங்கலும் பருகும் பொன்னி யாதிது காணமின காணமின (௨௭)

இரத்தி வெணமுத தார மெனக்கிட திவங்குஞ சென்னி
மன்ன வனாடி தென்ப தமிழி வைகைப் போயா
நநகி துறக்க மணமேல வழங்கிவீழ் தாங்குத தொறித
தென்னவ னாடு சேயத்தாது தெரிவதே காணமினென்றான (௩௮)

பொங்காமென புதலக ளென்னப் பொருநதி சிறுகா லென்ன
கொங்கலா தடங்குறி நூற்ற குழியெ னப் பழனஞ ளலி
நருமென பாசு செயன்னத தாழைதாழ சிறுபல லெண்ண
பைங்குலைக் கதல மஞ்சட பாத்திப்பாற நேற்றநக கண்டா (௩௯)

பன்னிற மாட மலை யுபரிக்கைப் பருதி செருகு
நன்னமவெண ருருகு செமடோத் தளகுபைங் கன்ன மஞ்சட
இன்னபுள வேறு வேறு யொழுங்குப் படிப்ப தென்ப
மின்னுபுள கொடியப் புட்கள சிறகென விதிட்ட கண்டா (௪௦)
வேறு.

கண்டு நாட்டு நகரவளங்க ணடநது நடநது கண்களவிர
துண்டு மீள மலையா ரெழுநி வலமா வருமுனிவா
விண்டு ழாவுங் கக மங்குறுந் தளிப்புத தூரும் விப்பொழிலவாய
வண்டு பாட மயிலடல பயிலா டானை வளங்கரு (௪௧)

சரத வேதம் பரவுபுன வாயி னகருந தவசி
இரத வாத்தஞ் செய்துசிவ னுருவங் கண்ட யெழினகரம்
யாத னாக ரனுறையுந் காணப் பேரு மலைக்களை
விரதபேர சநெறிநன்று மணந்தா சுழியல விபனகரும. (௪௨)

திருவிராமேச்சரம் திருநெல்வேலி.

மறவா ிரிவகை யிறைமகளை வைத்தத பழிபாண மருண்ட ரிபன
றறவா ணைம யனித்தவனை யாசசித் தக்கன வணிகரும்
நிறவாண முத்தம் வயியே நிரையும னென்னம் வினை பொருநத
துறைவாயட பிறவாக் கடவுளவேய வயிறிற பிறந்த தொன்னகரும (௪௩)

திருக்குறளும், திருப்பரங்குன்றம், திருவேடகம்

துளபக் குணறைக் கொணறைமுழக் குன்ற மாகருந தொன்னகரும
அள்ளக் பொலித்த கொடியினையோன மானோ நோக்கி னுணைமகன்
புளக்க குணறை மணநதுமுத விருந்த பொருப்பும் போவிசயன்
வளைவிற ருக்க வடுக்கிடந்த முடியோன மேய வளநகரும. (௪௪)

கொண்டல பீழ யுந் திருவாபப் னோருந் தொழுது குளிரகிரகை
வண்ணி பழ யுந் கமலமுக் வைகைப் பிராட்டி யெதுவணங்கிக்
கண்டு பழநது திசையெட்டும் வீழுகி யண்டங் கீட்டிலகும்
நெடியோ னெனவுபாகோ புரமுன னிறைஞ்சி யுள்வகுதா (௪௫)

மறகு தோற்றும பணிந்தெழுநது வளைநது வளைநது பொற்கேயில
குறுகி விதியாற பொற்கமலங் குடைநது செய்யுந் குறைநிறுவி
உறுதி பெறவைந் தெழுத்தெண்ணி யூற்று மத்தது நாறநடந்தோட
சிறு குணை வைநகரத்துச் சித்தி யானை யடி வணக்கா. (௪௬)

மும்மை யுலகு நான்முறையு முறையா லீன்ற வங்கயற்கண்
அம்மை யுடிகண் முடியுறத்தாழ்ந் தன்பு ட்காடுத்தின் னருள்வாங்கி.
வெம்மை யொளிகான் மணிக்கனக விமானத் தமர்ந்த தனிச்சுடரின்
செம்மை யடித்தா மரைவேணிச் சிரமேன் மலரப் பணிந்தேத்தா.

(௨௭)

வேறு.

அன்றிரு போது முண்டி னுறந்திரா வறுக்குந் தீவான்
என்றெழு முன்னீ ராடி நியதிக ளியற்றி யைந்தும்
வென்றுளத் தன்பு பாய வினைமுழு முதலைப் பார்மேல்
மின்றிர்ண் டென்ன நின்ற விமானமீ திருப்பக் கண்டார்.

(௨௮)

வாசமஞ் சனந்தேன் தன்னல் பைங்கனி மறுவி லானைந்
தாசறு மமுதீசைமந்து தென்மலை யாரம் வாசம்
வீசுதண் பணிகீர் வெள்ள மாண்மதம் விரைமென் போது
தூசணி மணிப்பூ ணல்ல சுவையமு தின்ன தாங்கா.

(௨௯)

சதவ்ருத் திரத்தா லாட்டி மட்டித்துச் சாத்திப் பூட்டிப்
பசுமுற மனுவா லட்ட பாலமு தருத்திப் பஞ்ச
விதமுறு வாசம் பாரு வெள்ளிலை யளித்துப் போகம்
உதவுறு தூப தீபா திகள்பல வுட்பப் நல்கா.

(௩௦)

ஐம்முகச் சைவச் செந்தீ யகத்தினுந் துடுவை யார
நெய்ம்முகந் தருத்திப் பூசை நிரப்பினால் வேதஞ் சொன்ன
மெய்ம்மனு தூற்றுப் பத்தான் மூவிலை வில்ல நீளந்
கைம்மல ரேந்திச் சாத்திக் கடவுளை யுவப்பச் செய்து.

(௩௧)

வாசமஞ் சனநீ ரோடு மந்திர மலர்கைக் கொண்டு
பூசையின் பயனை முக்கட் புண்ணியன் கையி னல்கி
நேசநெஞ் குறக் கண்க ணிறையநீ றுறிச் சோர
நசனை யிறைஞ்சி யாரு மஞ்சலித் தேத்தல் செய்வார்.

(௩௨)

வேறு.

பழியொடு பாச மாறு கெடவாச வன்செய் பணிகொண்ட வண்ட சரணம்
வழிபடு தொண்டர் கொண்ட நிலைகண்டு வெள்ளி மணிமன்று ளாடி சரணஞ்
செழியன் விளிந்தி டாத பழமாறியாட நெளிவித்த சோதி சரணம்
எழுகடல் கூவி மாமி யுடன்மாம னுட விசைவித்த வாதி சரணம்.

(௩௩)

வெங்கரி யாவி சோர நரசிங்க வானி விடுவேட ரேறு சரணம்
புங்கவர் தேற வாதி மறையுட் கிடந்த பொருளோது போத சரணம்
வங்கம தேறி வேலை மகரம் பிடித்த வலைபான் மனுள சரணந்
கங்குள நாகம் வீசி நகரெல்லை கண்ட கறைகொண்ட கண்ட சரணம்.

(௩௪)

ஈமந்தனி லாழி மேரு மகவா னகந்தை மடிவித்த நித்த சரணஞ்
சுந்தர நாம வாளி பணிகொண்டு இள்ளி தொகைவென்ற வீர சரணம்
வெந்திறன் மாறன் முன்க ளுருவானை கன்னன் மிசைவித்த சித்த சரணம்
முந்திய கல்வின் மாதர் பெறுவட்ட சித்தி முயல்வித்த யோகி சரணம்.

(௩௫)

திருமணி மைந்தன் *மைந்தன் முழுகுட விற்ற திருமல்கு செல்வ சரணம்
மருமக ழுன்னறு மாம னுருவாய் வழக்கு வலிபேசு மைந்த சரணந்
குருமொழி தந்து நான்ர குருவிக்கு வீடு குடித்த வெந்தை சரணம்
வருப்பி யஞ்சி வேட மகனுக் கிரங்கு மதுராபு ரேச சரணம்.

(௩௬)

* மைந்தன் வீரபாண்டியன். மைந்து - வீரம்.

விருத்தகு மார பால வருண்மேனி டோண்டு வினையாடு முண்ணல் சரண
குரத்தியை நச்சு பாலி யுயிஞண்டு சேசுரீ ருடைவாகை வேல சரணம்
கருத்திழை பாண னுளி னிசைபாடி மாறு களைவேத கீதீ சரணம்
நரித்திரண் மானி மீன கரங் கலங்க நரிசெய்த நம்பு சரணம். (௯௭)

முதலக ளாறி ரண்டு சிறுபன்றி யுண்ண முலைத்த வண்ணை சரணம்
பொற்புறு மாய வாகையடலேறு கொண்டு பொருத்தட்ட கிட்ட சரணம்
பற்பல ஞால மெங்கு மடையப் பிரம்பு படுமட்ட மூர்த்தி சரணம்
கம்பி னெருத்தி மன்ற லறிவிக்க மூன்று கரித்த வள்ளல் சரணம். (௯௮)

அளவைக ளாலும் வேத முத னுலக ளாலு மயன்மாய னுலு மளவாக
களவை யுனக்கு நாம குணசின்ன சாதி கதிசெய்தி யில்லையவையும்
உளவென யாம ிந்து துதிசெய்ய வேகொ ளுலகஞ்செ யன்பி னெளிதா
வினையருண் மேனி கொண்டிவ் வறுபத்து நாலு வினையாடல் செய்த படியே.

வேறு.

எனத்துதித்த வசிட்டாதி யிருடிகளைக் குறுமுனியை யெறிதே னீப்
வனத்துறையுஞ் சிவபெருமா னிலிங்கத்தின் மூர்த்தியாய் வந்து நோக்கிச்
சினத்தினவென் நகந்தெளிந்திர் கீர்செய்த பூசைதுதி தெய்வத் தானம்
அனைத்தினுக்கு மெனைத்துயிர்க்கு நிறைந்துநமக் கானந்த மாயிற் றென்னு. (௯௯)

சிறந்தவருள் சுரந்துகுறு முனியைவரு கென்றுகரஞ் சிரமேல் வைத்துப்
புறந்தடவி யெமையொப்பாய் கீயேநின் கற்புடைய பொலங்கொம் பன்னுள்
அறந்தழையு மூமையொப்பா ளாதலினு லுமையொப்பா'ரகிலத் தியாரே
நிறைந்ததலும் புரிந்தோனுந் தவத்துறுதி பெற்றோனு கீயே யன்றோ. (௧௦௦)

உனக்கரிய வரயினியாந் தருவதெவ னுனக்கரிதா வொன்றுங் காணேம்
எனக்கருணை செய்திவிங்கத் திடையிச்சை வடிவாய்ச்சென் றிருந்தானாகத்
தனக்கரிய வரநல்குஞ் சிவலிங்கத் தன்பெயராற் றுபித் தான்றன்
இனக்கருணை வசிட்டாதி முனிவர்களுந் தம்பெயரா லிலிங்கங் கண்டார். (௧௦௧)

வத்தியுஞ்ச் சனைசெய்து நினைவிலரி தாயன்பி லெனிய வட்ட
புத்தியையங் கயற்கண்ணி யன்பனைமுப் போதும்போய் முடிதாழ்ந் தின்பம்
புத்தமனைத் தினராகிக் கருவித்தேன். பொதித்தசிறு புட்போ லந்த
மாத்தலனி வசிட்டாதி டுனிவர்தபோ வனஞ்செய்து வகிந்தார் மன்னோ. (௧௦௨)

அருச்சுணைப்படல முற்றிற்று.

திருவாலவாரீயக்காண்ட முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩௫௫. ௬௩.

மதுரையறபத்துநான்குதிருவினையாடற்புராணமுற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவடிவாழ்க

பரிசோதநபத்திரம்.

பாகம்.	பாட்டு.	வரி.	பேழை.	திசம்.
கன		சுப்	†	†
„		சுக	†	†
கூடு	„	சுட	என்றும்	என்னும்
எசு	ககசு	க	தேவாக	தேவாக
கூஎ	„	சுந	ந	* ந
கசு0	கசு	ந	குழந்து	குழந்து
கசு வ	„	„	அங்கமெவட்டின	மாபாதகந்திர்த்த
டகக	கசு	க	விரனடத்தும்	விரனடத்தும்
கூ0	„	சுட	†	*
„	„	„	†	†
கூகூ	கூஎ	உ	இரையுந்	மிரையுந்
கூசு	கூ	உ	மிசனே	மிசனே
கூக	கூ	சு	மடைந்து	மடைந்து

கசு-ம் பாரத்தில் க0க முதல எட்டுப்பக்கங்களிலுமுள்ள இலக்கங்கள் முறையே க0க முதலாகத் திருத்திக்கொள்க.

MAHAMAHOPADHYAY
DR. U.V. SWAMINATHAN LIBRARY,
TIRUVANNAMUR
MAADRAS-41

